

ဥာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓမ္မဟာဓမ္မရာဇဂုရု၊ သမ္မုတိနတ်။

ပေးအပ်ဂုဏ်ဟိတ်၊ ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံ၊ ခံတော်မူသော

ဆင်တဲဆရာတော်ထုရားကြီးသည်၊ များစွာ

သောစာချစာသင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျိုး

ဌာ၊ နာနာနယနိပုဏ။ ဂန္တိရနန္ဒိတာ။ ခက်ခဲသောအရာတို့ကို၊

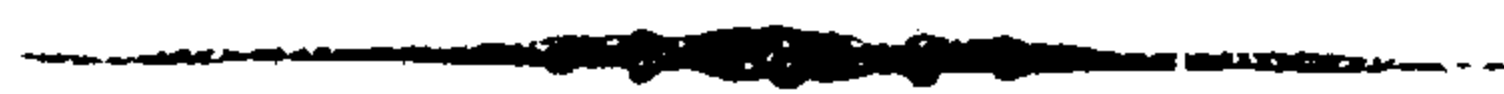
ကောင်းစွာမြန်မာပြန်ဆိုတော်မူအပ်သော

ဗျာသနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

၁၂၈၅-ခု၊ ကဆုန်လအတွင်းပုံနှိပ်၍ပြီးသည်။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅-လမ်းစာဆိုတန်း။ တိုက်နံ

ကဗိဗျာကုန်စာပုံနှိပ်

ချာသနိဿယ။

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

မဟာဒဿိမဟာဉာဏံ။မဟာဝံသံမဟာကုလံ။
 မဟာဝဏ္ဏံမဟာဗုဒ္ဓံ၊မဟာဂုဏံမဟံနမေ။ ။
 မဟာပူဇံမဟာသုဒ္ဓံ၊မဟာသုခံမဟာဒီပံ။
 မဟာတာဏံမဟာခမ္ဘံ၊မဟာဂုဏံမဟံနမေ။ ။
 မဟာသီလံမဟာပညံ၊မဟာစေတီမဟာသုတံ။
 မဟာရမ္ဘံမဟာသံဃံ၊မဟာဂုဏံမဟံနမေ။ ။
 ကတဿဝံပဏာမဿ၊ဝတ္ထုတ္တယေနတာရဟေ။
 အာနုဘာဝေနဗာတန္တ၊ရာယောဟုတ္တာဝသာရကံ။ ။
 ချာသဿာဟံကရိဿာမိ၊သာမိပ္ပါယံဝနိဿယံ။
 နိဿယံဂရုပဒ္ဒေသံ၊ဝိဝိနန္တောစိဝဏ္ဏနေ။ ။
 တစ္ဆိသံဗျာနိပေါဏတ္ထ၊မိပ္ပါယတ္တာဝရက္ကရံ။
 တထာပိဂရုပဒ္ဒေသော၊သံဝဏ္ဏနာစဒိဿတိ။ ။
 တသ္မာသောတူဟိယာစိတော၊တိက္ခဟာသနဉာဏေဟိ။
 မူလဘူတေဟိသာဒရံ၊သမ္မာဆန္ဒပ္ပမောက္ခေဟိ။
 မိရေဟေဝပုရာဏေဟိ၊ဂရူဟိနိဿယေကတေ။
 အာကုလတ္ထမိပ္ပါယတ္တာ၊နိဿယဿအလေခတော။ ။
 ပဉ္စန္ဒြေဝဂန္တိာနံ၊တေနသောတူဟိဇာနိတုံ။
 နသက္ကာချာသတ္ထမိပ္ပါယံ၊တသ္မာတေသံသုဇောမိတုံ။ ။
 သာရကာနံသုခေနော၊ဝိဝိနန္တောစသံရကံ။
 တံဝဏ္ဏနေပိနိဿယံ၊ဂရူနံပဿတံနယံ။ ။

ချာသနိဿယ။

ချာသကပ္ပဿကရိသံ၊ သာဓိပ္ပါယံ ဝနိဿယံ။
သောတုနုဉ္စမနာပံဝါ၊ ဥာဏာပါဓု ဝသောဘဏံ။
တစ္ဆိပဿန္တု၊ စက္ခုနာ၊ ပညာယစဝိဓိနန္တု။ ။

မဟာဒဏ္ဍိ။ အလွန်မြတ်သော မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော။
မဟာဥာဏံ။ အလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဥာဏံ ရှိတော်မူသော။
မဟာဝံသံ။ ကမ္ဘာဦး၌ ဖြစ်သော မဟာသမ္မတ အသန္တိန္ဒ ခတ္တိယ
အနွယ်တည်းဟူသော အလွန်မြတ်သောအနွယ်၌ ဖြစ်တော်မူသော။
မဟာကုလံ။ သာဓိဝင် မင်းမျိုးတည်း ဟူသော အလွန်မြတ်သော
အမျိုး၌ဖြစ်တော်မူသော။ မဟာဝဏ္ဏံ။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော မြတ်
သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။ မဟာဂုဏံ။ အရဟံအစရှိ
သောများစွာသော ကျေးဇူးတော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။
မဟာဗုဒ္ဓံ။ ဘုရားမြတ်စွာကို။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ။ ရှိခိုးပါ၏။ ။
မဟာပူဇံ။ မြတ်သောပူဇော်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ မဟာသုဒ္ဓံ။ များ
စွာကုန်သော ကိလေသာတို့မှ စင်တော်မူသော။ မဟာသုခံ။ အလွန်
မြတ်သော ချမ်းသာအစစ် ဖြစ်တော် မူသော။ မဟာဒီပံ။ မောဟစ
သောအဓိကံတိုက်ကိုပျောက်တတ်သော မဂ်ဥာဏံဖိုလ်ဥာဏံတည်းဟူ
သော ဆီမီးတန်ဆောင်ရှိသော။ မဟာတာဏံ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ကျခြင်း
ကို တားမြစ်တတ်သော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိသ
ော။ မဟာဂုဏံ။ သွက္ခာတဏှာ အစရှိသော များသော ကျေးဇူး
တော်ရှိသော။ မဟာဓမ္မံ။ တရားတော် မြတ်ကို။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်
သည်။ နမေ။ ရှိခိုးပါ၏။ ။မဟာသီလံ။ မြတ်သောသီလရှိတောမူသ
ော။ မဟာပညံ။ မြတ်သောပညာ ရှိတော်မူသော။ မဟာဓေတ္တံ။
အလွန်မြတ်သောကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာဖြစ်တော်မူသော။ မဟာ
သုတံ။ ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံကို ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော များ
မြတ်သော သုတကျေးဇူး ရှိတော်မူသော။ မဟာရမ္မံ။ မြတ်စွာ
သောနိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိတော် မူသော။ မဟာဂုဏံ။ သုပ္ပဒိုပန္နတာ
စသောများသောကျေးဇူးရှိတော်မူသော။ မဟာသံဃံ။ သံဃာတော်
မြတ်အပေါင်းကို။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ။ ရှိခိုးပါ၏။ ။ဝေံ။ ဤသို့
ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာသုံးခုအပေါင်းဖြင့်။ နတာရဟေ။ အမြဲရှိခိုးခြင်း

ဌာထိုက်သော။ ဝတ္ထုတ္တယေ။ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌။ ကတဿ။ ပြု
 အပ်သော။ ပဏာမဿ။ ရှိခိုးခြင်း၏။ အာနုဘာဝေန။ အာနုဘော်ဖြင့်။
 ဃာတန္တရာယောဝ။ ဖျောက်အပ် ပယ်အပ်သော အန္တရာယ်ရှိသည်
 သာလျှင်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဂရုပဒ္ဒေသံ။ ဆရာမြတ်တို့၏ ဥပဒေသနည်း
 ကို။ နိဿယံ-နိဿယန္တောစ။ အဖို့ပြု၍လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏနေ။ အတွင်း
 ဖြစ်သောကျမ်းတို့ကို။ ဝိပိနန္တောစ။ စဉ်းစားဆင်ခြင်၍လည်းကောင်း။
 ချာသဿ။ ချာသကျမ်း၏။ နိဿယံ။ အဖို့ဖြစ်သောနိဿယကို။ သာ
 ဝိပ္ပါယံဝ။ အဝိပ္ပါယ်နှင့် အပြည့်အစုံလျှင်။ ဝါ။ အဝိပ္ပါယ်နှင့် တကွ
 လျှင်။ သာရကံ။ ကောင်းစွာ။ အဟံ။ ငါသည်။ ကရိဿာမိ။ ပြုပေအံ့။ ။
 တမ္ပိ။ ထိုချာသနိဿယကိုလည်း။ သဏ္ဌနိပေါဏတ္ထဝိပ္ပါယက္ကာဝ။ နူးညံ့
 သိမ်မွေ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ မယာ။
 ငါသည်။ ကိစ္ဆာဝိဒုက္ကရံ။ အကယ်၍ ပြုခြင်းငှာ ခဲ၏ရှင်။ တထာဝိ။
 ထိုသို့သိမ်မွေ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော်လည်း။ ဝါ။ တထာဝိ။ ထို
 သို့ပြုခြင်းငှာ ခဲသော်လည်း။ ဂရုပဒ္ဒေသောစ။ ဆရာမြတ်တို့၏ ဥပဒေသ
 နည်းသည်လည်းကောင်း။ သံဝဏ္ဏနာစ။ အတွင်းဖြစ်သော နိကာသည်
 လည်းကောင်း။ ဒိဿတိ။ ထင်ရှားရှိ၏။ တဿ။ ထိုကြောင့်။ တိက္ခဟာ
 သနဉာဏေဟိ။ ထက်သောဉာဏ် ရှင်သောဉာဏ်ရှိကုန်သော။ မူလဘူ
 တေဟိ။ သာသနာတော်၏ မူလဖြစ်ကုန်သော။ သမ္မာသန္နပ္ပမောက္ခေဟိ။
 သမ္မာသန္နလျှင် အမှူးရှိကုန်သော။ သောတူဟိ။ စာသင်စာပို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်။ သာဒရံ။ ရှိသေစွာ။ ယာမိတော။ တောင်ပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။
 (ကရိသသိ၌စင်လေ)။ မိရေဟေဝ။ မြီမြီတည်ကြည်သော ပညာသမာဓိ
 ရှိတော်မူကုန်သော။ ပုရာဏေဟိ။ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဂရူဟိ။ ဆရာမြတ်
 တို့သည်။ ကတေ-ရမိတေ။ စီရင်အပ်သော။ နိဿယေ။ နိဿယသည်။
 ဝိဇ္ဇမာနေဝိ။ ရှိသော်လည်း။ အာကုလတ္ထ ဝိပ္ပါယက္ကာ။ ရောမြှမ်းနှောင့်
 ရှက်သော အနက်အဓိပ္ပါယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ပဉ္စုပ္ပေဝဂန္တိနံ။ ငါးစောင်သောချာသကျမ်းတို့၏လျှင်။ နိဿယဿ။
 အဖို့ဖြစ်သော နိဿယကို။ အလေခတော-အလေခတက္ကာ။ မရေးအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တေန။ ထိုနိဿယဖြင့်။ သောတူ
 ဟိ။ စာသင်စာပို့ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ နာသိတ္ထဝိပ္ပါယံ။ ချာသ ကျမ်း၏
 အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ ဇေနိတံ။ သိခြင်း

ဌာ။နသက္ကာ။မတတ်နိုင်။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ သာဓုကာနံ။ ကောင်းမြတ်
 သောသမ္မာဆန္ဒယောနိသော မနသိကာရ ရှိကုန်သော။ တေသံ။ ထိုစာ
 သင်စာပို့ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏။ သုခေနေဝ။ လွယ်ကာသာလျှင်။ သုဗောဓိတုံ။
 ကောင်းစွာ သိစိမ့်သောဌာ။ တံဝဏ္ဏဇနဝိ။ ထိုရွာသကျမ်း၏ အတွင်း
 ဖြစ်ကုန်သော ဇိုကာကျမ်းတို့ကိုလည်း။ ဝိစိနန္ဒာစ။ စဉ်းစား ဆင်ခြင်
 ၍လည်းကောင်း။ ပဿတံ-ပဿန္တာနံ။ ပညာမျက်စိအမြင်ရှိကုန်သော။
 ဂရုနံ။ ဆရာမြတ်တို့၏။ နယံပိ။ နည်းကိုလည်း။ နိဿယံ-နိဿယန္တာ။
 အဖွဲ့ပြု၍လည်းကောင်း။ သောတုနဉ္စ။ သင်ကြားပို့သကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်
 တို့၏လည်း။ မနာပံဝါ။ နှစ်သက်သောစိတ်ကိုမူလည်းပွားစေတတ်သော။
 ဉာဏပါဠိဝသောဘဏံဝါ။ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်း၊ ဉာဏ်၏တင့်တယ်ခြင်းကို
 မူလည်းဖြစ်စေတတ်သော။ ရွာသကပ္ပဿ နိဿယံ။ ရွာသကျမ်း၏။
 နိဿယကို။ သာမိပ္ပါယံဝ။ အမိပ္ပါယ်နှင့်အပြည့်အစုံလျှင်။ ငါ။ အမိပ္ပါယ်
 နှင့်တကွသာလျှင်။ သာဓုကံ။ ကောင်းစွာ။ ကရိသံ-ကရိဿာမိ။ ပြုစုစီရင်
 ပေအံ။ ။တမ္ပိ။ ထိုနိဿယကိုလည်း။ သာဓေဝါ။ သူတော်ကောင်းအ
 ပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုနာ။ ကြည်လင်၊ ချမ်းမြေ့သော ပသာဒစက္ခုဖြင့်။
 ပဿန္တု။ ရှုစေကုန်သတည်း။ ပညာယစ။ ပညာစက္ခုဖြင့်လည်း။ ဝိစိနန္ဒ၊
 ဆင်ခြင်စေကုန်သတည်း။

(ကျမ်းကိုအားထုတ်သည်၏အစဉ်အလုံးစုံသော အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရ
 ဖြစ်သော အန္တရာဟ်ကို တားမြစ်ခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်သော ပဏာမကိုပြု
 ခြင်းသည် မိမိ၏ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌ သဒ္ဓါအစရှိသော ကျေးဇူး၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို သိခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သိခြင်းသည် ပညာရှိတို့၏
 စိတ်ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့နှစ်သိမ့်စေခြင်းသည် မိမိ၌
 ပညာရှိတို့၏ များစွာမြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့
 မြတ်နိုးခြင်းသည် သဒ္ဓါအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာ
 သည် ပြုအပ်သောအတွင်းကျမ်းသည်သာ ပမာဏဖြစ်၏ဟု သံဝဏ္ဏနာ
 ၌ ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော ရှိသေခြင်းရှိ
 သော ပညာရှိတို့သည် ကျမ်းကို သင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း ဖွတ်ယူခြင်း
 အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သင်ခြင်းဆောင်ခြင်းဖွတ်ယူခြင်းသည် သံဝဏ္ဏ

တဗ္ဗဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါကျမ်း၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းစွာသိခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သိခြင်းသည် အဋ္ဌကထာနှင့်တကွဖြစ်သော ပါဠိဓမ္မ ကိုသိခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သိခြင်းသည် မဘောက်မပြန် မှန်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့ကျင့်ခြင်းသည် အလုံးစုံ သော လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးပြီးခြင်း အကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ် သောကြောင့် ကစ္စည်းကျမ်း၏ အတွင်းကို အားထုတ်လိုသော အရှင် ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာလည်း။ သေဋ္ဌန္တိပဿတ္တတရံ အစရှိသည်ဖြင့် ကစ္စည်း ကျမ်း၏ အတွင်းကိုမပြုမီ ရှေးအဘို့၌ ပဏာမကိုပြု၍ ထိုပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်သော အန္တရာယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျမ်းကိုအားထုတ်ရာ၏ဟု နှလုံးထားတော်မူ၍ အတိုင်း မရှိသော မရေတွက်နိုင်သော ကာလ၌ ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော ကုသိုလ်၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော ဒသဗလ အသာခာရဏဝေသာရဇ္ဇ အစရှိသော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတည်း ဟူသော ဓမ္မကာယ၊ ရူပကာယတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝနိဗ္ဗုထုတ်တတ်သော နိဗ္ဗာနိက အစရှိသော များစွာသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း။ အနုတ္တရပုညဓမ္မ အစရှိသော များစွာသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အလုံးစုံသော လောက သည် ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း အရိအသေပြုခြင်းတို့၏ တည် ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား။ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျောက်ခြင်း ပယ်ခြင်း အကျိုးပြီးစိန်သောငှာ။ ပဏာမ ကိုပြုတော်မူလိုရကား။ ဗုဒ္ဓံသုဒ္ဓမမိသုဒ္ဓဇနဿ စသည်ကို မိန့်။ ။ တနည်းကား။ ကစ္စည်းကျမ်း၏အတွင်းဖြစ်သော နာသကျမ်းကိုဘွဲ့လို သော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာသည်။ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ပကတိသဘော ကိုပြတတ်ကုန်သော ရတနတ္ထယပဏာမ၊ ပဏာမိတဗ္ဗ၊ ပဏာမဟေ ထု၊ ပဏာမပယောဇဉ်၊ သညာ၊ နိမိတ်၊ ကတ္တာ၊ ပရိမာဏ၊ ပကရဏပ ယောဇဉ်၊ အဘိဓေယျစသည်တို့ကို ပြအံ့သောငှာ။ ဗုဒ္ဓံသုဒ္ဓမမိသုဒ္ဓ ဇနဿ အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်၏။ ။ ထိုတွင် ရတနာသုံးပါး အပေါင်းတို့၏ကျေးဇူးကို ညွှတ်ခြင်းကိုင်းခြင်းရှိုင်းခြင်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့် အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော အကုသိုလ်တို့ကို ဖျောက်ခြင်းမြစ်ခြင်း ဌာစွမ်းနိုင်သောကုသိုလ်ဝေတနာသည်ရတနတ္ထယပဏာမမည်၏။ ထိုပ

ဏာမကို နတ္တာနုပုန်၌ အကျွမ်းဝင်သော နမူဓာတ်ဖြင့်ပြု၏။ မနှိုင်း၍ အပ်သော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏တည်ရာဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ချမ်းသာကိုပေးတတ်သော ရတနာသုံးပါး သည်ပဏာမိတဗ္ဗမည်၏။ ထိုပဏာမိတဗ္ဗကို။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ ကစ္စာယ နစ္ဆဟူသောပုန်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ပဏာမာရဟ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့သည် ပဏာမဟေတုမည်၏။ ထိုပဏာမဟေတုကို ဝိသုဒ္ဓ မဝိသုဒ္ဓဇနဿ သုဒ္ဓိသမ္ပါပကံ။ သကလလောက ဝိမောဟကဿမောဟဿဓံသကံ။ အနုဗုတ္တမဒက္ခိဏေယျံ။ မုနိ ဝဏ္ဏိတဗုဒ္ဓဟူသောပုန်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။ အန္တရာယ်၏အဘာဝသည် ပဏာမပယောဇဉ်မည်၏။ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းကိုပြုသဖြင့် အန္တရာယ်အဘာဝဖြစ်ရကား။ ထိုပဏာမပယောဇဉ်ကို နတ္တာနုပုန်၌ အကျွမ်းဝင်သော နမူဓာတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ဝေါဟာရ သုခအကျိုးဌာပညတ်အပ်သောကျမ်း၏အမည်သည်သညာမည်၏။ ထိုသညာကိုမုခမတ္တံဖြင့်ပြတော်မူ၏။ နိမိတ်သည်အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်။ ဗာဟိရနိမိတ်ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိသည်တူင်။ ကျမ်းပြုဆရာ၏ ကရုဏာသည် အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်မည်၏။ သောတုဇနအပေါင်းသည်ဗာဟိရနိမိတ်မည်၏။ ထိုနိမိတ်နှစ်ပါးတို့ကို ကရိသံ၌ ကရဓာတ်၏ အရဖြစ်သော ပကာသနတ္ထဖြင့်ပြု၏။ ချာသကျမ်းကို ပြီးစေတတ်သော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ ဆရာသည် ကတ္တာမည်၏။ ထိုကတ္တာကိုကရိသံဟူသောပုန်၌ သံဝိဘတ်ဖြင့်ပြတော်မူ၏။ ကျမ်း၏ပမာဏသည် ပရိမာဏ မည်၏။ ထိုပရိမာဏကို မုခမတ္တံဖြင့်ပြု၏။ ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကျိုးသည် ပကရဏပယောဇဉ်မည်၏။ ထိုပယောဇဉ်သည် မုခပယောဇဉ်။ အနုသင်္ဂီကပယောဇဉ် အားဖြင့်နှစ်ပါးရှိသည်တွင် ပါဠိအားလျော်စွာ အနက်ကိုမိမိသိခြင်း သူတပါးတို့အား သိစေခြင်း ရွတ်ခြင်း ရွတ်စေခြင်းတို့သည် မုခပယောဇဉ်မည်၏။ အဆင့်ဆင့်သောအကျိုးသည် အနုသင်္ဂီကပယောဇဉ် မည်၏။ ထိုပယောဇဉ်နှစ်ပါးတို့ကို ကရိသံ၌ ကရဓာတ်၏အရဖြစ်သော အနုဘာဝအားဖြင့်ပြတော်မူ၏။ ချာသကျမ်း၏အနက်သည် အဘိဓမ္မေယျမည်၏။ ထိုအဘိဓမ္မေယျကို မုခမတ္တံဟူသောပုန်ဖြင့် ပြု၏။ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ကရုဏာပ္ပကာရကိုမုခမတ္တံဖြင့်ပြတော်မူ၏။ နိဿယကို၊ ပါရံ။ လ။ အဝဇ္ဇဟူသော ပုန်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။ သံဝဏ္ဏနာနိဿယကို အဿ

ကစ္စာယနဿဟူသော ပုဒ်တို့ဖြင့်ပြ၏။ «ဤသို့ပဏာမကို ပြုရာ၌။ ကာယပဏာမ။ မနောပဏာမတို့၏လည်း အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ပျောက်ခြင်းတားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်ကောင်း လျက်ဂန္ထဂရုဖြစ်လေကာ။ ဝစီပဏာမကိုသာ အဘယ်ကြောင့် ပြုအပ် လေသနည်းဟူမူ။ ကာယပဏာမ။ မနောပဏာမတို့၏ အန္တရာယ်ကိုပြု တတ်သော အကုသိုလ်ကို ပျောက်ခြင်းတားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော် လည်း။ ဝစီပဏာမသည်သာရတနာသုံးပါး၏ ဟုတ်တိုင်းသော ကျေး ဇူးကို ကြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်၌ သာတိဿယ ဖြစ်သော ကြောင့် ဝစီပဏာမကိုသာ ပြုသည်ဟူလို။ «ယဿတ္ထုနောပဏာမံ ကတ္တုကာမော။ တဿဂုဏဝိသေသဒဿနတ္ထံကရုဏာဝိယာတိ အာဒိ မာဟဟူသော မူလဒီကာကိုလည်းကောင်း။ ဂုဏဝိသေသဒဿနတ္ထံနိ ဇေတန သတိဝိ။ ပ။ သာတိဿယောဝစီပဏာမော ဝိဟိတောတိဒဿ တိဟူသောအနုဒီကာကိုလည်းကောင်း။(ထောက်လေ)။

(က) ဝိသုဒ္ဓိ။ အထူးသဖြင့် ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်သော ကိလေသာ တို့မှစင်တော်မူပြီးထသော။။ ဝါ။ အထူးအလွန်အားဖြင့်ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့မှ စင်ဆဲစင်ပြီးစင်လတ္တံ့ ဖြစ်တော်မူထသော။ အဝိသုဒ္ဓဇ နဿ။ ကိလေသာတို့မှ မစင်သေးသော ပုထုဇ္ဈင်ဖြစ်သော သတ္တဝါအ ပေါင်းကို။ သုဒ္ဓိသမ္ပာပကံ။ စင်ရာ စင်ကြောင်း ဖြစ် သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ထသော။ ဝါ။ ကိလေသာတို့မှစင်သော။ ဝါ။ ကိလေ သာတို့၏ စင်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေ တတ် ထသော။ ဗုဒ္ဓံ အဝိ။ မြတ်စွာ ဘုရား ကိုလည်းကောင်း။ သကလလောကူ ဝိမောဟ ကဿ။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းကို မိုက်တတ် မိုက်စေတတ် သော၊ မောဟဿ။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမောဟကို။ ဇံသကံ။ ဖျက် ဆီးတော်မူတတ်ထသော။ အဿ-တာဒိသဿ၊ ထိုသို့ ဝိသုဒ္ဓိ အစရှိ သည်ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါ။ အဿအနေန။ ဤသို့ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။ ဗုဒ္ဓေန။ သည်။ သုဂုတ္တဓမ္မံအဝိ။ ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်သော ကိုးပါး ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ် အပေါင်း ကိုလည်းကောင်း။ အနု ဗုဒ္ဓတ္ထမဒက္ခိဏေယျံ။ ကလေသာ မရှိသော နုတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ ရှိသော ကျော်စောသော သူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ကျော်စောသော

မြတ်သောအလ္လူကို ခံခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူလေသော။ သံဃံအဝိ။ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း။ နတ္တာန-နမာမိ။ ရှိခိုးပါ၏။ နတ္တာန။ ချစ်။

(၁) မုနိဝဇ္ဇိတဗုဒ္ဓိ။ ဘုရား မြတ်စွာသည် ချီးမွမ်း အပ်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ကစ္စာယနဉ္စ။ ကိုလည်း။ နတ္တာန-နမာမိ။ ချစ်။ နတ္တာန။ ချစ်။ ပါရိပရာဘတဝိနိစ္ဆယနိစ္ဆယညှလဇ္ဈေပဒေသံ။ အဆက်ဆက်သော ဆရာသည် ဆောင်အပ် ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိသောဆရာတို့မှ ရအပ်သောဥပဒေသနည်းကို။ (သံဃုင်အနက်)။ ဝါ။ အဆက်ဆက်သော ဆရာတို့၏ အစဉ်အဆက်တို့မှ ဆောင်အပ်ဆုံးဖြတ်အပ်သောအနက်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို သိကုန်သော ဆရာတို့မှ ရအပ်သောဥပဒေသနည်းကို။ (နိရုတ္တိအနက်)။ အဝလမ္မ၊ ဖြစ်။ ဝါ။ အဖို့ပြု၍။ တေန။ ထိုသို့ဘုရားမြတ်စွာ ချီးမွမ်းအပ်သော ပညာရှိသော ကစ္စည်းထေရ်သည်။ ကတဿ။ ပြုတော်မူအပ်လော။ အလကစ္စာယနဿ။ ထိုကစ္စည်းကျမ်း၏။ မုခမတ္တံ။ မုခမတ္တဒီပနီအမည်ရှိသော။ ပကရဏံ။ ကို။ အဟံ။ သည်။ ကရိဿိ-ကရိဿာမိ။ ပြုပေအံ့။ ။ (ဤတွင် ဗုဒ္ဓအဝိလ။ သံဃံအဝိ။ ထိုနောက်မှ နတ္တာနကို ယှဉ်၍ ပေးမူကာ ရကသမုစ္စည်း။ ။ ဗုဒ္ဓအဝိ စသည်တို့နောင်။ နတ္တာနသဒ္ဓါကို အသီးအသီး ယှဉ်၍ ပေးမူကိရိယာသမုစ္စည်း။ ။ တနည်းလည်း။ နတ္တာန။ ချစ်။ တေနကတဿ အဿ ကစ္စာယနဿ မုခမတ္တံ ပါရိ။ လ။ အဝလမ္မ အဟံကရိဿန္တိဝိယောဇနာလေ။)

(၂) ယံကိဉ္စိ။ အလုံးစုံသော။ ဂန္တံ။ သဒ္ဓါကျမ်းကို။ သမာရဘိတုကာမေန။ ကောင်းစွာအားထုတ်လိုသော။ ဝါ။ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ အာစရိယန။ အရှင်မဟာကစ္စည်း ဆရာသည်။ တာဝ။ ကျမ်းကို အားထုတ်သည်မှ ရှေးအဘို့၌။ ဝါ။ ကျမ်းကိုအားထုတ်သည်၏ ရှေးအဘို့၌။ ဝါ။ အားထုတ်သည်၏ အစ၌။ ရယနတ္တယဿ။ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းအား။ ပဏာမံ။ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကတ္တာ။ ချစ်။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယေန။ ထိုရတနတ္တယပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်သော အန္တရာဟ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမာရဘိတု။ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်၏။ ဣတိတဉ္စာ။ ထိုကြောင့်။ ဒုတ္တိံသမဟာပုရိသ လက္ခဏသဗ္ဗညုတာဒိ ဂုဏ သမ္ပတ္တိံသမာဂီတာယ။ သုံးဆယ့် နှစ်ပါး သောယောကျ်ား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ် အစ ရှိသော

ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော် တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း ရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗ လောကော ဘိဝံသ နိယဿ။ အသုံးစု
 သော သတ္တ လောက သည် ရှိခိုး အပ် သော။ အတ္တနော။ မိမိဟု
 ဆိုအပ်သော အရှင်မဟာ ကစ္စည်း ဆရာ၏။ သတ္ထုနော။ ဆရာဖြစ်
 တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿစ။ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။ သွာက္ခာတ
 တာဒိဘာဝေန။ သွာက္ခာတတာ အစရှိသော ဂုဏ်ကြောင့်။ သဗ္ဗလော
 ကာဘိဝံသနိယဿ။ သော။ အတ္တနော။ ဆရာ၏။ သတ္ထုနော။ သော။
 ဓမ္မဿစ။ တရားတော်မြတ်အားလည်းကောင်း။ သုပ္ပဋိပန္နတာဒိဘာဝေန
 န။ သုပ္ပဋိပန္နတာအစရှိသောဂုဏ်ကြောင့်။ သဗ္ဗလောကာဘိဝံသနိယဿ။
 သော။ အတ္တနော။ ဆရာ၏။ သတ္ထုနော။ သော။ သံဃဿစ။ သံဃာတော်
 အားလည်းကောင်း။ ပဏာမံ။ ကို။ ဒဿန္တော။ ပြတော်မူလိုသော။
 အာစရိယော။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာသည်။ သေဋ္ဌံ။ လ။ ဝန္ဒိယဂ္ဂန္တိ
 အာဒိ။ ကို။ အာဟ။ မိန့်၏။ ။တနည်းကား။ ။ယံကိဉ္စိ။ သော။
 ဂန္တိ။ ကို။ သမာရဘိတုကာမေန။ သော။ အာစရိယေန။ သည်။ တာ
 ဝပုဗ္ဗဘာဂေ။ နှိုက်။ ဗာတ္ထိံသမဟာ ပုရိသလက္ခဏာ သဗ္ဗညုတာဒိ ဂု
 ဏသမ္ပတ္တိ သင်္ဂဟိတယ။ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဿစ။ အားလည်း ကောင်း။
 သွာက္ခာတတာဒိဘာဝေန။ ကြောင့်။ ဓမ္မဿစ။ အားလည်းကောင်း။
 သုပ္ပဋိပန္နတာဒိဘာဝေန။ ကြောင့်။ သံဃဿစ။ အားလည်းကောင်း။
 ဣတိ။ သို့။ ရတနတ္ထယဿ။ အား။ ပဏာမံ။ ကို။ ကထွာ။ ချ်။ တမ္ဗိဟတန္တ
 ရာယေန။ ဖြစ်၍။ သမာရဘိတုဗ္ဗံ။ ။။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သဗ္ဗလော
 ကာဘိဝံသနိယဿ။ သော။ အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်မဟာ
 ကစ္စည်း ဆရာ၏။ သတ္ထုနော။ ဆရာ ဖြစ်တော် မူသော။ ရတနတ္ထ
 ယဿ။ အား။ ပဏာမံ။ ကို။ ဒဿန္တော။ သော။ အာစရိယော။ သည်။
 သေဋ္ဌံ။ လ။ အာဒိ။ ကို။ အာဟ။ မိန့်၏။ ။တနည်းကား။ ပ။ သမာရဘိ
 တဗ္ဗံ။ ။။ ဣတိသ္မာ။ ကြောင့်။ သဗ္ဗလောကာဘိဝံသနိယဿ။ သော။
 အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သော။ သတ္ထုနော။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာ
 ၏။ ဝါ။ သတ္ထုနော။ ကျမ်းပြုဆရာဖြစ်တော်မူသော။ အတ္တနော။ မိမိဟု
 ဆိုအပ်သော အရှင်မဟာ ကစ္စည်းဆရာ၏။ ရတနတ္ထယဿ။ အား။
 (ထည့်) ပဏာမံ။ ကို။ ဒဿန္တော။ သည်။ သေဋ္ဌံ။ လ။ အာဒိ။ ကို။ အာ
 ဟ။ ။ (ဤကား။ သဗ္ဗလောကာဘိဝံသနိယဿ အတ္တနော သတ္ထုနော

ပဏာမံဒသေန္တောတိသမ္ပန္နော ဟူသောသံပျင်နှင့်အညီ)။ ၊တနည်း
 ကား။ အတ္တနော။ ဇာ။ သတ္တုနော။ ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။
 အတ္တနော။ ဇာ။ သတ္တုနော။ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဓမ္မဿစ။ အားလည်းကောင်း။ လ။ သတ္တုနော။ ဇာ။ သံဃဿစ။ အား
 လည်းကောင်း။ ပဏာမံ။ ကို။ ဒသေန္တော။ ပေးမြဲ။ ၊ (ဤကား၊ အတ္တနော
 ကဿနဿ သတ္တုနော သမ္ပန္နဘူတဿ ဓမ္မဿစသော နိရုတ္တိမဇ္ဈ။
 နှင့်အညီ။ ။ ဤတွင် ဂါထာနှင့်တကွသော ယံကိဉ္စိအစရှိသည်တို့၌
 ဝိဂြိုဟ် အရကောက်ကျမ်းရိုး စာစပ်တို့ကို သင်ရိုးကောက်ရိုး ပြန်ရိုး
 ရှိပြီ။ အနက်သက်သက် အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ သင်ကြား ပို့သ ကြည့်ရှု
 သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ အလွယ်တကူကြည့်ရှုပို့သ သင်ကြားခြင်း
 အကျိုးဌာနေးအံ့သည်။)။ ။ ဧတ္ထစ။ ဤကျမ်း၏အစဉ်လည်း။ ဝါ။ ဧတ္ထ။
 ဤတဗ္ဗိဟတန္တရာယန ဟူသောပုဒ်၌။ ယထာပဒိုညာတတ္ထာဘိ နိပ္ပ၊
 ဒနသမတ္တတာစ။ အကြင်အကြင်ဝန်ခံအပ် အလိုရှိအပ်သော ကျမ်းပြီး
 ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်
 သည်သာလျှင်။ ဝါ။ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော သတိဝိရိယ
 ဥာဏ်ပြဓာန်းသောရတနာသည်သာလျှင်။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယထာနာမ။
 ထာမည်သည်။ ဟောတိ။ ဇာ။ ဟိသစ္စံ။ ဇာ။ ရတနတ္ထယပဏာမကရဏေ
 န။ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ ဝါ။
 ပြုသောကြောင့်။ ယထာပဒိုညာ တတ္ထာဘိ နိပ္ပဒန သမတ္တတာ။ အ
 ကြင်အကြင် ဝန်ခံအပ် အလိုရှိအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်း တည်း ဟူ
 သောအကျိုးကို ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ (ဤကား။
 ဟိသဉ်ဒဉ္စိ။ တနည်း။ ဟိအဝဓာရဏအနက်ရှိသည်ဖြစ်၍)။ ကရဏေ
 နဟိကာရဏေနဇေ။ ဖြင့်သာလျှင်။ ယထာ။ ပ။ သမတ္တတာ။ သည်။ ဟောတိ။
 ဇာ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ သမတ္တတာ။ သည်။ ဟောတိ။ နည်း။ တဿ။ ထိုအရှင်
 မဟာကစ္ဆည်းဆရာ၏။ ပူဇနိယပူဇယတ္တာစ။ ပူဇော်အပ်သော။ ဝါ။ ပူဇော်
 ထိုက်သော ရတနာသုံးပါးတို့အား ပူဇော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ ပူဇနိယပူဇယတာယ။ ပူဇော်ထိုက်သော ရတနာသုံးပါးတို့
 အား ပူဇော်တတ်သော အဖြစ်၏။ မင်္ဂလ ဘာဝတောစ။ မင်္ဂလာဖြစ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ မင်္ဂလေန။ မင်္ဂလာဖြင့်။ ယထာ ပဒိုညာ
 တတ္ထ ပသိဇ္ဈနတောစ။ အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ် ဝန်ခံအပ်သော

ကျမ်းပြီးခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး၏ပြီးခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း။
ယထာ။၁။သမတ္တတာ။သည်။ ဟောတိ။၏။ (ဤကား။ စကားရော မင်္ဂလ
ဘာဝတောတိ ဧတ္ထယောဇေတွာ ပူဇနိယ ပူဇယတ္တာတိ ဣဒံသမ္ပိဇ္ဈေ
တိဟူသော နိရုတ္တိနှင့် အညီ။ သံပျင်နှိုက် ပုန်ရှိတိုင်းပင် ယှဉ်၍ပေး
သည်။ ။ဤကား။ ဟိသည်ဒဋ္ဌိအနက်။ အဝဓာရဏ အနက်ဟု ဆို
သည်အတိုင်းပေးသောအနက်တည်း)။ ။တနည်းကား။ တဿ။ ထို
အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာ၏။ ပူဇနိယ ပူဇယတ္တာ။ ကြောင့်။ ပူဇနိယ
ပူဇယတာယစ။၏လည်း။ မင်္ဂလဘာဝတော။ကြောင့်။ မင်္ဂလေနစ။ဖြင့်
လည်း။ ယထာ ပဋိညာ တတ္ထ ပသိဇ္ဈနတော။ ပြီးခြင်းကြောင့်။ ရတ
နတ္တယ ပဏာမကရဏေန။ ဖြင့်။ ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိ နိပ္ပဒနသ
မတ္တတာ။ အကြင်အကြင်။ လ။စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟိယသ္မာ။
ကြောင့်။ ဟောတိ။၏။ တသ္မာ။ကြောင့်။ ဧတ္တ။ဤကျမ်း၏အစရှိက်။ဝါ။
ဤတမ္ဗိဟတန္တရာယေနဟူသောပုန်နှိုက်။ ယထာပဋိညာတတ္ထာဘိ နိပ္ပ
ဒနသမတ္တတာစ။ သည်သာသျှင်။ တမ္ဗိဟတန္တရာယတာနာမ။ တာမည်
၏။ (ဤကား။ အထဝါဟိ ဣတိ ကရဏတ္ထေနိပါတောစသော သံပျင်
နိရုတ္တိတို့နှင့်အညီ)။ ။ဟိ။သစ္စံ။မှန်၏။ ဘဂဝတံ။သည်။ ပူဇာစ။လ။
မုတ္တမန္တိစ။ မုတ္တမံဟူ၍လည်းကောင်း။ တောဒိသာနိ။လ။ဂန္ထတိတိစ။
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝါ။မုတ္တမန္တိစ။ မုတ္တမံအစရှိသော ပါဠိကိုလည်း
ကောင်း။ ဂန္ထန္တိတိစ။ ဂန္ထန္တိ အစရှိသောပါဠိကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ။
၏။ (ဣတိသဒ္ဓေါအာချတ္ထောဆိုသည်နှင့်အညီ)။ ။အထ-ပုဗ္ဗေနယော။
ဆိုပြီးသော ရှေးနည်းသည်။ ယုတ္တောဝါ။ သင့်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။
အယုတ္တောဝါ။မသင့်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဝါ-အပရောနယော။ နည်း
တပါးကို။ မယာ။သည်။ ဝုတ္တတေ။ ဆိုပြီးအံ့။ ။တဿ။ ထိုသို့ပြုအပ်
ပြီးသော ရှိရိုးခြင်းရှိသော ဆရာ၏။ ဘယာဇျုပဒ္ဒဝ ကရော ဗယာတ
ကတ္တာ။ ဘေးအစရှိသောဥပဒ္ဒဝေါတို့ကို ပြုတတ်သော အန္တရာယ်တို့
ကိုသတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဘေးအစရှိသောဥပဒ္ဒဝေါ
တို့ကို ပြုတတ်ကုန်သော ဥပပိဋ္ဌကက။ ဥပစ္ဆေဒကကံတို့ကို ပဏာမ
စေတနာဖြင့် ဖျောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟ
တဘယာဇျုပဒ္ဒဝကရဿစ။ ဖျောက်အပ် ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးအ
စရှိသောဥပဒ္ဒဝေါတို့ကို ပြုတတ်သော အန္တရာယ် ရှိသော ဆရာ၏

လည်း။ ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိနိပ္ပါဒန သမတ္တတာသမ္ဘဝတော။ အ
 ကြင်အကြင် ဝနံအပ်အလိုရှိအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးကို ပြီး
 စေခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
 ဧတ္ထ။ ဤကျမ်း၏အစရှိက်။ ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိ နိပ္ပါဒနသမတ္တ
 တာစ။ သည်သာလျှင်။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယတာနာမ။ တာမည်သည်။
 ဟောတိ။၏။ ။ဟိသစ္စံ။၏။ ဘဂဝတာ။သည်။ ဇေယျံ။လ။ နဟေဿ
 တိဘိ။ နဟေဿတိဟူသောပါဠိကို။ ဝုတ္တံ။၏။ ။ဘိက္ခဝေ။တို့။ဇေယျံ။
 ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အစရှိသော
 ဘုရား ကျေးဇူးကိုလည်း ကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ
 ဓမ္မောအစရှိသော တရားတော်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း။ သံဃာဉ္စ။သုပ္ပ
 နိဗ္ဗောဘဂဝတော သာဝက သံဃော အစရှိသော သံဃာတော်ကျေး
 ဇူးကိုလည်းကောင်း။ သရန္တာနံ။ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ကုန်သော သူ
 တို့အား။ ဝါ။အောက်မေ့ဆင်ခြင်ကုန်သော။ ဝေ။သင်တို့၏။တယံဝါ။
 စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်း ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်း သည်လည်း ကောင်း။
 ဆန္ဒိတတ္တံဝါ။ ကိုယ်၏ခက်မာသော အဖြစ် သည်လည်း ကောင်း။
 လောမဟံသောဝါ။ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း သည်လည်းကောင်း။
 ဝါ။ အမွေးတို့၏ အထက်သို့အပျားရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
 နဟေဿတိ။ မဖြစ်ရာလတ္တံ့။ ။အထဝါ။ တနည်းဆိုဦးအံ့။ (ရှေး
 နည်းမူလည်းပေး)။ ။တဿ။ ထိုသို့ပြုအပ်ပြီးသောရှိခိုးခြင်းရှိသော
 ဆရာ၏။ပဋိဘာနာ ပရိဟာနဘာဝတော။ ပညာ၏မယုတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပရိဟိန ပဋိဘာနသစ။ မယုတ်သော ပညာ
 ရှိသောဆရာ၏လည်း။ ဧတ္ထ။ဤကျမ်း၏အစ၌။ ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိ
 နိပ္ပါဒနသမတ္တတာသမ္ဘဝတော။ အကြင်အကြင်။လ။ စွမ်းနိုင်သည်၏အ
 ဖြစ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း။ကောင်း။ ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိ
 နိပ္ပါဒနသမတ္တတာစ။သည်သာလျှင်။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယတာနာမ။ မည်
 သည်။ဟောတိ။၏။ ။ဟိသစ္စံ။၏။ ဘဂဝတာ။သည်။ သတ္တိမေ။လ။
 သောဝစဿတာတိ။တာအစရှိသောပါဠိကို။ဝုတ္တံ။၏။ ။ဘိက္ခဝေ။တို့။
 အပရိဟာနိယာ။ ယုတ်ခြင်းသို့မရောက်စေတတ်ကုန်သော။ ဝါ။ ပညာ
 ကိုမယုတ်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ အကျင့်တရားတို့သည်။ ဝါ။ကျေး
 ဇူးတရားတို့သည်။ ဣမေသတ္တ။ ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း။ သတ္တ။ ခုနစ်ပါး

ကုန်သောတရားတို့သည်။ ကတမေ။ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သမ္ဘဝါ
 ၃၀တာ။ မြတ်စွာဘုရားနှိုက် ရိုသေတတ်သေးသူ၏အဖြစ်။ ဝါ။ မြတ်
 စွာဘုရားနှိုက် ရိုသေခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်။ ဓမ္မဝါရဝတာ။ တရား
 နှိုက်ရိုသေတတ်သောသူ၏အဖြစ်။ ပ။ သမာဓိဝါရဝတာ။ သမာဓိနှိုက်
 ရိုသေတတ်သောသူ၏အဖြစ်။ ကလျာဏမိတ္တတာ။ စင်စင်လျှင် အကျိုး
 ကိုအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်။ သောဓထသတော။ ဆိုဆုံးမသွယ်သော စကားရှိသောသူ၏အ
 ဖြစ်။ ဣတိန္ဒမေသတ္တ။ ဤခုနစ်ပါးတည်း။ ။အထင်။ တနည်းသော်
 ကား။ တဿ။ ၏။ အာယုဝဇနတော။ အသက်ကို ပွားစေတတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဝုဇိတာယနောစ။ ပွားစေ အပ်သော
 အသက်ရှိသောဆရာ၏လည်း။ ဟထာ။ ပ။ သန္တဝတော။ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ အေ။ ဤကျမ်း၏အစနှိုက်။ ယထာ ပဋိညာဟတ္ထာဘိနိပ္ပါ
 ဒနသမတ္တတာစ။ သည်သာလျှင်။ တဗ္ဗိ ဟတန္တရာယတာ နာမ။ တာ
 မည်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဘဂဝတာ။ သည်။ အဘိ။ လ။
 ဝဇန္တိတိအာဒိ။ ကို။ ဝတ္ထံ။ ၏။ ။(ဟိကိုယသ္မာဘွင့်သည်နှင့်အညီ။ ဟိ
 ယသ္မာတသ္မာ အစုံထည့်၍ ရှေးနည်းသော်လည်း ပေးလေဦး။ ။အ
 နက်)။

(ဤသို့ သေဋ္ဌတိလောကမဟိတံ အစရှိသည်ဖြင့် ရတနတ္ထယပဏာ
 မကိုပြုသဖြင့် ကစ္စည်းဆရာ၏ အကြင်အကြင်ဝန်ခံအပ် လိုအပ်သော
 အကျိုး၏ပြီးစီးခြင်းနှိုက် စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ကိုထင်စွာပြခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစ
 အစရှိသည်ကို မိန့်။ ။ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိ နိပ္ပါဒနသမတ္တအ
 ကျိုးမရှိသော်။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယတာ၏မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ *တဗ္ဗိ
 ဟတန္တရာယနဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင် ထိုသို့ ဆိုအပ်သောအကျိုး
 သည် ပြီးကောင်းပြီးလျက် အဘယ်အကျိုးငှာ တဗ္ဗိဟတန္တရာယ တာ
 နာမစသည်ကို ဆိုအပ်သနည်းဟူမူကား။ ။ထိုသို့ဆိုအပ်သော အ
 နက်၏ မထင်သေးသောကြောင့် ထိုအနက်ကိုဘွင့်၍ ထင်ရှား ပြခြင်း
 ငှာဆိုသည်ဟူပေ။ သံယျင်။ ။ဤသို့ယံကိဉ္စိဂန္တိအစရှိသည်ဖြင့် ရတ
 နတ္ထယပဏာမကို ပြသော အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း။ ထိုပဏာမ
 ဖြင့် ဖျောက်အပ်သောအန္တရာယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇီကောင်းစွာအားထုတ်
 အပ်၏ဟူသော အစီအရင်ကိုလည်းကောင်းပြရာနှိုက် အကျွမ်းဝင်သော

တဗ္ဗိဟတန္တရာယာ ဟူသည် အဘယ်နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
 ဧတ္ထစစသည်မိန့်။ တနည်းကား။ ယံကံဗ္ဗိန္ဒြိယန္တံ အစရှိသည်ဖြင့် ကျမ်း
 ပြုဆရာဖြစ်သော ကစ္စည်းဆရာ၏။ ရတနတ္ထယ ပဏာမကို ပြုသဖြင့်
 တဗ္ဗိဟတန္တရာယအဖြစ်ကိုပြအပ်၏။ ထိုသို့ပြသော်။ အန္တရာယ်မရှိခြင်း
 ကိုပြုတတ်သော ကုသိုလ်စေတနာသည်။ အရှင်မဟာကစ္စည်း ဆရာ
 နှိုက်မရှိသည်မဟုတ်လော။ အသို့လျှင် တဗ္ဗိဟတန္တရာယေနသမာရသိ
 တဗ္ဗိဟူသော စကားသည် သင့်ရာအံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။
 ဧတ္ထစ။ ပ။ သမတ္တတာမိန့်၏။ ဆရာတို့ကား။ အန္တရာယ်၏အဘာဝ
 သည် တဗ္ဗိဟတန္တရာယဖြစ်ကောင်းအံ့လော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။
 ဧတ္ထစ။ လ။ သမတ္တတာမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်အကြင် ဝန်ခံ
 အပ် အသိရှိအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးကိုပြီးစေခြင်းနှိုက် စွမ်းနိုင်
 သောပဏာမ စေတနာသည်သာ။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယတာ မည်သည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ ဤကားယထာ။ လ။ သမတ္တတာ ရတနတ္ထယ ပဏာမ
 စေတနာ။ နိရုတ္တိမိန့်သည်နှင့်အညီ။ ဝါ။ အကြင်အကြင်ဝန်ခံအပ်အလိုရှိ
 အပ်သောကျမ်းပြီး။ ပ။ သတိဝီရိယဉာဏ်သည်။ တဗ္ဗိဟတန္တရာယတာ
 မည်သည်ဖြစ်ဘိသေဒ်။ အကြင်အကြင်။ လ။ စွမ်းနိုင်သောပဏာမ
 စေတနာသည်။ တဗ္ဗိ ဟန္တရာယတာ ဖြစ်၏ ဆိုသော်။ ပဏာမစေ
 တနာသည် ထိုသို့ ပြီးစေခြင်းနှိုက် စွမ်းနိုင်သောသတ္တိ မရှိလေသော်
 ထိုသို့ ဆိုသော စကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း စောဒနာကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ ရတနတ္ထယ။ လ။ ဟောတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရတနတ္ထ
 ယပဏာမကိုပြုသဖြင့်။ ဝါ။ ပြုသောကြောင့်။ ပ။ ပြီးစေခြင်းနှိုက်စင်စစ်
 စွမ်းနိုင်သည်ဟု ဖြစ်ဘိသော်။ ဤကား ရတနတ္ထယပဏာမ စေတနာ
 ယထာ။ လ။ သမတ္တတာဝံသာစေတနာရတနတ္ထယ။ ပ။ အာဒိမာဗာမိန့်
 သည့်နိရုတ္တိနှင့်အညီ။ တနည်းကား။ အကြင်။ လ။ သတိဝီရိယဉာဏ်
 သည် တဗ္ဗိဟတန္တရာယဖြစ်၏ ဆိုသော်။ စေတနာသည် အန္တရာယ်
 ကိုသာ ဖျောက်နိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဝါ။ အန္တရာယ်၏အဘာဝသည်
 တဗ္ဗိဟတန္တရာယမည်ရာသည် မဟုတ်တုံလောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ
 ရတနတ္ထယစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပဏာမကို ပြုသောကြောင့်
 ကျမ်းပြီး။ ပ။ သတိဝီရိယဉာဏ်ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤကားဆရာတို့
 သင်ရိုး။ ပဏာမကိုပြုခြင်းသည် ပူဇနိယပူဇာဖြစ်၏ဟု ပြခြင်းငှာ

ပူဇနိယပူဇယတ္တာမိန့်။ ထိုပူဇနိယပူဇာသည်လည်း ခေတ္တဣာသယံ၏ ပြည့်စုံသဖြင့်ပါပကဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအန္တရာယ်ကို ပျောက် တတ်သော မင်္ဂလာမည်၏ဟုပြခြင်းငှာ။ ပူဇနိ။ လ။ ဘာဝတော။ မိန့်။ မင်္ဂလာဖြင့် လွန်စွာပြီးစေအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုး ပြီးသည်ကို ထင်စွာပြခြင်းငှာမင်္ဂလေနစ။ ပ။ သိန္နနတော။ မိန့်။ သံပျင်။ ။ဝါ။ ပဏာမ ကို ပြသောကြောင့် ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးရှိသောဟုဆို၏။ ပဏာမ ကြောင့် အန္တရာယ်ပျောက်ခြင်းအကျိုးသာ ရှိရသည်မဟုတ်တုံလော။ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးရှိ၏ဟူသော စကားအသို့သင့်အံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တဿပူဇနိယပူဇယတ္တာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအရှင်မ ဟာကစ္စည်းဆရာ၏ ပူဇော်ထိုက်သော ရတနာသုံးပါးတို့အား ပူဇော် ခြင်းသည်ဖြစ်သော။ ။ပူဇော်ထိုက်သော ရတနာသုံးပါးတို့အား ပူဇော်သောကြောင့် ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးရှိသောဟုဆိုသော်။ ပူဇော် သောကြောင့်။ ရတနတ္ထယံပူဇိကရာ။ လဒ္ဓါဘောဂါအသန္နိယျာ။ အစ ရှိသည်နှင့်အညီ။ လဒ္ဓဘောဂဿာဖြစ်ကောင်းလျက် ကျမ်းပြီးခြင်းရှိက် စွမ်းနိုင်သော အကျိုးရှိ၏ ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့ နည်း စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ပူဇနိယ ပူဇယဏာယစ မင်္ဂလာဘာဝ တောမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပူဇော်သောအဖြစ်၏လည်း မင်္ဂလာဖြစ် သောကြောင့် ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးရှိသည် ဖြစ်သော။ ။မင်္ဂလာဖြစ် သောကြောင့် ကျမ်း၏ပြီးခြင်းအကျိုး ရှိသောဟုဆိုသော်။ မင်္ဂလာဖြစ် သောကြောင့်။ မင်္ဂလာပါပလုနာတိဆိန္နတိ ဝိနာသေတိတိမင်္ဂလံ ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ။ အကုသိုလ်ကို ပယ်ပျောက်ခြင်း အကျိုးသာ ပြီး ကောင်းလျက် ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးရှိ၏ဟူသော စကားသည် အသို့ ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ မင်္ဂလေနစ။ လ။ သိန္နနတောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မင်္ဂလာဖြင့်။ ဝါ။ ကြောင့်။ အကြင် အကြင်ဝန်ခံအပ် အလိုရှိအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်းတည်း ဟူသော အ ကျိုးရှိသည် ဖြစ်သော။ ။ဤ ဟိတ်သုံးချက်သည် အကျိုးတပါး။ အကြောင်းများမူ။ နာနာဟိတ်ဟု နိယံဆိုသည်နှင့် အညီ။ နာနာဟိတ် ဥပကဟိတ် မှတ်ရာ၏။ ။ပူဇော်သောအဖြစ်၏ မင်္ဂလာဖြစ်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မင်္ဂလာဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုသော်။ ထိုသို့မင်္ဂလာ ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း။

မင်္ဂလာ ဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုး ရှိသည်ကို လည်း
 ကောင်း။ ဆရာပစ္စက္ခသိလျှင်းသလော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဂုတ္တံဟိ။
 လ။ ဂစ္ဆန္တိတိစဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်သကည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပူဇော်
 ထိုက်သော ရတနာသုံးပါးတို့အား ပူဇော်ခြင်းကြောင့် မင်္ဂလာဖြစ်သည်
 အကျိုး။ မင်္ဂလာဖြစ်သည်အကြောင်း ကျမ်းပြီးခြင်းသည်အကျိုး။ ကျမ်း
 ပြီးခြင်းသည် အကြောင်း။ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ပူဇာစပူဇနီ
 ယာနံစသည် ဟောတော်မူသည်အကျိုး။ အကျိုးဖြစ်သော ပူဇာစပူဇနီ
 ယာနံစသောပါဌ်ကိုဆွဲသိသည်ဖြစ်သော။ အစဉ်ဟပ်၍ယူ။ «ပူဇ
 နီယပူဇယတ္တာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ၊ ယထာပဋိညာတတ္ထာ
 ဘိနိပ္ပါဒနသမတ္တတာ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဘယာဇျုပဒ္ဒဝ ကရောဗဃာတ
 ကကြောင့်လည်း။ ယထာပဋိညာတတ္ထာဘိနိပ္ပါဒနသမတ္တတာ ဖြစ်၏ဟူ
 သောအနက်ကိုပြခြင်းငှာ။ အထဝါအစရှိသည်ကို မိန့်၏။ «တနည်း
 ကား။ တဿပူဇနီယပူဇယတ္တာဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာ ကျမ်း
 ပြီးအကျိုးပြီးရာသလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အထဝါ။ ပ။ ဗာတကတ္ထာ
 ဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပြုအပ်သောရှိခိုးခြင်းအစရှိသော
 အရှင်မဟာကစ္စည်းဗိဇယရ်၏ ဘေးအစရှိသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့ကိုပြုတတ်
 သော အန္တရာဟ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ ဝါ။ ဘေးအစရှိသော
 ဥပဒ္ဒဝေါတို့ကို ပြုတတ်ကုန်သော ဥပဗိဇ္ဇကကံ ဥပစ္ဆေဒက ကံတို့ကို
 ပဏာမဖြင့် ပယ်ဖျောက် တတ်သော ကြောင့်လည်း အကြင် အကြင်
 ဝနံခံအပ် အလိုအပ်ရှိသော ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးကို ပြီးစေခြင်းနှိုက်
 စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်သော။ «ဘေး အစရှိသောဥ ပဒ္ဒဝေါတို့ကို ပြု
 တတ်သောအန္တရာဟ်တို့ကိုပယ်ဖျောက်တတ်သောကြောင့် အန္တရာဟ်
 မရှိခြင်းသာ ဖြစ်ကောင်းလျက်။ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးပြီး၏ ဟူသော
 စကားသည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဝိဟတ။
 လ။ သဒ္ဓတတောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရတနတ္ထယပဏာမဖြင့် ပယ်အပ်
 ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးအစရှိသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့ကို ပြုတတ်သော
 ဥပဗိဇ္ဇကကံ ဥပစ္ဆေဒကကံ ရှိပြီးသောဆရာ၏လည်း အကြင် အကြင်
 ဝနံခံအပ် အလိုရှိအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုပြီး
 စေခြင်းနှိုက် စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ကျမ်းပြီး
 ခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်သော။ ဝါ။ ယထာ။ ပ။ သမတ္တတာအဖြစ်သည်

ဖြစ်ဘိသော်။ ။ရတနတ္ထယပဏာမကရဏ၏။ ဘယာချပဒ္ဒဝကရော
 ပဃာတကအဖြစ်ကို ဘုရားပါဠိဖြင့် ဖြေဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဂုတ္တံဟိ။ ပ။
 နဟောဿတိတိမိန့်။ တနည်း။ ပြုအပ်ပြီးသော ရတနတ္ထယပဏာမ ရှိ
 သော ဆရာ၏ ဘယာချပဒ္ဒဝ ကရောပဃာတက အဖြစ်ကို ပစ္စက္ခ
 သိလျှင်းသလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဂုတ္တံဟိ စသည်ကို မိန့်။ အ
 မိပ္ပါယ်ကား။ ပြုအပ်ပြီးသောပဏာမ ရှိသော ဆရာ၏ ဘယာချပဒ္ဒဝ
 ကရောပဃာတက ဖြစ်သည်အကြောင်း။ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။
 ဇေယျသရန္တာနံ စသည်ကို ဟောတော်မူသည်ကား အကျိုး။ အကျိုး
 ဖြစ်သော ဇေယျသရန္တာနံ အစရှိသောပါဠိကို ဆ၍ သိသည်ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။ဤပါဠိတော်တွင် ဘုရားတရားသံဃာတို့၏ ကျေးဇူးကို
 အောက်မေ့သည်ကိုပင် ဗုဒ္ဓသရန္တာနံ စသည်ဖြင့် ဆိုသည် ဟူလေ။
 ထိုကြောင့် ဗုဒ္ဓါဒိနံဟိ ဂုဏေ သရန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဒယော သရတိ နာ
 မဟုဆို၏။ ။ပူဇနိယပူဇယတ္တာ။ ဘယာချပဒ္ဒဝ ကရော ပဃာတ
 ကတ္တာ အကြောင်း ကြောင့်သာ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုး ရှိသည် မ
 ဟုတ်။ ပဋိဘာနာပရိဟာန ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကျမ်းပြီးခြင်း အ
 ကျိုးရှိ၏ဟု ပြခြင်းငှာ အထဝါစသည်ကိုမိန့်။ တနည်း။ ထိုနှစ်ပါးသော
 အကြောင်းတို့ ကြောင့်သာ။ ယထာပဋိညာ တတ္ထာဘိနိပ္ပါဒန သမတ္ထ
 တာဖြစ်လေရာသလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အထဝါ။ လ။ ဘာဝတော။
 မိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ပြုအပ်ပြီးသော ရှိခိုးခြင်းရှိသောဆရာ၏ ပညာမ
 ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးပြီးသည်ဖြစ်
 ဘိသော်။ ။ပညာ၏မယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကျမ်းပြီးခြင်းအ
 ကျိုးရှိ၏ဆိုသော်။ ပညာ၏ မယုတ်သောကြောင့် ပညာပွားခြင်းအကျိုး
 သာဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်လော။ ဝါ။ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်
 ခြင်းအကျိုးရှိရာသည်မဟုတ်လော။ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးရှိ၏ဟူသော
 စကားသည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ အပရိ
 ဟိနံလေ။ သမ္ဘဝတော မိန့်၏။ အမိပ္ပါယ်ကား။ မယုတ်သော ပညာရှိ
 သောဆရာ၏ အကြွင်းအကြွင်း လိုအပ်ဝန်ခံအပ်သော ကျမ်းပြီးခြင်းအ
 ကျိုးကို ပြီးစေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်၏ ဖြစ်သင့် သောကြောင့်
 ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးရှိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော ရှိခိုးခြင်း
 ရှိသောဆရာ၏ ပဋိဘာနာပရိဟာနအဖြစ်ကို ပါဠိဖြင့် ပြီးစေတော်မူ

လိုသော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓဆရာသည်။ ဂုတ္တံဟိ။ လ။ သောဝဿတာတိ
 မိန့်၏။ ရှေးနည်းအဓိပ္ပါယ်ဆို။ ။ပဋိဝိသုဝိသု အတ္ထောဘိန္ဒုတိ ဝိဘာ
 ဂံကတူာဇာနာတိတိ ပဋိဘာနံ။ ပဋိဘာတိအတ္ထေ ဩဘာသတိတိဝါပ
 ဋိဘာနံ။ ။ဂရတိပဋိဿဝတိဂရဏံ ပဋိဿဝနံကရောတိတိဂရ ပြု။
 ဂရသေငနေ။ ဣပစ္စည်း။ ဝါ။ သိသံမေတ္တာဒကေန ဂိရတိသိဉ္စတိ
 တိဂရ။ သိသေနဝါဂိရိယတိ သိဉ္စယတိတိ ဂရ။ ပြု။ ဂိရဓာတ်။ ဣ
 ပစ္စည်း။ ဂိအဝိတ်-ဣ-ကို ဥ-ပြု၍ - ဂရပြီးသည်။ ဂရနောဘာဝေါဂရ
 ဝေါ ပြု။ ။သတ္တရိဂါရဝေါဂရဘာဝသင်္ခါတော ကုသလစေတနာ
 ဓမ္မဇာတော ယဿသောတိ သတ္တဂါရဝေါ။ ပြု။ သုဝဓဿဘာဝေါ
 သောဝဓဿံ။ ပြု-ဣ-ပစ္စည်း။ တေသုဂုဗ္ဗသုတ်ဖြင့်။ သ-လာ။ ယဝတံ
 သုတ်ဖြင့်-သျှ-ကို-သ- ပြု။ နွေဘော်ဆောင်၍သောဝဓဿံ ရုပ်ပြီးစီရင်
 ရာ၏။ ။ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းသုံးပါးတို့ကြောင့်သာ။ ယထာ။ လ။
 သမတ္တတာဖြစ်သည်မဟုတ်။ အာယုဉ္စနုကြောင့်လည်း ယထာပဋိညာ
 တတ္ထာဘိနိပ္ပာဒနသမတ္တတာ ဖြစ်၏ဟုပြခြင်းငှာ။ အထဝါပသည်ကုမိန့်။
 နောက်ကိုနည်းမှီလေ။ ။အဓိပ္ပါယ်။

အပရော။ အတ္တမဟိတ အကျိုးပြီးသည်မှတစ်ပါးသော။ နယော။ ပရ
 ဟိတအကျိုးပြီးသည်ကို။ မယာ။ သည်။ ဂုတ္တတေ။ အံ။ ပကရဏာရမ္ဘေ။
 ကျမ်းကိုအားထုတ်စကားလ၌။ ဝါ။ ကျမ်း၏အစ၌။ ရတနတ္ထယပဏာ
 မဝစနံ။ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းကို ဆိုရာဖြစ်
 သော သေဋ္ဌတိလောကဗဟိတံစသောသဒ္ဓါအစဉ်သည်။ ဝါ။ ပ။ ဗဟိ
 တံစသောသဒ္ဓဗဗန္ဓသည်။ ရတနတ္ထယဿ။ ။ ယထာဘူတ ဂုဏမာ
 ချာပဇနနံ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော ကျေး
 ဇူး။ သွာက္ခာတတာ အစရှိသောကျေးဇူး။ သုပ္ပဋိပန္နတာ အစရှိသော
 ကျေးဇူးတို့ကို ဆိုသဖြင့်။ ဝါ။ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောကျေးဇူးတို့ကိုကြား
 သဖြင့်။ ပကရဏေ။ ကျမ်း၌။ ဂါရဝပ္ပာဒနတ္ထံ။ ရိုသေခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း
 အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ။ တဿ။ ထိုကျမ်း၏။ သွာက္ခာတတာဝေန။
 ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော အဖြစ်ဖြင့်။ ရတနတ္ထယေ။ ။ ဂါရ
 ဝပ္ပာဒနတ္ထံဝါ။ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ။ ။ ဣတိပယောဇနံ။ ဤသို့သော
 ပဏာမအကျိုးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ အထဝါ။ ကား။ ရတနတ္ထယပ
 ဏာမဝစနံ။ သည်။ သတာစာရဝေါက္ကမနတ္ထံ။ သူတော်ကောင်းတို့၏

အကျင့်သို့ သက်ဝင်ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။၏။ ဝါ။ရတနတ္ထယ
ပဏာမဝစနံ။ ရတနာ။လ။ သဒ္ဓါအစဉ်ကို။ သဒ္ဓါစာရဝေါက္ကမနတ္ထံ။ဌာ။
ဝါ။ မိမိ၏အကျင့်ကိုမလွန်ခြင်းအကျိုးဌာ။ အာစရိယေန။ အရှင်မဟာ
ကစ္ဆည်းဆရာသည်။ကတံ။၏။ (ဤကားသကောအာစာရောဝါသဒါစာ
ရောဟူသော သံပျင်နှင့်အညီတည်း)။ ။တံ။ ထိုသူသော်ကောင်းတို့
၏အကျင့်သို့သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ဝိည္ဇနံ။ ပညာရှိတို့၏။ စိတ္တာရာဇနတ္ထံ။
စိတ်ကိုနှစ်သက်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။၏။ တံ။ ထိုပညာရှိတို့
၏စိတ်ကို နှစ်သက်စေခြင်းသည်။ ပကရဏဿ။ မိမိသည်ပြုအပ်သော
ကျမ်းကို။ ဥဂ္ဂဟဏတ္ထံ။ သင်ခြင်းဆောင်ခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟော
တိ။၏။ တံ။ ထိုကျမ်းကိုသင်ခြင်းဆောင်ခြင်းသည်။ ဝစနတ္ထာဝ ဗောဓ
နတ္ထံ။ ပါဠိတော်၏အနက်ကို ကောင်းစွာသိခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟော
တိ။၏။ တံ။ ထိုပါဠိတော်၏အနက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ သဗ္ဗ
သမ္ပတ္တိနိပ္ပာဒနတ္ထံ။ အသုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးကို ပြီး
စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ (ဆရာတို့အနက်)။ ဝါ။ အသုံးစုံသောကိုယ်စိတ်
တို့၌ဖြစ်သော သာယာအပ်သောဝေဒနာကို ပြီးစေခြင်းအကျိုးရှိသည်။
ဟောတိ။၏။ဣတိ။သို့။ ပဏာမပယောဇနံ။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ (ဤနောက်
အနက်ကား။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော။ ကာတာ။ ကာယိကစေတသိကာသာ
တဝေဒနာသမ္ပတ္တိယော။တွင်သည့်သံပျင်နှင့်အညီ)။ ။ဧဝံယထာဝုတ္တ
နယေန။ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောသေဋ္ဌာဘိလောကမဟိဘံ အစရှိသည်ဖြင့်။
သုဂတိတာဒိကတဿ။ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌ ပြု
အပ်သော။ နတဿ။ ရှိခိုးခြင်း၏။ အဂ္ဂံ။ မြတ်သော။ ဣဋ္ဌပသိဒ္ဓိကရ
တာဒိဂုဏောဗံ။ အန္တရာယ်မရှိခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော အကြင်
အကြင်လိုအပ်ဝန်ခံအပ်သော အကျိုးကိုပြီးခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အ
ဖြစ်အစရှိသောကျေးဇူးအပေါင်းကို။ ပဿိ-ပဿန္တော။ မြင်သော။ ဗိ
မာ။ ပညာရှိသောအမျိုးသားသည်။ တိဘဝါဘိ နတုရဟဿ။ ဘုံသုံး
ပါးတို့၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏ရှိခိုးခြင်းဌာထိုက်သော။• ဝါ။ ရှိခိုးခြင်း
ကိုခံထိုက်သော။ အဿ-တာဒိသဿ။ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ကျေးဇူး
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သဘောရှိသော။ ဝတ္ထုတ္တယဿ။ ရတနာသုံး
ပါးအပေါင်းအား။ သဒ္ဓါမိကမ္ဘိ။အရေအတွက်ကိုလွန်၍ မူလည်း။ နတံ။
ရှိခိုးခြင်းကို။ ကုရုတံ-ကရောတု။ပြုလော့။ ဝါ။ပြုစေသတည်း။ တသ္မာ

ထိုသို့ အရေအတွက်ကိုလွန်၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုအပ်သောကြောင့်။ အ
 တိပ္ပပဉ္စန။ အလွန်ချွဲခြင်းသည်။ ဝါ။ အလွန်ချွဲသဖြင့်။ အလံအယုတ္တံ။ မ
 သင့်။ တနည်းကား။ ကရောတု။ လော့။ အတိပ္ပပဉ္စန။ သေဋ္ဌန္တိအဝရှိ
 သည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ပဏာမ၏ အကျယ်ကို ဆိုသဖြင့်။ ယသ္မာ။
 ကြောင့်။ အလံနိရတ္တကံ။ အကျိုးမရှိ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဒါနိဏ္ဏဒါနိ။ ယခု
 အခါ၌။ အနုပုဗ္ဗဗေဒဝဏ္ဏနမေဝ။ အစဉ်သောပုဒ်အဘွင့်ကိုသာလျှင်။ သ
 မာရဘိဿာမ။ အားထုတ်ကုန်အံ့။ ။ဒဿနက်ရိယာယ။ ဒဿနက်
 ရိယာ၏။ ကရဏဘူတေ။ ကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဖြူစာတုယာ။ ဖြူ
 စာတ်၏။ ကမ္မဘူတေ။ ကံဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တတ္ထတတ္ထိံ သေဋ္ဌတိလော
 ကမဟိတန္တိဝါကျေ။ ထိုသေဋ္ဌတိလောက မဟိတံ အစရှိသော ဝါကျ
 ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌေ။ ကောင်းစွာအကျမ်းဝင်သော။ သေဋ္ဌန္တိဗဒေ။ သေဋ္ဌ
 ဟူသောပုဒ်၌။ ပသတ္တတရန္တိ အယံအတ္ထော။ ပသတ္တတရံ ဟူသောအ
 နက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ (ဝစ္စဝါစက။ အာဓေယျအာဓာရ အဖြစ်ဖြင့် စပ်
 လေ)။ ။တနည်းကား။ တတ္ထ တတ္ထိံသေဋ္ဌ တိလောက မဟိတန္တိ
 ဝါကျေ။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ။ သော။ သေဋ္ဌန္တိဗဒဿ။ ၏။ ပသတ္တတရန္တိ
 အယံအတ္ထော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ (ဝစ္စဝါစက။ သမ္ပန္နသမ္ပန္န အဖြစ်ဖြင့်
 စပ်လေ)။ ။တနည်းကား။ တတ္ထတတ္ထိံသေဋ္ဌတိလောက မဟိတန္တိ
 ဝါကျေ။ သေဋ္ဌန္တိအယံသဒ္ဓေါ။ ကို။ ပသတ္တတရန္တိ အတ္ထော။ ပသတ္တ
 တရံဟူသောအနက်ရှိ၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ (ဝစ္စဝါစက။ ပကကိဝိက
 တိအဖြစ်ဖြင့်စပ်လေ။ ဤနည်းသုံးပါးကို အရာတိုင်း၌ သိရာ၏)။ ။ပ
 သတ္တရံ။ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော သူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
 သော။ (ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိစပ်လေ)။ တိလောကမဟိတန္တိဗဒေ။ ၌။ တိလောကေနပူဇိ
 တန္တိအတ္ထော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ တိလောကေန။ သည်။ ပူဇိတံ။ ပူဇော်
 အပ်သော။ (ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိစပ်)။ ။တယော။ သုံးပါးကုန်သော။ လောကာ။ လူတို့
 တည်း။ တိလောကံ။ သုံးပါးသောလူ။ တေန။ ထိုသုံးပါးသောလူသည်။
 မဟိတံ။ ပူဇော်အပ်သော။ တိလောကမဟိတံ။ သုံးပါးသော လူသည်
 ပူဇော်အပ်သော။ (ဗုဒ္ဓိကို ငဲ့၍ ဝိသေသန ပေးသည်)။ ။အဘိဝဇ္ဇိ
 ယာတိပဒေ။ ၌။ အဘိဝဇ္ဇိတွာတိ အတ္ထော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ အဘိ
 ဝဇ္ဇိတွာ။ အလွန်ရိသေစွာရှိခိုး၍။ အဂ္ဂန္တိဗဒဿ။ ၏။ ဥတ္တမန္တိအတ္ထော။
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ ဥတ္တမံ။ နုတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာရှိတော်မူထားသော။

ဝါ။ကျော်စောသောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ကျော်စောတော် မူထ
သော။ ဝါ။မြတ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သည်ကား။ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗဓမ္မံ။
ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော အလုံးစုံသောတရား ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ။ပနဝိသေသံ။ ဆရာတို့၏ဝါဒအထူးကို၊ မယာ။ သည်။
ဝုစ္စတေ။ အံ့။ ဗုဓသန္တံ။ ဗုဓသန္တာကို။ အညတ္တ။ ဤကစ္စည်းကျမ်းမှ တ
ပါးသော ရသေ့သုံးဦးစီရင်သော ပါဏိမည်သော ဗျာကရိုဏ်း ကျမ်း
နှိုက်။ သကမ္မကဓာတုတော။ ကံရှိသောဓာတ်နှောင်မှ။ ဝါ။ကံကိဉ္စသော
ဓာတ်နှောင်မှ။ ကမ္မနိ။ကံအနက်နှိုက်။ တပစ္စယော။တပစ္စည်းသည်။ ဟော
တိ။၏။ ဣတိအာဒိနာ။ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ဗဟုဓာ။များသောအပြား
အားဖြင့်။ပပစ္စယန္တိ။ချဲ့ကုန်၏။ ။ပနပက္ခန္တရံ။ အဘို့တပါးကို။ မယာ။
သည်။ဝုစ္စတေ။၏။ ဣဓ။ဤကစ္စည်းကျမ်းနှိုက်။ ဗုဓဂမာဒိတ္ထေကတ္တရိတိ။
ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာ ဆိုတော်မူသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ဗုဓဇ္ဈေတဿ။ဗုဓဓာတ်နှောင်မှ။ ကတ္တရိ။ကတ္တားအနက်နှိုက်။
တပစ္စယော။ ကို။ လတ္တတေဝ။ ရအပ် သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ
တဿ။ကြောင့်။ ကမ္မနိ။နှိုက်။ တပစ္စယဝိဓာနံ။ တပစ္စည်းအစီအရင်ကို။
အမေဟိ။ငါတို့သည်။ နဝိစာရိတံ။ မစိစစ်အပ်ပြီ။ ဝါ။ မချဲ့အင်ပြီ။ ။
အနက်။

(ကိပ္ပိဂန္တံ စသည်ဖြင့် ဆိုပြီးသောကျမ်းကို အားထုတ်သော အ
စီအရင်ကို ပြသောနည်းမှ။ တပါးသောကျမ်းကို အားထုတ်သော အစီ
အရင်ကို ပြသောနည်းကို ပြလိုသည့်ဖြစ်၍ အပရောနယော စသည်ကို
မိန့်၏။တနည်းကား။ ယံကိပ္ပိဂန္တံ အစရှိသည်ဖြင့် ရတယနတ္တယပဏာမ
၏ အန္တရာယ် မရှိခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ယထာပဋိညာဏတ္တာ
ဘိနိပ္ပါဒန ဟုဆိုအပ်သော အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိ ကိုပြပြီး၍။ ယခုအခါ၌
၎င်းသေဋ္ဌံအစရှိသော ဂါထာနှစ်ခုဖြင့်ပြုအပ်သော ရတနတ္တယ ပဏာမ
၏သူတပါးတို့၏လည်း ပသာဒဇနန ဟုဆိုအပ်သော ပရဟိတသမ္ပတ္တိ
ကိုလည်းပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ အပရောနယော စသည်ကိုမိန့်၏။ ။
ပကရိယထိယထိယထိ နာနာဘေဒဘိန္နာအတ္တာဇ္ဈေတေနာတိ ပကရ
ဏံ။ ပကာရေနကရိယန္တေ ဝုစ္စန္တေနာနာဘေဒဘိန္နာအတ္တာဇ္ဈေ တေ
နာတိဝါပကရဏံ။ ။ယောယောဘူတော အပီပရိတော သဘာဝေါ
နသသတ္တာရ ပရိကပ္ပိတော အသန္တာဘူတဂုဏောဝိယာတိ ယထာဘူ

တော။ ယထာဘူတောစ သောဂုဏောစာတိ ယထာဘူတဂုဏော။ ပြု။
 အရဟံ စင်္ဃာဂုဏ်ရ၏။ တဿအာချာပနံ ယထာဘူတ ဂုဏမာချာ
 ပနံ။ ဟုတ်၏။ ။ပဏာမဝစနံဂါရုပ္ပါဒနတ္ထံ။ တို့ကိုဟောတိ၌ ပကတိ
 ဝိကတိကတ္တား စပ်။ ။ပထမဋ္ဌေတဒဋ္ဌေစ။ ပထမဟောတိ နပုံ
 သကေ။ အာလမ္ပနေစသဒ္ဓေန။ သန္တိသိသံ ကတံဒသေ။ မိန့်သည့်ဂါ
 ထာကိုရှုလေ။ ။ရတနာသုံးပါးကျေးဇူးကို ဟုတ်တိုင်းကြားသဖြင့်
 ကျမ်းနှိုက် ရှိသေခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း အသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ။ ။ဟုတ်
 တိုင်းသော ကျေးဇူးကိုကြားသဖြင့်။ ဤကျမ်းသည် ယုတ်ညံ့သောသ
 ဘောမရှိရာ။ ကျမ်း၏အစ၌ဤသို့သောကျေးဇူးတို့ကို ဆိုအပ်ကုန်၏ဟု
 ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကျမ်းနှိုက်သဒ္ဓါအနက်
 တို့ကိုသိခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော တပည့်သား အပေါင်းတို့၏ ရှိသေ
 ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းဖြစ်၏ဟူလို။ ။ကျမ်း၏သွာချာတဂုဏ်ကြောင့်အ
 သို့လျှင်ရတနာသုံးပါး၌ ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေသနည်းဟူမူ။ ။ကျမ်း၏
 နာတိသင်္ခေပ နာတိဝိတ္ထာရ နည်းဖြင့် သဒ္ဓသက္ခဏာကို မယုတ်စေမူ၍
 ကောင်းစွာ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဤရတနာ သုံးပါးသည်
 ယုတ်ညံ့သောသဘောမရှိရာ။ စင်စစ်လျှင် အရိအသေပြုအပ်၏။ ဤသို့
 သောကျေးဇူးရှိသော ကျမ်း၏အစ၌စပ်ဆိုအပ်၏ဟု ဘုရားအစရှိသည်
 တို့၌ ပဿဒဗဟုလဖြစ်ကုန်သော တပည့်သားအပေါင်းတို့၏ ရတနာ
 သုံးပါး၌ ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေသည်ဟူလို။ ။ဤသို့ဆိုအပ်သည်ကို
 လည်း အဗ္ဗသေစနဂရူပဏနနည်းဖြင့်ဆိုသည်ဟုမှတ်အပ်၏။ ။အသို့
 ဖြစ်သနည်းဟူမူ။ ။သရက်ပင်၏အနီးနှိုက် ရေကို တည်ထားသဖြင့်
 ဆရာ၏ဓမ္မချိုးခြင်းကိစ္စ။ သရက်ပင်ကို ရေလောင်းခြင်းကိစ္စ ဟူသော
 အကျိုးနှစ်ပါးပြီးသကဲ့သို့ ဤနှိုက်လည်းပဏာမ၊ ပဏာမသဒ္ဓါ၏ရတနာ
 သုံးပါးဂုဏ်ကို ကြားသဖြင့်။ ကျမ်း၌ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုး။
 ကျမ်း၏သွာချာတဂုဏ်ကို ကြားသဖြင့် ရတနာသုံးပါး၌ ရှိသေခြင်းကို
 ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးနှစ်ပါးဖြစ်၏ဟူပေ။ ။သံပျင်ကျယ်၏။ ။ဤသို့
 အကျိုးနှစ်ပါး ရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဗ္ဗသေစနဂရူပဏနနည်းဟု ဆိုအပ်
 သော အညမညအကြောင်းကို ဟုတ်သောအားဖြင့်ပြုပြီး၍ ယခုအခါ
 မျချပယောဇဉ်။ အနုသိင်္ဂီက ပယောဇဉ်တို့ကို ပြလို၍ အထဝါစသည်
 ကိုမိန့်။ ။ပဏာမစေတနာ၏ အကျိုးကိုသာဆို၏။ ပဏာမသဒ္ဓါ၏

အကျိုးကို မဆိုအပ်ငြိလော။ ဝါ။ ဆိုသော်မရကောင်းငြိလောအမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ အပရာ နယော စသည်ကို မိန့်၏။ ။ဆိုပြီးသည် အ
 တိုင်းသာ ပဏာမ၏မူချပယောဇဉ် ရှိရာသလော အမေးကို ဖြေခြင်း
 ဌာ။အထာဝါစသည်ကိုမိန့်။ ။ပရံပရအကျိုးငေါ်အောင်လည်း ဇေဝှနှင့်
 ပုန်ထုတ်၍စောဒနာလေဦး။ ။ဤသို့အထူးထူးအပြားပြားဖြင့် ကျမ်း
 ၏အစဉ်ပြုအပ်သော ရတနတ္ထယ ပဏာမ၏ အကျိုးကို ထင်စွာပြုပြီး၍
 ထိုမဟာဗွလ မဟာနိဿယ ဖြစ်သော ပဏာမအကျိုးကို အလို ရှိကုန်
 သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို ရှိခိုးခြင်း၌
 များစွာသော ဥဿာဟကိုဖြစ်စေလိုသောအရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ ဆရာသည်။
 ဧဝံနတဿ။ လ။ နတာရဟဿဟူသော ဂါထာကိုမိန့်၏။ ။ထိုပါဌ
 တို့တွင် လိုရင်းကား။ ကုရုတံနတမဿဗိမာဝတ္ထုတ္တယဿ။ ဟူသည်
 တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပညာရှိသောအမျိုးသားသည် ရတနာသုံးပါး
 အားရှိခိုးခြင်းကိုပြုသောဟု ဥဿာဟကိုဖြစ်စေ၏ဟူလိုသော်။ ။ဗိမာ
 အရ ပညာရှိသာမန်ဖြစ်ခဲ့၏။ အသို့သောပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်နည်း အမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ ဧဝံနတဿ။ လ။ မဂ္ဂိမိန့်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသို့
 ဆိုပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၏မြတ်စော ဣဉ္ဇဗ္ဗသိဒ္ဓိ ကရ
 ဟာအစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းကို သိသော မြင်သော ပညာရှိဖြစ်
 တိသော်။ ရှိခိုးခြင်း၏မြတ်သော ကျေးဇူးအပေါင်းဆိုသော်။ သာမည
 ပုဂ္ဂိုလ်ဝတ္ထုတို့၌ ရှိခိုးခြင်း၏ မြတ်သော ကျေးဇူးအပေါင်း ဖြစ်ရာသ
 လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ သုဂတဗုဒ္ဓိကတဿမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါး၌ပြုအပ်သော ရှိခိုးခြင်း၏မြတ်သော
 ကျေးဇူးအပေါင်း ဖြစ်တိသော်။ ။ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါး
 အား ရှိခိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘုရားအစရှိသော ရတနာ သုံးပါးနှင့်
 စန္ဒိပရမီသွာ မဟာဗိနွေသည်တို့သည် ပဏာမိတဗ္ဗ အဖြစ်ဖြင့် အတူ
 တူမဟုတ်လော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဝိဘဝါဘိနတာရဟဿ မိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘုရားစသောရတနာတို့သည်သာ လူသုံးပါးတို့၏ ရှိခိုး
 ကို ခံထိုက်သည်။ စန္ဒိပရမီသွာ မဟာဗိနွေသည် တို့သည် မခံထိုက်
 ဖြစ်တိသော်။ ။ရတနတ္ထယ ပဏာမ၏ အတွင်းကို အလွန် ချဲ့သဖြင့်
 ဂန္ထဂရုအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့်။ ဂန္ထဂရုမှကြောက်
 သဖြင့် ထိုပဏာမ၏အတွင်းကိုအပြီးသတ်လိုရကား။ တသွာစသည်ကို

မိန့်။ ။တနည်းကား။ ဧကဝ အစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့် ပဏာမစေတနာ ပဏာမသဒ္ဓါတို့၏အကျိုးကိုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီးသည် အတိုင်းသာ အကျိုးရှိရာအံ့လောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အလမတိပ္ပပဉ္စေန ပုဒ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အလွန်ချွဲသဖြင့် မသင့် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အလွန်ချွဲသဖြင့်မသင့်ဟုဆိုသော် ဆရာကျမ်းကို ဘွဲ့အံ့စီရင်အံ့ဟု ဝန်ခံသည် မဟုတ်တုံလော။ အလွန်ချွဲသဖြင့် မသင့်ဟူသော ဆရာ စကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တသ္မာ ဝဏ္ဏနမေဝေဒါနိ သမာရထိဿာမိ။ မိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပဏာမကို အလွန်အကျယ် ဘွဲ့သဖြင့် မသင့်သောကြောင့် ကျမ်း၏ အဘွဲ့ ကိုသာ ကောင်းစွာ အားထုတ်အံ့သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကျမ်း၏အဘွဲ့ကိုသာ အားထုတ်အံ့ဆိုသော်။ အနုတ္တာနုပဒအဘွဲ့ကို အားထုတ်လေအံ့လော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အနုပပဒ ပုဒ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား အစဉ်သော ပုဒ်အဘွဲ့ကို ကောင်းစွာအားထုတ်အံ့သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။နမတိတိနတော။နမုခာတ်။တပစ္စည်း။ ။သုန္ဒရံဝါစံဂဒတိတိသုဂတော၊ သုန္ဒရံနိဗ္ဗာနံဂစ္ဆတိတိသုဂတော။ သုန္ဒရံဝါစံဂီယတိတိသုဂတော။ သုပုဗ္ဗဂေခာတ်။ သုန္ဒရာ သာရုနော ဓမ္မသဝနာဒိ အတ္ထာယ ဂတန္တိ ပတိဋ္ဌဟန္တိပတိဋ္ဌာနံ ကရေန္တိ ဧတ္ထာတိသုဂတော။ သုပုဗ္ဗဂတိခာတ်။ သုဠုကိလေသဂရိယတိ ဟိံသတိတိသုဂတော။ သုပုဗ္ဗဂရိခာတု။ ဟိံသာယံ။ သုန္ဒရေနသဗ္ဗညုတညာဏေန စတုသစ္စဓမ္မေဂန္ဓေတိ သူစေတိပကာသေတိတိသုဂတော။ သုပုဗ္ဗဂန္ဓခာတ်။ တပစ္စည်း။ ရုပ်ပြီးကိုနိရုတ္တိနည်းဖြင့်စီရင်လေ။ ။ဣန္ဒြိယတဗ္ဗောတိဣန္ဒြေ။ ဣသုခာတ်။တပစ္စည်း။ ။ကရတာဒိန္ဒုအာဒိဖြင့် ပဿာဒဇနန။ ပဿာဒဝိညာပန။ ဝိတ္တာရာဇန။ တဒုဂ္ဂဘဏ။ ဝစနတ္တာဝဗောဓန။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိနိဗ္ဗာဒန တို့ကို သင်္ဂြိုဟ်လေ။ ။ကောဒိဝသေနသံချာယတိကထိယတိတိသန္နိ။ သံပုဗ္ဗချာကထနေ။သန္နိံ အဓိကမ္ပိဂတံပရတ္တန္တိသန္နိမိဂံ။ ။အဝိသဒ္ဓါဖြင့်ဒုက္ခရအမှုကို လွန်စွာပြုအပ်သည်သာဟူသော အနက်ကိုပြု၏။ ။ကုရတံဒွိကရခာတ်။ တနာဒိတော ဩယိရာဖြင့်-ဩ-ပစ္စည်းသက်၍။ ဥတ္တမောကာရာဖြင့် ဩ ပစ္စည်းကို-ဥ-ပြု။ ကရဿကာရာစဖြင့် ကရခာတ်၏က ဒွိ-အ-ကို-ဥ-ပြု၍ ရုပ်မြီးစီရင်ရာ၏။ ။ခာရေတိအတ္ထေသလ္လက္ခေတိတိမိ။ ပြု။ ပညာရ၏။ မိအဿအတ္တိတိမိမာ။ သဗ္ဗသတ္တာနံကုသလာ

ဓမ္မာဝသန္တိ ပတိဋ္ဌဟန္တိ ဧတ္ထာတိဝတ္ထု။ ရတနာသုံးပါးရ၏။ ။တိဘ
ဝဿ အဘိနတံ တိဘဝါဘိနတံ။ တံ အရဟတိတိ တထာ။ ။
သမာရဘိဿာမ ဟုဆိုရာရှိက်။ ကိမေတ္တ ဗဟုဝစနံ နုလတတိတိ။
အာမလတတိ။ အတ္တနိ ဂရုသုဗဗဗန္တိဟိ ဝတ္တံဟု သံဃျင် ပြ
၏။ ။အဗဟုတ္တောသမာနေပိ။ အတ္တနိစဂရုသုဗ။ အပရိစ္ဆေဒါရဟော
ဓမ္မေ။ ဣတျာဒိသုဗဟုဘဝေ။ ဟူသော ဂါထာကိုလည်း ထောက်၍သိ
လေ။ ။ဤသို့အထူးထူးအပြားပြားဖြင့် ရတနတ္တယပဏာမ၏ မဟာဗ္ဗ
လ မဟာနိသံသ ဂှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ ဝန်ခံအပ်သည်
အားလျော်စွာ ကျမ်း၏ အတွင်းကို ပြလိုသော ဆရာ သည်။ တတ္ထ
သေဋ္ဌန္တိ ပသတ္ထတရံအဓိရှိသည်ကိုမိန့်၏။ ။ဤသံဝဏ္ဏနာဖြင့်သေဋ္ဌန္တိ-
သ-သည် ပသတ္ထသဒ္ဓါ၏ ကာရိယဖြစ်သောအဖြစ်ကို သိစေ၏။ သေဋ္ဌ
န္တိအကျမ်းဝင်သော ဣဋ္ဌသည်လည်း။ ဣဋ္ဌပထိဒ္ဓိစသည်တို့ရှိက် ဣဋ္ဌ
သဒ္ဓါကဲ့သို့ ပုဒ်နေ မဟုတ်။ ဣဋ္ဌပစ္စည်းဟု သိစိမ့် သောငှာ အနက်တူ
သော ပရိယာယဖြစ်သော တရပစ္စည်းဖြင့်တွင်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်။
ပသတ္တာနံ ဝိသေသနပသတ္တောတိသေဋ္ဌော ဟုပြုရာ၏။ ။သမည
အားဖြင့် မဟန္တ သဒ္ဓါသည် ဟောအပ် သော ပူဇန။ ဥတ္တမ။ ဗရရ။
သမ္ပတ္တိ။ ဣဿရိယ။ ဝုဒ္ဓိအနက် ဟူသော ခြောက်ပါးသော အနက်
တို့တွင်။ ဤတိလောကမဟိတံရှိက် မဟာသဒ္ဓါ၏ပူဇနအနက်။ တိလောက
သဒ္ဓါ၏တတိယာတပ္ပုရိသ် သမာဓ်ဟု သိစိမ့်သောငှာ တိလောကေန
ပူဇိတံတွင်၏။ ။မဟိတဗ္ဗပူဇိတဗ္ဗန္တိ မဟိတံ ပြုလေ။ တိလောကဿ
မဟိတံကိုကန့်လေ။ ။ဝုဒ္ဓိတွာဖြင့် အဘိဝုဒ္ဓိယရှိက် ယသည် တွာ
ပစ္စည်း၏ ကာရိယဖြစ်သောယဟု သိစေ၏။ ။အဇတိ အဋ္ဌဘာဝံ
ဂစ္ဆတိတိ အဂ္ဂေါပြု။ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထုရရကား။ အဂ္ဂန္တိဥတ္တ
မံ။ တွင်။ တနည်း။ အဂ္ဂ။သည်။ အာဒိကောဋ္ဌာသ စသော အနက်တို့တွင်
ဥတ္တမဝါစိ ရုဋ္ဌိအနိပ္ပန္န ပုဒ်ဟုသိစေလိုရကား။ အဂ္ဂန္တိဥတ္တမံ တွင်၏။
ဥတ္တမံဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို။ ဥတ္တမန္တိဥဒ္ဓုတမတ္တာ စသည်ဖြင့်ဆို
လတ္တံ့သည့်အတိုင်း နိရုတ္တိရှိက် သုံးဝါကျတွင်၏။ ။သင်ရိုးကျမ်းရိုး
တို့ရှိက်။ ဥတ္တမဝါစိရုဋ္ဌိအနိပ္ပန္နသဒ္ဓါဟု ဆိုတော်မူကုန်၏။ ။ပဋိဝိဒ္ဓ
သဗ္ဗဓမ္မံဟူသော အတွင်းတွင် ပဋိဝိဒ္ဓဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာဝ်၏ ပဋိဝိဇ္ဈာနဝိဇာနန
အနက်ဟောကို သိစေသည်။ သဗ္ဗဓမ္မဖြင့် ပဋိဝိဇ္ဈာန အနက်ရှိသော ဗုဒ္ဓ

ခတ်၏ ကံကို သိစေသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓ သဗ္ဗဓမ္မဖြင့် ဗုဒ္ဓ ဟူသော ပုဒ်၏
 ကတ္တုသာဓနကို သိစေသည်။ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မဗျူဟာ ပဋိဝိဇ္ဇာတိ
 တိဗုဒ္ဓေါဟု ဝိဂြိုဟ် ထွင်ရာ၏။ ။ ကိတ်ပုဒ်ကို ဗဟုဗြဟ္မိ သမာသံ။
 အဿတ္တိတဒ္ဓိတ်နှင့်တွင်မှု။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ကတ္တုသာဓနပြုရသည်
 မြဲ၏။ ။ ဤ၌ ပဋိဝိဒ္ဓေါသဗ္ဗဓမ္မာယေနသော ပဋိဝိဒ္ဓ သဗ္ဗဓမ္မာဟု
 သံဝဏ္ဏေနကို ဝိဂြိုဟ်ဆို။ ။ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗ ဓမ္မဟု ဗုဒ္ဓပုဒ်၏ ကတ္တု
 သာဓနကို တွင်ပြီ။ ထိုသို့သာ ဆရာတို့ အညီ တွင်ပါကုန်သလော
 အမေးကို ဖြေ ခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓသန္တံ ပန စသည်ကို မိန့်၏။ ထိုတွင်
 လိုရင်းကား။ ဗုဒ္ဓ။ လ။ ဗေဒန္တိ ကမ္မနိ တပစ္စ ယော ဟောတိတိ
 ဟူသည် တည်း။ ကား။ ကံအနက်နှိုက် တ ပစ္စည်းဟု တပါးသော
 ကျမ်းတို့နှိုက် တွင်ကုန် သေးသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ကံအနက်နှိုက်
 တပစ္စည်းဟုဆိုသော်။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဒိတ္ထေ ကတ္တရိ ဟူသောသုတ်နှင့်မဆန့်
 ပြီးလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သကမ္မကဓာတုတော ဟူသောပုဒ်ကို မိန့်
 ၏။ ကား။ သကမ္မကဓာတ် ဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်းဗုဒ္ဓဓာတ် နောင် တ
 ပစ္စည်းကံနှိုက် ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဆရာကား မတွင်လျှင်းပြီ
 လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဣပေန စသည်ကိုမိန့်။ ထိုပါဠိတို့တွင် လို
 ရင်း။ ဣပေနန ဝိစာရိတံ ဟူသည်တည်း။ ကား။ ဤကစ္စည်း ကျမ်း၌
 ကား။ ကံအနက်နှိုက် တ ပစ္စည်းဖြစ်သော အစီအရင်ကို ငါတို့မချွေအပ်
 မပြုအပ်ပြီဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် မချွေလိုသနည်း ကစ္စည်း
 ကျမ်းအတွက် ပြုအံ့ဝံနံသညံ မဟုတ်လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
 ဗုဒ္ဓဇ္ဇေတသ္မာ။ လ။ လဘတေဇပတိဟုမိန့်၏။ ကား။ ဗုဒ္ဓဓာတ် နောင်
 ကတ္တား အနက်နှိုက် တပစ္စည်းကို ရအပ်သောကြောင့် မချွေလို သည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဗုဒ္ဓဓာတ် သည် သ ကမ္မက ဓာတ် မဟုတ်လော။
 ကတ္တားအနက်နှိုက် တပစ္စည်းကိုရအပ်၏ ဟူသောစကားသည် အသို့
 ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဒိတ္ထေ ကတ္တရိ တိ
 ဝုတ္တတ္တာမိန့်၏။ ကား။ တေဒဂ် အရာနှိုက် ထား အပ်သော ပာတိနိပဋိ
 သန္တိဒါပတ္တဖြစ်သော ကစ္စည်းဆရာသည်။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဒိတ္ထေ ကတ္တရိဆို
 တော်မူသောကြောင့် ကတ္တား အနက်နှိုက် တ ပစ္စည်းသာ သင့်သည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဣတိ နိစာရိတံကို လက္ခဂုဏ်ဖြင့်လည်း ဆိုတော်မူ
 ကုန်၏။ ။ (အဓိပ္ပါယ်)။

ဓမ္မန္တိ။ ကား။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မံ။ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား
ကို။ ဝါ။ သပရိယတ္တိကံ။ ပရိယတ်နှင့်တကွသော။ နဝလောကုတ္တ ရဓမ္မံ။
ကို။ အမလန္တိ။ သည်ကား။ နိဗ္ဗလံ။ အညစ်အကြေး မရှိသော။ ဝါ။
မသပဒ္ဓိပက္ခံ။ အညစ်အကြေး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ (ဓမ္မိန္ဒဝပ်)။
ဂဏန္တိ။ ကား။ သမူဟံ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်တို့၏အပေါင်းကို။
ဥတ္တမန္တိ။ ကား။ ဥဒ္ဓုတမတ္တာစ။ နှုတ်အပ်ပြီးသောအဝိဇ္ဇာ ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂတတမတ္တာစ။ ကျော်စောသော သူ
တို့ထက် အထူးသဖြင့် ကျော်စောသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ သေဠတ္တာစ။ မြတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့် လည်း ကောင်း။
ဥတ္တမံ။ နှုတ်အပ်ပြီးသောအဝိဇ္ဇာရှိသော။ ဝါ။ ကျော်စောသောသူတို့
ထက်အထူးသဖြင့် ကျော်စောသော။ ဝါ။ အထူးသဖြင့် မြတ်တော်မူ
သော။ ဂဏံ။ ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာအပေါင်းကို။ ဣတိ
သမ္မန္တော။ ဤသို့စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော။ ၏။ ဗုဒ္ဓဉ္စာတိတ္ထေ။ နှိုက်
စသဒ္ဓိ။ ကို။ ဓမ္မသဒ္ဓေန။ နှင့်။ ယောဇေတွာ။ ယှဉ်၍။ သေဠံ။ သော။ တိ
လောကမဟိတံ။ သော။ အဂ္ဂံ။ သော။ ဗုဒ္ဓံ။ ကို။ အဘိဝန္ဓိယ။ ၍။ အမလံ။
သော။ ဓမ္မဉ္စ။ ကိုလည်း။ အဘိဝန္ဓိယ။ ၍။ ဥတ္တမံ။ သော။ ဂဏဉ္စ။ ကိုလည်း။
အဘိဝန္ဓိယ။ ၍။ ဣတိ။ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ယောဇနာအပ်၏။ ဧတ္ထစ။ ဤ
သေဠံတိလောကမဟိတံ အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်လည်း။ သေဠန္တိဝစ
နေန။ ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏမဟတ္တတံ။ ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်
သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ။ ၏။ တိလောကမဟိတန္တိ ဝစနေန။ ဖြင့်။ ပုည
မဟတ္တတံ။ ဘုန်းတော်၏ ကြီးမြတ်လည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ။ ၏။
အဂ္ဂန္တိဝစနေန။ ဖြင့်။ ဇာတိမဟတ္တတံ။ ဇာတ်ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်
ကို။ ဒိပေတိ။ ၏။ တဿစတာဒိသဿစ။ ထိုသို့သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်
စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ဂုဏမဟတ္တတာဒိပနေနစ။ ဂုဏ်တော်
ဖြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်လည်း။ ဂုဏာဘိမာနိနံ။ ဂုဏ်ဖြင့်
မာန်မူကုန်သောသူတို့အား။ ဝါ။ သူတို့ကို။ အဘိမဒ္ဓနသမတ္တတံ။ နှိပ်နင်း
တော်မူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ။ ၏။ ဣတရနွယဒိ
ပနေနစ။ ဂုဏမဟတ္တမှ တပါးသော ပုညမဟတ္တ၊ ဇာတိမဟတ္တ တို့ကို
ပြသဖြင့်လည်း။ ဣတရေသံ။ ဘုန်းဖြင့်မာန်မူသောသူ၊ ဇာတ်ဖြင့် မာန်မူ
သောသူတို့အား။ ဝါ။ သူတို့ကို။ အဘိမဒ္ဓနမတ္တတံ။ ကို။ ဒသေတိ။

၏။ ။သတ္တုဿာတိ။ ကား။ သဒေဝကဿ။နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ။ သတ္တုလောကကို။ သာသနတော။ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်။ သတ္တုဿ။ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တုလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ (တဿဒ္ဓိဓပ)။ တဿာတိ။ကား။ ယောသောဗုဒ္ဓေါ။ကို။ သေဠန္တိ အာဒိနာ။ သေဠိအစရှိသောပုဒ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ ဝုတ္တောထော မိတော။ ချီးမွမ်းအပ်၏။ တဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနတ္ထ ဝရန္တိ။ ကား။ အနေနသဒ္ဓေန။ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ အတ္တော။ မိမိ၏ဝစ္စဖြစ်သောအနက်ကို။ ဥစ္စဘော။ဟောအပ်၏။ ဣတိတဿ။ ထိုသို့ဟောကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သောသဒ္ဓေါ။ထိုသဒ္ဓါသည်။ ဝစနံ။ မည်၏။ ယောအဘိ ခေယျော။ အကြင်အနက်ကို။ အနိယတိ ဥာယတိ။ သိအပ်၏။ ဣတိ တဿ။ ထိုသို့သိအပ်သောသတ္တိကြောင့်။ သောအဘိခေယျော။ သည်။ အတ္တော။မည်၏။ ဝစနဿ။ပါဠိ၏။ အတ္တော။အနက်။ ဝစနတ္တော။ ပါဠိ၏ အနက်။ ဥတ္တမတ္တေန။မြတ်သောအနက်ဖြင့်။ ဝရော။မည်၏။ သောအဘိ ခေယျော။ ထိုအနက်သည်။ ဝစနတ္တောစ။ ပါဠိတော်၏ အနက်သည် လည်း။ ဟောတိ။၏။ ငရောစ။ မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ။၏။ ဣတိ တဿ။ကြောင့်။ ငစနတ္ထဝရော။မည်၏။ တံဝစနတ္ထဝရံ။ထိုပါဠိတော် ၏အနက်မြတ်ကို။ သုဗုဒ္ဓန္တိ။ဟူသည်ကား။ သုဠု။ ကောင်းစွာ။ ဥာတံ။ သိမိန့်သောဌာ။ ဝက္ခာဒိတိ။ကား။ ဘာသိဿာမိ။ ဟောပေအံ။ သုတ္တဟိ တန္တိ။ ကား။ သုတ္တာနုကုလံ။ ပိဋကတ်သုံးပုံအား လျော်စွာထသော။ (သုသန္တိကပ္ပံနိဂ္ဂဟံ)။ ဣဟ။ ဤသုတ္တ ဟိတံ စသော ပုဒ်နှိုက်။ ပိဋကတ္တယံ။ပိဋကတ်သုံးပုံကို။ သုတ္တန္တိစ။ သုတ္တဟူ၍သာလျှင်။ အဓိပ္ပ တံ။၏။ ဝါ။သုတ္တန္တိစ။ သုတ္တဟူသည်ကိုလည်း။ ပိဋကတ္တယံ။ ကို။အ ဓိပ္ပေတံ။၏။ ။ဟိသစ္စံ။၏။ တံ။ထိုပိဋကတ်သုံးပုံကို။ (ပဝုစ္စတိနိဂ္ဂဟံ)။ အတ္တာနံ။ မိမိအကျိုး သူတပါးတို့၏အကျိုး။ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံ သရာအကျိုးတို့ကို။ (သံပျင်)။ ဝါ။ အနက်တို့ကို။ (နိရုတ္တိ)။သူစနတောစ။ ပြတတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ သုဝုတ္တတောစ။ စီးပွားချမ်းသာ ကိုဆောင်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဝေနေယျတို့၏ အလိုအား လျော် စွာ ဟောရာ ဖြစ်သော ကြောင့် လည်း ကောင်း။ သာန တောစ။ သုဏန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကျိုးကို ပွားစေတတ် သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ အထ။ ထိုမှတပါး။ သူဒနတောစ။ နို့ရည်ကဲ့သို့ အနက်ကိုယို

စီးစေတတ် သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သုတ္တာနာ။ ကောင်းစွာအ
 နက်တို့ကို စောင့်တတ် သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သုတ္တသဘာဝ
 တောစ။ ပန်းသီတံ တမျဉ်းချဉ်နှင့် တူသော ကြောင့်လည်း ကောင်း။
 သုတ္တန္တိ။ သုတ္တဉ်၏ဟူ၍။ အကွာတံ။ ဆိုအပ်၏။ (ငဝတ္တတိဟုအချို့ပါဌ
 ရှိ၏။ အရိယာဂါထာအရာဖြစ်သောကြောင့် ဆန်းမသင့်)။ ။ ဟိရိဇ္ဇာ
 ရေမိ။ အံ။ သုတ္တန္တိဇ္ဇဒံရူပံ။ သုတ္တံဟူသောဤရုပ်သည်။ (သိန္ဓုတိဋ္ဌိစပ်)။
 သူစ။ သူစသဒ္ဓါသည်။ ဂန္ဓဇေ။ ပြုခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣတိဣ
 မဿ။ ဤသို့သဘောရှိသောသူစခတ်၏။ (ရူပံဋ္ဌိစပ်)။ အတ္ထေ။ အကျိုး
 တို့ကို။ သူစေတိ။ ပြတတ်၏။ ဣတိအတ္ထေ။ ဤသို့သောအနက်၌။ ကတ္တရိ။
 ၌။ တပစ္စယံ။ ကို။ (ကတွာဋ္ဌိစပ်)။ သုပုဗ္ဗဿ။ သုရှေးရှိသော။ (ဣမဿဋ္ဌိ
 စပ်)။ ဥစ။ ဥစသဒ္ဓါသည်ကား။ ဝိဟတ္တိယံ။ လိပ်မာသောသူ၏ဥစ္စာဖြစ်
 သော။ ဝါစာယံ။ စကားနှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣတိဣမဿ။ ဤသို့သဘောရှိ
 သောခတ်၏။ သုဠု။ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တာ။ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထေ
 ဝါ။ ဤသို့သောအနက်၌လည်းကောင်း။ သု။ သုသဒ္ဓါသည်။ အဘိသဝေ။
 ပွားခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣတိဣမဿ။ ၍။ အတ္ထေ။ အကျိုးစီးပွား
 တို့ကို။ အဘိသဝတိ။ ပွားစေကတ်၏။ ဣတိအတ္ထေဝါ။ ၌လည်းကောင်း။
 သုဒ္ဓ။ သည်။ ပဋ္ဌရဏေ။ နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣတိဣမဿ။ ၍။ အတ္ထေ။ တို့ကို။
 ပဋ္ဌရာပေတိ။ ၍။ ဣတိအတ္ထေဝါ။ နှိုက်လည်းကောင်း။ သုပုဗ္ဗဿ။ သော။
 တာ။ တာသဒ္ဓါသည်ကား။ ပါလဇေ။ စောင့်ခြင်းနှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣတိဣ
 မဿ။ ဤသို့သဘောရှိသောခတ်၏။ သုဠု။ စွာ။ အတ္ထေ။ တို့ကို။ တာယ
 တိ။ စောင့်တတ်၏။ ဣတိအတ္ထေဝါ။ နှိုက်လည်းကောင်း။ ဘာဝကဗ္ဗေသုတ
 ဣတိသုတ္တေ။ ဘာဝကဗ္ဗေသုတ ဟူသော သုတ်သည်။ ဝိတ္တမာဇေ။
 လိုက်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓေဝါဒဗ္ဗေကတ္တရိတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကတ္တရိ။
 နှိုက်။ တပစ္စယံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ သာသဒိသတော တဿရိဋ္ဌော စေတိ
 သုတ္တေ။ သည်။ ဝတ္တမာဇေ။ သော်။ သုဇာဒိနမန္တောနောဒိစေတိသုတ္တေ
 န။ ဖြင့်။ ဓာတွန္တာနံ။ ဓာတ်၏အစိတ်ဖြစ်ကုန်သောဗျည်းတို့၏။ လောပံ။
 ကို။ ကတွာ။ ၍။ တပစ္စယဿစ။ ၍လည်း။ ဧဒ္ဓဘာဝံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ တ
 တော။ ထိုနောင်မှ။ သူစာဒိနံ။ တို့၏။ ဒိဗ္ဗာရသဿ။ ၍။ ကွစာဒိ။ လ။ ယေ
 သုစေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ရသံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ နေတဗ္ဗံ။ ဆောင်အပ်
 သောအက္ခရာကို။ နေတွာ။ ဆောင်၍။ သုပ္ပတ္တာဒိမိ။ သိဝိဘတ် သက်

ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ ကတေ။ပြုပြီးသော်။ ရှပ်။ ရုပ်သည်။ သိန္ဓုတိ။ပြီး
၏။ ။အနက်။

(ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေသတ္တေစတုသု အပါယေသု ဝနုဒုက္ခ
သုအပတမာနေကတွာ ဓာရေတိတိဓမ္မော။ ပြု။ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်အား
ဖြင့်ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားရရကား။ ဓမ္မန္တိနဝလောကုတ္တ
ရဓမ္မံ။ ဘွင့်။ ဆိုအပ်ပြီးသော ဗစနတ္ထန္တိကံပရိယတ္တိလည်း မကျစေမူ၍
ဆောင်တတ်သော သတ္တိရှိရကား။ သပရိယတ္တိကံဝါမိန့်၏။ ။ဤနဝ
ဓမ္မံဖြင့်။ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်ဟောအပ်သော ပရိယတ္တိ။ ပညာ။ ပုည။ အာစာ
ရ။ အာပတ္တိ။ သဘာဝဟူသော အနက်တို့တွင်။ သဘာဝဟောအနက်
အဖြစ်ကိုပြတော်မူ၏။ ။ပရိယာပုဏနံပရိယတ္တိ။ ပရိပုဗ္ဗယာဓာတ်။
တ္တိပစ္စည်း။ ပရိယတ္တိယာသဟာယာဝတ္တတိတိသပရိယတ္တိကော။ ။
မသန္တိသေဝန္တိသတ္တာဇ္ဇေ တေနဝါ အပါယဂမိကံ ဒုစ္စရိတန္တိ မ
လော။ မူလန္တိဝါပတိဋ္ဌဟန္တိသတ္တာဇ္ဇေ တေနာတိဝါလော။ ဒွါဒသ
ဝိသေအကုသလဓမ္မော ဟူရကား။ တဆွဲနှစ်ပါးသော အကုသိုလ်ဓမ္မ
သည်မလမည်၏။ ထိုမလရှိရကား။ နတ္ထိမလော တေဿာတိ အမ
လောဟူသော အနက်ကိုသိစေလိုရကား။ အမလန္တိနိဗ္ဗလံဘွင့်၏။ ။
အအက္ခရာ၏ ပဋိသေဓတ္ထ။ ဗဟုဋ္ဌိဟိ သမာသ်ကြောင့်သာ အမလ
မည်သည်မဟုတ်။ အအက္ခရာ၏ ဝိရုဒ္ဓတ္ထအနက်။ နမလောအမလော။
မလဿပဋိပက္ခောအမလော ဟူသောတဖွရိသ်ကြောင့်လည်း အမလ
မည်သေး၏ ဟူသော အနက်ကို မှတ်စေလိုရကား။ လေပဋိပက္ခံဝါမိန့်
၏။ ဤအဘွင့်ဖြင့် အအက္ခရာသည် ဟောအပ်သော ပဋိသေဓ။ ဝုဇီ။
တတ္တာဝံ။ အည။ သဒိသ။ ဝိရုဒ္ဓ။ ဂရဟ။ သုည။ ဝိရဟ။ အပ္ပကစသောအ
နက်တို့တွင်။ ဤမလ၌-အ-သည်ပဋိသေဓ။ ဝိရုဒ္ဓတ္ထ အနက်နှစ်ပါးဟော
ဟုပြတော်မူ၏။ ။သုဒ္ဓသေဋ္ဌအရိယဘာဝေနဂဏီယတေ သန္နိယ
တေတိဂဏော။ပြု။ စင်ကြယ်သော ဖြတ်သော အရိယ၏ အဖြစ်ဖြင့်
ရေတွက်အပ် ပေါင်းအပ်သော အရိယာ ရှစ်ယောက်တို့၏ အပေါင်း
သည်ဂဏမည်ရကား။ ဂဏန္တိ သမူဟံ ဘွင့်၏။ ။သုဒ္ဓသေဋ္ဌအရိ
ယဘာဝေနဂဏီယတေ သန္နိယတေတိ ဂဏော။ သုဒ္ဓသေဋ္ဌအရိယ
ဘာဝေန ဂိယတေကထိယာတေ ဝေါဟရိယတေတိ ဝါဂဏော။ သုဒ္ဓ
သေဋ္ဌအရိယဘာဝံ ဂါယတိဂစ္ဆတိတိဂဏော။ သုဒ္ဓသေဋ္ဌအရိယဘာ

ဝေဒနာဝတိဥက္ကစ္ဆတိတိဂဏော။ ဥက္ကစ္ဆတိ။ ကျော်စော၏။ ဒိဋ္ဌိသီလသာ
မညသင်္ခါတ သံဃာတေနဂုဏီယတေ သမူဟိယတေတိ ဂဏောဟု
ဂဏာဓာတ်။ အ-ပစ္စည်း။ ဂေဓာတ်။ ဂါဓာတ်။ ဂုဓာတ်။ ဂုဏာဓာတ်။ ယု
ပစ္စည်းဖြင့် ဆရာမြတ်တို့ ဝိဂြိုဟ်ဆိုတော်မူကုန်၏။ ။ ဥတ္တမသဒ္ဓါ၏
ဥဒ္ဓဇော တမောယေနသောတိ ဥတ္တမော ဟူသော အနက်သည်လည်း
ကောင်း။ ဥက္ကဟာနံပါကဇာနံ အယံဝိသေသေနဥက္ကတော ပါကဇောတိ
ဥတ္တမောဟူသော အနက်သည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တမသဒ္ဓါ၏သေဋ္ဌဝါ
စီရုဋ္ဌိအနိပ္ပန္နဖြစ်သော ပုဒ်၏အနက်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်သင့်ရကား။
ဥတ္တမန္တိ။ လ။ သေဋ္ဌတ္တာစ ဥတ္တမံသွင်၏။ ဤဟိတ်တို့တွင် ရှေးဟိတ်
နှစ်ခုတို့၌။ ဥက္ကတေဥဒ္ဓင်္ဂမေ။ ပဋ္ဌာနေသမ္ဘဝေဝိ။ သဗ္ဗကထနေစေ
ဝ။ အတ္တလာတေစပတ္တိယံ။ ဝိယောဂါဒီသုစက္ကသု။ ဥသဒ္ဓေါသံပဝတ္တ
တိ။ ဟူသောဂါထာနှင့်အညီ။ ဥသဒ္ဓါဟောအပ်သော အနက်တို့တွင်
ရှေးပုဒ်နှိုက် ဝိယောဂတ္ထဟူသောဥဒ္ဓဇု အနက်၊ ဒုတိယ၌ဥပ္ပတ အနက်တို့
ကိုဥသဒ္ဓါဟောသည်ဟုသိစေတော်မူ၏။ ဆရာတို့ကား။ ရှေးပုဒ်နှိုက်ဥဒ္ဓ
ဇုသဒ္ဓါကို ဥပြုသည်။ ဒုတိယ၌ ဥပ္ပတသဒ္ဓါကို ဥပြုသည်ဟူ၍ ဆိုတော်
မူကုန်၏။ ။ ပါဠက္ခမအတ္ထယောဇနာကို နစ်စေလိုရကား။ ဥတ္တမံဂ
ဏန္တိသမ္ပန္နောမိန့်၏။ ။ ပါဠိစဉ်အတိုင်း အတ္ထ ယောဇနာကို မပြု
အပ်။ ဥတ္တမံကိုဂဏံဟူသောပုဒ်နှင့် အတ္ထမပြန်၍စပ်လေ ဟုလိုသည်။
တနည်းကား။ ဤသို့ဥတ္တမံဂဏန္တိသမ္ပန္နော မဆိုသော်လည်း။ ဥတ္တမံ
ဟူသောဂုဏ်ပုဒ်ကို ဂုဏာဖြစ်သောမိသေသုပုဒ်၌ စပ်အပ်၏ ဟူသော
အနက်ကိုသိကောင်းပြီးလျက် အဘယ်ကြောင့် ဥတ္တမံဂဏန္တိသမ္ပန္နော
ဆိုအပ်သနည်းဟူမူ။ ။ ဥဒ္ဓဇုတမသဒ္ဓါ၏ ဝစ္စလိင်ဖြစ်သောကြောင့်
ပဒါဝတ္ထိကန္တကိုပြု၏ဟူသော ယုံမှားဖြစ်ရာ၏။ ထိုယုံမှားကိုနစ်စေခြင်း
ငှာ ဂဏံဟူသောဝါကျာဝတ္ထိကန္တ ပုဒ်ကိုလိုက်၍ ဥတ္တမံဆိုသည်ဟု သိ
မိမ့်သောငှာ ဥတ္တမံဂဏန္တိသမ္ပန္နော ဆိုသည်ဟူလေ။ ။ ဤသို့အဝယ
ဝတ္ထအားဖြင့် ပဒေသံဝတ္ထနာကိုပြုပြီး၍ သမုဒါယတ္ထအာ ဖြင့်ယောဇနာ
ကိုပြုလိုရကား။ ဗုဒ္ဓဇ္ဇာတိဇ္ဇေ စသည်ကိုမိန့်၏။ တနည်းကား။ ဤသေဋ္ဌ
တိလောကမဟိတံ အစရှိသောပုဒ်တို့နှိုက် ပါဠက္ခမအတ္ထယောဇနာ ဖြစ်
ကောင်းအံ့လောဟု အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာကို သူမေးသွယ်ရှိ၍။ ထိုအ
မေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓဇ္ဇာတိဇ္ဇေ စသည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။

သေဋ္ဌံ။ လ။ အဘိဝံသိယာတိ ယောဇေတဗ္ဗံ ဟူသတည်း။ ကား။ သေဋ္ဌံ တိလောကမဟိတံအဂ္ဂံ ဟူသောပုဒ်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူသောပုဒ်နှင့် ဝိသေသ နဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့်စပ်၍၎င်း။ ဗုဒ္ဓကို အဘိဝံသိယနှင့်ကံကြိယာအဖြစ် ဖြင့်စပ်၍လည်းကောင်း။ အလေ့ဟူသောပုဒ်ကို မွေဟူသော ပုဒ်နှင့်။ ဥတ္တမံဟူသောပုဒ်ကို ဂဏံဟူသောပုဒ်နှင့် ဝိသေသန ဝိသေသျှ အဖြစ် ဖြင့်လည်းကောင်း စပ်အပ်၏။ မွေဂုဏံပုဒ်တို့ကိုလည်း အဘိဝံသိယနှင့် ကံကြိယာ၊ ကုမ္ပကစ္ဆိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၍လည်းကောင်း။ ယောဇနာ အပ် သည်ဖြစ်သော။ ။သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗန္တိ ဗုဒ္ဓဿာဂ္ဂိလျက် ဓမ္မဗ္ဗဟုစ သဒ္ဓါကိုယှဉ်၍ ယောဇနာသော အရာသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗန္တိ မဆန့် လျှင်းပြီလောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေတိဇ္ဇေ။ လ။ ယောဇေတွာ ဟူသောပုဒ်ကိုမိန့်၏။ ကား။ ဗုဒ္ဓဗ္ဗန္တိစသဒ္ဓါကိုဓမ္မသဒ္ဓါနှင့်စပ်၍ ယော ဇနာအပ်သည်ဖြစ်သော။ ။ဗုဒ္ဓအဘိဝံသိယဟူ၍သာ ဆိုက ဗုဒ္ဓ ပဏာမကို ပြုခြင်း ကိစ္စ ပြီးကောင်းလျက်။ သေဋ္ဌံတိလောက မဟိတံ အဂ္ဂံဟူသော သဒ္ဓါတို့ကိုဆိုရာ၌ ကစ္စည်းဆရာအား ပုနရုတ္တိဒေါသမ ရောက်ခဲ့ပြီလောဟု အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာကို မေးဘွယ်ရှိ၍။ ထိုအမေး ကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဇ္ဇေ စသည်မိန့်၏။ ဗုဒ္ဓအဘိဝံသိယသာ ဆိုက ဗုဒ္ဓ ပဏာမကို ပြုခြင်းကိစ္စပြီးကောင်းပြီးလျက် သေဋ္ဌံတိလောက မဟိတံ အဂ္ဂံပုဒ်တို့ကို ဆိုပြန်သည်ကား။ ထိုပါဌ်တို့တွင် သေဋ္ဌံဟူသော သဒ္ဓါ ဖြင့်ဘုရားမြတ်စွာ၏ ဂုဏမဟာတ္ထအဖြစ်ကိုပြရခြင်း။ ပ။ ဇာတိမဟာတ္ထ အဖြစ်ကိုပြရခြင်း အကျိုးရှိသည့် ဖြစ်သော။ ။သေဋ္ဌံ စသော သဒ္ဓါတို့ဖြင့် ဘုရားမြတ်စွာ၏ဂုဏ်ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ် စသည်ကို ပြရ၏ဟုဆိုသော။ ထိုသို့ပြရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်အဘယ်အကျိုးရှိပါ သနည်း။ အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တဿစ အစရှိသည်ကိုမိန့်။ ဘုရားမြတ် စွာ၏ဂုဏ်ဖြင့် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြရသဖြင့် ဂုဏ်ဖြင့် မာန်မူကုန် သောသူတို့အား။ ဝါ။ တို့ကိုနှိပ်နင်းခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်။ ဘုန်း ဖြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြရသဖြင့် ဘုန်းဖြင့်မာန်မူသောသူတို့အား နှိပ်နင်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်။ ဇာတ်ဖြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ် ကိုပြရသဖြင့်။ ဇာတ်ဖြင့် မာန်မူကုန်သော သူတို့အား နှိပ်နင်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြရခြင်းအကျိုးရှိသည့် ဖြစ်သော။ ။သ နေဝကံ လောကံသာသတိ အနုသာသတိတိသတ္ထာ။ ဟူသောအနက်

ကုမ္ဘာတော်စေလိုရကား။ သတ္တု။ လ။ သာသနတော သတ္တုဿမိန့်၏။ ။
 တဿ။ ဌ။ တသညံပက္ကန္တရိသယ။ ပသိဒ္ဓိဝိသယ။ အနုဘူတဝိသယ
 အားဖြင့်သုံးပါးတို့တွင် ပက္ကန္တရိသယတ အဖြစ်ကို သိမိမ့်သောဌာ။
 တဿာတိယောသော။ လ။ တဿမိန့်။ ဤယောသောပုန်တို့တွင်။ ယော
 ဟူသောရှေးပုန်သာပဓာန။ နောက်ပုန်သည် ဝစနာလင်္ကာရ မျှသာဟု
 သိရာ၏။ ထိုကြောင့် နှိသုဟိသဗ္ဗနာမိကပဒေသုပုဗ္ဗမေဝပဓာနံ။ ပစ္ဆိမံ
 ပနဝစနာလင်္ကာရမေဝ ဟောတိ။ မိန့်တော်မူကုန်၏။ ။ ဝရသဒ္ဓါသည်
 ပတ္တနိယ။ ဣဌ။ ဥတ္တမစသော အနက်တို့တွင်။ ဥတ္တမတ္ထ အနက်ဟောဟု
 သိမိမ့်သောဌာ ဥတ္တမတ္ထေန သွင်၏။ ဝရိတဗ္ဗော ပတ္ထေ တဗ္ဗောတိ
 ဝရောပြုရာ၏။ ။ သုတ္တဟိတံ နှိုက်ဟိတသည် အနုကုလအနက်ဟော
 ယုထင်စွာပြလိုရကား။ သုတ္တာနု ကုလံသွင်။ သုတ္တသဒ္ဓါ၏လည်း များ
 သော အနက်ရှိသောကြောင့်။ ဤနှိုက်လိုအပ်သော အနက်ကို ပြလို
 ရကား။ သုတ္တန္တိစေဟဝိဇုကတ္တယံအဓိပ္ပေတံမိန့်၏။ ဤတွင်။ အနုကုလံ
 ဖြင့် ဟိတသဒ္ဓါ၏ဝတ္ထု၊ အာရမ္မဏစသည်ကို နစ်စေ၏။ ဟိနောတိအနု
 ကုလဘာဝေနဝတ္တတိတိ ဟိတံပြု။ အနုကုလ ဖြစ်သော သန္တိကျမ်းရ
 ၏သော်လည်းဆိုလေ။ ။ သုတ္တသဒ္ဓါသည်။ သုတ္တံဏန္တယုနိုက် ချည်
 နှိုက်ဖြစ်၏။ အတ္ထော အက္ခရာသညာတောတိ သုတ္တေ စသည်တို့နှိုက်
 ကစွည်းသုတ်နှိုက်ဖြစ်၏။ သုတ္တပဗုဒ္ဓေါ ဝိယနိုက် အိပ်ခြင်း၊ ဘဝင်အ
 ယဉ်နှိုက်ဖြစ်၏။ သုတ္တံဂေယျံ စသည်တို့နှိုက် ဝိဇုကတ်သုံးပုံဖြစ်၏။
 ထိုတွင်ဤနှိုက် ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟောသုတ္တဟုသိစေ၏။ သုတ္တနံ ဝိကတ်
 အားသာလျော်၏ ဟူသော အနက်ကို ပယ်၏။ ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံကို
 သုတ္တဟုဆိုအပ်၏ဟုဆိုသော်။ သုတ္တသဒ္ဓါ၏ သကတ္တ အနက်နှင့်ကင်း၍
 ပင်ဆိုအပ်လျှင်းလေသလော အမေးကိုဖြေခြင်းဌာ။ တံဟိ။ လ။ အက္ခာ
 တံမိန့်။ ဝါ။ သုတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝိဇုကတ်သုံးပုံကို ဟောစွမ်း နိုင်သော ဝါ
 စကသတ္တိ မရှိလေသော်လည်း ဝိဇုကတ်သုံးပုံကို သုတ္တဟု ဆိုအပ်
 ၏ဟုဆိုသော စကားသည် အသို့သင့်အံ့နည်း စောဒနာဆို ပယ်ခြင်း
 ဌာ။ တံဟိ။ လ။ အက္ခာတံ။ မိန့်။ ဝါ။ သုတ္တနံဝိဇုကတ်ဟု အသီးရှိသည်
 မဟုတ်တုံလော။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံကို သုတ္တဟုဆိုအပ်၏ ဟူသောစကား
 သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေခြင်းဌာ။ တံဟိ။ လ။
 အက္ခာတံဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏။ ကား။ ထိုဝိဇုကတ်သုံးပုံ တို့၌လည်း။

အတ္ထေသုစေတီတိသုတ္တံ အစရှိသော ဝါစကသတ္တိကြောင့် သုတ္တမည်
 သည်ဖြစ်တိသော။ ဝါ။ သုတ္တံပိဋကတ်အသီးရှိသော်လည်း။ အတ္ထေသု
 စေတီ အစရှိသောဝစနတ္တနှင့်အညီ။ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုလည်း သုတ္တဟု
 ဆိုအပ်ဆိုသင့်သည် ဖြစ်တိသော။ ။အတ္တတ္ထပရတ္တာ ဒိကေ အတ္ထေ
 သုစေတီတိသုတ္တံ။ သုဠုဥပ္ပိက္ခတိ သုတ္တံ။ အတ္ထေသဝတိပသဝတိတိ
 သုတ္တံ။ အတ္ထေသုဒတိပဋ္ဌရာပေတိတိ သုတ္တံ။ သုဠုအတ္ထေ တာယတိ
 ရက္ခတိတိသုတ္တံ။ သုတ္တံပိယာတိသုတ္တံဟု ဝိဂြိုဟ်လှစ်လေ။ ။တံဟိ
 အတ္တာနံ သုစနတောစသည်ဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ သုတ္တမည်ရာ၌ နာမ
 လာဘဟောတုဖြစ်သော။ ပဝတ္တနိမိတ်ကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ သုတ္တံဟု
 သောပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်စေသောကြောင့် ရုပ်ပြီးကိုလည်းအ
 ကျယ်အားဖြင့်ပြလိုသည်ဖြစ်၍ သုတ္တန္တိဟိစသည်မိန့်။ ထိုတွင် လိုရင်း
 ကား။ သုတ္တန္တိဟိသုစနန္တေနေတိမဿအတ္ထရူပသိဇ္ဈတိဟုသည်တည်း။
 ကား။ သုစဟူသောစာတ်၏အနက်နှိုက် သုတ္တံဟူသော ဤရုပ်သည်ပြီး
 သည်ဖြစ်တိသော။ ။သုစစာတ်၏ အနက်နှိုက် ရုပ်ပြီး၏ ဆိုသော်။
 သုစိတဗ္ဗံ အနက်နှိုက် ရုပ်ပြီးဖြစ်လေသလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ
 အတ္ထေသုစေတီတိမိန့်၏။ အတ္ထေသုစေတိ အနက်နှိုက် ရုပ်ပြီး ဖြစ်တိ
 သော။တနည်းကား။ သုစနတောသုတ္တံဟုဆို၏။ သုစိတဗ္ဗံ သုတ္တံဟု
 သောဝစနတ္တကြောင့် သုတ္တမည်ရာ သလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
 သုတ္တန္တိဟိအတ္ထေသုစေတီတိ မိန့်၏။ အတ္ထေသုစေတီတိသုတ္တံ ကြောင့်
 သုတ္တမည်သည်ဖြစ်တိသော။ ။ သုစစာတ်၏ အတ္ထေသုစေတိအနက်
 ၌ရုပ်ပြီး၏ဆိုသော်။ နိပ္ပန္နန္တိ သုတ္တသာရှိလျှင်းသည်မဟုတ်လော။ သု
 စစာတ်ဖြင့်ရုပ်ပြီး၏ ဟူသောစကား အသို့သင့်အံ့နည်း အမေးကို ဖြေ
 ခြင်းငှာ။ ဗုဂ္ဂမာ။လ။ကတွာမိန့်။ ကတ္တရိသုတ်ဖြင့် ကတ္တားအနက်နှိုက်
 တပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသည် ဖြစ်တိသော။ ။ထိုသုတ်၌-တ-သဒ္ဓါမရှိ
 သည် မဟုတ်တုံလော။ ၎င်းသုတ်ဖြင့်-တ-ပစ္စည်း သက်၏ ဟူသော
 စကား အသို့ သင့်အံ့နည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဘာဝကဗ္ဗေသု တ
 ဣတိဝတ္တမာနေမိန့်။ ဘာဝကဗ္ဗေသုတ သုတ်က။ တ သဒ္ဓါလိုက်သည်
 ဖြစ်တိသော။ တပစ္စည်းသက်၍ပြီး၏ဟု ဆိုသော်။ နိပ္ပန္နန္တိသုတ္တသာ
 ရှိလျှင်းသည် မဟုတ်တုံလော။ သုစ-တဖြင့် ရုပ်ပြီး၏ ဟူသောစကား
 အသို့သင့်အံ့နည်း။ အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဘုဇာဒိ။ လ။ ဒန္တဘာဝံ ကတွာ

မိန့်။ ကား။ သုတ်ဖြင့် ဓာတွန်-စ-ကိုချေ၍။ တ-ကို-နွေဘော်ပြု၍ ပြီး
သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုသို့ပြီး၏ဆိုသော် နိပ္ပန္နိကသုတ္တသ္မာရှိသည်
မဟုတ်တုံလော။ သု-ဓာတ်ဖြင့်ပြီး၏ဟူသော စကားသည် အသို့လင့်
အံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ သူစာဒိနံ သေည်ကုမိန့်။ သူ-အစိတ်
ဦ-ဒိဃကို ရသေပြု၍။ တ-တ-သို့ ကပ်၍ သိဝိဘက် သက်၍ အံ-ပြု၍
ပြီးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ နောက်နောက်ကို နည်း၍ဆိုလေ။ ။သူစန
တော၏ရုပ်ပြီးကိုဆို၏။ သုဂုတ္တတော စသည်၏ ရုပ်ပြီးကို အသို့သိရ
အံ့နည်း။ အမေးစသည်ဖြင့်လျော်စွာဆိုလေ။ ။အဓိပ္ပါယ်၊ ။သုသန္တိ
ကပ္ပန္တိ။ ကား။ သုန္နရံ။ ကောင်းသော။ သန္တိကပ္ပံ။ သန္တိကျမ်းကို။ ဧတ္ထံ။
ဤသို့ပိုင်းခြားရာရှိက်။ အတ္ထော။ ကို။ အာစရိယေန။ သည်။ ကပ္ပိယတိ။
ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိတဿာ။ ထိုသို့ ပိုင်းခြားရာ ဖြစ်သော ကြောင့်။
ကပ္ပေါ။ ။၏။ ဝါ။ ဧတ္ထပကရဏေ။ ရှိက်။ အတ္ထော။ ကို။ ကပ္ပိယတိ။ ကြံအပ်
၏။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ ကပ္ပေါ။ မည်၏။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ဝါ။
အကြားကို မမြင်စေမူ၍။ ဝိယတိ။ စပ်အပ်၏။ ဝါ။ သမ္မာ။ ကောင်းသော
အပြားဖြင့်။ အာစရိယေန။ သည်။ အာဓိယတိ ဌပိယတိ။ ထားအပ်၏။
ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ သန္တိ။ မည်၏။ ဝါ။ သမေဓဓာနံ။ ကောင်းစွာအ
ကြားကို မမြင်စေမူ၍စပ်ခြင်း။ ဝါ။ ပုန်တို့ကို ပေါင်း၍-ထားခြင်း။ သန္တိ
ခြင်း ။သန္တိနံ။ ကောင်းစွာစပ်အပ်သောပုန်တို့၏။ ကပ္ပေါ။ ပိုင်းခြားရာ။
သန္တိကပ္ပေါ။ ရာ။ ဝါ။ သန္တိနံ။ ကောင်းစွာစပ်ခြင်းတို့၏။ ကပ္ပေါ။ ပိုင်းခြား
ရာ။ သန္တိကပ္ပေါ။ ရာ။ တံသုသန္တိကပ္ပံ။ ထိုကောင်းသော သန္တိကျမ်းကို။
ဧတ္ထာတိ။ ကား။ တေသ္မိံဝစနတ္ထဝရေ။ ဤပါဠိတော်၏ အနက် မြတ်
တွင်။ ဝါ။ မြတ်ရှိက်။

(ဃ) ယံသေယျံ။ အကြင် ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရား
သည်။ အတ္ထိ။ ။၏။ တံသေယျံ။ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။
ဇိနရိတနယေန။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်။
ဗုဓာ။ ပညာရှိတို့သည်။ လဘန္တိပဋိဝိဇ္ဈန္တိ။ သိကုန်၏။ ဣတိသမ္ပန္နော။ ကို။
ဝေဒိတဗျော။ ။၏။ ဧတ္ထစ။ ဤတေသ္မိံဝစနတ္ထဝရေ ယံသေယျံစသောပုန်
တို့တွင်လည်း။ ဝစနတ္ထဝရောနာမ။ မည်သည်ကား။ တန္တိ အတ္ထဘူတော။
ပါဠိတော်၏ အနက် ဖြစ်သော။ လောကီယလောကုတ္တရာ သင်္ခါတော။
လောကီလောကုတ္တရာဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္ထော။ လိုအပ်သောအနက်

တည်း။ ထတ္ထစ။ ထိုယံသေယျံ အစရှိသော ပုဒ်နှိုက်လည်း။ သေယျံ
 နာမ။ မည်သည်။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မံ။ တည်း။ ဝါ။ တတ္ထစ။ ထိုပါဠိ၏
 အနက်ဖြစ်သော လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော ဝစနတ္ထဝရ တွင်
 လည်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မံ။ သည်။ သေယျံနာမ။ မည်၏။ တံသေယျံ။
 ထိုသေယျံမည်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကို။ ဖိနေရိ
 တနယေန။ ဖြင့်။ ဗုဓာ။ တို့သည်။ လဘန္တိ။ သိကုန်၏။ ဣတိအယံ။ သည်
 လျှင်။ အတ္ထော။ အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်သော အနက် တည်း။ ဟိသစ္စံ။ ၏။
 တပ္ပဒိုဗတ္တိဒီပကပရတော ဧဝာသေ။ ထိုလောကုတ္တရာ တရားကို ရ
 ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကိုပြတတ်သော တပါးသောကလျာ
 ကမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်မှ ရအပ်သော ဝစိဘောဒသဒ္ဒတည်းဟူသော အသံကို
 နာရခြင်းသည်။ အသတိ။ မရှိသော်။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂပ္ပဒိုလဘာ ဘာ
 ဝါ။ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ ဖိနေရိတ နယေ
 န။ ဖြင့်။ ဗုဓာ။ တို့သည်။ လဘန္တိ။ ကုန်၏။ (သမ္ဗာန်။) ဧတ္ထစ။ ဤသေယျံ
 ဖိနေရိတနယေန အစရှိသော ဝါကျနှိုက်။ ဝါ။ ဤသေယျံ အစရှိသော
 ဂါထာ၌လည်း။ သေယျန္တိဗဒဿ။ ၏။ ပသတ္တတရန္တိ အတ္ထော။ ကို။
 ဒဠဗ္ဗော။ ၏။ ပသတ္တတရံ။ ချီးမွမ်းအပ်သောတရားတို့ထက် အထူးသ
 ဖြင့်ချီးမွမ်းအပ်သော တရားကို။ ဖိနေရိတနယေနာတိ။ သည်။ ကား။ ဖိနေ
 န။ မြတ်စွာတရားသည်။ ဒေသိတနယေန။ ရွတ်တော်မူအပ်သော နည်း
 ဖြင့်။ ဗုဓာတိ။ ကား။ တိဟေတုကပ္ပဒိုသန္တိ ပညာယ။ တိဟိတ်ဖြစ်သော
 ပဒိုသန္ဓေပညာဖြင့်။ ပညဝန္တော။ ပညာရှိကုန်သော။ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလာ။ ကျွတ်
 ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ တေ။ ထိုကျွတ်ထိုက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဗုဒ္ဓန္တိတိဝစနတ္ထေန။ ဖြင့်။ ဝါ။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဗုဓာတိ။
 ဤ။ ဂစ္ဆန္တိ။ ကုန်၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ဗုဓာတိရူပံ။ ဗုဓာဟူသောရုပ်
 သည်။ (သိဇ္ဈတိ။ ထည့်၍စပ်)။ ဗုဓာ။ သည်။ ကား။ ဗောဓနေ။ သိခြင်းအနက်
 နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိဣမဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ လဒ္ဓဓာတုသညာ
 ဒိဿ။ ရအပ်သော။ ဓာတုသညာအစရှိသော ဓာတ်၏။ ဝါ။ ဝတ္တတိ။
 ၏။ ဣတိ။ သို့။ လဒ္ဓဓာတုသညာဒိဿ။ သော။ ဣမဿဓာတုနေ။ ဤ
 ဗုဓဓာတ်၏။ သညာယ နေတိသုက္ကေ။ သည်။ ဝတ္တမာနေ။ လိုက်သည်
 ရှိသော်။ ဝိသရုဇပဒါဒိတော ကောတိသုက္ကေန။ ဖြင့်။ ကတ္တရိ။ နှိုက်။ ကာ
 ပစ္စယံ။ ကို။ ကတ္တာ။ ဤ။ ဝိဘတုပ္ပတ္တာဒိမ္ပိ။ ဝိဘက်သက်ခြင်းအစရှိသည်

ကိုကတောသော်။ ရှပ်သညသိဏ္ဍိတိ။ လဘန္တိတိ။ သည်ကား။ ပဋိ
ဝိဏ္ဍိ။ သိကုန်၏။ တဉ္စာပ်ကား။ တံဇိနေရိတနယမပိ။ ထိုသို့ဘုရား
ဟောတော်မူအပ်သော နည်းကိုလည်း။ တဿာတိ။ ကား။ ဟေဋ္ဌာ။
အောက်နှိုက်။ ဂုတ္တသတ္တာရမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော ဘုရားကိုသာလျှင်။
ပဒိဿတိ။ ညွှန်း၏။ ဝစနတ္ထသုဗောဓနေနာတိ။ သည်ကား။ ပါဠိယတ္ထာဝ
ဗောဓနေန။ ပါဠိတော်၏အနက်ကိုကောင်းစွာသိသဖြင့်။ ဝါ။ ကြောင့်။
အတ္ထဉ္စ။ လ။ ဘာဝါတိ။ ဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ။ ဂုတ္တပ္ပကာရံ။ သော။
အတ္ထဉ္စ။ ကိုလည်း။ အက္ခရေသုစ။ တို့၌လည်းကောင်း။ ပဒေသုစ။ တို့၌
လည်းကောင်း။ အမောဟဘာဝါ။ တွေဝေခြင်း ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ သမဓိဂစ္ဆန္တိ။ ကောင်းစွာသိကုန်၏။ တတ္ထစ။ ထိုအက္ခရာ
မောဟ၊ ပဒါမောဟ နှစ်ပါးတို့တွင်။ အက္ခရာမောဟာ ဘာဝေါနာမ။
မည်သည်ကား။ သရဗျဉ္စနဒိဃရဿ ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂဗောဿာဗောဿာဒိပတေ
ဒေသု။ သရဗျည်း။ ဒိဃ။ ရဿ။ ဝဂ္ဂ။ အဝဂ္ဂ။ ဗောဿ။ အဗောဿစသည်
အပြားရှိကုန်သော။ အက္ခရေသု။ တို့၌။ ပဉ္စတရဉ္စာဏတာ။ အထူးသ
သဖြင့် ထင်သောဉ္စာဏ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ဝါ။ အထူးသဖြင့်
လိမ္မာသော ဉ္စာဏ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်း။ ပဒါမောဟဘာဝေါနာမ။
ပုဒ်တို့နှိုက် မတွေ့ဝေသောသူ၏ အဖြစ်မည်သည်ကား။ အကာရိကာ
ရန္တာဒိဇ္ဈတ္ထိပုမာဒိ တဒ္ဓိတ သမာသာဒိ ပတေဒေသု။ အကာရန္တ ဣ
ကာရန္တ အစရှိသော ဣတ္ထိလိင်ပုလ္လိင် အစရှိသော တဒ္ဓိတ် သမာသ်
အစရှိသောအပြားရှိကုန်သော။ ပဒေသု။ ဟိန္တိ။ အပ္ပဋ္ဌဟတဗုဒ္ဓိတာ။
အပိတ်အပင်မရှိသော ဉ္စာဏ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်း။ ဝါ။ မပိတ်ပင်
အပ်သောအသိဉ္စာဏ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်း။ ။အနက်။

(သုသည်သောဘဏ။ သုန္ဓရ။ သုခ။ ဘုဿ။ သုဠ။ သမိဒ္ဓိ စသောအ
နက်တို့တွင်။ သုန္ဓရဟောသုဟုသိစိမ့်သောဌာ သုန္ဓရံမိန့်၏။ ဤအတွင်း
ဖြင့် သုသန္တိကပ္ပံ၏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်အဖြစ်ကို ပယ်၏။ ။သန္တိနှိုက်
သံသည်သမ္မာအနက်။ သမောဓာနအနက်။ သမန္တအနက်။ သမိဒ္ဓိအနက်
စသည်တို့တွင် သမ္မာအနက်၊ သမောဓာန အနက်ဟောသံဟု သိစိမ့်
သောဌာ သမ္မာဓိယတိစသည်ကိုမိန့်။ ဤတွင်ရှေးဝါကျနှိုက် သံသည်
သမ္မာအနက်ဟော။ နောက်ဝါကျနှိုက် သံသည် သမောဓာန အနက်
ဟောဟု ခွဲ၍မှတ်ရာ၏။ သံကာရဿ သမ္မာသန္တတ္ထ သမောဓာနသန္တတ္ထ

ဝါစကတ္ထံ ဒဿန္တော သမ္ဗန္တော။ ဝါသန္တိတိ ဝိကပ္ပန္တယံ အာဟာဟု
 နိရုတ္တိတွင်ဆိုသည်။ ။သန္တိကပ္ပောပုန်၏ သုသန္တိကပ္ပံနှင့် မတူသော
 ကြောင့်။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗနှင့်တူစေလိုရကား။ သုသန္တိကပ္ပံမိန့်။ ဝိဘတုနံ
 ခံ။ ။ဧတ္ထ ဟူသော ပုန်သည် သဗ္ဗာနာမ်ပုန် ဖြစ်၍ အနက်လျဉ်း
 ရကား။ ဝါ။ အနီးနှိုက်ရှိသော သုသန္တိကပ္ပံကိုစွဲရာ၏ ဟူသောပသင်္ဂ
 ဖြစ်သင့်ရကား။ ဧတ္ထာတိဝစနတ္ထဝရေ။ မိန့်။ ။ဧတ္ထကိုဝစနတ္ထဝရေ
 တွင်သော်။ ဝစနတ္ထ ဝရေနှိုက် သန္တိကျမ်းကို ဟောရာ မရောက်ခဲ့ပြီ
 လော။ ဝါ။ ဧတ္ထ၏အစွဲဖြစ်သော ဝစနတ္ထဝရေကို သုသန္တိကပ္ပံ၌ အ
 ပေါင်းအစိတ် အာဓာရ အာဓာယံ။ နိဒ္ဒါရဏနိဒ္ဒါရဏီယ အဖြစ်ဖြင့်
 စပ်အပ်၏ဟူသော အနက်ကို သိအပ်မည်လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ
 ယံသေယျံ။ လ။ သမ္ဗန္တော။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဧတ္ထ၏အစွဲဖြစ်သော
 ဝစနတ္ထဝရေကိုသေယျံနှိုက် အပေါင်းအာဓာရ၊ အစိတ် အာဓေယံအ
 ဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ။ အပေါင်းနိဒ္ဒါရဏ၊ အစိတ်နိဒ္ဒါရဏီယ အ
 ဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း စပ်အပ်သည်။ သေယျံကိုလည်း သဘန္တိနှိုက်
 ကမ္မကန္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်သည်ဖြစ်သော်။ ။ဧတ္ထကိုသေယျံနှိုက်
 အပေါင်းအစိတ် စပ်အပ်၏ ဆိုသော်။ ဧတ္ထ၏အရဖြစ်သော ဝစနတ္ထ
 ဝရေကိုသေယျံ၌။ အပေါင်းအစိတ် စပ်ရသော ဓမ္မသဘော ယုတ္တိရှိ
 လေသော်။ ဧတ္ထကို သေယျံနှိုက် အပေါင်းအစိတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်
 ၍ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။
 ဧတ္ထစ ဝစနတ္ထ ဝရောနာမ တန္တိ အတ္ထဘူတော။ လ။ သင်္ခါတော
 အတ္ထော။ တတ္ထစသေယျံနာမ နဝလောကုတ္တရဓမ္မံကို မိန့်။ ကား။ ဤဝ
 စနတ္ထဝရေ ဟူသောပုန်နှိုက်။ လောကီလောကုတ္တရာ ဖြစ်သော ဓမ္မအ
 ပေါင်းဖြစ်သော အနက်သည် ဝစနတ္ထဝရမည်သည်။ ထိုဝစနတ္ထဝရ၌
 သာလျှင်အကျွမ်းဝင်သော ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာဓမ္မသည် သေယျ
 မည်သည်ဖြစ်၍ ဧတ္ထကို သေယျံ၌ အပေါင်းအစိတ်စပ်သင့်သည်ဖြစ်သ
 သော်။ ။ဤတွင်သေယျံနာမနပလောကုတ္တရဓမ္မံဖြင့်ဝရံ၌အကျွမ်းဝင်
 သောကြောင့်။ လောကီဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ်တရား၏လည်း၊ အသေယျအ
 ဖြစ်ကိုပြု၏။ ။ဇိနေရိတဖြင့်သာလျှင်ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား
 ကိုရ၏ ဟူသောအနွယ်အနက်မှ တပါးသော အကြောင်းဖြင့် မရဟူ
 သောမျှတိရေကအနက်ကိုဖြေခြင်းငှာ။ အသတိဟိ။ လ။ ဘာဝါမိန့်။ တနည်း

ကား။ လာဘန္တိကြိယာ၏ အကြောင်းကို ဖိနေရိတနယေန ဆိုသော်။
 အက္ခရာမောဟ၊ ဗဒါမောဟသာ လာဘန္တိ ကြိယာ၏ အကြောင်းဖြစ်
 သင့်ကောင်းသည်မဟုတ်လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အသတိဟိ။ လ။
 ဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုရ
 ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကိုပြုတတ်သော တပါးသော ကလျာ
 ကာပုဂ္ဂိုလ်မှရသော ဝစီတောဒသဒ္ဒ မရှိသော်။ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုမျှရ
 ခြင်းမရှိ ဖြစ်သောကြောင့် ဖိနေရိတနယေနဟု လာဘန္တိကြိယာ၏ အ
 ကြောင်းကို ဆိုသည် ဖြစ်သိသော်။ သေယျံပုဒ်၏ ပသတ္ထာနံဝိသေသေန
 ပသတ္ထောဘိသေယျော ပြုစေလိုရကား။ သေယျန္တိပသတ္ထတရံမိန့်။ ဤ
 အတွင်းဖြင့် သသည်။ သသံစောလောကနာယကောန္တိ သဟသဒ္ဓါ၏ကာရိ
 ယသ။ သစ္စသစ္စုတို့၌သမာနသဒ္ဓါ၏ကာရိယသ။ သက္ကာရောသက္ကတော
 စသည်တို့၌ သန္တသဒ္ဓါ၏ ကာရိယသစသည်ဖြင့် အများရှိသည်တွင်
 သေယျံ၌သသည် ပသတ္ထသဒ္ဓါ၏ ကာရိယဖြစ်သော သဟုသိစေ၏။ ။
 ဖိနေရိတကိုဖိနုဤရိတပုဒ်ဖြတ်။ ဤရဓာတ်ဒေသနာအနက်ဟော။ ဖိနေန
 ဤရိတော ဒေသိ တော ဖိနေ ရိတော ကိုပြ၏။ ။ဗုဓာ နှိုက် သိ
 ခြင်းကြိယာ သိတတ်သောပညာသည် ဗုဓာမည်အံ့လောအမေးကို ဖြေ
 ခြင်းငှာ။ ဗုဓာတိပညဝဇ္ဇောဘဗ္ဗပုဂ္ဂလာမိန့်။ ကား။ ပညာရှိကုန်သော
 ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဗုဓာမည်သည်ဖြစ်သိသော်။ ပဝတ္ထိပညာကို နစ်
 စေခြင်းငှာ။ တိဟေတုကပ္ပဋိသန္တိပညာယမိန့်။ ဤပါ၌တွင် တိဟေတု
 ကာစသာ ပဋိသန္တိစာတိ တိဟေတုကပ္ပဋိသန္တိ။ တိဟေတုကပ္ပဋိသန္တိ
 ယာသမ္ပယုတ္တာပညာ တိဟေတုကပ္ပဋိသန္တိပညာ ပြရာ၏။ တိဟေတု
 ကဖြင့် ပဋိသန္တိကိုသာဝိသေသန ပြုလေဟူ၏။ တနည်းလည်း။ တိဟေ
 တုကပညာဟု စပ်ပြီးမှ တိဟိတ်ပညာသည် ပဋိသန္ဓေပညာ၊ ပဝတ္ထိ
 ပညာနှစ်ပါး ရှိသည်တွင်။ ပဋိသန္ဓေ တိဟိတ်ပညာဟု သိစိမ့်သောငှာ
 သာပဋိသန္တိကိုအထူးပြု၏လည်းကြံကုန်၏။ ယုတ္တိသာပဓာနပေ။ ။ဗုဓာ
 ဟု ပစ္စည်းမထင် သာမညသာရှိလျက် ပညဝဇ္ဇော ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလာ တွင်
 သောသံဇဏ္ဍနာသည် အသို့လျှင် သဒ္ဓယုတ္တိ သင့်ပါအံ့နည်း အမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ တေဟိ။ လ။ ငုစ္ဆန္တိမိန့်။ ။ဗုဇ္ဇန္တိတိဗုဓာဆိုသော်။ ဗုဇ္ဇန္တိ
 ဟူသောဝစနတ္ထကြောင့် ဗုဒ္ဓါဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗုဇ္ဇန္တိ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း ရှိကောင်းလျက် ဗုဓာဟူသော စကားသည် အသို့ဖြစ်၍သင့်

အံနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဗုဓာတိဟိ စသည်ကိုမိန့်။ ပါဠိလျှောက်
 တပေါင်းတည်းသော်လည်း ဖြေလေ။ ။တဉ္စာဝိ၏ သေယျံအစွဲကိုနစ်
 စေခြင်းငှာ။တံ။လ။မဝိမိန့်။ ။ဟေဋ္ဌာ။လ။ပဒိဿတိဖြင့် သေဋ္ဌံအစွဲ
 သည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော သတ္တာရကို ညွှန်၏။ အတ္တံ ပါတိရက္ခတိတိ
 ပါဠိ။ပါဓာတ်။ဠိပစ္စည်း။ ။မောဂ္ဂလာနိဋ္ဌံ။ပါတောဠိ။သုတ်။ ။ပါသ္မာ
 ဠိဟောတိ မိန့်၏။ ။တန္တိအတ္တဘူတော လောကီယ လောကုတ္တရ
 သင်္ခါတောအတ္ထော ဟူသော အနက်ကို ဟေဋ္ဌာဝုတ္တပ္ပကာရံ အတ္တံ
 ယူ။ နိရုတ္တိ။ ဝစနတ္တသုဗောဓေနန္တိကံ ပါဠိယတ္တကို ဟေဋ္ဌာဝုတ္တပ္ပကာ
 ရယူ။သံပျင်။ ။အမောဟဘာဝါနောက် စပ်ရာ ကြိယာမရှိဖြစ်သော
 ကြောင့် လာန္တိကြိယာန္တိကံ ပြန်၍စပ်အပ်၏ဟူသော အနက်ကိုလည်း
 ကောင်း။ လာန္တိ၏ ပဋိဝိဇ္ဈနသမ္မိဝမန အနက် ဟောကို လည်း
 ကောင်း သိစေထင်စေလို၍ လာန္တိမဆိုမူ၍ သမ္မိဝန္တိဆိုသည်
 ဖြစ်တိသော်။ ။ထုံအက္ခရာမောဟ၊ ပဒါမောဟနှစ်ပါးတို့၏ အထူး
 ကိုပြလိုရကား။ တတ္ထဇ။ လ။ အပ္ပဒိဟတဗုဒ္ဓိတာမိန့်။ ။သရဗျဉ္စနစ
 သည်တို့၌ အနက်အထူးကိုနောက်၌ဆိုလတ္တံ့။ စောသာဒိဋ္ဌိ အာဒိသဒ္ဓါ
 ဖြင့်။ သိထိလ။ဓနိတ။ရေက။လဟုက။နိဂ္ဂဟိတ။သဗ္ဗန္ဓ။ဝိမုတ္တိ။ ဝဝတ္ထိတ
 စသည်ကိုပေါင်းလေ။ ။နုကာရန္တာဒိဋ္ဌိအာဒိဖြင့်။ ဩ။ အာ။ ဣ။ ဤ။ဥ
 ဦ။ ဗိန္ဒုအားဖြင့် ပုလ္လိင်အန္တရနစ်ပါး။ဩ။ဗိန္ဒုနှစ်ပါးကိုကြည့်၍။အာ။ဣ။
 ဤ။ဥ။ဦ။အားဖြင့်ဣတ္ထိလိင်အန္တရငါးပါး။ ဣ။ ဦ။ ဗိန္ဒုအားဖြင့် နပုန်းလိင်
 အန္တသုံးပါး။ ပေါင်းတဆဲ့ငါးပါးသော အန္တတို့ကို ပေါင်း၏။ အာစရိ
 ယဝါဒအားဖြင့် ထိုထက်အလွန်ဖြစ်သော အန္တတို့ကိုလည်း ပေါင်းရာ
 ၏။ဣတ္ထိပုဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ အာဒိဖြင့်။နပုန်းလိင်၊ နှိလိင်၊ တိလိင်၊ အလိင်တို့ကိုပေါင်း
 ၏။ ။သမာသာဒိဋ္ဌိအာဒိဖြင့် ကိတ်အစရှိသည်တို့ကို ပေါင်း၏။ ဤ
 တွင်။ သံပျင်၊ နိရုတ္တိမဉ္ဇူ။သာတို့၌အလွန်ကျယ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။သေ
 ယျ။ လ။ သုဏေယျာတိပဒဿ။ သုဏေယျဟူသောပုဒ်၏။ (အတ္ထော။
 ဋ္ဌိစပ်လေ။ ဝါ။ သုဏေယျာတိတ္ထေ။ ပုဒ်၌။ယသ္မာ။ ကြောင့်။ သုတ္တန္တပ္ပ
 ကရဏ။ ကစ္စည်းကျမ်းနှိုက်။ သဝနာဘိယုတ္တဿ။ နာခြင်းသင်ခြင်း
 ဆောင်ခြင်းစသည်ကို အားထုတ်သောသူအား။ ဝါ။ သူ၏။ အက္ခရပ
 ဒေသု။ တို့၌။ အမောဟဘာဝေါ။ မတွေဝေသည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ။
 တွေဝေခြင်းမရှိ သိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ အက္ခရပဒေသု။

တို့၌။ အမုဋ္ဌဿ။ တွေဝေခြင်းမရှိသိပြီးသောသူအား။ ဝါ။ သူ၏။ ဝစ
 နတ္ထာဝဗောဓော။ ပါဠိတော်၏ အနက်ကို ကောင်းစွာ သိခြင်းသည်။
 ဟောတိ။ ၏။ ဝစနတ္ထာဝဗောဓဿ။ ပါဠိတော်၏အနက်ကို သိပြီးသော
 သူအား။ ဝါ။ သူ၏။ ဂုတ္တနယေန။ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်
 သောနည်းဖြင့်။ သမ္မာပဒိုပတ္တိယံ။ ကောင်းသော အကျင့်၌။ ပဒိုပန္နန
 တော။ ကျင့်သောကြောင့်။ ဝါ။ သမ္မာပဒိုပတ္တိယံ။ ပရိယတ္တိ၏အကျိုးဖြစ်
 ချ်ဖြစ်သော သီလစသော ခန္ဓာသုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော ကောင်း
 မြတ်သော အကျင့်၌။ ပဒိုပန္နနတော။ ဖြည့်သော အားဖြင့် ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ သေယျသင်္ခါတံ။ သေယျဟု ဆိုအပ်သော။ နဝလောကုတ္တရ
 ဓမ္မံ။ ကို။ ပဒိုလာဘော။ ရသည်။ ဝါ။ သိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တဿာ။
 ကြောင့်။ တဒတ္ထိကော။ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို အလို
 ရှိသောအမျိုးသားသည်။ ဝါ။ တရားဖြင့်အလိုရှိသော အမျိုးသားသည်။
 တံမူလကာရဏဘူတံ။ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို ရခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သဝနသမ္ပတ္တိ နိမ္မိဒနတ္ထံ။ သင်ခြင်းနာ
 မြင်း၏ ပြည့်စုံ ခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော အကျိုးရှိသော။ အနေကပ္ပ
 ကာရံ။ များသောအပြားရှိသော။ အက္ခရဉ္စ။ ကိုလည်း။ သရဗျဉ္စနာဒိ
 ဘေဒဝသေန။ ဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိတွာ။ ဥာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြံစည်၍။ သု
 ဏောယျ။ သင်ရာနာရာ၏။ အနေကပ္ပကာရံ။ သော။ ဗဒဉ္စ။ ကိုလည်း။ ပ
 ကတံဗစ္စယာဒိ ဘေဒဝသေန။ ဓာတ်ဗစ္စည်း အစရှိသော အပြားအား
 ဖြင့်။ ဝါ။ သျာဒ္ဓန္တပုဒ်-တျာဒ္ဓန္တပုဒ် အစရှိသော အပြား၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိတွာ။ သုဏောယျ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သမ္ပန္နဖြစ်
 သော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ၏။ ဧတ္ထစ။ ဤ သေယျတ္တိ ကော ဗဒမ
 တောဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ သေယျတ္တိကော အက္ခရ ပဒန္တိ။ ပဒံပုရ၍။
 ဝတ္တဗ္ဗေ။ ဆိုအပ်လျက်။ ဆန္ဒဟာနိ ဘယာ။ တဆဲလေးလုံး ရှိသော
 သက္ကရိဆန်း၏ လက္ခဏာမှ ယုတ်အံ့သည်ကို ကြောက်သောကြောင့်။
 ဝါ။ ဆန်းပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ အက္ခရ သဒ္ဓဿ။ ၏။
 လောပံ။ ကြေခြင်းကို။ ကဘွာ။ ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့ဗဒမတော ဟူ၍သာလျှင်။
 ဂုတ္တံ။ ၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ ဣတ္ထိယာဝိ။ မိန်းမသည်ဇာည်း။ သောတဗ္ဗိ
 နနူ။ သင်အပ်သည်မဟုတ်လော။ အထ။ ထိုမိန်းမလည်းသင်အပ်လျက်။
 ကသ္မာ။ ကြောင့်။ သေယျတ္တိကောကိ။ ဟူ၍။ ပုလ္လိဂေန။ ဖြင့်။ (ထည့်) အာ

စရိယော။ အရှင် မဟာကဇ္ဇည်း ဆရာသည်။ အာဟ။ ခဏိတော်မူသ
နည်း။ ဣတိအသံ လျှင်။ စောဒနာတည်း။ ယေဘုယျ ဝသေန။ ယေ
ဘုယျနည်း၏ အတွင်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း။ ပဓာနဝသေနဝါ။ ပဓာ
နနည်း၏အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သေယျတ္ထိကောတိ။ ဤ။ ပုလ္လိင်္ဂ
နုဖြင့်။ အာဟ။၏။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်၏။ သဒ္ဓပ္ပယောဂါ။ တို့သည်။ အ
နေကဝိဓာ။ များသောအပြားရှိကုန်၏။ ကတ္တမိ။ အချို့သောပြယုဂ်တို့၌။
ကာကေဝါရယမစ္ဆမ္ဘာတိ အာဒိသု။ အစရှိသည်တို့၌။ ဝါ။ ကာကေဝါ
ရယမစ္ဆမ္ဘာတိအာဒိသု။ ကုန်သော။ ကတ္တမိ။ အချို့သောပြယုဂ်တို့၌။
သာမညဝသေန။ သက္ကေဟု သာမည အတွင်း အားဖြင့်။ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေပိ။
ပြုအပ်သော်လည်း။ ဝါ။ ပြုအပ်လျက်လည်း။ ငစ္စာသန္တ ဝသေန။ အလွန်
နိုးသောအားဖြင့်။ ဝါ။ ငစ္စာ သန္တနည်း၏ အတွင်း အားဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော။
ကာကေဟုဝိသေသ ညွှန်းခြင်းသည်။ ဒိဿတိ။၏။ မစ္ဆမ္ဘာငါးမှ။ ကာ
ကေ။ ကျိုးတို့ကို။ ဝါရယ။ ဖြစ်လေ့။ ရာဇာ အာဂစ္ဆတိ အာဒိသု။
ကုန်သော။ ကတ္တမိ။ တို့၌။ သာမညဝသေန။ သပရိသောဟု သာမည၏
အတွင်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေပိ။သော်လည်း။ ပဓာနဝသေနုဖြင့်။ နိဒ္ဒေ
သော။ ရာဇာဟု ဝိသေသညွှန်းခြင်းသည်။ ဒိဿတိ။၏။ အာနဂရံခဒိရဝ
နန္တိ အာဒိသု။ကုန်သော။ ကတ္တမိ။တို့၌။ သာမညဝသေန။ရုက္ခဝနံ ဟုသာ
မည၏အတွင်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေပိ။ သော်လည်း။ ယေဘုယျဝသေ
နုဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော။ခဒိရဝနံဟုအထူးညွှန်းခြင်းသည်။ ဒိဿတိ။၏။ လဒ္ဓါ။
လ။ ကုမာရောတုာဒိသု။ကုန်သော။ ကတ္တမိ။တို့၌။ သာမညဝသေန။လဒ္ဓ
ပဉ္စကက္ခဏာဇ္ဈော ရာဇကုမာရောဟု သာမည၏အတွင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗိသိ
တဗ္ဗေပိ။ သော်လည်း။ ဥပလက္ခဏမတ္တဝသေနုဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော။လဒ္ဓါတ
ပတ္တောဟုအထူးညွှန်းခြင်းသည်။ ဒိဿတိ။၏။ ဗာတ။လ။ မာဒိသု။ကုန်
သော။ ကတ္တမိ။တို့၌။ သာမညဝသေန။ ဗာတမာနယဟု သာမည၏ အ
တွင်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေပိ။ သော်လည်း။ နာနန္တရိက ငသေန။ ဖြင့်။
နိဒ္ဒေသော။ ဗာဒုမာနယဟု အထူးညွှန်းခြင်းသည်။ ဒိဿတိ။၏။ ဘေဒိ။
လ။ အာဒိသု။ကုန်သော။ ကတ္တမိ။ အချို့သောပြယုဂ်တို့၌။ သာမညဝ
သေန။ ငါဒိတ သဒ္ဓေါဟု သာမည အတွင်း အားဖြင့်။ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေပိ။
သော်လည်း။ဝါ။လျက်လည်း။ အသာဓာရဏာဝသေနုဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော
ဘေဒိရဝဟု အထူးညွှန်းခြင်းသည်။ ဒိဿတိ။၏။ ဝေဒနာကြောင့်။ ယေ

ဘုယျ။လ။သေသနဝါဘိ။ဟူ၍။ မယာ။သညံ။ဝတ္ထံ။၏။ (ဤသို့ သာမညဝ
သေသနသညံကိုပုဒ်တိုင်းယှဉ်၍ ယောဇနာရာသညံကို။ ကတ္တဝိ သာမည
ဝသေသနနိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေဝိပဓာနဝသေသနနိဗ္ဗေသော ဒိဿတိဘိ အာဒိနာနယေ
နသာမညဝသေသနနိဗ္ဗိသိတဗ္ဗေဝိပဒံသဗ္ဗတ္ထဝသေသနယောဇေတဗ္ဗံ ဟုဆို
သောသံပျင်ကိုရှု၍သိရာ၏။)

(င) ဧတ္တစ။ ကျမ်း၏အစဉ်လည်း။ ဂါထာနွယေန။ ဂါထာနှစ်ခု
တို့၏အပေါင်းဖြင့်။ ရတနတ္ထယပဏာမေန။နှင့်။ သဟ။ တကွ။ ဝုစ္စမာ
နပ္ပကရဏဉ္စ။ ဆိုလတ္တံ့သော ကျမ်းကိုလည်း ကောင်း။ တံသညာနိ
မိတ္တကတ္တု ပရိမာဏပ္ပယော ဇနာနိဗ။ ထိုကျမ်း၏ အညောင်။ နိမိတ်။
ကတ္တာ။ ပရိမာဏ။ ပယောဇဉ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဒေသတိ။ ၏။
စသဗ္ဗံ။ ထိုစကားမှန်၏။ သညာနိမိတ္တံ ကတ္တာစ။ ပရိမာဏံ ပယောဇ
နံ။ သဗ္ဗာဂမဿပုဗ္ဗေဝ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ။တ္တုမိစ္ဆတာတိ။ဟူ၍။ အာစရိယဟိ။
တို့သည်။ဝတ္ထံ။၏။ သညာစ။ ကျမ်း၏အမည်ကိုလည်းကောင်း။ နိမိတ္တဉ္စ။
ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တာစ။ ကျမ်းပြုသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိမာဏဉ္စ။ ကျမ်း၏ အတိုင်း အရှည်ကို
လည်းကောင်း။ ပယောဇနဉ္စ။ ကျမ်း၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထု။
ဆိုခြင်းငှာ။ဣစ္ဆတာ ဣစ္ဆန္တေန။အလိဂ္ဂိသောကျမ်းပြုဆရာသည်။သဗ္ဗာ
ဂမဿ။ အလုံးစုံသောကျမ်းမှ။ ဝါ။ကျမ်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ။ မဆင်မီရှေးအ
တို့၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ။၏။ တနည်းကား။ သဗ္ဗာဂမံ။ အလုံးစုံသောကျမ်းကို။
ဝတ္ထု။ဟောခြင်းငှာ။ ဝါ။စီရင်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတာ-ဣစ္ဆန္တေန။ အလိဂ္ဂိ
သောကျမ်းပြုဆရာသည်။ ဂန္ထာရမ္ဘတော။ ကျမ်းကို အားထုတ်သည်
မှ။ ပုဗ္ဗေဝ။ ရှေးဦးကလျှင်။ အဿ။ ထိုကျမ်း၏။ သညာစ။ ကိုလည်း
ကောင်း။ လ။ပယောဇနဉ္စ။ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ဆိုရာ၏။ ။အ
နက်။ ။(သေယုတ္တိကော။ လ။ သုဏေယျ။တို့၌။ ပါဠိက္ကမံ သဒ္ဓက္ကမံ
အတ္ထယောဇနာကို ပြရာ၏ဟူသော သံသယကိုငယ်ငြင်းငှာ။ တဿ။
လ။ အတ္ထောဏ်မိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ တဿတဒတ္တိကောအနေကပ္ပ
ကာရံအက္ခရံပဒဉ္စ သုဏေယျာဘိ အတ္ထောဟူသည်တည်း။ ကား။ အ
တာတဿကို သုဏေယျံ ဟိတ်ဖိုလ်။ သေယုတ္တိကောကို သုဏ
ယျေ၌ ကတ္တာကြိယာ။ ကတ္တာကတ္တိ။ ဝိဒိဓံကို ပဒံ၌ ဝိသေသနဝိသေ
သျ။ပဒံကို သုဏေယျံ ကံကြိယာကမ္မကမ္မိ အဖြစ်ဖြင့် အတ္ထက္ကမပင်

အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အက္ခရာပုဒ်တို့၏ အထူးကိုပြခြင်းငှာ။ သ
ရ။ ပ။ ဝသေနပုဒ်တို့ကိုဆို၏။ ဝိဝိဓံ-ဝိသည် အနေကအနက်ဟော။
ဝိသည်ပကာရ အနက်ဟောဟု အထူးခွဲလေ။ ။ကိုးပါးသောလော
ကုတ္တရာတရားကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည်။ အက္ခရာ ပုဒ်တို့ကို
သင်ရာနာရာ၏ ဆိုသော်။ အက္ခရာပုဒ်ကို မသင် မနာသော်။ ကိုးပါး
သော လောကုတ္တရာတရားကို မရရာသလော အမေးကို ပြေခြင်းငှာ။
တံမူလ။ ပ။ နိပ္ပါဒနတ္ထံ။ မိန့်။ ကား။ ထိုကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား
ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓကို ပြီးစေတတ် သည်
ဖြစ်၍ သေယျတ္ထိကပုဂ္ဂိုလ်သည် အက္ခရာပုဒ်ကို သင်ရာနာရာ၏ ဆို
သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို အလိုရှိ
သောသူသည် အက္ခရာပုဒ်ကို သင်ရာ၏ ဆိုသော်။ ။ရင်းတရားကို ရ
လိုသောသူသည် ပဋိပတ္တိကို ပြုရာ၏သာ ဆိုအပ်လျက် အက္ခရာပုဒ်တို့
ကို သင်အပ်၏ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုအပ်သနည်း အမေးကို ပြေခြင်း
ငှာ။ ယသ္မာဟောတိ။ တသ္မာမိန့်။ ကား။ အက္ခရာပုဒ်တို့ကိုပြရာဖြစ်သော
ကစ္စည်းကျမ်း၌ သင်ခြင်းနာခြင်းကို အားထုတ်သော သူအား။ အက္ခ
ရာပုဒ်တို့၌ မတွေ့စေခြင်း။ မတွေ့ဝေသောသူအား ပါဠိတော်၏အနက်
ကို သိခြင်းဖြစ်၍ အက္ခရာပုဒ်ကို သင်ရာ၏ဟု ဆိုသည် ဖြစ်ဘိသော်။
ရင်းဆိုပြီးသည်အတိုင်း အက္ခရာ ပုဒ်တို့ကို သင်သော သူအား မတွေ
့ဝေခြင်း ပါဠိတော်၏အနက်ကို သိခြင်းအကျိုးသာ ပြီးရာ၏။ လိုအပ်
သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို ရ၏ ဟူသော အနက် မပြီး
ဖြစ်ရာခွဲ၏တကား အမေးကို ပြေခြင်းငှာ။ ဝစနတ္ထ။ လ။ ပဋိလာဘော
ဟောတိမိန့်။ ကား။ ပါဠိတော်၏ အနက်ကို သိသော သူအား ဘုရား
မြတ်စွာဘောဘော်မူသောနည်းဖြင့် ပရိယတ္တိလျှင် အကြောင်း ရှိသော
နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည် ဖြစ်၍ သေယျ
ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကို ရသည် ဖြစ်ဘိ
သော်။ သေယျတ္ထိကောပဒံသာ ဆိုလျက်။ အက္ခရာပုဒ် သုဏေယျဟု
သွင်သော ဆရာစကားသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗနှင့် ဆန့်ခွဲ၏ ဟူသော စော
ဒနာကို နှလုံးထား၍ ဖြေလိုသော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ ဆရာသည်။ ဧတ္ထေ။
လ။ ဓဗ္ဗဗ္ဗံမိန့်။ ကား။ အက္ခရာပဒ်ဆိုလိုလျက်။ ဆန်းလက္ခဏာမှ ယုတ်အံ့
သောကြောင့်။ အက္ခရာသဒ္ဒါကို ချေ၍ ပဒံသာ ဆိုရကား။ အက္ခရာပုဒ်

ဟူသောသံဝဏ္ဏနာသည်မဆန့်။ အညီပင်ဖြစ်ဘိသော်။ သံဝဏ္ဏနာတွင် ထွက်သည်။ တနည်းကား။ အောက်နှိုက် အကွရပဒေသု ဟူ၍ ဆိုလျက်။ ဤနှိုက်သေယျတ္ထိကောပဒံသာ ဆိုသောစကားသည် ရှေးပါဠိနှင့်မဆန့်ရာပြီလော စောဒနာကိုဖြေလိုရကား။ ဧတ္ထစ။ လ။ ဒဠိဗ္ဗံ။ မိန့်။ ဝါ။ ပုဒ်ကိုသာလျှင်သင်အပ်သည်မဟုတ်။ အကွရကိုလည်းသင်အပ်သောကြောင့်။ အကွရပဒံ ဆိုအပ်လျက်။ သေယျတ္ထိကောပဒံသာ အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်းဟု အရှင်ကစ္စည်းဆရာနှိုက် တင်အပ်သောအပြစ်ကိုပယ်ခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစ။ လ။ ဒဠိဗ္ဗံ။ မိန့်၏။ ဤနှစ်နည်းသည် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗကထွက်သည်။ အဓိပ္ပါယ် အတူတူဆို။ ။လိင်သုံးပါး အားလျော်သောပုဒ်ဖြင့် ညွှန်းခြင်းကိုမပြု။ သေယျတ္ထိကောဟု ပုလ္လိင်အထူးကေုရ်ဖြင့်ပြသောကြောင့် စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည်။ နန္ဒိတ္ထိယာဝိ။ လ။ အာဟာတိ။ မိန့်။ တနည်း။ ယံသာမညံ။ တံနပုံသကံဆိုသည်နှင့်အညီ။ သေယျတ္ထိကံဟု မိန်းမယောက်ကျားနှင့် ဆက်ဆံသောသာမညဖြစ်သော နပုန်းလိင်ဖြင့်မဆိုမူ၍ သေယျတ္ထိကောဟု ပုလ္လိင်ဖြင့်ဆိုရာနှိုက်စောဒနာလိုသောစောဒကဆရာသည်။ နန္ဒိတ္ထိယာဝိ။ လ။ အာဟာတိ။ မိန့်။ ကား။ သေယျတ္ထိကောဟု ပုလ္လိင်ဖြင့်အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်း။ မိန်းမသည်လည်း သင်အပ်သည်မဟုတ်တုံလော ဟုလိုသည်။ ။ဤတွင်အာဘောဂ၊ စောဒနနှစ်ပါးရရှိသည်။ ထိုသို့ဆိုရာနှိုက် အာဘောဂသည် ဗလငြစ်အံ့။ ထိုအာဘောဂပုဒ် ရှေးထား၍ စောဒနာပုဒ်ကို နောက်ထားသည်။ အာဘောဂသည် ဒုဗ္ဗလဖြစ်အံ့။ စောဒနာပုဒ်ကိုရှေ့ထား၍ အာဘောဂကို နောက်ထားသည်။ ဤနှိုက်ကား အာဘောဂ၏ ဗလငြစ်သောကြောင့် အာဘောဂပုဒ်ကို ရှေ့ထားသည်ဟုနိရုတ္တိဆို၏။ အာဘောဂပုဒ်ကိုရှေ့ထားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ နောက်ထားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အထူးမရှိဟူ၍လည်း အပရေဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။ ။သေယျတ္ထိကောဟု လိင်အထူး ပြခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြလိုရကား။ ယေဘုယျဝသေန ပဓာနဝသေနဝါ စသည်ကို မိန့်၏။ ၎င်းနည်းဖြင့် ဆိုသည်ဟူလေ။ ။အာတပတောသုရိယာလောကတောတာယတိရက္ခတိတိ အာတပတ္တံ။ အာတပသဒ္ဓူပပဒ တာဓာတ်။ တပစ္စည်း။ လဒ္ဓံအာတပတ္တံဆက္ကံယေနသောတိလဒ္ဓါတပတ္တောလှစ်လေ။ ။နည်းဖြင့်ပြသော အရာတို့နှိုက် အာဘောဂအဖြေအစုံပင် အနက်တွင်

သော်၍ပါပြီ။ ။ဇာတာမံဒသေသန္တောသေဋ္ဌံလေ။ ယဂ္ဂန္တိအာဒိမာဟ
 ဟုဆိုသောစကားနှိုက် ဂါထာနှစ်ခုဖြင့် ရတနတ္ထယပဏာမ ကိုသာ ပြ
 အပ်သည်မဖြစ်ကောင်းဟူသော စောဒနာကို နှလုံးထား၍။ ၎င်းဂါထာ
 နှစ်ခုဖြင့် ရတနတ္ထယပဏာမမျှကိုသာ ပြသည်မဟုတ်။ ထိုပဏာမနှင့်
 သဟဇာတဖြစ်ကောင်းသော ငါးပါးကုန်သော ပုဗ္ဗဇန္ဓက တို့ကိုလည်း
 ပြအပ်၏ဟု သိပိတ်သောငှာ။ ဧတ္ထစ စသည်ကိုမိန့်။ တနည်း။ သဒ္ဓါကိုပြုလို
 သောဆရာသည်။ အတ္ထောအက္ခရာသညာဘော စသည်ကိုမဆိုမူ၍။ ဤ
 သေဋ္ဌတိလောကမဟိတံ စသည်ကို အသို့မူ၍ဆိုအပ်သနည်း အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစအစရှိသည်ကို မိန့်၏။ ။ သညာ စသည်တို့၏
 သရုပ်အထူးသည် နောက်နှိုက်ထင်လတ္တံ့။ ။ (အဓိပ္ပါယ်)။ ။ စရိတ္တာ
 ရော။ ကို။ ဝုတ္တတေ။ အံ။ တတ္ထတသ္မိံ ဂါသာဒ္ဓယေ။ နှိုက်။ သမဘိနိဝိဋ္ဌံ။
 သော။ နာမံနာမ။ သည်။ ဝါ။ တတ္ထ။ ထိုသညာနိမိတ်စသည် ငါးပါးတို့
 တွင်။ နာမံနာမ။ မည်သည်ကား။ သာမညနာမဉ္စ။ လည်းကောင်း။ ဝိသေ
 သနာမဉ္စ။ လည်းကောင်း။ ဣတိန္ဒြိယနာမဘေဒေန။ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ။ သည်။
 ဟောတိ။ ၍။ ပနဝိသေသော။ ကို။ ဝုတ္တတေ။ အံ။ အဿ။ ထိုကျမ်း၏။ (နာမံ
 ဋ္ဌစပ်)။ တနည်းကား။ အဿဇ္ဈမသ္မိံ နှိုက်။ ဤသာမညနာမံ။ ဝိသေသ
 နာမံနှစ်ပါးတွင်။ ကစ္စာယနန္တိနာမံ။ သည်။ သန္တိကပ္ပာဒိနံ။ သန္တိကျမ်း
 အစရှိသည် တို့အား။ ဝါ။ တို့နှင့်။ သာဓာရဏတ္တာ။ ဆက်ဆံသည်
 ၍ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဆက်ဆံသော အမည် ဖြစ်သော ကြောင့်။
 သာမညနာမံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၍။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်စွ။ ဣဒံပကရဏံ။ ဤ
 သန္တိအစရှိသောကျမ်းကို။ ကစ္စာယနဿ။ ထင်၏။ ဣဒံသန္တကံ။ ဥစ္စာ
 ဖြစ်သောကျမ်းတည်း။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ကစ္စာယနန္တိ။ ၍။ ဝုတ္တတိ။
 ၍။ သန္တိကပ္ပန္တိဝေသာဒိနိ။ သန္တိကပ္ပံ ဤသို့အစရှိသော အမည်တို့သည်။
 ဝိသေသနာမာနိ။ အထူးဖြစ်သော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
 ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝိသေသနာမာနိ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်သနည်း။ သဗ္ဗ
 သာဓာရဏရဏိတတ္တာ။ အသုံးစုံသောသန္တိကျမ်း။ နာမံကျမ်းစသည်တို့
 နှင့်ဆက်ဆံခြင်းမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ အသုံးစုံသောကျမ်း
 တို့နှင့် ဆက်ဆံသောအမည်မှ ကင်းသောကြောင့်။ ဝိသေသ နာမာနိ။
 တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ပန။ ဝိသေသဖြစ်သော အကြောင်းအထူး
 ကို။ ဝုတ္တတေ။ အံ။ ဣဓေဤကျမ်း၏အစရှိက်။ ဝါ။ ဤသေဋ္ဌံ အစရှိသော

ဂါထာရှိဘိ။ သုသန္ဓိကပ္ပန္တိ။ ခုတ္တတ္တာ။ ကစ္စည်းဆရာ ဆိုတော်မူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သန္ဓိကပ္ပန္တိ။ ဝါ။ ဘုံပုဒ်ဖြင့်။ ဝိသေသနာ
 မံ။ ကို။ အာဟာ။ ၏။ ပန ဝိညာဓော။ ဝိသေသနာမ်အကျယ်ကို။ ဝုစ္စ
 တေ။ ၏။ တံ။ ထိုသန္ဓိကပ္ပံဟူသော ဝိသေသနာမ်သည်။ ကြိယာဂုဏ
 ဇာတိယာဒိစ္ဆကေသု။ ကြိယာနာမ်။ ဂုဏာနာမ်။ ဇာတိနာမ်။ ယာဒိစ္ဆက
 နာမ်တို့တွင်။ ဂုဏာနာမ်။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တထာ။ တူ။ သာမညဂုဏ
 ကိတ္တိမောပပါတိကေသုပိ။ သာမညနာမ်။ ဂုဏာနာမ်။ ကိတ္တိမနာမ်။ သြ
 ပပါတိကနာတို့တွင်လည်း။ ဂုဏာနာမ်။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ အာဝတ္ထိ
 ကလိဂီက နေမိတ္တကာဒိစ္စသမုပ္ပန္နေသုပန။ အာဝတ္ထိကနာမ်။ လိဂီက
 နာမ်။ နေမိတ္တကနာမ်။ အာဒိစ္စသမုပ္ပန္န နာမ်တို့တွင်ကား။ နေမိတ္တကံ။
 သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။ အထဝါ။ ကား။ သန္ဓိ
 ကပ္ပန္တိနာမ်။ သည်။ သာမညနာမ်။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တထာ-တံစနံ။
 သည်။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဝါ။ တထာဟိ-တတောဇေ။ ကြောင့်သာလျှင်။
 ကောပိ။ အချို့သောကျမ်းသည်။ အာဒိဝသေန။ အစပုဒ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော
 အမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နာမ်။ ကျမ်း၏အမည်ကို။ လဘတိ။ ၏။ ပါရာ
 ဇိကကဏ္ဍန္တိဇေမာဒိ။ သည်တည်း။ ဝါ။ ပါရာဇိကကဏ္ဍန္တိဇေမာဒိ။
 သော။ ကောပိ။ သည်။ အာဒိဝသေန။ ဖြင့်။ နာမ်။ ကို။ လဘတိ။ ၏။
 (သမ္ပန္န)။ ကောပိ။ ကျမ်းသည်။ အန္တဝသေန။ အဆုံးပုဒ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော
 အမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နာမ်။ ကျမ်း၏အမည်ကို။ လဘတိ။ ၏။
 တိကနိပါတာဒိ။ တိကနိပါတ်ကျမ်း အစရှိသည် တည်း။ အယံ ပန
 ဝန္တော။ ဤသန္ဓိကျမ်းဟူသောသာမညအမည်သည်ကား။ အာဒိဝသေ
 န။ အစဖြစ်သော ကျမ်း၏အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ လစ္ဆနာမော။ ရ
 အပ်သောအမည်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။ ဧတ္ထ။
 ဤကျမ်း၏အစရှိက်။ ဝါ။ ဤသာမညအမည်။ ဝိသေသအမည်တို့တွင်။
 အသမေဝအတ္ထော။ ဤအယံပန အာဒိဝသေနစသော အနက်ကိုသာ
 လျှင်။ ဥပရိ။ သန္ဓိကျမ်းမှအထက်ဖြစ်သောကျမ်းတို့ရှိ၏။ နာမကပ္ပသ။
 နာမ်ကျမ်း၏။ အာရမ္မန္တရာဘာဝေါ။ ပဏာမကိုအားထုတ်ခြင်းအထူး
 ၏မရှိသောကြောင့်။ သာရတော။ အမြတ် အားဖြင့်။ ပစ္စေတဗ္ဗော။ ယုံ
 ကြည်အပ်၏။ ဝါ။ ယုံကြည်စွာယူအပ်၏ တနည်းကား။ ဧန္တေတေသု။
 သုသန္ဓိကပ္ပံ၏ဝိသေသအမည်။ သာမညအမည်ဟု ဆိုအပ်သော ဤနှစ်

ပါးသောဝိကင်တို့တွင်။ အယမေဝဝိကဗျော။ ဤသုသန္ဓိကပ္ပံ၏ သာမည
 နာမ်ဟူသော ဒုတိယဝိကင်ကိုသာလျှင်။ သာရတော။ အနှစ်အားဖြင့်။
 ဝါ။ အမြတ်အားဖြင့်။ ပစ္စေတဗျော။ ၏။ ကသ္မာ ကြောင့်။ ပစ္စေတဗျော။
 နည်း။ ဥပရိ၊ ဤသန္ဓိကျမ်းမှအထက်ဖြစ်သော။ နာမကဗျော။ နာမ်ကျမ်း၌။
 အဿ။ ထိုရတနတ္တယပဏာမစသည်ကို။ အာရမ္မန္တရာဘာဝါ။ အား
 ထုတ်ခြင်းအသုံး၏။ ခရီးသောကြောင့်။ ပစ္စေတဗျော။ ၏။ နိမိတ္တံပန။ နိမိတ်
 သည်ကား။ ဝါ။ ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိကဉ္စ။
 အဇ္ဈတ္တိက နိမိတ် လည်းကောင်း။ ဗာဟိရဉ္စ။ ဗာဟိရ နိမိတ်လည်း။
 ကောင်း။ ဣတိန္ဒြိယနာမဘဒေ။ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တတ္ထ။
 ထိုနှစ်ပါးသော အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်၊ ဗာဟိရနိမိတ် စသည်တို့၌။ အဇ္ဈတ္တိ
 ကံနာမ။ သည်။ ဒုန္ဒိက္ခိတ္တပဒဗျန္တနတာယ။ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်
 သော။ ဝါ။ ဖြင့် ရှုတ်အပ်သော ဗျည်း ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။
 ဒုန္ဒိက္ခိတ္တံ။ မကောင်းသဖြင့်ပြီးစေအပ်သော။ အတ္ထံ။ ကို။ ဝါ။ ဒုန္ဒိက္ခိတ္တံ။
 ဘောက်ပြန်သဖြင့် ယူအပ်သော။ ဝါ။ မကောင်းသဖြင့် သိအပ်သော။
 အတ္ထံ။ ပါဠိတော်၏အနက်ကို။ ဂဟေတွာ။ ဘောက်ပြန်သဖြင့် ယူ၍။
 ပဋိပတ္တိယံ။ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၌။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ။
 ချွတ်ယွင်းသောကြောင့်။ ဝါ။ ပဋိပတ္တိယံ။ ကို။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ။ ချွတ်ယွင်းစေ
 ၍။ ဒုက္ခောဃနိမ္မုဂ္ဂမာနံ။ ဆင်းရဲအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော ငန့်ဆင်းရဲ
 ၌နှစ်မွန်းလှံ့သော။ သတ္တသမူဟံ။ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်
 သောကြောင့်။ သမုဿာဟိယမာနစ။ ကျမ်းပြုခြင်း၌ဆရာ၏ အားထုတ်
 ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါ။ ဆရာ၏ အားထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော
 ကရုဏာတည်း။ ဝါ။ ကရုဏာသည်။ အဇ္ဈတ္တိကံနာမ။ မည်၏။ ကရုဏာ
 ယ။ သည်။ ဝါ။ ၏။ အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင် မဟာကစ္ဆည်း
 ဆရာအား။ တံပနစောဒိတဘာဝံ။ ထိုသို့ တိုက်တွန်းသည်၏ အဖြစ်ကို
 ကား။ ပယောဇန န္ဓယာဘိနိဗ္ဗာဒန သမက္ခကပ္ပကရဏာရမ္မ ကရဏေ
 နေဝ။ ပယောဇန၌နှစ်ပါးတို့၏ အပေါင်းကို ပြီးစေခြင်းရှိက် စွမ်းနိုင်သော
 ကျမ်းကို အားထုတ်ခြင်းကို ပြီးစေသဖြင့် သာလျှင်။ ဒေသေတိ။ ၏။
 ဝါ။ ကရုဏာယ။ သည်။ ဝါ။ ၏။ အတ္တနော။ အား။ စောဒိတဘာဝံ။ တိုက်
 တွန်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော။ တံပန။ ထိုအဇ္ဈတ္တိက နိမိတ်ဟု ဆို
 အပ်သော ကရုဏာ ကိုကား။ ပယောဇန။ လ။ ကရဏေနေဝ။ ဖြင့်သာ

လျှင်။ဒသေတိ။၏။ ။ဗာဟိရံနာမ။မည်သည်။ တဒါရမ္မဏဘူတော။ထို
ကရုဏာ၏အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သတ္တသမူဟော။တည်း။ ဝါ။ သတ္တသ
မူဟော။သည်။ ဗာဟိရံနာမ။မည်၏။ တံ။ ထိုကရုဏာ၏အာရုံဖြစ်သော
ဗာဟိရနိမိတ်ကို။ ဗုဓာတိပဒေနံ။ ဖြင့်။ အပဒိသတိ။ ညွှန်းပြီ၏။ ။
ကတ္တာနာမ။မည်သည်။ ဧကဒဂ္ဂံ။လ။ ကစ္စာယနောတိ။၍။ ဘဂဝတာ။
သည်။တေဒဂ္ဂေ။၌။ ထပိတော။သော။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာယနော။
တည်း။ ဝါ။ကစ္စည်းထေရ်သည်။ ကတ္တာနာမ။ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ။တို့။
သံဝိတ္တေန။ အကျဉ်းအာ။ဖြင့်။ ဟာသိတဿ။ ဟောအပ်သောပါဠိ၏။
အတ္ထံ။ကို။ ဝိတ္တာရေန။ဖြင့်။ ဝိဘန္တောနံ။ဝေဘန်တတ်ကုန်သော။ မမ။ငါ
ဘုရား၏။ သာဝကာနံ။ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ။တို့တွင်။ယဒိဒံ-ယံ။ဒံယော
အယံမဟာကစ္စာယနော။ သည်။ အတ္ထိ။၏။ ဧတံသော မဟာကစ္စာယ
နော။သည်။ အဂ္ဂံ-အဂ္ဂေါ။၏။ ။တံ။ထိုကတ္တားဟု ဆိုအပ်သောကျမ်း
ပြုဆရာကို။ ဝက္ခာမိတိပဒေနံ။ဖြင့်။ ဒသေတိ။၏။ ပရိမာဏံပန။သည်
ကား။ ပရိစ္ဆေဒပရိမာဏဉ္စ။လည်းကောင်း။ သမူဟပရိမာဏဉ္စ။လည်း
ကောင်း။ ဣတိဣမိနာပဘောဒေနံ။ဖြင့်။ ဒုပိဓံ။သည်။ဟောတိ။၏။ တတ္ထ။
ထိုနှစ်ပါးသောပရိမာဏတို့တွင်။ပရိစ္ဆေဒပရိမာဏကသေန။ ပရိစ္ဆေဒ ပ
ရိမာဏ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တေဝိသတိပရိစ္ဆေဒါ။ နှစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်
သောပရိစ္ဆေဒတို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ တထာ တံဝစနံ။သည်။ ဟိ
ယုတ္တံ။၏။ ပဉ္စ။ငါးပါးကုန်သော။ သန္တိပရိစ္ဆေဒါ။ သန္တိအပိုင်းအခြားတို့
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ။ ကုန်သော။ နာမပရိစ္ဆေဒါ။ တို့လည်းကောင်း။
စတ္တာရော။ ကုန်သော။ အာချာတပရိစ္ဆေဒါ။ တို့လည်းကောင်း။ ဆ။
ကုန်သော။ ကိတဗ္ဗိဓာနပရိစ္ဆေဒါ။ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိဣမိနာပဘော
ဒေနံ။ဖြင့်။ တေဝိသတိပရိစ္ဆေဒါ။တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တောနိ
ယေဝ။ ထိုပရိစ္ဆေဒတို့ကိုသာလျှင်။ စတ္တာရိပကရဏာနိတိ။၍။ ဂုစ္စန္တိ။
ကုန်၏။ ပဉ္စသန္တိပရိစ္ဆေဒါ။တို့သည်။ သန္တိပ္ပကရဏံ။ သန္တိကျမ်းမည်၏။
လ။ ဆကိတဗ္ဗိဓာနပရိစ္ဆေဒါ။ တို့သည်။ ကိတဗ္ဗိဓာနပ္ပကရဏံ။ ကိတ်
ကျမ်းမည်၏။ဣတိဒဉ္စဗ္ဗံ။၏။ ။အနက်။ ။(မသိအပ်သောအမည်ရှိ
သောကျမ်း၏။ ဝါ။ အမည်မရှိသောကျမ်း၏။ ဝေါဟာရသုခမရှိသော
ကြောင့်။ ဝေါဟာရသုခအကျိုးငှာ ဆိုအပ်သောသညာ။ ကျမ်းပြုခြင်း
၏အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သောနိမိတ်။ ကျမ်း၏ ပဏာမ ပြုအပ်သောအ

ဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သည်ဟုဆိုအပ်သောကတ္တား။ ကျမ်းသင်ခြင်းမှကြောင့်
 ကုန်သော အန္တေဝါယိက တပည့်တို့အား။ ဥဿာဟကို ဖြစ်စိမ့်သော
 ဌာဆိုအပ်သော ပရိမာဏ။ မသိအပ်သောကျမ်း၏ အကျိုးရှိသောသူ
 အား။ ဝါ။ ကျမ်း၏အကျိုးကိုမသိသောသူအား ကျမ်းကိုအားထုတ်ခြင်း
 မျှ၏လည်းမရှိသောကြောင့်။ ကျမ်းကိုသင်နာစိမ့်သောဌာ ဆိုအပ်သော
 ပယောဇဉ်အားဖြင့် ငါးပါးသော ပုဗ္ဗပဉ္စကတို့၏ အထူးအကျယ်အပြား
 ကိုပြခြင်းဌာ။ တတ္ထစနာမံနာမစသည်ကိုမိန့်၏။ ။ဤအမည်နှစ်ပါးတွင်။
 ကစ္စာယနံသည်။ ကျမ်း၏ သာမည အမည်ဆိုသော်။ ကစ္စဿ အပစ္စံ
 ပုတ္တောကစ္စာယနောဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ။ ကစ္စည်းထေရ်သာကစ္စာ
 ယန မည်ရာသည် မဟုတ်တုံလော။ ကျမ်းသည် ကစ္စာ ယန မည်
 ၏ဟူသောအနက်သည် အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်းအမေးကို ဖြေခြင်းဌာ။
 ဣဒံဟိ။ လ။ ဂုစ္စတိ။ မိန့်။ ပါဌလျှောက်ဆို။ ။ထိုနာမ်နှစ်ပါးတို့တွင်။
 ဝိသေသနာမ်ဟု ဆိုသော်။ ဝိသေသ နာမ်သည်လည်း ကြိယာ နာမ်
 စသည်လေးပါးရှိသည်။ အဘယ်ဝိသေသ နာမ်နည်း အမေးကို ဖြေလို
 ၍။ တံပန။ လ။ ဂုဏနာမံ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ လေးပါးတို့တွင်။ သုန္ဒရ
 ဘောဂုဏ်ကိုစွဲ၍။ သန္တိ။ သုသန္တိ။ အမည်ဖြစ်ရကား။ ဂုဏနာမ်မည်၏
 ဟူလေ။ ။ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ကာရကောပါစကော အစရှိသည်သည်
 ပြုခြင်းချက်ခြင်းကြိယာကိုစွဲ၍ ရအပ်သောကြောင့်။ ကြိယာ နာမ်မည်
 ၏။ တေဝိဇ္ဇော ဆဋ္ဌတိဉာ အစရှိသည်သည်။ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး အဘိ
 ဉာဏ်ခြောက်ပါးတည်း ဟူသော ဂုဏ်ဖြင့် ရအပ်သောကြောင့် ဂုဏ
 နာမ်မည်၏။ ခတ္တိယော ဗြာဟ္မဇီဝာစသည်သည်။ မင်းဇာတ်။ ပုဏ္ဏား
 ဇာတ်သုမညဖြင့် ရအပ်သောကြောင့် ဇာတိနာမ် မည်၏။ တိဿော
 ဖုဿော အစရှိသည်သည် အကြောင်းမဲ့မှု၍ အလိုအားဖြင့် ရအပ်
 သောကြောင့်ယာဒိန္နကနာမ်မည်၏။ ယာယာနုန္နာယဒိန္နာယဒိန္နာယ
 ဇာတံယာဒိန္နကံ။ ဝိဂြိုဟ်လွှတ်ရာ၏။ ။မဟာသမ္ပတဟူသော နာမ်
 သည် ကပ္ပါဒီးနှိုက် လူအပေါင်းသမုတ်၍ လားအပ်သောကြောင့် သာ
 မညနာမ်မည်၏။ သာမညနာမ်နှင့်ဆက်ဆန်သောကြောင့်လည်းသာမည
 နာမ် မည်သည်ဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏။ ဓမ္မကထိကောပံသုကူလိကော
 စသည်သည် တရားဟောခြင်း ပံသုကူ ယောင်ခြင်း ဂုဏ်ဖြင့် ရအပ်
 သောကြောင့် ဂုဏနာမ်မည်၏။ ။မိဘဆွေမျိုးတို့သည် အမည်ကို

မှည့်သဖြင့် ကြားအပ်သောကြောင့် ကိတ္တိမနာမ်မည်၏။ ကိတ္တိနံကထနံ
ကတ္တိ။ ကိတ္တိယာနိဗ္ဗတ္တိကိတ္တိမံလှစ်ရာ၏။ ။ရှေးကပ္ပါနီကလနေတို့၏
စန္ဒသူရိယဟူသောအမည်။ ဤကပ္ပါနီလနေတို့၏ စန္ဒသူရိယ ဟူသော
အမည်သည်။ ယာပန ပုရိမပညတ္တိ အပရပညတ္တိယံ နိပတတိဟူသည်
နှင့်အညီ။ ဩပပါတိက နာမ်မည်၏။ ။ဤနာမစတုက္ကသည် ထိုထို
ကျမ်း၌ထင်၏။ ။ဤနှစ်ဝိကပ်တွင် နောက်ဝိကပ်ကိုသာသာရအားဖြင့်
ယုံကြည်အပ်သောဟုဆို၏။ သာမညနာမ် ဝိသေသနာမ်တို့သည် နာမ်
၏အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ မဟုတ် တုံလော။ သန္တိကပ္ပံ၏ သာမည နာမ်
ဟူသော နောက်ဝိကပ်နောက်အနက်ကိုသာ ယုံကြည်အပ်၏ဟူသော
စကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဥပရိ
နာမကပ္ပဿာရန္တုရာဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသန္တိကျမ်းမှအ
ထက်ဖြစ်သောနာမ်ကျမ်းတို့၌ ပဏာမ ပဋိညာဉ်စသည်ကို အားမထုတ်
ပြီဖြစ်ရကား။ ဤနောက်နည်းကို ယုံကြည်အပ်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။
ပဏာမကိုပြုပြီး၍နာမ်ကျမ်းကိုပြုအံ့။ ကာရကကျမ်းစသည်တို့ကို ပြုအံ့
ဟုဝန်ခံပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ နာမ်ကျမ်းတို့သည် သုသန္တိကပ္ပံနီကင်
သည်ဟူလေ။ ။နိမိတ်နှစ်ပါးဆို၏။ အထူးမရှိစော်လည်း နှစ်ပါးဆို
သင့်အံ့လော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တတ္ထအဇ္ဈတ္တိကံနာမ သမုဿာဟိ
ယမာနာကရုဏာ။ ဗာဟိရံနာမ သတ္တသမူဟောမိန့်။ အားထုတ်ခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါ။ တိုက်တွန်းတတ်သော ကရုဏာသည်အဇ္ဈတ္တိ
ကမည်၏ဆိုသော်။ အကြောင်းနှင့်ကင်း၍။ ကရုဏာသည် တိုက်တွန်း
၏ဟူသော အနက်ဖြစ်သင့်အံ့လောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဒုက္ခောလေ။
သမူဟံဒိသွာမိန့်။ ဆင်းရဲအပေါင်းနှိုက် နှစ်မွန်းလတ္တံ့သော သတ္တဝါ
အပေါင်းကိုမြင်သောကြောင့် တိုက်တွန်းသည် ဖြစ်သိသော်။ ဆင်းရဲ
အပေါင်းနှိုက် နှစ်မွန်းလတ္တံ့သော သတ္တဝါအပေါင်းဆိုသော် သတ္တဝါ
ဟူသမျှပင် နှစ်မွန်းလေအံ့သလော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဒုန္နိက္ခိတ္တံ။ လ။
ဝိရုဇ္ဈိတွာမိန့်။ ပါဠိလျှောက်ဆို။ ဒုန္နိက္ခိတ္တမတ္ထံ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။
ဒုန္နိတမတ္ထံဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိ၏။ ။ကရုဏာ သည်
အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်ဆိုသော်။ ထိုအဇ္ဈတ္တိက နိမိတ်ဖြစ်သော ကရုဏာကို
အရှင်မဟာ ကစ္စည်းဆိုသော အရာရှိသည်မဟုတ်တုံလော အမေးကို
ဖြေခြင်းငှာ။ တံပန။ လ။ ဒေသတိ။ မိန့်။ ကား။ ဂါယာ၌အဇ္ဈတ္တိက နိမိတ်

ဖြစ်သောကရုဏာမရှိသော်အကျိုးလ။ အားထုတ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် ပြု
 သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဝက္ခာမိ၌ ဝဇ္ဇာတိ၏ သာမတ္တိယအားဖြင့်ပြရကား။
 အာရမ္မကရဏောနေဝဒေသတိမိန့်သည်ဟူလေ။ ။သညာနိမိတ်တို့၏အ
 ပြားအထူးကိုပြပြီး၍ ကတ္တား၏အရကို ပြလိုသောဆရာသည်။ ကတ္တာ
 နာမလ။ ကတ္တာယနောမိန့်။ ထိုကျမ်းပြုဆရာဖြစ်သော ကတ္တားကိုတိုက်
 ရိုက်မဆိုရကား။ တံဝက္ခာမိတိဒေသတိမိန့်။ ။သညာနိမိတ်ကတ္တား
 တို့ကိုအကျယ်အားဖြင့်ပြပြီး၍ ပရိမာဏအကျယ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ပရိမာ
 ဇာပနစသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။သမူဟပမာဏဝသေနပနဖြင့်
 ကား။ သတ္တသတာမိက သဟဿမတ္တပ္ပမာဏော။ ခုနစ်ရာ အလွန်ရှိ
 သောတထောင်မျှလောက်သော ဂါထာအတိုင်းအရှည် ရှိသည်။ ဟော
 တိ၏။ သုတ္တာနိပန။ တို့သည်ကား။ ဒဿမိကာနိ။ တဆယ် အလွန်ရှိ
 ကုန်သော။ သတ္တသတာနိ။ခုနစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ တံ။ထို
 ပမာဏနှစ်ပါးကို။ သုသန္တိကပ္ပန္တိတ္ထေ၊ ပုန်၌။ သုန္တရတ္ထဝါစကေန။ သုန္တ
 ရအနက်ကိုဟောသော။ သုသဒ္ဓေန။ ဖြင့်။ သမုတ္တာဝိယတိ။ကောင်းစွာ
 ပြအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ။ဆိုသင့်စွ။ ဝါ။ဟိယသ္မာ။ကြောင့်။ နာတိသင်္ခပနာ
 တိဝိတ္ထာရပ္ပမာဏတာယ။ မကျဉ်းလွန်း မကျယ်လွန်းသော အတိုင်းအ
 ရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုန္တရံ။သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတိတသ္မာ။
 ကြောင့်။ သုသဒ္ဓေန။ဖြင့်။ သမုတ္တာဝိယတိ၏။ ပယောဇနံပန။ သည်။
 ကား။ မုချာနုသင်္ဂိကပ္ပယောဇနဝသေန။ မုချပယောဇဉ် အနုသင်္ဂိကပ
 ယောဇဉ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုစိမံ။သည်။ ဟောတိ၏။ တတ္ထံ။ထိုနှစ်
 ပါးသော ပယောဇဉ်တို့တွင်။ အက္ခရကောသလ္လံပန။ အက္ခရာ၌ လိမ္မာ
 သောသူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အက္ခရ ကောသလဉာဏ်ကို။ သမ္ပါ
 ဒေတွာပန။ပြည့်စုံစေ၍ကား။ ဗုဒ္ဓနာနုရူပံ။သဒ္ဓါအားလျော်စွာ။ ဝါ။လျော်
 သော။ အတ္ထံ။အနက်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိစ။ထိုးထွင်း၍လည်းသိ၏။ ပကာသေ
 တိစ။ထင်ရှားလည်းပြတတ်၏။ အတ္ထာနုရူပံ။ အနက်အားလျော်စွာ။ ဝါ။
 လျော်သော။ ဗျုပ္ပနံ။သဒ္ဓါကို။ ဥဒ္ဓိသတိစ။ သင်လည်းသင်၏။ ဥဒ္ဓိသာပေ
 တိစ။ သင်လည်းသင်စေ၏။ ဝါ။ ဥဒ္ဓိသတိစ။ ပြလည်းပြ၏။ ဥဒ္ဓိသာပေ
 တိစ။ ပြလည်းပြစေ၏။ ယထာပန။ဥပမာအထူးမည်သည်ကား။ ဘဂ
 ဝါ။သည်။ ဗုဒ္ဓတ္တာဒိသု။ ဗုဒ္ဓတ္တအစရှိကုန်သော။ စတုသုဋ္ဌာနေသု။ လေး
 ပါးသောအရာတို့၌။ ဝါ။ လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့၌။ ဥပ္ပန္နံ။ ဖြစ်

သော။ ပရပွဝါဒံ။ သာသနာတော်မှတစ်ပါးဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ
 တို့၏အယူကို။ သဟဓမ္မနံ။ အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော တရား
 စကားဖြင့်။ ဝါ။ အကြောင်းနှင့်ပင်သောဓမ္မဒေသနာဖြင့်။ နိဂ္ဂဟံ။ နှိပ်စက်
 လွှမ်းမိုး၍။ ပရိသာစတုက္ကေသု။ ရဟန်းယောက်ကျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ဥပါ
 သကာယောက်ကျား၊ ဥပါသိကာမိန်းမဟု ဆိုအပ်ကုန်သော လေးပါး
 သောပရိသတ်တို့နှိုက်။ ဝါ။ ဒေဝမာရဗြဟ္မမနုဇဟု ဆိုအပ်ကုန်သော
 လေးပါးသော ပရိသတ်တို့နှိုက်။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော။ ရဲရင့်သည်၏အ
 ဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဝါ။ တွန့်တိုကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်။ ဝါ။ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကိုရသည်။ ဟောတိယထာ။ ကဲ့သို့။
 ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ဣဓာပိ။ ဤအကွရာပုဒ်တို့နှိုက်လည်း။ ဝါ။ ဤကစ္စည်း
 ကျမ်း၌လည်း။ ကတာဘိယောဂေါ။ ပြုအပ်သောအလွန်အားထုတ်ခြင်း
 ရှိသောသူသည်။ နာမိကာဒိသု။ နာမ်ပုဒ်အစရှိကုန်သော။ စတုသု။ လေး
 ပါးကုန်သော။ ပဒေသု။ နာမ်၊ အာချာတ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့
 နှိုက်။ ဥပ္ပန္နံ။ သော။ ပရပွဝါဒံ။ သူတစ်ပါးတို့၏အယူကို။ သဟဓမ္မနံ။ အ
 ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စကားဖြင့်။ အဘိမန္ဒိတော။ နှိပ်နင်း၍။ ဝေ
 သာရဇ္ဇပတ္တော။ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဝါ။ ရဲရင့်သည်
 ၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကို ရသည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ဣဒံ။ ဤပဋိဝိဇ္ဈာနအစ၊ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တ အဆုံးရှိသော အကျိုးငါး
 ပါးသည်။ ဣဓ။ ဤမုချပယောဇဉ်၊ အနုသင်္ဂီကပယောဇဉ် တို့တွင်။
 မုချပယောဇနံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ (ဝါ။ ဣဓ။ ဤပယောဇဉ်အရာ
 နှိုက်သော်လည်းပေး။)။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ တံဂုတ္တုပ္ပကာရံ။ ထိုဆို
 အပ်ပြီးသော ငါးပါး အပြားရှိသော မုချပယောဇဉ်ကို။ ဧက ဒေသ
 နိဒဿနမုခေန။ ပါဠိတော်၏အနက်ကို သိခြင်းတစ်စုံမျှကို ပြခြင်းကို
 အစိုးပြုသဖြင့်။ ဝါ။ ဧကဒေသုပစာ နိဒဿနနည်းဖြင့်။ ဒေသန္တော။ ပြ
 တော်မူလိုသော အရှင်မဟာ ကစ္စည်း ဆရာသည်။ ဝစနတ္ထဝရံ သု
 ဗုဒ္ဓန္တိ။ ဟူ၍။ အာဟ။ ၏။ ဗုဒ္ဓနာနုရူပံ။ သဒ္ဓါအားလျော်စွာ။ အတ္ထဿ။
 ကို။ ဝါ။ ၏။ အတ္ထာနုရူပံ။ အနက်အားလျော်စွာ။ ဗုဒ္ဓနဿစ။ ကိုလည်း။
 ဝါ။ ၏လည်း။ ယာထာဝတော။ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ ဝါ။ မဘောဘက်
 မပြန် မှန်သော သဘောဖြင့်။ အဓိဂတတ္တာ။ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဘဂဝတာ။ သည်။ တေသုတေသုသုတ္တန္တေသု။ ထိုထိုသို့သောပိ

နည်း၊ သုတ္တန်၊ အသိဓမ္မာပါဠိတို့၌။ ယံ။ အကြင်ဒုစ္စရိုက်ကို။ အကတ္တဗ္ဗန္တိ။ သူတော်ကောင်းတို့သည် မပြုအပ်ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတ္တံ။ ပယ်အပ်၏။ ဝါ။ အကတ္တဗ္ဗန္တိ။ သူတော်ကောင်းတို့သည် မပြုအပ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ယံ။ အကြင်ဒုစ္စရိုက်ကို။ ပဋိက္ခိတ္တံ။ ၏။ တံ။ ထိုသို့ပယ်အပ်သော ဒုရိစ္စတအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ။ ကြဉ်၏။ ယံ။ အကြင်သုစရိုက်ကို။ ကတ္တဗ္ဗန္တိ။ သူတော်ကောင်းတို့သည် ပြုအပ်၏ဟူ၍။ အနုညာတံ။ ခွင့်ပြုအပ်၏။ တံ။ ထိုသို့ခွင့်ပြုအပ်သော သုစရိုက်ကို။ သမာဒါယ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ ဝဇ္ဇတိ။ ၏။ တတောတသ္မာကာရဏာ။ ထိုသို့ဆောက်တည်၍ကျင့်သောကြောင့်။ မေမယာ။ သည်။ အကတ္တဗ္ဗန္တိ။ သူတော်ကောင်းတို့သည် မပြုအပ်သော ဒုစ္စရိုက်ကို။ နကတံ။ မပြုအပ်။ မေမယာ။ သည်။ ကတ္တဗ္ဗန္တိ။ သူတော်ကောင်းတို့သည် ပြုအပ်သော သုစရိုက် သုံးပါးကို။ အပရိစ္စတ္တံ။ မစွန့်အပ်။ ဣတိ။ သို့။ ပစ္စဝေက္ခတော။ အဘန်တလဲလဲဆင်ခြင်သောသူအား။ ပါမောဇ္ဇန္တိ။ ဒုဗ္ဗလပီတိဟု ဆိုအပ်သော ပါမောဇ္ဇသည်။ ဝါ။ ဝမ်းမြောက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဇာယတိ။ ၏။ ပမုဒိတဿ။ ပါမောဇ္ဇဖြစ်သော သူအား။ ဝါ။ ဝမ်းမြောက်သောသူအား။ ပီတိ။ ဗလဝပီတိသည်။ ဝါ။ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ။ ၏။ ပီတိမနဿ။ ပီတိနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော သူအား။ ဝါ။ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသောသူအား။ ကာယော။ နာမကာယသည်။ ပဿန္တတိ။ ငြိမ်း၏။ ပဿန္တကာယော။ ငြိမ်းပြီးသော နာမကာယ ရှိသော သူသည်။ သုခံ။ ကာယိကသုခကို။ ဝေဒယတိ။ ခံစား၏။ သုခနော။ ကာယိကသုခရှိပြီးသောသူ၏။ စိတ္တံ။ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ။ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏။ ဝါ။ စိတ္တံ။ ကို။ သမာဓိယတိ။ ကောင်းစွာအာရုံနှိုက်ထားအပ်၏။ ဝါ။ ကောင်းစွာအာရုံသို့တင်တတ်၏။ ဝါ။ စိတ္တံ။ သည်။ သမာဓိယတိ။ ကောင်းစွာအာရုံနှိုက်ဖြစ်၏။ သမာဟိတော။ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော သူသည်။ ဝါ။ ကောင်းစွာ အာရုံနှိုက် စိတ်ကိုထားအပ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယထာဘူတံ။ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ဝါ။ တရားတို့၏ဟုတ်မှန်သောသဘောကို။ ပဇာနာတိ။ သိ၏။ ပဋိဝိဒ္ဓယထာဘူတော။ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသော ယထာဘူတဉာဏ် ရှိသောသူသည်။ ဝါ။ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ဟုတ်မှန်သော သဘောတရားရှိသော သူသည်။ သဂ္ဂမောက္ခဗ္ဗယဿ။ သဂ္ဂမောက္ခ နှစ်ပါးကိုရခြင်း၏။ ဘာဂိ။ အဘို့

ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣဒံ။ ဤသို့ဆိုအပ်သော အဆင့်ဆင့်သော အကျိုး
 သည်။ ဣဝ။ ဤပယောဇဉ်နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝါ။ ပယောဇဉ်အရာရှိက်။
 အနုသင်္ဂီကပ္ပယောဇနံ။ မည်၏။ တံ။ ထိုအနုသင်္ဂီက ပယောဇဉ် ကို။
 သေယျန္တိအာဒိနာ။ ဖြင့်။ အပဒိသတိ။ ညွှန်းပြ၏။ အာဒိဂါထာယပန။
 သေဋ္ဌံ တိလောကမဟိတံ စသော ပထမ ဂါထာဖြင့် ကား။ ပဏာ
 မေန။ နှင့်။ သဟ။ တကွ။ မုချပယောဇန ပဉ္စမံ။ မုချပယောဇဉ်လျှင်
 ငါးခုမြောက်ရှိသော။ ပုဗ္ဗပဉ္စကံ။ ကို။ ဒသေတွာ။ ဤ။ သိဿာနံ။ တပည့်
 အပေါင်းတို့၏။ တဿ။ ထိုကစွည်းကျမ်းကို။ သဝနုဂ္ဂဟဏာဓာရဏာ
 ဒိသု။ နာခြင်းသင်ခြင်းဆောင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ရှိက်။ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ။
 အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒုတိယဂါထာယ။ သေယျံအ
 စရှိသော ဒုတိယဂါထာဖြင့်။ အနုသင်္ဂီကပ္ပယောဇနံ။ ကို။ အာဟ။ ဤ။
 အထဝါ။ ကား။ ခွိဟိဂါထာဟိ။ တို့ဖြင့်။ ပယောဇနန္ဒယတ္ထိကာနံ။ ပယော
 ဇဉ်နှစ်ပါးကိုအလိုရှိကုန်သော။ သိဿာနံ။ တို့၏။ ဥဿာဟံ။ ကို။ ဇနေ
 တိ။ ဖြစ်စေ၏။ ။ အနက်။ ။ (ဤကစွည်း ကျမ်းသည်။ သုတ်ဝတ္ထိ
 ဥဒါဟရဏ်တို့ရှိက်။ အက္ခရာအပေါင်းကိုအဋ္ဌက္ခရာဂါထာဖြင့်ဂါထာခွဲ
 သည်ရှိသော်။ တထောင့်ရနစ်ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိရကား။ သတ္တသတာ
 မိကသဟဿမတ္တပ္ပမာဏောဆို၏။ ဘာဏဝါရ အားဖြင့် ဖြစ်မှုကား။
 ခြောက်ဘာဏဝါရနှင့် ဂါထာနှစ်ရာရှိသည်။ အက္ခရာ သမုဒါယ အား
 ဖြင့် ငါးသောင်းလေးထောင့်လေးရာရှိသည်။ ။ ဤတွင်။ အဋ္ဌက္ခရာ
 ကေပါဒါ။ စတုပ္ပါဒါမတာဂါထာ။ ဂါထာစေကော မတော ဂန္ဓော။
 ဂန္ဓောဗာတ္ထိံသအက္ခရာ။ ။ ဗာတ္ထိံသက္ခရာဂန္ဓာနံ။ ပညာသဒ္ဓိသတံ
 ပန။ ဘာဏဝါရော မတော စေကော။ သောဋ္ဌက္ခရာ သဟဿိကော။
 ဟူသောဂါထာကိုရှု၍။ ဂါထာ။ ဂန္ဓ။ ဘာဏဝါရ။ အက္ခရာအပေါင်း
 တို့ကိုသိရာ၏။ ။ တဘာဏဝါရလျှင်။ ဂါထာနှစ်ရာငါးဆယ်။ အက္ခ
 ရာပေါင်းရှစ်ထောင်ဟု သိရာ၏။ ။ ပုဗ္ဗပဉ္စကငါးပါးတို့တွင်။ ပရိမာ
 ဏဟုဆို၏။ ထိုပရိမာဏကို ကစွည်းဆရာသည် မဆိုသည် မဟုတ်
 လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တံသုသန္တိ ကပ္ပန္တိ ဧတ္ထသုန္ဒရတ္ထဝါစကေန
 သုသန္ဓေန သမုတ္တာဝိယတိ မိန့်။ ထိုပမာဏကို သုသန္ဒါဖြင့် ပြ၏ဆို
 သော်။ သုန္ဒရအနက်ရှိသော သုသန္ဒါဖြင့် သုသန္ဒါသည် သုန္ဒရအနက်
 ဟောသာ ဖြစ်ကောင်းလျက် ပမာဏကို ပြ၏ဟူသော စကား သည်

အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း။ ဝါ။ သုသန္ဒါသည် သုန္ဓရ အနက်ကို ဟော
 ကာမျှတည်းဖြင့် ကျမ်း၏ သုန္ဓရသဘော မရှိ လေသော် သုသန္ဒါဖြင့်
 ပမာဏကိုပြု၏ ဟူသော စကားသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်၍ သင့်ရားအံ့
 နည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ နာတိ။ လ။ ဟောတိတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 နာတိသင်္ခေပ နာတိဝိတ္ထာရ အဖြစ်ဖြင့် ပမာဏ၏ သုန္ဓရ ဖြစ်ရကား။
 သုသန္ဒါဖြင့် ပမာဏကိုပြု၏ ဟူသော စကားသည် သင့်သည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။ပုဗ္ဗပစ္စကငါးပါးတွင်။ သညာ။ နိမိတ်။ ကတ္တား။ ပရိမာဏ
 တို့ကို ပြုပြီး၍။ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော ပယောဇဉ်ကို ပြလို ရကား။
 ပယောဇနံပန စသည်ကိုမိန့်။ ။ထိုပယောဇဉ် နှစ်ပါးတို့၏ အထူး
 ကား အဘယ်နည်း။ အထူး မရှိ လေသော် နှစ်ပါး အပြားကို ဆို
 သင့်ကောင်းအံ့လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တတ္ထ စသည်ကို မိန့်၏။
 ထိုတွင် လို ရင်း ကား။ ဣဒမိမ မုချပယောဇနံ။ ဣဒမိမအနုသင်္ကပ္ပ
 ယောဇနံဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသည်ကားဤ၌မုချပယော
 ဇဉ်။ ဤသည်ကား ဤ၌ အနုသင်္ကပ္ပ ပယောဇဉ် ဖြစ်သည် အထူး
 ဖြစ်ဘိသော်။ ဤသည်ကား မုချပယောဇဉ်ဆို၏။ ဤအရအများ။ဤဟူ
 သော နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗသည့် နိဒဿနာကာရနှင့် ကင်း၍ ဖြစ်ကောင်း အံ့
 လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဗျဉ္ဇနာနုရူပံ။ ပ။ ဥဒ္ဓိသာပေတိစ မိန့်သ
 တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သန္ဒါအားလျော်စွာအနက်ကိုသိခြင်း။လ။ သင်
 စေခြင်း။ ဝါ။ ပြစေခြင်း။ လ။ ဖြစ်၏။ ဤသည်လျှင်ဤအရ ဖြစ်ဘိသော်။
 သန္ဒါအားလျော်စွာ အနက်ကို သိခြင်းစသည်သည် မုချပယောဇဉ်ဆို
 သော်။ သန္ဒါသာမည၏ အနက်ကို သိခြင်းစသည်သည် ကျမ်း၏ မုချ
 ပယောဇဉ်ဖြစ်လေကောင်းအံ့လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အက္ခရကော
 သလ္လံပနသမ္ဘါဒေတွာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤကျမ်းရှိ ပြအပ် သော
 အက္ခရကောသလ္လဉာဏ်ကို ပြီးစေ၍ အနက်ကို သိခြင်း စသည်ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။သရ။ ဗျည်း။ ဒီဃ။ ရဿ။ ဝဂ္ဂ။ အဝဂ္ဂ။ ဇောသ။ အဇောသ။
 သိထိလ။ ဓနိတ။ ဂရုက။ လဟုက။ နိဂ္ဂဟိတ။ သမ္ပန္န။ ဝိမုတ္တ။ ဝဝတ္ထိ
 တ။ နိဿယ။ နိသိတ။ ကဗ္ဘုတ။ တာလုတ။ မုဒ္ဒတ။ ဒန္တတ။ ဩဌတ။ ဧကတ။
 ဋ္ဌိတအပြားရှိကုန်သော အက္ခရာတို့ရှိ လိပ်မာသောဉာဏ်သည် အက္ခ
 ရကောသလ္လမည်၏ဟူလေ။ ။အက္ခရပဒေသု အမောဟာတာဝ။ ဆို
 သောကြောင့်။ ပဒကောသလ္လံကိုလည်း ပြီးစေအပ်သည် မဟုတ် လော။

ထိုသို့လျက် ပဒသဒ္ဒါကိုစွန့်၍ အက္ခရကောသလ္လ ဟူ၍သာ အဘယ်
 ကြောင့် ဆိုလေသနည်းဟူမူ။ ။အက္ခရာတို့၏လည်း ပုဒ်၏မူလအ
 ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဓာနအားဖြင့် ဆိုသည်ဟူလေ။ အက္ခရ
 သမူဟောပဒံကို ထောက်လေ။ ။ကနည်း အက္ခရ ပဒကောသလ္လံဆို
 အပ်လျက် သံဝဇ္ဇေတဗ္ဗ ဖြစ်သောကျမ်းနှိုက် အက္ခရပဒံသုဏေယျ
 ဆိုအပ်လျက် အက္ခရသဒ္ဒါကိုချေ၍ (ဒံဆိုသကဲ့သို့။ ဝါကျနှိုက်လည်း
 ဝါစာသိလိမ့် သုတ်သိလိမ့်ဖြစ်စိမ့်သောငှာ ပဒသဒ္ဒါကိုချေ၍ အက္ခရ
 ကောသလ္လံ ဆိုသည်ဟူလေ။ ။ဝါ။ သာမညအားဖြင့် ကောသလ္လ
 သည်။ အက္ခရကုသလ။ ပဒကုသလ။ သမုစ္စယကုသလ။ လိင်္ဂကုသလ။
 ဝိဘတ္တိကုသလ။ ပုဗ္ဗာပရကုသလ စသည်ဖြင့် တဆယ့်ခြောက်ပါးတို့
 တွင်။ ကေဒေသနိဒဿန လက္ခဏာဖြင့်ပြလို၍ အက္ခရ ကောသလ္လံ
 ဆိုသည်ဟူလေ။ ။သရဗျဉ္ဇနာနုရူပံမဆိုမူ၍ အဘယ်ကြောင့်ဗျဉ္ဇနာနု
 ရူပံဟူ၍ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဒါကိုသာ ပြသနည်းဟူမူ။ ။ဤအရာတွင် အနက်
 ကိုပြတတ်သောကြောင့် သရတို့သည်လည်း ဗျဉ္ဇနမည်ရကား။ ဗျဉ္ဇနာနု
 ရူပံဆို၏ဟူလေ။ သံပျင်ဆို။ ။အက္ခရာနုရူပံဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဒါ
 နုရူပံဟူ၍လည်းကောင်း မဆိုမူ၍။ ဗျဉ္ဇနာနုရူပံဆိုခြင်းသည် နေတ္တိနှိုက်
 ဝိစယာဟာရ အားလျော်စွာ အက္ခရသဒ္ဒါ ပဒသဒ္ဒါတို့ကို ဗျဉ္ဇနသဒ္ဒါ
 နှိုက်သွင်း၍ ဗျဉ္ဇနာနုရူပံဆိုသည်ဟူလေ။ နိရုတ္တိမဉ္ဇူသာဆို။ ။အတ္ထံ
 ပဋိဝိဇ္ဈတိစသည်လေးပါးသည် မုချပယောဇဉ်မည်ရာအံ့လော အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣဓာဝိ။လ။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တောဟောတိမိန့်။ ဤကစ္စည်း
 ကျမ်းတို့၌လည်း ပြုအပ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသောသူသည်။ လ။ ဝေ
 သာရဇ္ဇပတ္တဖြစ်သောအကျိုးသည် ဖြစ်သေး၏ဟူလိုသော်။ ။ဥပမာကို
 ပြလိုရကား။ ယထာပနစသည်ကိုမိန့်။ ဗုဒ္ဓဿတာဝေါဗုဒ္ဓတ္တံပြု။ သဗ္ဗညု
 တဉာဏ်၏။ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်နိဿာန၊ အန္တရာယ၊ အာသကွယ ဤသုံး
 ပါးကိုယူလေ။ ။ဗုဒ္ဓတ္တေအန္တရာယေစ။ နိဿာနေအာသဝက္ခယေ။
 ဣတိစတုသုဋ္ဌာနေသု။ ဗုဒ္ဓေါဟောတိ ဝိသာရဒေါဟူသော ဂါထာကိုယူ
 လေ။ ။အတ္ထံပဋိဝိဇ္ဈတိစသည်အကျိုးငါးပါးကို ဆိုသောစကားသည်။
 ဝစနတ္တဝရံသုဗုဒ္ဓံဟူသော သံဝဇ္ဇေတဗ္ဗနှင့် မဆန့်ရာငြိလော အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ တံသဗ္ဗံ။လ။ သုဗုဒ္ဓံတိအာဟာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအ
 လုံးဝသောအကျိုးကို တစိတ်မျှသာပြုခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့် သုဗုဒ္ဓံဆို

သည်ဖြစ်သော်။ «ဤတွင် နိရုတ္တိမဇ္ဈိကံ။ အယံနယော ဥဇ္ဈိကံ
 နယောဒိသုစက္ကာလိသနယေသုစ နိဒဿနနယောနာမ။ ဧကဒေသုပစာ
 ရာဒိသု ဒသသု ဥပစာရေသုစ ဧကဒေသုပစာရောနာမဟု ဆိုသည်။
 ဤသည်အနုသင်္ဂီက ပယောဇဉ်ဟုဆို၏။ ဤအရသည် အဘယ်နည်း
 အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တဂဝတာ။လ။ ဂတ္တတိမိနိသတည်း။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ထိုထိုသို့သော ပါဠိတော်တို့ရှိကံ ပယ်တော်မူ သည်ကို ကြဉ်
 ခြင်း။ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ကို ကျင့်ခြင်း။ ဤသည်လျှင် ဤအရဖြစ်သိ
 သော်။ «ဤသို့ကြဉ်ခြင်း ကျင့်ခြင်းသည်။ အနုသင်္ဂီက ပယောဇဉ်
 ဆိုသော်။ ထိုသို့ကြဉ်ခြင်း ကျင့်ခြင်းသည် ပါဠိတော်၏အကျိုးသာဖြစ်
 ကောင်းသည် မဟုတ်လော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓနာနုရူပံ။ လ။
 အဓိဂတတ္တာကိုမိနိ။ ပါဠိလျှောက်ဆို။ ဤသို့ကြဉ်ခြင်း ကျင့်ခြင်းသည်
 သာ အနုသင်္ဂီကပယောဇဉ် ဖြစ်လေရာသလော အမေးကို ဖြေခြင်း
 ငှာ။ တတော။လ။ ပစ္စဝေက္ခနတော ပါမောဇ္ဇံ ဇာယတိ။ မိနိ၏။ ။
 နောက်ကို သည်နည်းစောဒနာ၍ ဖြေလေ။ «ဤအနုသင်္ဂီက ပယော
 ဇဉ်ကို အရှင် မဟာကစ္စည်း ဆရာပင် ဆိုလျှင်းလေသလော။ ဝါ။
 ကစ္စည်းဆရာ မဆိုသည်မဟုတ်လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တံ။လ။
 အပဒိသတိ။မိနိ၏။ «တံ။လ။ အပဒိသတိ ဆိုသော်။ တံ၏အရကံ
 ပုဒ်ကား အတိသင်္ခေပ။ သေယျန္တိ အာဒိနာ အရကရိုဏ်းပုဒ်ကား။ အ
 တိဝိတ္တာရဖြစ်ခဲ့၏။ အသို့လျှင် ကရိုဏ်းနှင့် ကံ တန်ပါအံ့နည်း အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ အာဒိဂါထာမပန စသည်ကိုမိနိ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ပထမဂါထာဖြင့် ရတနတ္ထယ စကားနှင့်တကွ မရချပယောဇဉ် တစ်ဝိတ်
 လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော ပုဗ္ဗပဉ္စကကို ပြပြီး၍ အနုသင်္ဂီက ပယော
 ဇဉ်တစ်ဝိတ်၏ အကြွင်းပယောဇဉ်တို့ကို ဒုတိယဂါထာဖြင့် ပြအံ့သော
 ဌာဆိုသည်ဟူလေ။ «တပည့်တို့သည်ဥဿာဟကိုဖြစ်စိမ့်သောဌာဒုတိ
 ယဂါထာကိုဆို၏ဆိုသော်။ ဒုတိယဂါထာဖြင့်သာတပည့်တို့၏ဥဿာဟ
 ကိုဖြစ်စေသလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အထာ။လ။ ဧနေတိမိနိ၏။ ပထမ
 ဂါထာ၌ဝစနတ္ထဝရံသုဗုဒ္ဓုလည်း တပည့်တို့၏ဥဿာဟကိုဖြစ်စေသော
 စကားပင်ဖြစ်သည်ဟူလေ။ «အဓိပ္ပါယ်)။

(၁) ဧဝံဤသို့။ စါ။ ဧဝံအုမိနာသုတ္တပ္ပကာရေန။ ဤသို့ ဆိုအပ်
 ပြီးသောအပြားဖြင့်။ ဇွိဟိဂါထာဟိ။ဘို့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗပဉ္စကံကို။ ဒေသတော။

၍။ အက္ခရာပဒါမောဟဘာဝေသု။ အက္ခရာနို့က် မတွေဝေသည်၏အ
 ဖြစ်တည်းဟူသော အက္ခရကောသလ္လဉာဏ်၊ ပုဒ်နို့က် မတွေဝေသည်
 ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ပဒကောသလ္လဉာဏ်တို့တွင်။ ကတရံ။ အ
 ဘယ်ကောသလ္လဉာဏ်ကို။ ပထမံ။ ရှေးဦးစွာ။ သမ္ပါဒေတဗ္ဗံ။ ပြီးစေရ
 အံ့နည်း။ ဣတိဗိန္ဒာယံ။ ဤသို့အသင့်ကိုကြံခြင်းသည်။ သတိ။ရှိသော်။
 ပဒါမောဟဘာဝဿ။ ပုဒ်နို့က် မတွေဝေသော ပဒကောသလ္လ ဉာဏ်
 ၏။ အက္ခရာမောဟဘာဝမူလကတ္တာ။ အက္ခရာနို့က် မတွေဝေသည်၏
 အဖြစ်တည်း ဟူသော အက္ခရကောသလ္လ ဉာဏ်လျှင် အကြောင်းရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံမူလ ကာရဏ ဘူတံ။ ထိုပဒ ကောသလ္လ
 ဉာဏ်၏ မူလအကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အက္ခရကောသလ္လံ။ ကို။
 ပထမံ။ရှေးဦးစွာ။ သမ္ပါဒေတဗ္ဗံ။ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။
 ဝတ္တပ္ပကာရဂုဏံ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော မူလကာရဏအစရှိ
 သောကျေးဇူးကို။ အက္ခရေသွေဝံ။တို့နို့က်သာလျှင်။ ပက္ခိပိတွာ။ ထည့်
 ၍။ဒသေန္တော။ ပြတော်မူလိုသော အရှင်မဟာကစ္စည်း ဆရာသည်။
 အတ္ထောအက္ခရသညာတောတိအာဒိံ။ သညာတောဟူသော အစသုတ်
 ကို။ ဝါ။အစရှိသောသုတ်ကို။ အာဟ။၏။ (တနည်းကား။သမ္ပါဒေတဗ္ဗံ။
 ရာ၏။ဣတိအဓိပ္ပါယ်။ကို။ဒသေန္တော။ဆရာသည်။ဝတ္တ။လ။ပက္ခိပိတွာ။
 ၍။အတ္ထော။လ။တိအာဒိံ။ကို။အာဟ။၏။ဟူ၍လည်းပေးအပ်ကုန်၏။ ။
 ဟိယုတ္တံ။ဆိုသင့်စွ။ ယောကောဝိ။အလုံးစုံသော။ ဝါ။ အကြင်သို့အမှတ်
 မရှိတရုလည်းဖြစ်သော။ ဗာဓုပဋ္ဌာဒိဝစနတ္ထော။ ဗာဓုပဋ္ဌ အစရှိသော
 သဒ္ဒါ၏အနက်သည်။ အတ္ထိ။၏။ သဗ္ဗော။အလုံးစုံသော။ သောငစနတ္ထော။
 ထိုသဒ္ဒါ၏အနက်ကို။ အက္ခရေဟေဝ။ အက္ခရာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ သညာ
 တော။ သိအပ်၏။ သညာယတိ။ သိဆဲ။ သညာယိတ္တ။သိပြီ။ သညာ
 ယိဿတိ။ သိလတ္တံ့။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ။ဤအတ္ထောအက္ခရ
 သညာတော ဟူသောသုတ်နို့က်။ အတ္ထော။တည်း။ ဧတ္ထစ။ဤအတ္ထော
 အက္ခရသညာတော ဟူသောသုတ်နို့က်။ သမာဒိနိဝိဋ္ဌံ။ သော။ သညာ
 တောတိရူပံ။သည်။ သံပုဗ္ဗာယ။သော။ (ဓာတုယာနို့က်စပ်)။ ဥာ။ဥာ
 သဒ္ဒါသည်ကား။ အဝဗောဓနေ။နို့က်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣစ္စေတာယ။သော။
 ဓာတုယာ။ဖြင့်။ သိဣတိ။၏။ စသစ္စံ။၏။ တာယ ပန ဓာတုယာ။ထိုဥာ
 ဓာတ်နောင်မှ။ တပစ္စယော။သည်။ ကာလတ္တယေဝိ။ ကာလသုံးပါးအ

ပေါင်းနှိုက်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၏။ စသစွံ၏။ ကာဒယော တောကာလိ
ကာတိ၏။ အာရိယောသည်။ အာဟ၏။ လောကိယ လောကုတ္တရ
သင်္ခါတော။ လောကီလောကုတ္တရာဟု ဆိုအပ်သော။ ဝစနတ္ထသညာ
ပကော။ ပါဠိတော်၏အနက်ကို သိစေတတ်သော။ အက္ခရပ္ပ ဘေဒေါ
ဝ။ သရဗျည်းအစရှိသောအက္ခရာအထူးကိုသာလျှင်။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
သက္ကစံ၊ ရှိသေသဖြင့်။ ဝါ။ ရှိသေခြင်းကိုပြု၍။ သိက္ခိတဗ္ဗော။ သင်အပ်
၏။ ဣတိဣဒံ အဓိပ္ပါယ်။ ကို။ ဝတ္တံဝတ္ထော-ဝတ္ထုကာမော။ သည်။
ဟောတိ၏။ ဝတ္တိကုပ္ပတာ။ ဝတ္တိကိုပြုသော ဆရာသည်။ ဝတ္တာဒေါ။
ဝတ္တိ၏အစရှိက်။ ဂါထာနွယ်။ သေဋ္ဌတိလောကမဟိတံ စသောဂါထာ
နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝတ္တံ၏။ သုတ္တကုပ္ပတာ။ သုတ်ကိုပြုသောဆရာ
သည်။ သုတ္တဿာဒေါ။ သုတ်၏အစရှိက်။ အတ္ထောအက္ခရသညာတောတိ။
သညာတောဟူသော။ ပုပ္ဖဝါကျံ။ ပုပ္ဖဝါကျကို။ အာရန္တံ၏။ ဣတိ။ သို့။ အပ
ရေ။ အပရေဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။

(၂) ဣဒါနေဝ။ ယခုသာလျှင်။ တတ္ထ။ ထိုအက္ခရာနှိုက် မတွေ
ဝေသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အက္ခရကောသလ္လညာဏ်နှိုက်။ ဗလ
ဝုဿာဟံ။ အားကြီးသော အားထုတ်ခြင်းကို။ ဝါ။ မဆုတ်မနစ်သော
အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေတွာ၏။ ယထာဝတ္ထယုတ္တိယာ။ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ပြီးသော အသင့်ဖြင့်။ ဝါ။ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော
ပထမံ တံ မူလကာရဏ ဘူတံ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ အဝိညာတ
သညဿ။ သိအပ်သော အမည်ရှိသော သောတုဇန၏။ ဝါ။ မသိအပ်
သော အက္ခရာအမည်၏။ ဝေါဟာရာ သိဏ္ဍနတော။ အက္ခရာ ဟူသော
ဝေါဟာရအကျိုး၏ မပြီးသောကြောင့်။ သညာ ဝိဓာနမေဝ။ သညာအ
စီအရင်ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၏။ ဣတိတဿ။ ကြောင့်။
သညာဝိဓာနံကို။ ပထမံ။ စွာ။ အာရိယောသည်။ အာဟ၏။ သာမည
ဝိသေသသညာသု။ သာမညသညာ၊ ဝိသေသသညာတို့၌။ ဝါ။ တို့တွင်။
သာမညသညာဝ။ ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ၏။ ဣတိတဿ။
ကြောင့်။ တံ။ ထိုသာမညသညာဖြစ်သော အက္ခရာကို။ ဒသေန္တော။
ရှေးဦးစွာပြလိုသော။ အာရိယော။ အရှင်မဟာကစ္ဆည်း ဆရာသည်။
အက္ခရာပါဒယော ကေဗတ္တာထိသန္တိ။ စတ္တာထိသံ ဟူသော။ အာဒိ
သုတ္တံ။ အစသုတ်ကို။ အာရတိ။ မူ၏။ တံ ပန သုတ္တံ။ ထိုသုတ်ကိုကား။

ဆဗ္ဗိဓာ။ ခြောက်ပါး အပြားအားဖြင့်၊ သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗံ။ ဘွင့်အပ်၏။
 တေန။ ထိုကြောင့်။ သမ္ပန္နောပဒေဉ္စေ။ ဗဒေတ္တာပဒဝိဂ္ဂဟော။ စောဒနာ
 ပရိဟာရောစ။ ဆဗ္ဗိဓာသုတ္တဝဏ္ဏနာတိ။ ဟူ၍။ ဇေတံဝစနံ။ ကိ။ အာစရိ
 ယေဟိ။ တို့သည်။ ဝုစ္စတိ။ ၏။ ။ သမ္ပန္နောပဒေဉ္စေ။ သမ္ပန္နသံဝဏ္ဏနာ လည်း
 ကောင်း။ ပဒေဉ္စေ။ ပဒေဉ္စေသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။ ။ ပဒေတ္တာ။ လည်း
 ကောင်း။ ပဒေဝိဂ္ဂဟော။ ပုန်ကိုဝိဂ္ဂဟ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ စောဒနာစ။
 သုတ်ကို အပြစ်တင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရိဟာရောစ။ တင်သောအ
 ပြစ်ကို ဖြေခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိဣမိနာပဘောဒေန။ ဤသို့သော အ
 ပြားအားဖြင့်။ သုတ္တဝဏ္ဏနာ။ သည်။ ဆဗ္ဗိဓာ။ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ။
 အနက်။ ။ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် အက္ခရာ
 ပါဒယောကေဝတ္ထာထံသံ ဟူသော သညာသုတ်ကိုသာ မဆိုမူ၍ အ
 ဘယ်ကြောင့် ပရိဟာရသမ္ပုဗ္ဗသော အတ္ထော အက္ခရာ သညာတော
 သုတ်ကိုဆိုအပ်သနည်း အမေး ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဇေတံဝစနံ။ စသည်ကိုငြိမ်း
 ထိုတွင် လိုရင်းကား။ ဇေတံဝစနံဂါထာဟိ ပုဗ္ဗဗျူဟာဒေသေတော။ နှစ်
 ဒေသေန္တောအတ္ထော။ လ။ အာဒိမာဟမိနံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပြီး၍။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကို ပြလိုသောကြောင့်။ အတ္ထော။ လ။ သညာတော သုတ်ကို ဆို
 သည်ဖြစ်သော။ ဤအရအဘယ်နည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဇေတံ
 လ။ အက္ခရာကောသလ္လသမ္ပာဒေတဗ္ဗံမိနံသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မူလ
 ကာရဏ ဖြစ်သော အက္ခရာကောသလ္လဉာဏ်ကို ရှေးဦးစွာ ပြီးစေအပ်
 ၏။ ဤသည်လျှင်ဤအရဖြစ်သော။ ။ ရှေးဦးစွာ အက္ခရာကောသလ္လ
 ကိုပြီးစေအပ်၏ဆိုသော။ အကြောင်းနှင့်ကင်း၍ ရှေးဦးစွာ ပြီးစေအပ်
 ၏ဟူသော အနက်ပြီးသင့်အံ့လော။ ဝါ။ အက္ခရာ ပုန်တို့သည် ကော
 သလ္လဉာဏ်၏တည်ရာ အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ မဟုတ်တုံလော
 စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ပဒါ။ လ။ မူလကတ္တာကိုမိနံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ပုန်နှိုက်မတွေဝေသော အဖြစ်တည်းဟူသော ဗဒေကောသလ္လ၏ အက္ခရာ
 နှိုက်မတွေဝေသော အဖြစ်တည်းဟူသော အက္ခရာ ကောသလ္လလျှင်အ
 ကြောင်းရှိသည် ဖြစ်သော။ ။ အက္ခရာကောသလ္လကိုပြီးစေအပ်၏ဟု
 ပြလို၍။ အတ္ထော။ လ။ ဉာတောစသည်ဆိုသော။ အတ္ထော။ လ။ သည
 တောသုတ်ကို မဆိုသော် အက္ခရာကောသလ္လဉာဏ် မပြီးသည်သာ ဖြစ်
 ရာသလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အက္ခရာ။ လ။ စိန္တာယံကိုမိနံ။ အ

မိပ္ပါယ်ကား။ လ။ ဤသို့အကြံရှိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အကွရကော
သလ္လဉာဏ်ကို ပြီးစေအပ်၏ဟု ဆိုသော်။ ဗဒကောသလ္လ ဉာဏ်ကို
လည်း မပြီးစေကောင်း။ ဝါ။ ပုန်ဖြင့်လည်း အနက်ကိုမသိကောင်းပါ
သလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဝုတ္တ။ လ။ ပက္ခိပိတွာမိန့်။ ဆိုပြီးသော
အပြားရှိသော မူလကာရဏ၊ သဝန သမုတ္တိစသော အကြောင်းကို
အကွရာနှိုက်ထည့်၍ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား
ရှိသောဂုဏ်ကို အကွရာတို့နှိုက် သွင်း၍ဆို၏ဆိုသော်။ အကွရာဖြင့်
သိအပ်သောအနက်ကို အကွရာဖြင့်၊ ပုန်ဖြင့် သိအပ်သော အနက်ကို
ပုန်ဖြင့်သာ သိအပ်လေသော်။ ထိုသို့ ဆိုသော စကား အသို့ ဖြစ်၍
သင့်အံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အယံ ဟောတ္ထတ္ထော။ လ။ သံညာ
ယိဿတိတိမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ စာဓူဇဓူအစရှိသော သဒ္ဓါအနက်ကို
ပင်အကွရာတို့ဖြင့်သာ သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤတွင်အသီး
အသီးအနုသန္ဓေ ဆိုတော်မူကြ၏။ ။ဗြဟ္မံစရတိယေန။ တဒိဒံဗြဟ္မ
စရိယံဟူသောပုန်နှိုက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟူသော အနက်သည် ပုန်
မှထွက်သောကြောင့် ပဒတ္တမည်၏။ အရိယော အဋ္ဌကီကော မဂ္ဂေါဟူ
သော သဒ္ဓါ အနက်သည် ပုန်အနက်မှ ထွက်သောကြောင့် ဗဒတ္တတ္ထ
မည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိလ။ သမ္မာသမာဓိအယံဝုဇ္ဈတိ။ လ။ မဂ္ဂေါဟူသောအ
နက်သည်အတ္တတ္ထမည်၏။ တနည်းလည်း။ တရသောသဒ္ဓါသည် ဟော
အပ်သော တရသော အနက်။ တရသော သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော
အထူးထူးသော အနက်။ အထူးထူးသော သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော
တရသောအနက်။ အထူးထူးသော သဒ္ဓါသည် ဟော အပ်သော အ
ထူးထူးသောအနက်ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိသည်တွင်။ သောတံ ဗာဒနံ
စသည်သည်။ တရသောသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော တရသော အနက်
မည်၏။ ဥပယျမဂ္ဂေစ နိဗ္ဗာနေ။ သဘာဝေ ၊ အတ္တံ ဇာတိယံ။ မနော
ဝိညေယျပုညေသု။ ဘာဝေပါဝစနေသုစ။ ဣမေသု ဒသအတ္ထေသု။ ဓမ္မ
သဒ္ဓါပဝတ္တတို့စသည်တို့နှိုက်။ ဓမ္မသဒ္ဓါတရသည် ဟောအပ်သောအ
ထူးထူးသော နာနတ္ထ အနက်မည်၏။ စက္ခု။ နေတ္ထံ။ နယနံ။ လောစနံ စသည်
သည်။ အထူးထူးသော သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော တရသော အနက်
မည်၏။ စာဓူဇဓူသကဓူဇာ အစရှိသည် သည် အထူးထူးသော
သဒ္ဓါသည်ဟောအပ်သော အထူးထူးသောအနက်မည်၏။ တနည်း။ ဥဒ္ဓေ

သ။ နိဒ္ဒေသ။ ပဋိနိဒ္ဒေသ အားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင် ဥဒ္ဒေသတ္တသည်ပဒတ္တ။
 နိဒ္ဒေသတ္တသည်ပဒတ္တတ္တ။ ပဋိနိဒ္ဒေသသည် အတ္တတ္တမည်၏။ ။ဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့် အထူးထူး အပြားပြားရှိသော အနက်တို့ကို။ ဤနို့က
 အတ္တသဒ္ဓါဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် အပ်ရကား။ ယောကောဓိ ဗာဠုပဋ္ဌာဒိ ဝစ
 နတ္ထောမိန့်။ ။ဤဗာဠုပဋ္ဌာဒိဝစနတ္ထောဖြင့် ပုဒ်အနက်ကိုသာ ယူအပ်
 သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ ယူအပ်လျက် အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ဟူ
 သောစကားသည်။ ကံရှင်ကရိုဏ်း မဆန့်ကျင်ပြီလော ဟူမူ။ မဆန့်ဟူ
 ပေ။ အဘယ်ကြောင့် မဆန့်သနည်းဟူမူ။ ထိုပုဒ်အနက်ကို အဦးပြု
 သဖြင့် အက္ခရာအနက်ကိုလည်း ယူအပ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်ရကား။
 အက္ခရာသညာတောဆိုသည်။ မဆန့်ဟူပေ။ ။အက္ခရာဟောဝ နို့က
 ဝေဖြင့်။ ဝေ သည် ပဋိယောဂီနိဝတ္တန အနက်ရှိ၏။ အညမဏ္ဍနိဝတ္တန အ
 နက်မဟုတ်။ ထိုကြောင့်ပြည့်စုံသော အက္ခရာတို့ဖြင့်သာလျှင် သိအပ်
 ၏။ ပျက်သော အက္ခရာတို့ဖြင့် မသိအပ်သည်ကို နှစ်စေ၏။ တနည်း။
 အက္ခရာတို့ဖြင့် သာလျှင်သိအပ်၏။ ပုဒ်ဖြင့် မသိအပ်ဟူသော အနက်
 ကိုနှစ်စေသည်ဟု နိရုတ္တဆို၏။ ။ထိုသို့ အက္ခရာတို့ဖြင့် သာလျှင်။
 ဝါ။ တို့၏သာလျှင် အနက်ကို လိစေတတ်သောအဖြစ်ရှိသော်။ ဤသုတ်
 နို့ကအက္ခရာသဒ္ဓါကို အစထား၍ အက္ခရာသညာတော အညော ဆိုအပ်
 လျက်အဘယ်ကြောင့် အက္ခရာသဒ္ဓါကို နောက်ထား၍ အတ္ထောအက္ခရာ
 သညာတော ဆိုဘိသနည်းဟူမူ။ ။အတ္ထသဒ္ဓါ၏ ပဓာန ဖြစ်သော
 ကြောင့်ဆိုသည်ဟူလို။ ။ထိုသို့ အတ္ထသဒ္ဓါသည် ပဓာနဖြစ်၏ဟုဆို
 သော်။ အက္ခရာရှိသော်အနက်ကိုခွဲခြား၍ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်အက္ခ
 ရာသည် ပဓာန ဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော ဟူမူ။ အက္ခရာ
 ပဓာနမဖြစ်သင့် အနက်သာပဓာနဖြစ်သင့်သည်။ ။အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူ။ အနက် မရှိသော် အက္ခရာကို ထားခြင်း၏ မဖြစ် သင့်
 သောကြောင့် ဟူပေ။ ။ဤအနက်ကိုလည်း။ အဝိဇ္ဇမာနကောအတ္ထေ။
 နတံသက္ကာဋ္ဌပေတေဝ။ ဝိဇ္ဇမာနေပနတ္ထမိ။ သက္ကာအက္ခရံ ဌပေတေဝ။
 ဟူသောဝါထာကို ထောက်၍ သိလေ။ ။တနည်းလည်း။ လေးပါး
 ကုန်သော ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်တို့တွင် အတ္ထပဋိသန္တိဒါသည် အစဖြစ်
 သောကြောင့်။ ၎င်းပဋိသန္တိဒါ နည်းအားလျော်စွာ အတ္ထောကိုရှေ့ထား
 သည်ဟူလေ။ ။အနိယမအနက်ကို ဟောသော။ ယောကောဓိဗာဠု

ပဗ္ဗာဒိဝစနတ္ထော ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အသုံးစုံသောဥယျဓမ္မ အပြားကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏ဟု မှတ်ရာ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ဝစနတ္ထအ ဖြစ်သို့ မရောက်သော ဥယျဓမ္မ၏ မရှိသောကြောင့် ဟူပေ။ ။ သညာတောနှိုက် သံရှေးရှိသောဥာဓာတ်သည်။ ပရိမာဏ။ တောသန။ နိသာန။ အဝဗောဓနအနက်တို့တွင်။ အဝဗောဓနအနက်။ တလစ္စည်း သည် ဟောအပ်သော တခုသောကာလ။ နှစ်ခုသုံးခုသော ကာလတို့ တွင် သုံးပါးသောကာလဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစိမ့်သောဌာ ဧတ္ထစ စသည်ကိုမိန့်။ တနည်း။ သညာတောသာရှိလျက် သညာယတိ။ သညာ ယိက္ခ။ သညာယိဿတိ ဆိုသောစကားသည် အသို့ ဖြစ်၍ သင့်အံ့ နည်း အခမးကိုဖြေခြင်းဌာ။ ဧတ္ထစ။ လ။ သမ္ဘဝတိ။ မိန့်။ ။ ထိုစကား ကို ဗာဓကဉာပကဖြင့် ပြီးစေလို ရကား။ အာဟစ ဏာဒယောတေ ကာလိ ကာ နိမိန့်။ ဤသာဓကသုတ်ကို။ ဝုတ္တိကိုမိန့် သုတ်သက်သက် ကံဉ်၍ ဆိုသည်မှတ်လေ။ ဝုတ္တိကိုမိန့် ယူသော်။ ဏာဒယော ယုပစ္စ ယန္တာနှင့်မညီနိုင်ဖြစ်သည်ကို နှလုံးသွင်းရာ၏။ ။ ကျမ်းပြုဆရာမဟာ ကစ္စည်းဆရာ၏ အသိုတော်ကိုပြခြင်းဌာ။ ဣဒံဝုတ္တံ။ လ။ သိက္ခိတဗ္ဗော တိမိန့်။ ပထမအက္ခရဓကသညာသမ္ဘဝဒေဝဗ္ဗိနှင့် အဓိပ္ပါယ်ဆိုလေ။ ။ ဝေဒိယိဂါထာဟိ အစရှိသည်ဖြင့် သကဝါဒကိုပြဋ္ဌ်၍ ဗရဝါဒီဆရာ တို့၏အယူကိုပြခြင်းဌာ။ ဝုတ္တိကုဗ္ဗတာ စသည်ကိုမိန့်။ ။ ဤကစ္စည်း ကျမ်းကို အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာနှစ်ကြိမ်ပြုတော်မူသည်တွင်။ ရှေး ဦးစွာသုတ်ကိုဥဒါဟရုဏ်နှစ်ပါးကိုသာပြုတော်မူ၏။ ထိုအခါနှိုက်သုတ် ၏အစဉ်ဝါကျကိုဆို၏။ နောက်အလွန် လျှိုဝှက်သောကြောင့် သုတ်၏ ဝုတ္တိကိုပြ၏။ ထိုအခါနှိုက်ထိုသုတ်ဝုတ္တိ၏ အစရှိက် နှစ်ဂါထာကိုဆို သည်ဟူ၏။ ။ အက္ခရာပါဒယော ဧကဝတ္ထာဏီသံ သုတ်ကို အရှင် မဟာကစ္စည်းဆရာ ရှေးဦးစွာဆိုရာနှိုက် အကြောင်းကို ပြလိုရကား။ ဣဒါနေဝစသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ ထိုအက္ခရာမောဟ တို့နှိုက် တပည့်သား တို့၏ ပြင်းစွာသော အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေရပြီးလျက်။ အဘယ်ကို ပြဆိုသောကြောင့်။ အက္ခရာ။ လ။ ဝတ္ထာဏီသံသုတ်ကို ဆိုတော်မူသ နည်းအခမးကိုဖြေခြင်းဌာ။ ဣဒါနေဝစသည်ကိုမိန့်။ လိုရင်းကား။ ဣဒါ နေဝတက္ကဗလဝဿာဟံဇနေတွာဣတိတံဒေသန္တော ဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့ ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို ပြီးစေရ လျက်။

အက္ခရာ။ လ။ စတ္တာထီသံသုတ်ကို ဆိုသည်ကား။ ဤသို့လုံးသွင်း၍
 သညာအစီအရင်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ "ဤ
 အရအဘယ်နည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ယထာ။ လ။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ၏။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်အကြင်သို့ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်း ယုတ္တိဖြင့်
 သညာအစီအရင်ကို ရှေးဦးစွာဆိုအပ်၏။ ဤသည်လျှင် ဤအရဖြစ်ဘိ
 သော်။ "သညာအစီအရင်ကို ရှေးဦးစွာဆိုအပ်၏ဆိုသော်။ သညာ
 အစီအရင်နှင့် ပရိဘာသာဝိမိအဓိကာရ သုတ်အစီအရင်သည် ပါဠိ
 ပြယုဂ်ပြီးကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့လျက်
 သညာအစီအရင်ကို ရှေးဦးစွာဆိုအပ်၏ဟူသောစကားသည် အဘယ်
 ကြောင့်သင့်အံ့နည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အဝိညာတ။ လ။ မာဟမိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ဆိုလေ။ ဣတိ။ လ။ မာဟ။ လဒ္ဓရုဏ်ခွဲ၍လည်းဆို၏။ သညာ
 အစီအရင်ကို ရှေးဦးစွာဆိုအပ်သောကြောင့်။ အက္ခရာ။ လ။ စတ္တာထီသံ
 သုတ်ကိုဆို၏ဆိုသော်။ သညာသည်။ သရ။ ရဿ။ ဒီဃ။ ဗျဉ္ဇန စသည်
 ဖြင့်အများရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် အက္ခရာသညာကို ရှေးဦးစွာဆို
 အပ်သနည်းကြောင့်။ သာမည။ လ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ မိန့်။ ဆိုလေ။ "ဣဒါနေ
 ဝ။ လ။ သုတ္တမာရဘိဖြင့်အနုသန္ဓုတ္တသမုဒါယ အနက်ကိုပြပြီး၍။ အဝ
 ယဝပဒတ္တအနက်ကို ပြလိုရကား။ တံ ပန သုတ္တံ စသည်ကုန်မိန့်။
 သမ္ပန္နံသမ္ပန္နော။ သံပုဗ္ဗဗန္ဓဗန္ဓနေ။ နိရုတ္တိဆိုသည်ကို ထောက်သော်
 သမ္ပန္နောဟု တတိယက္ခရာ၊ ဗဒ္ဓံလိုအံ့ထင်သည်။ သမ္ပန္နောဟုပထမက္ခ
 ရာ၊ ပဒ္ဓံသင့်သည်ဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏။ "ပဒေဝိန္ဒာ ဆိုလတ္တံ ဖြစ်
 သင့်သောကြောင့်။ ပဒေဝေဝိန္ဒာ ပဒေဝေဝိန္ဒာသန္တာသန္တာ အကြေ။ ဝိဝိ
 ဓာဂယုတိတိ ဝိဂ္ဂဟော။ ပဒေါနံ ဝိဂ္ဂဟော ပဒေ ဝိဂ္ဂဟော။ စော ဒေတိ
 ပရဿဒေါသံအာရောပေတိ တောယာတိ စောဒနာ။ ပရိဟရတိ အပ
 နေတိအပရနာရောပိတံ ဒေါသံဇေတနာတိ ပရိဟာရော။ ဝိဂ္ဂိဟ် ဆို
 လေ။ "အဓိပ္ပါယ်)။ "ကိမတ္ထံ။ အဘယ်ငှာ၊ ဝါ။ အဘယ်အကျိုး
 ငှာ၊ ဝါ။ အဘယ်အကျိုးရှိ၍။ ဝါ။ အဘယ်အကျိုးရှိသော။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤ
 သုတ်ကို။ အာရေယေန။ သည်။ ဥစ္စတေ။ ဆိုအပ်သနည်း။ တသ္မိံသ္မိံ
 ပဒေသေ။ ထိုထိုသောသန္တိကျမ်း အစရှိသောအရပ်နှိုက်။ ဝါ။ ထိုထို
 အနက်ကိုသုတ်ရာနှိုက်။ အက္ခရေဟိကာရဣန္ဒြေဝမာဒီသု။ ကုန်သော။
 သုတ္တေသု။ တို့နှိုက်။ အက္ခရာနာမ။ အက္ခရာတို့မည်သည်ကား။ ကတ

မေ။ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ။ သို့။ သိသာနံ။ တို့၏။ သန္ဓေဟော။
 သည်။ ဇာယေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုယုံမှားကိုနှစ်စေခြင်းငှာ။
 ဝါ။ နှစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ။ နှစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ နှစ်ခြင်းအ
 ကျိုးရှိသော။ ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ ၏။ အယံ။ ဤသည်လျှင်။ ဣဟ။ ဤ
 သုတ်ရှိက်။ ဝါ။ ဤသံဝဏ္ဏနာ ခြောက်ပါးတွင်။ သမ္ပန္နော။ သမ္ပန္နသံ
 ဝဏ္ဏနာမည်၏။ အက္ခရာတိ။ ဟူသည်။ ဧကံ။ သော။ ပဒံ။ တည်း။ အပိတိ။
 သည်။ ဧကံ။ သော။ ပဒံ။ တည်း။ အာဒယောတိ။ ဟူသည်။ ဧကံ။ သော။
 ပဒံ။ တည်း။ ဧကစတ္တာလိသန္တိ။ ဟူသည်။ ဧကံ။ သော။ ပဒံ။ တည်း။ ဣတိ။
 သို့။ ဝိဘတုန္တပဒဝိဘာဂဝသေန။ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်ကိုဝေဘန်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဒံသုတ္တံ။ သည်။ စတုပ္ပဒံ။ လေးပုဒ်ရှိ၏။ အယံ။
 ဤဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်ကို ဝေဘန်ခြင်းသည်။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်ရှိက်။
 ဝါ။ ဤသံဝဏ္ဏနာခြောက်ပါးတွင်။ ပဒေကိန္တာ။ နာမည်၏။ အကာရာဒ
 ယော။ ကုန်သော။ ဧကစတ္တာလိသံ။ ကုန်သော။ သရဗုဒ္ဓနာ။ ဖြစ်ကုန်
 သောဝဏ္ဏ တို့သည်။ အက္ခရာနာမ။ မည်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ။ ဤသို့
 သုတ်ကိုအနက်ပေးခြင်းသည်။ ဧတ္ထ။ ရှိက် အတ္ထော။ နာမည်၏။ စသစ္စံ။
 ထိုသို့အက္ခရာနာမ ဟူသောစကားမှန်၏။ ဂုတ္တိမိ။ ဂုတ္တိရှိက်။ တေစခေါ။
 လ။ သောပကာရာဒိအာဒိ။ ကို။ အာစရိယေန။ သည်။ ဂုတ္တံ။ ၏။ ဟေဋ္ဌာ။
 အောက်၌။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတောဘိစ သုတ္တေ။ ရှိက်။ ဂုတ္တအက္ခ
 ရာနာမ။ ဆိုပြီးသောအက္ခရာတို့ မည်သည်။ ကတမေ။ အဘယ်သည်
 တို့နည်း။ ဣတိ။ သို့။ သောတူဟိ။ သင်ကုန်၊ နာကုန်သော သူတို့သည်။
 နမိန္ဒန္တကပ္ပံ။ မကြံအင်။ ဧကစတ္တာလိသပ္ပမာဏာ။ ကုန်သော။ သုတ္တန္တာနံ။
 ပိဋကတ်သုံးပုံတို့အား။ သောပကာရာ။ ကောင်းသော ကျေးဇူးရှိကုန်
 သော။ အကာရာဒယော။ အအက္ခရာ အ(ရှိကုန်သော ဝဏ္ဏတို့သည်။
 တေစခေါအက္ခရာပိ။ ထိုအက္ခရာဟူသော အမည်ရှိကုန် သည်လည်း။
 ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိအယံ။ သည်။ ဧတ္ထ။ ဤအက္ခရာ ပါဒယော ဧက
 စတ္တာလိသံဟူသော သုတ်ရှိက်။ အပိပ္ပေါယော။ အရှင် မဟာကစ္ဆည်း
 ဆရာ၏အလိုတော်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ အက္ခရာပါဒယော ဧကစတ္တာ
 လိသန္တိဣဒံ။ စတ္တာလိသံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ သုတ္တံ။ တည်း။ တေပန။
 ထိုလေးဆဲ့တလုံးသောအက္ခရာတို့သည်ကား။ ကတမေ။ တို့နည်း။ ဣတိ။
 သို့။ ဝေပုစ္ဆေယျ။ အကယ်၍မေးငြားအံ့။ အအာ။ ဣဤ။ လ။ ဋ္ဌအံ့ဣတိ။ ဋ္ဌ

အံဟူသည်ဘို့တည် ။ ဣမေ။ ဤလေးဆွဲတလုံးကုန်သော ဝဏ္ဏတို့သည်။
 အက္ခရာနာမ။ အက္ခရာဟူသောအမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
 တေနအက္ခရာတိ သညာကရဏန။ ထိုအက္ခရာဟူသော အမည်ကိုပြု
 သဖြင့်။ ဝါ။ ထိုအက္ခရာဟူသောအမည်ကိုပြုသောကြောင့်။ ကိပယော
 ဇနံ။ အဘယ်အကျိုးရှိသည်။ ဘဝတိ။ နည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝေပုစ္ဆေယျ။ အံ။
 အတ္ထော အက္ခရာသညာတောဘိ အာဒိသု။ တို့၌။ ဣမေသံ။ ဤလေးဆွဲ
 တလုံးကုန်သောဝဏ္ဏတို့ကို။ ဝါ။ အက္ခရာတို့ကို။ ဂဟဏတ္ထံ။ ယူခြင်းအ
 ကျိုးရှိသည်။ ဝါ။ သိရခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ကေမိပန။ အချို့
 သောဆရာတို့သည်ကား။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတောတိန္နမိနာဝ။ ဤ
 သုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သညာ။ အက္ခရာသညာကို။ ဝိဟိတာ။ စီရင်အပ်၏။
 ဣဒံပန။ ဤအက္ခရာပါဒယောကေစတ္တာထိသံဟူသော သုတ်သည်ကား။
 တဗ္ဗိဝရဏံ။ ထိုအတ္ထောအက္ခရာသညာတော ဟူသော သုတ်၏အတွင်း
 သည်သာ။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ တံ။ ထိုကေမိဆရာတို့
 ၏ကားကို။ နဂဟေတဗ္ဗံ။ မယူအပ်။ ဟိသ္မာ။ ကြောင့်။ နဂဟေတဗ္ဗံ။
 နည်း။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ အတ္ထောအက္ခရာသညာတော သုတ်၏ အတွင်း
 ဟုယူသော်။ တနည်းကား။ ဧဝံ။ ဤအတ္ထောအက္ခရာသညာတော ဝါကျ
 ၏သညာသုတ်အဖြစ်သည်။ သတိ။ သော်။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတော
 တိသုတ္တဝတ္ထိယံယေဝ။ သုတ်၏ ဝတ္ထိရှိက် သာလျှင်။ အက္ခရာ ဣစ္စနေန
 ကွတ္ထော။ အက္ခရာပါဒယောကေစတ္တာထိသန္တိ။ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်
 သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဣစေ။ ဤအက္ခရာပါဒယောကေစတ္တာထိသံသုတ်
 ၏ဝတ္ထိရှိက်လည်း။ အက္ခရာဣစ္စနေနကွတ္ထော။ အတ္ထော အက္ခရာ သညာ
 တောတိ။ ဟူ၍။ နဝတ္ထုဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ တတ္ထ။ ထိုအတ္ထော အက္ခရာသညာ
 တောသုတ်၏ဝတ္ထိရှိက်။ အက္ခရာဣစ္စနေန။ ပ။ စတ္တာထိသန္တိ။ ၍။ (ထည့်)။
 နဝတ္ထုဗ္ဗံ။ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာလည်းမဆို။ ဣဟ။ ဤအက္ခရာပါဒ
 ယော ကေစတ္တာထိသံသုတ်၏ဝတ္ထိ၌။ အက္ခရာဣစ္စနေနကွတ္ထော။ အတ္ထော
 အက္ခရာသညာတောတိ။ ၍။ (ထည့်)။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ ဆိုလည်းဆိုလေသံမူအပ်၏။
 တေန။ ထိုကြောင့်။ တံနဂဟေတဗ္ဗန္တိ။ ၍။ မယာ။ သည်။ ဝတ္ထု။ ၏။ နက္ခ
 ရန္တိ။ မကုန်နိုင်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ အက္ခရာ။ မည်ကုန်၏။ ပမာဏ
 တော။ ပမာဏအားဖြင့်။ ဝါ။ ရေတွက်အပ်သော အတိုင်းအရှည်အား
 ဖြင့်။ ကေစတ္တာထိသမတ္တာ။ လေးဆွဲ တလုံးမျှ ဖြစ်ကုန်သော ဝဏ္ဏတို့

သည်။ ပိဋကတ္တယံပိ။ ပိဋကတ်သုံးပုံသို့လည်း။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၍။
 နဒိယန္တိ။ မကုန်နိုင်ကုန်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ အတ္ထော။ တည်း။ ယေသံ။ အ
 ကြင်လေးဆဲတလုံးသော အက္ခရာတို့အား။ အသဒ္ဓေါ။ အသဒ္ဓါသည်။
 အာဒိ။ အစသည်။ အတ္ထိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ အာဒယော။ အာဒိ
 မည်ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့ဗဟုဗြဟ္မာသမာသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ အာဒိ
 သဒ္ဓေါ။ သည်။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ မရိယာဒေ။ အပိုင်းအခြား ဟူသော
 အနက်နှိုက်လည်းကောင်း။ ပကာရေ။ အတူဟူသော အနက်နှိုက်လည်း
 ကောင်း။ သမိပေ။ အနီးဟူသော အနက်နှိုက်လည်းကောင်း။ အဝယဝေ
 ပိ။ အစိတ်ဟူသော အနက်နှိုက်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ စတုသုအတ္ထေ
 သု။ တို့နှိုက်။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ စတုဗြဟ္မာရော။ လေးပါးအပြားရှိ
 သော။ အယံအတ္ထော။ ဤမရိယာဒေ အစ ရှိသော အနက်ကို။ အာဒိ
 သဒ္ဓဿ။ ၏။ အတ္ထော။ ဟောအပ်သော အနက်ဟူ၍။ အာရိယေန။
 သည်။ လက္ခဏေ။ မှတ်အပ်၏။ ဝါ။ သိအပ်၏။ တထာတံဝစနံ။ ကို။ ဟိ
 ပိတ္တာရေမိ။ ခွဲဦးအံ့။ ဝါ။ တထာတံဝစနံ။ သည်။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဘူဝ၊
 ဒယောဓာတဝေါတိအာဒိသု။ တို့၌။ မရိယာဒေ။ အပိုင်းအခြားဟူသော
 အနက်၌။ ဒိဿတိ။ ၏။ ဗြာဟ္မဏာဒယော။ ပုဏ္ဏားလျှင်အတူရှိကုန်သော
 သူတို့သည်။ ဝါ။ ပုဏ္ဏားနှင့် တူသောသူတို့သည်။ ဘုဒ္ဓန္တံ။ စားကုန်
 လော့။ ဝါ။ စားစေကုန်သတည်း။ ဣတိအာဒိသု။ တို့၌။ ပကာရေ။ အတူ
 ဟူသော အနက်၌။ ဒိဿတိ။ ၏။ မူလံ။ အမြစ်သည်။ ရုက္ခဿ။ ၏။ အာဒိ။
 အစိတ်မည်၏။ ဣတိအာဒိသု။ တို့၌။ အဝယဝေ။ နှိုက်။ ဒိဿတိ။ ၏။ ဒမိ
 ဘောဇနံ။ အိပ်မက်၌ နှိုင်းကိုးစားမက်ခြင်းသည်။ အတ္ထဿ။ ရအပ်
 သောအကျိုးကို ရအံ့သောလား၏။ အာဒိ။ အနီးတည်း။ ဣတိအာဒိသု။
 တို့နှိုက်။ သမိပေ။ နှိုက်။ ဒိဿတိ။ ၏။ ။ (ဒမိဘောဇနံဇနေန သုဝိနေဒိဋ္ဌံ
 ဒမိဘောဇနံ။ အတ္ထဿ ပဋိလဘိတဗ္ဗ လာဘဿ။ သံပျင်ဘွင့်။ ။ အ
 နက်။ ။ ဂါသာဖြင့် ပြအပ်သော ခြောက်ပါးသော သံဝဏ္ဏနာသရုပ်
 ကို အကျယ်ချဲ့၍ ပြလိုသော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာသည်။ ကိမတ္ထံစသည်
 ကိုမိန့်။ ။ မတ္ထံ၏အနက်လေးနည်းကို သဒ္ဓါကိုး၍မိရင်။ ။ အတ္ထသံ
 ဝဏ္ဏနာ၌ အက္ခရာနာမဟုဆိုသော်။ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ၌ အက္ခရာနာမမရှိ။
 အက္ခရာသံရှိလျှင်သည်မဟုတ်တုံလော။ အက္ခရာနာမဟူသောစကား
 လည်း။ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ သံဝဏ္ဏနာ မေ နှိဋ္ဌိလော စောဒနာကို ပယ်ခြင်း

ဌာ။ ဂုတ္တဉ္စဂုတ္တိမိတေစခေါ။ လ။ သောပကာရာတိအာဒိဒိန္နံ။ သုတ်၌မဆို
 သော်လည်း။ ဂုတ္တိန္နိက်တေစခေါအက္ခရာပိဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 ဂုတ္တိဆိုသည်ဖြစ်၍ အက္ခရာနာမဆိုသည်ဟု ဆိုသော်။ ဂုတ္တိန္နိက်နာမ
 သဒ္ဒါနှင့်မဆို။ တေစခေါအက္ခရာပိသာဆိုလျက် ဂုတ္တိကိုမရှိ၍ အက္ခရာ
 နာမဆို၏ဟူသော စကားသည်။ သာဓကသာဓု။ ဥာဇကဥာပျမဆန္တ
 ပြိလောစောဒနာကိုပယ်ခြင်းဌာ။ အယမေတ္ထအဓိပ္ပါယောဟေဠာ။ လ။
 အကာရာဒယောတိမိန္နသတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အောက်သုတ်နှိုက်
 ဆိုအပ်ပြီးသော အက္ခရာတို့မည်သည်။ လေးဆဲ့တလုံးတို့သာဟုမှတ်ရ
 ကား။ အက္ခရာပိကိုအက္ခရာနာမဆိုသင့်၏။ ဤသို့လျှင် ဂုတ္တိန္နိက်အရှင်
 မဟာကစ္စည်းဆရာ၏ အလိုတော်ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုသို့အက္ခရာနာမအ
 နက်ဖြစ်သင့်လျှင် အက္ခရာနာမဆိုမူ၍ အဘယ်ကြောင့် အက္ခရာပိဟု
 ကစ္စည်းဆရာဆိုလေသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းဌာ။ ဣဒံဟိသုတ္တံအက္ခ
 ရာပါဒယောကေစတ္တာထိသံကိုမိန္နံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အပ္ပက္ခရမသန္ဓေ
 ဟံ။ သာရတ္ထံစီနသုစကံ။ အက္ခရာဘမနဝဇ္ဇန္တု။ သုတ္တမိစ္စာဟုလင်္ကာတာ။
 ဟုသုတ်၏လက္ခဏာနှင့်အညီ။ အပ္ပက္ခရဖြစ်အောင်အက္ခရာနာမ မဆိုမူ
 ၍အက္ခရာပိဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ တံယထာသန္ဓိတံသဒ္ဓါသည်ပယော
 ဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ပုန်ဖြစ်၍ကေဝုစအဆုံးရှိသောပုန်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
 ယထာသန္ဓါသည်။ ပကာရအနက်၊ ယေယေဟူသောဝိစ္ဆာအနက်လည်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း ဟောကောင်း၏ဟူသောအနက်ကို နှစ်စေခြင်းဌာ။
 တေပနကတမေတိစေတွင်။ တံသဒ္ဓါသည်နိပါတ်ပုန် ဗဟုဝုစ အဆုံးရှိ
 သည်။ ယထာသန္ဓါသည် ပုစ္ဆာအနက်ကို ဟောသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 ဤတွင် ဂုတ္တက္ခရေပုစ္ဆိတွာသရူပတောဒသေန္တော တေပနကတမေ
 တိ စေတွာဒိမာဟ။ အက္ခရာသညာ ကရဏေ ပယောဇနံ ပုစ္ဆိတွာ
 ဒသေန္တောတေနကံပယောဇနန္တိစေ။ ပ။ ဂဟဏတ္ထန္တိအာဟ။ သံပျင်။
 နိရုတ္တိစသည်နှိုက် ဆိုသောအရာကိုကျွန်ုပ်အောင် ဆင်ခြင်ပါလေ။ ။
 ဣတိအက္ခရာနာမံ ဣတိသည်အာချုတ္တံ၊ ပကာရတ္ထံ၊ ပောတွတ္ထစသည်
 ခုနစ်ပါးတို့တွင်။ နိဒဿနဟုသိမိမ့်ငှာ။ ဣတိဣမေတွင်၏။ တေန
 ကွဿန္တံ။ ကွအတ္ထောဟူသောပဒေစ္ဆေဒ။ အတ္ထောသဒ္ဓါ၏အဘိဓေယျ
 စသော အနက်ဟောတို့ကို နှစ်စေခြင်းဌာ။ တေနကံပယောဇနန္တိစေ
 တွင်။ ကောအတ္ထောပဒေစ္ဆေဒပြု။ အတ္ထောသည်ပယောဇန အနက်ဟော

ဖြစ်ဘိသော်။ ။အတ္ထောကို ပယောဇနံတွင်သည်။ ကောကိုပယော
 ဇနံသို့လိုက်၍ ကိံဆိုသည်ဟူလေ။ ။အတ္ထော အက္ခရာသညာတော
 ဟူသောပုဒ်၏။ သဒ္ဓပဒတ္တက။ အတ္ထပဒတ္တကနှစ်ပါးရှိသည်တွင်။ သဒ္ဓ
 ပဒတ္တက အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သညာတောနောင် အာဒိအနက်ရှိ
 သော ဣတိသဒ္ဓါကြေသည်ကိုလည်းကောင်း သိမိမ့်သောငှာ။ သညာ
 တောတျာဒိသုမိန့်။ ။တနည်းကား။ တေနက္ခတ္တော အမေး၏ အဖြေ
 ကိုပြခြင်းငှာ။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတောဟု ရတ္တိဆရာဆိုသော်ထို
 အတ္ထော အက္ခရာသညာတော ဆိုကာမျှတည်းဖြင့် က္ခတ္တော၏ အဖြေ
 ပြီးရာအံ့လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တျာဒိသုမိန့်မေသံ ဂဟဏတ္ထမိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ သညာတောစသောသုတ်တို့၌ လေးဆယ့်တသုံးသော
 အက္ခရာတို့ကို ယူခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဤသို့ဖြေအင်၏ဟူသော အနက်ကို
 သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သကဝါဒကိုပြပြီး၍။ ပရဝါဒကို ပြလို
 သောဆရာသည်။ ကေဓိပန။ လ။ ဝဒန္တိ။ မိန့်။ ထိုကေဓိဆရာဆိုတိုင်းယူ
 အပ်မှတ်အပ်မည်လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တံနဂဟတဗ္ဗမိန့်။ ။
 ထိုကေဓိဆရာတို့စကားကို မယူအပ်ဆိုသော် အဘယ်ကြောင့် မယူ
 အပ်သနည်း။ ဝါ။ သုဘောယုတ္တိအကြောင်းနှင့်ကင်း၍ပင် မယူအပ်ဟူ
 သော အနက်ပြီးကောင်းအံ့လော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဧဝံဟိသတိ။
 လ။ သညာတောမိန့်။ ပါဠိလျှောက်ဆို။ ။ဆိုသည် မဆိုသည်ကိုပင်
 ဆိုရာမဆိုရာဟု ဆိုသင့်အံ့လော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ နုရတ္တဉ္စတတ္ထ
 ဝုတ္တဉ္စဟမိန့်။ လဒ္ဓဂုဏ်ကို။ တေန။ လ။ တဗ္ဗန္တိ မိန့်။ ။ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ
 ကိုပြပြီး၍ပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာကိုပြခြင်းငှာ။ နုက္ခရန္တိ စသည်ကိုမိန့်။ ။
 နုပုဗ္ဗခရဓဇာတ်ပုဗ္ဗရဏစသောအနက်တို့ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ နုဗိယန္တိ မိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ခရဓာတ်ဗိယနအနက်ဟော ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုလေးဆယ့်
 တသုံးသောအက္ခရာတို့သည် တပါးကုန်သော သင်္သကရိုက်ကျမ်းတို့၌
 ဖြစ်ကုန်သော်လည်း မြတ်စွာထုရားပါဠိတော်အား ကျေးဇူးများသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့်။ ပိဋကတ္တယမ္ဗိပတု ဟမိန့်။ သင်္သကရိုက်
 ကျမ်းတို့၌မဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပိဋကတ္တယံင်ပတု ဆိုသည်မဟုတ်
 ဟူလေ။ ။ အသဒ္ဓေါအာဒိဆိုသောကြောင့်အာဒိဆိုလိုလျက်။ အ
 သဒ္ဓါတရအကြေမှတ်ရာ၏။ ။အာဒိသဒ္ဓါ၏အတ္ထုပ္ပါရကို ပြခြင်းငှာ။
 အာဒိသဒ္ဓေါ စသည်ကိုမိန့်။ ။ပါဠိပြယုဂ်နှင့် ကင်း၍ မရိယာဒအစ

ရှိသောအနက်ကို အာဒိသဒ္ဓါဟောနိုင်၏ဟူသော အနက် ဖြစ်ကောင်း
 အံ့လော။ကြောင့်။ တဿဟံ။ပ။ သမိပေမ်နံ။ပါဌ်လျှောက်ဆို။ ။အ
 ဝိပ္ပါယ်)။ ။ဣပေနံ။ ဤအာဒယောဟူသောပုဒ်၌ကား။ အကာရဗကာ
 ရာ။ အက္ခရာအထူးရှိကုန်သော။ ဝါ။ အအက္ခရာနှင့်တူကုန်သောအက္ခ
 ရာတို့သည်။ အက္ခရာ။အက္ခရာမည်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော။ဤသို့သောအ
 နက်သည်။ ယဒိဘဝေယျ။ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့ ။အကာရဿ ဝေ
 ဝါ။ အာအက္ခရာ၏သာလျှင် မူလည်းကောင်း။ ရဿ သရေနမေ ဝါ။
 ဣဥဟူသော ရဿသရနှစ်လုံးတို့၏ သာမူလည်းကောင်း။ အက္ခရတ္ထံ။
 အက္ခရာအဖြစ်သို့။အာပဇ္ဇေယျ။ရောက်ရာ၏။ဝေဠသတိ။ ဤသို့အဣဥတို့
 ၏အက္ခရာအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်လျှင်။ ဧဝံဗကာရေတိသုတ္တေ။
 ဧဝံဗကာရေဟူသောသုတ်၌။ ဗကာရဂ္ဂဟဏံ။ ဗကာရသဒ္ဓါသည်။ အ
 ယုတ္တံ။မသင့်သည်။သိယာ။ဖြစ်ရာ၏။ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။ အယုတ္တံ။
 မသင့်သည်။ သိယာ။ဖြစ်ရာသနည်း။ အက္ခရေဟိ ကာရမိတိသုတ္တေန။
 သုတ်ဖြင့်။ ကာရ ပစ္စယဿ။ ကာရပစ္စည်း သက်ခြင်း၏။ အ သမ္ဘဝ
 တော။ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အယုတ္တံ။ မသင့်သည်။ သိယာ။ဖြစ်ရာ
 ၏။ အကာရသမိာ။ အအက္ခရာ၏ အနီးဖြစ်ကုန်သော ဝဏ္ဏတို့သည်။
 အက္ခရာ။ အက္ခရာမည်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သော အနက်သည်။
 ယဒိပနာဘဝေယျ။ ငြားအံ့။ အကာရဿဝ။ အာအက္ခရာ၏သာလျှင်။
 အက္ခရတ္ထံ။ အက္ခရာအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ရောက်ရာ၏။ ဝေဟိသတိ။
 ဤသို့ ရောက်သည်ရှိသော်လျှင်။ ဝုတ္တဒေါသောစ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအ
 ပြစ်ရှိသည်သာလျှင်။ သိယာ။ဖြစ်ရာ၏။ အကာရာဝယဝါ။ အအက္ခရာ
 လျှင်အစိတ်ရှိကုန်သော။ ဝါ။ အအက္ခရာ၏အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော ဝဏ္ဏ
 တို့သည်။အက္ခရာ။အက္ခရာမည်ကုန်၏။ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သောအနက်
 သည်။ ယဒိပနာဘဝေယျ။ ငြားအံ့။ အကာရာဝယဝဿ။ အအက္ခရာ၏
 အစိတ်ဖြစ်သော။ ကဿဗိ။ တစုံတခုသောအက္ခရာ၏။ အဘာဝတော။
 မရှိသောကြောင့်။ အာဒိဂ္ဂဟဏံ။ အာဒိသဒ္ဓါသည်။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုး
 မရှိသည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဝုတ္တဒေါသောစ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြစ်
 ရှိသည်လည်း။ သိယာ။ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံသဗ္ဗံ။ထိုအလုံး
 စုံသောပကာရ၊သမိပ၊အဝယအနက်ကို။ အဂဟေတွာ။ မယူမူ၍။ အ
 ကာရမရိယာဒါ။ အအက္ခရာလျှင် အပိုင်းအခြားရှိကုန်သော ဝဏ္ဏတို့

သည်။ အက္ခရာကုန်၏။ ဣတိအတ္ထ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဂဟိတေ။
 ယူသည်ရှိသော်။ ဂုတ္တဒေါသာတာတော။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်၏
 ရှိသောကြောင့်။ ဧတ္ထ။ ဤအက္ခရာပါဒယောဟူသောသုတ်နှိုက်။ သမ
 ဘိနိဝိဋ္ဌာ။ သော။ အာဒိသဒ္ဓါ။ အာဒိသဒ္ဓါသည်။ မရိယာဒတ္ထော။ မရိ
 ယာဒအနက်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ အဝဂန္တဗ္ဗော။
 အမြဲမှတ်အပ်၏။ အယံ။ ကား။ အဿ။ ထိုသုတ်၏။ ဝါ။ အဿ။ ထိုသံ
 ဝဏ္ဏနာခြောက်ပါးတွင်။ ပဒဝိဂ္ဂဟော။ နာတည်း။ ပန။ စောဒနာသံဝဏ္ဏ
 နာအတ္ထိကိုဆိုပြီးအံ့။ အာဇောတိအာဒိသု။ သုတ်တို့နှိုက်။ ဇောဣတိ။
 ဇောဟူ၍။ ဧကက္ခရေနေဝ။ တလုံးတည်းသောအက္ခရာဖြင့် သာလျှင်။
 သညာ။ သညာကို။ ထပိတာယထာ။ ထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထို
 အတူ။ ဣဓာပိ။ ဤအက္ခရာပါဒယောဟူသောပုဒ်၌လည်း။ အာတု။
 တလုံးတည်းသောအက္ခရာဖြင့် လဟုကသညာကိုမပြုမူ၍။ ဂရုသညာ။
 များသောအက္ခရာတို့ဖြင့်။ ရုသညာကို။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ကတာ။
 ပြုအပ်လေသနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်နှိုက်။ စော
 ဒနာ။ စောဒနာ သံဝဏ္ဏနာတည်း။ ရုဋ္ဌိ အနုတ္တဝသေန။ ရုဋ္ဌိသညာ။
 အနုတ္တသညာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒွိပကာရာသု။ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်
 သော။ သညာသု။ သညာတို့တွင်။ ယာသညာ။ အကြင်သညာသည်။
 ရုဋ္ဌိသညာ။ ရုဋ္ဌိသညာသည်။ ဟောတိ။ ၏။ သာ။ ထိုရုဋ္ဌိသညာသည်။
 ဝေါဟာရသု။ မတ္တမေဝ။ ခေါ်ဝေါ်လွယ်ခြင်း အကျိုးမျှ ကိုသာလျှင်။
 သာဓေတိ။ ပြီးစေနိုင်၏။ ယာပန။ အကြင်သညာသည်ကား။ အနုတ္တသညာ။
 အနုတ္တသညာသည်။ ဝါ။ အနက်သို့ အစဉ်လိုက်သော အမည်သည်။
 ဟောတိ။ ၏။ သာ။ ထိုသညာသည်။ တဒ္ဓေဝ။ ထိုခေါ်ဝေါ်လွယ်ခြင်းအကျိုး
 ကိုလည်း။ ဝါ။ ဝေါဟာရသုကိုလည်း။ သာဓေတိ။ ပြီးစေနိုင်၏။ အတ္တ
 နော။ မိမိ၏။ အတ္တဿ။ အနက်၏။ သဘာဝဉ္စ။ သဘောကိုလည်း။ ဒီပေ
 တိ။ ပြတတ်၏။ ဣပေန။ ဤအက္ခရာပါဒယောဟူသောသုတ်နှိုက်ကား။
 ဝေါဟာရသု။ မတ္တံမျှကို။ အနုပေက္ခိတွာ။ မငဲ့မူ၍။ အတ္တနောအတ္တဿ။
 မိမိသည် ဟောအပ်သောအနက်၏။ ဝါ။ မိမိ၏ သညာဖြစ်ကြောင်းသို့
 အစဉ်လိုက်သောအနက်၏။ သဘာဝဒီပနတ္ထံ။ သဘောကိုပြခြင်းငှာ။ ဂ
 ရုသညာ။ ကို။ ကတာ။ ၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်နှိုက်။ ဗရိဟာ
 ရော။ နာတည်း။ အထဝါ။ ကား။ အပိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကသ္မာ။ အဘယ်

ကြောင့်။ ကတံ။ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ။
တည်း။ သညာဝိဓာနေသု။ သညာကိုစီရင်ရာဖြစ်သော သုတ်တို့တွင်။
သဗ္ဗာသာဓာရဏ သညာဝ။ အလုံးစုံသော သရဗျည်းတို့နှင့် ဆက်ဆံ
သောအက္ခရာသညာကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ ရှေးဦးစွာ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်၏။
ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သဗ္ဗာသာဓာရဏံ။ အလုံးစုံသောသရဗျည်းတို့နှင့်
ဆက်ဆံသော။ အက္ခရာသညံ။ အက္ခရာသညာကို။ ဌပေန္တော။ ထား
တော်မူလိုသော အရှင်မဟာကစ္ဆည်း ဆရာသည်။ (အာရဘိန္ဒိကဝပ်)။
သိဿာနံ။ တပည့်အပေါင်းတို့အား။ ဝါ။ ၏။ ဗဟုအာဒရပ္ပါဒနတ္ထံ။ များ
စွာသော ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာ။ အမေဟိ။ ငါတို့သည်။
ဥပရိ။ အထက်အက္ခရာပါဒယောကေ စက္ကာလီသံ သုတ်ကို ရှုတ်သော
ကာလရှိက်၊ ဌပေတဗ္ဗနာမံ။ ထားလတ္တံ့သောအက္ခရာဟူသော အမည်
ကို။ ဝါ။ ဌပေတဗ္ဗံ။ ထားလတ္တံ့သောသညာသုတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။
အတ္ထောအက္ခရာသညာတောကိ။ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ။ ၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့အတ္ထော
အက္ခရာ သညာတောဟု ဆိုအပ် သောကြောင့်။ တဒနုရူပဝသေန။ ထို
အတ္ထော အက္ခရာသညာတော ဟူသော ဝါကျအားလျော်သည်၏ အ
စွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ။ ထိုအတ္ထောအက္ခရာသညာတော ဟူသော သုတ်အား
လျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ ဌပေတဗ္ဗံ။ ထားအပ်၏။ ဣတိ။
သို့။ ယုတ္တိံ။ အသင့်ကို။ စိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ဖြစ်သော
အတ္ထော အက္ခရာသညာတော ဟူသော ဝါကျရှိက်။ ဝါ။ သုတ်ရှိက်။
ဝတ္ထာနံ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အက္ခရာတို့ကို။ ပါကဒိကရဏမုခေန။ ထင်
ရှားပြခြင်းကို အဦး ပြုသဖြင့်။ အက္ခရာပါဒယော ကေ စက္ကာလီသန္တိ၊
ဟူသော။ သညာသုတ္တံ။ ကို။ အာရဘိ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်ဖြစ်သော အတ္ထော အက္ခရာသညာတော ဟူသော ဝါကျရှိက်။
ဝါ။ သုတ်ရှိက်။ ဝတ္ထာနံ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အက္ခရာတို့ကို။ အပေက္ခက
ဏတ္ထံ။ ငဲ့ခြင်းကိုပြုအံ့သောငှာ။ အဝိဂ္ဂဘဏံ။ အဝိသဒ္ဓါကို။ အာစရိယေန၊
အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည်။ ကတံ။ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ သို့။
ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊
ဤအဝိသဒ္ဓါရှိက်။ ဝါ။ အဝိသဒ္ဓါကို ငဲ့ခြင်းကိုပြုရန်ရှိက်။ အကာရာ
သော။ ကုန်သော။ ဧကစက္ကာလီသံ။ ကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ တေ
ခေါအက္ခရာအဝိ။ ထိုအတ္ထောအက္ခရာသညာတော ဟူသောသုတ်၌ ဆို

အပ်ပြီးသော အက္ခရာဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
 ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ တည်း။ စသစ္စံ။ ၏။ အတ္ထောအက္ခ
 သညာတောတိဣမဿ။ ဤသုတ်အား။ ဌပေတဗ္ဗနာမာပေက္ခတ္တံ။ ထား
 အပ်သောအက္ခရာပါဒယော ဧကစတ္တာလီသံ ဟူသောသုတ်ကို ငဲ့သည်
 ၏အဖြစ်ကို။ ဝါ။ ထားအပ်သောအမည်ကိုငဲ့သည်၏အဖြစ်ကို။ တေန
 ကွတ္ထော။ အတ္ထောအက္ခရ သညာတောတိ။ ဟူ၍။ အာစရိယော။ အရှင်
 မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည်။ ဝက္ခဘိ။ ဆိုလတ္တံ့။ အဝိဂ္ဂဟဏေပန။ အဝိ
 သဒ္ဓါသည်ကား။ အသတိ။ မရှိသော်။ တတ္ထောဒန္တာသရာ အဋ္ဌာတိအာဒိ
 နိဝိယ။ တတ္ထောဒန္တာ သရာအဋ္ဌအစရှိကုန်သော သုတ်တို့ကဲ့သို့။ အညာ
 နပေက္ခံ။ တပါးကိုမငဲ့သည်။ သိရာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။
 ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ ။ အနက်။ ။ (ပကာရအစရှိသောလေးပါး
 သောအနက်တို့၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြစ်၏ဆိုသော်။ ထိုလေးပါးသော အနက်
 ကိုပင်။ အာဒယောဟူသောပုဒ်နှိုက် လိုအပ်မှတ်အပ်မည်လော အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣပေနယဒိအစရှိသည်ကိုမိန့်။ ထိုပါဌတို့တွင်။ လိုရင်း
 ကား။ တံသဗ္ဗံအဂဟေတွာ မရိယာဒတ္ထောဝေတ္ထာဒိ သဒ္ဓေါတိ အဝ
 ဂန္တဗ္ဗောဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုပကာရသမိပ အဝယဝ
 အနက်တို့ကိုမယူမူ၍ မရိယာဒ အနက်တခုကိုသာ လိုအပ် မှတ်အပ်
 သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ထိုအလုံးစုံသောပကာရအစရှိသော အနက်ကို
 မယူဆို၏။ အကြောင်းနှင့်ကင်း၍ မယူဟူသောအနက် ဖြစ်ကောင်းအံ့
 လောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣပေနစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အ
 ကာရပကာရအစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော အကြောင်းရှိသည် ဖြစ်၍မ
 ယူအပ်ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ တနည်းကား။ ထိုအလုံးစုံ ကိုမယူအပ်ဟူ
 ၍ဆို၏။ ပကာရ အနက်ကိုယူသော်။ အဘယ်အပြစ်ရှိရာ သနည်းအမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣပေန။ ပ။ အာပဇ္ဇေယျ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပကာရအ
 နက်ကိုယူသော် အက္ခရာနှင့် အတူဖြစ်သော ဝဏ္ဏတို့သည်သာ။ အက္ခ
 ရာမည်၏ဟူသောအနက်ဖြစ်၍ အာအက္ခရာ ဥဇ္ဈဟူသောရဿသရတို့
 ၏သာ။ အက္ခရာအဖြစ် ချောက်ရာသော အပြစ်ရှိသည် ဖြစ်ဘိသော်။
 ထိုသရသုံးသုံးတို့၏ အက္ခရာ အဖြစ်သို့ရောက်လျှင်ကား။ အဘယ် အ
 ပြစ်ရှိသနည်း အမေးကိုဖြေအံ့သောငှာ။ ဝေဇ္ဇသဘိ။ ပ။ သမ္ဘဝတော
 ပုဒ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရေဟိ ကာရ သုတ်ဖြင့် ကာရပစ္စည်း

၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ နောဗကာရေဟူသော သုတ်နှိုက် ဗကာ
ရသဒ္ဓါ မသင့်ရာသည်ဖြစ်ဘိသော်။ နောက်ပုဒ်တို့နှိုက် နည်းကိုဖြ၍ ဆို
လေ။ ။မရိယာဒအနက်တခုကို လိုအပ် မှတ်အပ်သောဟူ၍ ဆို၏။
မရိယာဒ အနက်နှင့်ကြွင်းသော် ပကာရ အငြိသော အနက်တို့သည်
အာဒိသဒ္ဓါ၏ အနက်အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်
ကြောင့် မရိယာဒအနက်တခုကိုသာ လိုအပ်၏ဆိုသနည်း အမေးကို
ဖြေအံ့သောငှာ။ အကာရမရိယာဒါ။ လ။ သမ္ဘဝတောပုဒ်ကိုမိန့်။ အ
မိပ္ပါယ်ကား။ မရိယာဒအနက်ကိုယူသော်။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြစ်
မရှိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တသ္မာ။လ။ အဝဂန္တဗ္ဗော လဒ္ဓ ဂုဏ်ပြု၍
သော်လည်းဆို။ ဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ စောဒနာ သံဝဏ္ဏနာ
ကိုပြုလိုရကား။ ယထာပနစသည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ ကသ္မာ
အကတွာ ဂရုသညာကတာတိ အယမေတ္ထစောဒနာ ဟူသည်တည်း။
အမိပ္ပါယ်ကား။ လဟုသညာကို မပြုမူ၍ ဂန္တဂရုဖြစ်ကာ အဘယ်
ကြောင့် အက္ခရာဟုဂရုသညာကို ပြုဘိသနည်း။မပြုတန်တကား။ ဤ
သည်လျှင်။ ဤသုတ်နှိုက် စောဒနာသံဝဏ္ဏနာဖြစ်ဘိသော်။ ။ဂန္တဂရု
ဖြစ်ကာအဘယ်ကြောင့် ဂရုသညာကိုပြုဘိသနည်း။ မပြုတန်တကား
ဟု သင်စောဒကဆို၏။ ဂရုသညာဖြင့် မိမိအနက် သဘောကို သိရ
ခြင်း အကျိုးရှိသည်မဟုတ်တုံလောဟု စောဒနာဆရာကို အပြစ်တင်
ဘွယ်ရှိ၍ ပယ်လိုရကား။ ယထာ။လ။ ဇေဉ္ဇူဓာဝ်မိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။
အာဒဿာ စသောသုတ်တို့နှိုက်။ ဗောဓဟု တလုံးတည်းသော အက္ခရာ
ဖြင့်သညာကို ထားသကဲ့သို့။ ဤ၌လည်း တလုံးတည်းသော အက္ခရာ
ဖြင့်လဟုသညာကို ပြုသင့်ပါ၏ တကား ဟုလိုသည်။ ။ဖြေလိုရင်း
ကား။ ဣပေန။ လ။ ဂရုသညာကတာတိ အယမေတ္ထပရိဟာရောတည်း။
လ။ကား။ဤ၌ကား။လ။ပြုခြင်းငှာဂရုသညာကိုပြုအပ်၏။ဤကား။ဤသုတ်
နှိုက် ပရိဟာရသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ဘိသော်။ ။သညာအပြား မရှိသော်
လည်း ဂရုသညာဟု အထူးဆိုသင့်အံ့လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
ရုဋ္ဌိအနုတ္တဝသေန ဧသု သညာသုကိုမိန့်။ အထူးမရှိသော်လည်း။နှစ်ပါး
အပြားရှိရာ၏ဟူသော အနက်ရောက်၏ဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ
ယာရုဋ္ဌိ။ လ။ဒီပေတိ။မိန့်။ ပါဌ်လျှောက်ဆို။ ။ဤတွင်စောဒနာသံ
ဝဏ္ဏနာကို ထုတ်ရာနှိုက် စောဒနာအံ့။ ။ပဘိနုပဋိသန္တိဒါ သို့ရောက်

သည်ဖြစ်၍ အပြစ်အပေါင်းမှကင်းပြီးသော် လောကပညတ်နှိုက် လိမ္မာ
 ပြီးသော မဟာသာဝကဖြစ်သော ကစ္စည်း မဟာထေရ် စီရင်တော်
 မူသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ခပ်သိမ်းသော ကျမ်းပြုဆရာ တို့သည်
 လိုအပ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒေါသအပေါင်းမှ ကင်းပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား ။အပြစ်တင်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်သာ မဟုတ်တုံလောစော
 ဒနာသံဝဏ္ဏနာကိုအသို့မူ၍၊ ဆိုအပ်သနည်းဟူမူ။ ။ဤသို့စောဒနာခြင်း
 သည်ကျမ်း၏အပြစ်ကို ထင်စွာပြတတ်သော စောဒနာမဟုတ်။ စင်စစ်
 မူကား ကျမ်းပြုသောဆရာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်စွာ ပြတတ်သည်သာ
 မူလည်းဖြစ်၏။ တပည့်အပေါင်းတို့၏ ပညာ ရင့်ခြင်းကိုလည်း ပြီးစေ
 တတ်၏။ ထိုစကားမှန်၏။ စောဒနာမရှိသော သိမ်မွေ့နူးညံ့သောဉာဏ်
 ဖြင့် ကြက်စားအပ်ကုန်သော အလွန် လျှို့ဝှက်သော သုတ်ပုဒ် တို့၏
 အဓိပ္ပါယ် အနက်ကို သိခြင်းသည် တပည့် အပေါင်း တို့အား မဖြစ်
 ရာ။ ထိုကြောင့်စောဒနာသဖြင့် သိအပ်သော အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို သိ
 ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးအရှိသော ပညာဗုဒ္ဓိ၏ ပြီးသည်ဖြစ်ရာ
 ၏။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့် ထိုသုတ်ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်
 စွာပြတတ်သော စောဒနာသည်။ ယုတ္တိဖြစ်ရကား။ စောဒနာသံဝဏ္ဏနာ
 ကိုထုတ်ရာ၏ ဟူလို။ ။ရုဠိယတိဥပစာရိယတိ တောယာတိရုဠိ။
 အတ္ထံသကတ္ထံ အနုဘတာအန္တတ္ထာ။ ။သဒ္ဓါ၏အနက်ကို ရှာဖွေခြင်းကို
 စွန့်၍ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုခြင်းသည် ဝေါဟာရသုခဖြစ်ရကား။
 ဝေါဟာရသုခမတ္တ မေဝ သာဓေတိမိန့်၏။ ဤသုတ်နှိုက်ဝေါဟာရသုခ
 အတိုင်း အရှည် ရှိသော ရုဠိသညာကိုသာလျှင် မဇ့်မူ၍။ အန္တုဖြစ်
 သော အက္ခရာသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော အနက်ကိုသိခြင်း၏ ထင်
 ရှားရှိသောကြောင့်။ ဣဓ။လ။ပေက္ခိတွာ။မိန့်။ နက္ခရန္တိနိဗ္ဗိယန္တိတိအက္ခ
 ရာဟု မိမိအနက်သို့ အစဉ်လိုက် တတ်သောကြောင့်။ အတ္တနော။ပ။
 ဒိပနတ္ထံ ဂရုသညာကတာ မိန့်။ ။အက္ခရာဟု သညာကို ပြရာနှိုက်။
 ဂရုသညာလဟုသညာ ပြသင့်မပြုသင့်ကိုသာ ဆရာ စောဒနာ၏။ ထို
 သို့သာ စောဒနာအပ်ကောင်းသလော အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အထဝါ။
 အဝိဂ္ဂဟဏံကဿာကတန္တိစောဒနာမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အရှင်ဝိမလ
 ဗုဒ္ဓိယရာ အရှင်မဟာကစ္စည်း ဆရာသည်။ အက္ခရာပါဒယောဟု အဝိ
 သဒ္ဓါကိုပြု၏။ အက္ခရာဒယောကေ စတ္တာထိသံပြုက အက္ခရာသညာကို

ပြုခြင်းကိစ္စပြီးရာသည်မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်ကြောင့် အဝိသဒ္ဓါကို ပြုအပ်သနည်း။ ဤသို့လည်းတနည်းစောဒနာအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ စောဒက တင်သော အပြစ်ကို ချေအံ့သောငှာ။ သညာဝိဓာနေသု စသည်ကိုမိန့်။ လိုရင်းကား။ ဟေဋ္ဌာ။ သ။ ဒဠဗ္ဗိ။ ဟူသည်တည်း။ ကား။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတော ဝါကျနို့က်။ ဝါ။ သုတ်နှိုက်ဆိုအပ်သော အက္ခရာတို့ကိုငဲ့ခြင်းငှာ အဝိသဒ္ဓါကို ပြုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ အောက် သုတ်နှိုက်အက္ခရာတို့ကိုငဲ့ခြင်းငှာ အဝိသဒ္ဓါကို ပြု၏ဆိုသော်။ အောက် သုတ်၌ အက္ခရာကို မှတ်သော်။ အက္ခရာပါဒယောဖြင့် အက္ခရာသညာ မပြီးရာသလော။ ဝါ။ မှတ်သော်လည်း။ ၎င်းသုတ်ဖြင့် အက္ခရာသညာ ပြီးရာသည်မဟုတ်တုံလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တဒနုရူပဝသေန။ လ။ သညာသုတ္တမာရထိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအတ္ထောအက္ခရာသညာ တော သုတ်အားလျော်စွာ အမည်ကိုထားရာ၏ဟုကြံ၍။ အက္ခရာ။ ပ။ လီသံကို အားထုတ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ဝါ။ အားထုတ် အပ်သော ကြောင့်ဖြစ်ဘိသော်။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတော သုတ်အားလျော် စွာထားရာ၏ဟုဆိုသော်။ တလည့်သားတို့အား။ အက္ခရာသညာကို သိ စေလိုခြင်းသာ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ တနည်း။ အတ္ထော အက္ခရာသညာတော သုတ်နှင့် ဤသုတ်သည် အသီးအခြား ဖြစ်သောသုတ်မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသုတ်အားလျော် စွာထားရာ၏ဟုကြံသနည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ သိဿာနံ။ လ။ ဝတ္ထံ။ တသ္မာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဆိုသည့် ဖြစ်ဘိသော်။ ဝါ။ ဆိုသော ကြောင့် ဖြစ်ဘိသော်။ သညာသုတ်ဆို အားထုတ်၏ဆိုသော်။ သရ သညာသုတ် စသည်ကို မဆိုမူ၍။ အဘယ်ကြောင့် အက္ခရာ သညာ သုတ်ကို ဆိုသနည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ သညာ ဝိဓာနေသု။ လ။ အက္ခရာသညာ ထပေန္တော။ မိန့်။ ။ အဝိသဒ္ဓါ၏။ အောက်နှိုက် ဆိုအပ် သောအက္ခရာတို့ကိုငဲ့သည်၏အဖြစ်ကိုပြလိုရကား။ အယံဟေတ္ထ။ လ။ စတ္တာထိသန္တိမိန့်။ ဝါ။ အပေက္ခတ္ထ ဖြစ်သော်လည်း။ အပေက္ခကရ ကာအကျိုးငှာ။ အဝိသဒ္ဓါကို ပြုကောင်း၏ ဟူသောစကားသည်။ အသို့ ဖြစ်သင့်အံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အယံဟေတ္ထ။ လ။ စတ္တာထိ သန္တိမိန့်။ ။ ထိုသို့အဝိသဒ္ဓါ၏ အပေက္ခတ္ထ ဖြစ်သည်ကို ပြီးစေလိုရ ကား။ ဝက္ခတိစ။ လ။ သညာတောထိ။ မိန့်။ ဝါ။ ထိုသို့ငဲ့ခြင်းရှိသည်ကို

ပစ္စက္ခာဒိပါသလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဝက္ခတိဇ။ လ။ သညာတော
 တိ။ မိန့်။ အဝိသဒ္ဓါကိုဆိုရာ၌ အကျိုးကိုသိရပြီ။ အဝိသဒ္ဓါကို မဆို
 သော် အသို့အပြစ်ရှိရာသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အဝိဂ္ဂဟဏေ
 ဗနအသတိ။ လ။ သိယာတိပရိဟာရောဇနံ။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။အထ
 ဝါ။ ကား။ အာဒယောဘိဇ္ဈေ။ နှိုက်။ ကတမော ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ အဘယ်
 ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသနည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာတည်း။ ဧတ္ထဝ။
 ဤအက္ခရာပါဒယော ဟူသော သုတ်နှိုက်ကား။ အာဒယောတိ ဗဒေ။
 အာဒယောဟူသောပုဒ်နှိုက်။ ဝါ။ ဧတ္ထဝ။ ဤအာဒယောဟူသောပုဒ်ကို
 ဝိဂြိုဟ်ဆိုရာ၌။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း။
 ဣတိ။ သို့။ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ။ ဤ။ ဟိသစ္စံ။ ဤ။ ဟိဝိတ္ထာရော။ ကို။ ဝုစ္စတေ။ အံ။ တဂ္ဂု
 ဏာတဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဝသေန။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။
 အတပ္ပုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ သည်။
 ဒုဝိဓော။ သည်။ ဟောဘိ။ ဤ။ တတ္ထ။ ထိန္တရ်ပါးသော ဗဟုဗ္ဗိဟိတို့တွင်။
 လမ္မကဏ္ဍမာနယေတိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏံ။ ကို။ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗံ။ ဤ။ ပဗ္ဗတဒိနိဓေတ္တာနိတိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာ
 ဏံ။ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဤ။ ဣပေန။ ဤအာဒယောဟူသောပုဒ်၌ကား။ အ
 တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ။ သည်။ ယဒိဘဝေယျ။ အံ။ ဇေသတိ။
 သော်။ သုဟိသုကာရောဇေ။ ကရဿကာရောဇေ။ လောပဉ္စေတ္တမကာရော
 တိဇေမာဒိသု။ တို့နှိုက်။ အကာရဂ္ဂဟဏံ။ အကာရသဒ္ဓါသည်။ အသိန္နံ။
 မပြီးသည်။ သိယာ။ ဤ။ တေန။ ကြောင့်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ
 ဇေ။ ကိုသာလျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤအာဒယောဟူသောပုဒ်နှိုက်။ ဝါ။ ဤအာဒယော
 ပုဒ်ကိုဝိဂြိုဟ်ဆိုရာ၌။ ဂဟိတော။ ဤ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိညာယတိ။ ဤ။ ဣတိအ
 ယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ အထဝါ။ ကား။ အက္ခရာပါဒယောတိ။ ဟူ
 ၍။ ဝုစ္စတေယေဝ။ ဆိုသော်လျှင်။ အကာရာဒိနံ။ အအက္ခရာအစရှိကုန်
 သော လေးဆဲ့တလုံးသော ဝဏ္ဏတို့ကို။ ဂဟဏေ။ ယူခြင်းသည်။ ဝါ။
 ယူအပ်သည်။ ဤအဖြစ်သည်။ သတိဝိ။ ရှိလျက်လည်း။ ဝါ။ ပြီးကောင်း
 လျက်လည်း။ ဧကစတ္တာထိသန္တိပဒံ။ ပုဒ်ကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ။ ဆို
 အပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဣပေန။ ဤကစွည်း
 ကျမ်းနှိုက်ကား။ သုတ္တန္တောဗ္ဗကာရေ။ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့အား များသော
 ကျေးဇူးရှိကုန်သော။ အက္ခရာ။ အက္ခရာတို့သည်။ ဧက စတ္တာထိသံ။

လေးဆဲ့တလုံး တို့သာတည်း။ ဗဟိဒ္ဓါပန။ အပဖြစ်သော သဒ္ဓါကျမ်း၌
 ကား။ ဝါ။ အပဖြစ်သော တိမုနိဗျာကရိဏ်း အစရှိသောကျမ်းတို့ရှိ
 ကား။ အညေဝိ။ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခရာ။ တဆယ့်တလုံး
 သောအက္ခရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဧက
 စတ္တာထိသန္တိပဒံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ဗရိဟာရော။ တည်း။ ။
 ပမာဏဝစနံ။ ဧကစတ္တာထိသံဟူသော ပမာဏ သဒ္ဓါသည်။ တဂ္ဂုဏ
 သံဝိညာဏော ပါတက္ကဉာပနတ္ထံ။ အာဒယော ဟူသောပုဒ်၏ တဂ္ဂု
 ဏ သံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ အဖြစ်ကို ယူအပ်၏ဟု သိစေခြင်း အကျိုး
 ရှိသည်။ ဘဝေယျနု။ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 စောဒနာ။ တည်း။ ပမာဏဝစနံ။ သည်။ တံ။ ထိုအာဒယောပုဒ်၏ တဂ္ဂု
 ဏ သံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ကို ယူအပ်၏ဟု သိစေခြင်းအကျိုး
 ရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တနည်းကား။ ပမာဏဝစနံ။ ကို။ တဂ္ဂုဏ။
 လ။ ဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဝုတ္တံနု။ ဆိုအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ။
 လျှင်။ စောဒနာ တည်း။ တံ။ ထိုပမာဏသဒ္ဓါကို။ တဂ္ဂုဏ။ လ။ ဉာပ
 နတ္ထံ။ ဌာ။ နဝုတ္တံ။ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 တသ္မိံ။ ထိုဧကစတ္တာထိသံ ဟူသော ပမာဏသဒ္ဓါသည်။ အသတိဝိ။
 မရှိသော်လည်း။ သုဝိညေယျတ္တာ။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ
 ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ကို သိအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဟိအနု
 ရူပံ။ လျော်သောအကြောင်းကို။ မယာ။ သည်။ ဝုတ္တတေ။ အံ။ 'သုဟိသု
 ကာရောဘေဝေမာဒိသုဝိ။ တို့ရှိလည်း။ အကာရောတိဝေနေနေဝ။ အ
 ကာရောဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညာတုံ။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏဗ
 ဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ကို သိခြင်းဌာ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏။ ဟိကသ္မာ။
 အဘယ်ကြောင့်။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း သနည်း။ တသ္မိံ။ ထိုအာဒ
 ယော၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် အဖြစ်သည်။ အ
 သတိ။ မရှိသော်။ အကာရဿေဝ။ အ အက္ခရာ၏လျှင်။ အက္ခရတ္တာ
 ဘာဝတော။ အက္ခရာ အဖြစ်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ စသစ္စံ။ ၏။
 တဿ။ ထိုအက္ခရာ၏။ အက္ခရေတ္ထ။ အက္ခရာ၏အဖြစ်သည်။ အသ
 တိ။ မရှိသော်။ အက္ခရေဟိကာရမိတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကာရပစ္စယာ
 ဘာဝါ။ ကာရပစ္စည်း သက်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ တသ္မိံ။
 ထိုကာရပစ္စည်း၏ သက်ခြင်းသည်။ အသတိပန။ မရှိသော်ကား။ အ

ကာရောတိ။ အာက္ခရာဟူ၍။ ဝေါဟာရာဘာဝါ။ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏မရှိ
သောကြောင့်တည်း။ ။ ဧတ္ထစ။ ဤသမာသ်ပုန်နှိုက်ကား။ တဂ္ဂုဏသံ
ဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း။ ဧတ္ထစ။ ဤ
သမာသ်ပုန်နှိုက်ကား။ အတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း။ ဣတိ။
သို့။ ပယောဂဝသေန။ အောက်နှိုက်ဆိုအပ်ပြီးသော ပြယုဂ်၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ အဝဂ်န္တဗ္ဗံ။ အမြဲမှတ်အပ်၏။ တထာတံဝစနံ။ ထိုစကားသည်။
ဟိသစ္စံ။ ၍။ ဘူဝါဒယော ဓာတဝေါတိ ဝေမာဒိသု။ အစရှိကုန်သော
သုတ်ဥဒါဟရုဏ်တို့တွင်။ တတ္ထ။ ထိုဘူဝါဒယောသုတ်နှိုက်။ ဝါ။ ဝေမာ
ဒိသု။ ကုန်သော။ တတ္ထ။ ထိုသို့သောသုတ်ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်။ တံညာပ
ကေ။ ထိုတဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ အဖြစ်ကို သိစေတတ်သော။ ပမာဏဝ
စေန။ ပမာဏ သဒ္ဓါသည်။ အသတိပိ။ မရှိသော်လည်း။ ဘဝတော
ဘောတောဝေမာဒိ ပယောဂါဝ။ ဘဝတောဘောတော ဤသို့ အစရှိ
သောပြယုဂ်တို့သည်လျှင်။ ဝိညာပေန္တိ။ တဂ္ဂု သံဝိညာဏ သမာသ်
အဖြစ်ကို အထူးအားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။ ၍။ ဘဝတောတိရူပံ။
ဘာတောဟူသောရုပ်သည်။ (သိန္ဓုတိဋ္ဌိစပ်၊ ဘူဘူသဒ္ဓါသည်။ သတ္တာ
ယံ။ ထင်ခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣဇ္ဈတဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော။
ဝတ္တမာနေမာနန္တာတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ အန္တပစ္စယန္တဿ။ အန္တပစ္စည်းအ
ဆုံးရှိသောဘူဓာတ်၏။ သေသေသုန္တုဝေကိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ သဝိဘတ္တိမိ။
သဝိဘတ်ကြောင့်။ နန္တသန္တိ။ နန္တသဒ္ဓါကို။ နန္တမိဝ။ နန္တ ပစ္စည်းကိုကဲ့သို့။
ကတွာ။ ပြု၍။ တောတိတာသ္မိနာသုတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ တောအာဒေ
သေ။ ကို။ ကတေ။ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ သိန္ဓုတိ။ ပြီး၏။ (ဤတွင်အန္တသဒ္ဓါ
သတ္တမျှဇ္ဈေဒုဘိယာ။ သံပျင် ဘွင့်သည်မှာ။ တောအာဒေသေ ကတေ
ဟူသောပုန်ကိုဝံ့၍ ဘွင့်သည်ဖြစ်ရာ၏)။ ဧတ္ထစ။ ဤဘဝတောဟူသော
ပြယုဂ်နှိုက်သည်။ အန္တပစ္စယော။ ကို။ ဓာတုမိကာရေ။ ဓာတ်၏အရာ
နှိုက်။ ဝါ။ ဓာတ်ကိုပိုင်းခြားရာနှိုက်။ ဝိဘိတော။ စီရင်အပ်၏။ တေန။ ထိုသို့
စီရင်အပ်သောကြောင့်။ ဘူဣုတုယမပိ-ဘူဣုတိအယံ အဲပိသဒ္ဓေါ။ ဘူဟူ
သောဤသဒ္ဓါသည်လည်း။ ဓာတုသညံ။ ကို။ လဘတိ။ ၍။ ဣတိ။ သို့။ ဥာ
ယတိ။ ၍။ အပိစ။ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပမာဏဝစနံ။ သည်။ တဂ္ဂုဏသံ
ဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိတိ။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် ဟူ၍။
ဝိညာပနတ္ထံ။ သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ယဒိသိယာ။ အကယ်၍ဖြစ်ငြား

အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ လဟုမတ္တာတယောရဿာတိ
 ဧတ္ထာပိ။ နှိုက်လည်း။ တယောတိ။ ဟူ၍။ ပမာဏဝစနဿ။ ကို။ (ထည့်)။
 ဂုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ။ သည်။ ဘဝေယျ။
 ၏။ ဝေဇ္ဇသတိ။ ဤသို့ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် ဖြစ်ခဲ့
 သော်လျှင်။ လဟုဘူတာ။ လဟုဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ မတ္တာပိ။ မကြာတို့
 သည်လည်း။ ရဿာ။ ရဿမည်ကုန်၏။ ဣတိပိအတ္ထော။ ဤသို့သော
 အနက်သည်လည်း။ အာပဇ္ဇေယျ။ ရောက်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဝါ ဟိ
 ယသ္မာ။ ကြောင့်။ သာ။ ထိုလဟုမတ္တာဟူသောပုဒ်ကို။ တေသံ။ ထိုရဿ
 သရတို့၏။ ဂုဏဘာဝေန။ ဂုဏ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ။ အပဓာန၏အဖြစ်
 ဖြင့်။ ဂဟိတာ။ ယူအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ အညေသံဝိအတ္ထိ
 ဘာဝညာပနတ္ထန္တိ။ ဟူ၍။ ယံဝစနံ။ ကိုးဂုတ္တံ။ ၏။ တံငစနံ။ သည်။ သုဂုတ္တံ။
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားတည်း။ ။အနက်။ ။(အရှင်ဝိမလ
 ဗုဒ္ဓိဆရာ အက္ခရာသဒ္ဒါ အဝိသဒ္ဓါတို့နှိုက်သာ စောဒနာ ပရိဟာရ်ကို
 ပြု၏။ ထိုပုဒ်တို့နှိုက်သာ ပြကောင်းသလော အမေးကို ဖြေအံ့သောဌာ။
 အထဝါ အာဒယောတိ ဧတ္ထကတမာ ဗဟုဗ္ဗိဟိတိ စောဒနာပါဌ်ကို
 မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အာဒယောသည် တုလျာဓိကရဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။
 ဘိန္နာဓိ ကရဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ တိဗဒ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗ
 ဟုဗ္ဗိဟိ စသည်တို့တွင်။ အဘယ် ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်နည်း စောဒနာ
 လိုသည်။ ။ဟနည်းအသဒ္ဓေါ အာဒိစသည်ဖြင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်
 ဟုဆိုပြီ။ ထိုဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်သည်။ အဘယ် ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်
 နည်း။ အတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ စသည်ဖြစ်လေသလော။ ဤ
 သို့လည်း တနည်း စောဒနာအပ်သေးသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ဧတ္ထစ။ ပ။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗောဟူသော ပါဌ်ကိုကား။ စောဒနာတင်သော အပြစ်ကို ချေအံ့
 သောဌာဆိုသတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤအာဒယောဟူသော ပုဒ်နှိုက်။
 ဝါ။ အသဒ္ဓေါ အာဒိအရရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်
 ကို တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဟု မှတ်အပ်သည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် အပြား မရှိလေသော်လည်း။ တဂ္ဂုဏ
 သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဟု ဝိသေသဆိုသင့်အံ့လော အမေးကို
 ဖြေခြင်းဌာ။ ဒုဝိဓောတိ။ ပ။ ဝသေန စသည်ကိုမိန့်။ ထိုသမာသ်တို့၏
 အထူး မရှိသော်လည်း။ နှစ်ပါး အပြားရှိသင့်အံ့လော အမေးကို ဖြေ

ခြင်းငှာ။ တတ္ထ။ပ။ ခေတ္တာနိတိအာဒိသု။မိန့်။ ထိုသမာသ်နှစ်ပါးတို့တွင်။
 အကြင်သမာသ်နှိုက် ဝိသေသနဖြစ်သော အနက်ကို။ အညပုန်နှင့်တ
 ကွ ယူအပ်၏။ ထိုသမာသ်သည် တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ
 သမာသ်မည်၏။ အကြင်သမာသ်နှိုက် အညပုန်အနက်နှိုက် ဝိသေသန
 အနက်ကို စွန့်သောအားဖြင့် အညပုန်အနက်သက်သက်ကိုသာ ယူ
 အပ်၏။ထိုသမာသ်သည်အတဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိမည်၏။ ။
 တဿဝိသေသိတဗ္ဗဿအတ္ထဿ ဂုဏော ဝိသေသနက္ခော တဂ္ဂုဏော
 ပြု။ သမာသ်ပုန်ရ၏။ တဂ္ဂုဏေနသန္တိ ဝိညာတဗ္ဗော အတ္ထော တဂ္ဂုဏ
 သံဝိညာဏောပြု။ အညပုန်အနက်ရ၏။ နတဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏော အ
 တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏောပြု။ အညပုန် အနက်သာရ၏။ ။ဤဗဟုဗ္ဗိဟိ
 သမာသ်နှစ်ပါးတို့၏ အထူးကို။ နေယျော အညပဒတ္တေန။ တပ္ပယောဂ
 ဝသေနဝါ။ တဂ္ဂုဏောနတယာတဂ္ဂု။ နောစ အညပဒတ္တကော။ ဟူ
 သော ဂါထာကို ထောက်၍ သိရာ၏။ လမ္ဗကဏ္ဍ မာနယ ဟူသော
 ပြယုဂ်နှိုက်။ လမ္ဗောကဏ္ဍော ယဿသောတိ လမ္ဗကဏ္ဍော ဟူသော
 သမာသ်ပုန်တွင်။ လမ္ဗကဏ္ဍဟူသော ဝိသေသနသမာသ် အနက်သည်
 ယဿဟူသော အညပုန်အနက်သို့ဝင်သောကြောင့်။ လမ္ဗကဏ္ဍ။ ရှည်
 သောနားရှက်ရှိသောသူကို။ အာနယ။ ဆောင်ခဲ့လေ့ဆိုလျှင် ဆောင်
 အပ်သော ယောက်ျားသို့ လမ္ဗကဏ္ဍသည် ပါဝင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။
 ပဗ္ဗတာဒိနိခေတ္တာနိ ဟူသော ပြယုဂ်နှိုက်။ ပဗ္ဗတော အာဒိယေသံတာ
 နိတိပဗ္ဗတာဒိနိဟူသော သမာသ်ပုန်တွင်။ ပဗ္ဗတော အာဒိ ဟူသော
 ဝိသေသနဖြစ်သော သမာသ်ပုန်သည်။ ယေသံ ဟူသော အညပုန် အ
 နက်သို့ မဝင်သောကြောင့်။ ပဗ္ဗတာဒိနိ ဟူသောပုန်သည် အညပုန်မှ
 အသီးအခြား ဖြစ်ရကား။ အတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်သည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိနှစ်ပါးကိုဆိုပြီး။ ထိုနှစ်ပါးကိုပင် ဤအာဒယော
 ဌံ လိုအပ်လျှင်းမည်လော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဝိညာယတိ တဂ္ဂုဏ။
 လ။ ဂဟိတောတိ။ မိန့်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိနှင့် အတဂ္ဂုဏ။
 ဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် တို့သည်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်အတူတူချည်းမဟုတ်လော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣပေန။ လ။
 အသိဒ္ဓိ သိယာတေန မိန့်သတည်း။ အဓိပ္ပါယ် ပါဠိလျှောက်ဆို။ အ
 အက္ခရာမပြီးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ဝါ။မပြီးသောကြောင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။

အက္ခရာအပိအာဒယော ပုဒ်တို့ကို စောဒနာ၏။ ထိုပုဒ်တို့ကိုသာစောဒ
 နာကောင်းသလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အထဝါ။ လ။ စောဒနာ။ မိန့်။ ။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အက္ခရာပါဒယော ဆိုက။ လေးဆယ့်တလုံးသော
 အက္ခရာတို့ကို ယူခြင်းကိစ္စသည် ပြီးကောင်းသည် မဟုတ် တုံ့လော။
 ပုဒ်ရုတ္တိဖြစ်ခါသာ အဘယ်ကြောင့် ဧကစတ္တာဇီသံကို ဆိုပြန် သနည်း။
 ပုဒ်ရုတ္တိမဖြစ်ဘိလော ဤသို့လည်းတနည်းစောဒနာသည် ဖြစ်ဘိသော်။
 တနည်း။ အထဝါ။ လ။ စောဒနာကို အရှင် မဟာကစ္စည်းဆရာကို
 သူအပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကိုတင်အံ့သောငှာ ဆိုသတည်း။ အ
 ဘယ်သို့ သူအပြစ်တင်ဘွယ် ရှိသနည်းဟူမူကား။ အရှင် ဝိမလဗုဒ္ဓိ
 ဆရာ အရှင်ကစ္စည်းဆရာသည်။ အက္ခရာပါဒယော ဧက စတ္တာဇီသံ
 ဟုဆို၏။ အကယ်၍ထိုသို့ဆိုချေသော်။ အက္ခရာပါဒယောဆိုက။ အ
 အက္ခရာအစရှိသော လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာကို ယူခြင်းကိစ္စ
 မပြီးကောင်းပါ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား။ ပြီး
 ကောင်းပြီ။ ပြီးကောင်းပြီဖြစ်သောကြောင့်။ ဧကစတ္တာဇီသံ ဟူသောပုဒ်
 ကိုမဆိုတန်။ ဆိုချေသော် ပုဒ်ရုတ္တိဒေါသရောက်၏။ ဤသို့ကစ္စည်းဆရာ
 ကို သူအပြစ်တင်ဘွယ် ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကို တင်အံ့သောငှာ။ အထဝါ။
 လ။ စောဒနာကိုဆိုသတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရာပါဒယောဆိုက။
 အအစရှိသော လေးဆယ့် တလုံးသော အက္ခရာတို့ကို ယူခြင်းကိစ္စ
 ပြီးကောင်းပြီဖြစ်လျက်။ အဘယ်ကြောင့် ဧကစတ္တာဇီသံ သဒ္ဓါကိုဆို
 ပြန်သနည်း။ မဆိုတန်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤနည်းချည်းစောဒနာ ဟူသမျှကို
 အပြည့်အစုံဆိုလိုမူဆိုလေ။ ။ ဣပေန။ လ။ ဥာပနတ္တန္တိ ပရိဟာရော
 ကို စောဒကတင်သော အပြစ်ကို ဖြေအံ့သောငှာ ဆိုသတည်း။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤကစ္စည်းကျမ်းရှိကံ ဝိဇုကတ်သုံးပုံတို့အား ကျေးဇူး
 ပြုတတ် ကုန်သော အက္ခရာ တို့သည် လေးဆယ့်တလုံး သာတည်း။
 ဝိဇုကတ် သုံးပုံတို့အား ကျေးဇူး မပြုနိုင်သော တဆယ့် တလုံးသော
 အက္ခရာတို့သည် လောကီသဒ္ဓါကျမ်းတို့ရှိကံ ရှိကုန်သေး၏ဟု သိစိမ့်
 သောငှာ။ ဧကစတ္တာဇီသံသဒ္ဓါကို ဆိုသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ တဆဲ့
 တလုံးသော အက္ခရာ တို့သည် လောကီသဒ္ဓါကျမ်းတို့ရှိကံ ရှိကုန်၏ဟု
 သိစိမ့်သောငှာ ဧကစတ္တာဇီသံ သဒ္ဓါကိုဆို၏ ဆိုသော်။ ၎င်းပမာဏ
 သဒ္ဓါသည်။ အာဒယောပုဒ်၏တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိအဖြစ်ကို

သိစေခြင်း အကျိုးသာရှိသည်မဖြစ်ကောင်း။ အာဒယောနိက် အသည် အညပုန် အနက်သို့ ပါဝင်သည် မဟုတ်လော။ တဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာတို့သည် သဒ္ဒါကျမ်းတို့ရှိကံ ဂြဟနသေး၏ဟု သိစေခြင်းငှာဆို သောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်း စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည်။ နနုပမာဏဝဇနံ စသည် မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက် အတိုင်းဆို။ ။ဖြေလိုရင်းကား။တန္တူ။အသတိပိတသ္မိံ သု ပိညေယျတ္တာ ဟူသည်တည်း။ ထိုကေတုတ္တာထိသံ ဟူသော ပမာဏသဒ္ဒါ မရှိသော် လည်း။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်၏ အ ဖြစ်ကို သိလွယ်သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ အ ဖြစ်ကိုသိမိမ့်သောငှာ မဆိုအပ်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။ပမာဏသဒ္ဒါ မရှိသော်လည်း တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ အဖြစ်ကို သိလွယ်၏ ဆိုသော်။ သဒ္ဒယုတ္တိ အတ္ထယုတ္တိနှင့်ကင်း၍ သိလွယ်၏ ဟူသော အနက် မဖြစ် ကောင်းသည် မဟုတ်လော။ သိလွယ်၏ဟူသော စကား အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ သုဟိ။ လ။ သက္ကာဝိညာတုံ။ မိန့်။ ကား။ ပမာဏသဒ္ဒါမရှိသော်လည်း။ သုဟိသွကာရောဇေ စသောသုတ် တို့ရှိကံ။ အကာရောဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်ပင်လျှင်။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏကို သိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည် ဖြစ်သိ သော်။ ။အ ကာရောဖြင့်သာ သိလွယ်၏ ဆိုသော်။ အကာရောဖြင့် အ၏ အက္ခရာ အဖြစ်ကိုသာ သိလွယ်ရာ၏။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ အ ဖြစ်ကိုသိလွယ်၏ ဟူသောစကားသည် အကြောင်းအကျိုး မတန်မရှိ ရာပြီလောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ၊ အသတိ။ လ။ ဘာဝကောကိုမိန့်။ အ ဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအာဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ အဖြစ်မရှိသော်။ အကာရောရှိကံ အ၏အက္ခရာအဖြစ်မရှိရကား။ အကာရောဖြင့် အာ ဒယော၏တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏအဖြစ်ကို သိလွယ်သည်ဖြစ်သိသော်။ ။ အ၏အက္ခရာ အဖြစ် မရှိရာသောကြောင့်။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံ ဝိညာဏအဖြစ်ကို သိလွယ်၏ဆိုသော်။ အ၏အက္ခရာ အဖြစ်မရှိသော ကြောင့်။ အ၏အက္ခရာအဖြစ်မရှိဟူသော အနက်သာ ဖြစ်ရာ၏။ အာ ဒယော၏တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ အကြောင်း အကျိုး မတန် မရှိရာပြီလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အသတိစ။ လ။ ပစ္စယာဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အ၏အက္ခရာ အဖြစ်မရှိသော်။ လ။

ကာရပစ္စည်း မသက်ရာသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ကာရပစ္စည်း မသက်
ရသောကြောင့် အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏကို သိအပ်၏ ဆို
သော်။ အ၏အက္ခရာ အဖြစ် ဖြစ်သောကြောင့် ကာရပစ္စည်းမသက်ရ
ဟူသော အနက်သာ ဖြစ်ရာ၏။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏကို
သိလွယ်၏ဟူသော စကားသည် အသို့သင့်အံ့နည်းအမေးကို ဖြေခြင်း
ငှာ။ တထိံ ပန။ လ။ ရာဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာရပစ္စည်းမသက်
ရသော်။ အက္ခရာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းမရှိဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဤကား၊ ဗျတိ
ရေက အကြောင်းဖြင့် ပြသောအရာတည်း။ ထိုဗျတိရေက၏အနွယအ
ကြောင်းကား။ အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗြဟ္မသမာသံ
ဖြစ်သောကြောင့် သုဟိသ္မကာရောဇ အစရှိသော သုတ်တို့၌ အဟုအက္ခ
ရာဝေါဟာရပြီးသည်။ အ၏အက္ခရာဝေါဟာရပြီးသောကြောင့်။ အက္ခ
ရေဟိကာရသုတ်ဖြင့် ကာရပစ္စည်း သက်ခြင်းပြီးသည်။ ကာရပစ္စည်း
သက်ခြင်းပြီးသောကြောင့် အကာရောဟူသော ဝေါဟာရပြီးသည်။ ထို
ကြောင့် အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏအဖြစ်ပြီး၏။ ဧကစက္ကာထီ
သံဟူသော ပမာဏသဒ္ဒါကြောင့် ပြီးသည်မဟုတ်ဟု အနွယအားဖြင့်
အကြောင်းကိုပြန်၍သိရာ၏။ ဤအာဒယောနှိုက် ပမာဏသဒ္ဒါမရှိသော်
လည်း အကာရောဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင် တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ
အဖြစ်ကိုသိအပ်၏ဆိုသော်။ ထိုထိုသို့သော သမာသ်ပုန်တို့နှိုက် အသို့
သိအပ်မည်နည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစ။ လ။ ပယောဂဝသေန
အဝဂန္တဗ္ဗံ။ မိန့်။ ပမာဏသဒ္ဒါမရှိသော်လည်း။ ပြုယုဂ်အစွမ်းအားဖြင့်
သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဟေဋ္ဌာ အကာရောဟိ ပယောဂဿ
နိဋ္ဌတ္တာ အာဟပယောဂဝသေန အဝဂန္တဗ္ဗန္တိ။ ဟုသံပျင်ဆို၏။ ။
ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုပင်လျှင် မြဲစေလိုရကား။ တထာဟိ။
ပ။ ပယောဂါဝိညာပေန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့ ပြုယုဂ်အားဖြင့်
သိအပ် မှတ်အပ်သောကြောင့်။ ဘူဝါဒယောဓာတဝေါစသော သုတ်
ဥဒါဟရုဏ်တို့တွင်။ ဘူဝါဒယောဓာတဝေါ စသောသုတ်နှိုက်။ တဂ္ဂု
ဏသံဝိညာဏ အဖြစ်ကို သိစေ တတ်သော ပမာဏသဒ္ဒါ မရှိသော်
လည်း။ ဘဝတောဘောတော စသော ပြုယုဂ်တို့သည် ဘူဝါဒယော
ပုန်၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏအဖြစ်ကို သိစေကုန်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
အသို့ သိစေသနည်းဟူမူ။ ဘဝတော၌ ဘူဓာတ်သည်။ ဘူဝါဒယော

ဓာတ်ပင်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘူအာဒိယေသံတေတိဘူဝါဒယောဟူသော
 ပုဒ်၌၊ ဝိသေသနဖြစ်သောဘူအာဒိဟူသောသမာဿ်ပုဒ်သည်။ ယေသံဟူ
 သော အညပုဒ်အနက်သို့ဝင်မှသာလျှင် ဘဝတောနှိုက် ဘူသည်ဓာတ်
 ဖြစ်နိုင်ရကား။ ဘဝတော စသော ပြယုဂ်ကိုသည်။ ဘူဝါ ဒယော၏
 တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏအဖြစ်ကိုသိစေလိုသည်ဟူလို။ «ဘဝတောနှိုက်
 ဘူသဒ္ဓါ၏ ဘူဓာတ် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ထိုဘူဓာတ် အမည်ဖြစ်
 သဖြင့် ဘူဝါဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
 အဗ္ဗုဒ္ဓေစနဂရုဗိနနည်းဖြင့် အကျယ်ပြုလိုရကား။ ဘဝတောတိဟိစ
 သည်ကိုမိန့်၏။ ဝါ။ ဘဝတော၏ ဘဝန္တသဒ္ဓါတည်၍ နာမ်ပုဒ်အဖြစ်
 ဖြင့်ပြီးသော်လည်း ဘဝတောစသော ပြယုဂ်တို့သည် ဘူဝါ ဒယော
 ၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏအဖြစ်ကို ပြီးစေ၏ ဟူသောစကားသည် အ
 သို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်းစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဘဝတောတိဟိ စ
 သည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘူသဒ္ဓါတည်၍ အန္တပစ္စည်း သက်၍
 နန္တပစ္စည်းကို ကဲ့သို့ ငဲ့၍ တောပြု၍ ဘဝတော ရုပ်ပြီးသည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ «ဘူသဒ္ဓါနောင်သက်သော အန္တပစ္စည်းသည်။ ဘဝနကြိယာ
 ရှိသောခြစ်ကို မဟောသည်ရှိသော်။ ဘူသဒ္ဓါကို ဓာတုသညာဟုအသို့
 သိရာအံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစ။ လ။ ဝိဟိတော မိန့်။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤဘဝတောပြယုဂ်နှိုက်။ အန္တပစ္စည်းကို ဓာတ်ကိုပိုင်း
 ခြားရာနှိုက်ပင် စီရင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ တေန။ ပ။ လဘတိတိကား။
 လဒ္ဓဂုဏ။ «ပမာဏသဒ္ဓါကို အာဒယော၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏကို
 သိစေခြင်းငှာမဆိုဟုပယ်ရာနှိုက် အကြောင်းယုတ္တိကို များစွာ ပြ၍ဆို
 ပြီ။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏကို သိစေခြင်းငှာပင် ဆို၏ယူသော် အဘယ်
 အပြစ် ရှိရာအံ့နည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အဝိ စသည်ကို မိန့်၏။
 နောက်ကိုပေါ်၏။ «အဓိပ္ပါယ်)။ «အထဝါ၊ ကား။ တေသံ။ ထိုလေး
 ဆယ့်တလုံးသောဝဏ္ဏတို့တွင်။ အကာရောဝ။ သည်သာလျှင်။ ကသ္မာ။
 ကြောင့်။ အာဒိ။ အစသည်။ ဟောတိ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ
 တည်း။ «တေသံ။ ထိုအအက္ခရာ အစရှိသော လေးဆယ့်တလုံး
 သောဝဏ္ဏတို့၏။ အနုက္ကမော။ အစဉ်ကို။ ပဉ္စန္ဒ။ ငါးပါးကုန်သော။ ဌာနာ
 နံ။ အက္ခရာ ဖြစ်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဌာနတို့၏။ ပဋိပါဒိုဝသာဝိစ။
 အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဿယာဒိပ္ပ ဘေဒေဟိစ။

နိဿယနိဿိတအစရှိသော အပြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပနယသ္မာ။
 ကြောင့်။ အာစရိယေဟိ။တို့သည်။ ဝုတ္တော။၏။ တသ္မာ။ကြောင့်။တသံ။
 ထိုဝဏ္ဏတို့တွင်။ အကာရောဝ။သည်သာလျှင်။ အာဒိ။သည်။ ဟောတိ။
 ၏။(သမ္ပန္နံ)။ ။တထာတံဝစနံ။သည်။ ဟိသစ္စံ။၏။ ဌာနာနိ။ အက္ခရာ
 ဖြစ်ရာအရပ်တို့သည်။ ကဏ္ဍတာလုမုဒ္ဓန္တောဌာဝသေန။ လည်ချောင်း။
 အာစောက်။ လျှာထိပ်။ သွား။နှုတ်ခမ်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ငဉ္စ။တို့
 သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ တာနိပန။ ထိုကဏ္ဍတာလု စသည်တို့ကိုကား။
 ဌန္တိဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဧတ္ထအက္ခရာနိတိဝစနတ္ထေန။ ဖြင့်။ ဌာနာနိတိ။ တို့ဟူ၍။
 ဝုတ္တာနိ။ ကုန်၏။ တနည်း။ ဧတ္ထ။ ဤကဏ္ဍတာလုစသော ငါးပါးသော
 ဌာနတို့ရှိက်။ အက္ခရာနိ။တို့သည်။ ပနယသ္မာ။ကြောင့်။ ဌန္တိဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ကုန်
 ၏။အုတ်တသ္မာ။ကြောင့်။တာနိ။ထိုကဏ္ဍတာလုစသည်တို့ကို။ ဌာနာနိတိ။
 ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ။ ကုန်၏။ ။(ဤတွင် ပဉ္စဌာနာနိတိပဉ္စကာရဏာနိ။ ဌာ
 နသဒ္ဓဿ ကာရဏာဘိဓေယျတံ ဒသေသန္တော တာနိ ပနဌန္တိ။လ။
 ရာနိတိ။ ဟုသံပျင်ဆို)။ ။ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချွဲဦးအံ။ ဣဒံ။ ဤစကားကို။
 ဝက္တာမိ။ ဆိုအံ။ ဣဏိ။သို့။ အနုဝိတက္ကယတောစ။ အဘန်တလဲလဲကြံ
 စည်သောသူအားလည်းကောင်း။ အနုဝိစာရယတောစ။ အဘန်တလဲလဲ
 ဆင်ခြင် စဉ်းစားသော သူအားလည်းကောင်း။ တသ္မိံတသ္မိံဌာနေ။ ထို
 ထိုသို့သော ကဏ္ဍအစရှိသောဌာနံရှိက်။ ဥပ္ပန္နာယ။ ဝစိဝိညတ်ကိုဖြစ်
 စေတတ်သော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတုယာ။ ဗိတ္တပေထဝီ
 ဓာတ်၏။ ဥပါဒိဏ္ဍိယသန္ဓေန။ ကမ္မဇပေထဝီဓာတ်နှင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။
 တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသို့သောကဏ္ဍအစရှိသောအရပ်ရှိက်။ ဝါ။ ထိုထိုသို့
 သောလည်ချောင်းအာစောက်အစရှိသောအရပ်ရှိက်။သဒ္ဓေါ။စိတ္တဇသဒ္ဓါ
 သည်။ ဇာယတိ။၏။ ဧတ္ထ။ဤသို့သဒ္ဓါဖြစ်ရာ၌။ ဝါ။ ဤငါးပါးသောဌာနံ
 တို့၏။ပုဗ္ဗာပရဝိသေသော။ရှေ့နောက်ဖြစ်စဉ်အထူးသည်။ဝါ။ရှေ့နောက်
 ဖြစ်ရာ ဌာနံအထူးသည်။ နစအတ္ထိ။မရှိ။ ပနတတာပိ။ ထိုသို့ရှေ့နောက်
 အထူးမရှိသော်လည်း။ သော။ ထိုသို့ဖြစ်သော သဒ္ဓါသည်။ အကာရာဒိ
 နာမေန။ အအက္ခရာအစရှိသောအမည်ဖြင့်။ ဝေါဟာရံ။ ကဏ္ဍဇအက္ခ
 ရာအစရှိသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ အာဂတော။ ရောက်၏။ တတ္ထစ။ ထို
 လေးဆယ့်တသုံးသော အက္ခရာတို့တွင်လည်း။ ။အဝဏ္ဏကဝဂ္ဂဟကာ
 ရာ။ အဝဏ်နှစ်လုံး။ ကင်ဂါးလုံး။ ဟအက္ခရာတို့သည်။ ကဏ္ဍဇ။

လည်ချောင်း၌ဖြစ်သော အက္ခရာမည်ကုန်၏။ ဣဝဏ္ဏ ဝဝဂ္ဂယကာရာ။
 ဣဝဏ်နှစ်လုံး။ ဝဝဂ်ငါးလုံး။ ယအက္ခရာ တို့သည်။ တာလုစာ။ အာ
 စောက်၌ဖြစ်သော အက္ခရာမည်ကုန်၏။ ခုဝဂ္ဂရကာရဋ္ဌကာရာ။ ခုဝဂ်
 ငါးလုံး။ ရအက္ခရာ။ ဋအက္ခရာတို့သည်။ မုဒ္ဒစာ။ လျှာထိပ်နှိုက်ဖြစ်သော
 အက္ခရာမည်ကုန်၏။ တဝဂ္ဂလကာရသကာရာ။ တဝဂ်ငါးလုံး။ လအက္ခရာ။
 သအက္ခရာတို့သည်။ ဒန္တစာ။ သွား၌ဖြစ်သောအက္ခရာမည်ကုန်၏။
 ဥဝဏ္ဏပဝဂ္ဂါ။ ဥဝဏ်နှစ်လုံး။ ပဝဂ်ငါးလုံးတို့သည်။ ဩဋ္ဌစာ။ နှုတ်ခမ်း
 ၌ဖြစ်သောအက္ခရာမည်ကုန်၏။ ဧကာရော။ သည်။ ကဏ္ဍတာလုစာ။
 လည်ချောင်းအာစောက်တို့၌ ဖြစ်သော အက္ခရာမည်၏။ ဩကာရော။
 သည်။ ကဏ္ဍဩဋ္ဌစာ။ လည်ချောင်းနှုတ်ခမ်း၌ဖြစ်သော အက္ခရာမည်
 ၏။ ဝကာရော။ သည်။ ဒန္တဩဋ္ဌစာ။ သွားနှုတ်ခမ်း၌ဖြစ်သောအက္ခရာ
 မည်၏။ (တနည်းကား။ ကဏ္ဍဩဋ္ဌစာ။ လည်ချောင်း၌ဖြစ်ကုန်၏။ လ။ ဒန္တဩဋ္ဌ
 စာ။ သွား နှုတ်ခမ်းနှိုက်ဖြစ်၏ သော်လည်းပေး)။ တတ္ထ။ ထိုကဏ္ဍဩ
 အစရှိသောအက္ခရာတို့တွင်။ ဝါ။ ဧကဇ္ဈိအက္ခရာတို့တွင်။ အဝဏ္ဏ
 ကဝဂ္ဂဟကာရာ။တို့သည်။ ကဏ္ဍဝ။ လည်ချောင်းနှိုက်သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာဝိ
 စာယန္တိ။ အကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ။ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်
 လည်း။ ကာလသုတိဘောဒေဟိ။ ဒိဃာရဿ အစရှိသောကာလ။ ခနိတ
 သိထိလစသောသုတိအထူးတို့ဖြင့်။ ဘိန္နာ။ ထူးကုန်၏။ ဝါ။ ပြားကုန်၏။
 ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ ကေဝိဿာယေဝ။ တယောက်
 ထည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိယာ။ ၏။ ဂဗ္ဘေ။ ဝမ်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ။ ဖြစ်
 ကုန်သော။ ဒါရကာ။ တို့သည်။ ဂဏ္ဍာဒိဘောဒေန။ အမည်းအရွှေအစရှိ
 သော အဆင်းထူးဖြင့်။ ဝါ။ မည်းခြင်း ရွှေခြင်း အစရှိသော အဆင်း
 ဖြင့်။ ဘိန္နာဝ။ ထူးကုန် သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိယထာ။ သကဲ့သို့။
 ဧဝံတထာ။ တူ။ ဣမာနိဝိ။ ဤသို့တရသောဌာန်၌ဖြစ်သောအက္ခရာတို့ကို
 လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနံ။ ကုန်၏။ 'ဝေမိခာဝိဒဋ္ဌဗ္ဗာနံ။ ဟူ၍ပါဌ်ရှိကုန်၏။ ဣဓာဝိ။
 ဤ ကဏ္ဍဌာန် စသည်၌လည်း။ ပေးလေ)။ ဧကသ္မိဌာနေး။ တရသော
 ကဏ္ဍဌာန်၌။ ဝိသဒိသက္ခရာပိ။ ကာလ၊ သုတိအားဖြင့် မတူသော အ
 ဝဏ်၊ ကဝဂ်၊ ဟအက္ခရာတို့သည်။ ယဒိပနစာယန္တိ။ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်
 အံ။ ဧဝံသန္တေသု။ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အညေဝိ။ ကဏ္ဍဩအက္ခရာ
 တို့မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော။ ဝိသဒိသ အက္ခရာ။ မတူကုန်သော

အက္ခရာတို့သည်။ တတ္ထေဝံ။ ထိုကဏ္ဍဌာန်နှိုက်လျှင်။ ကဏ္ဍာ။ ကြောင့်။
 နုပုဇ္ဇန္တိ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ တဿ။ ထို
 ကဏ္ဍဌာန်၏။ သဗ္ဗေသံ။ အလုံးစုံသော ဌာန်နှိုက်ဖြစ်ကုန်သော အက္ခ
 ရာတို့၏။ အဘေတ္တတ္တာ။ ဖြစ်ရာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နုပုဇ္ဇန္တိ။
 မဖြစ်ကုန်။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ အံ။ ကော်သာယေဝ။ တယောကံထည်းသာ
 လျှင်ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိယာ။ ၏။ ဝဗ္ဘေ။ ဝဗ္ဘောဒိဝိသဒိသေသု။ အဆင်းအ
 စရှိသည်ဖြင့်မတူကုန်သော။ ခါရကေသု။ တို့သည်။ ဇာယန္တေသုပိ။ ဖြစ်
 ကုန်သော်လည်း။ အညေ။ လူဇာတ်မှတပါးကုန်သော။ ကုက္ကုဋ္ဌဂေါဏ
 ပေါတကာဒယော။ ကြက်ငယ်နွားငယ်အစရှိသည်တို့သည်။ နုပုဇ္ဇန္တိ
 ယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ တူ။ ဣဒံသမ္ပဒံ။ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။
 ဒဠိ။ ၏။ ဧတ္ထေ။ ဤငါးပါးကုန်သော ဌာန်တို့၌သာလျှင်။ ပဝတ္တာ။ ကုန်
 သော။ ဌာနသုတိ ကာလတေဒေန။ ဌာနံ။ သုတိ။ ကာလဟူသောသုံးပါး
 သော အထူးအပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နာ။ ကုန်သော။ ဧက စတ္တာဓီသအက္ခ
 ရာ။ တို့သည်။ နိဿယ နိဿိတဝသေန။ နိဿယ အက္ခရာ၊ နိဿိတ
 အက္ခရာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ။ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
 တတ္ထေ။ ထိုနိဿယ၊ နိဿိတအက္ခရာတို့တွင်လည်း။ သရာ။ သရဖြစ်ကုန်
 သောအက္ခရာတို့သည်။ နိဿယာ။ နိဿယအက္ခရာမည်ကုန်၏။ ဝါ။
 မှီရာအက္ခရာမည်ကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနာ။ ဗျဉ္ဇနဖြစ်ကုန်သော အက္ခရာတို့သည်။
 နိဿိတာ။ နိဿိတအက္ခရာမည်ကုန်၏။ တထာတံဝစနံ။ သည်။ ဟိသစ္စံ။
 ၏။ ဗျဉ္ဇနာ။ တို့သည်။ သရပ္ပဋိဗဒ္ဓ ဝတ္ထိနော။ သရဖြစ်သောအက္ခရာနှင့်
 စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ သရာ။ တို့သည်။ နုပုဇ္ဇနုပုဇ္ဇိဗဒ္ဓဝတ္ထိနော။ ဗျည်း
 ဖြစ်ကုန်သော အက္ခရာတို့နှင့် စပ်၍ မဖြစ်ကုန်။ တတ္ထေ။ နိဿယ၊ နိဿိ
 တေသု။ တို့တွင်လည်း။ နိဿယာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။
 ဝတ္ထဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ သရာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။
 စွာ။ ဝတ္ထာကုန်၏။ တေဝ။ ထိုနိဿယဖြစ်သောသရတို့သည်လည်း။ ဧက
 ဇာ။ တရတရသောဌာန်၌ဖြစ်သော သရတို့လည်းကောင်း။ နိဇာ။ နှစ်ခု
 နှစ်ခုသော ဌာန်တို့နှိုက်ဖြစ်သော သရတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ
 ပတေဒေန။ ဖြင့်။ ဒုဝိဓာ။ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဧတ္ထေ။ ဤနှစ်ပါး
 ကုန်သော ဧကဇနိဇ သရတို့ တွင်လည်း။ နိဇာ။ နိဇသရတို့သည်။
 အပ္ပကာ။ နည်းကုန်၏။ ဧကဇာ။ ဧကဇသရ တို့သည်။ ဗဟုကတရာ။

များကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ အပ္ပကဗဟုကေသု။ အနည်း၊ အ
 များတို့တွင်။ ဗဟုကာဝ။ အများဖြစ်သော သရတို့ကိုသာလျှင်။ ပထ
 မံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဧကဇာဝ။ တို့ကိုသာ
 လျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ တေ။ ထိုဧကဇာ သရတို့သည်လည်း။
 ကဏ္ဍတာလု ဩဠ္လုဇ ဝသေန။ ကဏ္ဍဇသရ။ တာလုဇသရ။ ဩဠ္လုဇ
 သရတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓာ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တတ္ထ
 စ။ ထိုသုံးဌာနတို့နှိုက်ဖြစ်သော ဧကဇာသရတို့တွင်လည်း။ ဌာနပဋိပါ
 ဋိယာ။ ဌာနတို့၏အစဉ်ဖြင့်။ ကဏ္ဍဇာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။
 ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ တတော။ ထိုကဏ္ဍဇသရကိုဆိုပြီးသည်မှ။ ပရံ။ နှိုက်
 တာလုဇာ။ သရတို့ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ တတော။ ထိုတာလုဇသရတို့
 ကိုဆိုပြီးသည်မှ။ ပရံ။ နှိုက်။ ဩဠ္လုဇာ။ သရတို့ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ကြောင့်။ တေ။ ထိုဧကဇာသရတို့ကို။ ဌာနနုက္ကမေန။ ဖြင့်။
 ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ တတ္ထစ။ ထိုဌာနစဉ်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ဧကဇာသရတို့
 တွင်လည်း။ ရဿာနံ။ တို့၏။ လဟုကတ္တာ။ ပေါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဒိဃာနံ။ တို့၏။ ဂရုကတ္တာ။ လေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လဟုကာ ဂရု
 ကေသု။ တို့တွင်။ လဟုကာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ရဿာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။
 ကုန်၏။ ဒွိဇေသုပန။ ဒွိဇဖြစ်ကုန်သော အေက္ခရာ ဩအက္ခရာ တို့တွင်
 ကား။ ပထမပတိဋ္ဌိတဌာန ဒွယဇာတတ္တာ။ မုဒ္ဒ။ ဒန္တ။ ဩဠ္လုဟုဆိုအပ်ကုန်
 သောဌာနတို့၏ ရှေးအတို့နှိုက်တည်သောကဏ္ဍဌာန တာလုဌာန နှစ်
 ခုတို့၏အပေါင်းနှိုက်တည်သောကြောင့်။ ဧကာရောဇေ။ ကိုသာလျှင်။
 ဝုတ္တဗ္ဗာ။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ တာဝ။ ဗျည်းတို့၏ရှေးဦးစွာ။ သရာ
 နံ။ တို့၏။ အနုပုဗ္ဗဗိန္ဒာ။ အက္ခရာတို့၏အစဉ်ကိုကြံခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ။ အနက်။ ။ (အက္ခရာအပိ အာဒယော ဧကစက္ကာထိသံ တို့ကို
 စောဒနာ၏။ ထိုသို့သာစောဒနာကောင်းသလော အမေးကို ဖြေခြင်း
 ဌာ။ အထဝူ။ လ။ စောဒနာကိုမိန့်။ ကား။ လေးဆယ့်တလုံးသောအက္ခ
 ရာတို့တွင်။ အ အက္ခရာသည်သာ အဘယ်ကြောင့် အစ ဖြစ်လေသ
 နည်း။ ပထမကလလံဟောတိစသည်တို့၌ကဲ့သို့။ အ-ဖြစ်ပြီးမှ-အာ-ဖြစ်
 စဉ်ရှိလေသလော။ ဤသို့လည်း တနည်းစောဒနာသည် ဖြစ်သိသော်။
 တနည်း။ အထဝါ။ လ။ စောဒနာကို ကစည်းဆရာကို အပြစ်တင်ဘွယ်

ရှိ၍။ ထိုအပြစ်ကို တင်အံ့သောဌာ ဆိုသတည်း။ အဘယ်သို့ အပြစ်
တင်ဘွယ် ရှိသနည်းဟူမူကား။ အရှင် ဝိမလ ဗုဒ္ဓိဆရာ အရှင်မဟာ
ကစ္ဆည်းဆရာသည် အာဒယောဟု လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာတို့
တွင်-အ-ကိုအစပြု၍ဆို၏။ အကယ်၍ထိုသို့ဆိုချေသော်။ အ အက္ခရာ
ဖြစ်ပြီးမှ။ အာအက္ခရာ စသည် ဖြစ်စဉ်ရှိ၏။ ဝါ။ က-အက္ခရာအစရှိ
သည်ကိုအစားထား၍ မဆိုကောင်းပါဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။
ထိုသို့တမူကား။ အ-ဖြစ်ပြီးမှ။ အာ-ဖြစ်စဉ်ရှိသည်မဟုတ်။ မဟုတ်ဖြစ်
သောကြောင့် လေးဆယ့်တလုံးသောအက္ခရာတို့တွင်။ အ-ကိုအစပြု၍
အာဒယောဟု မဆိုတန်။ ဆိုချေသော် ကမဆန့်သော ဝိရောဓိဒေါသ
ရောက်၏။ ဤသို့အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကိုတင်အံ့သောဌာ ဆို
သတည်း။ အဓိပ္ပါယ်အထက်အတိုင်းဆို။ ။ထိုလေးဆယ့်တလုံးသော
အက္ခရာတို့တွင်။ အ-အက္ခရာကို အဘယ်ကြောင့်အစပြု၍ ဆိုအပ်လေ
သနည်းဟုလိုသည်။ ပဉ္စန္ဒီ။လ။ အနုတ္တမောကို စောဒက တင်သောအ
ပြစ်ကိုချေအံ့ဖြေအံ့သောဌာ ဆိုသတည်း။ ကား။ အ-အက္ခရာဖြစ်ပြီးမှ
အာ-ဖြစ်စဉ် မရှိသော်လည်း။ ငါးပါးသော ဌာန်တို့၏ အစဉ်အားဖြင့်
လည်းကောင်း။ နိဿယ၊ နိဿိတ စသော အပြား အားဖြင့် လည်း
ကောင်း။ လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာတို့၏ အစဉ်ကို ရှေးဆရာတို့
ဆိုအပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့်။ အ-ကို အစပြု၍ ဆိုသည် ဖြစ်ဘိ
သော်။ ။ငါးပါးသောဌာန်တို့၏ အစဉ်ဖြင့်-အ-အက္ခရာကို အစပြု၍
ဆို၏ဆိုသော်။ ထိုသို့ငါးပါးသောဌာန်တို့၏ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်သည်
ကိုယုတ္တိဉာဏနှင့်ကင်း၍ သိကောင်း၏ဟူသောအနက် ရောက်ရာ၏
စောဒနာကိုဖြေခြင်းဌာ။ တထာဟိစသည်ကိုမိန့်။ ကား။ ထိုစကားမှန်
၏။ ကဏ္ဍ။ လ။ ဩဋ္ဌဟူသော အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သော ဌာန်ငါးပါးရှိ
သည့်ယုတ္တိကိုဆ၍ သိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ တနည်းကား။ဌာန်ငါးပါးတို့
၏ဖြစ်စဉ်ဟုဆို၏။ ဌာန်ငါးပါးတို့၏ ဖြစ်စဉ်မရှိလေသော်လည်း ဌာန်
ငါးပါးတို့၏ အစဉ်ဖြင့်ဆို၏ ဟူသောစကား သည်အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့
နည်း စောဒနာကိုဖြေခြင်းဌာ။ တထာဟိ။ လ။ ဗြဝသေန။မိန့်။ ကား။
ကဏ္ဍ။လ။ ဩဋ္ဌ အားဖြင့် ဌာန်ငါးပါးတို့၏ ဖြစ်စဉ် ရှိသည် ဖြစ်ဘိ
သော်။ ။အက္ခရာတို့၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကဏ္ဍ။တာလု။မုဒ္ဓ။ဒန္တ။ဩဋ္ဌ
တို့သည်။ အဘယ်ဗျုပ္ပတ္တိကြောင့် ဌာန်ဟူသော ဝေါဟာရကို ရကုန်

သနည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တာနိပန။လ။ ဂုတ္တာနိမိန့်။ «ထိုကဏ္ဍ
တာလုစသည်တို့ကို။ ဋ္ဌန္တိအစရှိသော ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဌာနဟု ဆို
အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ သံပျင်နှိုက်ကား။ ဌာနသဒ္ဒသ ကာရဏာဘိ
ဓေယျတံဒသေသန္တော တာနိပန။လ။ အက္ခရာနိတိအာဟ။ ဆို၏။ တ
နည်းကား။ စိတ္တဇ သဒ္ဒါ၏ စိတ်သည်သာ ဌာန ဖြစ်ကောင်း သည်
မဟုတ်လော။ ကဏ္ဍတာလု စသည်တို့သည် ဌာန မည်၏ ဟူသော
စကားသည် အသို့သင့်အံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ တာနိ ပန။
လ။ ဂုတ္တာနိမိန့်။ ရှေးနည်း။ «ငါးပါးသော ဌာနတို့နှိုက်။ ထိုထိုသို့
သောဌာနအားလျော်စွာ။ သဒ္ဒကွရာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြအံ့သော
ငှာ။ ဣဒံဝက္ခာမိတိဟိ။လ။ သဒ္ဒေါဇာယတိမိန့်၏။ တနည်းကား။ ကဏ္ဍ
တာလုစသောဌာနတို့၌။ အ-အစရှိသော အက္ခရာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏
ဆိုသော်။ ကဏ္ဍတာလုအစရှိသောဌာနတို့သည်ကမ္မဇဖြစ်ခဲ့။ အ-အစ
ရှိသော အက္ခရာတို့သည်စိတ္တဇဖြစ်ခဲ့။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် စိတ္တဇဖြစ်သော
အက္ခရာတို့သည် ကမ္မဇဖြစ်သော ကဏ္ဍတာလု စသည်တို့နှိုက် ဖြစ်၏
ဟူသောစကားသည် အသို့သင့်ရာအံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေခြင်း ငှာ။
ဣဒံဝက္ခာမိတိဟိ။ လ။ သဒ္ဒေါဇာယတိမိန့်၏။ ကား။ ဤစကားကိုဆိုအံ့
ဟုကြံသောသူအား။ ထိုထိုသို့သော ကဏ္ဍတာလုစသော အရပ်နှိုက်။
ဝစိဝိညုတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ္တဇ ပထဝီဓာတ်၏ ကမ္မဇပထဝီ
ဓာတ်နှင့်ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ထိုထိုသို့သော ကဏ္ဍစသော အရပ်နှိုက်။
စိတ္တဇသဒ္ဒဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ «ဤတွင်သဒ္ဒေါဇာယတိနှိုက် သဒ္ဒ
သည် ခရုသင်းသံ။ ထက်စည်သံ၊ မိဗန်းသံစသောဥတုဇသဒ္ဒ။ အ- အက္ခ
ရာအစရှိသော စိတ္တဇသဒ္ဒဟု နှစ်ပါးရှိသည်တွင်။ စိတ္တဇသဒ္ဒါ၏ ဖြစ်
ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝစိဝိညုတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ်ကို ပုဂ္ဂ
လာမိဋ္ဌာန်၏ အဝှမ်းအားဖြင့်ပြလိုရကား။ အနုပိတက္ကယတောအ နုပိစာ
ရယတောစမိန့်။ «အပေါင်းအမိပ္ပါယ်ကား။ ဤစကားကို ဆိုအံ့ဟု
ကြံသောသူအား ဟောအပ်သောအနက်အား လျော်သောသဒ္ဒကိုဖြစ်
စေတတ်သောစိတ်သည်ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်သည် ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်၍လျှင် မိမိ၏
ဥပ္ပါဒက္ခဏ၌။ ပထဝီ။ အာပေါ။ တေဇော။ ဝါယော။ ဝဏ္ဏ။ ဂန္ဓ။ ရသ။
ဩဇာ။ ဤရှစ်ပါးသော အဋ္ဌကလာင်ရုပ်တို့ကို ကဏ္ဍစသော ငါးပါး
သော ဌာနတို့တွင်။ ကပါးပါးသော ဌာန၌ဖြစ်စေ၏။ ထိုကပါးပါးသော

ဌာနိန္ဒပင်လျှင် ရအပ်သောအခွင့်ရှိသော ရှေးဘဝတို့၌ လေ့ကျက်အပ်
သောကံသည်လည်း။ ထိုရှစ်ပါးသောရုပ်တို့ကိုပင်ဖြစ်စေ၏။ ထိုသို့ဖြစ်စေ
ကြရာတွင် ဗိတ္တဇပထဝီဓာတ်သည် ကမ္မဇပထဝီဓာတ်ကိုထိစေ၏။ ဤ
သို့ထိစေသဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သောကလာပ်တို့၌ အကျွမ်းဝင်သောနှစ်ပါး
ကုန်သော ကမ္မဇပထဝီ၊ ဗိတ္တဇပထဝီ ဓာတ်တို့၏။ အချင်းချင်းထိခိုက်
သဖြင့်ကဏ္ဍတာလု စသည်တို့၌။ ထိုထိုသို့သောသဒ္ဓဖြစ်၏။ ကဏ္ဍ၌ဖြစ်
သောပထဝီဓာတ်နှစ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်းထိခိုက်၍ ကဏ္ဍဇစသော
အက္ခရာကို ဖြစ်စေ၏ဟူလေ။ ။ထိုသို့ ဗိတ္တဇဖြစ်သော သဒ္ဓအက္ခရာ
သည်။ ကဏ္ဍတာလုစသောဌာနအစဉ်၊ အ-ပြီးမှ-အာ။ က-ပြီးမှ-ခ-စ
သည်အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်လေသလောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ နဇေတ္ထံ။ လ။
ဂတော။ မိန့်။ ကား။ ငါးပါးကုန်သောဌာနတို့၌ဖြစ်သော အက္ခရာတို့တွင်။
ရှေးဦးစွာ ကဏ္ဍဇအက္ခရာဖြစ်၏။ ထိုနောင် တာလုဇအက္ခရာ ဖြစ်၏။
လ။ ထိုနောင် ဩဠဇ အက္ခရာ ဖြစ်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ တ
ခုတခုသောဌာန၌ ဖြစ်သော အက္ခရာတို့တွင်။ ဤအက္ခရာ ကား ရှေး
ဦးစွာဖြစ်၏။ ဤအက္ခရာကား နောက်ဖြစ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရှေ့
နောက် ဖြစ်စဉ်မရှိ။ ဆိုလိုသောဆရာ၏ အလိုအား လျော်သဖြင့် ရံ
ခါရှေးဦးစွာ ဩဠဇ။ ရံခါ ကဏ္ဍဇ။ ရံခါ ဒန္တဇ။ ရံခါတာလုဇ အစ
ရှိသော နည်းဖြင့် ရှေ့နောက် ဖြစ်စဉ်မှကင်းရကား။ နဇေတ္ထပုဗ္ဗာပရ
-ဝိသေသော မိန့်၏ဟူလေ။ ။ထိုသို့သော ဌာန၌ ဖြစ်သော သဒ္ဓ
အက္ခရာတို့သည် တပါးသောအမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း
ငှာမတတ်ကောင်းသောကြောင့် အအက္ခရာ၊ ဣအက္ခရာ အစရှိသော
အမည်ဖြင့်အစဉ်ကိုထား၍ ဌာန အက္ခရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်
ရကား။ သောပနအကာရာဒိနာမေန ခေါဟာရမာဂတော မိန့်။ ။
ငါးပါးကုန်သော ဌာနတို့သည် အက္ခရာတို့၏ ဖြစ်ရာတို့၏။ ကဏ္ဍတာ
လုစသောတခုတခုသောဌာနနှိုက်ပင်လျှင် လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခ
ရာတို့သည် အထူးဖြစ်လေသလော။ ဝါ။ တလုံးတလုံးသောအက္ခရာတို့
သည်ပင်။ ကဏ္ဍတာလုစသောဌာနငါးပါးတို့နှိုက်လည်း ဖြစ်လေသလော
အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တတ္ထစအဝဏ္ဏကဝဂ္ဂဟကဿရာ။ လ။ ဝကာရော
ဒန္တဩဠဇောမိန့်။ အသီးအသီးဖြစ်ကြသည်ပါဌ်လျှောက်ဆို။ ။အ
ဝဏ်စသော ရှစ်လုံးသောအက္ခရာတို့သည် ကဏ္ဍဌာနနှိုက်ဖြစ်ကုန်၏ဆို

သော် ဖြစ်ရာဌာနတူရကား။ ဖြစ်တတ်သောအကွရာတို့လည်း အတူ
တူချည်းဖြစ်လေအံ့လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ၊ တတ္ထ။လ။ ဘိန္နာဝေဒိ
တဗ္ဗာမိန့်။ ။ထိုသို့ဌာနတူလျက် ဌာနိပြားသည်ကို ဥပမာဖြင့် ထင်
စွာပြလိုရကား။ ယထာဟိ။လ။ဗဒ္ဓဗ္ဗာနိမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ တယောက်
သောမိန်းမ၏ဝမ်းကွဲသို့ ကဏ္ဍငသောဌာနဖြစ်၏။ ထိုဝမ်း၌ ဖြစ်သောသူ
ငယ်ကွဲသို့တခုသောဌာန၌ဖြစ်သော အကွရာစသည်တို့သည် ဖြစ်ကုန်
၏။ ထိုသူငယ်တို့၏အမည်းအရွှေအစရှိသောအပြားဖြင့် ပြားသကဲ့သို့
အအကွရာအစရှိသည်တို့၏ ကာလသုတိအပြားတို့ဖြင့်ပြားကုန်၏။ ဤ
သို့မှတ်အပ်၏ဟူလိုသော်။ ။ကဏ္ဍဌာနတခုရှိက် ကာလသုတိဖြင့်ပြား
သောအကွရာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟူလိုသော်။ ထိုကဏ္ဍစအကွရာတို့
မှိသဒိသကွရာ အဖြစ်ဖြင့် ထူးကုန်သော တာလုစ အကွရာစသည်
တို့သည်လည်း ထိုကဏ္ဍဌာန၌ ဖြစ်ကောင်းလျက် အဘယ်ကြောင့်မဖြစ်
ကုန်ဟုဆိုသင့်ကုန်အံ့နည်းဟု စောဒနာလိုရကား။ ယဒိပနေကတ္ထိ။လ။
နုပ္ပန္နန္တိတိဆို၏။အမိပ္ပါယ်ကား။အထက်အတိုင်းဆို။ ။ဖြေလိုရကား။
တဿ သဗ္ဗေသမခေတ္တတ္တာမိန့်။ ထိုကဏ္ဍဌာန တခု၏ အလုံးစုံသော
တာလုစစသော အကွရာတို့၏ ဖြစ်ရာမဟုတ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ဝါ။
မဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုသို့မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း
ကို ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြလိုရကား။ ယထာဟိ။လ။ သမ္ပဒမိဒံဗဒ္ဓဗ္ဗံ။မိန့်။
ရှေးနည်းမှီ၍ ပါဌ်လျှောက်ဆို။ ။ပဉ္စနံပနဌာနာနံ။ ပဋိပါဒိုဝသာဝိစ
ဟူသောသင်္ခေပ၏ဝိတ္တာရကိုပြပြီး၍။ နိဿယာဒိပ္ပဘေဒေဟိ။ ဝုတ္တော
ဟူသောသင်္ခေပ၏ ဝိတ္တာရကိုပြခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစ။ပ။ ဒုဝိဓာ။မိန့်။ တနည်း။
ကား။ ဗဒ္ဓန္တံ။လ။ ဝသာဝိစ၏အကျယ်ကို ဆရာဆိုသောနည်းဖြင့် သိရ
ပြီ။ နိဿယာ ဒိပ္ပဘေဒေဟိ အကျယ်ကို အသို့ သိရပါအံ့နည်း အ
မေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဧတ္ထစ။လ။ဒုဝိဓာမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ဧတ္ထစသည်
ဖြင့်သိအပ်၏ ဟူလိုသော်။ ဝါ။ ဤငါးပါးကုန်သော ဌာနတို့၌ပြားကုန်
သော လေးဆယ့်တလုံးသော အကွရာတို့သည်။ နိဿယနိဿိတအား
ဖြင့် နှစ်ပါးပြားကုန်၏ဟူလိုသော်။ နိဿယနိဿိတအားဖြင့် ပြားကုန်
သော လေးဆယ့်တလုံးသော အကွရာတို့တွင်။ သရအကွရာတို့ကို အ
ဘယ်ကြောင့် ရှေးဆိုသနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တတ္ထစ။လ။ သရာဝ
ပထမံဝုတ္တာမိန့်။ ပါဌ် လျှောက်ဆို။ ။နိဿယနိဿိတအကွရာတို့

တွင်။ နိဿယအက္ခရာတို့ကို ရှေးဦးစွာ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ သရတို့
ကိုရှေးဆိုအပ်ကုန်၏ဟု ဆိုသော်။ နိဿယတို့ကို ရှေးဦးစွာ ဆိုအပ်
သောကြောင့်နိဿယတို့ကို ရှေးဆိုအပ်၏ဟူသောအနက်သာ ပြီးရာ၏။
သရတို့ကို ရှေးဆိုအပ်၏ဟူသောအနက် မပြီးသင့်ရာတကားစောဒနာ
ကိုဖြေခြင်းငှာ။ တတ္ထစသရာနိဿယာ။ ဗျဉ္ဇနာနိဿိတာမိန့်၏။ ဖြေလေ။
ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို ပစ္စက္ခသိလျှင်းလေသလော အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
တထာဟိ။ လ။ ဝုတ္တိနောသရာမိန့်။ ပါဠိလျှောက်ဆို။ ။ သရအက္ခရာတို့
သည်တပါးတည်းသာလော။ ငှာ။ တေစဒုဝိဓာဧကဇာဒ္ဒိဇာတိ မိန့်။ ။
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဧကဇာဖြစ်သောသရအက္ခရာတို့ကို အဘယ်ကြောင့်
ရှေးဦးစွာ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ကြောင့်။ ဇ္ဈေစ။ လ။ ဧကဇာဝပထမံ
ဝုတ္တာမိန့်၏။ ။ ဧကဇာသရအက္ခရာသည်လည်း။ တပါးတည်းသာလော။
ကြောင့်။ တေစ။ လ။ တိဝိဓာမိန့်။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ကဏ္ဍဇာသရ စ
သည်ကိုအဘယ်ကြောင့် ရှေးဆိုသနည်း။ ကြောင့်။ တတ္ထစ။ လ။ နုတ္တ
မေနဝုတ္တာမိန့်။ ထိုကဏ္ဍဇာ သရတွင်-အ-ကို အဘယ်ကြောင့်-အာ-၏
ရှေးဆိုသနည်း။ ကြောင့်။ တတ္ထစ။ လ။ ရဿာဝပထမံဝုတ္တာမိန့်။ ဧက
ဇာသရအစဉ်ကိုဆိုပြီ။ ဒ္ဒိဇာသရဖြစ်စဉ်ကိုမဆိုပြီလော။ ကြောင့်။ ဒ္ဒိဇ
ဇာ။ ပ။ ဝုတ္တာမိန့်။ ပြီးမှ ဩဖြစ်စဉ်ရှိ၏ဟူသော အနက်ရောက်၏။
စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ပထမ။ လံ။ ဇာတတ္တာပုဒ်ကိုမိန့်။ ။ ဧကဇာ
ရဒ္ဒိဇာသရတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ဆိုပြီး၍။ အပြီးနိဂုံးအုပ်လိုရကား။ ဣတိ။
လ။ စိန္တာ။ တည်း။ ဝါ။ ထိုသို့ဆိုရသဖြင့်အဘယ်ဂုဏ်ရှိသနည်း။ ကြောင့်။
ဣတိအယံ။ လ။ စိန္တာမိန့်။ ကား။ ဤသည်လျှင်သရတို့၏အစဉ်ကိုရှေး
ဦးစွာကြံသောနည်းဟု သိရသောဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်သိသော်။ ဤစကား
အစဉ်၌ပေါ်၏။ စုံအောင်သာ အထွက် အတက်ကို ရေးလိုက်သည်။
အဓိပ္ပါယ်)။ ။ ဗျဉ္ဇနာပန။ တို့သည်ကား။ ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂဝသေန။ ဝဂ်။ အဝဂ်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ။ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တတ္ထစ။ ထို
ဝဂ်။ အဝဂ်တို့တွင်လည်း။ ဝဂ္ဂါနံ။ တို့၏။ ဗဟုကတရတ္တာ။ အလွန်များ
သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဣတရေသဉ္စ။ အဝဂ် အက္ခရာတို့၏လည်း။
ဣတ္တရတ္တာ။ နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂါဝ။ တို့
ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝုတ္တာ။ ကုန်၏။ ယှဝဂ္ဂါနပန။ တို့၏ကား။ အနုတ္တ
မော။ ကို။ ဌာနာနုတ္တမဝသေန။ ဌာနံစဉ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိ

ဘဇ္ဇော၏။ ဟိသမ္ဘံ၏။ ပထမံစွာ။ ကဏ္ဍဌာနံသည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၏။
 တတောထိနောင်မှ။ တာလုမုဒ္ဒဒန္တောဋ္ဌဌာနာနိ။ တာလုဌာနံ။ မုဒ္ဒဌာနံ။
 ဒန္တဌာနံ။ ဩဋ္ဌဌာနံတို့သည်။ ပတိဋ္ဌတာနိ။ ကုန်၏။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ၏။
 တတ္ထစ။ ထိုဌာနံစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သောဝဂ်တို့နှိုက်လည်း။ သမာဓိနိ
 ဝိဌာ။ ကောင်းစွာအကျယ်ဝင်ကုန်သော။ ဝဂ္ဂက္ခရာပိ။ တခုတခုသော
 ဝဂ်အက္ခရာတို့သည်လည်း။ ဧဝံသာဗောဓသဝသေန။ ဧဝံသာအက္ခ
 ရာအဗောဓသအက္ခရာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓာကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ကုန်၏။ ဟေသုစ။ ထိုဧဝံသာ၊ အဗောဓသဖြစ်သော ဝဂ်အက္ခရာတို့
 တွင်လည်း။ ဗဟုကတရက္ခာမျှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံသာဝ။
 တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံစွာ။ ကိဉ္ဇာဝိဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ။ ထိုသို့
 ဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း။ ယေ။ အကြင်ဝဂ်အက္ခရာတို့သည်။ ဧဝံသာ
 ဝန္တော။ ပြင်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဝါ။ ဧဝံသာဟူသောအမည်ရှိ
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တေ။ ထိုဝဂ်အက္ခရာတို့သည်။ ဂရုကာ။
 လေးကုန်၏။ ဝါ။ ဂရုကဖြစ်ကုန်၏။ ယေပန။ အကြင်ဝဂ်အက္ခရာတို့သည်
 ကား။ အဧဝံသာဝန္တော။ မပြင်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဝါ။ အဧဝံသာ
 ဟူသောအမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တေ။ ထိုဝဂ်အက္ခရာတို့
 သည်။ လဟုကာ။ ပေါ့ကုန်၏။ ဝါ။ လဟုကဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတဿာ။
 ကြောင့်။ ဂရုကလဟုကေသု။ တို့တွင်။ လဟုကာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထ
 မံစွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ အဧဝံသာဝ။ တို့ကိုသာ
 လျှင်။ ပထမံစွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ တတ္ထာပိ။ ထိုအဧဝံသာအက္ခရာတို့
 တွင်လည်း။ ဝဂ္ဂါဒယော။ ဝဂ်တို့၏အစဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ က၊ ဇ၊ ဋ၊
 တ၊ ပ၊ အက္ခရာတို့ကို။ လဟုကကရဏတ္တာ။ ပေါ့သောကရိုဏ်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ လျော့လျော့ ရှုတ်အပ်သော အက္ခရာရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ပထမံစွာ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဣတရေပန။ ဝဂ်၏အစဖြစ်
 သော အက္ခရာမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ခ၊ ဆ၊ ဋ၊ ထ၊ ပ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဂရုက
 ကရဏတ္တာ။ လေးသောကရိုဏ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ပြင်း
 စွာရှုတ်အပ်သော အက္ခရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္ဆာမှ။ ဝတ္တဗ္ဗာ။
 ကုန်၏။ တေ။ ထိုဧဝံသာ၊ အဧဝံသာဖြစ်ကုန်သော ဝဂ်အက္ခရာတို့
 သည်လည်း။ သရူပါသရူပသေန။ သရူပ၊ အသရူပအက္ခရာတို့၏ အ
 စွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ။ တူသောသုတိရှိသော ရှေးဖြစ်သော လေးလုံးလေး

လုံးသောအက္ခရာတူသောသုတိမရှိသော၊ ငါဉာဏ၊ န၊မ၊ အက္ခရာတို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသရူပအ
 သရူပဖြစ်သောအက္ခရာတို့၏၊ အနုက္ကမော၊ အဓဉ်သည်၊ ဝတ္ထနယောဝံ၊
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ အထဝါ၊ ကား၊ ဝဂ္ဂက္ခရာပိ၊ တို့သည်
 လည်း၊ သရူပါသရူပဝသေန၊ ဖြင့်၊ ဒုဝိဓ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊
 တတ္ထစ၊ ထိုသရူပအသရူပဖြစ်သော အက္ခရာတို့တွင်လည်း၊ သရူပါ၊ တို့
 ကို၊ ဗဟုကတရတ္တာ၊ ကြောင့်၊ ပထမံ၊ စွာ၊ ဝတ္ထာ၊ ကုန်၏၊ တတော၊ ထို
 သရူပအက္ခရာတို့မှ၊ ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ငါဉာဏ၊ န၊မ ဟူသော
 အက္ခရာတို့ကို၊ ပစ္ဆာ၊ ပ၊ ဝတ္ထာ၊ ကုန်၏၊ (ထည့်)၊ တတ္ထစ၊ ထိုသရူပအ
 သရူပဖြစ်ကုန်သောဝဂ် အက္ခရာ တို့တွင်လည်း၊ သရူပါ၊ တို့သည်၊
 စောသ၊ စောသ၊ သေန၊ ဖြင့်၊ ဒုဝိဓ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊
 တေပန၊ ထိုသရူပ ဖြစ်ကုန်သော စောသအစောသ အက္ခရာ တို့
 သည်ကား၊ ကိစ္ဆာဝိသမာနာ၊ အကယ်၍ကားတူကုန်၏ရှင်၊ တထာပိ၊
 ထိုသို့တူကုန်သော်လည်း၊ အစောသ၊ တို့ကိုသာလျှင်၊ ပထမံ၊ စွာ
 ဝတ္ထာ၊ ကုန်၏၊ ကဿ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ စောသပုဗ္ဗတာဂေ၊
 စောသအက္ခရာတို့၏ရှေးအတို့၌၊ အစောသ၊ နံ၊ ဝိ၊ ဝတ္ထဗ္ဗတ္တာ၊
 ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ၊ ဝေသတိ၊
 ဤစောသ၏ ရှေးအတို့၌ အစောသကို ဆိုသည်ရှိသော်၊ အသံ
 ကိစ္ဆတာ၊ စောသအစောသ အက္ခရာတို့၏ မရောရှက်သည်၏အ
 ဖြစ်သည်၊ ဟောကိ၊ ၏၊ ဣတိပယောဇနံ၊ ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏၊ သေသံ၊
 သည်၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ သည်သာလျှင် ။ ဟောတိ၊ ၏၊ အဝဂ္ဂါပိ၊ တို့သည်
 လည်း၊ စောသ၊ စောသဝသေန၊ ဖြင့်၊ ဒုဝိဓ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏၊ စသစ္စံ၊ ၏၊ ဝတ္ထိမ္ပိ၊ နှိုက်၊ ဂဗာဓလ၊ ပဗသန္တတိ အစောသ၊ တိ၊
 ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုအဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော စောသ အစောသအက္ခ
 ရာတို့တွင်လည်း၊ စောသ၊ နံ၊ တို့၏၊ (ထည့်)၊ ၏၊ ဗဟုကတရတ္တာ၊ များ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စောသ၊ စောသ ဖြစ်ကုန်သော သုံးလုံး
 သောအက္ခရာတို့ကိုသာလျှင်၊ ပထမံ၊ စွာ၊ ဝတ္ထာ၊ ကုန်၏၊ တတော၊ ထို
 စောသအက္ခရာတို့မှ၊ ဣတရေ၊ တပါးသော အစောသ ဖြစ်သော
 သအက္ခရာတလုံးကို၊ ဝုက္ခော၊ ၏၊ စောသ၊ စ၊ အဝဂ် ဖြစ်ကုန်သော
 စောသအက္ခရာ လေးလုံးတို့သည်လည်း၊ ဧကဓာ၊ တခုသောဌာနံနှိုက်-

ဖြစ်သော ယရလ အက္ခရာတို့လည်းကောင်း။ ခွီဇော။ နှစ်ပါး ကုန်သော
 ဌာနတို့ရှိက်ဖြစ်သော ဝအက္ခရာ လည်းကောင်း။ ဣတိပဘောဒေန။ ဖြင့်။
 ဒုဝိဓာ။ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တတ္ထစ။ ထိုကေဇခွီဇဖြစ်ကုန်သော။
 အဝဂ် အက္ခရာတို့တွင်လည်း။ ကေဇာနံ။ တို့၏။ (ထည့်၊ ဗဟုကတ
 ရတ္တာ။ ကြောင့်။ ကေဇာဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တာ။ ကုန်၏။
 တေသံပန။ ထိုကေဇဖြစ်သော ဝဂ်အက္ခရာ တို့၏ကား။ အနုက္ကမော။
 ကို။ ဌာနပဒိုပါဒိုဝသေန။ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။ တတော။ ထိုကေဇ
 အက္ခရာတို့နောက်မှ။ ခွီဇော။ ခွီဇဖြစ်သောဝအက္ခရာကို။ ဝတ္တာ။ ၏။
 တတော။ ထိုဗောသဖြစ်သော အဝဂ်အက္ခရာတို့နောက်မှ။ ဝါ။ ထိုခွီဇ
 အက္ခရာတို့နောက်မှ။ အဗောသော။ အဗောသ ဖြစ်သော သအက္ခ
 ရာကိုလည်းကောင်း။ ဟဋ္ဌဇ္ဈတိစ။ ဟဋ္ဌဟူသော ဤအက္ခရာ နှစ်လုံး
 ကို လည်းကောင်း။ ဝတ္တာ။ ကုန်၏။ (ဟဋ္ဌဇ္ဈတိ စတ္ထေပန။ ဟုရော၍
 တည်ပါ၌ ပြုတတ်၏။ မသင့်။ ခွဲ၍ ပေးလေ။ သံပျင်ရှိက်လည်း။ အ
 ဗောသော သကာရောစ။ ဟဋ္ဌဇ္ဈတိစဒွေအက္ခရာ ဝတ္တာတိ အတ္ထော။
 ဆိုသည်။) ဧတ္ထပန။ ဤဟဋ္ဌ အက္ခရာ နှစ်လုံးတွင်ကား။ ဟကာရော။
 ကို။ ဗောသတ္တာစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍဇတ္တာစ။ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ပထမံ။ ယအက္ခရာ၏ရှေးရှိက်။ ကိဉ္ဇာပဝတ္တဗ္ဗော။ ရှင့်။
 တထာဝိ။ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဌာနပဒို ပါဒိုဝသေန။ ဌာနစဉ်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္တာဝိ။ ဆိုအပ်ကုန်သော အက္ခရာတို့သည်လည်း။
 ဥပ္ပဒိုပါဒိုဝသေန။ ဌာနစဉ်မှ နင်းသဖြင့်။ ဝါ။ အစဉ် မဟုတ်သော
 အားဖြင့်။ ဝါ။ ကျိတကျ၊ အားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥာပနတ္ထံ။
 သိစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပဒိုပါဒိုယာ။ အစဉ် မဟုတ်သော အားဖြင့်။
 ဝတ္တာ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဒဠဗ္ဗံ။ ၏။ ဇ္ဇကာရံပန။ မုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခရာကိုကား။ ဝု
 ကာရဝိကာရံ။ ဝုအက္ခရာ၏ကာရိယဖြစ်၍ဖြစ်သောဝိကာရကို။ ကတွာ။
 ၍။ သဒ္ဓသတ္ထဝိဒ္ဓံ။ သဒ္ဓါကျမ်းရှိက် လိမ္မာကုန်သော ဆရာ တို့သည်။
 ပဌန္တိ။ ရွတ်ကုန်၏။ ဣပပန။ ဤအက္ခရာပါဒယော ကေတတ္တာထိသံဟူ
 သောသုတ်ရှိက်ကား။ ဝိသိုယေဝ။ ဝုအက္ခရာမှဇ္ဇအက္ခရာကို အသီးပြု
 ၍သာလျှင်။ ပဌိတံ။ ရွတ်အပ်၏။ သုတ္တကာရော ပန။ သုတ်ကို ပြုတော်
 မူသော အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည်ကား။ တဿ။ ထိုမုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခ
 ရာ၏။ ဌာနေ။ အရာရှိက်။ လကာရမေဝ။ ဒန္တဇလအက္ခရာကိုသာလျှင်။

ပဌတိ၏။ ဟိသစ္စံ၏။ ယဝမလ၊ ဒေါလံနုစ္စေဝ မာဒိသု။ ဤသို့အဝဂ္ဂိ
 သောသုတ်တို့ရှိက်။ ဇ္ဇကာရဿ၏။ ဌာနေရှိက်။ လကာရောဒန္တဇလ
 အက္ခရာသည်။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ တဿ ပန။ ထိုမုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခရာ၏။
 ယောသာယောသဝိဘာရဏာ။ ယောသအယောသအစီအရင်ကို။ ကိဉ္စာ
 ဝိနကတာရှင်။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့ပြုသော်လည်း။ လကာရဿ။ ဒန္တ
 ဇလအက္ခရာ၏။ ဝါ။ ကို။ ဝုတ္တဝိဘာရဏာ နုသာရေ နေဝ။ ဆိုအပ်ပြီး
 သောအစီအရင်ကို အစဉ်မှီးသဖြင့် သာလျှင်။ ဝါ။ ဆိုအပ်ပြီးသော
 စိစစ်ခြင်းကိုအစဉ်မှီး၍ ကြံစည်သဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညာတံ။ ဌာ။ သက္ကာ။
 ပြီ။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ နကတာ။ မပြုအပ်။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ၏။ ကသ္မာ။
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဿ။ ထိုဒန္တဇလ၏။ တဿာနိယတ္တာ။ ထိုမုဒ္ဒ
 ဇလ၏ အက္ခရာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သဒ္ဓသတ္ထေ ပန။ ရှိက်ကား။
 ဝုကာရဿ။ ၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော
 ဝိကာရအပြုကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ။ ၍။ တဿ။ ထိုမုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခရာကို။
 ဝိသုဒ္ဓအက္ခရာမှအသီး။ ကတွာ။ ၍။ (ထည့်)။ နဝုတ္တံ။ မဆို။ တံ ပန။ ထို
 ဝုဒ္ဓအက္ခရာ၏ကာရိယဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝိကာရဇ္ဇကို။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသော
 သဒ္ဓါကျမ်းရှိက် လိမ္မာသော ဆရာတို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသော
 သဒ္ဓါကျမ်းရှိက်။ နဝေါဟရန္တိ။ မခေါ်ဝေါ်ကုန်။ ဝါ။ မရွတ်ကုန်။ ကေ
 စိပန။ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား။ တဿ။ ထိုမုဒ္ဒဇလ၏။ ဌာနေ။
 အရာရှိက်။ လကာရံ။ ဒန္တဇလကို။ ပဌန္တိ။ ရွတ်ကုန်၏။ ကေစိ။ တို့သည်။
 ဝုကာရံ။ ကို။ ပဌန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဉာပနတ္ထံ။ သိစိမ့်သောဌာ။ တဿ
 ဇ္ဇကာရဿ။ ၏။ ဝိသု။ ဝုဒ္ဓအက္ခရာမှအသီး။ ကတွာ။ ၍။ နဝုတ္တံ။ မဆို။ ပြန်
 ၍သမ္ပန်လေ)။ မုဒ္ဓဇတ္တာစ။ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ယောသတ္တာစ။
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇ္ဇကာရေကို။ (ထည့်)။ ရကာရာနန္တရံ။ ရအက္ခရာ
 ၏အခြားမဲ့ရှိက်။ ဝုတ္တဗ္ဗေပိ။ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ပန္တိမံ။ အလုံးစုံသော
 ဗျည်းတို့၏နောက်ဆုံးကို။ ကတွာ။ ၍။ ဇ္ဇကာရေကို။ (ထည့်)။ အစရိယေန။
 သည်။ ဝုတ္တော။ ၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ၏။ အသရတ္တာစ။ သရမဟုတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အဝဂ္ဂတ္တာစ။ ပဂ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ယောသာယောသဝိနိမုတ္တတ္တာစ။ ယောသအယောသ အက္ခ
 ရာတို့မှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ သဗ္ဗပန္တိမံ။ အ
 လုံးစုံသော သရဝဂ် ယောသ အယောသတို့အဆုံးကို။ ကတွာ။ ၍။

နိဂ္ဂဟိတံ။ ကိ။ အာစရိယေန။ သည်။ ဂုတ္တံ။ ဇာတိ။ သို့။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဇာတိ။ အယံ။
 သည်။ ဇေတ္ထ။ နှိုက်။ ပရိဘာရော။ အဖြေတည်း။ ။ အနက်။ ။ (နိဿ
 ယနိဿိတဖြစ်ကုန်သော အက္ခရာတို့တွင်။ နိဿယဖြစ်ကုန်သော သရ
 အက္ခရာတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကိုပြပြီး၍ နိဿိတဖြစ်ကုန်သော ဗျည်းတို့၏ဖြစ်
 စဉ်ဆိုစဉ်ကို အကျယ်ပြခြင်းငှာ။ ဗျဉ္ဇနာပန။ စသည်ကိုမိန့်။ တနည်း
 ကား။ နိဿယဖြစ်ကုန်သော သရအက္ခရာတို့၏ အစဉ်ကိုသာ အကျယ်
 ဆို၏။ နိဿိတဖြစ်ကုန်သော ဗျည်းတို့၏ ဖြစ်စဉ်ဆိုစဉ်ကို အကျယ်
 မပြကောင်း။ ပြအပ်သောအရာကို နည်းဖြင့် သောတုဇနတို့အား။ အ
 သိဉာဏ် မဖြစ်ကောင်း။ အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်၍ ဧဝံဉာဏ် ဖိလ်ဉာဏ်ရ
 ခြင်း၏အကြောင်းအများ ရှိပါသည်မဟုတ်တုံလော စောဒနာကို ဖြေ
 ခြင်းငှာ။ ဗျဉ္ဇနာပန။ လ။ ဝသေနမိန့်။ ။ ဝဂ်အဝဂ် နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝဂ်
 အက္ခရာတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာ ရှေးဦးစွာ
 ဆိုအပ်လေသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဂုတ္တနယေန ဝဂ္ဂါပထမံ
 ဂုတ္တာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အပ္ပက ဗဟုကေသု ဗဟု ကာဝ ပထမံ
 ဝတ္တဗ္ဗာဟု ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့် ဝဂ်တို့ကို ရှေးဆိုအပ်သည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ အနည်းအများတို့တွင်။ အများကို ရှေးဆိုအပ် သော ကြောင့်။
 ဝဂ်တို့ကို ရှေးဆိုအပ်၏ ဆိုသော်။ အနည်းအများတို့တွင်။ အများကို
 ရှေးဆိုအပ်၏ဟူသော အနက်သာပြီးရာ၏။ ဝဂ်တို့ကို ရှေးဆိုရာ၏ဟူ
 သောအနက် မပြီးရာသည် မဟုတ်တုံလော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။
 တတ္ထ။ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝဂ်အက္ခရာကားအများ။ အဝဂ်
 အက္ခရာကား အနည်းဖြစ်ဘိသော်။ ဝါ။ အနည်းဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။ ဝဂ်တို့ကိုရှေးဆိုအပ်ကုန်သောဟုဆိုသော်။ ဝဂ်တို့သည်ငါးပါး
 အပြားရှိခဲ့၏။ ကဝဂ်စသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ရှေးဆိုသနည်းအမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ပဉ္စဝဂ္ဂါနိပန။ လ။ ဌာနာနိ။ မိန့်။ ။ ငါးပါးကုန်သောဝဂ်တို့
 ကိုဌာနိစသည်ဖြင့် သိအပ်၏ဆိုသော် တရုတရသောအစဉ်ကို အသို့သိ
 အပ်မည်နည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တတ္ထစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ငါးပါးသောဝဂ်တို့တွင်တရုတရသောဝဂ် အက္ခရာတို့သည်လည်း ယော
 သအယောသအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ဝဂ်အဝဂ်
 အက္ခရာတို့တွင် များသောကြောင့်။ ဝဂ်အက္ခရာ တို့ကို ရှေးဆိုအပ်သ
 ကဲ့သို့။ ယောသအယောသတို့တွင်လည်း အများဖြစ်သောယောသအက္ခ

ရာတို့ကို ရှေးဆိုအပ်ကောင်း၏ဟူသော အနက်ရောက်၏ စောဒနာကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ တေသုစင်္ကဗ္ဗာဝိဿည်ကိုမိန့်။ လိုရင်းကား။ တေသုစင်္ကဗ္ဗာ
 ဝိ ဗဟုကတရတ္တာ ဗောဿာဝပထမံဝတ္တဗ္ဗာ။ တထာဝိဂရုကလဟု
 ကေသု။လ။ ပထမံဝတ္တဗ္ဗာ ဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ များသော
 ကြောင့်။ ဂဗ္ဗာ။ စသော ဗောဿ အက္ခရာတို့ကို ရှေးဆိုသင့်သော်
 လည်း အလေးအပေါ့တို့တွင် အံပေါ့အက္ခရာတို့ကို ရှေးဆိုအပ်သော
 ကြောင့်။ ကစသောအဗောဿ အက္ခရာတို့ကို ရှေးဆိုအပ်သည်ဖြစ်ဘိ
 သော်။ အလေးအပေါ့တို့တွင် အပေါ့ကို ရှေး ဆိုအပ် သောကြောင့်
 အဗောဿအက္ခရာတို့ကို ရှေးဆိုအပ်၏ ဆိုသော်။ အလေး အပေါ့တို့
 တွင် အပေါ့ကိုသာ ရှေးဆိုအပ်၏ဟူသော အနက်ပြီးရာ၏။ အဗော
 သတို့ကို ရှေးဆိုအပ် ဟူသောစကား အသို့ ဖြစ်ရာအံနည်း အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ယေဗောဿဝန္တော။ လ။ တေလဟုကာတ်မိန့်။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ အဗောဿအက္ခရာတို့သည်။ လဟုကပင်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 ထိုအဗောဿ အက္ခရာ တို့တွင်။ က စသည်တို့ကို အဘယ်ကြောင့်
 ရှေး။ စသောအက္ခရာတို့ကို အဘယ်ကြောင့် နောက်ဆိုသနည်း အ
 မေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တတ္ထာဝိဝဂ္ဂါဒယော။လ။ ပစ္ဆိမဝတ္တဗ္ဗာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ထိုအဗောဿအက္ခရာတို့တွင်။ ဝဂ်တို့၏ အစအစဖြစ်ကုန်သော
 အက္ခရာတို့ကို ပေါ့သော ကရိုဏ်းရှိသည်ကို ပြုတတ် သောကြောင့်
 ရှေးဆိုအပ်သည်။ နောက်နောက် ဖြစ်ကုန်သော အက္ခရာတို့ကို လေး
 သောကရိုဏ်းရှိသောကြောင့်နောက်ဆိုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 ဝဂ္ဂါနံအာဒယော ဝဂ္ဂါဒယော။ လဟုကကရဏံယေသံတေဟိ လဟု
 ကကရဏံ။ တေသံဘာဝေါ လဟုကကရဏတ္ထံ။ သံပျင်။ ဣရိယုန္တေ
 ဥဋ္ဌာရိယုန္တေ ဧတေနာတိကရဏံ။ ဇိဝ္ဗါမဇ္ဈာဒိ။ လဟုဟုတွာကရဏံ
 လဟုကရဏံ။ လဟုကရဏသဘာဝေါ တထာနိရတ္တိ။ ။ဝဂ်တို့
 တွင်။ ပထမ တတိယ အက္ခရာ တို့သည် သရူပ။ ထိုအတူ။ ဒုတိယ
 စတုတ္ထအက္ခရာတို့သည် သရူပအက္ခရာဖြစ်ကုန်၏။ ဝဂ်တို့၏ အဆုံးဖြစ်
 ကုန်သော။ င။ဥ။ဏ။န။မအက္ခရာတို့သည် အသရူပဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသို့
 ဖြစ်သောသရူပအသရူပတို့တွင်။ အများဖြစ်၍သရူပကို ရှေးဆိုသည်။
 အသရူပကိုကား အနည်းဖြစ်၍ နောက် ဆိုရကား။ တေသမနုက္ကမော
 ဝတ္တနယောဝမိန့်၏ဟူလေ။ ။ဝဂ်တို့တွင်ပထမတတိယယုဂ။ ဒုတိ

ယတုတ္ထယုဒဖြစ်သော အက္ခရာတို့၏ သရုပ်အဖြစ်ကို မသင့်မှီးနိုင်
ရကား။ အထဝါ၊ ငွေက္ခရာပိစသည်ကိုမိန့်။ ရှေ့နည်းမှီး၍ဆိုလေ။ ။
ထိုစောသအစောသ ဖြစ်သော လေးလုံးလေးလုံးသော အက္ခရာတို့
သည် အနည်းအများ ဒုကအားဖြင့် အတူတူသာဖြစ်လျက် အစောသ
ဖြစ်သော ကစသော အက္ခရာတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ရှေးဆိုအပ်
လေသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တေပနကိဉ္စာပိ။ လ။ ဝတ္တဗ္ဗာမိန့်။
အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနည်းအများ ဒုကအားဖြင့် တူကုန်ငြားသော်လည်း။
ဂရုဖြစ်သော စောသတို့၏ရှေးအတို့နှိုက် လဟုကဖြစ်သော အစောသ
တို့ကိုဆိုအပ်သောကြောင့် အစောသတို့ကို ရှေးဆိုအပ်သည်ဖြစ်
တိသော်။ ရှေးနည်းနှိုက်ဒုကယှက်၍သရုပ်ဖြစ်သည်။ နောက်နည်းနှိုက်
စတုတ္ထလုံးလုံးသရုပ်ဖြစ်သည်အထူး။ ။ဤသို့ဆိုရာနှိုက် အကျိုးကိုပြု
လိုရကား။ ဧဝံဟိ။ လ။ ဟောတိတိမိန့်။ ။တေသံ ဝတ္တနယမေဝဗြဋ်။
ဝဂ္ဂါဒယောလဟုကကရဏတ္တာ ပထမံဝတ္ထာ။ ဣတရေပနဂရုက က
ရဏတ္တာပစ္ဆာဝတ္ထာကိုညွှန်း၏။ ။ဝဂ္ဂအက္ခရာတို့၏အစဉ်ကို ပြုပြီး၍
အဝဂ္ဂတို့၏ ဖြစ်စဉ်ဆိုစဉ်ကိုပြခြင်းငှာ။ အဝဂ္ဂါပိစသည်ကိုမိန့်။ နည်း
မှီး၍ဆိုလေ။ ။ဗုဒ္ဓအက္ခရာ နှစ်ပါးတို့တွင် ဟအက္ခရာကို စော
အက္ခရာချင်း တူသည်တကြောင်း။ အလုံးစုံသော ဌာန်တို့၏ အစကဏ္ဍ
စအက္ခရာဖြစ်သည် တကြောင်းဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အဝဂ္ဂတို့၏ အစ
နှိုက် ယ၏ရှေးနှိုက် ဆိုအပ်လျက် အစောသ၏ အဆုံးနှိုက် ဆိုသော
ကြောင့် ထိနတ္ထ စောဒနာကိုပြ၍ ဖြေလိုရကား။ ဧတ္ထပနဟကာရောစ
သည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ယ၏ရှေးနှိုက် ဆိုအပ်သော်လည်း ဌာန်
စဉ်ဖြင့် ဆိုအပ်သော အက္ခရာတို့သည် ဌာန်စဉ်မဟုတ်သော အား
ဖြင့်ဖြစ်ကုန်သေး၏ဟု သိစိမ့်သောငှာ ဌာန်စဉ်အတိုင်း ယ၏ရှေ့တွင်
မဆိုမူ၍ဥပ္ပဒိုပါဒိုအားဖြင့် အစောသ ဒန္တစ သအက္ခရာနောက်မှ ဆို
သည်ဖြစ်သိသော်။ ။ဥပ္ပဒိုပါဒိုဝသေန ဟူသောပါဠိဖြင့် အက္ခရာတို့
မည်သည် ဆိုပြီးသော အစဉ်အတိုင်းသာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အောက်မေ့
ရာ၏ ဆိုပြီးသော အစဉ်အတိုင်းသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ကိစ္စံ၎ ရဏီ
ယံစသည်တို့နှိုက် ဌာန်စဉ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ကံဗန္ဓိတဗ္ဗံစသည်တို့နှိုက်
ဌာန်စဉ်မဟုတ်သော်အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော အနက်ကိုပြ၏။ ။
သုရာသုရာဂရုစသည်တို့နှိုက် ဒုအက္ခရာ၏ ကာရိယ ဖြစ်၍ဖြစ်သော

ဝိကာရဇ္ဇကိုပြု၍ 'သုရာသုရဇ္ဇရူပဟု ရွတ်ကုန်ရကား။ ဇ္ဇကာရံပန။ လ။
 ပဋ္ဌန္တိမိန့်။ ။ဤသုတ်နှိုက်ကား။ မုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခရာမှ မုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခရာကို
 အသီးအခြားပင်ရွတ်ရကား။ ဣပနဝိသုယောဝပဋ္ဌိတံ မိန့်၏။ ။သုတ်
 ကိုပြုသော အရှင်မဟာ ကစ္စည်းဆရာသည်။ မုဒ္ဒဇ္ဇ ဇ္ဇ၏ အရာဖြစ်
 ကုန်သော ဆဋ္ဌဘိညောစသောပါဠိ။ ပရိဋ္ဌာဟောစသော ပါဠိ အရာတို့
 နှိုက်။ ယဝမဒနတရလာစာဂမာ။ ဒဟဿဒေါလံဟူသောသုတ်တို့ကို
 ရွတ်တော်မူရကား။ သုတ္တကာရောပနတဿဌာနလကာရမေဝပဋ္ဌတိ
 စသည်ကိုမိန့်၏။ ။ထိုမုဒ္ဒဇ္ဇအက္ခရာကို ရွတ်အပ်သောအက္ခရာဖြစ်၍
 ဗောဿအဗောဿ နှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးတို့တွင် ဝင်ကောင်းလျက်
 မဝင်အလွတ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဗောဿအဗောဿ အရာ၌ပင်မဝင် စင်စစ်ဖြစ်
 ၍ဗောဿအဗောဿ အစီအရင်ကို မပြုလေသလောအမေးကို ဖြေခြင်း
 ဌာ။ တဿနကိဉ္စာပိ။ လ။ တဿ တဌာနိယတ္တာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 စိစစ်ခြင်းကို မပြုသော်လည်း ဒန္တဇလ၏မုဒ္ဒဇ္ဇ၏အရာနှိုက် ဖြစ်သော
 ကြောင့်သာမပြုသည်။ ဗောဿအဗောဿ နှစ်ပါး၌ပင် မဝင်ကောင်း
 သောကြောင့် မပြုသည် မဟုတ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ခင်သိမ်းသောဆရာ
 တို့သည် အလုံးစုံသောသဒ္ဒါကျမ်းနှိုက် ခုအက္ခရာ၏ ဝိကာရကိုပြု၍
 ဇ္ဇကိုမရွတ်ကုန်။ အချို့သောဆရာတို့ကား။ မုဒ္ဒဇ္ဇ၏အက္ခရာနှိုက်ဒန္တဇ
 လကို ရွတ်ကုန်၏။ အချို့သော ဆရာတို့ကား။ ခုအက္ခရာ၏ ဝိကာရ
 ကိုပြု၍ မုဒ္ဒဇ္ဇကို ရွတ်ကုန်၏ဟု သိစိမ့်သောဌာ။ မုဒ္ဒဇ္ဇကိုခုအက္ခရာ
 အစီအရင်မှ အသီးမဆို အပ်ရကား။ သဒ္ဒသတ္ထေန ပန။ လ။ ဥာပနတ္ထံ
 မိန့်။ ။ဤကား။ ဣတိဥာပနတ္ထံနတဿဝိသုဝတ္ထန္တိသမ္ပန္နောဟူသော
 သံပျင်နိရုတ္တိတို့နှင့်အညီ ဆိုသော အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။သင်ရိုးကျမ်း
 ရိုးစာတို့နှိုက်ကား။ ဣတိဥာပနတ္ထံမုဒ္ဒဇ္ဇတ္တာ။ လ။ ပန္နိမံကတွာ ဝုတ္တော
 တိဒဋ္ဌဗ္ဗဟုနောက်စပ်၍ ထပနာအဖြေဆို၏။ ။အသီးအသီး ရွတ်
 ကြသည်ဟု ဆိုအပ်သော ဇ္ဇကို။ မုဒ္ဒဇ္ဇဗောဿ ဖြစ်သောကြောင့် ရ
 အက္ခရာ၏ အခြားမဲ့နှိုက် ဆိုအပ်လေသလော အမေးကို ဖြေခြင်းဌာ။
 မုဒ္ဒဇ္ဇတ္တာ။ လ။ ဝုတ္တောဘိဒဋ္ဌဗ္ဗမိန့်။ ရအက္ခရာ၏အခြားမဲ့နှိုက် ဆိုအပ်
 သော်လည်း အနိယမအက္ခရာဖြစ်သည်ဟု သိစိမ့်သောဌာ။ အဆုံးနှိုက်
 ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။နိက္ခဟိတ်ကိုအဆုံးနှိုက်ဆိုခြင်း၏အကြောင်း
 ကို။ အသရတ္တာ။ လ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။အထဝါ။ ကား။ အက္ခ

ရာတိဋ္ဌေန္တိ။ အသဒ္ဓေါသည။ ပဋိသေခေ။ လ။ ဝိရဟပ္ပကေတိ။ ဤ။
 ဝုတ္တေသု။ ကုန္တော။ ဒသသုအတ္တေသု။ တို့ဘွင်။ ကတရက္ခော။ အဘယံ
 အနက်ရှိသနည်း။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ။ အကာ
 ရော။ သည်။ ပဋိသေခေ။ မြစ်ခြင်းအနက်ရှိလည်းကောင်း။ ဝုတ္တေသု။
 ဝုတ္တိအနက်တက္ခော။ အနက်ရှိလည်းကောင်း။ အညတ္တေဝိစတပါးသော
 အနက်ရှိလည်းကောင်း။ သဒ္ဓိသေဝိစ။ အတူဟူသော အနက်ရှိလည်း
 ကောင်း။ ဝိရက္ခေ။ ဆန့်ကျင်ခြင်းအနက်ရှိလည်းကောင်း။ ဂရဟေ။ ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းအနက်ရှိလည်းကောင်း။ သုည။ ဆိတ်ခြင်းအနက်ရှိလည်းကောင်း။
 ဝိရဟပ္ပကေ။ ကင်းခြင်းအနက်။ အနည်းငယ်ဟူသော အနက်ရှိလည်း
 ကောင်း။ ဝတ္တတိ။ ဤ။ (ဂါယာအနက်)။ ။ တယာတံဝစနံ။ ကိုယ့်ဝိညာ
 ရေမိ။ အံ။ အကတ္တာတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။ ပဋိသေခေ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အ
 သေက္ခာဓမ္မာတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။ ဝုတ္တိမ္ပိ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အနဝဇ္ဇာရိဉ္စန္ဒိ
 အာဒိသု။ တို့ရှိ။ တက္ခော။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အရိဉ္စ။ အရိဉ္စမည်သော
 ဆေးသည်။ အနာဇ္ဇံ။ အပြစ်မရှိ။ အဗျာကတာတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။
 အညဉ္စ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အနုသော။ လှူငှတူသောသု။ ဣတိအာ
 ဒိသု။ တို့ရှိ။ သဒ္ဓိသေ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အကုသလာ။ ကုသိုလ်တို့၏
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ တို့သည်။ ဣတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။
 ဝိရက္ခေ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အရောဇာ။ ကဲ့ရဲ့အပ်သောမင်း။ ဣတိအာဒိသု။ တို့
 ရှိ။ ဂရဟေ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အဘာဝေါ။ ထင်ရှားရှိသောသဘောမှ
 ဆိတ်၏။ ဣတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။ သုည။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အပုတ္တကံ။ အမွေခံ
 သားမကင်းသော။ သာပထေယျံ။ ဥစ္စာကို။ ဣတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။ ဝိရ
 ဟေ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ အနုဒရာ။ ငယ်သောဝမ်းရှိသော။ ကညာ။ သတို့
 သမီး။ ဣတိအာဒိသု။ တို့ရှိ။ အပ္ပကေ။ ရှိ။ ဒိဿတိ။ ဤ။ ဣပန။ ဤအက္ခရာ
 ဟူသောပုဒ်၌ကား။ အသဒ္ဓေါသည။ အညတ္တေ။ တပါးသောအနက်ရှိ။
 ဝတ္တတိ။ ဤ။ ဧတေသံ။ ထိုလေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာတို့အား။
 ခရဏံခရတ္တံဓယံ။ ကုန်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။
 အက္ခရာ။ မည်ကုန်၏။ တနည်း။ ဧတေသံ။ ထိုသရဗျည်းတို့အား။ ခရဏံ
 ခရတ္တံဓယံ။ ခရဏခရတ္တဓယဟု ဆိုအပ်သော ခက်သော ကြမ်းသော
 ကုန်သောအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ အက္ခရာ။ မည်
 ကုန်၏။ ဝါ။ ဝိရဟေ။ ကင်းခြင်းအနက်ရှိ။ အကာဓရာ။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဤ။

ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ အသဝါ။ ကား။ ဣဒံ။ ဤ
 အက္ခရာဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ဝါ။ ဤသုတ်သည်။ သမုဒါယ ဝါကျ
 နိပ္ပတ္တိကံ။ သမုဒါယဝါကျဖြင့်ပြီးသလော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့ ဖောက်မူ
 ကား။ အဝယဝဝါကျနိပ္ပတ္တိကံ။ အဝယဝဝါကျဖြင့်ပြီးသလော။ (ဆရာ
 မြတ်တို့အနက်)။ ဝါ။ သမုဒါယ ဝါကျနိပ္ပတ္တိ။ လေးဆယ့်တလုံးသော
 ဝဏ္ဏအပေါင်း သာတည်း အက္ခရာဟူသော ဝါကျ၏ ပြီးခြင်းသည်။
 ဘဝေယျကံ။ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဥဒါဟု။ ကား။ အဝယဝ ဝါကျနိပ္ပတ္တိ။
 တလုံးတလုံးသော ဝဏ္ဏ၏သာတည်း အက္ခရာ ဟူသော ဝါကျ၏ပြီး
 ခြင်းသည်။ ဘဝေယျကံ။ လော။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။
 ဣဟ။ ဤအက္ခရာဟူသောသဒ္ဒါရှိကံ။ ဝါ။ သုတ်ရှိကံ။ အဝယဝဝါကျ
 နိပ္ပတ္တိယော။ အဝယဝဝါကျဖြင့်ပြီး၏။ ဝါ။ တလုံးသုံးသော ဝဏ္ဏ၏
 အက္ခရာဟူသော ဝါကျ၏ပြီးခြင်းကိုသာလျှင်။ ဒဠဗ္ဗာ။ ၏။ အညထာ။
 အဝယဝဝါကျ နိပ္ပတ္တိမှ တပါးသော သမုဒါယဝါကျ နိပ္ပတ္တိ ဟူသော
 အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ။ ကို။ ဂယျာနော။ ယူအပ်သည်။ သတိ။ သော်။
 ဂဂ္ဂကုလဿ။ ဂဂ္ဂအမျိုးအား။ သတံဒဏ္ဍံ။ အရာသောဒဏ်ကို။ အာ
 ရောပယိံ။ သုတင်ကုန်၏။ ဝါ။ ဂဂ္ဂကုလဿ။ ၏။ သတံဒဏ္ဍံ။ သည်။ ဟော
 တိ။ ၏။ ဣတိအာဒိသုဝိယ။ တို့ရှိကံကဲ့သို့။ သမုဒိတာဝ။ အရှင်မဟာ
 ကစ္စည်းဆရာသည် ပေါင်းအပ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ အကာ
 ရာဒယော။ အအက္ခရာအစရှိသော ဝဏ္ဏတို့သည်။ အက္ခရာနာမ။ အက္ခ
 ရာအမည်ရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဝါ။ အကာရာဒယော။
 တို့သည်။ သမုဒိတာဝ။ ပေါင်းအပ်ကုန်သောလျှင်။ အက္ခရာနာမ။ ကုန်
 သည်။ ဘဝေယျ။ ကုန်၏။ ဧဝဉ္စသတိ။ ဤသို့ပေါင်းအပ်သောဝဏ္ဏတို့
 ၏သာအက္ခရာ အဖြစ်ရှိလေသော်။ ဝါ။ ပေါင်းအပ်ကုန်သော အက္ခရာ
 မည်၏ဟူသော အနက်ကို ယူသည်ရှိသော်။ လတော ဝေါကာ။ ရောစ။
 ကရဿကာရောစေတိ ဝေမာဒိနိ။ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာနိ။
 တို့သည်။ နသိဇ္ဈေယျ။ မပြီးကုန်ရာ။ တောနိ။ ထိုသုတ်တို့ကို။ အာစရိ
 ယေ။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုပြီးသည့်အတိုင်း။
 အဓိတာနိစ။ ရှုတ်လည်းရှုတ်အပ်ကုန်၏။ တေန ကရဏေန။ သို့သို့ရှုတ်
 တော်မူအပ်သော အကြောင်းကြောင့်။ တာနော။ ထိုလတော ဝေါကာ
 ရောစ စသောသုတ်တို့ သည်သာလျှင်။ အဝယဝဝါကျနိပ္ပတ္တိတိ။ ဟူ

၍။ (ထည့်)။ ဥာပယန္တိ။ သိစေကုန်၏။ ဣတိတဿှာ။ ကြောင့်။ ယညဒတ္တ
 ဒေဝဒတ္တာဒယော။ ယညဒတ်၊ ဒေဝဒတ် အတူရှိကုန်သောသူတို့သည်။
 တုဉ္ဇန္တိ။ စားကုန်လော့။ ဣတိအာဒိသုဝိယ။ တို့နှိုက်ကဲ့သို့။ အဝယဝ
 ဝါကျနိပ္ပတ္တိဝသေန။ ဖြင့်သာလျှင်။ ဇေတံ၊ ဤသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိအ
 ယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ အထဝါ။ ကား။ ဧတ္ထေ။ ဤအက္ခရာ
 ပါဒယောကေ စတ္တာဓိသံ ဟူသော သုတ်နှိုက်လည်း။ သမာဓိ နိဝိဋ္ဌံ။
 သော။ အာဒယောတိဗဒံ။ ကို။ သမာသယန္တိ။ သမာသ်ပုန်ဟူ၍။ တုဗ္ဗေ။
 သင်ပရိဟာရ် ဆရာတို့သည်။ ဝဒထ။ ကုန်၏။ ဣမဿသုတ္တဿ။ ဤ
 သုတ်ကို။ သဏ္ဌာယနကာလေ။ ရှက်သောကာလနှိုက်။ အညေသံ။ တပါး
 ကုန်သော။ သုတ္တာနံ။ သမာသဝိမိကို စီရင်ကုန်သော သုတ်တို့၏။ အ
 ဘာဝတော။ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကေနကာရဏေန။ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဝါ။ ကေန။ အဘယ်မည်သောသုတ်ဖြင့်။ အာဒယောတိ အယံ
 သဒ္ဓေါ။ သည်။ (ထည့်)။ သမာသော။ သမာသ်အမည်ရှိသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်သနည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တည်း။ အာချန္တဝသေန။ အစအလယ်
 အဆုံး သုံးပါးအားဖြင့်။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော ရှစ်ပောင်သော ကစ္စည်း
 ကျမ်းကို။ ဝိတက္ကတ္တာ။ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး၍။ ဝါ။ အပြီးဥာဏ်ဖြင့်
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုပြီး၍။ ပစ္ဆာ။ နောက်မှ။ ဂန္ထာရမ္မကရဏတော။
 ကျမ်းကို အားထုတ်ခြင်းကိုပြုသောကြောင့်။ ဥပရိ။ အထက်ဖြစ်သော
 သမာသ်ကျမ်းနှိုက်။ ငတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုလတ္တံ့သော သမာသ လက္ခဏာကို။
 ဝါ။ ဆိုလတ္တံ့သော နာမာနံသမာသော ယုတ္တဗ္ဗော ဟူသော သုတ်ကို။
 ပဋိစ္စ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့အာဒယောဟူသော သဒ္ဓါ၏ သမာသ်ပုန်အဖြစ်ကို။
 အမေဟိ။ ပရိဘာရ်ဖြစ်သောငါတို့သည်။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 ပရိဘာရော။ တည်း။ အထဝါ။ ကား။ အတ္ထောံ။ လ။ အာဒိသုတို့နှိုက်။
 အက္ခရာနာမ။ အက္ခရာတို့သည်သည်။ ဣမေ။ ဤဝဏ္ဏတို့တည်း။ ဣတိ။
 သို့။ ဥာပနတ္တံ။ ဌာ။ နှုတ်ဤသုတ်ကို။ ဥစ္စပေ။ ၏။ ဣတိ။ တုမ္ဘာကံ။ သင်
 ပရိဘာရ်ဆရာတို့၏။ အဓိပ္ပါယော။ အလိုသည်။ ဟောတိ။ ၏။ နာမမ္ပိ။
 အက္ခရာ ဟူသော အမည်ကို။ အတ္ထပိတေ။ မှည့်သည်ရှိသော်။ ဝါ။
 မမှည့်မီ။ နာမမ္ပိ။ အက္ခရာပါဒယောကေ စတ္တာဓိသံဟူသော သုတ်ကို။
 အတ္ထပိတေ အနုစာရိတေ။ မရှုတ်သည်ရှိသော်။ ဝါ။ မရှုတ်မီ။ ဝေါဟာ
 ရော။ အက္ခရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ နယုတ္တော။ မသင့်သည်။ တ

ဝေယျ။ ဇာတိ။ ဝေါဟာရေ၊ အက္ခရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ အသတိ။
 သေဝ်။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသို့သော သုတ်တို့ရှိက်။ ဝေါဟာရီယမာနာ။
 ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော အက္ခရာတို့သည်။ ဣမေ။ ဤဝဏ္ဏ တို့တည်း။
 ဣတိ။ သို့။ ဥပနတ္တံ။ ဌာ။ ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဥစ္စတေ။ ဇာတိ။ ဣတိ။ ဣဒံ။ ဝေဒနံ။
 သည်။ နယုတ္တံ။ မသင့်ရာ။ ဣတိ။ အသံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ လောကံကော။
 လောကရှိက်ဖြစ်သောလူတို့သည်။ လောကေ။ လောက၌။ ပဋိပစ္ဆန္တိယ
 ထာ။ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။ သဒ္ဓသတ္ထေဝိ။ ဌိလည်း။ သဒ္ဓ
 သတ္ထဝိနုဟိ။ သဒ္ဓါကျမ်း၌လိမ္မာသောဆရာတို့သည်။ (ထည့်)။ ပဋိပစ္ဆ
 တဗ္ဗတော။ ကျင့်အပ်သောကြောင့်။ ဝါ။ သိအင်မှတ်အပ်သောကြောင့်။
 ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော နာမေဝိ အတ္ထဝိတေ စသော စောဒကစကား
 ကို။ နအဝဂဗ္ဗံ။ မမှတ်အပ်။ ဟိ။ သင့်စွာဆိုပြီးအံ့။ လောကေဝိ။ ဌိလည်း။
 ရုက္ခသ္မိံ။ သည်။ အသတိ။ သေဝ်။ ဗိဇ္ဇေန။ သည်။ နဘာဝိ တဗ္ဗံ။ မဖြစ်ရာ။
 ဗိဇ္ဇသ္မိံ။ သည်။ အသတိ။ သေဝ်။ ရုက္ခေန။ သည်။ နဘာဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ ဣတိ။
 သို့။ နဝိန္ဒယန္တိ။ မကြံကုန်။ ပရမတ္ထေဝိ။ ရှိက်လည်း။ အဝိဇ္ဇာယ။ သည်။
 အသတိ။ သေဝ်။ ခန္ဓေန။ သည်။ နဘာဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ ခန္ဓသ္မိံ။ သည်။ အသတိ။
 သေဝ်။ အဝိဇ္ဇာယ။ သည်။ နဘာဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ ဣတိ။ သို့။ နဝိန္ဒယန္တိ။ ကုန်။
 သဒ္ဓသတ္ထေဝိ။ ရှိက်လည်း။ သော။ ဤအက္ခရာဟူသော အမည်ကို။
 သင်္ကပမာယ။ သားရေကြက်သော တံသင်းဥပမာဖြင့်။ ဒဠဗ္ဗာ။ ဇာတိ။
 ဣတိဝတော။ ဤ။ စောဒနာ။ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ။ ပယ်အပ်၏။ သော။ ဤ
 အက္ခရာဟူသော အမည်သည်။ သင်္ကပမာ။ သားရေ ကြက်သော
 တံသင်းဥပမာရှိ၏။ (ဤကား သင်္ကပမာ သောရှိသော ပါဠိ အနက်
 တည်း)။ ဣတိဝတော။ ဤ။ စောဒနာ။ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ။ ဇာတိ။ ဣတိ။ အသံ။ သည်။
 လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ။ အနက်။ ။ (ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်း
 အရာတို့ဖြင့်သာ စောဒနာရာသလောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ အထင်
 အက္ခရာတိ ဧတ္ထအသဒ္ဓေါ။ လ။ ကတရဇ္ဈတိစောဒနာ။ မိန့်၏။ အ
 ဝိပ္ပါယ်ကား။ ဆယ်ပါးသော အသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့တွင်။ အဘယ်အ
 နက်ရှိသနည်း။ ပဋိသေဝေ။ ဝုဒ္ဓိစသော အနက် ရှိလေသလော ဟုလို
 သည်။ ။ ကတရောအတ္ထော ယဿသောတိ ကတရတ္ထော။ ။ အ
 သဒ္ဓါ၏ဆယ်ပါးသော အနက်ကိုဟောသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥဒါဟရဏံ
 နှင့်တကွအကျယ်ချဲ့၍ ပြလိုရကား။ တထာဟိ အကတွာ စသည်ကို

မိန့်။ ။ပြုခြင်းကြိယာကိုဖြစ်ရကား။ အကတွာနိုက် အသည်ပဋိသေခ
 ဟောဖြစ်၏။ ။ချစ်ယောက်သော သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကျင့်
 အပ်ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့်။ အောက်မင် အောက်ဖိုလ် တရားတို့
 သည်သေခမည်ကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော တရား
 တို့သည်ကျင့်အပ်သော သဘောမရှိပြီ ဖြစ်သောကြောင့်။ အသေခမည်
 ကုန်ရကား။ အသေခါနိုက် အသည် ဝုဒ္ဓိအနက်ဟောဆို၏။ နတ္ထိအဇဇ္ဇံ
 ဒေါသောတေဿာတိ အနဝဇ္ဇံပြု။ နအဝဇ္ဇံပုန်ဖြတ်။ အဇဇ္ဇံ သဒ္ဓါနိုက်
 အသည်အနက်မရှိရကား။ အနဇဇ္ဇံနိုက် အသည် တဗ္ဘောအနက်ဟော
 ဖြစ်၏။ တဿ ဝဇ္ဇသဒ္ဓဿဘာဝေါ အတ္ထော တဗ္ဘောဝေါပြု။ အသဒ္ဓါ
 သည် ဝဇ္ဇသဒ္ဓါ၏အနက်ကို သာဟော၏။ တပါး အနက်ကို မဟော
 တတ်ရကား။ တဗ္ဘောဝအနက်ဟောဆိုသည်။ ။ဗျာကတာကံဝိအာ
 ကတာပုန်ဖြတ်။ ဝိသဒ္ဓါသည်ဝိရောဓဟော။ အာသဒ္ဓါသည် အဘိဓမ္မာ
 ဟော ဖြစ်သောကြောင့်။ အတ္တနော ဗစ္စယေဟိ အညညေ ဝိရောဓာတိ
 မုခါကတာတိဗျာကတာပြု။ ကုသိုလ်အကုသိုလ် နှစ်ပါးရ၏။ ထိုဗျာက
 တဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့မှ တပါး ဖြစ်ရကား။ အဗျာကတာ
 ဌ်အသည် အည အနက်ဟောဆို၏။ မနုဿနသဒိသော အမနုဿော
 ပြု။ လူနှင့်တူသောသတ္တဝါသည် အမနုဿမည်ရကား။ အမနုဿနိုက်
 အသည် သဒိလအနက်ဟော ဆို၏။ ။ကုသိုလ် တရား တို့နှင့်အ
 ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
 လူတို့သည် အမိတ္တမည်ကုန်သကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်ရကား။
 အကုသလ္လာနိုက် အသည် ဝိရုဒ္ဓိဟောဆို၏။ ဝိရုဒ္ဓါကုသလ္လာ အကုသ
 လ္လာဟူ၏။ ရာဇဓမ္မကိုမကျင့်သောကြောင့် လူတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သော
 မင်းသည် ဂရဟိတရာဇာမည်ရကား။ အရာဇာနိုက် အသည် ဂရဟ
 အနက်ဟောဆို၏။ ဂရဟိတောရာဇာအရာဇာ ဟူ၏။ ဘဝနကြိယာမှ
 ဆိတ်ရကား။ အဘာဝေါဒ္ဓိအသည် သုညဟောဆို၏။ သုညောဘာဝေါ
 အဘာဝေါ ဟူ၏။ ဝိရဟိတံပုတ္တေနာတိအပုတ္တကံ။ အပ္ပကံဓုဒ္ဓကံဥဒရံ
 ယဿာသာအနုဒရာဟူ၏။ ။လိုအပ်သောအနက်အဖြေကို ပြလိုရကား။
 ဣပေနအညတ္ထမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရာပုန်၌ အက္ခရ်း ဝင်သော
 အသည် ထဒ္ဓ သဘော။ နယန သဘောမှ တပါးသော အနက်နိုက်
 ဖြစ်ရကား။ အညတ္ထဝတ္တတိ ဆို၏။ ဤအညအနက်ကိုပင် သရုပ်အား

ဖြင့်ပြလိုရကား။ ခရုဏံ ခရုတ္တံ ခယံနတ္ထိ ဇေတသန္တိ အက္ခရာတိ ငန့်။
 ခရုဏံဇာ။ ဝိယအနက်။ ယဒ္ဓ အနက် နှစ်ပါးကို အနက်အတိုင်း ဖွတ်
 ရာ၏။ ။ဤဝါကျတွင် နတ္ထိဟု ဆိုသောကြောင့်။ အသည် ပဋိ
 သေခအနက်နှိုက် ထင်သည် မဟုတ်တုံလော ဟူမူ။ ။ပဋိသေခအ
 စိအရင်ကို အဦး ပြုသဖြင့် တပါးသော အနက်ကို ပြသော ကြောင့်
 ပဋိသေခအနက် မထင်ရာဟူလို။ ။ပဋိသေခ အစိအရင်ကိုအဦးပြု
 သဖြင့် ဝိရဟအနက်ကိုလည်း ပြည့်အပ်သည် မဟုတ်တုံလော စော
 ဒနာကိုနှလုံးထား၍။ဝိရဟောဝါဒဋ္ဌဗ္ဗောမိန့်။ ။ရှင်းငြိဟ်ပင်။ ။လေး
 ဆယ့်တလုံးသော ဝဏ္ဏအပေါင်းသည်သာ အက္ခရာအမည်ဖြစ်အံ့။ ထို
 သို့ဖြစ်သော်။ လတောဝေါကာရောစ ငသောသုတ်တို့သည် မပြီးကုန်ရာ
 ဟုဖြစ်တင်ခြင်းကို ပြလိုသော စောဒက ဆရာသည် အထဝါကိမိဒံ။
 င။ နိဗ္ဗတ္တိတိစောဒနာမိန့်၏။ ဤသုတ်သည်။ လ။ ဝါကျနိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်သ
 လော။ ဝါကျနိဗ္ဗတ္တိနှစ်ပါးတွင် အဘယ်ဝါကျနိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်သနည်းဟူလို
 သည်။ ။သမုဒါယံကတွာဝါကျကထာနံသမုဒါယဝါကျ။ သမုဒါယ
 ဝါကျသာ သမုဒါယ ဝါကျမေဝဝါ နိဗ္ဗတ္တိယသို့သုတ္တေ တဒိဒံသမု
 ဒါယဝါကျနိဗ္ဗတ္တိ။ အဝယဝံကတွာ ဝိသုဝိသု ကတွာ ဝါကျကထာနံ
 အဝယဝဝါကျ။ အဝယဝဝါကျသာ အဝယဝမေဝဝါ နိဗ္ဗတ္တိတသို့
 သုတ္တေတဒိဒံအဝယဝဝါကျနိဗ္ဗတ္တိ။ သံဃုင်။ ။စောဒကအားအခွင့်ကို
 မပြုမူ၍ ယုတ္တိအယုတ္တိသင်္ဂဟကုဉ်ညခြင်းကိုပြု၍ ပရိဟာရဂုဏ်အား
 ထုတ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဟ။လ။ဒဋ္ဌဗ္ဗောမိန့်။ ဤသုတ်နှိုက်အသီး
 ပြု၍ ဆိုခြင်းတည်း ဟူသော ဝါကျနိဗ္ဗတ္တိကို ဖွတ်အပ်သည် ဖြစ်သိ
 သော်။ ။အဝယဝနိဗ္ဗတ္တိကိုဖွတ်အပ်၏ဆိုသော်။ နှစ်ပါးသောဝါကျ
 နိဗ္ဗတ္တိတို့တွင်။ သမုဒါယဝါကျနိဗ္ဗတ္တိကို ယူသော် အဘယ် အပြစ်ရှိ
 ရာသနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အညထာဂဂ္ဂကုလဿ။ လ။ ဘဝေ
 ယျမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဂဂ္ဂအမျိုးနှိုက်ငါးယောက်မူလည်း ဖြစ်စေ။
 တကျိုင်နှစ်ကျိုပ်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဂဂ္ဂအမျိုးအပေါင်းနှိုက် တရာသော
 ဒဏ်သည်ဖြစ်၏။တယောက်တယောက်သောသုဉ်မဖြစ်သကဲ့သို့။ ထိုအ
 တူ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည် ပေါင်းအပ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်
 သော အအစရှိသော အက္ခရာအပေါင်းတို့သည်သာ အက္ခရာ မည်ရာ၏။
 အအာအစရှိသော တလုံးတလုံးသော ဝဏ္ဏတို့သည် အက္ခရာမမည်ကုန်

ရာသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တလုံးတလုံးစိကား အကွရာမမည်။ ပေါင်း
 မှသာအကွရာမည်သော်ကား။ အဘယ်အပြစ် ရှိရာသနည်း အမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ ဇေဝဇ္ဇသတိ။ လ။ နသိဇ္ဈေယျမိန့်။ ဤသုတ်တို့သည်မပြီးရာ
 ဆိုသော်။ ထိုသုတ်တို့သည်မပြီးရာမပြီးကောင်းသော သုတ်တို့ဖြစ်လေ
 သော်လည်း။ ထိုသုတ်တို့မပြီးရာဟုအသို့ဆိုသင့်အံ့နည်း။ ကြောင့်၊ ဇေ
 မဓိတာနိ။ လ။ အာစရိယေမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသုတ်တို့ကိုအရှင်
 မဟာကစ္စည်းဆရာသည်ပင် ရွတ်အပ်ကုန်သည်လည်း စင်စစ် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ထိုသို့အရှင်မဟာကစ္စည်း ရွတ်အပ်၏ဆိုသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်
 ရှိပါသနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တေန။ လ။ ဝသေနေတံဝုတ္တံကံမိန့်၏။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့ထိုသုတ်တို့ကိုရွတ်အပ်သောကြောင့်။ ယညဒတ်
 ဒေဝဒတ်အတူ ရှိကုန်သောသူတို့သည် စားစေကုန်ဟု ဆိုသည်တွင်။
 ယညဒတ်၏ တခုသောခွက်နှိုက်စားပြီး၍ နေသောအခါ။ ဒေဝဒတ်စား
 ၏။ ဒေဝဒတ်စားပြီး၍ နေသောအခါ၌ တယောက်သောသူစား၏။ တခွက်
 တည်း၌ ယညဒတ်ဒေဝဒတ်စသည်တို့၏။ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်း
 မစားသကဲ့သို့ တလုံးတလုံးပြု၍ ဆိုခြင်းတည်းဟူသော အဝယဝဝါကျ
 နိဗ္ဗတ္တိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဤသုတ်ကိုဆိုအပ်၏ဟု သိစေကုန်သည်ဟု
 မှတ်ရသော ဂုဏ် ရှိ၏ဟူလိုသော်။ ။ထိုသို့ဆိုပြီးမှ တပါးသော
 စောဒနာကိုပြုလိုရကား။ အထဝါ။ ဣဇ္ဈေ။ လ။ စောဒနာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ အာဒယောကို သမာသ်ပုန်ဆိုသော်။ အကွရာပါဒယော သုတ်
 ကို ရွတ်သောအခါ။ တပါးကုန်သော သမာသ အစီအရင်ကို စီရင်
 တတ်ကုန်သော။ နာမာနံသမာသောယုတ္တဇ္ဈော အစရှိသောသုတ်ကို
 မရွတ်အပ်ကုန်သေး ဖြစ်သောကြောင့်။ အဘယ်ကြောင့် အဘယ်သုတ်
 ဖြင့် အာဒယောဟူသော သဒ္ဒါသည် သမာသသညာ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။
 သမာသ သညာကို စီရင်သောသုတ် မရှိသေး ဖြစ်ခဲ့၏။ စောဒနာလို
 သည်။ ။ဖြေလိုရကား။ အာဒန္တဇေဝန။ လ။ ဇေဝုတ္တန္တိပရိဟာဓရာ
 မိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ ဥပရိဝုတ္တဗ္ဗံ ပရိစ္စဇေဝုတ္တံ မိန့်။ အထက်သ
 မာသ်ကျမ်းနှိုက် ဆိုလတ္တံ့သော။ နာမာနံသမာသောယုတ္တဇ္ဈောစသော
 သုတ်ကိုအစွဲပြု၍။ အာဒယော၏ သမာသ်ပုန်အဖြစ်ကို ငါတို့ဆိုအပ်
 သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အနုယောဂကိုပယ်တတ်သောပရိဟာရဆရာ
 ဖြစ်လျက်အဘယ်ကြောင့်။ ဥပရိ။ ပ။ ဇေဝုတ္တံဟု ဆိုအပ်လေသနည်း။

တနည်း။ ဤအာဒယောပုန်ကို ရှုတ်ဧဉ်ကာလ။ စောဒကတင်ရင်တိုင်း
 ထိုသုတ်တို့သည် မရှိသည်မဟုတ်တုံလောအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အာ
 ခုန္တဝသေန။ လ။ ကရဏတောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကျမ်းကိုအားထုတ်
 သည်မှရှေးအတို့ကပင် အလုံးစုံသောသဒ္ဓါလက္ခဏာကို ပြတတ်သော
 ကစ္ဆည်းကျမ်းကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြုပြီး၍။ နောက်
 မှကျမ်းကို အားထုတ်ခြင်းကို ပြုသည် ဖြစ်ဘိသော်။ အာဒယောကို
 ရှုတ်ဧဉ်ကာလန္တိက်သည်း ဗုဒ္ဓိဝိယဖြင့် ရှိပြီးဖြစ်ဘိသော်။ ။ဆရာ
 တို့၏အလိုကိုပြခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိသော စောဒနာကို အားထုတ်လို
 သောစောဒကဆရာသည်။ အထဝါ စသည်ကိုမိန့်။ ကနည်း။ သညာ
 အစီအရင်ဟု ဆိုအပ်သော အတ္ထော အက္ခရ သညာတော ဟူသော
 ကာရကသုတ်ကို ရှေ့ထားပြီးမှ။ အက္ခရာပါဒယော ဟူသော သညာ
 သုတ်ကိုနောက်ထားရာန္တိက် သည်းမခံချိသောစောဒကဆရာသည်။ အ
 ထဝါစသည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ ဣတိဇေနနယုတ္တန္တိ စောဒ
 နာ။ သတည်း။ ဤစကားသည်မသင့်။ ဤသည်လျှင် စောဒနာဖြစ်ဘိ
 သော်။ ဤစကားအရအဘယ်နည်းကြောင့်။ တက္ကတတ္ထ။ လ။ ဥာပနတ္ထ
 မိဒ်ဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုထိုသို့သောအက္ခရေဟိ ကာရစ
 သောသုတ်တို့၏။ အက္ခရာတို့မည်သည် ဤဝဏ္ဏတို့တည်းဟု သိစိမ့်
 သောငှာ ဤသုတ်ကိုဆိုအပ်၏။ ဤသည်လျှင်။ ဤစကားအရ ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ဤစကားသည်မသင့်ဟုဆို၏။ အက္ခရာဟုရှိလျှင်းသည်မဟုတ်
 တုံလော။ တနည်း။ အက္ခရာလေးဆယ့်တလုံးဟု ရှိရင်းမဟုတ်လော။ မ
 သင့်ဟုသင်စောဒကဆရာ အသို့ဆိုသင့်အံ့နည်းဟု စောဒကကို အပြစ်
 တင်ဘွယ်ရှိ၍။ ဝေါဟာရေအသတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရာဟု
 ဝေါဟာရပညတ်ရှိသေး ဖြစ်ဘိသော်။ ဝေါဟာရပညတ် မရှိသေးဆို
 သော်။ အက္ခရာပါဒယော ဧကစက္ကာထိသံ သုတ်ကို ကစ္ဆည်းဆရာဆို
 တော်မူပြီးမဟုတ်တုံလော။ ဝေါဟာရမရှိဟူသောစကားသည် အသို့
 သင့်အံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ နာမမိအတ္ထပိတေ ဝေါဟာရော
 နယုတ္တောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အတ္ထောအက္ခရသညာတော သုတ်ကို
 ရှုတ်ဧဉ်ကာလ။ အက္ခရာပါဒယော ဧကစက္ကာထိသံ ဟူသော သညာ
 ကိုမရှုတ်သေး။ ဝါ။ အရာသညာကို မမှည့်သေး ဖြစ်သောကြောင့်။
 အက္ခရာသညာတော၏ အက္ခရာဟူသော ဝေါဟာရသည် မသင့်ဖြစ်

ထိသော်။ ။အမည်ကိုမှည့်သောဝေ၊ဟာရမသင့်ဆိုသော်။ အမည်
 ကိုမှည့်မသားမီ အက္ခရာဟူသော ဝေါဟာရပင် ရှိလျှင် လေသော်
 လည်းနာမမို့။ လ။ နယုတ္တောဟု အသို့လျှင် စောဒက ဆရာ ဆိုသင့်
 အံ့နည်း စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ အတ္ထော။ လ။ တုမ္ဘာကမဓိပ္ပါယော
 မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သုတ်တို့နှိုက် အက္ခရာတို့မည်သည် ဤဝဏ္ဏတို့
 တည်းဟု သိစိမ့်သောငှာ။ ဤသုတ်ကိုဆို၏ဟု သင်္ဃဗဟိဟာရ ဆရာတို့
 ၏အသိရှိသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အက္ခရာနာမဟု ဆိုသောကြောင့်။
 အက္ခရာသညာတောနှိုက် အက္ခရာမည်ပြီး ကဲ့သို့ဖြစ်၍ စောဒနာ ဝင်
 သည်။ ။ဤပုဒ်တွင်လောကနှိုက်ကဲ့သို့ သဒ္ဒါကျမ်း၌လည်း မသိပါဟူ
 ၍လည်းဆရာမြတ်တို့ ဆိုတော်မူကုန်၏။ အထွက်အတက်ခက်၏။ ။
 ဖြေလိုရကား။ ယထာ။ လ။ အဝဂန္တဗ္ဗန္တိ ဗဟိဟာရေမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ လ။ ပညာရှိသည် သိအပ်မှတ်အပ်သော နာမိအတ္ထင်တေအ
 စရှိသောစကားကို မမှတ်အပ်မသိအပ် ဖြစ်ဘိသော်။ ဤယထာလော
 ကေ။ လ။ အဝဂန္တဗ္ဗန္တိသဒ္ဒါလက္ခဏာ၏ လောကဝေါဟာရကိုမလွန်
 သည်၏အဖြစ်ကိုပြ၏။ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့် စောဒကော ဓိပ္ပါယ်ကို
 မြစ်၍လူတို့၏လောကနှိုက် ကျင့်သော အခြင်းအရာကို အကျယ်ပြလိုရ
 ကား။လောကေပိဟိစသည်ကိုမိန့်။ ။ပါဌ်လျှောက်ဆို။ ။လောကဝေါ
 ဟာရအားဖြင့် စောဒက၏စောဒနာကိုပယ်ပြီး၍ သဒ္ဒါကျမ်း၌လာသော
 နည်းဖြင့်လည်း။ အနုယောဝေါဒိဆရာ၏ ဝိပလ္လာသကို မြစ်လိုသောဗဟိ
 ဟာရဆရာသည်။ သဒ္ဒါသတ္တောပိပဋိက္ခိတ္တာ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤ
 အက္ခရာဟူသောသညာကို သားခေကြက်သော တံသင်း ဥပမာ။ သံ
 ခြေကျဉ်းနှင့် ဥပမာဖြင့် မှတ်ရာ၏ဟု ဆို၍ ဗဟိအပ်သည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။အဘယ်သို့အက္ခရာသညာနှင့် သံခြေကျဉ်း တံသင်းတူကုန်
 သနည်းဟူမူ။ ။သံခြေကျဉ်းသည်ခြေကို ထိုမှဤမှငင်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း။ ဖြန့်အပ်သောသားရေနှိုက် ရိုက်နှက်အပ်သော တံသင်းသည်
 သားရေကို ထိုမှဤမှဆွဲငင်သကဲ့သို့ရင်း။ ထိုအတူ အထက် အက္ခရာ
 ပါဒေယာသုတ်နှိုက် ဆိုလတ္တံ့သောအက္ခရာသညာကိုအစွဲပြု၍။အောက်
 အတ္ထောအက္ခရာသညာတောသုတ်နှိုက် အက္ခရာသဒ္ဒါကို ပြသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အောက်အတ္ထော အက္ခရာသညာတောသုတ်နှိုက် ဆိုပြီး
 သော အက္ခရာတို့ကိုအစွဲပြု၍ အထက် အက္ခရာပါဒေယော သုတ်နှိုက်

အက္ခရာသညာတောကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။
 အတ္ထောအက္ခရာသညာတော။ အက္ခရာပါဒယော ကေစတ္တာထိသံ နှစ်
 သုတ်တို့သည်သညာ၏ ဥဘယာပေက္ခဖြစ်၍ အထက်အက္ခရာသညာကို
 ထိုမှဤမှ အောက်သုတ်အထက်သုတ်သို့ငင်သော အခြင်းအရာ တူရ
 ကား။ သက်။ ပမာယသောမိန့်ဟူလို။ ။ အဓိပ္ပါယ်)။ ။ အထဝါ။ ကား။ ဣဒံ။
 ဤအက္ခရာပါဒယော ကေစတ္တာထိသံသုတ်သည်။ သညာ သညီဝိဓာနံ။
 သညာသညီဝိရင်သောသုတ်တည်း။ ဣတိအတ္ထော။ ကို။ ကထံကေနကာ
 ရဏေန။ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ သညာယတေ။ သိအပ်သ
 နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ကုသလာရှုပ်စက္ခုမာတိအာ
 ဒိသု။ တို့နှိုက်။ အညမညာန ပေက္ခောယေဝ။ အချင်းချင်းမငဲ့ကြသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္ထော။ သည်။ သမ္ဘဝတိယထာ။ ကဲ့သို့။ တထာ။
 ထိုအတူ။ ဣဓာပိ။ ဤသုတ်နှိုက်လည်း။ အက္ခရာစ။ အက္ခရာတို့လည်း။
 အဝိစ။ လည်း။ အာဒယောစ။ တို့လည်း။ ကေစတ္တာထိသညာ။ ကေစတ္တာ
 ထိသတို့လည်း။ ဣတိ။ သို့။ အညမညာနပေက္ခော။ အချင်းချင်းမငဲ့သော။
 အတ္ထော။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ တနည်း။ ဣတိ။ သို့။ အတ္ထော။ လေးပုဒ်လုံး
 တို့၏အနက်သည်။ အညမညာနပေက္ခော။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဝါ
 ပန။ ကား။ နိလုပ္ပလန္တိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ သမာနာမိကရဏတ္ထော။ နိလ
 ဥပ္ပလသဒ္ဓါ နှစ်ခုတို့၏ ကြာခြံစိတချို့က် တူသော တည်ရာ ရှိသော
 အနက်သည်။ သမ္ဘဝတိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ တူ။ ဣဓာပိ။ ဤသုတ်
 နှစ်လည်း။ ပစ္စတ္တဝိဘတ္တိယုတ္တတ္တာ။ လေးပုဒ်လုံးတို့၏ ပထမာဝိဘတ်နှင့်
 ချည်း ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမာနာမိ ကရဏတ္ထ သမ္ဘဝတော။
 ဂုဏ်ဂုဏေအဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ။ ဝိသေသနဝိသေသိတဗ္ဗ အဖြစ်ဖြင့်တူသော
 တည်ရာရှိသော အနက် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အက္ခရာ။ တို့သည်။
 အာဒယော။ အာဒိမည်ကုန်၏။ ဣတိဝါအတ္ထော။ သည်မူလည်း။ ဘဝေ
 ယျ။ ၏။ အတ္ထောအက္ခရာသညာတောတိ။ သညာတောဟု။ ဝတ္တာ။ ၍။
 ပစ္ဆာ။ မှ။ ဝုတ္တတ္တာ။ အက္ခရာပါဒယောသုတ်ကို ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အက္ခရာနာမ။ အက္ခရာတို့မည်သည်။ အကာရာဒယော။ အအက္ခ
 ရာအစရှိသည်တို့တည်း။ အကာရာဒယော။ တို့သည်။ အက္ခရာနာမ။ ကုန်
 ၏။ ဣတိဝါအတ္ထော။ သည်မူလည်း။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဝါ။ အကာရာဒ
 ယော။ အအက္ခရာအစရှိကုန်သော လေးဆယ့်တလုံးကုန်သော ပဏ္ဏ

တို့သည်။ အက္ခရာနာမ။ ကုန်၏။ ဣတိဝါအတ္ထော။ သည်မူလည်း။ ဘ
 ဝေယျ။ ၏။ တတ္ထာပိ။ ထိုသို့ဖြစ်သော အနက်တို့ရှိလည်း။ (ထည့်
 သည်)။ သေဠန္တိအာဒိနာနယေန။ ဖြင့်။ ပဏာမာရဟဿ။ ရှိခိုးခြင်းငှာ
 ထိုက်သော။ သတ္တုနော။ ဆရာဖြစ်သောရတနာသုံးပါးအား။ ပဏာမံ။
 ကို။ ကတွာ။ ဤ။ သတာစာရံ။ သူတော်ကောင်းတို့၏အကျင့်ကို။ အ
 ဝေါက္ကမိတွာ။ သက်ဝင်၍။ ဝါ။ မလွန်မူ၍။ အာရဒ္ဓတ္တာ။ သုတ်ကိုအား
 ထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ကျမ်းကို အားထုတ်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်သည်။ ဝါ။ ကျမ်းသည်။ အနုမ္မတ္တဝစနံ။
 ပညာရှိသောဆရာ၏စကားတည်း။ ဝါ။ ပြန့်လွှန်းခြင်းမရှိ ပကတိတည်
 ကြည်သောစိတ်ရှိသော ဆရာ၏စကားတည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝိညာယတိ။
 ၏။ တဿစ။ ထိုသုတ်၏လည်း။ ဝါ။ ကျမ်း၏လည်း။ အနုမ္မတ္တဝစနတ္ထေ။
 ပညာရှိသော ဆရာ၏ စကား၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ။ ပြန့်လွှန်းခြင်း မရှိ
 ပကတိတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသောဆရာ၏ စကား၏ အဖြစ်သည်။
 သိဒ္ဓန္တု။ ပြီးလတ်သော။ ပထမတ္ထော။ အညမညာ နပေက္ခ ဖြစ်သောပထမ
 အနက်ကို။ တတ္ထ။ ထိုအက္ခရာပါဒယော ကေစတ္တာဝီသံ သုတ်ရှိက်။
 ဝိညာတုံ။ ဌာ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ဒုတိယတ္ထောပိ။ သမာနာမိ
 ကရဏဟုဆိုအပ်သော ဝိသေသန ဝိသေသဖြစ်သော ဒုတိယ အနက်
 ကိုလည်း။ အတ္ထော။ လ။ မိစ္ဆေဝမာဒိသု။ တို့ရှိက်။ အက္ခရာသဒ္ဓေန။ ဝိသေ
 သနဖြစ်သော အက္ခရာသဒ္ဓါဖြင့်။ အကာရာဒေနံ။ ဝိသေသ ဖြစ်သောအ
 အက္ခရာစသည်တို့ကို။ ဂဟိတုတ္တာ။ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အက္ခရာသဒ္ဓဿစ။ ၏လည်း။ ဝိသေသကတ္ထေ။ အာဒိ
 သဒ္ဓါကိုအထူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ။ သေင်္ဂ။ ဥပ္ပလသဒ္ဓါ။
 ဝိသေသဖြစ်သော ဥပ္ပလသဒ္ဓါကို။ ဝိနာ။ ဤ။ နိလသဒ္ဓေန။ ဝိသေသန
 ဖြစ်သောနိလသဒ္ဓါဖြင့်။ တဒတ္ထဿ။ ထိုကြာညိုဟူသောအနက်ကို။ အ
 နုပလတ္တနံဝိယ။ မရသကဲ့သို့။ အာဒိသဒ္ဓံ။ ဝိသေသ ဖြစ်သော အာဒိ
 သဒ္ဓါကို။ ဝိနာ။ ဤ။ အက္ခရာသဒ္ဓေန။ ဝိသေသန ဖြစ်သော အက္ခရာသဒ္ဓါ
 ဖြင့်။ တဒတ္ထဿ။ ထိုအက္ခရာဟူသောအနက်ကို အနုပလတ္တနတော။ မရ
 အပ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ နဂဟေတဗ္ဗော။ မယူအပ်။ တတိ
 ယတ္ထောပန။ အက္ခရာနာမ အကာရာဒယောတိ ဝါအတ္ထော ဟူသော
 တတိယအနက်ကိုကား။ ဂုတ္တပ္ပကာရာနုရူပတ္တာ။ ဒုတိယဝိကပ်ရှိက်ဆို

အပ်ပြီးသော အတ္ထော အက္ခရာသညာတော။ လ။ အကာရာဒီနံ ဂဟိ
 တတ္ထာ ဟူသော အပြားအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဟေ
 တဗ္ဗော။ ။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ။ အထဝါ။ ကား။
 ဣဒံပနသုတ္တံ။ ကား။ သညာမိကာရ ပရိဘာသာ ဝိမိသုတ္တေသု။ တို့တွင်။
 ကတမံ။ အဘယ်သုတ်နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဟိ
 သစ္စံ။ ။ သုတ္တံ။ သည်။ စတုဗ္ဗိဓံ။ သည်။ ဟောတိ။ ။ ဣဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏာ
 ဈာလာတိဇေမာဒီနိ။ အစရှိကုန်သော သုတ်တို့သည်။ သညာသုတ္တာနိ။
 တို့တည်း။ ဣတ္ထိပုမနပုံသကသန္ဓိ မိစ္ဆေဓမ္မာဒီနိ။ တို့သည်။ အမိကာရ
 သုတ္တာနိ။ တို့တည်း။ အယုဝဏ္ဏာနန္ဓာယောရဒ္ဓိတိ ဇေမာဒီနိ။ တို့သည်။
 ပရိဘာသာသုတ္တာနိ။ တို့တည်း။ ဝမောဒုဒန္တာနမိစ္ဆေဓမ္မာဒီနိ။ တို့သည်။
 ဝိမိသုတ္တာနိ။ တို့တည်း။ တေသုပန။ ထိုလေးသုတ်တို့တွင်ကား။ ဣဒံ။
 သည်။ သညာသုတ္တံ။ တည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ။
 အထဝါ။ ကား။ အက္ခရာဘိ။ ဟူ၍။ ရတ္တေယေဝ။ ဆိုသော်သာလျှင်။ အ
 ကာရာဒီနံ။ တို့ကို။ ဥာပနတ္တံ။ ဌာ။ ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ ရတ္တံ။ ။ ဣတိ။ သို့။
 တုဗ္ဗေ။ သင်ပရိဟာရ် ဆရာတို့သည်။ ဝဒထ။ ဆိုကုန်၏။ တေသု။ ထို
 အက္ခရာအပေါင်းနှိုက် အကျမ်းဝင်ကုန်သော သုံးဆုံးကုန်သော အ၊ ခ၊
 ရာ၊ ဟူသော အက္ခရာတို့တွင်။ အကာရောဝ။ အအက္ခရာ တခုတည်း
 သာလျှင်တည်း။ အက္ခရေ။ အ အစရှိသော လေးဆယ့်တလုံး သော
 အက္ခရာတို့ကို။ ဝဒတိကိ။ ဟောသလော။ တထာ။ ထိုအတူ။ ဝါ။ တ
 ထာ။ ထိုသို့အက္ခရာတည်း မဟောသော်။ ခကာရော။ သည် တည်း။
 အက္ခရေ။ တို့ကို။ ဝဒတိကိ။ လော။ တထာ။ အတူ။ ဝါ။ အ၊ ခ၊ အက္ခရာတို့တည်း
 မဟော်။ ရကာရော။ သည်။ အက္ခရေ။ တို့ကို။ ဝဒတိကိ။ လော။
 ဥဒါဟု။ ထိုသို့တလုံးတလုံးစီ မဟောမူကား။ သဗ္ဗေဝ။ အလုံးစုံသာ။
 လျှင်ဖြစ်ကုန်သော အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော အက္ခရာသုံးလုံးအပေါင်းတို့သာ
 တည်း။ အက္ခရေ။ အ အစရှိသော လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာတို့
 ကို။ ဝဒတိကိ။ ဟောသလော။ ဣတိအယံ။ သည် လျှင်။ စောဒနာ။
 တည်း။ ဧတ္ထ။ ဤသို့စောဒနာရာနှိုက်။ တေ။ သင်စောဒကဆရာ၏။ စော
 ဒနာ။ သည်။ ကိဉ္စိ။ စိုးစဉ်းမျှသာ။ အပရိပုဏ္ဏာ။ မပြည့်စုံ။ အဝသိဋ္ဌာ။
 ကြွင်းသေး၏။ တံ။ ထိုအကြွင်းကို။ ပရိပုဏ္ဏံ။ ပြည့်စုံစွာ။ ကတွာ။ ၍။ တာဝ
 ဗြူဟိ။ ဆုံးပြီးလော့။ အကာရောဝ။ သည်သာလျှင် တည်း။ အက္ခရေ။

တို့ကို။ ယဒိဝဒတိ။ အကယ်၍ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ ဣတရေသံ။ ခအက္ခ
ရာရအက္ခရာတို့ကို။ ဝစနံ။ ဆိုခြင်းသည်။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိရာ။ အ
ကာရော။ သည်တည်း။ အက္ခရေ။ တို့ကို။ (လိုက်၊ ယဒိပနနဝက္ခတိ။ အ
ကယ်၍ မဟောသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ မဟောသည် ရှိသော်။
သက္ခရကထလာ။ ကျောက်ပြုတ် အိုးခြင်းတို့သည်။ တေလံ။ ဆီညွှတ်
ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ။ ခု။ အဝယဝေ။ အစိတ် အစိတ်သော ကျောက်စစ်အိုး
ခြင်းနှိုက်။ နိရတ္ထကာ။ အကျိုးမရှိကုန်။ တနည်း။ နိရတ္ထကာ။ အကျိုးမရှိ
ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ သက္ခရကထလာ။ တို့သည်။ ရာသိ။ ကို။
ကတ္တာ။ ခု။ ဝိဇ္ဇိတာဝိ။ ညွှတ်ကုန်သော်လည်း။ နိရတ္ထကာ။ ဆီထွက်ခြင်း
တည်းဟူသော အကျိုးမရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိယထာ။ ကဲ့သို့။
ဧဝံတထာ။ တူ။ အဝယဝေဝိ။ အစိတ်ဖြစ်သော တလုံးတလုံးသောအက္ခ
ရာနှိုက်သည်။ ဝတ္ထု။ အက္ခရာတို့ကိုဟောခြင်းငှာ။ အသမတ္တတာယ။
မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမုဒိတာဝိ။ ပေါင်းအပ်သော အက္ခ
ရာတို့သည်လည်း။ ဝါ။ အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော အက္ခရာအပေါင်းဖြစ်ကုန်
သော်လည်း။ အသမတ္တတာဝ။ ဟောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန် သည်သာ
လျှင်။ ဘဝေယျု။ ။ ။ ဣတိစောဒနာ။ ။ ရထဝက္ကနေမိ ကုဗ္ဗရာဒယော။
လှည်းရထား၏ဘီး။ အကွပ်၊ အကန့်အစရှိသည်တို့သည်။ ဝမနံ။ သွား။
ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ။ ခု။ အဝယဝေ။ အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သောလှည်းဘီး၊ အကွပ်၊
အကန့်နှိုက်။ ကိစ္ဆာဝိနိရတ္ထကာ။ အကယ်၍ သွားခြင်းအကျိုး မရှိကုန်
၏ရှင်။ တထာဝိ။ ထိုသို့မရှိကုန်သော်လည်း။ သမုဒိတာ။ ပေါင်းအပ်ကုန်
သည့်ရှိသော်။ ဝါ။ အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောဘီးအကွပ်အကန့်အစရှိသည်
တို့သည်။ သာတ္ထကာဝ။ သွားခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်သာလျှင်။ သမ္ဘဝန္တိ
ယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဣဒံသမ္ဘဝံ။ ဤသို့ဥပမာ၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကို။ ဒဗ္ဗံ။ ။ ။ ဟိသစ္စံ။ ။ သမုဒိတာယေဝ။ အက္ခရာကို ပေါင်း
သဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ။ အက္ခရာအပေါင်း၌သာလျှင်။ အယံသာတ္ထ ကတာ။
ဤသို့ အနက်ရှိခြင်းတည်း ဟူသော အကျိုးရှိသော အဖြစ်သည်။ တေ
သံ။ ထိုအက္ခရာတို့၏။ သဘာဝေါ။ တည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာ
ရော။ တည်း။ ။ သမုဒိတာယေဝ။ အက္ခရာအပေါင်း၌သာလျှင်။ သာတ္ထ
ကတာ။ သည်။ ယဒိသိယာ။ အံ့။ ဧဝံသတိ။ သော်။ တုမေဟိ။ သင်ပရိ
ဟာရိဆရာတို့သည်။ သုတ္တမေဝ။ ကိုပင်လျှင်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ကသ္မာ။

ကြောင့်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ သနည်း။ ကဒါပိပိ။ တရံတဆစ်မျှလည်း။ တေသံ။
 ထို အက္ခရာတို့၏။ သမုဒါယာ ဘာဝတော။ အပေါင်း၏ မရှိသော
 ကြောင့်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ တထာတံဝစနံ။ ကို။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ အ
 ကာရံ။ ကို။ သုတွာ။ ကြားပြီး၍။ ခကာရဿ။ ကို။ သဝနကာလေ။ ကြား
 သောအခါရှိက်။ အကာရော။ သည်။ နဿတိ။ ပျောက်၏။ ဝါ။ ပျက်၏။
 ခကာရံ။ ကို။ သုတွာ။ ၍။ ရကာရဿ။ ကို။ သဝနကာလေ။ ရှိက်။ ခကာ
 ရော။ သည်။ နဿတိ။ ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့ပျောက်ပျက်သဖြင့်။ ဝါ။ ဧဝံ။ ဤသို့
 နောက်နောက်ရှိက် ပျောက်ပျက်သည်။ သတိ။ သေဝံ။ သမုဒါယဿ။
 အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော ဝတ္ထုအပေါင်းကို။ အနုပလဒ္ဓိ။ တပြိုင်နက်သောကာ
 လရှိက်မရနိုင်သည်။ ဟောတိ။ ၍။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့တပြိုင်နက်သော
 ခဏရှိက်။ အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော ဝတ္ထုအပေါင်းကိုမရသည်။ သတိ။ သေဝံ။
 အတ္ထဝဗောဓော။ အ-အစရှိသော လေးဆယ့်တလုံးသော ဝတ္ထုတို့
 သည် အက္ခရာမည်ကုန်၏ဟူသောအနက်ကိုသိခြင်းသည်။ နဟောတိ။
 မဖြစ်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ပရိတ္တမမာနံ။ ပတ်ပတ်လည်
 သော။ အာဒိတ္တံ။ ပြောင်ပြောင်တောက်သော။ အလာတံ။ ထင်းမီးစကို။
 ပဿတော။ ရှုသောသူအာ။ ဝါ။ မြင်သောသူအား။ တံ။ ထိုပတ်ပတ်
 လည်သောထင်းမီးစသည်။ စက္ကံဝိယ။ စက်အဝန်းကဲ့သို့။ ဒိဿတိ။ ထင်
 ၍။ တဒါ။ ထိုသို့ပတ်ပတ်လည်သောအခါရှိက်။ ဧကက္ခဏေ။ တပြိုင်
 နက်သောခဏရှိက်။ ဝါ။ တခုသောအာဝဇ္ဇန်းရှိသော ဝိထိစိတ်၏ဥပ္ပါ
 ဒက္ခဏရှိက်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသော။ အရပ်မျက်နှာ တို့ရှိက်။ နဝဥပ
 လတ္တတိ။ မရအပ်။ ဧဝံသန္တေဝိ။ ဤသို့အလုံးစုံသော အရပ်ရှိက်ဖြစ်သော
 အာရုံကို တပြိုင်နက်မရသော်လည်း။ တံတံဌာနံ။ ထိုထိုသို့သောအရပ်
 ရှိက်။ ဝါ။ သို့။ အာဂတံ။ ရောက်သော ပြောင်ပြောင်တောက်သော ထင်း
 မီးစကို။ ဝါ။ အာဂတံ။ ထင်းမီးစဖြင့်ရောက်သော။ တံဌာနံ။ ကို။ အာ
 ရမ္ပဏံ။ အာရုံကို။ ကတွာ။ ၍။ ပဝတ္ထေသု။ ကုန်သော။ နာနာပိတ္တသန္တာ
 နေသု။ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သော ဝိထိစိတ် အစဉ်တို့သည်။
 နိရုဇ္ဈေသု။ ချုပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ တေဟိ။ ထိုအထူးထူးသောစိတ်အ
 စဉ်တို့ဖြင့်။ ဝါ။ တို့သည်။ ဂဟိတာကာရံ။ ယူအပ်သော အခြင်းအရာရှိ
 သော။ သဗ္ဗံ။ ထင်း မီးစရှိက် ဖြစ်သော။ အလုံးစုံ သော အာရုံကို။
 သမ္ပိဇ္ဈေတွာ။ ပေါင်း၍။ ဝါ။ တပေါင်းတည်း စိတ်ရှိက်ထား၍။ ပိန္န

ယန္တဿ။ ကြိယောသုအား။ အလာတံ။ သည်။ ကြိယိယ။ စက်အဝန်းကဲ့
သို့။ ဒိဿတိယထာ။ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စိတ္တသန္တာနဿ။ စိတ်အစဉ်
၏။ အတိလဟုပရိဝတ္တိတာယ။ လျင်သောအပြန်ရှိသောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ဝါ။ လျင်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ။ အသုံးစုံသောအပေါ်လေးမျက်နှာရှိက်။ ဥပလက္ခမာနံ။
ဝိယစ။ ရသကဲ့သို့လည်း။ ဒိဿတိယထာ။ ထင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။
(ဧဝံတထာ၊ ဟုပေါ်လေ)။ ဘဂဝတာ။ သည်။ စိတ္တဿ။ ၏။ အတိလဟုပရိ
ဝတ္တိတံ။ အလွန်လျင်သောအပြန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္တာယ။ ၍။ ဘိက္ခ
ဝေ။ တို့။ ဣဒံစိတ္တံ။ ဤစိတ်သည်။ လဟုပရိဝတ္တိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံ
တထာ။ တူ။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ လဟုပရိဝတ္တိ။ သော။ အညံ့။ စိတ်မှတစ်ပါး
သော။ ဧကဓမ္မံ။ တခုသောတရားကိုမျှလည်း။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။
နသမနု ပဿာမိ။ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ။ သို့။ ဝုတ္တဉ္စ။ ဟောတော်မူ
သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ အက္ခရာတိသန္ဓံ။ ကို။ သု
ဏန္တဿာပိ။ ကြားသောသူအားလည်း။ ဝိသုဝိသု။ အသီးအသီး။ အ
ကာရာဒိနံ။ တို့၏။ အာရမ္မဏံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။ ပဝတ္တေသု။ ကုန်သော။ စိတ္တ
သန္တာနေသု။ တို့သည်။ နိရုဒ္ဓေသု။ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေဟိ။ ထိုအ
ထူးထူးသောစိတ်အစဉ်တို့ဖြင့်။ ဝါ။ တို့သည်။ ဂဟိတမေဝ။ ယူအပ်ပြီး
သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ။ အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော အက္ခရာကို။
သမ္ပိဇ္ဈေတွာ။ ၍။ စိန္တယန္တဿ။ သော။ (ကတသညဿန္တိကံစပ်)။ ပုဗ္ဗေ။
ရှေးနှိုက်။ ဂဟိတမေဝ။ ယူအပ်မှတ်အပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။
ဝိဇ္ဇာ။ အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော အက္ခရာ အပေါင်းသည်။ ဤဒိသတ္ထဝါစကံ။
ဤသို့သော် အက္ခရာဟူသော အနက်ကို ဟော၏။ ဣတိ။ သို့။ ကတ
သညဿ။ ပြုအပ်သော အမှတ်ရှိပြီးသောသူအား။ တမေဝဝိဇ္ဇာ။ ထို
အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော အက္ခရာအပေါင်းကို။ အာဂမ္မ။ စွဲ၍။ အတ္ထာဝဗော
ဓော။ အ-အစရှိကုန်သော လေးဆယ့်တလုံးသော ဝတ္ထုတို့သည် အက္ခ
ရာမည်ကုန်၏ဟူသော အနက်ကိုသိသည်။ ဟေတိ။ ၏။ ဣတိအယံ။
လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ဣမိနာနယေန။ ဤသို့ဆိုပြီးသော သမ္ပန္နသံ
ဝတ္ထုနာအစရှိသောနည်းဖြင့်။ တေသုတေသုသုတ္တေသု။ တို့ရှိက်။ လက္ခမာ
နဝသေန။ ရသင့်သောနည်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆပ္ပကာရံ။ သော။ နယံ။
ကို။ ဒသေတွာ။ ၍။ ဝတ္ထုနာ။ သုတ်အတွင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ။ ၏။ ဣတိပရိ

သမံ။ ဤသို့ပထမသုတ်၏ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ အနက်။ ။
 (ဟေဋ္ဌာဝုတ္တာနံ ပါကဒို ကရဏမုခေန အက္ခရာပါဒယော ဧကဝတ္ထာ
 ထိသန္တိ သညာသုတ္တမာရဘိ ဟု အောက်နှိုက် ဆိုအပ်သောစကားကို
 သည်းမခံလိုသော စောဒကဆရာသည်။ အထဝါ။ လ။ ဟိစောဒနာမိန့်။
 တနည်း။ ထိုသို့ဆိုပြီးသည့် အတိုင်းသာ စောဒနာရာသလော အမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ အထဝါ။ လ။ ဣတိစောဒနာမိန့်။ ကား။ တနည်းလည်း။ ဤ
 သုတ်ကို သညာသညီကို စီရင်သောသုတ်ဟု အဘယ်ကြောင့်သိအပ်
 သနည်း။ မသိနိုင်ရာကောင်း တကား ဟူ၍ စောဒနာသေးသည် ဖြစ်
 ဘိသော်။ ။ အရှင်စောဒကဆရာ ဤသုတ်ကို သညာသညီ စီရင်
 သောသုတ်ဟု မသိနိုင်ရာဟုဆို၏။ အာဒယောဧကဝတ္ထာထိသံ ပုဒ်တို့
 သည်သည်။ အက္ခရာဝိသညံ သညာပုဒ်ဖြစ်၍ သညာသညီကို စီရင်
 သောသုတ်ဟု သိရာသိလွယ်သည် မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်သို့ဖြစ်၍
 သညာသညီကို စီရင်သောသုတ်ဟု မသိနိုင်ရာဆိုသနည်းဟု စောဒက
 ဆရာကို ပရိဟာရဆရာက အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကို ပယ်
 လိုသော စောဒက ဆရာသည်။ ယထာပန အညမညာ န ပေက္ခာ
 အတ္ထောဘာဝေယျ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကုသလာ။ ရူပံ။ စက္ခုမာစ
 သည်တို့နှိုက်တပုဒ်သည်တပုဒ်ကိုမငဲ့သောအနက်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ
 ဤသုတ်နှိုက် အက္ခရာစ။ လ။ ထိသဉ္စဟု အချင်းချင်းမငဲ့သောအနက်
 ဖြစ်ရာသောကြောင့်။ သညာသညီ စီရင်သောသုတ်ဟု မသိနိုင်ဟု ငါ
 စောဒက ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဖြောင့်မှာ အချင်းချင်းငဲ့သော
 ပုဒ်တို့သည် သာလျှင်။ ဂုဏ ဂုဏေ ပုဒ်။ ဝိသေသန ဝိ သေသျှ တို့
 ကဲ့သို့ သညာသညီပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်းငဲ့သော သညာသညီ အစီအ
 ရင်ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဤလေးပုဒ်တို့မှာ အချင်းချင်းမငဲ့ကြ။ အဘယ်ကဲ့သို့
 သညာသညီ အစီအရင်ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်းဟု စောဒနာလိုသည်။ ။
 အညမညာ နပေက္ခာအနက် ဖြစ်ရာသောကြောင့်။ သညာသညီ အစီအ
 ရင်ကိုမသိနိုင်ရာဟု သင်စောဒကဆရာ စောဒနာလေသလောဟု စော
 ဒကကို သူမေးဘွယ်ရှိ၍ဖြေခြင်းငှာ။ ယထာဝါပန စသည်ကိုမိန့်။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား နိလုပ္ပလံ စသည် တို့နှိုက် နိလသဒ္ဓါ၏ နိဂုဏ်နှင့် ယှဉ်
 သော ကြာဟူသော အနက်ကိုလည်း ပေးသောကြောင့်။ နှစ်ပုဒ်ကုန်
 သောနိလ၊ ဥပ္ပလသဒ္ဓါတို့၏ သမာနာဓိကရဏအနက် ဖြစ်သင့်သကဲ့သို့။

ထိုအတူဤသုတ်နှိုက်လည်း အက္ခရာသဒ္ဒါဖြင့် အ-အစရှိသောအက္ခရာ
 တို့ကိုဟောသောကြောင့် သမာနာမိ ကရဏအနက် ဖြစ်သင့်ရကား။
 အက္ခရာတို့သည်။ အာဒယော။ အာဒိမည်ကုန်၏။ အနက်ဖြစ်ရာသည်
 ဖြစ်၍လည်း။ ဤသုတ်ကိုသညာသညီကိုစီရင်သောသုတ်ဟု။ အသို့သိနိုင်
 အံ့နည်းဟု ငါတို့စောဒကဆရာစောဒနာသည်ဟူလေ။ ။ပစ္စတ္တဝိဘတ္တိ
 ယုတ္တတ္တာမှာ သမာနာမိကရဏဖြစ်သောကြောင့် ဟိတ်ဆင့်သည်။ ။
 ထိုအနက်နှစ်ပါးဖြစ်ရာနှိုက်သာ သညာသညီကို စီရင်သော သုတ်ဟု
 မသိနိုင်ရာဟုသင်စောဒကဆရာသည် စောဒနာလေသလော အမေးကို
 ဖြေလို၍။ အတ္ထော။ လ။ တိဝါအတ္ထော ဘဝေယျမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 လ။ ဆိုပြီးဖြစ်သောကြောင့် အက္ခရာတို့သည် အ-အက္ခရာ စသည်တို့
 တည်းဟူသော အနက်ဖြစ်ရာသောကြောင့် စောဒနာသည်ပင် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။စောဒကဆရာစကားချည်း မှတ်လေ။ ။ဖြေလိုရကား။
 သေဠန္တိအာဒိနာနယေန စသည်ကို မိန့်။ ထိုတွင် လိုရင်းကား။ ပထ
 မတ္ထောတက္ကနသက္ကာဝိညာတုန္တိ ပရိဟာရေ။ တည်း။ ကား။ ပထမ
 အနက်နှိုက်ထိုအက္ခရာပါဒယောသုတ်နှိုက် သိခြင်းဌာမတတ်ကောင်း။
 ဤသည်လျှင် အဖြေဖြစ်ဘိသော်။ ။ပထမ အနက်ကို သိခြင်းဌာ
 မတတ်ကောင်းဆိုသော်။ ထိုသုတ်နှိုက် အညမညာ နပေက္ခ အနက်ဖြစ်
 ရာသည်မဟုတ်တုံလောစောဒနာကို ဖြေခြင်းဌာ။ ဟဿဝအနုမ္မတ္တဝစ
 နတ္ထေသိဒ္ဓေမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသုတ် ထိုကျမ်းသည် ပညာရှိသော
 ဆရာတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော ဆရာတို့၏ စကား ဖြစ်ဘိသော်။
 ထိုသုတ်သည် ပညာရှိတို့ စကား ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ် သဘော
 ယုတ္တိကို ထောက်၍ဆ၍ သိအပ်သနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းဌာ။ သတာ
 စာရာ။ လ။ ဝိညာယတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သူတော်ကောင်းတို့၏အ
 ကျင့်သို့သက်ဝင်၍ ကျမ်းကို အားထုတ်အပ်သော သဘော ယုတ္တိကို
 ထောက်၍ အနုမ္မတ္တဝစန ဟုသိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အက္ခရာပါ
 ဒယောသုတ်ကိုဆိုခြင်းသည်ပင် သူတော်ကောင်းအကျင့်သို့အသက်အ
 ဝင်လောအမေးကိုဖြေခြင်းဌာ။ သေဠန္တိ အာဒိနာ။ လ။ ပဏာမံ။ ကတွာ။
 မိန့်။ ပါဠိလျှောက်။ ဧဤတွင်အနုမ္မတ္တဝစနန္တိ ဣဒံပကရဏံပဏ္ဍိတဝစနံ။
 ဒုပ္ပညဝန္တဗာလာဟံယုတ္တာယုတ္တံ ပနိုဝေဓာတာဝါဥမ္မတ္တကသဒိသတ္တာ
 ဥမ္မတ္တာနာမ။ ပဏ္ဍိတာပန ယုတ္တာယုတ္တသင်္ဂဟ ပိဝဇ္ဇကုသလတာယ

အနုမ္မတ္တာနာမ။ သံပျင်။ အနုမ္မတ္တဝစနန္တိ အဗျဂ္ဂဒနဝစနံ စသည်ဖြင့်
 တွင်သောနရတ္တိတို့ကိုထောက်၍။ အနုမ္မတ္တဝစနံ၏အနက်ကိုသိလေ။ ။
 ပထမအနက်ကို မလိုအပ်သော်။ ဒုတိယအနက်ကို လိုအပ်ယူအပ်၏
 ဟုအတ္ထာပတ္တိ အနက်ဖြစ်ရကား။ ထိုကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဒုတိယတ္ထော
 ဝိနဝဟေတုဗျော။ မိန့်။ အဘယ်ကြောင့် မယူအပ်သနည်း။ သမာနာမိ
 ကရဏ အနက် ဖြစ်ရာသည် မဟုတ် သောကြောင့်။ အတ္ထော။ လ။
 ဂဟိတတ္တာပုဒ်ကိုမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရာဖြင့်။ အအက္ခရာအစ
 ရှိသည်တို့ကိုယူရသည်ဖြစ်၍မယူအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အက္ခ
 ရာသဒ္ဒါဖြင့် အအစရှိသော အက္ခရာတို့ကို ဟောတတ်သော ဝါစက
 သတ္တိဖြင့်ယူအပ်လေသော်လည်း အအစရှိသော အက္ခရာတို့ကို ယူရ
 သောကြောင့်။ မယူအပ်ဟု မပယ်သင့်ဘကား ဟူသော စောဒနာကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ အက္ခရာသဒ္ဒဿ။လ။အနုပလတ္တနတော။မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 အက္ခရာသဒ္ဒါ၏ ဝိသေသနအနက်ဖြစ်ခဲ့သော်။ နိလုပ္ပလံရှိက် ဝိသေသျှ
 ဖြစ်သော ဥပ္ပလသဒ္ဒါနှင့် တကွ ဖြစ်သော နိလသဒ္ဒါသည် နိလဂုဏ်
 ကိုပဝတ္တနိမိတ်ဖြစ်၍။ နိလဂုဏ်နှင့်တကွကြာခြစ်ကိုဟောနိုင်၏။ ဝိသေ
 သျှဖြစ်သော ဥပ္ပလသဒ္ဒါနှင့်ကင်း၍ နိလသဒ္ဒါဖြင့် နိလဂုဏ်နှင့် ယှဉ်
 သောကြာခြစ်ဟူသောအနက်ကို မရအပ်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ ဤသုတ်
 ရှိက်လည်း အက္ခရာ အာဒယော နှစ်ပုဒ်တို့၏ ဝိသေသနဝိသေသျှဖြစ်
 သောကြောင့်။ ဝိသေသျှဖြစ်သော အာဒယောဟူသော ပုဒ်နှင့် တကွ
 သာလျှင် ဝိသေသန ဖြစ်သော အက္ခရာ သဒ္ဒါသည် မိမိ၏ ဂုဏ်ကို
 ပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ အက္ခရာအာဒယော ဟူသော အနက်ကို ဟောနိုင်
 ရ၏။ ဝိသေသျှဖြစ်သော အာဒယောသဒ္ဒါနှင့် ကင်း၍ ဝိသေသန ဖြစ်
 သော အက္ခရာသဒ္ဒါဖြင့် အအစရှိသော လေးဆယ့်တသုံးသောအက္ခရာ
 ဟူသောအနက်ကို မရအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တတိယအနက်
 လည်းရှေးနှစ်နက်ကဲ့သို့ပင် မယူအပ်ကောင်း အနက် ဖြစ်လေသလော
 ကြောင့်။ တတိယတ္ထော ပန စသည်ကိုမိန့်။ ။ဒုတိယ ဝါကျရှိက်။
 အတ္ထော။လ။ ဂဟိတတ္တာဟူသည်ကိုဝုတ္တပ္ပကာရာ နုပတ္တာဆို၏။ ။
 အထဝါဏှဒံ ပန သုတ္တံ စသည်ရှိက် ထင်၏။ အက္ခရာနာမ အကာရာ
 ဒယောဟုဆိုသောစကားကို သည်းမခံချိသော စောဒနာ ဆရာသည်။
 အထဝါ အက္ခရာတိဝုတ္တပ္ပယေဝ။ လ။ သဗ္ဗေဝါတိစောဒနာ။မိန့်။ အ

မိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရာဟုဆိုကာမျှတည်းပင်လျှင်။ အအစရှိသောအက္ခရာတို့ကိုသိစေခြင်းငှာ။ ဤသုတ်ကို ဆုံအင်၏ဟု သင်-ပရိဟာရတို့ ဆိုကုန်၏။ ထိုလေးဆယ့်တလုံးဟူသော အပေါင်းနှိုက် အကျွမ်းဝင်သော အအက္ခရာသည်လည်း အအစရှိသော လေးဆယ့်ဘလုံးသော အက္ခရာတို့ကို ဟောသလော။ လ။ အသုံးစုံသော၊ အ၊ ခ၊ ရ၊ ဟူသော သုံးလုံးသောအက္ခရာ အပေါင်းသည်လည်း ၎င်းအက္ခရာတို့ကို ဟောသလော။ အဘယ်အက္ခရာဟောသနည်းစောဒနာသေးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။

အကာရော အက္ခရာဝေဒတိသေသည်ဖြင့်။ သင်စောဒက ဆရာ စောဒနာ၏။ ဤမျှတည်းဖြင့်သင်စောဒကဆရာ၏ စောဒနာသည် အပြီးဖြစ်ရာသလော။ စောဒကကို ပရိဟာရဆရာ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍။ ထိုအပြစ်ကို ပယ်ခြင်းငှာ။ ကိဉ္ဇေန္တု။ မိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ဤသို့ စောဒနာရာနှိုက် စောဒကဆရာစကားသည် မကုသေး။ အပြည့်အစုံကုန်အောင် ဆိုဦးလော့ဆိုလိုသည်။ အကုန်ဆိုလိုသော စောဒက ဆရာသည်။ အကာရောသည်ကိုမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ အအက္ခရာသည် အက္ခရာတို့ကို ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ ခ၊ ရ၊ တို့ကို ဆိုခြင်းသည် အကျိုးရှိရာ။ ခသည် အက္ခရာတို့ကို ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ အ၊ ခ၊ တို့ကို ဆိုခြင်းသည် အကျိုးရှိရာ။ ရသည်။ အက္ခရာတို့ကို ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ အ၊ ခ၊ တို့ကို ဆိုခြင်းသည် အကျိုးရှိရာဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အသည် အက္ခရာတို့ကို မဟောသည်ဖြစ်အံ့။ ကျောက်စင်အိုးခြင်း စသည်တို့သည် အစိတ်နှိုက် ဆီထွက်ခြင်း မရှိသော် ပေါင်းကုန်သော်လည်း ဆီထွက်ခြင်း အကျိုး မရှိရာသကဲ့သို့။ အ၊ ဟူသော၊ ခ၊ ဟူသော၊ ရဟူသောအစိတ်နှိုက်ဟောခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်ရကား။ အ၊ ခ၊ ရ၊ သုံးလုံးကိုပေါင်းသော်လည်းမဟောစွမ်းနိုင်ကုန်ရာသည်သာ ဖြစ်ဘိသော်။ ။ စောဒကတင်သော အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှာ။ ယထာပန။ လ။ မိဒံဒဗ္ဗန္တိ ပရိဟာရော။ မိန့်။ ပါဌလျှောက်။ ။ ဥပမာဥပမေယျ အထူးမှာ ရထား လှည်းဘီး အကွပ် အကန့် အစရှိကုန်သော 'အစိတ်အစိတ်တို့၏ အကျိုး မရှိသော်လည်း အပေါင်းဖြစ်သည်ကာလ အကျိုးရှိသ ကဲ့သို့ ထိုအတူ အစိတ်နှိုက် ဖြစ်ကုန်သော သုံးလုံးကုန်သော။ အ၊ ခ၊ ရ၊ အက္ခရာတို့၏ အကျိုး မရှိကုန်သော်လည်း။ အက္ခရာဟု အပေါင်းဖြစ်သည်ကာလနှိုက်။ အက္ခရာဟူသော အနက်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သောအကျိုးရှိသည်ဟူလေ။ ။ အစိတ်နှိုက် အကျိုးမရှိ

သော်လည်း ပေါင်းသော်အကျိုးရှိ၏ ဟူသော စကားကို အဘယ်သဘောယုတ္တိကိုထောက်၍ သိသနည်း။ ဗုဒ္ဓကပင် ဆရာသိလျှင်းသလော စေဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ အယံဟိ။ လ။ သတ္တကတာ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အပေါင်းဖြစ်သောအခါ ဤသို့ အနက်ကို ဟောခြင်း အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ထိုအက္ခရာ၏ သဘော ဖြစ်၏ သဘော ဖြစ်၏ ဟူသော သဘာဝယုတ္တိကို ထောက်၍သိသည် ဖြစ်တိသော်။ ။အက္ခရာအပေါင်း၏ ဖြစ်သောအခါနှိုက် အကျိုးရှိ၏ဟူသော ပရိဟာရဆရာ စကားကို သည်းမခံချိုသော စေဒနာဆရာသည်။ ယဒိဇေတုဋ္ဌေဟိ။ လ။ တာဝတောတိ စောဒနာ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့ အပေါင်း ဖြစ်မှ အကျိုးရှိသည်ဖြစ်တိသော်။ တရံဘသစ်မျှ အက္ခရာအပေါင်းရှိရကား။ ဤသုတ်ကိုပင် ပရိဟာရဆရာတို့သည် မရွတ်သင့်ပြီ တကား။ အသို့လျှင် ပေါင်းမှအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၏ ဟူသော စကားသင့်အံ့နည်း။ ဤသို့လည်း စောဒနာသည် ဖြစ်တိသော်။ ။အက္ခရာအပေါင်းရှိသောကြောင့် သုတ်ကို မရွတ်သင့်ဟု သင်စောဒနာ ဆိုသော်။ အက္ခရာဟု ကစ္စည်း ဆရာ ဆိုတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ဝါ။ အက္ခရာသည်အပေါင်းပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော စောဒနာကို အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိရကား။ တထာဟိ။ လ။ နဿတိ။ မိန့်။ ပါဠိလျှောက်။ ။ ထိုသို့ပျောက်၏ ဆိုရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်ရှိပါသနည်းဟု စောဒနာကို မေးဘွယ်ရှိရကား။ ဧဝံဟိ။ လ။ လဇ္ဈိတောတိ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အအက္ခရာကို။ ကြားပြီး၍ အအက္ခရာ ပျောက်ခြင်း အစရှိသည် ဖြစ်ခဲ့သော်။ တသုသောအာဝဇ္ဇန်းရှိသော ဝိထိနိုက် တလုံးတလုံးသော အက္ခရာ၏သာ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသောကြောင့် အက္ခရာ ဟူသော အပေါင်းကို တပြိုင်နက် တာဏတည်း မရနိုင် ဖြစ်တိသော်။ ။တာဏတည်း မရရာနှိုက်အကြောင်းငှာ။ အကိုအာရုံပြု၍။ အတိတဘဝင်။ ဘဝင်္ဂစလန။ ဘဝင်္ဂပစ္ဆေဒ။ ပဉ္စဒါရာဇဇ္ဇန်း။ သောတဝိညာဉ်။ သမ္ပုဒ္ဓိန္ဒြိန်း။ သန္တိရဏ။ ဝုဋ္ဌော။ ဇောသနစ်ချက်။ တဒါရုံနှစ်ချက်သည်။ ဝိထိဝိတ်အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်၍ချုပ်၏။ ထိုနောင်ထိုဝိထိသို့အစဉ်လိုက်၍ အတိတဘဝင်။ ဘဝင်္ဂစလန။ လ။ ဇောသနစ်ချက်ဖြစ်၍ဘဝင်ကု၏။ ဤသို့သောတဒါရုံဝိထိ။ တဒုဝတ္တက မနောဒါရုံ ဝိထိဖြင့် အကိုကြား၍ ချုပ်ရကား။ ခကိုကြားသောအခါ ပျောက်သည် ဖြစ်ရကား။ ဧဝံသမုဒါ ယဿ အနု

ပလ္လဒ္ဒိ ဟောတိ ဆိုသည်ဟူလေ။ ။ထိုကြောင့် နိရုတ္တိ မဇ္ဈိမာ
 နှိုက်။ ကောဝဇ္ဇန ဝိထိယာ ဧကေ ကဿေဝ ငဏ္ဍဿ ဥပ္ပန္နနသ
 ဘာဝတောတိ အဓိပ္ပါယောဟု အနုပလ္လဒ္ဒိ၏အကြောင်းကိုဆို၏။ ။
 ပျောက်သော် အပေါင်းကို မရဆို၏။ အပေါင်းကိုမရသော် အဘယ်
 အကျိုးယုတ်ရာသနည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဧဝဉ္စ။ လ။ နဟောတိ။
 မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ တပြိုင်နက်တစဏတည်းနှိုက် အက္ခရာဟူသော
 အပေါင်းကို မရသော်။ အအစရှိသော လေးဆယ့်တလုံးသော ဝဏ္ဏ
 တို့သည် အက္ခရာမည်၏ ဟူသော အနက်ကို မသိအပ်သည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ဤတွင်အပေါင်းကို မရသင့်သောကြောင့် မဆိုသင့်။ဆိုသော်
 အပေါင်းကိုလို၍ ဤသုတ်ကိုဆို၏ဟူသော အနက်ရောက်၏လည်း မိန့်
 ကုန်၏။ ။ဧဒက တင်သော အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှာ။ ယထာပန စ
 သည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင် လိုရင်း ကား။ အက္ခရာတိသန္တံ သုဏန္တဿပိ
 တမေဝ ပိဏ္ဏ မာဂဗ္ဗ အတ္ထာဝ ဗောဓော ဟောတိတိ ပရိဟာရော
 တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အက္ခရာဟု သဒ္ဒါကိုကြားသောသူအား။ ထို။
 အ၊ခ၊ရ၊ဟူသော အက္ခရာ အပေါင်းကို အစွဲပြု၍ အနက်ကို သိသည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုအက္ခရာအပေါင်းကို စွဲ၍ အနက်ကိုသိ၏ ဆိုသော်။
 အသီးအသီးအအစရှိကုန်သော အက္ခရာ တလုံးတလုံးကို အာရုံပြု၍
 ဖြစ်ကုန်သော အထူးထူးသော စိတ်အစဉ် တို့သည် ချုပ်ကုန်သည်
 မဟုတ်တုံလော။ အပေါင်းကိုစွဲ၍ အနက်ကိုသိ၏ဟူသော စကားသည်
 အသို့ဖြစ်၍သိအံ့နည်းစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ဝိသံဝိသံ။လ။ဝိန္တယန္တဿ။
 မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ချုပ်ကုန်သော်လည်း။ ထိုအသီးအသီး ဖြစ်ကုန်
 သောစိတ်အစဉ်တို့သည်။ ဝါ။ တို့ဖြင့်ယူအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော
 တလုံးတလုံးစီသာဖြစ်သော အလုံးစုံသော အက္ခရာကို တပေါင်းတည်း
 ပြု၍ကြံသောသူအား။ ထိုအက္ခရာအပေါင်းကိုစွဲ၍ အနက်ကို သိသည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုသို့ကြံသောသူအား အနက်ကို သိ၏ဆိုသော်။ ဤသို့
 ကြံတိုင်းသောသူ ဟူသရွေ့ပင် အနက်ကို သိသည်သာ ဖြစ်ရာအံ့လော
 အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗေ။လ။ ကတ သညဿင်နံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ရှေးနှိုက် ဖွတ်ဘူး၊ ယူဘူးသည်သာ ဖြစ်သော အက္ခရာ အပေါင်း သည်
 ဤသို့သော အနက်ကို ဟော၏ဟု ဖွတ်အပ်သော သညာ ရှိသောသူ
 အားသိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အပေါင်းကိုအစွဲပြု၍ အနက်မထင်လေ

လေဝ်လည်း။ ထိုသို့ဆိုကောင်းအံ့လောအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ယထာ
 ပန။ လ။ လတ္တမာနံပိယ။ မိန့်။ ပါဌ်လျှောက်။ စိတ်အသီးအသီး ဖြစ်သည်
 မဟုတ်လော။ ကြောင့်။ အဘ်လဟု။ လ။ ဝေ။ မိန့်။ ပါဌ်လျှောက်။ ။ ဤတွင်
 ဥပမာပုဒ်နှိုက် အက္ခရာသုံးလုံးတွင်။ အ ကိုကြားသောသူအား။ အကို
 အာရုံပြု၍။ အတိတဘဝင်။ ဘဝင်လေန။ လ။ ဇောချနစ်ချက်။ တဒါရုံ
 နှစ်ချက်။ ထိုနောက်ဘဝင်ကျ၏။ ထိုနောင်ထိုဝိထိသို့ အစဉ်လိုက်၍။
 အတိတဘဝင်။ လ။ ဇောချနစ်ချက်။ တဒါရုံနှစ်ချက်ဖြစ်၍ ဘဝင်ကျ၏။
 ဤကားတဒနုဝတ္ထကမနောဒ္ဓါရဝိသိတည်း။ ဤနည်းအတိုင်း။ ခ၊ ရ၊ တို့နှိုက်
 ချလေ။ ဤသို့အသီးအသီးဖြစ်သော ဝိထိကိုရည်၍အက္ခရာတိ သဒ္ဓံ သု
 ကန္တဿပိဝိသုပိသု။ လ။ နိဇ္ဇေသု။ မိန့်၏။ ။ ထိုနောင်အက္ခရာသုံးလုံး
 အပေါင်းကိုအာရုံပြု၍။ အတိတဘဝင်။ ဘဝင်လေန။ လ။ ဇောချနစ်
 ချက်။ ထိုနောင်ဘဝင်ကျ၏။ ဤသို့အက္ခရာအပေါင်းကို သိသောဝိထိ
 ကိုရည်၍။ တေဟိဂဟိတ။ လ။ ပိန္တယန္တဿ။ မိန့်။ ။ ထိုနောင်ဤသုံးလုံး
 သော အက္ခရာအပေါင်းသည် ဤသို့သော အနက်ကို ဟောတတ်၏။
 ရှေးနှိုက် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပုဗ္ဗဝေါဟာရဖြစ်သော နာမပညတ်ကို
 အာရုံပြု၍ဖြစ်သော အတိတဘဝင်။ ဘဝင်လေန။ လ။ ဇောချနစ်ချက်။
 ထိုနောင်ဘဝင်ကျ၏။ ဤနာမပညတ်ဝိထိကိုရည်၍။ ပုဗ္ဗဂဟိတံ။ လ။
 ကတံသညဿ။ မိန့်၏။ ထိုနောင်ဤအက္ခရာသုံးလုံးသည် အအေရှိသော
 လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာဟူသော အနက်ကိုဟော၏။ ဤသို့အ
 နက်ကိုအာရုံပြု၍။ အတိတဘဝင်။ ဘဝင်လေန။ လ။ ဇောချနစ်ချက်။
 တဒါရုံနှစ်ချက်။ ဘဝင်ဖြစ်၏။ ဤသို့အတ္ထာဝဗောဓဖြစ်သော ဝိထိကို
 ရည်၍။ တမေဝပိဏ္ဍာမာဓမ္မအတ္ထာဝဗောဓောဟောတံ။ မိန့်၏။ ။ ဤ
 အနက်ကိုကား။ သဒ္ဓံပထမ သောတေနာ။ တိတံဒုတိယ စေတသာ။
 နာမံတတိယပိတ္တေန။ အတ္ထံတုတ္ထစေတသာ။ ဟူသော မုဒမတ္တသာရ
 ဂါထာကိုဖွဲ့ရာ၏။ ။ ပထမသုတ်အတွင်းအနက်ဦး၏။

(၃) တတ္ထောဒန္တာသရအဋ္ဌာတံ။ အဋ္ဌဟူသည်။ သုတ္တံ၊ တည်း။
 ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ကံတ္ထေ။ အဘယ်ငှာ။ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဥစ္စတေ။
 နည်း။ ဝါ။ ကံတ္ထေ။ အဘယ်အကျိုးရှိသော။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။
 သရာသရေလဒပန္နိ အာဒိသု။ သုတ်တို့နှိုက်။ ဣမေ။ ဤရှစ်လုံးကုန်
 သောအက္ခရာတို့သည်။ သရာနာမ။ မည်ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥပနတ္ထံ။ သိ

စေခြင်းငှာ။ ဝါ။ သိစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥစ္စတေ။ ဝါ။ ဥာဇတ္ထံ။ စိ
 ခြင်းသိစေခြင်း အကျိုးရှိသော။ ဣဒံ။ ဣ။ ဥစ္စတေ။ ဣ။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 သမ္ပန္နော။ သမ္ပန္နသံဝဏ္ဏနာတည်း။ တတ္ထာတိ။ ဟူသည်။ ဧကံ။ သော။
 ပဒံ။ တည်း။ လ။ ဝိဘတုန္တပဒဝိဘာဝဝသေန။ ဝိဘတ် အဆုံးရှိသော
 ပုဒ်ကို ဝေတန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤသုတ်ကို။ စတုပ္ပ
 ဒန္တိ။ လေ ပုဒ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ။ လေးပုဒ်ရှိသောသုတ်ဟူ၍။ ဒဠိဗ္ဗံ။ (ဗ
 ဝိန္ဒာသံဝဏ္ဏနာ)။ တတ္ထ။ လ။ ရေသု။ တို့တွင်။ ဩကာရ ဗရိယန္တာ။
 ဩအက္ခရာ အဆုံးရှိကုန်သော။ အဋ္ဌ။ ကုန်သော။ အက္ခရာ။ တို့သည်။
 သရာနာမ။ မည်ကုန်၏။ ဣတိအတံ။ လျှင်။ အတ္ထော။ အန္တသံဝဏ္ဏနာ
 တည်း။ ယေသံ။ အကြင်ရှစ်လုံးကုန်သောသရတို့အား။ ဩ။ ဩအက္ခ
 ရာသည်။ အန္တော။ အဆုံးသည်။ အတ္ထိ။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တေ။ ထို
 ရှစ်လုံးကုန်သော သရတို့သည်။ ဩဒန္တာ။ မည်ကုန်၏။ ယေအက္ခရာ။
 တို့သည်။ အနိဿာယ။ မရှိမူ၍။ သရန္တိ ပစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်တတ်ကုန်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တေအက္ခရာ။ တို့သည်။ သရာ။ မည်ကုန်၏။
 (ဆရာတို့ပေးရိုးအနက်)။ တနည်း။ သုယျမာနတံ။ ကြားအင်သည်၏အ
 ဖြစ်သို့။ သရန္တိ ပဝတ္တန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သရာ။
 ကုန်၏။ (ဤကား ပဝတ္တန္တိတိသုယျမာနတံ ပစ္ဆန္တိ သွင့်သည့်သပျင်နှင့်
 အညီ)။ ဝါ။ ဗျဉ္ဇနာနိ။ မိမိနှင့်ရောနှောသောဗျည်းတို့ကို။ သုယျမာနတံ။
 သို့။ သရာပေန္တိ။ ရောက်စေကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သရာ။ မည်ကုန်
 ၏။ (ဤကား ပဝတ္တန္တိတိသုယျမာနတံ ပစ္ဆန္တိ သွင့်သည့် သံပျင်နှင့် အ
 ညီ)။ ဗျဉ္ဇနာနံ။ တို့၏။ သရဏာဘာဝေ။ ကြားအပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်
 သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိဝိ။ ရှိသော်လည်း။ သရပ္ပဋိ ဗဒ္ဒဝတ္တိတာယ။
 သရတို့နှင့်စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ သရနှင့်စပ်
 ၍ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ။ ထိုဗျည်းတို့ကို။ သရာတိ။ ၍။ အ
 ဝတ္ထာ။ ၍။ ယေ။ အကြင်အက္ခရာတို့သည်။ အပ္ပဋိဗဒ္ဒဝုဒ္ဓိနော။ တပါးနှင့်
 မစပ်မူ၍ မိမိနှင့်သာစပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတဝ။ ထိုအက္ခရာတို့
 ကိုသာလျှင်။ သရာ။ သရမည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဂဟိတာ။ ယူအင်ကုန်၏။ ဣ
 တိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဧတ္ထေ။ ဤအတ္ထောဒန္တာသရာအဋ္ဌ ဟူသောသုတ်နှိုက်။
 အဝသာနက္ခရံ။ အဆုံးဖြစ်သောအက္ခရာကို။ ဝတှာပိ။ ဆိုပြီးလည်း။
 အာနုက္ခရံ။ အစဖြစ်သောအက္ခရာကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ အာရေယေ

နသညံနဝတ္ထံနည်း။ ဣတိအယံလျှင်စောဒနာတည်း။ အာဇာနည်ကို။
 ဝတ္ထာ။ ဤ။ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗဿကြဉ်အင်သော အက္ခရာ၏။ အဘာဝါ။
 မရှိသောကြောင့်။ တံ။ ထိုအစဖြစ်သော အက္ခရာကို။ အာစရိယေန။
 သည်။ နဝတ္ထံဆိုတော်မူ။ ဣတိအယံ။ ပရိဟာရော။ တည်း။ (ထည့်
 ချဲ့ပေး)။ အဋ္ဌာဟိ ပမာဏဝစနံ။ အဋ္ဌဟူသော ပမာဏ သဒ္ဒါကို။ ဗ
 ဟိဒ္ဓါ။ အစဖြစ်သော သင်္သကရိုက်ကျမ်းနှိုက်။ အညေဝိ။ ရှစ်လုံးမှ တ
 ပါးကုန်သော။ သရာ။ ခြောက်လုံးသောသရတို့သည်။ သန္တိ။ ကုန်၏။
 ဣတိ။ သို့။ ဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဝတ္ထံ၏။ ဟိသန္တံ၏။ ဝါ။ ဟိကသ္မာ။ ကြောင့်။
 နည်းဟူမူကား။ တသ္မိံ။ ထိုအဋ္ဌဟူသော ပမာဏသဒ္ဒါသည်။ အသတိ
 ဝိ။ မရှိသော်လည်း။ သြဒန္တာတိ ဝစနေနေဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ သိဒ္ဓတ္တာ။
 အဋ္ဌဟူသော အနက်၏ပြီးသောကြောင့်တည်း။ ကောရောပိ။ ကိုသာ
 လျှင်မူလည်း။ သြဒန္တာတိဝစနေနုဖြင့်။ ဝိညာတံ။ ဌာ။ သက္ကာနနုတတ်
 ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ တထာ။ တူ။ ဣကာရောပိ။ ကိုသာလျှင်မူ
 လည်း။ သြဒန္တာတိဝစနေနုဖြင့်။ ဝိညာတံ။ ဌာ။ သက္ကာနနုလော။ ဣတိ
 အယံစောဒနာ။ သြဒန္တာတိဝတ္ထာပိ။ သြဒန္တာဟုဆိုပြီး၍လည်း။ အာ
 ဇာနည်ရာဘာဏေန။ အစဖြစ်သော အက္ခရာကိုမူယူသဖြင့်။ ဝါ။ အစ
 အက္ခရာကို ရွတ်သဖြင့်။ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗာဘာဝပရိဒီပနတော။ ရှစ်လုံး
 ကုန်သောသရတို့တွင်ကြဉ်အပ်သော သရအက္ခရာမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကိုပြတတ်သောကြောင့်။ တေ။ ထိုအက္ခရာတို့ကိုသာ။ သြဒန္တာတိ
 ဝစနေနုဖြင့်။ ဝိညာတံ။ ဌာ။ နသက္ကာ။ ကောင်း။ ဣတိအယံပရိဟာရော။
 (ထည့်ချဲ့ပေး)။ ဣဟ။ ဤသုတ်နှိုက်။ ဗာဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိတိ
 ဥာပနတ္ထံ။ သြဒန္တာ ဟူသောပုဒ်၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ
 သမာသ်ဟုသိစိတ်သောဌာ။ အဋ္ဌာဟိပမာဏဝစနံ။ ကို။ အာစရိယေန။
 သည်။ ဝတ္ထံနနု။ ဆိုတော်မူအပ်လေသလော။ ဣတိစောဒနာ။ တည်း။
 တံ။ ထိုသြဒန္တာပုဒ်၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ဟု သိ
 စိတ်သော အဋ္ဌဟူသော ပမာဏသဒ္ဒါကို။ နဝတ္ထံ။ မဆို။ ကသ္မာ။ အ
 တယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဓာတုဿန္တောလောပေါနေကသရသော
 တိတ္ထေ။ နှိုက်။ လောပေါအနေက သရသတိ။ ဟူ၍။ ဆေဒံ။ ကို။
 ကတ္တာ။ ဤ။ ဝါပရောအသရူပတိသုတ္တေနုဖြင့်။ အသရူပမှာ။ တူသော
 သုတ်မရှိသော။ သြကာရသရမှာ။ မှ။ ပရသရဿ။ နောက်နှိုက် ဖြစ်

သောအသရ၏။ သောပံ။ကို။ ကာဘွာ။၍။ သောငေါနေကသရဿာတိ။
 သရဿဟူ၍။ ဝတ္ထုတ္တာ။ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လျှင်။ တ
 ခတ္ထဿ။ ထိုဩဒန္တာပုဒ်၏ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်
 ဟူသောအနက်၏။ သိဏ္ဍနတော။ ပြီးသော ကြောင့်တည်း။ တနည်း။
 သိဏ္ဍနတော။ သောကြောင့်။ တဂ္ဂုဏ။လ။ ဥာပနတ္တံ။ဌာ။ တံ။ထိုအဋ္ဌဟူ
 သော ပမာဏသဒ္ဓါကို။ နဝတ္ထံ။ (ဟူ၍သော်လည်းသမ္ပန်)။ ဧကေ။ ဤ
 တက္ခောဒန္တာသရာ အဋ္ဌသုတ်။နိုက်။ ယံ။ အကြင်တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ
 ဗဟုဗ္ဗိဟိ ဖြစ်ကောင်း၏ စသောကောင်းကို။ ဝတ္ထုဒ်။၏။ တံ။ထိုသို့ဆိုရာ
 သောစကားကို။ ဟောနာ။အောက် အက္ခရာအက္ခရာသညာတော သုတ်
 နိုက်။ မယာ။သည်။ ဝတ္ထုမေဝ။ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံပန။
 သုတ်ကိုကား။ စတုသုသုတ္တေသု။ တို့တွင်။ သညာသုတ္တံ။၍။ ခဋ္ဌဗ္ဗံ။
 ၍။ဂရုသညာကရဏေ။ သရာဟု ဂရုသညာကို ပြရာနိုက်။ ပယောဇနံ။
 အကျိုးနှစ်ပါးရှိသင်ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်အက္ခရာပါဒယောကေစက္ကာ
 ထီသံသုတ်အတွင်းနိုက်။ ဝတ္ထုနယာနုသာရေန။ ဆိုပြီးသောနည်းကို အ
 စဉ်ကြံအောက်မေ့သဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ နှံဒံပနသုတ္တံ။ကိုကား။ ကဿာ။
 ကြောင့်။ ဣဟေဝ။ အက္ခရာပါဒယော ကေစက္ကာထီသံသုတ်၏ အခြား
 မဲ့နိုက်ဖြစ်သော ဤအရာနိုက်သာလျှင်။ ဝတ္ထု။ နည်း။ ဣတိ စောဒနာ။
 တည်း။ သဗ္ဗသာခရဏသညံ။ အလုံးစုံသောသရ။ ရဿ။ ဒိဃာ။ ဗျဉ္ဇန။
 ဝဂ္ဂသညာစသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော အက္ခရာသညာကို။ ဝတ္ထာ။၍။
 ပထမံ။ ဗျည်းတို့၏ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗိဋ္ဌက္ခရာနံဝ။ ပြုအပ်ကုန်သော ရှစ်လုံး
 သောအက္ခရာတို့ကိုလျှင်။ တဒနန္တရံ။ ထိုအက္ခရာသညာ၏ အခြားမဲ့
 နိုက်။သရသညာယ။ကို။ ဝတ္ထု။ဌာ။ယုတ္တုတ္တာ။သင့်လျော်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣဟေဝ။နိုက်လျှင်။ ဝတ္ထု။၏။ နုတိပရိဘာရေ။တည်း။ (တဒ
 နန္တရံ။ ထိုအက္ခရာပါဒယောသုတ်၏ အခြားမဲ့နိုက်လည်း စွဲကုန်၏)။
 ဝေံ။ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဧက္ကေ။ ဤသုတ်။နိုက်။ သမ္ပန္နာဒယော။
 သမ္ပန္နသံဝဏ္ဏနာ အစရှိကုန်သော။ ဆပ္ပကာရေ။ ခြောက်ပါး အပြားရှိ
 ကုန်သောသုတ်အတွင်းတို့ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ။ကုန်၏။

(၄) လဟုမဏ္ဍာတယောရဿာ။ ။ဣဒံ။ ကို။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။
 ဥစ္စတေ။နည်း။ အစော။လံ။ မာဒိသု။ တို့နိုက်။ ဣမေ။ ဤသုံးလုံးသော
 သရတို့သည်။ ရဿာနာမ။ မည်ကုန်၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။

၏။ ။လဟုမတ္တာတိ။ သည်။ ကေပဒံ။လ။ မိဒံသုတ္တံ။လ။ တတ္ထဂ္ဂ
 ဟဏံ၊ တတ္ထသဒ္ဓါသည်။ ဣဟ။ ဤသုတ်သို့။ အနုဝတ္ထတေ။ လိုက်၏။
 တေန။ ကြောင့်။ တတ္ထအဋ္ဌသုသရေသု။ တို့တွင်။ လဟုမတ္တာ။ ပေါ့
 သော လျင်သော ကာလရှိကုန်သော။ တယော။ ကုန်သော။ သရေ။
 တို့သည်။ ရဿာနာမ။ ရဿ အမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
 ဣတိအယံ။ လျှင်။ အတ္ထော။တည်း။ ယေသံ။ အကြင် သုံးလုံး ကုန်
 သောရဿသရတို့အား။ ဝါ။တို့၏။ လဟုကံ။ ပေါ့သော လျင်သော။
 မတ္တံ။ လက်ဖျက်တတွက် လျှပ်တပြက်ဟုဆိုအပ်သော မတြာကာလ
 သည်။ အတ္ထိ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ တေ။ ထိုရဿသရတို့သည်။
 လဟုမတ္တာ။ကုန်၏။ ဝါ။တနည်းကား။ လဟုကံ။ သော။ မတ္တံ။ မတြာ
 ကာလ။ လဟုမတ္တံ။ လ။ ဝါ။ ဧတေသံ။ထိုရဿသရတို့အား။ ဝါ။၏။
 လဟုမတ္တံ။ ပေါ့သောလျင်သော မတြာကာလသည်။ အတ္ထိ။၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ကြောင့်။ လဟုမတ္တာ။ ကုန်၏။ တဒါ။ ထိုအဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်ပြု
 သောအခါနှိုက်။ တဒဿတ္ထိတိဝိစေတိသုတ္တံ။ကို။ အဓိကံစွ။ ဤ။ သဒ္ဓါ
 ဒိတောဏေတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဏပစ္စယန္တံ။ ဏပစ္စည်း အဆုံးရှိသည်
 ကို။ကတွာ။ဤ။ ဝုတ္တံ။၏။ ဣတိဒဋ္ဌံ။၏။ ဧတ္ထ။ဤလဟုမတ္တာဟူသောပုဒ်
 နှိုက်။ သမာဓိနိဝိဇ္ဈော။ ကောင်းစွာ အကျွမ်းဝင်သော။ မတ္တ သဒ္ဓေါစ။
 ကား။ အတ္ထရာသဗ္ဗာတသင်္ခါတံ။ လက်ဖျက်တတွက်ဟု ဆိုအပ်သော။
 ကာလံဝါ။ ကို လည်း ကောင်း။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါ ဒသင်္ခါ တံ။ လျှပ်တပြက်
 ဟုဆိုအပ်သော။ ကာလံဝါ။ ကိုလည်း ကောင်း။ အက္ခိနိစ္ဆိလန သင်္ခါ
 တံ။မျက်စိတမှိတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ကာလံဝါ။ ကိုလည်း ကောင်း။
 ဝဒတိ။၏။ ဣတိ။သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။၏။ တထာတံစနံ။ကို။ ဟိဝိတ္ထစရေမိ။
 အံ။ တေနမတ္တေန။ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော နည်းသော
 ကာလဟု ဆိုအပ်သော ပမာဏဖြင့်။ ဧကမတ္တာ။ တမတြာကာလရှိ
 သောသရတို့သည်။ ရဿာ။ကုန်၏။ ဒွိမတ္တာ။ နှစ်မတြာကာလရှိသော
 သရတို့သည်။ ဒိဗ္ဗာ။ကုန်၏။ အစုမတ္တိကာ။ မတြာခွဲကာလရှိကုန်သော
 အက္ခရာတို့သည်။ ဗျဉ္ဇနာ။ ကုန်၏။ ဣတိဝိသေသော။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
 ၏။ (သမ္ပနံ)။ ရဿာတိပဒဿ။ ၏။ ရဿကာလာကာတိ အတ္ထော။ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော။၏။ ရဿ ကာလိကာ။ တိုသောကာလရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။၏။ ရဿသဒ္ဓေါသည်။ ရဿံ။တိုသော။ ကာလံ။ကို။

ဝဒတိ။ ဟော၏။ တက္ကာလိကာ ပန။ ထိုတိုသောကာလနှိုက်ဖြစ်သော
သရတို့ကိုကား။ တဗ္ဗောဟာရေန။ ထိုသို့ရသဟု တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်
အပ်သောဌာနပစ္စာရဖြင့်။ ဝတ္ထာ။ ကုန်၏။ ဝါ။ ဇေတသံ။ ထိုသုံးလုံးကုန်
သော သရတို့အား။ ရဿ ကာလံ။ သည်။ အတ္ထိ။ ၏။ ဣတိ တသ္မာ။
ကြောင့်။ ရဿာ။ ကုန်၏။ တဒါ။ ထိုအသမ္ဘိတဗ္ဗတ် ပြုသောအခါနှိုက်
ကား။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်လဟုမတ္တာပုဒ်နှိုက်။ ဝတ္ထနယေန။ ဖြင့်။ ဣပစ္စ
ယန္တော။ သော။ ရဿသဒ္ဓေါတိ။ ၍။ ဗဒ္ဓဗ္ဗော။ ၏။ ဂရုသညာကရဏေ။
နှိုက်။ ပယောဇနံပန။ ကိုကား။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်အက္ခရာပါဒယောသုတ်
နှိုက်။ ဝတ္ထနယေနဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညာတဗ္ဗံ။ ၏။ ဣပေန။ ဤသုတ်
နှိုက်ကား။ ဧကမတ္တာတယောရဿာတိ။ ၍။ အဝတွာ။ ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။
လဟုမတ္တာတိ။ ၍။ ဝစနံ။ သည်။ ဒိယဗုဒ္ဓိကာနံပိ။ တမတြာခွဲရှိကုန်
သောဗျည်းတို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟဏတ္ထံ။ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း အကျိုး ရှိသည်။
ဟောတိ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဧကမတ္တာရဿာတိ။ ၍။ ဝတ္ထေ။ သော်။ သဇ္ဈာဝ
သေန။ ဖြင့်။ နိယမေတွာ။ မှတ်၍။ ဝတ္ထတ္တာ။ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ယေ။ အကြင် အက္ခရာတို့သည်။ ဒိယဗုဒ္ဓိကာ။ တမတြာခွဲ
ကာလ ရှိကုန်၏။ တေ။ အက္ခရာတို့ကို။ အသင်္ဂဟိတာဝ။ မသင်္ဂြိုဟ်
အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဘဝေယျံ။ ရာ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ လဟုမတ္တာ
တယောရဿာတိ။ ဟူ၍။ သဇ္ဈာဝသေန။ ဖြင့်။ အနိယမေတွာ။ ၍။ ဝတ္ထံ။
၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့သဇ္ဈာဖြင့်မှတ်မူ၍ လဟုမတ္တာဟူ၍
သာဆိုသည်ရှိသော်။ ဒိယဗုဒ္ဓိကာနံပိ။ တမတြာခွဲရှိကုန်သော ဗျည်း
တို့၏လည်း။ လဟုမတ္တာ။ ပေါ့သောလျှင်သော မတြာကာလရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ဂဟိတာဝ။ ကုန်သည်သာ လျှင်။ ဟောန္တိ။ ကုန်
၏။ ဣတိပယောဇနံ။ ဤသို့ လဟုမတ္တာသာဆိုရာနှိုက်အကျိုးကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ။ ၏။ တယောဂဟဏံ ပန။ ကိုကား။ အညတ္ထံ။ တပါးသော သင်္ဂ
ကရိုက်ကျမ်းတို့နှိုက်။ အညေဝိရဿာ။ တို့သည်လည်း။ သန္တိ။ ကုန်၏။
ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဝတ္ထံ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိ
ဟိ ဂဟိတဘာဝ ဝိညာပနတ္ထန္တိ။ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိ
သမာသ်ကို ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစိမ့်သောဌာဟူ၍။ ဝတ္ထု။ ဌာ။
နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်းပြီ။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။ ရဿ ဒိဃာနံ။ ရဿ
ဒိဃတို့၏။ ဝိဿက ဘာဝေ။ ရောသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိဝိ။ ရှိ

သော်လည်း။တေသု။ ထိုရဿဒီဗာတို့တွင်။ ရဿသေဝ။ကိုသာလျှင်။
 ပထမံ။ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ဝါ။ ပထမမေဝ။ ဒီဗာ သရတို့၏
 ရှေးဦးစွာလျှင်။ နိဗ္ဗာန်တတ္တာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ရဿ
 သညာဝ။ ကိုသာလျှင်။ သရသညာယ။၏။ အနန္တရံ။နောက်။ ဝတ္တဗ္ဗာ။၏။
 ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ ဣဟ။တက္ကောဒန္တာသရာ အဋ္ဌဟူသော သုတ်၏
 အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအရာရှိက်။ ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ ပဋိတံ။ ရှုတ်အပ်၏။
 ဣဒမ္ပိသုတ္တံ။ ကိုလည်း။ စတုသု သုတ္တေသု။တို့တွင်။ သညာသုတ္တန္တိ။
 ၍။ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ ။အနက်။ ။(ဤတက္ကောဒန္တာသရာ အဋ္ဌသုတ်
 ကို သုတ်အတွင်း ခြောက်ပါးတို့တွင်။ ဘွင့်လိုရကား။ ကိမတ္ထ မိဒမုစ္စ
 တေ စသည်ကိုမိန့်။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။ ကိမတ္ထံ။ လ။ ဥာပနတ္တန္တိ
 ဖြင့်သမ္ပန္နသံဝဏ္ဏနာကိုပြု၏။ တတ္တာတိဧကံ။လ။ဒဋ္ဌဗ္ဗံဖြင့် ပဒဝိန္ဒာကိုပြု
 ၍။ တတ္ထ။ပ။ အတ္ထေဖြင့် အတ္တသံဝဏ္ဏနာ ကိုပြု၏။ ဩအန္တော။လ။တိ
 ဝါသရာဖြင့်ပဒဝိဂ္ဂဟာကိုပြု၏။ ဧတ္ထစာဝ။ လ။ နဝုတ္တန္တိဖြင့် စောဒနာကို
 ပြု၏။ တံအာချက္ခရံ စသည်ဖြင့် ပရိဟာရ သံဝဏ္ဏနာကိုပြု၏။ ဤနည်း
 နောက်သုတ်တို့ရှိက် မှတ်လေ။ ။ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။ သမ္ပန္နသံ
 ဝဏ္ဏနာရှိက် အသို့စပ်သနည်းဟူမူ။ ။အကြောင်းအကျိုး အဖြစ်ဖြင့်
 စပ်သည်ဟူလို။ ။အသို့ အကြောင်းအကျိုးအဖြစ်ဖြင့် စပ်သနည်း
 ဟူမူ။ ။ဤသုတ်ကို အရှင်မဟာကစ္ဆည်း မထားသော်။ ထိုထိုသို့သော
 သုတ်တို့ရှိက် သရမည်သည် ဤသည်တို့တည်းဟုမသိရာ။ မသိသော်
 ခန္ဓာနိစ္စာယဋ္ဌေန စသောပုဒ်၌ ခန္ဓာအနိစ္စာဟူသော ပဒစ္စေဒ ကိုမပြု
 နိုင်ရာ။ မပြုနိုင်သော်ယထာရူတအားဖြင့် အနက်ကိုယောဇနာ၍ ပါဠိ၏
 သဘောကိုမသိရာ။ မသိသော် ပဉ္စက္ခန္ဓာ နိစ္စာရဝါသဿတာအဝိပိရိ
 ကာမဓမ္မာဟု အယူချွတ်ရာ၏။ အယူချွတ်သော် အကျင့်ချွတ်ရာ၏။ အ
 ကျင့်ချွတ်သော် ဘုရားပညတ်တော်မူသည်ကို ငါမကျင့်မိ။ ပယ်တော်
 မူသည်ကိုကျင့်မိ၏ဟု ဆင်ခြင်သော သူအား။ ဝိပ္ပဒိုသာရိ ဖြစ်ရာ၏။
 ဝိပ္ပဒိုသာရိ ဖြစ်သော် ပါမောဇ္ဇမဖြစ်ရာ။ ပါမောဇ္ဇ မဖြစ်သော် ဝီတိ
 မဖြစ်ရာ။ ဝီတိမဖြစ်သော် ပဿဒ္ဓိမဖြစ်ရာ။ ပဿဒ္ဓိမဖြစ်သော် သုခမ
 ဖြစ်ရာ။ သုခမဖြစ်သော် သမာဓိမဖြစ်ရာ။ သမာဓိမဖြစ်သော် ယထာ
 ဘူတဉာဏ် မဖြစ်ရာ။ ယထာဘူတဉာဏ် မဖြစ်သော် များစွာသော
 သတ္တဝါတို့သည် ဝန့်ဆင်းရဲရှိက် နစ်မွန်းမျောပါးလေရာသည်ကို အာရုံ

ပြု၍။ အရှင်မဟာ ကစ္စည်းထေရ်၏ ကရုဏာဖြစ်သည် အကြောင်း။
 ၎င်းကရုဏာသည် အကျိုး။ ၎င်းကရုဏာ ဖြစ်သည် အကြောင်း။ ဤ
 သုတ်ကို အရှင်မဟာကစ္စည်း ထားတော်မူသည်အကျိုး။ ၎င်းသုတ်ကို
 ထားသည်အကြောင်း။ ထိုထိုသို့သောသုတ်တို့နှင့် သရတို့မည်သည်
 ဤသည်တို့တည်းဟူ။ သောတုဇနတို့ အသိဉာဏ် ဖြစ်သည် အကျိုး။
 ၎င်းဉာဏ် ဖြစ်သည်အကြောင်း။ ပါဠိတော်၏အနက်ကို မဘောက်မ
 ပြန်အမှန်သိသည် အကျိုး။ ၎င်းသိသည် အကြောင်း။ ပါဠိ လာတိုင်း
 မချွတ်မယွင်း ကျင့်သည်အကျိုး။ ၎င်းကျင့်သည်အကြောင်း။ ဘုရား
 မြတ်စွာ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ကိုသာ ငါကျင့်မိ၏ မြစ်တော်မူ သည်ကို
 မကျင့်မိဟုဆင်ခြင်သောသူအား အဝိဗ္ဗုဒ္ဓသာရီ ဖြစ်သည်အကျိုး။ ၎င်း
 ဖြစ်သည်အကြောင်း။ ပါမောဇ္ဇ။ ဝီတိ။ ပဿဒ္ဓိ။ သုခ။ သမာဓိ။ ယထာ
 ဘူတဉာဏ်ဖြစ်သည်အကျိုး။ ၎င်းဉာဏ်ဖြစ်သည် အကြောင်း။ နိဗ္ဗိဒ္ဓါ
 ဝိရာဂ ဖြစ်သည် အကျိုး။ ၎င်းနိဗ္ဗိဒ္ဓါဝိရာဂ ဖြစ်သည် အကြောင်း။
 ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန ဖြစ်သည်အကျိုး။ ဤသို့အကြောင်းအကျိုးစပ်၏ဟူ
 လိုသော်။ ။ဤနည်းချည်း နောက်သုတ်တို့နှင့် နည်းမှီ၍ဆိုလေ။ ။
 တတ္ထသည် ကြိယာနိဒ္ဓါရဏ စသည် တို့တွင်။ ဇာတိနိဒ္ဓါရဏ မှတ်ရာ
 ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ။အပေါင်းအစိတ် အက္ခရာအဖြစ်
 တူသော်လည်းသရဇာတိဖြင့် ထိုရှစ်လုံးကုန်သောအက္ခရာတို့ကို ထုတ်
 သောကြောင့်ဟူလေ။ ။ရှစ်လုံးသော အက္ခရာတို့သည်။ သညာသည်
 ဖြစ်သည်တွင်။ ဤသုတ်တို့နှင့် သညာ။ ရှေးရှိသောသညာကို အဘယ်
 ကြောင့်ဆိုအပ်သနည်း။ သညာရှိသောသညာကို အဘယ်ကြောင့် မဆို
 လေသနည်းဟူမူ။ ။အနက်၏ပဓာန ဖြစ်သောကြောင့် သညာ ရှေးရှိ
 သောသညာကိုဆိုသည်ဟူပေ။ ။မသိအပ်သောအမည်ရှိသောသူ
 အားအနက်ကိုသိခြင်း၏ မရှိသောကြောင့် အဘိဓာနသည် ပဓာန ဖြစ်
 ကောင်းသည်မဟုတ်တုံလောဟူ၏။ ။အဘိဓမ္မေယျအနက် မရှိသော်။
 အဘိဓာန ဟူသောအမည်ကို မရပ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မေယျ သာ
 ပဓာန ဖြစ်ရကား။ အဘိဓာနသည် ပဓာန ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။ ထို
 ကြောင့် အဘိဓမ္မေယျပဓာန အဖြစ်ကို ပြလိုသေးသည်ဖြစ်၍ သညာပုဗ္ဗက
 ဖြစ်သောသညာကို ဆိုသော်လည်းဟူပေ။ ။သရတို့သည်သာ။ သရဏ
 ဝိမနပဝတ္တန သဘောသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ ဗျည်းတို့ သည်လည်း

သရဏဂမန ပဝတ္တနသဘောသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ သရမည်ကောင်း
 လျက် ရှစ်လုံးသောအက္ခရာတို့ကိုသာ အဘယ်ကြောင့် သရဆိုအပ်
 သနည်းစောဒနာကိုပြု၍ ဖြေလိုသော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ နာရာသည်။ သ
 တိဝိ။ လ။ ဂဟိတာ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗျည်းတို့မှာ သရဏဂမနပ
 ဝတ္တနသဘော ရှိသော်လည်း။ သရနှင့် စပ်၍သာ ဖြစ်ခြင်း ရှိသော
 ကြောင့်သရမဆိုထိုက်။ ရှစ်လုံးသောအက္ခရာကိုသာ တပါးနှင့် မစပ်
 မူ၍မိမိသဘောဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိသောကြောင့် သရဟုယူအပ်သည် ဖြစ်
 သိသော်။ ။သရဟူသောအထောက်အမတို့နှင့်ကင်း၍ရှုတ်ခြင်းငှာ
 မသင့်သောကြောင့် သရပုဋိဗဒ္ဓဝတ္တိတာယ ဆိုသည် ဟူလေ။ သရနံ
 ပဋိဗဒ္ဓါဝတ္တိယေသံတေ သရပုဋိဗဒ္ဓဝတ္တိနော။ တေသံ ဘာဝေါ သရပု
 ဋိဗဒ္ဓဝတ္တိတတာ။ သံပျင်ဝိဂြိုဟ်။ ပဋိဗဒ္ဓေါဟုတွာ ဝတ္တိတထာ။ သရေန
 ပဋိဗဒ္ဓဝတ္တိတထာ။ သရပုဋိဗဒ္ဓဝတ္တိနော ဘာဝေါသရပုဋိဗဒ္ဓဝတ္တိတာ။
 နိရုတ္တိဝိဂြိုဟ်။ ။သတိဝိစသည်သည် သုတ္တစောဒနာ။ ဝတ္တိစောဒနာ။
 ဝိဂ္ဂဟစောဒနာ။ ဥဒါဟရဏစောဒနာမျိုး လေးပါးရှိရိုးတွင် ဝိဂြိုဟ်တွင်
 ထွက်သောကြောင့် ဝိဂ္ဂဟစောဒနာဟူ၍။ ။သုတ်အတွင်း လေးပါးကို
 ဆိုပြီး၍ စောဒနာသံဝဏ္ဏနာကိုပြလိုရကား။ ဧတ္ထစ။ လ။ နုပုတ္တန္တိ။ မိန့်။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသုတ်နှိုက် အဆုံးအက္ခရာကိုသာ ဆို၍ အစအက္ခရာ
 ကို အဘယ်ကြောင့်မဆိုသနည်း။ အစအဆုံး နှစ်ပါးကိုပင် ဆိုအပ်
 ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ဤသည်လျှင် စောဒနာ သံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်သိ
 သော်။ ။တနည်း။ ဧတ္ထစ။ လ။ နုပုတ္တန္တိကို။ ကစ္စည်းဆရာကိုသူအ
 ပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကို တင်အံ့သောငှာဆိုသတည်း။ အဘယ်
 သို့ အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိသနည်း။ အရှင်ဝိမလ ဗုဒ္ဓိဆရာ အရှင်မဟာ
 ကစ္စည်းဆရာသည် ဩဒန္တာဟုအဆုံးအက္ခရာကိုသာဆို၏။ အကယ်၍
 ထိုသို့ဆိုချေသော်။ အစအက္ခရာလည်း မဆိုကောင်းပါ ဟူသော အ
 နက်သည်ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား။ အစအက္ခရာကိုလည်းဆိုကောင်း
 ၍ဆိုကောင်းသည်ဖြစ်သောကြောင့် အဆုံးအက္ခရာကိုသာ မဆိုတန့်။
 ဆိုချေသော် အဗျာပိတဒေါသ ရောက်၏။ ဤသို့အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိ၍
 ထို အပြစ်ကိုတင် အံ့သောငှာဆို သတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အဆုံး
 အက္ခရာကိုသာဆို၍ အစအက္ခရာကိုအဘယ်ကြောင့်မဆိုသနည်း။ အ
 စအက္ခရာကိုလည်း ဆိုကောင်းပါ၏တကား။ ဤသည်လျှင် စောဒနာသံ

ဝဏ္ဏနာဖြစ်ဘိသော်။ စောဒကတင်သောအပြစ်ကို ဖြေလိုရကား။ တံ
 အာဒုက္ခရုံ။ ပ။ ဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အစ အက္ခရာကိုဆို၍သရ
 ရှစ်လုံးတွင်ကြည့်အပ်သော အက္ခရာမရှိပြီရကား။ အစအက္ခရာကိုမဆို
 အပ်ပြီဖြစ်ဘိသော်။ အကျယ်သော်လည်းဖြေ။ ။ စောဒကဆရာ၏စော
 ဒနာခွင့်ကိုပြုသောသကဝါဒီဆရာသည်။ အဋ္ဌာတိ။ လ။ ဥာပနတ္ထံမိန့်။ ။
 အဋ္ဌသဒ္ဓါဖြင့် ရှစ်လုံးသော သရအဖြစ်ကိုသာ သိအပ် ကောင်းလျက်
 သင်္သကရိုက်ကျမ်းတို့နှိုက်သရတပါးရှိကုန်၏ဟု သိစိမ့်သောဌာဆို၏ဟူ
 သောစကားသည်အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်းအမေးကိုဖြေခြင်းဌာ။ သတိဝိ။
 လ။ သိဒ္ဓတ္တာမိန့်။ ထိုအဋ္ဌသဒ္ဓါမရှိသော်လည်း ဩဒန္တာသဒ္ဓါဖြင့်ပင်လျှင်
 သရရှစ်လုံးဟူသော အဋ္ဌသဒ္ဓါ၏ အနက်ပြီးသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 သိဒ္ဓတ္တာ၏သမ္ပန္န အဋ္ဌာတိအတ္ထဿလာ။ ။ အဋ္ဌဟူသော ပမာဏ
 မရှိသော်လည်း ဩဒန္တာဖြင့် အဋ္ဌသဒ္ဓါ၏ အနက်ပြီး၏ဟု ဆိုသော
 စကားကိုစွဲ၍ စောဒနာလိုရကား။ နန္ဒေကာရောပိ။ လ။ ဣကာရောပိတိ
 စောဒနာမိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဩဒန္တာဖြင့် အက္ခရာတွင် သော်
 လည်းသိရာ၏။ ဣအက္ခရာတွင်သော်လည်း သိရာ၏။ ထိုသို့သာသိရာ
 သည်ရှိသော် ဩဒန္တာဖြင့်အဋ္ဌသဒ္ဓါ၏အနက်သည် အသို့ပြီးရာအံ့နည်း။
 မပြီးကောင်းသေးဟု စောဒနာသည်။ ။ ဖြေလိုရကား။ နသက္ကာ။ လ။
 ပရိဒီပနတောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပြတတ်သောကြောင့် ဇေတွင်သာ
 ဣတွင်သာဟု သိခြင်းဌာမတတ်ကောင်းသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဋ္ဌာ
 တိပမာဏဝစနံ။ လ။ ဥာပနတ္ထံဟု ရှေးဆိုခဲ့သောစကားကိုစွဲ၍ စောဒ
 နာလိုသောစောဒကဆရာသည်။ နိန္ဒိဟ။ လ။ ဥာပနတ္ထန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ အဋ္ဌဟူသောပမာဏသဒ္ဓါကို ဩဒန္တာ၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ
 ဗဟုဗ္ဗိဟိဟုသိစေခြင်းဌာသာဆိုအပ်သည်မဟုတ်ရာလော။ ထိုသို့လျက်
 အပဖြစ်သော သင်္သကရိုက် ကျမ်းတို့နှိုက် တပါးသရရှိသေး၏ဟု သိ
 စိမ့်သောဌာဆို၏ ဟူသော ဆရာစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့
 နည်းစောဒနာလိုသည်။ ။ ဖြေလိုရကား။ တံနံ။ လ။ သိန္ဓနတောမိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပါဠိလျှောက်။ လောပေါ နေက သရဿ ဆိုသော
 ကြောင့်။ အဋ္ဌသဒ္ဓါမရှိသော်လည်း ဩဒန္တာပုဒ်၏ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ
 ဗဟုဗ္ဗိဟိ၏ အဖြစ်ပြီးသောကြောင့်။ တဂ္ဂုဏ။ လ။ သိစိမ့်သောဌာ။ ပ
 မာဏသဒ္ဓါကို မဆိုအပ် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဖြောင့်မှာ ဩဒန္တာသည်

တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဖြစ်သောကြောင့်သာ။ လောပေါနိုက် သြဇနောင်
 အသရကြေသည်။ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ မဟုတ်တဖြိုးကား။ လောပေါ
 နိုက်သြဇနောင် အသရမကျေရာ။ မကျေသော် လောပေါနေကသရဿ
 ဟုမဆိုရရာ။ ဤမှာဆိုသည်ဖြစ်၍။ သြဇန္တာသည် အဋ္ဌနှင့်ကင်း၍ တဂ္ဂု
 ဏသံဝိညာဏဖြစ်သင့်သည်ဟူပေ။ ။နောက်ကိုပေါ်ပြီ။ ။လဟု
 မတ္တာသုတ်နှိုက် သံဝဏ္ဏနာ သုံးပါးထင်၏။ ။လဟုကမတ္တာဆိုလို
 လျက်။ က ကြေသည်ကိုသိမိမ့်သော ဌာလဟုကံမတ္တံဆိုသည်။ ဝိဂြိုဟ်
 မှာအရမထူးသော်လည်း။ ရသင့်သည်အတိုင်းသာနှစ်နည်းဆို၏။ ။
 လဟုမတ္တာနှိုက်။ မတ္တသဒ္ဓါသည်မာဏ။ ဣဿရိယ။ အပ္ပက။ အဝ
 ဓာရဏစသော အနက်တို့တွင်။ ပမာဏအနက်ကို မုချအားဖြင့် ဟော
 ၏။ ထိုပမာဏနှင့်ယှဉ်ကြောင်းကား။ အတ္တ၊ ပကရဏ၊ သြဇေတုစသော
 နည်းဖြင့် အတ္တရာသံဃာတစသော အနက်ကိုဟော၏ဟု နိရုတ္တိနှိုက်
 ဆိုသည်။ ဤရွာသပါဌ်နှိုက်။ မတ္တသဒ္ဓေါဝဒတိ ဆိုသည်။ လဟုမတ္တာ
 ဒိကေသုတ္တေ။ မတ္တသဒ္ဓေါဘဝေတိသု။ အတ္တရာယစဝိန္နုပ္ပေါ။ ဒက္ခိနိဇ္ဈိလ
 ကေသုစ။ ဟုမုချမတ္တသာရနှိုက် ဆိုသည်။ မတ္တသဒ္ဓေါ စေတ္တအတ္တရာ
 သဃာတအက္ခိနိဇ္ဈိလနသင်္ခါတံ ကာလံဝဒတိ၊ ဟုပုပသိဒ္ဓိနှိုက် ဆိုသည်
 ကိုထောက်သော်။ မတ္တသည်ကာလ ဟူသော အနက်ကိုဟော၏။ ကာ
 လအထူးကို ပြလိုရကား။ အတ္တရာစသည်ကိုမိန့်၏။ ထိုကြောင့် သံပျင်
 နှိုက်။ မတ္တသဒ္ဓါဘိဟိတဿကာလဿအဟိပရိတ္တတံဒီပေန္တော အတ္တ
 ရာ သံဃာတ သင်္ခါတန္တျာဒိ မာဟဆို၏။ ။အတ္တရာနံ အင်္ဂုဏိနံ
 သံဃာတောဖေါဇောအတ္တရာသံဃာတော။ အတ္တရာသံဃာတော့ ဣတိ
 သင်္ခါတောတထာပြု။ ။မတ္တသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော ကာလဟူ
 သောအနက်ကိုပြပြီး၍။ ထိုကာလနှင့်စပ်၍ အက္ခရာတို့၏ အမည်ထူး
 ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းငှာ။ တထာဟိ။ ပ။ ဗျဉ္ဇနာတိ။ မိန့်။ ။ကောမတ္တံကာ
 လံယေသံတေကေမတ္တာ။ ကောမတ္တံ ကေမတ္တံ။ ကေမတ္တံတေသံအတ္တိ
 တိဝါကေမတ္တာ။ ။ဧဒေမတ္တာယေသံ တေဒ္ဓိမတ္တာ။ ဒေမတ္တာဒ္ဓိမတ္တာ။
 ဒ္ဓိမတ္တာ တေသံအတ္တိတိဝါ ဒ္ဓိမတ္တာ။ အမုမတ္တံအမုမတ္တံ။ အမုမတ္တံ
 တေသံအတ္တိတိ အမုမတ္တိကာ ဝိဂြိုဟ်လှစ်လေ။ ။ထိုသို့ ရဿဒိဃာ
 အမုမတ္တိကာကာလတို့သည်။ ဗထဝိဓာတ်စသည်တို့ကဲ့သို့ သဗ္ဗာန်၏မရှိ
 သောကြောင့် သဗ္ဗာန်အားဖြင့် မသိအပ်ရကား။ ဥစ္စာရဏ ကာလ၏

အဝှမ်းအားဖြင့် ရဿဒီဃအမတ္တိကာ အဖြစ်ကို သိရာ၏။ ။ရဿာ
 ဟူသော ဝိသေသျှသညာဟော ပုဒ်သည် အဋ္ဌသရာသညီတို့ နှင့်စပ်၍၊
 အတိုဟူသော အနက်မျှကို ဟောသော်။ ၎င်းသည် မသင့်နိုး ရကား
 ရဿာတိ ရဿ ကာလိကာ ဘွင့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ တိုသော ကာ
 လနှိုက် ဖြစ်သော သရသုံးလုံး တို့သည် ရဿ မည်ကုန်သည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။ရဿာသာရှိလျက် ရဿကာလိကာ ဘွင့်သောဆရာ သံ
 ဝဏ္ဏနာသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗနှင့် မညီဖြစ်ရာပြီလော ဇောဒနာကို ဖြေ
 ခြင်းဌာ။ ရဿသဒ္ဓေါဟိရဿ။ ကာလံဒတိ ကက္ကာလိကာပန တဗ္ဗော
 ဟာရေနဝတ္ထာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရဿသဒ္ဓါသည် တိုသော ကာလ
 ကိုမချအားဖြင့်ဟော၏။ ထိုတိုသော ကာလနှိုက်ဖြစ်သော ရဿသရ
 တို့ကိုကား။ ဌာနံဖြစ်သောကာလ၏အမည်ကို ဌာနိဖြစ်သော ရဿသရ
 နှိုက်တင်စား၍ မစ္ဆာဥက္ကဋ္ဌိကရောန္တိ ကဲ့သို့ ဌာနပစာဖြင့်ဆိုသည်ဖြစ်
 ဘိသော်။ ။ဥပစာဖြင့်ရဿသရ၏ ရဿသရဟောကို ဆိုသော်။ မချ
 အားဖြင့်ရဿသဒ္ဓါသည် ရဿသရကို ဟောတတ်သော ဝါစကသတ္တိ
 မရှိရာသလော အမေးကိုဖြေခြင်းဌာ။ ရဿ။လ။တိဝါရဿမိန့်။ ။
 ဧကမတ္တာရဿာ။လဟုမတ္တာရဿာဟု ရဿဟော သဒ္ဓါနှစ်ခု အတူ
 တူဖြစ်လျက် အဘယ်အထူးရှိ၍ ဧကမတ္တာ ရဿာမဆိုမူ၍ လဟု
 မတ္တာရဿာဆိုလေသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းဌာ။ ဣပေန။ပ။ သင်္ဂဟ
 ကတ္ထမိန့်။ပါဌလျှောက်။ ။အစေန ဒုတိယံဒိယစံ၊ဒိယစံမတ္တံဒိယစု
 မတ္တံ။ တံဒေတေသံဗျဉ္ဇနာနံ အတ္တိတိ ဒိယစုမတ္တိကာ။ တေသံ-ခံ။ ဤ
 ဒိယစုမတ္တိကာနံဝိသဒ္ဓါဖြင့် စင်စစ် ရဿ သရ တို့ကိုသာ လဟုမတ္တ
 ခေါ်ဝေါ်အပ်သည် မဟုတ်ကုန်။ ထိုရဿသရကို မှီကုန်သော ဗျည်းတို့
 ကိုလည်း လဟုမတ္တာဟု ခေါ်ဝေါ်အပ် ကုန်၏ ဟူသော အနက်ကိုပြ
 ၏။ ။ဗျည်းတို့၏လည်း လဟုမတ္တဝေါဟာရ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကိုအကျယ်အားဖြင့်ပြခြင်းဌာ။ ဧကမတ္တာရဿာတိသည်မိန့်။ ။
 အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းကား။ ဧကမတ္တာဟု ဧကဖြင့် မှတ်၍ဆိုမူ။ မတြာ
 ကလွန်သမျှသည် ဧကမတ္တ မဟုတ် သောကြောင့် ဒိယစု မတ္တိကတို့
 ကိုမသင်္ဂြိုဟ်ရသည်။ လဟုမတ္တာဟုသာ ဆိုမူ။ မတြာမူလည်း ဖြစ်
 စေ။ မတြာထက် လွန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ လဟုသဘော ရှိသမျှ
 အက္ခရာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်အံ့သောကြောင့်။ ဒိယစုမတ္တိကတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်

ရသည်ဟူလေ။ ။ရဿသရ ဒိဗ္ဗသရတို့သည် အရောရောဖြစ်ထျက် အဘယ်ကြောင့် ရဿ သညာကို ရှေးဆိုလေ သနည်း အမေးကိုဖြေ ခြင်းငှာ။ ရဿဒိဗ္ဗာနံစသည်မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အ၏အခြားမဲ့နှိုက် အာကို။ အ၏အခြားမဲ့နှိုက်ကိုနှစ်ပါးစုံရောသောအားဖြင့် ဆိုအပ်သော ကြောင့် ရဿဒိဗ္ဗာတို့၏ မိဿကဖြစ်သော်လည်း ဒိဗ္ဗသရ၏ရှေးအတို့ နှ့်ရဿတို့ကို ဆိုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ရှုတ်သော ကာလ နှိုက်ရဿကိုသာလျှင် ရှေးဦးစွာ ပြအပ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ပထမဝတ္ထုတ္တာနိဋ္ဌာန်တတ္တာဖြစ်ရကား။ ရဿသညာကို ရှေးဆိုသည်ဟူ လေ။ ။အဓိပ္ပါယ်။

(၅) အညေဒိဗ္ဗာ။ ။(ကိမတ္ထံ၊ လ။ မိဒံသုတ္တံ၊ တု၊ ပြီ)။ တတ္ထဂ္ဂ ဟဏံ။သည်။ ဣဟ။သို့။ အနုဝတ္ထတေ။၏။ တေန။ကြောင့်။ တတ္ထတေသု သရေသု။တို့တွင်။ ရဿဟိ။တို့မှ။ အညေ။ တပါးကုန်သော သရတို့ သည်။ ဒိဗ္ဗာနာမ။ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော။နာတည်း။ ဒိဗ္ဗံ။ရှည်သော။ ကာလံ။ကာလ။ဒိဗ္ဗံ။ရှည်သောကာလ။ ဣဟိ။ဤသုတ် နှ့်လည်း။ တတ္ထာလိကာပန။ ထိုသို့ရှည်သောကာလရှိသော သရတို့ကို ကား။ဝါ။ထိုရှည်သောကာလ၌ ဖြစ်သောသရတို့ကိုကား။ တဗ္ဗောဟာ ရေန။ ထိုရှည်သောကာလ၏အမည်ကို သရ၌တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်သဖြင့်။ ဒိဗ္ဗာတိ။၍။ ဝတ္ထာ။ကုန်၏။ ဝါ။ တေသံ။ ထိုငါးလုံးသောသရတို့အား။ တံ။ထိုရှည်သောကာလသည်။ အတ္ထိ။၏။ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဂရသညာကရဏေ။ ဒိဗ္ဗာဟုဂရသညာကိုပြုရာ၌။ ပယောဇ နပန။သည်ကား။ ဝတ္ထနယမေဝ။တည်း။ ဗ္ဗိမတ္တာဒိဗ္ဗာတိ။ဟု။ အဝတ္ထာ။ ၍။ အညေဒိဗ္ဗာတိ။၍။ ဝစနံ။သည်။ တိယမတ္ထိကာနံဝိ။ အခွဲနှင့်တကွ သုံးရမြောက်သော မကြာရှိကုန်သောဗျည်းတို့ကိုလည်း။ ဝါ။ နှစ်မကြာ ခွဲရှိကုန်သော ဗျည်းတို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟဏတ္ထံ။ သင်္ဂြိုဟ်ရခြင်းအကျိုးရှိ သည်။ ဟောဟိ။၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။၏။ ရဿသညာယ။၏။ အနန္တရံ ပန။ ကား။ ဒိဗ္ဗသညာဝ။ကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထဗ္ဗာ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ ဣ ဟ။ဤအရာနှိုက်။ဝါ။လဟုမတ္တာတယောရဿာဟူသောသုတ်၏အခြား မဲ့နှိုက်ဖြစ်သောဤအခါနှိုက်။ ဣဒံ။ကို။ ဝတ္ထံ။၏။ ဣဒမ္ဗိသုတ္တံ။ ကိုလည်း။ သညာသုတ္တန္တိ။၍။ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။

(၆) သေသာဗျဉ္ဇနာ။ ။(ကိမတ္ထံ၊ လ။လ။မိဒံသုတ္တံ၊ ၎င်း)။ယေ
(၁၈)

ပန။ အကြင်အက္ခရာတို့သည်ကား။ သရေဟိဝါ။ တို့မှလည်းကောင်း။
 ရသေဟိဝါ။ တို့မှလည်းကောင်း။ ဒိဗေဟိဝါ။ တို့မှလည်းကောင်း။
 သေသာ။ ကုန်၏။ တေ။ ထိုအက္ခရာတို့သည်။ ဗျဉ္ဇနာနာမ။ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော။ တည်း။ (ဤတွင်သံပျင်နှိုက်။ သရေဟိ
 ရသေဟိဒိဗေဟိဝါတိ ရသေဟိ သရေဟိဝါ။ ဒိဗေဟိသရေဟိဝါ
 တိယောဇနာဆို၏။) ဝုတ္တေဟိ။ ဆိုအပ် ပြီးသော သရေသာ ဒိဗာတို့
 မှ။ အညေ။ တပါးကုန်သော အက္ခရာတို့သည်။ သေသာနာမ။ သေသ
 အမည်ရှိကုန်၏။ သိသန္တိ။ ကြွင်းတတ်ကုန်၏။ ဝါ။ မယှဉ်တတ်ကုန်။
 ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သေသာ။ ကုန်၏။ သေသာတိတ္ထေ။ ပုဒ်၌။ သိသ။
 သိသသဒ္ဓါသည်ကား။ အသဗ္ဗပ္ပယောဂေ။ အလုံးစုံနှင့် မယှဉ်ခြင်းအ
 နက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣစ္စေတဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘူဝါဒယော
 ဓာတဝေါတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ လဒ္ဓဓာတု သညာဒိကဿ။ မှည့်အပ်သော
 ဓာတုသညာ အစရှိသော သိသဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓာတု။ လ။
 ရသေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ လုတ္တာနုဗန္ဓဿ။ ချေအပ်ပြီးသော ဓာတ်၏အ
 စိတ်ဖြစ်သော။ ဓာတု လိင်္ဂဟိပရာ ပစ္စယာတိသုတ္တံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။
 လိုက်၍။ ဝိသရူဇပဒ္ဓါဒိတောဏောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဏပစ္စယန္တဿ။ ဏ
 ပစ္စည်းအဆုံးရှိသော။ ကာရိတံ ဝိယဏာနုဗန္ဓာတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကာ
 ရိတံဝိယ။ ကဲ့သို့။ ကတုာ။ ၍။ ကာရိတာနံဏောလောပေန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။
 ဏကာရေ။ ကို။ သုတ္တေ။ ချေပြီးသော်။ အသံယောဂန္တဿ ဝုဒ္ဓိကာရိ
 တေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကတဝုဒ္ဓိဿ။ ပြုအပ်ပြီးသော ဝုဒ္ဓိရှိသော သေသ
 သဒ္ဓါ၏။ ကိဘကတ္တာ။ ကိတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ တဒ္ဓိတ။ ပ။ နာဒိသုစေ
 တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ နာမမိဝ။ နာမ်ကိုကဲ့သို့။ ကတုာ။ ၍။ ဇိန။ လ။ နိပ္ပဇ္ဇတေ
 တိသုတ္တာနိ။ တို့ကို။ အဓိကိစ္စ။ ၍။ တတောစ ဝိဘတ္တိယောတိ သုတ္တေန။
 ဖြင့်။ သျာဗ္ဗပ္ပတ္တိ။ သိအစရှိသော ဝိဘတ် သက်ခြင်းကို။ ကတုာ။ ၍။
 တဿာပိ။ ထိုသိအစရှိသောဝိဘတ်၏လည်း။ သိယော။ လ။ သ္မိံ။ သူတိ။
 ဖြင့်။ အနိယမပ္ပသင်္ဂေ။ အမှတ်မရှိ လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သတိ။ သေဝ်။
 သဒ္ဓပ္ပဒိုပတ္တိ။ သဒ္ဓါကို သိခြင်းသည်။ ဝတ္တိန္တောနုပုဗ္ဗိကာ။ ဆိုလိုသော
 သူ၏အလိုသာ ဖြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိ၏။ ဣတိကတုာ ဣမိနာ ကာရဏေန။
 ကြောင့်။ လိင်္ဂတ္ထေပထမာတိ။ ဖြင့်။ ပထမံ။ ပထမာဝိဘတ်ကို။ ကတုာ။
 ၍။ တဿာပိ။ ထိုပထမာဝိဘတ်၏လည်း။ အနိယမပ္ပသင်္ဂေ။ သည်။

သတိ။သော်။ ဝတ္ထိ။လ။ပတ္တိ။ဣတိ။ကတွာ။ ကြောင့်။ ဗဟုမ္ဘိဝတ္ထုဇ္ဇေဗဟု
ဝစနန္တိ။ဖြင့်။ လောဝစနံ။ကို။ ကတွာ။၍။ တဿ။ ထိုယော ဝိဘတ်
၏။ အတောနေ၊ သော၊ သောဝါတိသုတ္တာနိ။တို့ကို။ အဓိကိစ္စ။၍။ သဗ္ဗ
ယောနိနမာဇေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ အာကာရာဒေသေ။ ကို။ ကတေ။သော်။
သရ။လ။ ပကတိသုတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ၏။ လောပေ။ ကို။ ကတေ။
သော်။ရုပ်။သည။သိဇ္ဈတိ။၏။ဧတေဟိ။ထိုပုဒ်အက္ခရာတို့သည်။ အတ္ထော။
အနက်ကို။ ဗျုပ္ပိယတိ။ ပြအပ်၏။ ဝါ။ ဗျုပ္ပိယတိ ဗောဓိယတိ။ သိစေ
အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့ပြကြောင်း သိကြောင်း ဖြစ်သော သတ္တိ
ကြောင့်။ ဗျုပ္ပနာ။မည်ကုန်၏။ တံ ပန ရုပ်။ ထိုဗျုပ္ပနာဟူသောရုပ်သည်။
ဝိပုဗ္ဗဿ။ သော။ အဗ္ဗူ။ကား။ ဗျုတ္တိဂတိမှ။ ထင်ခြင်းအနက်။ လာခြင်းအ
နက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣစ္စေတဿ။သော။ လဒ္ဓဓာတုသညာဒိ ကဿ။
ရှိသောဝိဇ္ဇူဓာတ်၏။ (ရုပ်ထင်၏။) သရာပန။ တို့သည်ကား။ အတ္ထံ။အ
နက်ကို။ ကိဉ္ဇာဝိ ဗျုပ္ပယန္တိ။ အကယ်၍ သိစေတတ်ကုန်၏ရှင်။ ဝါ။ပြ
တတ်ကုန်၏ရှင်။ ပန တထာဝိ။ ထိုသို့သိစေတတ် ပြတတ် ကုန်သော်
လည်း။ ပဒိုလဒ္ဓဝိသေသနာမတ္တာ။ ရအပ်ပြီးသော သရဟူသော ထူး
သောအမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ရအပ်ပြီးသောသရဟူသော
အမည်အထူး ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သရာ။ တို့ကို။ (ထည့်) ဗျုပ္ပနာ
တိ။ဗျုပ္ပနမည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဣဓ။ ဤသညာအရာနှိုက်။ ဗျုပ္ပနဂ္ဂဟဏေန။
ဖြင့်။ နဂဟိတာ။ကုန်။ ဣတိ။သို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ကုန်၏။ ပန။အကျယ်ဆိုဦးအံ့။
အာသုံ။ လျင်စွာ။ ဂမနတ္တာ။ သွားတတ်သောကြောင့်။ အသောတိ။၍။
ဝုတ္တေ။ရှိသော်။ ဂဝါဒယော။နွားအစရှိသည်တို့သည်။ အာသုံ။လျင်စွာ။
ကိဉ္ဇာဝိဂစ္ဆန္တိ။ ကုန်၏ရှင်။ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့လျင်စွာ သွားတတ်ကုန်
သော်လည်း။ ပဒိုလဒ္ဓဝိသေသ နာမတ္တာ။ ရအပ်သော ဂေါသဒ္ဓါသည်
ဟောအပ်သော နွားဟူသောအမည် ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ။ရအပ်
သောဂေါအစရှိသော သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော နွားဟူသော အမည်
အထူး ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ တဗ္ဗောဟာရံ။ ထိုအဿ သဒ္ဓါသည်
ဟောအပ်သော မြင်း ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ နလတန္တိ ယထာ။
ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတတာ။တူ။ ဣဓာဝိ။ဤသညာအရာနှိုက်လည်း။ ဝါ။
ဤသရတို့၏။ ဗျုပ္ပနမည်သင့်သောအရာ၌လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။၏။ ပုဗ္ဗနိဒ္ဓိဋ္ဌာနံ။
ရှေးအတို့နှိုက်ပြအပ်ကုန်သော။ သရာနံ။သရတို့၏။ သညံ။ကို။ဝတွာ။

၍။တဒနန္တရံ။ထိုသရတို့၏အခြားမဲ့နှိုက်။နိဗ္ဗိဋ္ဌာနံ။ပြအပ်ကုန်သောအက္ခရာတို့၏။သဗ္ဗသာဓာရဏသညာဝ။အလုံးစုံကုန်သောဝဂ္ဂ၊နိဂ္ဂဟိတ၊ဗောသအဗောသသညာတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ဗျဉ္ဇနသညာကိုလျှင်။ ဗထမံ။ရှေးဦးစွာ။ဝတ္ထဗ္ဗာ။၏။ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ဣဟ။ဤအရာ၌။ဝါ။အညေဒိဃာသုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်။ဣဒံ။ကို။ဝုတ္တံ။၏။ဣဒံပိ။ဤသုတ်ကိုလည်း။သညာသုတ္တန္တိ။၍။ဗဒ္ဓဗ္ဗံ။၏။

(၇) ဝဂ္ဂိပဉ္စပဉ္စသောမန္တာ။ (ကိမတ္ထံ။ ပ။ မိဒမုစ္စတေ။ ၎င်း)။ မကာရပရိယန္တာ။ မ အက္ခရာ အဆုံးရှိကုန်သော။ ဗျဉ္ဇနာ။ တို့သည်။ ပဉ္စပဉ္စဝိဘာဂေန။ ငါးတို့ငါးတို့ အားဖြင့်။ ဝါ။ ငါးလုံးငါးလုံးသော အက္ခရာတို့၏ အရအတို့ဖြင့်။ ဝဂ္ဂိနာမ။ ဝဂ်ဟူသောအမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ငါ။ တဒက္ခရဝန္တော။ ထိုငါးလုံးငါးလုံးသော အက္ခရာရှိကုန်သော။ ဗျဉ္ဇနာ။ နှစ်ဆယ့်ငါးလုံးကုန်သော ဗျည်းတို့သည်။ ဝဂ္ဂိနာမ။ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိအယံ။လျှင်။ အတ္ထော။ အတ္ထ သံဝဇ္ဇနာ တည်း။ ဣစ္စေ။ ဤသုတ်နှိုက်လည်း။ ပဉ္စာပဉ္စာတိ ဝစနံ။သဒ္ဓါသည်။ ဂါမောဂါမော ရမဏီယောတိယထာ။ ကဲ့သို့။ ပိစ္ဆာ ဝစနံ။သည်။ ဟောတိ။၏။ ဣမိနာ။ ဤပဉ္စပဉ္စသော သဒ္ဓါဖြင့်။ ပဉ္စပဉ္စ ငါးလုံးငါးလုံးတို့သည်။ ဟုတွာ။၍။ ဝဂ္ဂသညံ။ကို။ပဗ္ဗိလဘန္တာနံ။ရကုန်သော။ ဗျဉ္ဇနာနံ။တို့၏။ ဗဟုတံ။ များသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ။၏။ သောတိ ဒေသောသဒ္ဓေါ။ သော ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိဘာဂတ္ထဝါစကော။ ဝိဘာဂအနက်ကို ဟောသော။ ပစ္စယော။ သောပစ္စည်းသည်။ ဝါ။ ဝိဘာဂတ္ထဝါစကော။ သော။ သောတိဒေသော ပစ္စယော။ သောဟူသော်ပစ္စည်းသည်။ ဝိဘာဂေ ဓာဇေတိ သုတ္တေ။ နှိုက်။ စသဒ္ဓေန။ ဖြင့်။ သမ္ဘူတော။၏။ ဝါ။ကား။ အဿတ္ထိဝါစကော။ အဿတ္ထိ အနက်ကို ဟောသော။ ပစ္စယော။ တည်း။ တဒါ။ ထိုအဿတ္ထိအနက်ကို ဟောသောအခါနှိုက်။ တဒဿတ္ထိတိဝိစေတိတ္ထေ။ နှိုက်။ စသဒ္ဓေန။ ဖြင့်။ သမ္ဘူတော။၏။ ယေသံ။ အကြင်နှစ်ဆယ့်ငါးလုံးသော အက္ခရာတို့အား။မော။ မအက္ခရာသည်။ အန္တော။အဆုံးသည်။ အတ္ထိ၏။ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ မန္တာ။မည်ကုန်၏။ အာချက္ခရဿ။ကို။ အဝစနေ။ နှိုက်။ ပရိဟာရော။သည်။ ဝုတ္တနယောဝ။ တတ္ထောဒန္တဿရာ အဋ္ဌဟူသော သုတ်နှိုက်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓဿ။၏။ အနု

ဝတ္ထုနတောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပထမနိဗ္ဗာန်။ ရှေးအဘိုးနှိုက်ပြ
 အပ်ကုန်သောဝင်အကွရာတို့ကို။ ပထမမေဝ။ ရှေးအဘိုး နှိုက်သာလျှင်။
 ဝတ္ထုနတောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဒံ။ ကို။ ဣဟ။ ဤအရာ၌။ ဝါ။ သေ
 သာဗျဉ္ဇနာသုတ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောဤအခါ၌။ ဝတ္ထု။ ။၏။ ဣဒမ္ပိ။ ကိုလည်း။
 သညာသုတ္တန္တိ။ ။၏။ ဣဒမ္ပိ။ ။၏။ ။အနက်။ (ဒီဗာသဒ္ဓါသည်ရှည်သောကာ
 လကိုမူချဟော၏။ ထိုကာလ၌ဖြစ်သောသရတို့ကို ဌာနပစာဖြင့် ဟော
 ၏ဟုသိစေလိုရကား။ ဣဟပိ။ လ။ ဝတ္ထု။ မိန့်။ ဣဟပိ၌ပိသဒ္ဓါဖြင့်ရသာ
 ဌာသမူချ။ ဥပစာဖြင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ ဤဒီဗာနှိုက်လည်း ဆိုအပ်၏ဟု
 ရှေးကိုပေါင်းလေ။ ။ဒီဗာသဒ္ဓါဟု ဒီသဒ္ဓါဖြင့်မှတ်၍ဆိုမူ။ နှစ်
 မကြာကာလရှိသော သရတို့သည် ဒီဗာမည်ရာ၏။ နှစ်မကြာကာလ၌မူ
 ဒီဗာမည်ရာ။ တိယမုတ္တိကာတို့ကို မသိပြီဟုရခြင်းသည်။ အညေ
 ဟု သာမညမမှတ်မူ၍ဆိုမူကား။ ရသာသတောရှိသော သရအကွရာ
 တို့မှတပါးဟူသမျှ ရသင့်ရကား။ နှစ်မကြာခွဲရှိသော ဗျည်းတို့ကိုလည်း
 ဒီဗာနှိုက်သိပြီဟုကောင်းသည်ဖြစ်ရကား။ တိယမုတ္တိကာနံမတ္တံပိသင်္ဂ
 ဟဏတ္တံမိန့်ဟူလေ။ ။အစေန တတိယံတိယမံ။ တိယမံမတ္တံ တိ
 ယမုတ္တံ။ တံတေသမတ္တိတိတိယမုတ္တိကာ။ တေသံပိဘာတုနံ။ ။
 အတ္ထသုဝဏ္ဏနာတွင်။ သရေဟိဟု တပုဒ်တည်း အပါဒါနိကိုဆိုသော်
 လည်းပြီးကောင်းလျက်။ သရေဟိရသေဟိ ဒီဗာဟိဝါ ဟုသေသအ
 ပါဒါနိကို အဘယ်ကြောင့်ဆိုသနည်းဟူမူ။ ။စင်စစ်လျှင် ဤဗျဉ္ဇန
 သညာသည်။ အပေါင်းသည် သညာဖြစ်သော သရသညာမှကြွင်းသည်
 မဟုတ်။ အပိတ်ဖြစ်ကုန်သော ရသာဒီဗာတို့မှလည်း ကြွင်းကုန်၏ ဟူ
 သော အနက်ကိုပြအံ့သောဌာ ဆို၏ဟူလေ။ ။သေသာနှိုက် သိသ
 အသဗ္ဗယောဂေအရာတွင် ဧည့်သည်အစောင့်စောင့်တို့နှိုက်။ အသဗ္ဗ
 ယောဂေဟု ပနှိုက် မဆင့်၍ရှိသည်။ နိရုတ္တိမဇ္ဈိသာနှိုက်။ အသဗ္ဗယော
 ဂေတိအလကလယုတ္တေ။ သဗ္ဗောတိဟေတ္တ နိပ္ပဒေသသဗ္ဗော အဓိပ္ပေ
 တော။ ဆိုသည်ကို ထောက်သော်။ အသဗ္ဗယောဂေဟု ရှိသည့်ပါဌ
 သင့်ရာ၏။ ။လုတ္တောအနုဗန္ဓောစာတွင်ကွန်ဘူသောအကောရော ယဿ
 သိသဿတံ ဟိတ္တာနုဗန္ဓဟူသော နိရုတ္တိပိဋိဟိကိုထောက်၍ စာတွင်
 ကိုပင်လုတ္တောနုဗန္ဓယူ။ ။ဗျဉ္ဇိယတိအတ္ထော တေဟိတိ ဗျဉ္ဇနာဟု
 သောပိဋိဟိသည်။ အဝတ္ထကတ္တုသာနေတည်း။ အဘယ်ကြောင့် အ

ဝုတ္တ။ အဘယံကြောင့် ကတ္တုဿာဓန။ အဘယံကြောင့် အဝုတ္တကတ္တု
 သာဓနမည်သနည်းဟူမူ။ ။ဝါကျအနိုက်နှိုက် ဇေတဟိ ဟူသော
 ကတ္တားကို အာချာတ်သည် မဟောသောကြောင့် အဝုတ္တ။ ယုပစ္စည်း
 ကို ကတ္တားအနက်နှိုက် စီရင်အပ် သောကြောင့်။ ထိုယုပစ္စည်းသည်
 ကိတ်ပြီးလတ်သော်ကတ္တားကိုဟောသောကြောင့်ကတ္တုဿာဓန။ ၎င်းနှစ်
 ပါးကိုပေါင်း၍ အဝုတ္တကတ္တုဿာဓန ဆိုသည် ဟူလို။ ။ဗျဉ္ဇယန္တိ
 ဝိဝိဓ။ အတ္တံပါကဋ်ကရောန္တိတိဗျဉ္ဇနာ။ ဗျဉ္ဇယန္တိ အတ္တံ ဗောဓယန္တိတိ
 ဝါဗျဉ္ဇနာ ဟူ၍လည်း ထင်၏။ ။ဗျည်းတို့သည်သာ အနက်ကို ပြတတ်
 ကုန်သည်မဟုတ်။ သရတို့သည်လည်း အနက်ကို ပြတတ်ကုန် လျက်။
 သရတို့သည်အဘယံကြောင့် ဗျဉ္ဇနာဟူသောအမည်ကို မရလေကုန်သ
 နည်းအမေးကိုလှုံ့ထား၍ ဖြေလိုသောဆရာသည်။ သရာပန။ လ။ နဂ
 ဟိတာတိဒဋ္ဌဗ္ဗာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရတို့သည်သူတပါးကိုမရှိမူ၍
 ဖြစ်တတ်သောသတ္တိကြောင့် သရဟူသော အမည်ကိုရသင့်သည်။ အ
 နက်ကို ပြတတ်သောကြောင့်လည်း ဗျဉ္ဇန ဟူသောအမည်ကို ရသင့်
 သည်။ နှစ်ပါးရှိသည်တွင်။ တပါးကိုမရှိ၍ ရအပ်သော သရဟူသော
 အမည် ဝိသေသရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ အနက်ကိုပြတတ်သော သတ္တိ
 တစ်ကိုလိုက်၍ သရကိုဗျဉ္ဇနဟု မယူအပ်ဟု မှတ်အပ်သည်ဖြစ်ဘိ
 သော်။ ။ထိုလဒ္ဓဝိသေသနာမတ္တာဟိတ်ကိုပင် ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြ
 ပြန်လိုရကား။ ယထာပန။ လ။ ဝေမိဓာဝိဒဋ္ဌဗ္ဗာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ လျှင်
 စွာ သွားတတ်သောကြောင့် အဿဟုဆိုသော်။ နွား အစရှိသည်တို့
 သည် လျှင်စွာ သွားတတ်ကုန်သော်လည်း ဂေါသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်
 သော နွားဟူသောအမည် ဝိသေသရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ အဿသဒ္ဓါ
 သည် ဟောအပ်သောအနက်၏ နွားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ မရောက်သကဲ့
 သို့ ထိုအတူ ဤသို့လည်းအနက်ကိုပြခြင်း တူသော်လည်း သရတို့၏
 ဗျည်းဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ မရောက်ဟုမှတ်အပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 ဤတွင်အာသုံသဒ္ဓါ၏ သီဃဂမနအနက်ကိုဟောသောကြောင့်။ အာသုံ
 ဂမနတ္တာ အဿော ဆိုသည်ဟူလေ။ အာသုံဂမနာတိ အာသုသီဃ
 ဂတိမှိတိဓာတုနေဇျပတ္တာသီဃဂမနာတိဝုတ္တံ။ သံပျင်ဆိုသည်။ ။
 ဆရာတို့ကား။ အသတိအာသုဂစ္ဆတိတိအဿောဆိုကုန်၏။ ။သော
 ပစ္စည်း၏ ဝိဘာဝအနက် အဿတ္တိအနက်ကိုဟောသောကြောင့်။ ပဉ္စ

ပဉ္စပိတာဂေနတဒက္ခရံ နေကာဝါမိန့်။ ရှေးနည်းနှိုက်။ ပဉ္စပဉ္စဟိပိတာဂေ
 ဟိပဉ္စပဉ္စသောပြု။ နောက်နည်းနှိုက်။ ပဉ္စပဉ္စတေသံအတ္ထိတိ ပဉ္စပဉ္စ
 သောပြုရာ၏။ ထိုသို့ အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပြုသော်။ ပဉ္စပဉ္စအရနှင့် တေ
 သံ၏ အရအထူးမရှိခဲ့တကား။ အသို့လျှင် ထိုအနက်သင့်အံ့နည်းဟူ
 မူ။ ။အဋ္ဌဂီကောမဂ္ဂေါ အစရှိသော အချို့သောအရာနှိုက် အပြား
 မရှိသော်လည်းခေါ်ဝေါ်သည် ဟူလေ။ ။ယထာဂါမောဂါမောရမဏီ
 နှိုက်လည်းခေါ်ဝေါ်သည်ဟူလေ။ ။ယထာဂါမောဂါမော ရမဏီ
 ယောဆိုသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဝိစ္ဆာ။ ဂုဏဝိစ္ဆာ။ ကြိယဝိစ္ဆာအားဖြင့်သုံး
 ပါး တို့တွင်။ ဂုဏဝိစ္ဆာဟု သိရာ၏။ ငွါပဉ္စသောမန္တာ မဆိုမူ၍။
 ပဉ္စပဉ္စဟုဝိစ္ဆာကိုဆိုရာနှိုက် အကျိုးကိုပြခြင်းငှာ။ ဣမိနာ။ လ။ ဒသေ
 တိမိန့်။ ။မန္တာဟုအဆုံးအကွရာကိုသာဆို၍ ကာဒယောဟု အစ
 အကွရာကိုမဆိုရာနှိုက် သင့်သောယုတ္တိကို ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့် သိစိတ်
 သောငှာ။ အာချ။ လ။ ဝုတ္တနယောငမိန့်။ ဤဝုတ္တနယောဝဖြင့်။ ဧတ္ထစာဝ
 သာနက္ခရံ။ လ။ ကသ္မာနဝုတ္တန္တိ။ တံအာချက္ခရံဝတ္တာပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗဿာ
 ဘာဝါစသောစောဒနာအဖြေကိုညွှန်းတော်မူ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်)။

(ဂ) အံနုတိနိဂ္ဂဟိတံ။ ။အံဗျဇ္ဇပ။ မိစ္ဆေဝမဒိသု။ တို့နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိ
 တံနာမ။ မည်သည်။ ဣဒံ။ ဤဗိန္နုတည်း။ ဝါ။ ဣဒံ။ ဤဗိန္နုသည်။ နိဂ္ဂဟိတံနာ
 မ။ မည်၏။ ဣတိဉာပနတ္ထိဥစ္စတေ။ (ဗဒန္တေဒ။ ၎င်း)။ အံနုတိ။ ၍။ ဝါ။ အံနုတိ။
 အံဟူသောပုဒ်တွင်။ ယံဗိန္နု။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ၍။ တံဗိန္နု။ ထိုဗိန္နုသည်။ နိဂ္ဂဟိတံ
 နာမ။ ၍။ ဣတိအတ္ထော။ တည်း။ နိဿာယ။ မှ်၍။ ဂယုတိ။ ရှုတ်အပ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။ မည်၏။ ဣ။ အဘယ်ကို။ နိဿာယ။ ၍။ ဂယု
 တိ။ နည်း။ ဣတိ။ သို့။ စေဝဒေယျ။ အံ။ ရဿသရံ။ ကို။ နိဿာယ။ ၍။ ဂယု
 တိ။ ၍။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၍။ အညေသံဝိ။ နိဂ္ဂဟိတံမှတပါးကုန်သောဗျည်း
 တို့၏လည်း။ တံသဘာဝေ။ ထိုသရကိုမှီသော သဘောသည်။ ဝါ။ နိဂ္ဂ
 ဟိတံ၏ သဘောသည်။ ဝါ။ ထိုသရကိုမှီ၍ ရှုတ်အပ်သော သဘော
 သည်။ သတိ။ ရှိလျက်။ တံနာမေလာဘေ။ ထိုနိဂ္ဂဟိတံဟူသောအမည်
 ကိုမရရာ၌။ ပရိဟာရေ။ သည်။ ဝုတ္တနယောဝ။ သေသဗျဉ္ဇနာသုတ်နှိုက်
 ဆိုပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ။ သရ၏ ဗျဉ္ဇနမမည်ရာနှိုက်
 ဆိုပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထစ။ သုတ်နှိုက်လည်း။ ဣတိ
 သန္ဓေန။ ဖြင့်။ အနန္တရေ။ မိမိဟုဆိုအပ်သောဣတိသဒ္ဓါ၏အခြားမရှိသော

ရှေးအဘို့ရှိက်။ ဂုတ္တံ။ သော။ ဗိန္ဒု။ ကိ။ နိဒ္ဒသေတိ။ ဧ။ နိယမာဘာဝေ။ အ
 အက္ခရာကိုမှီသော ဗိန္ဒု၏သာ နိဂ္ဂဟိတ်မည်၏ဟု အဋ္ဌတ် မှီသော မည်
 ဝါ။ အအက္ခရာဗိန္ဒု နှစ်ပါးကို မှတ်ခြင်း၏ မရှိသည်။ သတိပိ။ သော်
 လည်း။ သရေန။ သရန္တံ။ ဝိနာ။ ဤ။ နိဒ္ဒိတံ။ ပြခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေ
 ယုတ္တာ။ မတတ်ကောင်းသည်၏သဖြစ်ကြောင့်။ လန္ဓသညန။ ရအပ်
 သောသရဟူသော အမည်ရှိသော။ ပထမံ။ ဣဉ္ဇတို့၏ရှေးဦးစွာ။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေ
 န။ သော။ အကာရေန။ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌဗိန္ဒုဝ။ ပြအပ်သော ဗိန္ဒု ကိုသာ
 လျှင်။ နိဒ္ဒသေတိ။ ဧ။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဧ။ အံနိဂ္ဂဟိတန္တံ။ ဤ။ ဂုတ္တပိ။ သော်
 လည်း။ သိန္ဓေ။ လိုအပ်သောအနက်ပြီးကောင်းလျက်။ ဣတိသဒ္ဓေန။ ဖြင့်။
 တမေဝအတ္ထံ။ ထိုနိဂ္ဂဟိတ် ဟူသော အနက်ကိုသာလျှင်။ ပကာသေ
 တိ။ ဧ။ သဒ္ဓါမိကာ။ ဣတိသဒ္ဓါ၏ လွန်သောကြောင့်။ အတ္ထာမိကာ။
 သရကိုသွတ်၍ ဗိန္ဒုကိုယူခြင်းဟူသော အနက်လွန်သည်။ ဝါ။ ဗိန္ဒု၏
 သာနိဂ္ဂဟိတ်မည်၏ ဟူသောအနက်လွန်သည်။ ဟောတိ။ ဧ။ ဣတိ။ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဧ။ တံပန။ ထိုသဒ္ဓါမိကာအတ္ထာမိကာဟူသော စကားသည်
 လည်း။ ဥပရိယေဝ။ အထက်ဖြစ်သော ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေ ဟူသောသုတ်၌
 သာလျှင်။ အာပိ။ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ။ လတ္တံ။ ပစ္ဆိမနိဒ္ဒိဋ္ဌာနံ။ နောက်မှပြ
 အပ်ကုန်သောအက္ခရာတို့ကို။ ပစ္ဆိမ။ နောက်မှ။ ဝတ္တဗ္ဗတော။ ကြောင့်။
 ဣဟ။ ရှိက်။ ဣဒံ။ ထို။ ဂုတ္တံ။ ဧ။ ဣဒဗ္ဗိ။ ကိုလည်း။ သညပိသုတ္တန္တံ။ ဤ။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဧ။

(၆) ပရသမညာပယောဂေ။ ဟူသည်။ သုတ္တံ။ သုတ်တည်း။ ကိ
 မတ္တံ။ ငှာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ ဝဂ္ဂေ။ လ။ ဝေမာဒိသု။ အစရှိကုန်သော
 သုတ်တို့ရှိက်။ စောသာစောသုပထာဒယော။ စောသာ၊ အစောသာ၊ ဥပ
 ထအစရှိသောအက္ခရာတို့သည်။ ဣမေ။ ဤအက္ခရာတို့တည်း။ စောသာ
 စောသုပထာဒယော။ စောသာ၊ အစောသာ၊ ဥပထ အစရှိကုန်သောအ
 မည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ငှာ။ ဥစ္စတေ။ ဧ။
 (ပဒစ္ဆေဒ။ ၎င်း)။ ပရေသံပိ။ တပါးကုန်သော ဗျာကရိုဏ်းကျမ်းတို့၏
 လည်း။ သမညာ။ အမည်ကို။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ။ ယှဉ်သင့်သောအရာသည်။
 သတိ။ သော်။ ယောဇေတဗ္ဗာ။ ယှဉ်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော။ တည်း။ ပရေသံ။
 တပါးကုန်သော ဗျာကရိုဏ်း ကျမ်းတို့၏။ သမညာ။ အမည်။ ပရသ
 မညာ။ အမည်။ ဝေယျာကရဏာနံ။ ဗျာကရိုဏ်းကျမ်းတို့၏။ ဝါ။ ဗျာက

ရိုက်ကုမ်းကို သရဏ္ဍာယ်ကုန်သောဆရာတို့၏။ သမညာ။ အမည်။ ဣတိ
အယံ။ လျှင်။ အတ္ထော။ တည်း။ (နောက်အနက်ကား။ ဝေယျာကရဏာနန္တိ
သက္ကတဂန္တမိတာနံ အာစရိယာနံသညာ။ နိရုတ္တိမဇ္ဈသဘတ္တံ။ ။
ရှေးအနက်မှာ သက္ကတဂန္တမိဟု ဆိုလတ္တံ့နှင့်အညီ)။ ဝါ။ ကား။ ပရ
တ္ထိံ။ တပါးသောကျမ်းနှိုက်။ သမညာ။ အမည်။ ပရသမညာ။ အမည်။
သက္ကတဂန္တမိန္ဒြိယံ။ သမညာ။ အမည်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ အတ္ထော။ တည်း။
ပယုဇ္ဇနံ။ ယှဉ်ခြင်း။ ပယောဂေါ။ ယှဉ်ခြင်း။ တသ္မိံပယောဂေ။ ထိုသို့
ယှဉ်ခြင်းသည်။ သတိ။ သော်။ ဣတိ။ သို့။ သမ္ပန္နော။ ကို။ ကာတဗ္ဗော။
၏။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သမညံ။ ကို။ ဝတ္တာ။ ချ်။ ပရသမညာ။ ကို။ ပစ္ဆိမာ။
နောက်မှ။ ဝတ္တဗ္ဗတော။ ကြောင့်။ ဣဟ။ နှိုက်။ ဣဒံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဟိသန္တံ။
၏။ သမညာ။ သည်။ အန္တက္ခသညာ။ လည်းကောင်း။ သကသညာ။ လည်း
ကောင်း။ ပရသညာ။ လည်းကောင်း။ ဣတိဣဒိနာပတေဒေန။ ဖြင့်။ တိဝိဓာ။
သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တာပန။ ထိုသညာတို့ကိုကား။ အက္ခရ
ဈလဗောသအဗောသသဒိဝသေန။ အက္ခရာဟူသောအမည်။ ဈလဟူ
သောအမည်။ ဗောသအဗောသဟူသော အမည်အစရှိသည်တို့၏အ
စွမ်းအားဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗာ။ ပြအပ်ကုန်၏။

(၁၀) ပုဗ္ဗမဓောဋ္ဌိတ မဿရံ သရေနဝိယောဇယေ။ ။
ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ သန္တိကတ္တကာမော။ ပုန်နှစ်
ပါးတို့၏။ စပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဌာ အလိုရှိသော။ အာစရိယော။ ဆရာ
သည်။ ပဒစ္ဆေဒေ။ ပုန်ဖြတ် ခြင်းကို။ ကတေ။ ပြုပြီးသည် ရှိသော်။
ပုဗ္ဗဘူတံ။ ရှေးနှိုက်ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနံ။ ဗျဉ်းကို။ အဓောဋ္ဌိတံ။ အောက်
နှိုက်တည်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြုလတ္တံ့ ဖြစ်၍။ အဿရံ။ သရကင်းသည်
ကို။ ကတွာ။ ပြုဆဲဖြစ်၍။ သရတော။ မှ။ ဝိယောဇယေ။ ခွင်းရာ၏။ ဣတိ။
သို့။ ဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ (ပဒစ္ဆေဒင်း)။ ပုဗ္ဗဘူတံ။ သော။ ဗျဉ္ဇနံ။
ကို။ အဓောဋ္ဌိတံ။ ကို။ ကတွာ။ ချ်။ အဿရံ။ ကို။ ကတွာ။ ချ်။ သရတော။
မှ။ ဝိယောဇယေ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ သရဗျဉ္ဇန ပဒေသု။
တို့နှိုက်။ ဝိဂ္ဂဟော။ ကို။ ဝုတ္တောစ။ သာလျှင်တည်း။ သရတောဗျဉ္ဇနဝိ
ယောဇယေတိ။ ဟူ၍သာ။ အဝတ္တာ။ မဆိုမူ၍။ ကဿာ။ ကြောင့်။ ဧဝံ။
ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့သရ
တောဗျဉ္ဇန ဝိယောဇယေ ဟူ၍သာ။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ယဒိပနာ

ဝေယျ။ အံ။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သသိလဝါတိ အာဒိသု။
 တို့နှိုက်။ သောသိလဝါတိ။ ဤ။ ပဒန္တဒေ။ ကို။ ကတေ။ ပြုပြီးသည်ရှိ
 သော်။ ပုဗ္ဗပရန္တိ။ ရှေးဗျည်းနောက်ဗျည်းကိုခွင်းအပ်၏ဟူ၍။ နိယမာ
 ဘာဝါ။ အမှတ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ကတရံဗျဉ္ဇနံ။ အဘယ်ဗျည်းကို။
 သရတော။ မှ။ ဝိယောဇယေ။ ခွင်းရအံ့နည်း။ ဣတိသန္ဓေဟော။ ဤသို့
 သောယံမှားသည်။ ဇာယေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တံသန္ဓေဟာနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့
 သောယံမှားကိုနှစ်စေခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ။ ပုဗ္ဗသဒ္ဓါကို။ အာစရိယေန။
 သည်။ ကတံ။ ၏။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးနှိုက်။ ဌိတံ။ သော။ ဗျဉ္ဇနံ။ ကို။ သရတော။ မှ။
 ဝိယောဇေတွာ။ ခွင်း၍။ ကတ္ထ။ အဘယ်အရပ်နှိုက်။ ယပေတဗ္ဗံ။ နည်း။
 ဣတိသန္ဓေဟော။ သည်။ ဇာယေယျ။ ၏။ တံသန္ဓေဟာ နိဝတ္တနတ္ထံ။ ဌာ။
 အခေါဌိတဂ္ဂဟဏံ။ အခေါဌိတသဒ္ဓါကို။ ကတံ။ ၏။ စသစ္စံ။ ၏။ ဝုတ္တိ
 ယံ။ နှိုက်။ ပုဗ္ဗ။ လ။ ကတွာတိ။ ဟူ၍။ အာဟ။ ၏။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်စွ။ အ
 ခေါဌိတံ။ အောက်၌တည်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြုလတ္တံ့။ သည်ဖြစ်၍။ အဿ
 ရံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤဝုတ္တိနှိုက်။ အတ္ထော။ လိုအပ်
 သောအနက်တည်း။ အဿရဂ္ဂဟဏံပန။ ကိုကား။ ကဿာ။ ကြောင့်။
 ကတံ။ နည်း။ အဿရဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသတိဝိ။ သော်လည်း။ သရေန
 ဝိယောဇယေတိ။ ၍။ ဝုတ္တတ္တာဝ။ ကြောင့်သာလျှင်။ တဒတ္ထော။ ထို
 အဿရဟူသောအနက်ကို။ ဝိညာယတိ။ သိအပ်ပြီ မဟုတ်လော။ ဣတိ
 အယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ သစ္စံ။ သိအပ်သည်မှန်၏။ ပန။ ထိုသို့
 မှန်သော်လည်း။ ဥတ္တရသုတ္တံ။ နယေပရံယုတ္တေဟူသောနောက်သုတ်
 အကျိုးငှာ။ အဿရဂ္ဂဟဏံ။ အဿရသဒ္ဓါကို။ ကတံ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။
 အခေါဌိတံ။ သော။ အဿရံ။ သော။ ဗျဉ္ဇနံ။ ကို။ ပရက္ခရံ။ နောက်အက္ခရာ
 သို့။ နယေ။ ဆောင်ရာ၏။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤနယေပရံ
 ယုတ္တေဟူသော နောက်သုတ် နှိုက်။ အတ္ထော။ လိုအပ်သော အနက်
 တည်း။ ဧဝံဟိသတိ။ ဤသို့နောက်သုတ်နှိုက် လိုအပ်လျက်။ ကဿာ။
 ကြောင့်။ တံတ္ထေဝ။ ထိုနောက်သုတ်နှိုက်သာလျှင်။ နဝုတ္တံ။ မဆိုသနည်း။
 ဣတိအယံ စောဒနာ။ ဣဟာပိ။ ဤ သုတ် နှိုက် လည်း။ ကိဉ္စိမတ္တတ္ထ
 သမ္ဘဝတော။ စိုးစဉ်းမျှသော အကျိုး၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ နဝုတ္တံ။
 မဆို။ ဟိကထံသမ္ဘဝတိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်သင့် သနည်း ဟူမူကား။
 အဿရဂ္ဂဟဏေ။ အဿရသဒ္ဓါသည်။ အသတိ။ သော်။ သရေနတို့

သရေနဟူ၍။ ဧဝံ။ သို့။ ပဋိတတ္တာ။ ရှုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနံ။ကို။ အစောဋ္ဌိတံ။ကို။ ကတွာ။၍။ သရေန။နှင့်။ သဟ။ တကွ။
 ဝိယောဇေတဗ္ဗံ။ ခွင်းရာ အံလော။ ဣတိသန္ဓေဟော။ သည်။ ဧ
 ယေယျ။၏။ အဿရဂ္ဂဟဏေ။သည်။သတိ။သော်။ အဿရံ။ကို။ကတွာ။
 ၍။ သရေနသဟာတိအတ္ထဿ။ ၍။ အယုတ္တတ္တာ။ မသင့်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သရေနေတိဇ္ဈေ။ ပုန်နှိုက်။ သရတောတိ အတ္ထော။ကို။ လက္ခ
 တိ။ အပ်၏။ ဣတိသန္တဝတိ။ ဤသို့ ဖြစ်သင့်၏။ ဝိယောဇေယတိဣမိနာ
 ပဒေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာဝ။ အပါဒါနံ၏ အရာဖြစ်သော ကြိယာအထူးကို
 ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အပါဒါနံကိုငဲ့သော ကြိယာ အထူးကို
 ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ တဒတ္ထောပိ။ ထိုသရတော ဟူ
 သောအပါဒါနံအနက်ကိုလည်း။ အဿရဂ္ဂဟဏေ။ အဿရသဒ္ဓါသည်။
 အသတိ။မရှိဘဲလျက်။ လက္ခတိ။၏။ ဣတိတဿာ။ကြောင့်။ ဧတံ။ထိုအဿ
 ရဂ္ဂဟဏေသတိ။ လ။ အတ္ထော လက္ခတိ ဟူသော စကားသည်။ ကိ
 နာမ။ အဘယ်မည်သောစကားနည်း။ အယုတ္တံ။ မသင့်ပါတကား။ ဣတိ
 စောဒနာ။ တည်း။ တဒတ္ထော။ ထိုသရမှ ကင်း၏ဟူသော အနက်ကို။
 နလက္ခတိ။ မရ။ ကဿာ။ ကြောင့်။ နလက္ခတိ။ နည်း။ ဗန္ဓုဿေဝ သမာဂ
 မောတိအာဒိသု။တို့နှိုက်။ ဗန္ဓုဿဣတိ။၍။ ဆေဒေ။ကို။ ကတေ။
 သော်။ ပရပဒံ။ နောက်ဖြစ်သောဣဝပုန်ကို။ ဝါ။ နောက်ဖြစ်သောဣဝ
 နှိုက်-ဣအက္ခရာကို။ ပဋိစ္စ။၍။ပရသကာရဿ။ အာဂုံဖြစ်သောသအက္ခ
 ရာမှနောက်ဖြစ်သော ဝိဘတ်ဖြစ်သော သအက္ခရာ၏။ ပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနတ္တာ။
 ရှေးဗျည်း ဖြစ်သောကြောင့်။ ပုရိမာသကာရတော။ ဝိဘတ် ဖြစ်သော
 သအက္ခရာ၏ရှေးဖြစ်သော အာဂုံဖြစ်သော သအက္ခရာမှ။အစောဋ္ဌိတံ။
 အောက်၌တည်သည်ကို။ ကတွာ။၍။ ပရပဒံ။ နောက်ဖြစ်သော ဣဝပုန်
 ကို။ ပဋိစ္စ။ ၍။ တံပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနံ။ ထိုဝိဘတ်ဟုဆိုအပ်သော ရှေးဗျည်းကို။
 သရေန။နှင့်။ သဟ။တကွ။ ဝိယောဇေတဗ္ဗံ။ခွင်းရာ၏။ ဣတိအတ္ထဿ။
 ဤသို့သော အနက်၏။ သန္တဝတော။ ကြောင့်။ တဒတ္ထော။ ထိုသရေန၏
 သရတော ဟူသော အပါဒါနံ အနက်ကို။ နလက္ခတိ။ မရအပ်။ ဣတိ
 အယံပရိဟာရော။ ဇ္ဈေ။ ဤပုဗ္ဗမစော။ ပ။ ဝိယောဇေယေ။ ဟူသော
 သုတ်နှိုက်။ သရတောတိ။ဟူ၍။ အဝတွာ။၍။ ဧဝံ။ဤသို့။ သရေနဟူ၍
 ကဿာ။ကြောင့်။ ဝုတ္တံ။နည်း။ ဣတိအယံ။လျှင်။ စောဒနာ။တည်း။ ပဉ္စ

မျှန္တဿာပိ။ ပဉ္စမိဝိဘတ်အအဆုံးရှိသောပုဒ်၏လည်း။ ဇေရူပံ။ ဤသို့သ
ဘောရှိသော။ ပဒံ။ သရေနဟူသောပုဒ်သည်။ နာဝိဿတိ။ လတ္တံ့။ ဣတိ
ကတွာ။ ဤသို့လုံးပြု၍။ ယေနကေနစိ။ အမှတ်မရှိ တခုလည်း ဖြစ်
သော။ အာကာရေန။ အကြောင်းဖြင့်။ သိဿာနံ။ တို့၏။ ပရိဏတုပ္ပါ
ဒနတ္ထံ။ ဥာဏ်၏ ရင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ။ ပြန်ပြောသော
ဥာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ သရေနဟူ၍။ ဝတ္ထံ။ ၏။
ဣတိပရိဟာရော။ တည်း။ တထာတံဇစနံ။ ကို။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။
သရသဒ္ဓမ္မာ။ သရသဒ္ဓါနောင်မှ။ သ္မာဝစနဿ။ ၏။ အမှတုမှ။ လ။ သ္မာ
နာဝေတိသုတ္တေ။ နှိုက်။ အာဒိဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ နာဘာဝေ။ နာ၏အဖြစ်
ကို။ ဝါ။ နာဝိဘတ်ကိုကဲ့သို့ ငဲ့ခြင်းကို။ ကတေ။ သော်။ (ရုပ်မှာအနက်
ထင်ပြီ)။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။ အယံ ပန အပရာဓော။ ဤသို့သရတော
မဆိုမူ၍ သရေနဟုဆိုသော အပြစ်သည်။ အာစရိယဿ။ အရှင်မဟာ
ကစ္ဆည်းဆရာ၏။ ကရုဏာယေဝ။ ကရုဏာ၏သာလျှင်။ အပရာဓော။
အပြစ်တည်း။ အာစရိယဿ။ ၏။ နအပရာဓော။ အပြစ်မဟုတ်။ တာယ။
ထိုကရုဏာကြောင့်။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ သရေနဟူ၍။ အာစရိယော။ သည်။
အကာသိ။ ၏။ အဿရန္တိ ဧတ္ထစ။ နှိုက်လည်း။ အကာရော။ သည်။ ဝိရ
ဟတ္ထော။ ကင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဣဒံပန။ ကိုကား။ ပရိဘာသာ သုတ္တန္တိ။
ဟူ၍။ ဓဉ္စဗ္ဗံ။ ၏။ တတြာယမိတိ။ တတြာယံ ဟူသည်။ ဥဒါဟရဏံ။
တည်း။ တဿပန။ ထိုတတြာယံ ဟူသော ဥဒါဟရဏ်၏။ တတြာအ
ယမိတိ။ ဟူ၍။ ပဒေန္တေဒေ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ ဣမိနာ။ ဤသုတ်ဖြင့်။ သရ
တော။ မှ။ ဗျဉ္ဇနံ။ ကို။ ဝိယောဇေတွာ။ ၍။ သရာသရေလောပန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။
ပုဗ္ဗသရဿ။ ၏။ လောပံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ သရာ။ လ။ လုတ္တေတိသုတ္တာနိ။ တို့
ကို။ အမိကိစ္စ။ ၍။ ဒိဃန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဒိဃံကတွာ။ ၍။ ပရက္ခရံ။ နောက်
အက္ခရာသို့။ နေတွာ။ ဆောင်၍။ ဝါ။ ကပ်၍။ ဥဒါဟရဏသိဒ္ဓိ။ ဥဒါဟရဏ်
၏ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။

(၁၁) နယေပရံယုတ္တေ။ သန္တိကတ္တုကာမေန။ ပုဒ်နှစ်ပါးတို့
၏စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ အာစရိယေန။ သည်။ သရတော။
မှ။ ဝိယောဇိတိ။ သော။ အက္ခရံဝါ။ ကိုလည်းကောင်း။ အဿရံ။ သရ
ကင်းသော။ ဣတရံဝါ။ တပါးသော အာရုံဝဂ္ဂန္တစသော အက္ခရာကို
လည်းကောင်း။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ။ ယှဉ်သင့်သောအရာသည်။ သတိ။ သော်။

ပရက္ခရံ။သို့။ နေတဗ္ဗံ။၏။ ဣတိဉာပနတ္တံ။ဌာ။ ဥစ္စတေ။၏။ (ပဒစ္ဆေဒ။
 ၎င်း)။ အဿရံ။သော။ ဗျဉ္ဇနံ။ကို။ ယုတ္တိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ။နိက်။ ဝါ။ယှဉ်အပ်
 သောအရာသည်။ သတိ။သော်။ပရက္ခရံ။သို့။ နေတဗ္ဗံ။၏။ ဣတိအတ္ထော။
 ယုတ္တိတဗ္ဗံ။ယှဉ်အပ်၏။ ဝါ။ကင်အပ်၏။ ဣတိတဿာ။ကြောင့်။ ယုတ္တံ။
 ၏။ ဣတိအယံ။ သည်။ ဝိဂ္ဂဟော။တည်း။ ဝိရောဂါနန္တရံ။ ခွင်းသုတ်
 ၏အခြားမဲ့နိက်။ သံယောဂဝိဓာယကဿ။ ကပ်သုတ် အစီအရင်ကို။
 ဝတ္တဗ္ဗတော။သောကြောင့်။ ဣဟ။နိက်။ ဣဒံသုတ္တံ။ကို။ဝတ္တံ။၏။ ဣဒံ။
 ကို။ စတုသုသုတ္တေသု။ တို့တွင်။ ပရိဘာသာသုတ္တန္တိ။ ချံ။ ဒဠဗ္ဗံ။ ၏။
 တတြာ။လ။ ယျာတိ။သည်။ ဥဒါဟရဏံ။တည်း။ တဿ။၏။ တတြ
 အဘိရတိတိဝါ။ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ အဘိရတိ။ဣစ္ဆေယျာတိဝါ။
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဒစ္ဆေဒေ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ ပုပ္ဖပက္ခေပန။
 တတြအဘိရတိ။ ဟူသော ရှေးပုဒ်နိက်ကား။ သရာသရေ လောပန္တိ။
 သုတ်ဖြင့်။ ပုပ္ဖသရဿ။၏။လောပံ။ကို။ ကတွာ။၍။ လ။ဒိဗံကတွာ။၍။
 ဣမိနာ။ဖြင့်။ ပရက္ခရံ။ကို။နေတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ ဣတ
 ရပက္ခေန။ အဘိရတိ။ဣစ္ဆေယျ။ နောက်ပက္ခနိက်ကား။ အံဗျဉ္ဇနေ။လ။
 အမိကိစ္စ။၍။ မဒါသရေတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။၏။ မကာရံ။ကို။
 ကတွာ။၍။ ဣမိနာ။ဤသုတ်ဖြင့်။ ပရက္ခရံ။သို့။နေတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။၏။ ။မုခမတ္တဒိပနိယံ။ မုခမတ္တဒိပနိ ကျမ်းနိက်။ ပထမော။
 သော။ပရိစ္ဆေဒေါ။အပိုင်းအခြားသည်။ သမတ္ထော။ဦးဦး။ ။အနက်။ ။
 (ဤသုတ်တွင်။ ရဿသရံနိဿာယဟု များသောချာသပါဌ်တို့နိက်ရှိ၏။
 သံပျင်နိက်။ သရံနိဿာယာတိကိစ္ဆာပိ သရသညာ သာမညေနဝတ္တံ။
 တထာပိ ရဿသရာနုဂမနဝသေန ပယောဂေသု ဒိဿနတောရဿ
 သရံနိဿာယာတိအတ္ထောဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဆိုသည်။ ။ရဿသရကို မှီ၍။
 ရွတ်အပ် သောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ် မည်၏ ဆိုသော်။ ထိုသို့ရွတ်အပ်
 သောကြောင့် ဗိန္နုဿ နိဂ္ဂဟိတ် ဟူသော ဝေါဟာရကို ရကောင်း
 သည်မဟုတ်။ ဗျည်းတို့၏ လည်း ရဿသရကို မှီ၍ ရွတ်အပ် သော
 ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတ်မည်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော။ စောဒနာကိုနှလုံး
 ထား၍ ဖြေလိုသော ဆရာသည်။ အညေသမ္ဘိ။လ။ ဝတ္တနယောဝမိန့်။
 ကား။ ထိုသို့နိဂ္ဂဟိတ်ကိုမှီ၍ ရွတ်အပ် သောကြောင့် ဗျည်းတို့၏ နိဂ္ဂ
 ဟိတ်ဟူသော အမည်မရကောင်းသည်၌ အဖြေသည်။ သေသာဗျဉ္ဇနာ

သုတ်နှိုက်ပဋိလဒ္ဓိဝိသေသနာမတ္တာဟု ဆိုပြီးသောနည်းရှိသည် ဖြစ်သိ
 သော်။ ။အံ့ဇူတိ ဆိုသောကြောင့် ဗိန္ဒုနှင့်တကွသော အအက္ခရာ
 သည်နိဂ္ဂဟိတ်မမည်။ အကိမ္ဘိသော ဗိန္ဒုသာနိဂ္ဂဟိတ်မည်၏ဟု သိစေ
 လိုရကား။ ဧတ္ထစဇူတိသဒ္ဓေန အန္တရေ ဝတ္တံဗိန္ဒုနိဒ္ဒေသတိမိန့်။ ။
 ဤအနက်ကို။ ဧတ္ထအကာရောဥစ္စာရဏာတ္ထော။ ဇူတိသဒ္ဓေါ အတ္တနော
 အနန္တရေဝတ္တံဗိန္ဒုနိဂ္ဂဟိတံနာမ။ နအကာရေတိဒပေတိ။ ဆိုသည့်သုတ္တ
 နိဒ္ဒေသကိုရှု၍ ဆိုရာ၏။ ထိုဗိန္ဒုနှင့် တကွသော အအက္ခရာသည်နိဂ္ဂ
 ဟိတဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဗိန္ဒုနှင့်တကွသောအသည်နိဂ္ဂဟိတ်မဖြစ်။ ဗိန္ဒု
 သာ နိဂ္ဂဟိတ် ဖြစ်သောကြောင့်။ ဗိန္ဒုနိဂ္ဂဟိတံသာ မဆိုမူ၍။ အံ့ဇူတိ
 နိဂ္ဂဟိတံဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်း အမေး ကိုလည်း
 ကောင်း။ ရဿသရတို့တွင်။ ဇူတိဥဇူတိနိဂ္ဂဟိတံဟုမဆိုမူ၍။ အ
 သရကိုမိသော ဗိန္ဒုကိုသာယူ၍အဘယ်ကြောင့် အံ့ဇူတိနိဂ္ဂဟိတံ ဆို
 အပ်လေသနည်းဟူသော အမေးကိုလည်းကောင်း ဖြေခြင်းငှာ။ နိယမာ
 ဘာဝေ။လ။ နိဒ္ဒေသေတိဟိဒဠဗ္ဗိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ထိုသို့အအက္ခရာ
 ကိုမိသော ဗိန္ဒုသာနိဂ္ဂဟိတ်မည်၏ဟု အမြဲမရှိ။ ဗိန္ဒုနှင့် တကွသော
 အသည် နိဂ္ဂဟိတ်မမည်။ ဗိန္ဒုသာ နိဂ္ဂဟိတ် မည်သည်။ ထိုသို့သော်
 လည်းသရနှင့်ကင်း၍ ဗိန္ဒုကိုသာ နိဂ္ဂဟိတ်ဟုပြခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း
 သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဇူသရ ဥသရ နှစ်ပါးတို့၏ ဂွေးဦးစွာပြ
 အပ်သည် ဖြစ်၍ ပထမနိဒ္ဓိဋ္ဌ မည်သော အက္ခရာဖြင့် ဂွေးဦးစွာပြအပ်
 သောကြောင့် လည်းကောင်း။ အံ့ဇူတိနိဂ္ဂဟိတံ ဆိုသည်ဟူလေ။ ။
 ဗိန္ဒုဝှိုက်ဝေဖြင့် အအက္ခရာကိုကုန်။ ။ဇူတိသဒ္ဓါဖြင့် ဗိန္ဒုကိုသာ
 နိဂ္ဂဟိတ်ဟု ပြဆိုသော်။ ဇူတိသဒ္ဓါဖြင့် နိဒ္ဓေသနပကာရစသော ခုနစ်
 ပါးသော အနက်တို့ကို ဟောရင်းတိုင်း ပြကောင်းလျက်။ ဗိန္ဒုကိုသာ
 နိဂ္ဂဟိတ်ဟု အဘယ်ကြောင့်ပြ၏ဟု ဆိုအပ်လေသနည်း အမေးကို ဖြေ
 ခြင်းငှာ။ အံ့နိဂ္ဂဟိတန္တိဝတ္ထပိ။လ။ အတ္ထာဓိကောဟောတိမိန့်။ ကား။
 နိဂ္ဂဟိတံသာဆိုလျှင် အံသည် နိဂ္ဂဟိတ် မည်၏ ဟူသော အနက်ပြီး
 ကောင်းလျက်။ သဒ္ဓါတိရေကဖြစ်သော ဇူတိသဒ္ဓါကိုဆိုသောကြောင့်။
 ထိုသဒ္ဓါတိရေကဖြစ်သော ဇူတိသဒ္ဓါဖြင့် အတ္ထာတိရေက အနက်လွန်
 ဖြစ်သော သရကင်းသောဗိန္ဒုကိုသာ နိဂ္ဂဟိတ် ဟူသော အနက်ကိုပြ
 သည်ဖြစ်သိသော်။ ။တမေဝအတ္ထံ ဆိုသောကြောင့် ဗိန္ဒုဝှိုက်နိဒ္ဒေသေ

တိကထွက်သည်။ သံဝဇ္ဇေတဗ္ဗက ထွက်မူ။ အံနိဂ္ဂဟိတံ ဆိုက ပြီး
 ကောင်းသည် မဟုတ် လော။ ပုနရုတ္တိဒေါသ ဖြစ်လေကာ ဣတိသဒ္ဓါ
 ကိုအသို့မူ၍ဆိုသင့်အံနည်း စောဒနာထုတ်၍ ပါဌလျှောက်ဆိုလေ။ ။
 ဥပရိယေဝဟု သာမန် ဆိုသော်လည်း။ ဝဂ္ဂန္တံဝါ ဝဂ္ဂေသုတ်ကို ယူ
 လေ။ ။ဝေယျာကာရဏာနံနို့က် ဆရာတို့၏ဟု နိရုတ္တိမဉ္ဇူဆိုသည်ကို
 သက္ကတဂဇ္ဇေနှင့်ဟပ်လေ။ ။အရှင်မဟာကစ္ဆည်းထေရ် ထားတော်မူ
 သောအမည်မဟုတ်ရကား။ပရသမညာဖြစ်သည်ဟူလေ။ ။သရတော
 ဗျဉ္ဇနံဝိယောဇယေ မျှကို ဆိုလျှင် ပြီးကောင်းလျက်။ အဘယ်ကြောင့်
 ပုဗ္ဗသဒ္ဓါကို ပြုပြန်သနည်း။ ပုနရုတ္တိရောက်ကာသာ မဖြစ်ရာငြိလောဟု
 စောဒနာလိုရကား။ သရတော။ လ။ ဝေဝုတ္တန္တိမိန့်။ အထက် အတိုင်း
 ဆို။ စောဒကတင်သောအဖြစ်ကိုဖြေလိုရကား။ တံသန္ဓေဟ။လ။ ကတံ
 မိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့သောယုံမှားကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗသဒ္ဓါကိုပြု
 သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပုဗ္ဗသဒ္ဓါကိုမဆိုမူ၍။ သရတောဗျဉ္ဇနံ ဝိယော
 ဇယေသာ ဆိုသော်။ အဘယ်ကြောင့်။ အဘယ်ကို ယုံမှား ဖြစ်ရာသ
 နည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ယဒိပနေဝံ။လ။နိယမာဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ဤသို့ သရတော ဗျဉ္ဇနံ ဝိယောဇယေသာ ဆိုသည်ဖြစ်ချေအံ့။
 သသိသဝါစသည်တို့ရှိက်။ သောသိလဝါဟု ဗဒန္တေဒကို ပြုပြီးသော်။
 ရှေးသဗျည်းကိုခွင်းရာ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ 'နောက်သဗျည်းကို ခွင်း
 ရာ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း အမှတ် မရှိသောကြောင့် အဘယ်ဗျည်းကို
 ခွင်းရာ အံနည်းဟု ယုံမှား ဖြစ်ရာသည် ဖြစ်ဘိ သော်။ ။ထို သို့
 ဖြစ်သော။ သရတောပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနံ ဝိယောဇယေ ဆိုက ပြီးကောင်းသည်
 မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် အခေတ္တသဒ္ဓါကို ဆိုသနည်းအမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗေဌိတံဗျဉ္ဇနံ။ လ။ အခေတ္တပုပ္ဖဟာဏံကတံမိန့်။ ကား။
 ပါဌလျှောက်။ ။ထိုသို့ဖြစ်သောသန္ဓေဟကိုနစ်စေခြင်းငှာ။အခေတ္တံ
 ဆိုသည်ကို ပစ္စက္ခသိလျှင်းသလောကြောင့်။ အာဟာစ။လ။ကတွာတိမိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝုတ္တိကိုဆ၍ သိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝုတ္တိကိုဆ၍သိ
 ၍ဆိုသော်။ဝုတ္တိ၌ထားရာဌာနကိုမှတ်၍ ကြိယာအထူးမပါသည်မဟုတ်
 လော။ဝုတ္တိကိုထောက်၍သိ၏ဟူသောစကားသည်။အသို့ဖြစ်၍သင့်ရာအံ
 နည်းစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ အယံဟေတ္ထိတ္ထော။ လ။ကတွာတိမိန့်။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ အခေတ္တံ ကတွာဟု ဝုတ္တိအနက် ဖြစ်ဘိသော်။ ဌိတံ

ကတွာ၌တွာပစ္စည်းသည် အနာဂတ်ကာလ၌ဖြစ်၏။ ။ဤသုတ်၌အဿရသဒ္ဓါမရှိသော်လည်း။ သရေနဝိယောဇယေ ဆိုသောကြောင့်။ သရမ္ပကင်း၏ ဟူသောအနက်ကို သိအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်။ အဘယ်ကြောင့် အဿရသဒ္ဓါကိုပြုပြန်သနည်း ပုနရုတ္တိဖြစ်ကာသာ မဖြစ်ပြီလောဟုစောဒနာလိုသော စောဒနာဆရာသည်။ အဿရဂ္ဂဟဏံပန။ လ။ ဝိညာသတိတိပုန်ကိုမိန့်။ အထက်အတိုင်းအဓိပ္ပါယ်ဆို။ ။ဖြေလိုရကား။ သစ္စံဥတ္တရသုတ္တတ္ထမဿရဂ္ဂဟဏံမိန့်။ ကား။ ထိုသို့သိအပ်သည်မှန်၏။ မှန်သော်လည်း။ နောက်နယေပရံယုတ္တေသုတ်၊ အကျိုးငှာ အဿရသဒ္ဓါကိုဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုသို့နောက်သုတ်အကျိုးငှာ ဆိုသော်။ ပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနံ ပရက္ခရံနယေသာ ဆိုက မပြီးကောင်းသေး ဟူသော အနက်ရောက်၏ စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဝါ။ နောက်သုတ်၌ကံအဿရသဒ္ဓါ၏အကျိုး မရှိလေသော်လည်း နောက်သုတ်အကျိုးငှာ ဆို၏ဟူသော အဖြေသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ အယံဟောတ္ထတ္ထော။ ပ။ နယေဘိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရကင်းသော ဗျည်းကိုသာ နောက်အက္ခရာသို့ဆောင်ရာ၏။ ဤသို့လျှင် နောက်သုတ်၌ကံအကျိုးစင်စစ်ရှိသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤသို့နောက်သုတ်၌ကံ အကျိုးရှိလျှင် နောက်သုတ်၌ကံသာ ဆိုအပ်လျက် ရှေးသုတ်၌ကံ ဆိုသော အရာသည် ဌာနိဌာနဆန့်ခဲ့၏။ အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်းဟု စောဒနာပြန်လိုရကား။ ဝေဟိ။ လ။ နဝုတ္တန္တိစောဒနာမိန့်။ အထက်အတိုင်းဆို။ မဆိုသင့်။ မဆိုတန်တကား ဟုလိုသည်။ ။ဖြေလိုရင်းကား။ ဣဟာဝိ။ လ။ သမ္ဘဝတောမိန့်။ ဆိုလေ။ စိုးစဉ်းဖြစ်သင့်သည့်အကျိုးကို အကျယ်၌၍ ပြလိုရကား။ အသတိဟိ စသည်ကိုမိန့်။ ပါဌလျှောက်။ ။ဝိယောဇယေဟု ဆိုသောကြောင့်။ ၎င်းအပါဒါန်ကို ငဲ့သော အပါဒါန်၏ အရာကြိယာအထူးဖြစ်သော ဝိယောဇယေ ပုန်ဖြင့်ပင် သရေနပုန်၏ သရတောဟူသော အနက်ကို ရကောင်းပြီဖြစ်လျက်။ အဿရသဒ္ဓါရှိမှသရေန၏ သရတောဟူသောအနက်ကိုရအပ်၏ ဆိုသောစကားသည် အဘယ်မည်သောစကားနည်း။ မသင့်ပါတကားဟု စောဒနာပြန်လိုရကား။ ကိံနာမေတံ။ လ။ လုပ္ပတိတိ။ ပုန်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက်အတိုင်းဆို။ မသင့်တကား စောဒနာလိုသည်။ ဖြေလိုရကား။ နလုပ္ပတိစသည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ ပုရိမသကာရတော။ လ။ သမ္ဘဝတော

မိန့်။ ရှေးဖြစ်သောအာဂုံသအက္ခရာမှအောင်နှိတ်တည်သည်ကိုပြု၍နောက်
 ဣဝပုန်ကိုစွဲ၍ သဝိဘတ်ဟုဆိုအပ်သော ရှေးဗျည်းကို သရနှင့် တက္က
 ခွင်းရာ၏ဟူသော အနက်ဖြစ်သင့်ရကား။ အဿရသဒ္ဓါမရှိသော်။ သ
 ရေန၏သရတောဟူသော အနက်ကို မရအပ်ဖြစ်သိသော်။ ပုရိမသကာ
 ရတောစသည်ကို အသို့မူ၍ဆိုအပ်သနည်း။ သအက္ခရာတခုတွင် ရှေး
 သ၊ နောက်သဟု မဖြစ်ရာကောင်းသည် မဟုတ်လော။ ဝါ။ သ၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်အတူတူမဟုတ်ရာလော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဗန္ဓုဿဝ။
 လ။ ပုဗ္ဗဗျဉ္ဇနတ္ထာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗန္ဓုဿဝ စသည်တို့ရှိက်။
 ဗန္ဓုဿဣဝဟုပုန်ဖြတ်သော်။ ဣဝဟူသော နောက်ပုန်ကို စွဲ၍ အာဂုံ
 သမှနောက်ဖြစ်သောဝိဘတ် သ၏ရှေးဗျည်းဖြစ်သိသော်။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်
 သော် သရတောဟူ၍ပင် သိသာ ထင်ရှားစွာဆိုအပ်လျက်။ မဆိုသေး
 မူ၍မသိသာမထင်ရှားဖြစ်လေကာ အဘယ်ကြောင့် သရေနဟု ဆိုအပ်
 လေသနည်းဟု စောဒနာ လိုရကား။ ကသ္မာ ပနေတ္ထသရတောတိ အ
 ဝတွာ ဇေဝုတ္တန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား အထက်အတိုင်း။ ဖြေလိုရကား
 ယေနကေနစိ စသည်ကိုမိန့်။ «သုဗုဒ္ဓုံဝက္ခာမိ ဆိုသည်နှင့်အညီ။ သိ
 လွယ် အောင်သာ ဆိုကောင်းလျက်။ ဉာဏ်ရင့်ခြင်းကို ဖြစ်စိမ့်သော
 ဌာ။ သရတောမဆိုမူ၍။ သရေနဟု ဒုဝိညေယျဖြင့် ဆိုသောအရာသည်
 ကစ္စည်းဆရာအား အပြစ်မကင်းဖြစ်ရာခဲ့၏။ စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။
 အယံပနစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရတောဟုမဆိုမူ၍ သရေန
 ဟုဆိုခြင်းတည်း ဟူသော အပြစ်သည်။ တပည့်သား အပေါင်းတို့၏
 အကျိုးစီးပွားကို ပြင်းစွာတောင့်တသော ကရုဏာတော်၏သာ အပြစ်
 ဖြစ်၏။ ကစ္စည်းဆရာ၏ အပြစ်မဟုတ်ရာသည် ဖြစ်သိသော်။ စာနည်း
 လည်းအရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာ၊ အဿရဂ္ဂဟဏံကသ္မာကတံ စသည်ဖြင့်
 အဿရသဒ္ဓါကို အရှင်မဟာကစ္စည်း ဆိုသင့်ကြောင်းကိုသာ များစွာ
 ဆို၏။ ဤမျှသော အကြောင်းဖြင့်သာ အဿရ သဒ္ဓါကို အရှင်
 မဟာကစ္စည်း ဆိုကောင်း၏။ ဝါ။ ဤမျှသာဆို၍ အဿရ သဒ္ဓါကို
 ကစ္စည်းဆရာဆိုပိုင်၏။ ဝါ။ အဿရသဒ္ဓါကို မဆိုဘဲ ပုဗ္ဗမဓောဌိတံ
 သရတောဝိယောဇယေဆိုသော် မပြီးကောင်းဟူသော အနက်ရောက်
 ၏ဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ အယံ ပန ကရုဏာစသည်ကိုမိန့်
 ဟူ၍လည်း အနည်းနည်းဆရာမြတ်တို့အတက်ကိုဆိုကုန်၏။ «ဣတရံ

ဝါတိမိနာ အာဂမ္မဝဂ္ဂန္တာဒယောသင်္ဂဏ္ဌာတိဆို၏။ နိရုတ္တိ။ ။အ
ဓိပ္ပါယ်။

ပထမပိုင်းပြီး၏။

(၁၂) သရာသရေဇီလာပံ။ ။ကိမတ္ထံ။ဌာ။ ဣဒံ။ ကံ။ ဥစ္စ
တေ။နည်း။ အနန္တရေသု။ ခြားသောအက္ခရာမရှိကုန်သော။ သရေသု။
တို့တွင်။ (သံပျင်)။ ဝါ။အနန္တရေသု။ခြားသောအရာမှကင်းကုန်သော။
သရေသု။တို့ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရဿ။၏။ လောပဉာပနတ္ထံ။ဌာ။ ဥစ္စတေ။
၏။ (ပဒစ္ဆေဒ၎င်းချည်း)။ ပရေ။ နှောင်းသော။ သရေ။ကြောင့်။ သရာ
ခေါ်တို့သည်။ လောပံ။ကြေခြင်းသို့။ ပပွေ၌။ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော။
တည်း။ ဧတ္ထစ။ ဤပုဒ်တို့တွင်လည်း ။သရာတိပဒေနံ။ဖြင့်။ ကာရိနော။
ကာရီတို့ကို။ နိဒ္ဒိဿေတိ။၏။ သရေတိပဒေနံ။ဖြင့်။ နိမိတ္တံ။ကို။နိဒ္ဒဿ
တိ။၏။ လောပန္တိပဒေနံ။ဖြင့်။ ကာရိယံ။ကို။နိဒ္ဒဿတိ။၏။ ယေဝဏ္ဏာ။
တို့သည်။ သုယျဒမာနတံ။ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ (ထည့်)။ သ
ရန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တေဝဏ္ဏာ။ တို့သည်။
သရာ။မည်ကုန်၏။ လုတ္တိ။ကြေခြင်း။ လောပေါ။ကြေခြင်း။ သရာနံ။ တို့
ကို။ ဝါ။ တို့၏။ ပထမံ။စွာ။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ။ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ပထမံ။စွာ။ တေသံ။ ထိုသရကို၏။ သန္ဓိဝိဓာနံ။ သန္ဓိ အစီအရင်ကို။
ဝတ္တဗ္ဗံ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ ဣဟ။ဤအရာရှိက်။ ဝါ။ဝိမိသုတ်အစ
ရှိက်။ ‘ဣဒံ။ဤသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။၏။ ဧတ္ထစ။ဤသုတ်တွင်လည်း။ သရေသု
တိ။၍။ ဗဟုဝစနံ။ကို။ (ထည့်)။ အဝတွာ။၍။ သရေတိဝစနံ။ သရေဟု
ကေဝရ်ဖြင့် ဆိုခြင်းသည်။ ဧကေကသ္မိံယေဝ။ တခုတခုသော သရ
ကြောင့်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗသရာနံ။ ရှေးသရတို့၏။ လောပံ။ ကြေခြင်းသို့။
ပပွေ၌။ကုန်၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧကေက
သ္မိံ။ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရာနံ။တို့၏။ လောပံ။သို့။ယဒိပပွေတိ။ အံ့။ဧဝံသတိ။
သော်။ သရေတိ။၍။ အဝတွာ။၍။ သရာတိ။၍။ ကသ္မာ။ကြောင့်။ဝုတ္တံ။
နည်း။ ဣတိဝေဒနာ။ ဧကေသိ ဝတုန္တိ။ တလုံး ရှစ်လုံး သုံးလုံး လေးလုံး
သောသရတို့၏လည်း။ လောပေါ။ သည်။ ဟောတိ။၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ဌာ။

ဝတ္ထံ၏။ တေန။ ထိုသို့အများကြေသောကြောင့်။ သခါတောဂဿဝ
 တိတ္ထေ။ နှိုက်။ အစ။ အလည်း။ အာစ။ အာလည်း။ ဣစ။ ဣလည်း။ ဤစ။ ဤ
 လည်း။ ဝေ။ ဝေလည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝိဂ္ဂဟံ။ ကို။ ကတွာ။ ချ်။ နာမာနံသမာ
 သောယုတ္တတ္ထောတိသုတ္တံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ချ်။ နာမာနံသမုတ္တယောဒ္ဓန္ဓော
 တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဒန္ဓသမာသံ။ ကို။ ကတွာ။ ချ်။ ဝတ္ထတ္တာနမပ္ပယောဂေါ
 တိသုတ္တေန။ ဝတ္ထတ္တာနမပ္ပယောဂေါ ဟူသော သုတ်ဖြင့်။ စသန္ဓံ။ ကို။
 အပ္ပယောဂံ။ မယှဉ်ခြင်းကို။ ဝါ။ ချေခြင်းကို။ ကတွာ။ ချ်။ ဝါ။ ဝတ္ထ။ ပ။
 ယောဂေါတိ။ ဟူ၍။ ပရိဘာသတော။ ပရိဘာသ လာသောကြောင့်။
 စသန္ဓံ။ ကို။ အပ္ပယောဂံ။ ကို။ ကတွာ။ ချ်။ အအာဇ္ဈာဏိယောဟူ၍။ ဝေ။ သို့
 ဌိတေ။ တည်ထားပြီးသော်။ ပရေ။ နှောင်းသော။ ကောရေ။ အေက္ခရာ
 ကြောင့်။ ဝါ။ သေရကြောင့်။ သေသသရာနံ။ ကြွင်းသော သရ လေးလုံး
 တို့၏။ လောပေါ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ ယသိန္ဒြိယာနိတိ
 အာဒိနိ။ တို့သည်။ ဥဒါဟရဏာနိ။ တို့တည်း။ (ရှပ်ဟူသမျှထင်၏)။ ဣမ
 သ္မိံကပ္ပေ။ ဤဒုတိယပရိစ္ဆေဒနှိုက်။ ပါ။ ဤဒုတိယပိုင်းနှိုက်။ သဗ္ဗာနေဝ။
 အလုံးစုံသော သုတ်တို့သည်သာလျှင်။ ကာရကသုတ္တာနိ။ ဝိမိသုတ်တို့
 သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ။ (နတ္ထိအနန္တရံဗျဝဓာနံ၊ ဧတေသန္တိအနန္တ
 ရာ။ အနိဋ္ဌိတံပဒံကာရိ။ နိဋ္ဌိတံကာရိယံဘဝေ။ တဿဟေတုနိမိတ္တန္တု။
 တဗ္ဘေဒကံဝိသေသနံ။ ဟူသောဂါထာနှင့်အညီ။ ကာရိကာရိယ။ နိမိတ်
 တို့ကို သိစေတော်မူလိုရကား။ သရာတိကာရိနော။ လ။ ကာရိယံမိန့်။
 ကာရိဖြစ်သော သရာသဒ္ဓါကို ဗဟုဝဏ် ဆိုလျက်။ နိမိတ် ဖြစ်သော
 သရေကိုကေဝုန်ဆိုရာနှိုက် အကျိုးကိုပြလိုသော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိဆရာ
 သည်။ ဣတ္ထစသရေသုတိ။ လ။ ဥာပနတ္ထံ။ မိန့်။ တနည်းကား။ သံရာဟူ
 သောကာရိအား လျော်စွာ။ နိမိတ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါကို ကေဝုန် ဗဟုဝဏ်
 အညီဖြစ်အောင် အဘယ်ကြောင့် သရေသု မဆိုမူ၍ သရေသာကေ
 ဝုန်ဖြင့် ဆိုအပ်လေသနည်း အမေးစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣတ္ထစ။ လ။
 ဥာပနတ္ထံ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကြေခြင်းသို့ရောက်၏ဟု သိစေခြင်း အ
 ကျိုးငှာဆိုသည် ဖြစ်သိသော်။ ။ တလုံး တလုံးသော သရကြောင့်
 သရအများတို့၏ကြေခြင်းကို သိစိမ့်သောငှာ သရေဟု ဆိုသော်။ တ
 တလုံးတလုံး နိမိတ်ကြောင့်။ တလုံးတလုံးသော သရ သည်သာ ကြေရာ
 လျက်။ သရောမဆိုမူ၍အဘယ်ကြောင့် သရာဟု ဗဟုဝဏ်ဖြင့်ဆိုအပ်

လေသနည်းဟု စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ ယဒိဇံ။ ပ။
 ဂုတ္တန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက်အတိုင်း။ ။ဆိုအပ်လေသနည်း
 ဟုစောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ ဧက။ လ။ ဥာပနတ္ထံမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ သရောဟုဧကဝတ်ဖြင့် ဆိုချေသော် များသောသရတို့၏ ကြေ
 ခြင်းမရှိရာသောကြောင့်။ အများဖြစ်သော သုံးလုံးလေးလုံးအက္ခရာတို့၏
 လည်းကြေ၏ဟု သိစိမ့်သောငှာ သရောဟုဧကဝတ်ဖြင့် ဆိုတော်မူသည်
 ဖြစ်သိသော်။ အရှင်ဝိမသဗုဒ္ဓိ ဆရာ။ ဝိသယဝိသယီတို့၏ အချင်းချင်း
 မချားကြသည် မဟုတ်လော။ ထိုသို့လျက် ယသိန္ဒြိယာနိ အစရှိသော
 ဥဒါဟရုဏ်တို့ကိုသာပြု၍။ သခါတော ဂဿဝါကို အဘယ်ကြောင့်
 မပြအပ်လေသနည်းဟူမူ။ ။ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် တချသောသရ
 ကြောင့် တချသောသရ၏ ကြေခြင်းသာ ဖြစ်၍။ သခါတော ဂဿဝါ
 သုတ်ကို မထုတ်သည်ဖြစ်သိသော်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ စောဒနာရင်းအ
 တိုင်းပင် သရောဟုဆိုအပ်၏ဟူသော အနက်မရောက်ငြိလော ဟူမူ။
 ရောက်သည်မှန်ပေ၏။ သရောသာဆိုချေသော် ယသိန္ဒြိယာနိ စသော
 ဥဒါဟရုဏ်တို့သာပြီးရာ၏။ သခါတော ဂဿဝါစသော ဥဒါဟရုဏ်
 တို့မပြီးရာ။ ထိုကြောင့် နှစ်ပါးစုံသော ဥဒါဟရုဏ်တို့ကို ပြီးစိမ့်သောငှာ။
 သရောဟုဆိုသည်ဟူလေ။ ။ရူပသိဒ္ဓိဋီကာနှိုက်။ ဧကန္တိတိစတုန္ဒလော
 ပေါကို မသင့်ရိပ်ဆို၏။ ဆိုသော်လည်း။ ။သရာယန္တိသရေလောပံ။
 ဧကောဇ္ဇေဝိတယောဝိဝါ။ ဓာတုသံသဋ္ဌသန္တိမ္ပိ။ သန္ဓာယကထိတံ ဣဒံ။
 စသည်ဖြင့်သဒ္ဓနိတိ။ ရွာသဋီကာတို့နှိုက်အကြောင်းယုတ္တိကို အကျပ်အ
 ဇာည်းဆိုသည်ဖြစ်၍။ ၎င်းဋီကာဖြင့် ရွာသစကားကို သံသယမဖြစ်သင့်
 မဖြစ်လောက်။ အသင့်သာအမြဲမှတ်ရာ၏။

(၁၃) ဝါပရောအသရူပါ။ ။ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။
 နည်း။ အသရူပမှာ။ တူသောသုတိမရှိသော။ သရမှာ။ ရှေးသရမှာ။ ဝါ။
 သရမှာ။ ရှေးသ - ကြောင့်။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။ ဝိကပ္ပေနံ။ ဖြင့်။
 လောပံ။ သို့။ ပပ္ပေါတံ။ ၍။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၍။ (ပဒစ္ဆေဒ
 ၎င်း)။ အနန္တရ သုတ္တတော။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော သရောသရေ လောပံ
 သုတ်မှာ။ သရဂ္ဂဇာတံ။ သရောသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထဝသာ။ အနက်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဝါ။ အနက်အား မလျော်သောအားဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိကာမော။ ဝတ်
 ဝိဘတ်ပြန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၍။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဧကဝစ

နန္တေန ။ ကေဝုဏ်အဆုံးရှိသော။ ပရောသဒ္ဒေန။ နှင့်။ သမ္ပန္နော။ သည်။
 ဟောတိ။ ။ သရေပ္ပဟဏံ။ သည်။ ဗုဒ္ဓဗျန္တေန။ ပဉ္စမိဝိဘတ် အဆုံးရှိ
 သော။ အသရူပါဂ္ဂဟဏေန။ နှင့်။ သမ္ပန္နော။ သည်။ ဟောတိ။ ။ ဟိသစ္စံ။ ။
 ယတ္ထ။ အကြင်သုတ်နှိုက်။ ကာရိယကောရိနိမိတ္တာနိ။ တို့သည်။ နသန္တိ။
 မရှိကုန်။ တတ္ထေဝ။ ထိုသုတ်၌သာလျှင်။ ကာရိယကောရိနိမိတ္တာဘာဝေန။
 ဖြင့်။ ဝတ္တန္တိ။ လိုက်ကုန်၏။ ယတ္ထပန။ အကြင်သုတ်၌ကား။ သန္တိ။ ရှိကုန်
 ။ တတ္ထ။ နှိုက်။ တဗ္ဗိသေသကဘာဝေနေဝ။ ထိုကာရိယကောရိနိမိတ်တို့
 ကိုအထူးပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝတ္တန္တိ။ ကုန်၏။ နဝါဝတ္တန္တိ။
 မလိုက်မူ၍လည်း မလိုက်ကုန်။ ဇ္ဇပေန။ ဤသုတ်နှိုက်ကား။ နိမိတ္တကာ
 ရိနံ။ တို့၏။ သမ္ဘဝါ။ ထင်ရှားရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်
 ဖြစ်သော သရာသရေလောပံ ဟူသော သုတ်နှိုက်။ နိမိတ္တကာရိနော။
 တို့သည်။ တဗ္ဗိသေသကဘာဝေနေဝ။ ထိုနိမိတ်ကာရိတို့ကို အထူးပြု
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝတ္တန္တိ။ ကုန်၏။ ကာရိယာသမ္ဘဝါ
 ပန။ လောပံဟူသော ကာရိယ၏ မရှိသောကြောင့် ကား။ ကာရိယံ။
 လောပံဟူသော ကာရိယသည်။ ကာရိယဝသေနေဝ။ ဖြင့်သာ လျှင်။
 ဝတ္တတေ။ ။ တေန။ ထိုသို့လိုက်သောကြောင့်။ အသရူပမှာ။ မှ။ ဝါ။
 ကြောင့်။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။ ဝိကပ္ပေန။ အချို့သဖြင့်။ ဝါ။ အ
 ထူးပိုင်းခြားသောအားဖြင့်။ လောပံ။ သို့။ ပဋ္ဌေါတိ။ ။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 အတ္ထော။ နာတည်း။ ဝါ။ အနက်တည်း။ ယဿသရဿ။ အကြင်သရ
 အား။ သမာနံ။ တူသော။ ရူပံ။ သုတိသည်။ အတ္ထိ။ ။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။
 သောသရော။ သည်။ သရူပေါ။ မည်၏။ သရူပေါ။ တူသောသုတိရှိသောသ
 ရသည်။ န။ မဟုတ်။ အသရူပေါ။ တူသောသုတိရှိသောသရမဟုတ်။ တပ္ပု
 ရိသသမာသတ္တာ။ တပ္ပုရိသသမာသံ ဖြစ်သော ကြောင့်။ အတ္တံနဿ။
 တပ္ပုရိသေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ နကာရဿ။ ။ အတ္တံ။ အ၏အဖြစ်သည်။
 ဟောတိ။ ။ တသ္မာအသရူပါ။ ထိုသို့တူသော သုတိမရှိသော ရှေးသ
 ရမှာ။ ဝါ။ ရှေးသရကြောင့်။ (ဝိဘာတုနံခံသည်)။ ဝါအသရူပါတိ။ ။ ဤ။
 ဝုတ္တေဝိ။ သော်လည်း။ ပရောတိ။ ။ ဝိညာပေယျ။ သိရာ၏။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။
 ပရောဂဟဏံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ နည်း။ ဣတိစောဒနာ။ တည်း။ ပုဗ္ဗဿာတိဝိ
 အတ္ထဿ။ ပုဗ္ဗသရဟူသော အနက်၏လည်း။ သမ္ဘဝတော။ ဖြစ်သင့်
 သောကြောင့်။ ပရောဂဟဏံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ။ ဣတိအယံ။ သည်။ ပရိဟာ

ရောတည်း။ (ထည့်၍ပေး)။ တံ။ ထိုပုဗ္ဗဟူသော အနက် ဖြစ်သင့်၍ပ
 ရောသဒ္ဓါကိုဆို၏ ဟူသောအဖြေကို။ ဝါ။ တံ။ထိုအဖြေကို။ တယာ။
 သင်ပရိဟာရ်ဆရာသည်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ဟိသစ္စံ။ မဆိုရာဟူသော
 စကားမှန်၏။ တံ။ ထိုပုဗ္ဗဿဟူသော ပုဒ်ကို။ သန္ဓာယ။ ၍။ ပရောဂ
 ဟဏံ။ကို။ ဝတ္ထံ။ဆိုအပ်သည်။ ယဒိသိယာ။အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗသုတ္တေနော။ သရာသရေလောပံ ဟူသော
 ရှေးသုတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ သိန္ဓနတော။ လောပအစီအရင်၏ ပြီးရာသော
 ကြောင့်။ သုတ္တမေဝ။ ဝါပရောအသရူပေါ ဟူသော ဤသုတ်ကိုပင်။
 ဝေတ္တဗ္ဗံ။မဆိုအပ်သည်။ သိယာ။၏။ ဣတိအယံစောဒနာ။တည်း။ သုတ္တ
 နမေဝ။ ဝါပရောအသရူပါဟူသောဤသုတ်ကိုလျှင်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်
 သည်။ န။မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ။ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၍။
 ကသ္မာ။ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပုရိမသုတ္တေနော။ဖြင့်သာလျှင်။ သိန္ဓေ။
 ပြီးပြီးလျက်။ အသရူပဗ္ဗာ။သော။ သရဗ္ဗာ။နောက်သရဗ္ဗ။ ဝါ။ကြောင့်။
 ပုဗ္ဗသရော။သည်။ ဝိကပ္ပေန။ဖြင့်။ ဇောပံ။သို့။ ပပေါတိ။၏။ ဣတိဥာပ
 နတ္ထံ။ဌာ။ ဝတ္ထံ။၏။ ဣတိဝတ္ထံ။ဌာ။ သက္ကုဏေယျတ္တာ။ တတ်ကောင်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဿနိဝတ္တနတ္ထန္တိ။
 ပုဗ္ဗသဒ္ဓါကိုနစ်စေခြင်းဌာဟူ၍။ ယံဝစနံ။ကို။ မယာဝတ္ထံ။ ငါဆိုအပ်၏။
 တံဝစနံ။သည်။ သုဝတ္ထံ။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားသည်။ စတ္တာ
 ရောမေ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိနိ။ တို့သည်။ ဥဒါဟရဏာနိ။ တို့တည်း။
 တတ္ထ။ ထိုဥဒါဟရဏ်တို့နှိုက်။ စတ္တာရောဣမေ။ ကိံနုဣမာဝါတိ။ ၍။
 ဆေဒေ။ကို။ ကတေ။သော်။ သရတော။မှ။ ဗျဉ္ဇနံ။ကို။ ဝိယောဇေတွာ။
 ခွင်း၍။ အနန္တရသုတ္တေန။ သရာသရေလောပံသုတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသရဿ။
 ၍။ လောပေ။သို့။ သမ္ပတ္တေ။သော်။ အပဝါရိတတ္တာ။ ဝါပရောအသရူပါ
 ဟူသောဤသုတ်၏ ရှေးသံရကြေခြင်းကို ဖြစ်တတ်သောကြောင့်။ တံ။
 ထိုအစီအရင်ကို။ နိဝါရေတွာ။၍။ အနန္တရသုတ္တံ။ကို။ အဓိကိစ္စ။၍။ဣမိ
 နာ။ဤသုတ်ဖြင့်။ ပရသရဿ။၏။ လောပံ။ကို။ ကတွာ။၍။ ဥဒါဟရဏ
 သိဒ္ဓိ။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိတိအာဒိနိ။ တို့သည်။ ကိရုဒါဟရ
 ဏာနိ။တို့တည်း။ တေသံပန။ ထို ကိံဥဒါဟရဏ်တို့၏ကား။ ပဉ္စ။လ။
 အသုတိ။ဟူ၍။ ဆေဒံ။ကို။ကတွာ။၍။ ဗျဉ္ဇနံ။ကို။ ဝိယောဇေတွာ။ခွင်း၍။
 ဣမိနာ။ဖြင့်။ ပရသရဿ။၏။ လောပေ။သို့။ သမ္ပတ္တေ။သော်။ ဝါဂ္ဂဟ

ဏေန။ဖြင့်။ လောပံ။ကို။ ကတွာ။၍။ အနန္တရသုတ္တေန။ သရာသရေ
 လောပံသုတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသရေနံ။တို့၏။ လောပံ။ကို။ကတွာ။၍။ ပရက္ခရံ။
 သို့။နေတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ ။အနက်။ ။(သမ္မန္တ
 သံဝဏ္ဏနာ။ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာတို့ကိုပြပြီး၍၊ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာကိုပြလို
 သောသရာသည်။ အနန္တရသုတ္တတောစသည်ကို။ ဝါ။ နှစ်ပါးသောသံ
 ဝဏ္ဏနာတို့ကိုဆိုပြီး။ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာကို မဆိုအပ်ပြီလော အမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ အနန္တရသုတ္တတောစသည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ အ
 သရူပမာသရမှာ။ လ။ပပ္ဖေါတိတိအတ္ထော။ တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။သ။
 ကြေခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ဤကား အတ္တသံဝဏ္ဏနာဖြစ်ဘိသော်။ ဤသို့
 အသရူပမာသရမှာပရောသရောလောပံဟု ပဒတ္တ ဆိုသော် သံဝဏ္ဏ
 တဗ္ဗန္တိ အသရူပါသာရှိလျက် သရမှာဟူသော အနက်။ ပရောသာ
 ရှိလျက် သရောဟူသောအနက်။ ပရောအသရူပါသာရှိလျက် လောပံ
 ဟူသော အနက်တို့သည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း။ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ
 ထက် အပိုအလွန်မဖြစ်ခဲ့ပြီလော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဟေဋ္ဌာနိ
 မိတ္တ။လ။ ဝတ္တန္တိ။ ကာရိယံကာရိယဇသေနဝဝတ္တတေ။ တေနမိန့်။အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ အောက်သရာသရေလောပံသုတ်မှ နိမိတ်ကာရီတို့သည်။
 ဤသုတ်နှိုက် နိမိတ်ကာရီတို့ကို အထူးပြုသောအားဖြင့် လိုက်သည်။
 လောပံဟူသော ကာရိယသည် ကာရိယအစွမ်းအားဖြင့် လိုက်သည်
 ဖြစ်၍သရမှာ သရောလောပံဟူသော ပဒတ္တကို ဆိုရကား မဆန့်သည်
 ဖြစ်ဘိသော်။ နိမိတ်ကာရီကာရိယတို့လိုက်သည်ဖြစ်၍ ထိုသို့ပဒတ္တကို
 ပြ၏ဆိုသော်။ ထိုသုံးပုဒ်တို့သည်လိုက်သောပုဒ်၏အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ
 ချည်း ဖြစ်ကြလျက် တဗ္ဗိသေသကာတာဝေနေဝ ကာရိယ ဝိသေနေဝ
 ဟုအထူးအဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
 ဣပန နိမိတ္တကာရိနံသမ္ဘဝါ။ ကာရိယာသမ္ဘဝါ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 နိမိတ်ကာရီတို့ကား။ ဤသုတ်နှိုက်ရှိသည်။ လောပံဟူသော ကာရိယ
 ကား။ ဤသုတ်နှိုက်မရှိဖြစ်၍ အထူးဆိုအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 အောက်သုတ်က နိမိတ်တို့သည် အထူးပြုသောအားဖြင့် လိုက်၏ ဆို
 သော်။ နောက်သုတ်နှိုက် နိမိတ်ကာရီတို့သည်။ သူရေသရာဟု သတ္တ
 မျှန္တ။ ဗဟုဇစနန္တရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ရှိလျက် သရမှာသ
 ရောတို့သည် ရှေ့သုတ်မှ လိုက်၏ ဟူသော စကားသည် အသို့ဖြစ်၍

သင့်အံ့နည်းစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ အနန္တရသုတ္တသော။လ။ ကတွာ
 မိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရာသရေလောပံနိုက် သရေဟူသောသတ္တမျှန္တ
 ကိုသရမှပြန်သည်။ သရဟူသော ဗဟုဝစနန္တကို သရေဟု ဧကဝုဉ်
 ပြန်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။ရှေ့သုတ်နှိုက်ရှိတိုင်း မလိုက်စေမူ၍အ
 ဘယ်ကြောင့် ဝိဘတ်ပြန်ခြင်းဝုဉ်ပြန်ခြင်းတို့ကို ပြုပြန်လေသနည်း အ
 မေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဧကဝစနန္တန။လ။ သမ္ပန္နောဟောတိမိန့်။အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ဗဟုဝုဉ်အဆုံးရှိသော သရာသဒ္ဓါကို ဧကဝုဉ် အဆုံးရှိသောပ
 ရောသဒ္ဓါနှင့်စပ်အပ်သည်။ သတ္တဝီဝိဘတ် အဆုံးရှိသော သရေသဒ္ဓါကို
 ပဉ္စမိဝိဘတ် အဆုံးရှိသော အသရူပါသဒ္ဓါနှင့် စပ်အပ်သည် ဖြစ်၍ပြန်
 ခြင်းကိုပြုရသည် ဖြစ်သိသော်။ ။တနည်းကား နောက်သုတ်ကနိမိတ်
 ကာဒိတို့ကို အထူးပြုသောအားဖြင့် လိုက်၏ဆိုသော် နောက်သုတ်နှိုက်
 သရာသရေရှိလျက် သရမှာ သရေဟူသော စကားသည် အသို့ဖြစ်၍
 သင့်အံ့နည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဧကဝစနန္တန။လ။ သမ္ပန္နောဟော
 တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရှေးနည်းဆို။ သရာကိုဧကဝုဉ် အဆုံးရှိသော
 ပရောနှင့်စပ်အပ်၏။ သရောကိုပဉ္စမိဝိဘတ် အဆုံးရှိသော အသရူပါနှင့်
 စပ်အပ်၏ဟူသောစကားသည် ရှေးသုတ်၏ ဗဟုဝစနန္တ။ သတ္တမျှန္တ
 ဖြစ်သောပုဒ်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်၏ဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ သရဂ္ဂ
 ဟဏံ။လ။ကတွာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗဟုဝုဉ်ကိုဧကဝုဉ်။ သတ္တဝီဝိ
 ဘတ်ကို ပဉ္စမိဝိဘတ်ပြန်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။ ဤသို့လိုက်ခြင်းသည်
 သုတ်တကာတို့၏ သဘောငြိမ်းလေသောကြောင့်။ ယတ္ထဟိ။လ။ နဝါ
 မိန့်။ ဤတွင်ပုဒ်အတွက်အတက်ထွေးရှက်သည်။ ဥာဏ်ဖြင့် ငြင်းစား၍
 ဥာဏ်သက်ရာလည်း ဆိုပါလေဦး။ နိရုတ္တိမုဒ္ဒိကား။ ရှေ့သုတ်၌ကာရီ
 ဖြစ်သောသရာသည် ဗဟုဝုဉ်အဆုံးရှိ၏။ နိမိတ်ဖြစ်သော သရေသည်
 လည်းသတ္တဝီဝိဘတ်အဆုံးရှိ၏။ ထိုသို့လျက် ဤသုတ်နှိုက်ဧကဝစနန္တ
 ပဉ္စမျှန္တ၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် လိုက်ကုန်သနည်းဟု တ
 လုံးတည်းတက်တော်မူ၏။သမာနံရူပန္တိသမာနသုကိဘွင့်။ ။ဝါ။အသ
 ရူပါဆိုလျှင် ပြီးကောင်းပြီးလျက် ပရောသဒ္ဓါကို အလွန်အပိုဆိုသည်ဟု
 နှလုံးထား၍ စောဒနာလိုသောစောဒကဆရာသည်။ ဝါ။အသရူပါတိ။လ။
 ဝုတ္တန္တိမိန့်။ တနည်း။ဝါ။ ။အသရူပါဆိုလျှင်၊ င် အပါဒါနီ၏ အပါဒါဖြစ်
 သောပရေအနက်ကို သိကောင်းပြီ မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ပ

ရောသဒ္ဓါကို ဆိုပြန်သနည်း။ ပုနရတ္တိဒေါသရောက်ကာသာမဖြစ်ရာပြီ
လောဟုစောဒနာလိုရကား။ ဝါ။ အသရူပါ။ လ။ ဝုတ္တန္တိ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ အထက်အတိုင်းဆို။ ။ ဖြေလိုရကား။ ပုဗ္ဗဿာတိပိ အတ္တဿ
သမ္ဘဝတော။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အသရူပါဟူသော အပါဒါနိ၏အပါဒါ
သည်ပုဗ္ဗောဟူသော အနက်လည်းဖြစ်သင့်၍ ပရောသဒ္ဓါကိုဆိုရသည်
ဖြစ်တိသော်။ ပုဗ္ဗောသဒ္ဓါကိုနစ်စေလို၍ ဆိုသည်ဟူလေ။ ။ အသရူပါ
ဟူသော အပါဒါနိ၏အပါဒါသည် ပုဗ္ဗောဖြစ်ရာသောကြောင့်။ ထိုပုဗ္ဗော
ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ပရောသဒ္ဓါကိုဆို၍ ဆိုသော်။ နောက်သရ နှောင်း
သောကြောင့် ရှေးသရကြောသော အစီအရင်ကို သရာသရ လောပံ
သုတ်ဖြင့်ပြီးသောကြောင့်။ ဤသုတ်နှိုက်လည်း အသရူပမှ ရှေးသရကို
ချေပြန်လျှင် ရှေးသုတ်နောက်သုတ်တို့ဖြင့် ရှေးသရကိုချေသော အစီအ
ရင်ချည်းဖြစ်၍ အထူးမရှိရာဖြစ်သောကြောင့် ဝါပရော အသရူပါသုတ်
ကိုမရှုတ်သင့်ပြီဖြစ်ရကား။ ပုဗ္ဗောသဒ္ဓါကို နစ်စေလို၍ ပရောသဒ္ဓါကို
ဆို၍ဟူသောအဖြေကို သင်ပရိဟာရ်ဆရာမဆိုသင့်ဟု ပယ်လိုသော
စောဒကဆရာသည်။ တန္တု။ လ။ နဝတ္တဗ္ဗံသိယာတိ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
အထက်အတိုင်းဆို။ ပုဗ္ဗောကိုနစ်စေလို၍ ပရောကို ဆို၍ဟု သင်ပရိ
ဟာရ်ဆရာမဖြေသင့်ဟုလိုသည်။ ။ ဖြေလိုရကား။ နနဝတ္တဗ္ဗံသည်
ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရှေးသုတ်၌ဝါသဒ္ဓါမပါဖြစ်၍ နောက်သရနှောင်း
သောကြောင့်။ သုတိတူသော ရှေးသရ ကြေသည်အဖြစ်။ ဤသုတ်နှိုက်
ဝါသဒ္ဓါပါသောကြောင့်။ သုတိမတူသော နောက်သရကြောင့်။ ဝါ။ ဖှ။
ရှေးသရကြေသည်ကား အချို့သာဟု ထိခိုက်သောငှာ ဝါသဒ္ဓါနှင့်တူကွ
နောက်သုတ်ကို ဆိုခြင်းငှာ တတ်ကောင်းရကား။ ဤဝါးရော အသရူ
ပါသုတ်ကိုဆိုအပ်သည်သာဖြစ်တိသော်။ တသ္မာ။ လ။ သုဝုတ္တံကားလဒ္ဓ
ဂုဏ်။ ။ ကိမုဒါဟရဏာနိတိ ကိမိဒန္တိ ပုစ္ဆိတွာဝုတ္တာနိ ဥဒါဟရ
ဏာနိ။ ဝုတ္တတ္ထဿကောနိပိဝစနာနိ ဥဒါဟရဏာနိနာမတွင်။ ။ အ
ဓိပ္ပါယ်။

(၁၄) ကွစာသဝဏ္ဏံလုတ္တေ။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။ ဥစ္စတေ။
နည်း။ ပုဗ္ဗသရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ သော်။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။
ကွစိ။ အချို့သဖြင့်။ ဝါ။ အချို့သောပြယုဂ်နှိုက်။ အသဝဏ္ဏံ။ ဩဟူ
သောအသဝဏ်အပြုသို့။ ပပေါတိ။ ၍။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၍။

(ပဒစ္ဆေဒရင်း)။ အနန္တရသုတ္တတော။ ဝါပရောအသရူပါသုတ်မှ။ ပရော
 ဂဟဏံ။ သည်။ ဝတ္တတော။ ဖြစ်။ တေန။ ကြောင့်။ အာဒိသုတ္တေ။ သရာသရေ
 လောပံသုတ်ရှိက်။ သရာသဒ္ဓေါ။ သည်။ အတ္တဝသော။ အနက်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိကာမော။ ဝိဘတ်၏ပြန်ခြင်းသည်။ ဟောဟိ။ ဖြစ်။
 ဣတိကတွာဣမိနာကာရဏေန။ ကြောင့်။ ဧကဝစနန္တေန။ သော။ ပရော
 သဒ္ဓေန။ နှင့်။ သမ္ပန္နော။ သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။ သတ္တဗျန္တော။ သတ္တဝီဝိဘတ်
 အဆုံးရှိသော။ သရေတိ အယံသဒ္ဓေါ။ သည်။ သတ္တဗျန္တေန။ သော။
 လုတ္တသဒ္ဓေန။ နှင့်။ သမ္ပန္နော။ စပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။ တေန။
 ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ သော်။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။
 ကွမိ။ ရှိက်။ အသဝဏ္ဏံ။ သို့။ ပပ္ပေါတိ။ ဖြစ်။ ဣတိ အတ္တော။ နာတည်း။
 သမာနော။ တူသော။ ဝဏ္ဏော။ ဝဏ္ဏံ။ သဝဏ္ဏော။ တူသောဝဏ္ဏံ။ သ
 ဝဏ္ဏော။ တူသောဝဏ္ဏံသည်။ န။ မဟုတ်။ အသဝဏ္ဏော။ တူသောဝဏ္ဏံ
 မဟုတ်။ တံအသဝဏ္ဏံ။ ထိုတူသော ဝဏ္ဏံမဟုတ်သော ဩအပြုသို့။
 (ဝိဘာဇုနံ။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။ ငါ သဒ္ဓါ သည်။ ဝိဇ္ဇ မာ နေဗံ။ ရှိလျက်
 လည်း။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ အာစရိယေန။ သည်။ ကတံ။
 နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏ သမ္ပန္နော။ ဝါ
 သဒ္ဓါနှင့်စပ်သည်။ တနည်း။ ဝါသဒ္ဓါ၏ ဥဒါဟရုဏ်နှင့် စပ်ခြင်းသည်။
 သတိ။ သော်။ ယေဘုယျေန။ ဖြင့်။ ဧကသေဝ။ တသုသောဥဒါဟရုဏ်
 ၏သာလျှင်။ ရူပဒ္ဓယံ။ ရုပ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။ ကွမိ
 တိ။ ချစ်။ ဝုတ္တေပန။ ဆိုသော်ကာ။ ယေဘုယျေန။ ဖြင့်။ ဧကသ္မိံယေဝ။
 တသုသော ဥဒါဟရုဏ်ရှိက်သာလျှင်။ အသဝဏ္ဏံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။
 ဧကသ္မိံရုဏ်ရှိက်။ အသဝဏ္ဏံ။ သည်။ နေဝဟောတိ။ မဖြစ်။ တဒတ္တံ။
 ထိုဒွိရုပ်ကိုနှစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣဟ။ ရှိက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။
 ၏။ သန္နိံ။ လ။ ဟရဏာနိ။ တို့တည်း။ တေသံပန။ တို့၏ကား။ သန္နိံ။ လ။
 ဂမောတိ။ ချစ်။ သေဒံ။ ကို။ ကတွာ။ ချစ်။ အနန္တရသုတ္တေန။ ဝါသရောအသရူပါ
 သုတ်ဖြင့်။ ဝိရသရဿ။ ဖြစ်။ လောပေ။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။ သော်။ ဝါဂ္ဂဟဏေ
 န။ ဖြင့်။ အကတွာ။ ချစ်။ သရာသရေလောပန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသရာ
 နံ။ တို့၏။ လောပံ။ ကို။ ကတွာ။ ချစ်။ အနန္တရသုတ္တဒ္ဓယံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ချစ်။
 ဣမိနာ။ ဖြင့်။ ဥကာရဿ။ ဖြစ်။ အသဝဏ္ဏံ။ အသဝဏ်ဖြစ်သော။ ဩကာ
 ရံ။ ဩအက္ခရာကို။ ကတွာ။ ချစ်။ တထာ။ တူ။ ဣကာရဿ။ ဖြစ်။ ဧကာရံ။

ကိုကတွာ၍။ ပရက္ခရံပ။ဝေဒိတဗ္ဗာ၍။ ဧတ္ထပန။သုတ်၌ကား။ အသ
 ဝဏ္ဏဂ္ဂဟဏေန။ဖြင့်။ ဣကာရုကာရာနံ။ ဣအက္ခရာ၊ ဥအက္ခရာတို့၏။
 ကောရောကာရာဝ။ ဧအပြုသြအပြုတို့သည်သာလျှင်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။
 ပပွေိန္ဒိတာန္ဒိ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ အညေ။ တပါးကုန်သော၊ ကာရိယ
 တို့သည်။ ဝါ။ အစီအရင်တို့သည်။ နပပွေိန္ဒိနာဝန္ဒိ။နည်း။ ဣတိစောဒ
 နာ။တည်း။ဌာနာ သန္တတ္တာ။ တာလုဌာန်မုဋ္ဌာန် နှစ်ပါးတို့၏နည်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဣနုဋ္ဌဇေ။ ဥနုဋ္ဌသြတို့၏ဌာန်အားဖြင့် နိုးသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်။ ဣကာရုကာရာနံ။တို့၏။ ကောရောကာရာဝ။ တို့သည်သာ
 လျှင်။ ပပွေိန္ဒိ။ဖြစ်ကုန်၏။ အထဝါ။ကား။ ဧတေသံ။ ထိုအက္ခရာ။
 သြအက္ခရာတို့အား။ သုဝဏ္ဏော။ တူသောဝဏ္ဏသည်။ ဝါ။ တူသော
 အက္ခရာသည်။ နတ္ထိ။မရှိ။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ အသဝဏ္ဏော။ ကုန်၏။
 တေ။ အသဝဏ္ဏတို့သည်။ ကေ။ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကောရော
 ကာရာဝ။ တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတရေ။ ဪမှ တပါးကုန်သော။
 အကာရာဒယော ပန။တို့ကား။ သဝဏ္ဏာတိ။၍။ ဂစ္ဆန္တိ။ ကုန်၏။ တေန။
 ကြောင့်။ အသဝဏ္ဏံပပွေိန္ဒိတိ။၍။ ဂုတ္တေ။သော်။ ကောရောကာရာဝ။
 တို့ကိုသာလျှင်။ ဂယုန္တေ။ယူအပ်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမဿ။နောက်ဖြစ်သော
 တထူပမံဟူသော ဥဒါဟရုဏ်၏။ (ရုပ်ဟူသမျှထင်လောက်ပြီ)။ ။အ
 နက်။ ။(ပဒတ္တန္တိကံပုဗ္ဗသရေပရောသရော ပုဒ်တို့ကိုဆို၏။ ထိုပုဒ်
 တို့သည် ဤသုတ်နှိုက်မရှိဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့်လည်း၍ အတ္တသံ
 ဝဏ္ဏနာကိုပြုအပ်လေသနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။အနန္တရသုတ္တတော
 ပရောဂဟဏံဝတ္တတေ။ တေနအာဒိသုတ္တ သရာသဒ္ဓေါ-ဝတ္တတေတေ
 နမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ဝါပရောသုတ်ကပရောသဒ္ဓါ။ သရာသရေလော
 ပံသုတ် သရာသဒ္ဓါ။ သရေသဒ္ဓါတို့ လိုက်သည် ဖြစ်ဘိ သော်။ ထိုသို့
 လိုက်၏ဆိုသော် ရှေးသုတ်သည် သရာဟုမဟု ဝတ်နှင့်ရှိသည် မဟုတ်
 လော။ သရေကိုပရေနှင့်စပ်သည်မဟုတ်လော။ ပုဗ္ဗသရေ။ သရောဟူ
 သောပဒတ္တသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း ကြောင့်။ • အတ္ထဝဿာ။
 ပ။ သတ္တမျုန္တေနသုတ္တေသဒ္ဓေနမိန့်။ ရှေးနည်းပါဌ်လျှောက်။ ။သမာန
 သဒ္ဓါ၏ကာရိယဖြင့် သောသဟုသိစိမ့်သောငှာ။ သမာနော ဝဏ္ဏောဆို
 ၍။ ။နှစ်ပါးကုန်သော ကွပ်သဒ္ဓါဝါသဒ္ဓါတို့သည် တူသော အနက်ရှိ
 ကုန်၏ဟုလုံးသွင်း၍ စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ ဝါဂ္ဂဟ

ဇော။ပ။ ကတန္တိမိန့်။ ထိနှစ်ပါး ကုန်သော ကွမိသဒ္ဓါ ဝါသဒ္ဓါ တို့၏ ထူးသောအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြလိုသော ပရိဟာရ် ဆရာသည်။ ဝါဂ္ဂဟဏသမ္ပန္နေသတိ စသည်ကိုမိန့်။ အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ ဆရာ။ အရှင် မဟာကစ္ဆည်း ဆရာသည်။ ဤသုတ်နှိုက် ကွမိသဒ္ဓါကိုပြ၏။ ဝါပရော အသရူပါသုတ်မှ လိုက်သောဝါသဒ္ဓါ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ၎င်းဝါ သဒ္ဓါနှင့် ကွမိသဒ္ဓါသည် နိပါတ်ပုဒ်ချည်းဖြစ်၍။ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ကွမိသဒ္ဓါ အနက်ပြီးကောင်းသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့်။ ပုနရုတ္တိဒေါသ ဖြစ်လေကာကွမိသဒ္ဓါကို ဆိုပြန်သနည်းဟု စောဒနာလိုရကား။ ဝါဂ္ဂဟ ဇော။လ။ ကတန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက်အတိုင်းဆို။ ။စော ဒကတင်သော အပြစ်ကို ဖြေလိုရကား။ ဝါဂ္ဂဟဏသမ္ပန္နေသတိ။လ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ ကတံမိန့်။ ဝါသဒ္ဓါနှင့်စပ်သော ဥဒါဟရုဏ်မှာ ခွီရုပ်ဖြစ် သည်။ ကွမိသဒ္ဓါနှင့် စပ်သော ဥဒါဟရုဏ်မှာ ဧကရုပ် ဖြစ်သည်ဟု သဒ္ဓါနှစ်ခုတို့၏ အထူးကိုပြခြင်းငှာ။ ကွမိသဒ္ဓါကို ပြုပြန်သည်ဖြစ်ဘိ သော်။ ။သမာနော ဝဇ္ဇော သဝဇ္ဇော။ နသဝဇ္ဇော အသဝဇ္ဇောဟူ သော ဝါစနတ္ထနှင့်အညီ။မတူသော အက္ခရာဟူသမျှပင် အသဝဇ္ဇော မည် ကောင်းလျက် ဣဉ္ဇဟို၏သာ ဧအက္ခရာ ဩအက္ခရာတည်း ဟူသော ကာရိကာရိယ နှစ်ခုသာဖြစ်၏ ဟူသော အနက်သည် အသဝဇ္ဇောသဒ္ဓါ ဟောအပ်သောအနက်နှင့်မတန်ရာခဲ့။ အဘယ်ကြောင့် ဤကာရိကာရိ ယနှစ်ပါးကိုသာ ယူအပ်လေသနည်း စောဒနာလိုရကား။ ဧတ္ထပန။ပ။ နာညေတိမိန့်။ဆို၍။ ။တနည်း အသဝဇ္ဇောသဒ္ဓါ၏ သာမညသဒ္ဓါဖြစ် သောကြောင့်။ ဣအက္ခရာ၏ အဝဏ် ဥဝဏ်တို့ သည်လည်း ကောင်း။ ဥအက္ခရာ၏ အဝဏ် ဣဝဏ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ အသဝဇ္ဇောဖြစ် ရာ၏။ ထိုသို့မဖြစ်မူ၍ ဧအက္ခရာ ဩအက္ခရာ နှစ်ပါးတို့သည်သာ အ ဘယ်ကြောင့် အသဝဇ္ဇောဖြစ်ကုန်သနည်းဟု စောဒနာလိုရကား။ ဧတ္ထ ပန။လ။နာညေတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သာမညဖြစ်သော အသဝဇ္ဇော သဒ္ဓါဖြင့်ဣဉ္ဇဟို၏ ဧဩတို့သည်သာ အဘွဲကြောင့် ဖြစ်လေကုန်သနည်း။ ဣအက္ခရာ၏ အဝဏ်ဥဝဏ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥအက္ခရာ၏အ ဝဏ်ဣဝဏ်တို့သည်လည်းကောင်း။အသဝဇ္ဇောဖြစ်ကောင်းပါ၏ တကား ဟုစောဒနာလိုသည်။ ။ဖြေလိုရင်းကား။ ဌာနာသန္နတ္ထာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ ဣလည်းတာလုစ။ လည်းကဏ္ဍတာလုစ။ ဥလည်းဩဌစ။ ဩ

လည်း ကဏ္ဍဩဋ္ဌဇအားဖြင့်ဌာနတူဖြစ်၍ အာသန္န ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဣကိုလည်း။ ဥကိုလည်းဩသာပြုရသည်ဖြစ်သိသော်။ ။ ဤရှေးနည်း
 ၌အသဝဏ္ဏ၏ ဝစနတ္တအရကိုဌာနာသန္နတ္တာဟူသော ဟိတ်ဖြင့်မနိုင်သ
 ကဲ့သို့ဖြစ်ရကား။ အထဝါစသည်ကိုမိန့်၏ ဖြေ။ ။ အသဝဏ္ဏပပေါတိ
 တိဝုတ္တာ ကောရောကာရာဝဂယုန္တေဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် အာဒေသကို
 သာမှတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တိလည်း။ သရောခေါပရောဟု
 အနိယာမိတဖြစ်သော အာဒေသကို ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း။
 အအာ အက္ခရာစသည်တို့၏လည်း ဩဟူသော အာဒေသဖြစ်ရာ၏
 ဟူမူ။ ။ ပြယုဂ်ဖြင့်မှတ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် မဖြစ်ရာဟူလေ။ ။
 မှတ်ပြီးသောကာရီကိုစွန့်၍ မမှတ်အပ်သော ကာရီကိုယူရာနှိုက် အ
 ကျိုးမရှိသောကြောင့် ဣဥတို့၏ ဩအပြုတို့သာ ဖြစ်၏ဟု သန္နိဋ္ဌာန
 မှတ်အပ်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်။

(၁၅) ဒီဃံ။ ။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ ပုဗ္ဗသရေ။
 သည်။ လုတ္တေ။ သေဝံ။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။ ကွမိ။ ဖြင့်။ ဒီဃံ။ သို့။
 ပပေါတိ။ ၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ ဣပေန။ ဤသုတ်နှိုက်ကား။
 ကာရိယသေဝ။ ဒီဃံဟူသောကာရိယကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာ။ သော
 ကြောင့်။ နိတ္တကာရိနော။ တို့သည်။ အနန္တရေ။ အခြားဖြစ်သောသုတ်
 တို့သို့။ အနုဝတ္တန္တိဝိယ။ လိုက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဣဟ။ ဤသုတ်သို့။ ဝတ္တန္တိ။
 ကုန်၏။ ကွမိပုဟဏဉ္စ။ သည်လည်း။ ဣဟ။ သို့။ ဝတ္တတေ။ ၏။ တေန။
 ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ သေဝံ။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။
 ကွမိ။ ဖြင့်။ ဒီဃံ။ သို့။ ပပေါတိ။ ၏။ ဣဓိအတ္ထော။ နာတည်း။ ဝိဂ္ဂဟော။
 ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ နှိုက်။ ဝုတ္တောဝ။ သည်သာလျှင်တည်း။ ။ (ဥဒဟရုံဏ်
 ထင်ပြီ။ ။ ဤနှိုက်အဓိပ္ပါယ်ပေါ်၏)။

(၁၆) ပုဗ္ဗောစ။ ။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ ပရသ္မိံ။
 နောက်နှိုက်ဖြစ်သော။ သရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ ကြေပြီးသော်။ ပုဗ္ဗော။ ရှေး
 နှိုက်ဖြစ်သော။ သရော။ သည်။ ကွမိ။ ဖြင့်။ ဒီဃံ။ သို့။ ပပေါတိ။ ၏။ ဣတိ
 ဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ (ပဒန္တေဒ။ ၎င်း)။ ဣပေန။ နှိုက်ကား။ ကာရိ
 နော။ ပုဗ္ဗောဟူသောကာရီကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာ။ ပြအပ်သည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်။ ကာရိနံ။ ကာရီဖြစ်သောပရောသဒ္ဒါကို။ ထပေတွာ။ ၍။
 ကာရိယနိမိတ္တာနေဝ။ တို့သည်သာလျှင်။ ဝတ္တန္တိ။ ကုန်၏။ ပရောသဒ္ဒေါ

ပန။ သည်ကား။ ပုဗ္ဗသဒ္ဓေန။ နှင့်။ အသမ္ပန္နတ္တာ။ မစပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ကာရိနံ။ ကာရိဖြစ်သောပရောသဒ္ဓါကို။ ထပေတွာ။ ချစ်။ လုတ္တ
 တိ။ ချစ်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌနိမိတ္တမေဝ။ ပြုအပ်ပြီးသော နိမိတ်ကိုသာလျှင်။ ဝိသေ
 သေတိ။ အထူးပြု၏။ သရာသရေတိသဒ္ဓါ။ သရာသဒ္ဓါ။ သရေသဒ္ဓါတို့
 သည်။ ယထာသမ္ဘာံ။ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ တဗ္ဗိသေသကာဝ။
 ထိုပုဗ္ဗောဟူသောကာရီ။ လုတ္တဟူသော နိမိတ်တို့ကို အထူး ပြုတတ်
 ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တေန။ ကြောင့်။ ပရတ္ထိံ။ သော။
 သရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ သော်။ ပုဗ္ဗော။ သော။ သရော။ သည်။ ကွမိ။ နှိုက်။
 ဝါ။ ဖြင့်။ ဒီဃံ။ သို့။ ပဌမိတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ စသဒ္ဓဂ္ဂဟဏံ
 ပန။ စသဒ္ဓါကိုဆိုခြင်းသည်ကား။ စဂ္ဂဟဏံ။ စသဒ္ဓါသည်ကား။ (ပါဌ
 နှစ်ထွေ ရှိသည်။) လုတ္တေ ဒီဃဂ္ဂဟဏာနူ ကဗျနတ္ထံ။ လုတ္တေ သဒ္ဓါ။
 ဒီဃသဒ္ဓါတို့ကိုငင်ခြင်းအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ အဓိကတတ္တာဝ။
 အခြားမဲ့ဖြစ်သောသုတ်တို့မှ လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ လုတ္တ
 ဒီဃဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ ဝတ္ထမာနေပိ။ လိုက်သော်လည်း။ စာနုကဗိတံ။
 စသဒ္ဓါဖြင့် ငင် အပ်သော လုတ္တေသဒ္ဓါ ဒီဃ သဒ္ဓါသည်။ ဥတ္တရတြ။
 နောက်သုတ်သို့။ နဇနုဝတ္ထတေ။ မလိုက်။ ဣတိဒဿနတ္ထံ။ ဤသို့ပြုခြင်းအ
 ကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ (ရုပ်အနက်ထင်ပြီ)။

(၁၇) ယမေဒန္တဿာဒေသော။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။ ဥစ္စတေ။
 နည်း။ အန္တဘူတဿ။ အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကောရဿ။ ၏။ ပရေ။
 သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ကွမိ။ အချို့သော ပြယုဂ်နှိုက်။ ယကာရာဒေ
 သော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ အာဒိသုတ္တ
 တောံ။ ဗရာသရေ လောပံ သုတ်မှ။ သရေ ဂဟဏဿစ။ ၏လည်း
 ကောင်း။ တတိယ သုတ္တတော။ ကွစာသဝဏ္ဏံလုတ္တေသုတ်မှ။ ကွမိဂ္ဂဟ
 ဏဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္ထနတော။ ကြောင့်။ အန္တဘူတဿ။
 သော။ ကောရဿ။ ၏။ လ။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ အာဒေ
 သာပေက္ခတ္တဒေဝ။ ယသဒ္ဓါ၏ အာဒေသောဟူသော သဒ္ဓါကို ငဲ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ယောတိ။ ယောဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ လိင်တူအောင်ဆို
 အပ်လျက်။ ယန္တိ။ ယုံဟူ၍။ ဝစနံ။ နပုန်းလိင်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည်။ သန္တိဝ
 သေန။ အားဖြင့်။ သုရတ္တာရဏတ္ထံ။ ရွတ်လွယ်ခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟော
 တိ။ ၏။ ယံဝစနံ။ သဒ္ဓါသည်။ အာဒေသော။ အပြုသည်။ ဟောတိ။ ၏။

ဝါ။ ယံရူပံ။ ယံဟူသောရုပ်သည်။ အာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 ဣတိ။ သို့။ ယံသဒ္ဓဿ။ ၏။ သမ္ပန္နော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဒေယဝ။ သေည်
 သာလျှင်။ အန္တောအဝယဝေါ။ အစိတ်တည်း။ ဒေန္တော။ သေည်လျှင်အ
 စိတ်။ တဿဒေန္တဿ။ ထိုအစိတ်အဖြစ်သော၏။ ဒကာရော။ သည်။ မိဿ
 ကဒေါသာပဝမနတ္ထံ။ မိဿကဒေါသကို ပယ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ သန္တိ
 ဝသေန။ ဖြင့်။ အာဂတော။ လာ၏။ ဣပေန။ ဤဒေန္တောဟူသောပုဒ်နှိုက်
 ကား။ ကမ္မဓာရယောဝ။ ကမ္မဓာရယံသမာသ်ကိုသာလျှင်။ မန္တဗ္ဗော။ သိ
 အပ်၏။ ယဿ။ အကြင်မေသဒ္ဓါ၏။ ဧ။ အေက္ခရာသည်။ အန္တော။ အ
 စိတ်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သော။ ထိုတေမေသဒ္ဓါ
 သည်။ ဒေန္တော။ မည်၏။ ဣတိဗဟုဗ္ဗိဟိ။ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ကို။ န
 မန္တဗ္ဗော။ မသိအင်။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဗဟုဗ္ဗိဟိသ
 မာသ်ကို ပြသည်ရှိသော်။ ဧကာရန္တသဒ္ဓဿာပိ။ အေက္ခရာ အစိတ်ရှိ
 သောတသဒ္ဓါမသဒ္ဓါ၏လည်း။ ယကာရံ။ သို့။ အာပဇ္ဇနတော။ ရောက်
 ရာသောကြောင့်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ ကို။ နမန္တဗ္ဗော။ အပ်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 ပရိဟာရော။ တည်း။ ဒေန္တဿာတိ။ ဟူ၍။ ဆဗ္ဗိ နိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာ။ ဆဗ္ဗိဝိ
 ဘတ်ဖြင့် ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကာရန္တသဒ္ဓဿ။ အေက္ခ
 ရာအစိတ်ရှိသော မေသဒ္ဓါ တေသဒ္ဓါ၏။ သန္တကံဝါ။ ဥစ္စာဖြစ်သော
 အေက္ခရာ သည်လည်း ကောင်း။ အဝယဝေါဝါ။ အစိတ် ဖြစ်သော
 အေက္ခရာ သည်လည်းကောင်း။ ယကာရံ။ သို့။ ပပေါတိ။ ၏။ ဣတိ
 အတ္တဿ။ ၏။ သမ္ဘဝတော။ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ တံ။ ထိုဧကာ
 ရန္တသဒ္ဓဿာပိ ယကာရာ ပဇ္ဇနတော* ဟူသော စကားကို။ တယှာ။
 သင်ပရိဟာရောသည်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ဣတိအယံ။ ကား။ စော
 ဒနာ။ တည်း။ ။ ဧဝံသန္တေပိ။ ဤသို့ ဆဗ္ဗိဝိဘတ်ဖြင့် ပြသော်လည်း။
 ဝါ။ ဧဝံသန္တေပိ။ ဤသို့ဧကာရန္တသဒ္ဓဿသန္တကံ အဝယဝေါဝါယကာ
 ရံပပေါတိ ဟူသော အနက်ကို ယူသင့်သော်လည်း။ အသုကဿာတိ။
 ဤမည်သော မအေက္ခရာ အေက္ခရာဟူ၍။ အဝစနတော။* မှတ်၍မဆို
 သောကြောင့်။ ယဿကဿပိ။ အမှတ်မရှိသော မအေက္ခရာ အေက္ခရာ
 တချချ၏သာလျှင်။ ယကာရံ။ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ရောက်ရာ၏။ ဣတိအယံ။
 သည်ကာ။ ပရိဟာရော။ တည်း။ သရေတိ။ ဟူ၍။ အနုဝတ္ထနတော။
 လိုက်သောကြောင့်။ ဧကာရန္တသဒ္ဓဿ။ အေက္ခရာအစိတ်ရှိသော မေ

သဒ္ဓါ၏။ အဝယဝေါ။ အစိတ်ဖြစ်သောအက္ခရာသည်။ ပရေ။ နှောင်း
သော။ သရေ။ သရကြောင့်။ ယကာရံ။ သို့။ ပပေါဘိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထဿ။
၏။ သမ္ဘဝတော။ ကြောင့်။ တံ။ ထိုအသုကဿာတိအဝစနတောယဿ
ကဿပိယကာရံ အာပဇ္ဇေယျ ဟူသော စကားကို။ တယာ။ သင်ပရိ
ဟာရ်ဆရာသည်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ ရာ။ ဣတိအယံ။ ကား။ စောဒနာတည်း။ ဧဝံ
သန္တေပိ။ ဤသို့သောအနက်ဖြစ်သော်လည်း။ ဝါ။ ဧဝံသန္တေပိ။ ဤသို့ကော
ရန္တသဒ္ဓဿအဝယဝေါ သရေပရေယကာရံပပေါဘိ ဟူသော အနက်
ကိုယူအပ်သော်လည်း။ ဣဓ။ ဤသုတ်နှိုက်။ ဝုတ္တေသု။ ကုန်သော။ ခေါ
မျာယံဓမ္မော။ တျာဟံတုဿာတိရူပပေသု။ ခေါမျာယံ။ လ။ တုဿအစရှိ
ကုန်သောရုပ်တို့နှိုက်။ တေမေသဒ္ဓေဟိတို့မှ။ သရေ။ ဧဟူသော သရ
သည်။ ဝိဝိတ္တေ။ ဆိတ်ပြီးသော်။ ကောရန္တသဒ္ဓဿ။ အက္ခရာအစိတ်ရှိ
သောမေသဒ္ဓါတေသဒ္ဓါ၏။ သန္တကာနံ။ ကုန်သော။ မကာရတကာရာနံ
ဝိ။ တို့၏လည်း။ သရပရတ္တာ။ သရေနှောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေ
သံ။ ထိုမအက္ခရာတအက္ခရာတို့၏။ ယကာရံ။ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ၏။ ဣတိ
အယံ။ ကား။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ။ယကာရဿ။ ၏။ တာလုဇတ္တာ။
တာလုဇဖြစ်သောကြောင့်။ တာလုဇဿ။ တာလုဇ ဖြစ်သော။ ကော
ရဿဝ။ လျှင်။ ယကာရာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝတ္ထု။
ဌာ။ သက္ကာနေယျတ္တာ။ တတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ။ ထို
ဣဝုတ္တေသုအစရှိသော အဖြေစကားကို။ တယာ။ သင်ပရိဟာရ်ဆရာ
သည်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ ရာ။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဧဝံသန္တေပိ။ ဤသို့ဆိုခြင်း
ဌာတတ်ကောင်းသော်လည်း။ ဓါ။ ဤသို့တာလုဇတ္တာစသော အနက်ကို
ယူအပ်သော်လည်း။ သစာယံနဘဏိဿတိတိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ သ
စေအယန္တိ။ ၍။ ဆောဒေ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ ဗျဉ္ဇနတ္တာစ။ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ဗျဉ္ဇနဿစ။ ဗျည်း၏လည်း။ တာလုဇတ္တာစ။ တာလုဇ ဖြစ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ တာလုဇဿ။ တာလုဇ ဖြစ်
သော။ စကဗရဿဝ။ ၏။ သာလျှင်။ ယကာရံဝိ။ သို့လည်း။ အာပဇ္ဇေယျ။
၏။ ဣတိအယံ။ ကား။ ပရိဟာရော။ တည်း။ သရာဓိကာရတ္တာ။ သရ
၏ အရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ သရင်္ဂစိရင်သော အရာဖြစ်
သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဿသု။ ၍။ ဝိညာတုံ။ ဌာ။ နသက္ကာ။ တတ်ကောင်း။
ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တမ္ပိ။ ထိုဗျဉ္ဇနတ္တာတာလုဇတ္တာစသောစကားကို

လည်း။ တယာ။သည်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ။အပ်။ ဣတိအယံ။စောဒနာ။ ဣမသ္မိံ။
 ယေဝကဗ္ဗေ။ ဤဒုတိယပရိစ္ဆေဒနိက္ခိယသလျှင်။ ဒေါဿစေတိအာဒိ
 သု။သုတ်တို့နိက္ခိယ။ ဗျဉ္ဇနာနံပိ။ တို့ကိုလည်း။ ပိဓာနဿ။ စီရင်ခြင်းကို။
 ဝါ။ ဗျဉ္ဇနာနံပိ။တို့၏လည်း။ ပိဓာနဿ။ကာရိယကို။ ဥပလက္ခနတော။ရ
 အပ်သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဿာတိ။ ဤ။ ပိညာတုံ။ဌာ။ နသက္ကာ။ မတတ်
 ကောင်းသည်။ န။ မဟုတ်။ သက္ကာဝေ။ တတ်ကောင်းသည်သာလျှင်
 တည်း။ တသ္မာ။ကြောင့်။ ဣဝေန။လ။မန္တဗ္ဗောတိ။ဤ။ ယံဝစနံ။ကို။မယာ။
 ငါပရိဟာရ်ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ။၏။ တံဝစနံ။သည်။ သုဝုတ္တံ။ကောင်းစွာ
 ဆိုအပ်သောစကားသည်။ ဟောတိ။၏။ တေန။ ကြောင့်။ ကောရဿ
 အန္တဘူတဿာတိ။ ဤ။ အာစရိယော။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာသည်။
 အာဟ။၏။ ။ရုပ်ဌာထင်ပြီ။ ။အနက်။ ။(ယံဟူသောသဒ္ဒါသည်။
 အာဒေသော ဟူသောပုဒ်ကို ငဲ့သောကြောင့်။ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၏
 လိင်တူအောင် ယောမေဒန္တဿမဆိုမူ၍ ယမေဒန္တဿ ဆိုသည်ဖြစ်၍
 ရှေ့နောက် လိင်မညီရကား။ ပုဗ္ဗာပရကမဆန့်ရာ၏ ဟူသော စောဒနာ
 ကိုဖြေခြင်းဌာ။ အာဒေသော ပေက္ခတ္တာ။ လ။ သုရစ္စာရဏတ္ထံ မိန့်။ အ
 မိပ္ပါယ်ကား။ ယောဟုဆိုအပ်သော်လည်း ရှုတ်လွယ်ဘတ်လွယ်ခြင်း
 ဌာ ယောကိုယံဟုလိင်ပြန်၍ဆိုသည်ဖြစ်၍ မဆန့်ဖြစ်ဘိသော်။ ယံသဒ္ဒါ
 ကိုရှိတိုင်းပင် ယံဝစနံ အာဒေသောဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ယံရူပံအာ
 ဒေသောဟူ၍လည်းကောင်း။ ယံသဒ္ဒါကို သမ္ပနံသည်ကိုမူလည်း ပြုရာ
 ၏။ ဝစနံ ရူပန္တိဝါ သမ္ပန္နောတိ ယံဝစနံ ယံရူပန္တိဝါ ယံသဒ္ဒဿ
 သမ္ပန္နော ဟောတိ။သံပျင်။ ။မေဒန္တဿနိက္ခိယဒအက္ခရာမရှိသော်။
 အေက္ခရာ အအက္ခရာတို့၏။ သရဇာတိ သဘောဖြင့်၊ တူသောကြောင့်
 မိဿကဖြစ်၏။ မိဿကဖြစ်သောကြောင့် သုရစ္စာရဏ မဖြစ်ရကား။
 ဒကာရော။ လ။ နာဂတော။မိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ၎င်းအကျိုးဌာယဝမ
 ဒနသုတ်ဖြင့် ဒအက္ခရာလာသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝုတ္တိ၌။ ကောရဿ
 အန္တဘူတဿ ဆိုသောကြောင့်။ ဒေန္တပုဒ်၏ ကမ္မဇာရဟိသမာသ်ကို
 သိအပ်သိကောင်းပြီ ဖြစ်သော်လည်း။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်အား စောဒနာ
 ခွင့်ကိုပေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဝေန။ လ။မန္တဗ္ဗောမိန့်။ ဇာရယောဝနိက္ခိယဝေ
 ၏နိဝတ္တေတဗ္ဗကိုပြလို၍။ နအေန္တော။ လ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိမိန့်။ ။ဗဟုဗ္ဗိဟိ
 သမာသ်ကို မပြုအပ်ဆိုသော်။ ပြုသော် အဘယ်အပြစ် ရှိရာသနည်း။

သမာဿ်၏အဖြစ်ဖြင့် အတူတူမဟုတ်လျှင်းသလောစောဒနာကို ပယ်
ခြင်းငှာ။ ဧဝံဟိသတိ။ လ။ မာပဇ္ဇနတောတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗဟုဗ္ဗိ
ဟိသမာဿ်ကို ပြုသည်ရှိသော်။ မအက္ခရာ တအက္ခရာတို့၏ ဖြစ်ရခြင်း
သောအက္ခရာသည်သာယာ အပြုသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ ထိုအက္ခရာ
ကိုမှီသော မအက္ခရာတအက္ခရာတို့၏လည်း ယအပြုသို့ ရောက်ရာ
သောအဖြစ်ရှိသည် ဖြစ်တိသော်။ ။ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ်ကို ပြုသော်
လည်း နိဿိတဖြစ်သော မအက္ခရာ၏ ယအပြု မဖြစ်သင့်။ မအက္ခရာ၏
ဖြစ်ရသော အက္ခရာ၏သာ ယအပြုဖြစ်၏ ဟူသောအနက်ကို ပြီး
စေ၍ ကောရန္တသဒ္ဓဿာပိ ယကာရမာပဇ္ဇနတော ဟူသော ပရိဟာရ
ဆရာစကားကိုပယ်လိုသော စောဒကဆရာသည်။ တန္တု။ ဒေန္တဿာတိ။
လ။ သမ္ဘဝတောတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒေန္တဿဟု ဆဠိဝိဘတ်ဖြင့်
သမ္ဘန်ကို ပြုသောကြောင့်။ ထိုသမ္ဘန်ဖြစ်သော ဒေန္တဿ၏ သမ္ဘန္တိသည်
သန္တကံဟူ၍သော် လည်း ကောင်း။ အဝယဝေါ ဟူ၍သော် လည်း
ကောင်း ဖြစ်ရာသောကြောင့်) ၎င်းသန္တက။ အဝယဝသည် သာယအပြု
သို့ရောက်၏ဟူသော အနက်ဖြစ်သင့်ရကား။ ကောရန္တ သဒ္ဓဿာပိ
ယကာရမာပဇ္ဇနတောဟူသော အကြောင်းဖြင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိကို မပြုအပ်
ဟု သင်ပရိဟာရဆရာ မဆိုသင့်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိကိုလည်း ပြုသင့်ကောင်း
၏ဟု စောဒနာလိုသည်။ ဖြေလို၍။ ဧဝံသန္တေပိ။ လ။ အာပဇ္ဇေယျာတိ
မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သမ္ဘန္တိကိုငဲ့သောသမ္ဘန်အနက်နှိုက် ဆဠိဝိဘတ်နှင့်
ဒေန္တဿဆိုသော်လည်း သမ္ဘန္တိဖြစ်သော သန္တက။ အဝယဝသဒ္ဓါတို့
သည်ဟောအပ်သောအနက်၏ ဤမည်သော မ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဟူ
၍လည်းကောင်း။ သရ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗျည်းဟူ၍လည်းကောင်း
မှတ်၍မဆိုသောကြောင့်။ အက္ခရာအစိတ်ရှိသော မေသဒ္ဓါ၏ အမှတ်
မရှိသောမ၏သာလည်းကောင်း။ ဇ၏သာ လည်းကောင်း။ ယအပြုသို့
ရောက်ရာသောကြောင့်။ ၎င်းဆိုပြီးသောကောရန္တဿာပိ ယကာရမာ
ပဇ္ဇနတော ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိကို မသိအပ်မပြုအပ်
ဟုပရိဟာရဆရာဆိုသည်။ ။သရေပရေဟူသော ဝုတ္တိစကားဖြင့်။ ဧ
အက္ခရာ၏သာ ယအပြုဖြစ်၏။ မ၏သာ လည်းကောင်း။ ဇ၏သာ လည်း
ကောင်း။ ယအပြုသို့ရောက်ရာ၏ဟု။ ယဿကဿပိယကာရံအာပဇ္ဇေယျ
ဟူသော ပရိဟာရဆရာစကားကိုပယ်လိုသော စောဒကဆရာသည်။

တန္တုသရေတိ အနုဝတ္တနတော။ လ။ သန္တုဝတောတိမိနိ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရာသရေလောပံသုတ်မှ သရေဟူသော နိမိတ် လိုက်သောကြောင့်။ ထိုနိမိတ်နှင့် အဝိနာတာဝ ဖြစ်၍ ကာရီဖြစ်သော သရာ သည်လည်း လိုက်ရာ၏။ ထိုသို့ ကာရီဖြစ်သော သရာသဒ္ဓါ လိုက်သောကြောင့်။ ဇ အက္ခရာအစိတ်ရှိသော မေသဒ္ဓါ၏ အစိတ်ဖြစ်သော ဇဟူသောအက္ခရာ ၏သာ။ သရနှောင်းသောကြောင့် ယအပြုသို့ရောက်၏ ဟူသောအနက် ဖြစ်သင့်ရကား။ ယဿကဿပိ ယကာရမာပဇ္ဇေယျ ဟူသော စကား ကိုသင်ပရိဟာရ်ဆရာ မဆိုသင့်ဟု စောဒကဆရာသည်။ ။ ဖြေ လိုရကား။ ဇဝံသန္တေပိဇ္ဇဓရတ္ထေသု။ လ။ သကာရံအာပဇ္ဇေယျာတိမိနိ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကောရန္တသဒ္ဓဿ အဝယဝေါဟူသော အနက်ကိုယူ သော်လည်း။ ဤသုတ်၌ ဆိုအပ်ကုန်သော မျှာယံဓမ္မောတျာဟံတျာဿ အစရှိသည်တို့၌မေသဒ္ဓါတေသဒ္ဓါတည်း။ ပုဗ္ဗမစောဖြင့် မဗျည်းတဗျည်း ကိုခွင်း၍ မသဒ္ဓါတသဒ္ဓါတို့မှ သေရကင်းပြီးသော်။ မေသဒ္ဓါ တေသဒ္ဓါ တို့၏အစိတ်သည်သောမဟုတ်။ မအက္ခရာ တအက္ခရာ တို့သည်လည်း အစိတ်ဖြစ်ခဲ့ရကား။ ကောရန္တဖြစ်သော မေတေတို့၏ သန္တကဖြစ်ကုန် သော မအက္ခရာ တအက္ခရာတို့၏လည်း သေရ နှောင်းသောကြောင့်။ ယအပြုသို့ ရောက်ရာသည်ဖြစ်၍။ ကောရန္တသဒ္ဓဿာပိ ယကာရမာ ပဇ္ဇနတော ဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိကို မသိအပ်ဟု ပရိဟာရ်ဆရာဆိုသည်။ ။ ဆိုပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် တည်ရာ ကိုမရသောကြောင့်။ စောဒကသည် ဌာနိအားဖြင့် ဇအက္ခရာ၏သာယာ အပြုမြဲ၏ဟုမှတ်၍။ ၎င်းဆိုပြီးသော မရိဟာရ်ဆရာစကားကို ပယ်လို ၍။ တံပနယကာရဿ။ လ။ ဝတ္တုသက္ကုဏေယျတ္တာတိမိနိ။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ ကာရီယဖြစ်သော ယ အက္ခရာ၏ တာလုစ ဖြစ်သောကြောင့် ကာရီဖြစ်သောတာလုစ ဇအက္ခရာ၏သာလျှင် ယအပြုဖြစ်၏ဟု ဆိုခြင်း ဌာတတ်ကောင်းသောကြောင့် ကောရန္တသဒ္ဓဿသန္တကာနံ။ လ။ တေ သံယကာရံအာပဇ္ဇေယျ ဟူသောစကားကို သင်ပရိဟာရ်ဆရာ မဆို သင့်ဟုစောဒကဆရာဆိုသည်။ ။ ဤတွင် တာလုစသောကာရဿဝ ယကာရဗေသောဖြင့်။ ကာရီကာရီယ ဖြစ်ကုန်သော နှစ်ပါးကုန်သော ဇ အက္ခရာယအက္ခရာတို့၏ တရသောတာလုစဌာနိ၌ဖြစ်သော ကာရီဖြစ် သောဇအက္ခရာ၏ကာရီယဖြစ်သော ယအပြုသည်သင့်သော သဘောရှိ

ရာ၏။ ကာရီဖြစ်သော မအက္ခရာ၏ ကာရီယဖြစ်သော ယအပြုသည်သင့်
သောသဘောမရှိရာ ဟူသော အနက်ကိုပြု၏။ ။ ထိုစောဒကစကားကို
ဖြေလိုသော ပရိဟာရ်ဆရာသည်။ ဇေသန္တေပိ။ လ။ ယကာရံပိ အာပဇ္ဇေ
ယျာတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသို့ဆိုခြင်းငှာတတ်ကောင်းသော်လည်း။
သစာယံ အစရှိသည်တို့၌ သစေအယံဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ဗျည်းကို ခွင်းပြီး
သော်။ သရမှကင်းသော စအက္ခရာ၏ ဗျည်းဖြစ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း။ ထိုဗျည်း၏ တာလုဇဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာရီ
ကာရီယဖြစ်ကုန်သော စအက္ခရာ ယအက္ခရာတို့၏ တာလုဇဟူသော
ဋ္ဌာန်တူဖြစ်ရကား။ ကာရီဖြစ်သော တာလုဇအက္ခရာ၏ ကာရီယ ဖြစ်
သောတာလုဇယအပြုသို့ရောက်ရာသည်ဖြစ်၍။ ၎င်းဆိုပြီးသည့်အတိုင်း
ဗဟုဗ္ဗိဟိကို မထိအပ်ဟု ပရိဟာရ်ဆရာ ဆိုသည်။ ပရိဟာရ် ဆရာ
သည်ဆောင်အပ်သော ဥဒါဟရုဏ်ကို တားမြစ်၍။ သရေတိအနုဝတ္ထန
တောဟုအောက်နှိုက် ဆိုအပ်သော မိမိအယူကိုပြီးစေလိုသော စော
ဒကဆရာသည်။ တံပိန။ လ။ ဝိညာတံတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရနိမိတ်
ကြောင့်သာ သရတို့၏ ကြေခြင်း အစရှိသည်ကို စီရင်သော သရ၏အ
ရာဖြစ်သောကြောင့် ဗျည်း၏ ယအပြုသို့ ရောက်၏ဟူသော စကား
ကိုသင်ပရိဟာရ်ဆရာမဆိုသင့်ဟုစောဒကဆိုသည်။ ။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်
၏ စောဒနာခြင်း၏အခွင့်ကိုမပြုမူ၍ အပြီးဆုံးဖြတ်သောနည်းကို ပြလို
သောပရိဟာရ်ဆရာသည်။ နနသက္ကာ။ လ။ လတ္တမာနတောမိန့်။ ပါဠိလျှော့။
တသ္မာ။ လ။ သုဂုတ္တံ။ လဒ္ဓဂုဏ်။ ။ အဓိပ္ပါယ်။

(၁၈) ဝမောဒုဒန္တာနံ။ ။ ကိမတ္ထမိဒမုတ္တတေ၊ အန္တဘူတာနံ။ အ
စိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဩကာရုကာရာနံ။ တို့၏။ ပရေ။ သော။ သရေ
ကြောင့်။ ကွဗ်။ နှိုက်။ ဝကာရာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၍။ ဣတိဥာပ
နတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၍။ အနန္တရသုတ္တဿ။ အခြားမဲ့သော ယမေဒန္တဿာ
ဒေသောဟူသောသုတ်ကို။ သရေ ကွဗ်ဂ္ဂဟဏာနံ။ တို့၏။ အနုဝတ္ထနံ
ဝိယ။ လိုက်သံကဲ့သို့။ ဣမဿ။ သုတ်သို့။ သရေကွဗ်ဂ္ဂဟဏာနံ။ တို့၏။
အနုဝတ္ထနာတာဝ။ လိုက်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တတော။ ထိုယ
မေဒန္တဿာဒေသော သုတ်မှ။ အာဒေသဂ္ဂဟဏဿ။ ၍။ အနုဝတ္ထန
တောဝ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပ။ ဟောတိ။ မူ။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကား
အတ္ထသံဝတ္ထနာတည်း။ ဩဝ။ ဩလည်း။ ဥဝ။ ဥလည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝိဂ္ဂ

ဟံ။ကို။ ကတွာ။၍။ နန္ဒသမာသဉ္စ။ကိုလည်းကောင်း။ ဩဥယေဝ။ဩဥ
 တို့သည်သာလျှင်။ အန္တာ။အစိတ်တို့တည်း။ ဩဒုဒန္တာ။ ဩဥတို့သည်
 သာလျှင် အစိတ်တို့။ ဣတိ။သို့။ ကမ္မ ဓာယရဉ္စ။ ကိုလည်းကောင်း။
 ကတွာ။၍။ တတော။ထိုသို့သမာသ်ပြုပြီးသည်နောက်မှ။ ဝါ။ တတော
 တဒါကာလေ။ ထိုသို့သမာသ်ပြုပြီးသောအခါရှိက်။ အာဒေသာပေက္ခံ။
 အာဒေသပုန်ကံ့သည်ကို။ ကတွာ။၍။ ဆဋ္ဌန္တဝသေန။ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်အ
 ဆုံးရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဩဒုဒန္တာနန္တိ။ ဟူ၍။ သမ္ပန္နနိယံ။စပ်
 အပ်၏။ဒကာရော။သည်။ မိဿကဒေါသာပဂမနတ္ထံ။ဩဥအက္ခရာတို့၏
 ရောသော မိဿကဒေါသကိုး ပယ်ခြင်းငှာ။ သန္တိဝသေန။ အဂမသန္တိ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်။အာဂတော။လာ၏။ဝမောဒုဒန္တာနန္တိတ္ထေ။သုတ်ရှိက်။
 ယံဝစနံ။ အကြင်ကမ္မဓာရယ် သမာသ်ကိုသာ သိအပ်၏။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ
 သမာသ်ကို မသိအပ် စသောစကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ၏။ တံဝစနံ။ ကို။
 ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ယမေဒန္တဿာဒေသော ဟူသောသုတ်ရှိက်။ ဝတ္တမေ
 ဝ။လျှင်တည်း။ တေသံပန။ ထိုဥဒါဟရုဏ်တို့၏ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိရှိက်စပ်
 လေ။ ။အဓိပ္ပါယ်ရုပ်အနက်ထင်ပြီ)။

(၁၉) ။သဗ္ဗောစန္တိ။ ။ကိမတ္ထံ။ဌာ။ဣဒံ။ကို။ဥစ္စတေ။နည်း။ပရေ။
 သော။သရေ။ကြောင့်။ သဗ္ဗော။သော။ ဗျဉ္စနော။ဗျည်းဖြစ်ပြီးသော။ တိ
 သဒ္ဓေါ။သည်။ ကွမိ။ရှိက်။ စကာရံ။သို့။ ပပ္ပေါတိ။၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။
 ဥစ္စတေ။၏။ (ပဒစ္ဆေဒ၎င်း)။ အနန္တရသုတ္တဿ။သို့။သရေကွမိဂ္ဂဟဏာ
 နံ။တို့၏။ အနုဝတ္တနံဝိယ။ကဲ့သို့။ ဣဓေ။ဤသုတ်သို့။ သရေဂဟဏဿစ။
 ၏လည်းကောင်း။ ကွမိဂ္ဂဟဏဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ အနု ဝတ္တန
 တော။ကြောင့်။ ပရေ။သော။သရေ။ကြောင့်။ သဗ္ဗော။သော။ တိသဒ္ဓေါ။
 သည်။ ကွမိ။ရှိက်။ စကာရံ။သို့။ ပပ္ပေါတိ။၏။ ဣတိအတ္ထော။နာတည်း။
 တေသံပန။ ထိုဥဒါဟရုဏ် တို့၏။ လ။ ဣဝဇ္ဇောယံနဝါတိ သုတ္တေန။
 ဖြင့်။ ဣကာရဿ။၏။ ယကာရံ။ကို။ ကတွာ။၍။ သဗ္ဗဂ္ဂဟဏေန။သဗ္ဗ
 သဒ္ဓါကြောင့်။ တေန။ထိုယအက္ခရာနှင့်။ သဟ။တကွ။ *တကာရဿ။
 ၏။ (စကာရံ၌စပ်)။ သရာ။လ။ လုတ္တေတိသုတ္တနွယံ။ကို။ အဓိကိစ္စ။လိုက်
 ၍။ ဣမိနာ။ဤသုတ်ဖြင့်။ စကာရံ။ကို။ ကတွာ။၍။ ပရနောဘာဝေါဋ္ဌာနေ
 တိသုတ္တေန။ဖြင့်။ နောဘာဝံ။ကို။ကတွာ။၍။ ပရက္ခရံ။သို့။ နေတွာ။၍။ရူပ
 သိဒ္ဓိ။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ ဣမဿပန။ ဤသဗ္ဗောစန္တိ ဟူသော သုတ်

၏ကား။ ဓန္တိတိ။ ဓန္တိဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗေ။ ဆိုအပ်လျက်။ သဗ္ဗေဝဓန္တိတိ။ ခုန့်။ သဗ္ဗေဝ သဒ္ဓါကို ဆိုခြင်းသည်။ တကာရပ္ပဒိဗဒ္ဓဿ။ တအက္ခရာနှင့်စပ်သော။ ယကာရဿာပိ။ ၏လည်း။ အာပဇ္ဇနတ္ထံ။ စအပြစ်သို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တေန။ ကြောင့်။ တိသဒ္ဓေါဗျဉ္ဇ နောတိ။ ဝတ္ထိယံ။ နှိုက်။ အာဟ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဣကာရဿ။ ၏။ ယကာရေ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ တိသဒ္ဓေါ။ သည်။ ဗျဉ္ဇနောနာမ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။ (တေနသဟတကာရဿစကာရံနှိုက် ယနှင့် တအက္ခရာ တူရကား။ တူကို စပြုသည်ဟု သိစေသည်။ ။ တိသဒ္ဓေါသဗ္ဗေဝ သရေပရေသာ ဝတ္ထိနှိုက် မဆိုမူ၍။ ဗျဉ္ဇနောကို အဘယ်ကြောင့်ဆိုအပ်သနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဣမဿပန။ လ။ အာပဇ္ဇနတ္ထံ။ တေနာဟ တိသဒ္ဓေါဗျဉ္ဇနောတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဓန္တိသာမဆိုမူ၍ သဗ္ဗေဝသဒ္ဓါကို ဆိုခြင်းသည်။ တအက္ခရာနှင့်စပ်သော ယ၏လည်း စအပြစ်သို့ရောက်သည်ကိုသိမိမ့်သောငှာ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနောကိုဆိုသည်ဟူလေ။ ။ ဗျဉ္ဇနောဟူသော ဝတ္ထိအတွင်းကို ထောက်၍။ သဗ္ဗေဝအရသည် သရနှင့် တဗျည်း နှစ်ပါး ကိုသာ သဗ္ဗေဝ ဟုမလိုအပ်ကောင်း။ ယနှင့်စပ်သော တူကိုလိုအပ်၏ဟု နှလုံးထား၍။ တကာရပ္ပဒိဗဒ္ဓဿမိန့်သည်။)

(၂၀) ဒေါဿစ။ ။ (သမ္ပန္နပဒေန္တဒေဝင်ပြီ)။ အနန္တရသုတ္တဿ။ သို့။ သရေကွစိဂ္ဂဟဏာနံ။ တို့၏။ အနုဝတ္တနံပိယ။ ကဲ့သို့။ ဣဓ။ သရေ ဂဟဏဿစ။ ၏လည်း ကောင်း။ ကွစိဂ္ဂဟဏဿစ။ ၏လည်း ကောင်း။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ဧကာရဿ။ ၏။ ကွစိ။ နှိုက်။ ဒကာရာဒေသော။ ဒအက္ခရာဟု ဆိုအပ်သော အာဒေသသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ နာတည်း။ စဂ္ဂဟဏဗလံ။ စသဒ္ဓါ၏အကျိုးကို။ သယမေဝ။ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ဝါ။ အရှင်မဟာ ကစ္စည်းဆရာသည်ပင်။ ဝက္ခတိ။ လတ္တံ့။ ဣတရံပန။ ဣဓေဝဟူသောရုပ်သဉ်ကား။ ကွစိဂ္ဂဟဏဗလံ။ ကွစိ သဒ္ဓါ၏ အကျိုး တည်း။ တဿပန။ ထိုဣဓေဝဟူသော ဥဒါဟရုဏ်၏ကား။ စဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ ဣမဿ။ ဤသုတ်နှိုက်ပြအပ်သောအက္ခရာ၏လည်း။ အညံ့။ ဒအပြုမှ တပါးသော ဟအပြုကိုလည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ။ အက္ခရာမှတပါး ကုန်သော ဒအက္ခရာ၊ တအက္ခရာ အစရှိသည်တို့ ၏လည်း။ အညာနိစ။

ဒအပြုမှတပါးကုန်သော တအပြု၊ ခုအပြု စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။
ဒသေန္တော။ ပြုလိုသောဆရာသည်။ သာဟုဒဿနမရိယာယန္တိ အာဒိ။
ကို။ အာဟ။၏။ ဟိယုတ္တံ။ဆိုသင့်စွ။ နိပါတာ။နိပါတ်ပုဒ်တို့သည်။ အနေ
ကတ္တာ။ များသောအနက်ရှိကုန်၏။ စသစွံ။ ၏။ ဥပသဂ္ဂနိပါတာစ။ ပစ္စ
ယာစက္ခုမေတယော။ နေကာနေကတ္ထဝိသယာ။ ဣတိနေရုတ္တိကာဗြုဒန္တိ။
၍။ အာစရိယေဟိ။ တို့သည်။ ဝုတ္တံ။၏။ ။ဥပသဂ္ဂနိပါတာစ။တို့
သည်လည်း ကောင်း။ ပစ္စယာစ။ တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဣမေတ
ယော။ ဤသုံးပါး တို့သည်။ အနေကာ။ များကုန်၏ ။အနေကတ္ထဝိသ
ယာ။ များသော အနက်လျှင် အရာရှိကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ နေရုတ္တိကာ။
သဒ္ဓါဆရာတို့သည်။ အဗြုဝံ။ ဆိုကုန်၏။ ။(ဤတွင် သုတ္တဝိဘာ
ဂေန ဗဟုဓာသိယာ တောဒဿ ယထာသုဂတောဟု ဝုတ္တိန္တိန် ဆို
လျက်အဘယ်ကြောင့် သုတ္တဝိဘာဂ အကျိုးကိုလည်း စသဒ္ဓါ၏အကျိုး
သာပြု၍၊ ဂ္ဂဟဏေနဣမဿစ။ လ။ မရိယာနန္တိ အာဒိမာဟဟုဆိုအပ်
လေသနည်းဟူမူ။ ။ထိုသုတ္တဝိဘာဂ၏စသဒ္ဓါအကျိုးသာ ဖြစ်သော
ကြောင့်ဆိုသည်ဟူလို။ ။ထိုသို့သုတ္တဝိဘာဂသည် စသဒ္ဓါ၏အကျိုး
ဖြစ်သော်၊ ဝုတ္တိန္တိန် စသဒ္ဓါအကျိုးမှ အသီး။ သုတ္တဝိဘာဂေနဟု အ
ဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်သနည်းဟူမူ။ စသဒ္ဓါ၏သုတ္တဝိဘာဂ အနက်ကို
ဟောတတ်သောကြောင့် အသီးပင်ဆိုအပ်သည် ဟူလို။ ။စသဒ္ဓါ၏
သုတ္တဝိဘာဂအနက်ကိုဟောသဖြင့်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူ။ ။
သုဂတောစသည်တို့ရှိ။ အနိမိတ္တာဒေသဖြင့် ပြီးခြင်း အကျိုးရှိသည်
ဟူလို။ ။စသဒ္ဓါ၏နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် သုတ္တဝိဘာဂ မရှိသော်
လည်း အနိမိတ္တာဒေသ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လောဟူမူ။ ။ဖြစ်ရာသည်
မှန်၏။ သုတ္တဝိဘာဂေနဗဟုဓာသိယာသည် ရှေးပါဌဟောင်း မဟုတ်
ဖြစ်တိသော်။ ။ဂါထာန္တိန် အနေကာ သဒ္ဓါဖြင့် ဥပသာရ နိပါတ်
ပစ္စည်းတို့၏ အသီးအသီးများသည်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏။ အနေကတ္ထဝိသ
ယာဖြင့် ဥပသာရပုဒ် စသည်တို့တွင် တချချသည်လည်း များသောအ
နက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြ၏။ သုဂတောတိ ဣမဿပန။ ရုဏ်၏ကား။
သုပဗ္ဗဿ။ သုရှေးရှိသော။ ဂဒ။ ဂဒသည်ကား။ ဗျတ္တိယံ။လိမ္မာသော။
ဝါစာယံ။စကား၌။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣစ္စေတဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ပ။
လန္တောတုသညာဒိဿ။ ရအပ်သောတုသညာရှိသော။ ပ။ လုတ္တာနု

ဗန္ဓဿ။ ချေအပ်သောဓာတ်၏ အစိတ်ဖြစ်သော။ လ။ တပစ္စန္ဓဿ။
 တပစ္စည်းအဆုံးရှိသော သုဂဒဏဟူသောသဒ္ဒါ၏။ လ။ ကာရိတမိဝ။
 ကာရိက်ပစ္စည်းကိုကဲ့သို့။ ကတွာ။ ဤ။ လ။ ဇာမိ။ ဇာအနုဗန်ကို။ လုတ္တေ။
 သော်။ ဝုဒ္ဓိမ္မိ။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။ သော်။ အဂတိဂဏတ္တာ။ အာဂတိဂိုဏ်း
 ဖြစ်သောကြောင့်။ ဗာဠာဒိပက္ခေပေနေဝ။ ဗာဠာအစရှိသော ဂိုဏ်းနှိုက်
 ထည့်သဖြင့်သာလျှင်။ ဗာဠာဒိနံဝါတိတ္ထေ။ သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။
 အကတွာ။ ဝုဒ္ဓိမပြုမူ၍။ (နောက်ကိုထင်ပြီး။ သုဂတောသည်ဗာဠာဒိဂိုဏ်း၌
 ဝင်သောကြောင့်။ ဗာဠာဇေတိ ဗာဠာဇေတိဟု ခွဲရုပ် ဖြစ်သကဲ့သို့ သော
 ဂတောသုဂတောဟုခွဲရုပ်ဖြစ်သင့်ရကား။ ထိုကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဗာဠာဒိနံ
 ဝါတိ တ္ထေဝါဂ္ဂဟဏေနအကတွာ မိန့်သည်။) တေနေဝ။ ထိုသရလော
 ပေါစသောသုတ်ဖြင့်လျှင်။ ပကတိဘာဝံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။ ခမ္မိ။ ခအနုဗန်ကို။
 လုတ္တေ။ ချေပြီးသော်။ ။ ဒုက္ခဒန္တိဣမဿပန။ ရုဏ်၏ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိ၌
 စပ်)။ ဒုပုဗ္ဗဿ။ ဒုရှေးရှိသော။ ကရ။ သည်ကား။ ကရဏေ။ ၌။ ဝတ္တတိ။ ၏။
 ဣစ္စေတဿ။ သော။ လဒ္ဓဓာတုသည်ဒိကဿ။ ရအပ်သောဓာတုသည်
 အစရှိသော။ ပ။ တပစ္စယန္တဿ။ တပစ္စည်းအဆုံးရှိသော။ လ။ လုတ္တရကာ
 ရဿ။ ချေပြီးသောရအက္ခရာရှိသော ဒုကတဟူသော သဒ္ဒါ၏။ ဓာတု
 ပစ္စယဝိဘတ္တိဝိဇ္ဇိတံ။ ဓာတ်ပစ္စည်း ဝိဘတ်တို့သည် ကြဉ်အပ် သော။
 အတ္တဝံ။ အနက်ရှိသောပုဒ်သည်။ လိင်္ဂံ။ မည်၏။ ဣတိဝတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။
 လိင်္ဂါဘာဝါ။ လိင်၏အဖြစ် မရှိသေးဖြစ်သောကြောင့်။ သျာဇ္ဈုပ္ပတ္တိမ္မိ။
 သိအစရှိသော ဝိဘတ်၏ သက်ခြင်းသို့။ အသမ္ပတ္တေ။ မရောက်ရာသည်
 ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ (ဇာဒ္ဓိတဉ်သည်ကို ညွှန်းသည်။) ဥပသဂ္ဂ
 ပရဿ။ ဒုဟူသောဥပသာရပုဒ်မှ နောက်ဖြစ်သော။ ကကာရဿ။ ၏။
 ပ။ နွေဘာဝံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။ (ဥဒုနိတောဒ္ဓိတ္တံဟူ၏)။ ။ ဂန္ဓဗ္ဗောတိ
 ဣမဿပန။ ၏ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိ၌စပ်)။ ဂမ။ ဂမသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။
 သပ္ပ။ သပ္ပသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ ဂတိမ္မိ။ နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣစ္စေ
 တဿ။ သော။ လ။ တဗ္ဗပစ္စယန္တဿ။ တဗ္ဗပစ္စည်းအဆုံးရှိသောဂမတဗ္ဗ
 ဟူသော သဒ္ဒါ၏။ ရကာရောဇေတိ ဣမဿ။ ရကာရောစ ဟူသော ဤ
 သုတ်၏။ ဝုတ္တာမိဏာရံ။ ဆိုအပ်သောအရာကို။ အမိကိစ္စ။ ဤ။ ဂမ။ လ။
 မန္တောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဧကာရဿ။ ၏။ လောပေ။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။ သော်။
 တဒုပဝါဒါ။ ထိုမအက္ခရာ၏ ကြေခြင်းကိုဖြစ်၍။ ဝါ။ ဖြစ်သောကြောင့်။

ဂမ။လ။ဒီသုနုတ္တိသုတ္တေန။ဖြင့်။ မကာရဿ။၏။ နကာရံ။ကို။ ကတွာ။
 ချံ။ သျာဗျုပ္ပတ္တိဉ္စ။ကိုလည်း။ ကတွာ။ဤ။ဂန္ဓဗ္ဗတိ။ဤ။ ရူပေ။ကို။ကတေ
 ပြုပြီးသော်။ဝဂ္ဂဟဏေန။လ။ (ဝေဒိတဗ္ဗာဒ်စပ်)။ ဝါ။အဿ။ထိပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဂကိမတ္တံ။ ရောက်ခြင်းမျှသည်။ အတ္တိ။၏။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။
 သဒ္ဓါဒိတော။ ဣတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ ဣပစ္စယာဒိဉ္စ။ကိုလည်း။ ကတွာ။
 လ။ဝေဒိတဗ္ဗာဒ်စပ်။ ။အတြိဇော။ဣမဿပန။ ရုပ်၏ကား။ အဒ။
 သည်ကား။ ဘက္ခနေ။စားခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣတိဣမဿ။
 ဤသို့သဘောရှိသော။ လ။ ချာဒိတိမန်စေတော။ ဝါတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။
 မန်ပစ္စယန္တဿ။ မန်ပစ္စည်းအဆုံးရှိသောအဒမန် ဟူသောသဒ္ဓါ၏။ ပုန။
 တာဘန်။တောဂဟဏေန။ တောသဒ္ဓါဖြင့်။ မကာရဿ။၏။ တကာရေ။
 ကို။ ကတေ။သော်။ ပုဗ္ဗဒကာရဿ။ ရှေးဖြစ်သောဒအက္ခရာကို။ ဣဓ။
 ဤသုတ်နှိုက်။ ဝဂ္ဂဟဏေန။ဖြင့်။ တကာရံ။ကို။ ကွစိ။လ။လောပါဂမာ
 စေတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ နလောပံ။နအက္ခရာကြေခြင်းကို။ ကတွာ။ဤ။ အတ္တ
 သဒ္ဓါ။ကို။ နိဗ္ဗာဒေတွာ။ဤ။ တမေဝ။ထိုအတ္တသဒ္ဓါကိုပင်လျှင်။ ဥပပဒံ။
 အနီးနှိုက်တည်သောပုဒ်ကို။ ကတွာ။ ဤ။ ဇန။သည်။ ဇနနေ။ ဖြစ်ခြင်း
 အနက်နှိုက်။ ဇနိ။သည်။ ပါတုဘာဝေ။ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းအနက်နှိုက်။
 ဝတ္တတိ။၏။ ဣတိ။သို့။ ဗ္ဗိန္ဒံ။ နှစ်ပါးကုန်သော ဓာတ်တို့တွင်။ အညတ
 ရဿ။ တပါးပါးသော။ လဒ္ဓဓာတု သညာဒိဿ။ ရအပ်သော ဓာတု
 သညာအစရှိသော သဒ္ဓါ၏။ (ရူပေကတေ နှိုက်စပ်)။ အတ္တ သဒ္ဓတော။
 နောင်မှ။ ကွစိတောပဉ္စမျတ္တေ တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တောပစ္စယာဒိ။ ကို။
 ကတွာ။ဤ။ အတ္တတော။မိမိမှ။ ဇာတံ။ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိအတ္ထေ။
 နှိုက်။လ။ ကွစိလောပံ။ကို။ ကတွာ။ဤ။ သမာသဉ္စ။အတ္တတောဇောအတ္တ
 ဇောဟူသော သမာသ်ကိုလည်း။ ကတွာ။ဤ။ လ။ ဝိဘတ္တိလောပံ။ကို။
 ကတွာ။ဤ။ဝတ္တနယေန။ဖြင့်။ လ။တ္တကာရဿ။၏။ တြကာရံ။တြိအက္ခရာ
 ကို။ကတွာ။ဤ။ရူပသိဒ္ဓိဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ကုလုပကောတိ ဣမဿပန။ ၏။
 ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိနှိုက်စပ်)။ ကုလသဒ္ဓါပပဒဿ။ ကုလသဒ္ဓါအနီး၌တည်
 သော။ ဥပပုဗ္ဗဿ။ ဥပရှေးရှိသော။ ဂမ။ လည်းကောင်း။ သပ္ပ။လည်း
 ကောင်း။ ဂတိမ္ပိ။နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣစ္စေတဿ။သော။လဒ္ဓဓာတုသညာ
 ဒိဿ။သဒ္ဓါ၏။ (ရူပေကတေနှိုက်စပ်)။ ကုလံ။အိပ်သို့။ ဝါ။ အမျိုးသို့။
 ဥဂဂစ္ဆတိ။ကပ်တတ်၏။ ဣတိအတ္ထေ။နှိုက်။ ကွစိစေတိ သုတ္တေန။ဖြင့်။

ကွပ်ပစ္စယာဒိံ။ ကို။ ကတွာ။ ခြံ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဤ။ ။ မဟာသာလောတိ
 ဣမဿပန။ ဤကား။ ယဿ။ အကြင်သူအား။ မဟန္တံ။ များသော။ သာ
 ရံ။ ဥစ္စာဟူသောအနှစ်သည်။ အတ္ထိ။ ဤ။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ လ။ မဟန္တ
 သဒ္ဓဿ။ ဤ။ ကွပ်စေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကွပ်ပစ္စယာဒိံ။ ကို။ ကတွာ။ ခြံ။
 ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဤ။ မဟာဒေသံ။ မဟာအပြုကို။ ကတွာ။ ခြံ။ ဟေဋ္ဌာ။
 အောက်ရပ် တို့နှိုက်။ ဝုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ သမာသတ္တာ။ သမာသ်ဖြစ်
 သောကြောင့်။ နာမမိဝ။ ကဲ့သို့။ ကတွာ။ ခြံ။ တတော။ ထိုနာမ်ဦးပြီး
 သည်နောက်မှ။ သိဝိဘတ္တိံ။ ကို။ လ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဤ။ ။ ဂဝဇောတိ
 ဣမဿပန။ ဤကား။ ဂေါသဒ္ဓုပ ပဒဿ။ ဂေါသဒ္ဓါအနီးနှိုက် တည်
 သော။ အယ။ အယသဒ္ဓါသည်။ ဂတိမ္ပိ။ နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ဤ။ ဣစ္စေတဿ။
 သော။ လဒ္ဓဓာတု သညာ ဒိဿ။ ဤ။ ဂေါဝိယ။ နွားကဲ့သို့။ အယ
 တိ။ သွားတတ်၏။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ ဓာတွာမိကာရံ။ ဓာတ်၌မီရင်အပ်
 သောဓာတုလိင်္ဂဟိ ပရာပစ္စယာ ဟူသော ပရိတာသာသုတ်ကို။ အမိ
 ကိစ္စ။ ဝိသရုဇပဒါဒိတောဏောတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဏပစ္စယန္တဿ။
 ဏပစ္စည်းအဆုံးရှိသော။ ဃာဇ္ဇာဒိ ပက္ခေပေန။ ဃာဇ္ဇာဒိဂိုဏ်း၌ ထည့်သ
 ဖြင့်သာလျှင်။ အကံတဝုဒ္ဓိဿ။ မပြုအပ်သောဝုဒ္ဓိရှိသော အယသဒ္ဓါ၏။
 နာမမိဝ။ ကဲ့သို့။ ကတွာ။ ခြံ။ ပုဗ္ဗပဒေ။ ရှေးဖြစ်သောဂေါဟူသော ပုဒ်
 နှိုက်။ ဩကာရဿ။ ဤ။ (အဝါဒေသံ၌စပ်)။ ပရေ။ နှောင်းသော။ သရေ။
 ကြောင့်။ လ။ အဝါဒေသံ။ အဝအပြုကို။ ကတွာ။ ခြံ။ ဂဝယောတိ ရူပေ။
 ကို။ ကတေ။ သေဝ်။ လ။ တဗ္ဗာ။ ဤ။ ။ ကုဗ္ဗတောတိ ဣမဿပန။ ဤကား။
 ကရ။ သည်ကား။ ကရဏေ။ နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ဤ။ ဣစ္စေတဿ။ သော။
 လဒ္ဓဓာတုသညာဒိဿ။ ဤ။ လ။ ဓာတုမှာ။ ကရဓာတ်နောင်မှ။ ဩပစ္စ
 ဟံ။ ကို။ ဥတ္တမောကာရောစေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တဿ။ ထိုဩအက္ခရာ
 ၏။ ဥကာရံ။ ကို။ ကတွာ။ ခြံ။ တမေဝ။ ထိုဥတ္တမောကာရော ဟူသော
 သုတ်ကိုပင်။ အမိကိစ္စ။ ကရဿကာရော စေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ က
 ကာရဂတဿ။ ကအက္ခရာနှိုက်တည်သော။ အကာရလ။ ဤ။ ဥကာရံ။
 ကို။ ကတွာ။ ခြံ။ ကွမိ။ လ။ ရကာရဿ။ ဤ။ လောပံ။ ကတွာ။ ခြံ။ ဣဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏာဗျလဟိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပရကာရဿ။ ကာရီဖြစ်သော ဩအက္ခရာ
 ၏ကာရီဖြစ်သော နောဏ်ဥအက္ခရာ၏။ ဝါ။ ကအက္ခရာမှနောက်ဖြစ်
 သာဥအက္ခရာ၏။ လ။ သညံ။ ကို။ ကတွာ။ ခြံ။ ဗျလနမိယုဝါသရေဝါ

တိသုတ္တံ။ ကိ။ အဓိကိစ္စ။ ဤ။ ယဝကာရောစတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တဿ။ ထိုလ
 အမည်ရှိသောဥ၏။ ဝကာရာဒေသံ။ ဝအက္ခရာဟုဆိုအပ်သော အာ
 ဒေသကို။ ကတွာ။ ဤ။ လ။ တဿ။ ထိုအက္ခရာ၏။ ဧဘာဝံ။ ကိ။ ကတွာ
 ဝါ။ ဤသာလည်းကောင်း။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ဩပစ္စည်း၏ ကာရိယ
 ဖြစ်သောဥသကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ကအက္ခရာ၏ အစိတ်ဖြစ်သော
 အအက္ခရာ၏ကာရိယဖြစ်သောဥသရ၏ ဝါ။ (ရှေးဥသရ၏သော်လည်း
 သာမန်ပေး)။ လ။ ဥဝါဒေသံ။ ဥဝအပြုကို။ ကတွာ။ ဤ။ ပရကာရဿ။ နောက်
 ဖြစ်သောဩပစ္စည်း၏ ကာရိယဥ၏။ ဝမောဒုဒန္တာနန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။
 ဝကာရာဒေသံ။ ကိ။ ကတွာဝါ။ ဤသာလည်းကောင်း။ နေတဗ္ဗံ။ ဆောင်
 အပ်သည်ကို။ နေတွာ။ ဤ။ (၎င်းနှစ်နည်းတွင် ရှေးနည်းနှိုက် ဩပစ္စည်း
 ၏ကာရိယကိုသာ ဝပြု၍ ဝကို ဧတော်ပြု၍ ဗ္ဗပြုသည်။ နောက်နည်း
 နှိုက်က၏အစိတ်ဖြစ်သော ဥအက္ခရာကိုဥဝပြု၍။ ဩပစ္စည်း၏ ကာရိ
 ယဖြစ်သောအကိုဝပြု၍ ဝကိုဝသို့ကပ်၍ဗ္ဗပြုသည်။ ဤသည်လျှင်အထူး
 တည်း။ ဤနောက်နည်းနှိုက် ဝမောဒုဒန္တာနံသုတ်၏ ဩပစ္စည်းကာရိယ
 ဥကိုဝပြုသည်အရာမှာ။ ဩဒုဒန္တာနံနှင့်ဟပ်၍ကြံလေ)။ ။ ကုဗ္ဗန္တသဒ္ဓ
 တော။ ကုဗ္ဗန္တသဒ္ဓါနောင်မှ။ သဝိဘတ္တိ။ ကိ။ ကတွာ။ ဤ။ သဝိဘတ္တိဿ။
 ဝိဘတ်နှင့်တကွသော။ န္တသဒ္ဓဿ။ န္တသဒ္ဓါ၏။ တောအာဒေသံ။ ကိ။ လ။
 တဗ္ဗာ။ ၏။ ။ သကေတိဇ္ဈမဿပန။ ၏ကား။ သသဒ္ဓါ။ သသဒ္ဓါနောင်မှ။
 သဿ။ မိမိ၏။ ဣဒံ။ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ ဣရာဂါ။ လ။ စေတိ
 သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဣပစ္စယံ။ ကိ။ ကတွာ။ ဤ။ ဝတ္တတ္တာန မပ္ပယာဂေါတိ
 သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဣဒံသန္တံ။ ကိ။ အပ္ပယောဂံ။ မယှဉ်ခြင်းကို။ ဝါ။ လ။ ပပ္ပယော
 ဂေါတိ။ ဤ။ ပရိဘာသတော။ ပရိဘာသလာသောကြောင့်။ ။ ဣဒံသန္တံ။
 ကိ။ အပ္ပယောဂံ။ ကိ။ ကတွာ။ ဤ။ လ။ တေသံဂဟဏေန။ ဖြင့်။ လ။ ကတွာ။
 ဤ။ သယသဒ္ဓါ။ နောင်မှ။ တဒ္ဓိတတ္တာ။ ကြောင့်။ နာမမိဝ။ ကဲ့သို့။ ကတွာ။
 ဤ။ လ။ တဿာပိ။ ထိုသိအစရှိသောဝိဘတ်၏လည်း။ အနိယမပ္ပသင်္ဂေ။
 အမှတ်မဲ့လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သတိ။ သော်။ လ။ တဿ။ ထိုဗဟုဝစ်
 ယောဝိဘတ်၏။ ကောရာဒေသံ။ ကိ။ လ။ တဗ္ဗာ။ ၏။ ။ နိယံပုတ္တန္တိ
 ဣမဿပန။ ၏ကား။ နိပုဗ္ဗဿ။ သော။ ဇန။ သည်ကား။ ဇနဇန။ နှိုက်။ ဝတ္တ
 တိ။ ၏။ ဣစ္စေတဿ။ သော။ လဒ္ဓဝာတုသဉ္ဇာဒိဿ။ ၏။ အတ္တာနံ။ မိမိ
 ကို။ နိဿာယ။ ဤ။ ဇာတော။ ၏။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ ကွတိ သုတ္တေ

နု။ ဖြင့်။ ကွပ်စွယာဒိ။ ကို။ ကတွာ။ ခန္တိရူပေ။ ကို။ လ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
 ၏။ နိယတောတိဇ္ဈမဿပန။ ၏ကား။ နိပုဗ္ဗဿ။ သော။ ယတိ။ ယတိ
 သဒ္ဓါသညကား။ ပတိယတနေ။ အားထုတ်ခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။
 ၏။ ဣစ္စေတဿ။ ၏။ လဒ္ဓဓာတုသညာဒိဿ။ သော။ ပ။ ဣပစ္စယန္တဿ။
 သော နိယတသဒ္ဓါ၏။ ကာရိတံဝိယ။ ကဲ့သို့။ ရူပေ။ သည်။ နိပ္ပန္နံ။ ပြီး
 လတ်သော်။ လ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၏။ ဘဇ္ဈောတိဇ္ဈမဿပန။ ၏ကား။
 ဘရ။ ကား။ ဓာရဏပေါသနေသု။ ဆောင်ခြင်း အနက် မွေးမြူခြင်း
 အနက်တို့၌။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိဇ္ဈမဿ။ သော။ လဒ္ဓဓာတု သညာဒိဿ။
 ဓာတ်ဟု ရအပ်သောအမည် အစရှိသော ဘရသဒ္ဓါ၏။ ဘရတိ။ မွေးမြူ
 တတ်၏။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ လ။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ကုဗ္ဗတောရုပ်နှိုက်။
 ဝတ္တနယေန။ ရအက္ခရာကိုချေသောနည်းဖြင့်။ လ။ တဗ္ဗာ။ ၏။ နိပ္ပတ္တိ
 တိဇ္ဈမဿပန။ ရုဏ်၏ကား။ နိပုဗ္ဗဿ။ သော။ ငဒ။ သည်ကား။ ဂတ်မြို့
 နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣစ္စေတဿ။ သော။ လဒ္ဓဓာတုသညာ ဒိဿ။ သော။
 နိပ္ပဇ္ဇတု။ ပြီးစေသတည်း။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ လ။ တိကိတ်တသိဋ္ဌေတိ
 သုတ္တေနဝါ။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိပ္ပဇ္ဇနံ။ ပြီးခြင်း။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ လ။
 တိယောတိသုတ္တေနမိ။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိပစ္စယန္တဿ။ တိပစ္စည်း
 အဆုံးရှိသောနိပဒတိဟူသော သဒ္ဓါ၏။ ဒကာရဿ။ အစိတ်ဖြစ်သော
 ဒအက္ခရာ၏။ တကာရံ။ ကို။ ကတွာ။ ခန္တိရူပေ။ ကို။ လ။ နိပ္ပတ္တိတိ။ ခန္တိရူပေ။ ကို။
 ကတေ။ သော်။ စက္ကဟဏေန။ ဖြင့်။ ပကာရဿ။ ၏။ ဗကာရံ။ ကို။ ကတွာ။
 ခန္တိရူပေ။ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၏။ ဝတ္တိယံ။ နှိုက်။ အာဒိဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။
 နိက္ခမတိတိအာဒိနိ။ တို့ကို။ သင်္ဂဗျာတိ။ ၏။ တဿပန။ ထိုနိက္ခမတိဟူ
 သောရုပ်၏ကား။ နိပုဗ္ဗဿ။ သော။ ကမု။ ကား။ ပဒေဝိက္ခေပေ။ ခြေကို
 ဖြန့်ခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိဇ္ဈမဿ။ သော။ လဒ္ဓဓာတုသညာ
 ဒိဿ။ ၏။ လ။ အနေ က ပစ္စယပ္ပသင်္ဂေ။ များသော ဝိဘတ်ပစ္စည်း၏
 လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သတိ။ သော်။ ဝတ္တိန္ဒာ။ လ။ ပုဗ္ဗိပတ္တိတိ။ ဟူ၍။
 ပရိဘာသံ။ ကို။ ကတွာ။ ခန္တိရူပေ။ ကို။ ဝတ္တမာနာ။ လ။ ဇေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တုာ
 ဒိနံ။ တိအစရှိသောဝိဘတ်တို့၏။ ဝတ္တမာနသည်။ ကို။ ကတွာ။ ခန္တိရူပေ။ ကို။
 မာနာပစ္စုပ္ပန္န တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝတ္တမာနပစ္စယံ။ ဝတ္တမာနဝိဘတ်ကို။
 ကတွာ။ ခန္တိရူပေ။ ကို။ တဿာဝိ။ ထိုဝတ္တမာန ဝိဘတ်၏လည်း။ အနိယမပ္ပသင်္ဂေ။
 သည်။ သတိ။ သော်။ လ။ တဿ။ ထိုဝတ္တမာနဝိဘတ်၏။ ပုဗ္ဗေသံ။ ရှေး

နှိုက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒ။ ခြောက်လုံးသောဝိဘတ်တို့၏။ အထ။ လ။
ပဒါနိတိ။ ဖြင့်။ ပရဿပဒသညံ။ ကို။ ကတွာ။ ချံ။ လ။ တိဗ္ဗယံ။ တိဝိ
ဘတ်ကို။ ဓာတုမှ။ ကမုဓာတ်နောင်မှ။ လ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၏။ ဣမိနာ
နယေန။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ယဿယဿ။ အကြင်အကြင်သို့သော
ကာရိဖြစ်သောအက္ခရာကို။ ယသ္မိံယသ္မိံ။ အကြင်အကြင်သို့သောကာ
ရိယဖြစ်သောအက္ခရာကို။ ကတေ။ သေင်။ နဝိရုဏ္ဏတိ။ မဆန့်။ တဿ
တဿ။ ထိုထိုသို့သောကာရိဖြစ်သောအက္ခရာ၏။ တံတံ။ ထိုထိုသို့သော
ကာရိယဖြစ်သောအက္ခရာကို။ ကာတဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။

(၂၁) ဣဝဇ္ဈောယန္တဝါ။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။
သရေဂဟဏဿ။ ၏။ နိမိတ္တဘာဝေန။ ဖြင့်။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။
ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ဣဝဇ္ဈော။ သည်။ ယကာရံ။ သို့။ နဝါ။ ဖြင့်။
ပပွေါတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ ဣဝေ။ ဣသည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဈော။
တည်း။ ဣဝဇ္ဈော။ ဣသည်သာလျှင်ဝဇ္ဈော။ ဣတိအတ္ထေ။ ဌံ။ လ။ ယောတိ
သုတ္တေန။ ဖြင့်။ သမာသောစ။ သည်လည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တိလောပေါစ။
သည်လည်းကောင်း။ ပကတိဘာဝေါစ။ ပကတိ အဖြစ် သည်လည်း
ကောင်း။ နာမမိဝ။ ကဲ့သို့။ ကတွာ။ ချံ။ ဝိဘတုပ္ပတ္တာဒိနိပ။ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဝုတ္တနယာနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်။
ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣဝဇ္ဈောတိ။ ချံ။ ဝုတ္တာ။ ကြောင့်။ ဤဝဇ္ဈော။ ဤ
ဝဏ်သည်။ ဝါ။ ဤအက္ခရာသည်။ သင်္ဂဟံ။ ဣဝဏ်အက္ခရာ၌သင်္ဂြိုဟ်
ခြင်းသို့။ က။ ထံ။ လျှင်။ ဝစ္ဆတိ။ ရောက်အံ့နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။
တည်း။ သမာနုပတ္တာ။ တူသောသုဘိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ဂဟံ။
သို့။ ဝစ္ဆတိ။ ၏။ ပနဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဝါ။ ပန။ အကျယ်ဆင့်ဦးအံ့။ အဇောတိ။
ချံ။ ဝုတ္တေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ အဇာ။ ဆိတ်တို့သည်။ (ထည့်)။ ဒိဃာရဿ
ကာဠကောဒါတာဒိဘောဒတိန္နာဝိ။ အမြင့်အနိမ့် အမည်းအဖြူ အစရှိ
သောအပြားဖြင့် ပြားကုန်သော်လည်း။ သမာနုပတ္တာ။ တူသောအဇာသ
ဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဇသင်္ဂဟံ။ အဇ၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဝါ။
အဇဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧတထာ။ ထိုအတူ။
ဣဒံသမ္ပဒံ။ ဤသို့သောဥပမာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဓု
လာနမိယုဝါသရေဝါ။ ယဝကာရောဇေတိ သုတ္တာနံ။ တို့ကို။ ဝါ။ တို့၏။
ဝုတ္တတ္တာ။ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမဿ။ ဤသုတ်၏။ အနိယ

တတာ။ မမြဲသောသုတ်၏အဖြစ်သည်။ ပါကဋ္ဌာဝနနူ။ ထင်သည်သာ
မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ထင်လျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဓ။ ဤသုတ်
နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ နဝါသဒ္ဓါကို။ ကတံ။ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။
လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ပယောဇနန္တရသမ္ဘဝတော။ အကျိုးအထူး၏
ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဣဓ။ နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကံ။ အာစရိယေန။ သည်။
ကတံ။ ၏။ (သမ္ပန္န) သံသစ္စံ။ ၏။ ဝါ။ ဝိတ္ထာဝရမိ။ အံ။ နဝါဂ္ဂဟဏေ။
သည်။ အသတိ။ သော်။ ဣဝဏ္ဏဿ။ ၏။ ငရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။
ဣမိနာ။ ဤဣဝဏ္ဏာယံနဝါသုတ်ဖြင့်။ ယကာရာဒေသော။ သည်။ ဟော
တိ။ ၏။ ပုန။ တဘနံ။ ယဝကာရာစေတိသုတ္တဿ။ ကို။ ဝါ။ ၏။ ဝုတ္တတ္တာ။
ကြောင့်။ ကတ္တမိ။ အချို့သောပြုယုဂ်နှိုက်။ တေနပိ။ ထိုယဝကာရာစဟူ
သောသုတ်ဖြင့်လည်း။ ယကာရာ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ပုန။ တဘနံ။ ဈ
လာနမိယုဝါသရေဝါတိသုတ္တဿ။ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ကတ္တမိ။ နှိုက်။
ဣယာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့သောအစီအရင်
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမေဟိ။ ဤသုံးသုတ်တို့ဖြင့်စီရင်အပ်သော အာဒေသ
ဝိမိတို့မှ၊ ဝိနိမုတ္တာ။ လွတ်ကုန်သော။ ကေဝိယောဂါ။ စိုးစဉ်းမျှဖြစ်ကုန်
သောပြုယုဂ်တို့သည်။ ကဒါမိဝိ။ တရံတဆစ်မျှလည်း။ နသိယံ။ မဖြစ်
ကုန်ရာ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသုံးသုတ်တို့ဖြင့်စီရင်အပ်
သော အာဒေသဝိမိတို့မှ လွတ်သော ပြုယုဂ်မရှိဟူသော အနက်ကို
နှစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဓ။ နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ တေန။ ထိုသို့နဝါ
သဒ္ဓါကိုပြုအပ်သောကြောင့်။ ဗေတ္တ။ အကြင်မုတ္တစာဂီ အနုန္တတောအစ
ရှိသောဥဒါဟရုဏ်နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ ယကာရာ။ သည်။
နဟောတိ။ မဖြစ်။ တတ္ထ။ ထိုမုတ္တစာဂီအနုန္တတောအစရှိသော ဥဒါဟ
ရုဏ်နှိုက်။ အညေနာပိ။ ဤသုတ်မှတစ်ပါးသောယဝကာရာစ ဟူသော
သုတ်ဖြင့်လည်း။ ယကာရာ။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တေနေဝ။ ထိုသို့
ယ မပြုရသောကြောင့်လျှင်။ မုတ္တစာဂီအနုန္တတောတိဇ္ဇေ။ ရုဏ်နှိုက်။
ယကာရာ။ သည်။ (ထည့်)။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိပရိဟာရော။ ကွ
စိဂ္ဂဟဏေနာပိ။ ကွစာသဝဏ္ဏံသုတ္တေ ဟူသော သုတ်မှလိုက်သောကွ
စိသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ တဒေသော။ ထိုနဝါသဒ္ဓါသည်ဟောအပ်သောဝိကပ်
အနက်ကို။ ဝိညာယတိနနူ။ သိအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့
သိအပ်လျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ကွစိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ အနုပေက္ခိတွာ။ မငဲ့

မူ၍။ ဣဓ။ ဤသုတ်နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 စောဒနာ။ ဘည်း။ နဝါသဒ္ဓေါပိ။ သည်လည်း။ ကွစက္ကော။ ကွစိသဒ္ဓါ
 သည် ဟောအပ်သောအနက်ရှိ၏။ ဝါ။ ကွစိသဒ္ဓါ၏အနက်ရှိ၏။ ဣတိ
 ဒိပနတ္ထံ။ ဤသို့သော အနက်ကို ပြခြင်းငှာ။ ကွစိဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ အန
 ပေက္ခိတွာ၍။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ ၍။ (သမ္ဗုဒ္ဓံ)။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သမာ
 နတ္ထတ္တာယေဝ။ ကွစိသဒ္ဓါနဝါသဒ္ဓါတို့၏ တူသောအနက်ရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တနာ။ မိမိဟုဆိုအပ်သော ကွစိသဒ္ဓါသည်။
 ဝံတ္တဗ္ဗတ္ထံ။ ဟောအပ်သော အနက်ကို။ နဝါဂ္ဂဟဏမေဝ။ သည်ပင်
 လျှင်။ ဝဒဘိ။ ဟော၏။ ဣတိကတွာဣဒိနာကာရေဏေန။ ကြောင်းကြောင့်။
 ကွစိဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နိဝတ္တတေ။ နစ်၏။ ဝါ။ မလိုက်။ အညယာ။ ကွစိ
 သဒ္ဓါနဝါသဒ္ဓါတို့၏ တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်မှ တပါးသောပြား
 သောအနက်ရှိသောအားဖြင့်။ အတ္ထေ။ ကိ။ ဂယမာနေ။ သော်။ ဣဝဏ္ဏဂ္ဂ
 ဟဏေ။ ဣဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်။ သတိပ။ ရှိလျက်လည်း။ သရေဂဟဏံ။
 သည်။ အနုဝတ္တနံပိယ။ ကဲ့သို့။ ဘိန္ဒုတ္တတ္တာ။ ကွစိသဒ္ဓါ နဝါသဒ္ဓါတို့၏
 ပြားသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနာပိ။ ထိုကွစိသဒ္ဓါ
 သည်လည်း။ ဝတ္တိတဗ္ဗံ။ လိုက်ရာသည်။ သိယာ။ ၍။ ဣတိအယံ။ သည်
 လျှင်။ ပရိဘာရေ။ တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့နဝါသဒ္ဓါကို မြင်သောကြောင့်
 ကွစိသဒ္ဓါ၏ဖြစ်သဖြင့်။ ဥဘော။ နှစ်ပါးကုန်သော ကွစိသဒ္ဓါနဝါသဒ္ဓါ
 တို့သည်။ ဧကတ္တာ။ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ထည့်သည်)။
 ယဒိသိယံ။ ကုန်အံ့။ တနည်း။ ဧ။ ဤသို့ကွစိသဒ္ဓါ နဝါသဒ္ဓါတို့၏ တူ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ဒိသွာ။ ကြောင့်။ ကွစိဂ္ဂဟဏံ။
 သည်။ ယဒိနိဝတ္တတိ။ အကယ်၍မလိုက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝါပရောအသရူ
 ပါတိတ္ထေ။ နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ သတိပ။ ရှိလျက်လည်း။ ကွစာသ
 ဝဏ္ဏံလုတ္တေဘိတ္ထေ။ နှိုက်။ ကွစိဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ အာစရိယေန။ သည်။
 ကတံ။ ၍။ တံ။ ထိုကွစိသဒ္ဓါကို။ ဒိသွာ။ ကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုကွစာသဝဏ္ဏံ
 သုတ္တေသုတ်သို့။ ငါဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နဝတ္တတေ။ မလိုက်။ တသွာ။ ထို
 သို့မလိုက်သောကြောင့်။ ဝါသဒ္ဓေန။ နှင့်။ ကွစိသဒ္ဓေါပိ။ သည်လည်း။
 သမာနတ္ထော။ တူသောနက်ရှိ၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ဆိုခြင်းငှာ။ သက္ကာ။
 တတ်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံ လော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။
 တည်း။ တံ။ ထိုဝါသဒ္ဓေနကွစိသဒ္ဓေါပိ သမာနတ္ထောတိ သက္ကာမန္တံ။

ဟူသောစကားကို။ တယာ။ သင်စောဒကဆရာသည်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ ရာ။
 ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဝါဟိဝိတ္ထာရေမိ။ မဆိုရာသော အကြောင်းကို ခွဲပြီးအံ့
 ဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေတိဇ္ဇတော။ ဝဂ္ဂဟူသောဤသုတ်မှ။ ယဝ။လ။ ဂမာတိ
 ဧတ္ထ။ဤသုတ်သို့။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။သည်။ ဝတ္ထမာနေဝိ။ လိုက်လျက်လည်း။
 ကွမိဩဗျဉ္ဇနေတိဧတ္ထ။ သုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကုဗ္ဗံကုဗ္ဗေန္တော။
 ပြုတော်မူသော။ အာစရိယော။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာသည်။ ဣမေ။
 ဤဝါသဒ္ဓါ ကွမိသဒ္ဓါတို့သည်။ ဘိန္ဒုတ္တာဝ။ ပြားသော အနက်ရှိကုန်
 သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိ။သို့ဥပယတိ။ သိစေ၏။ ဥဘိန္ဒု။
 နှစ်ပါးကုန်သော ဝါသဒ္ဓါ ကွမိ သဒ္ဓါတို့၏။ သမာနတ္ထဘာဝံ။ တူသော
 အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပပေတံ။ သိစေခြင်းငှာ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။
 ကတံ။၏။ (ထည့်)။ ဣတိ။သို့။ မန္တု။ငှာ။ နာဝိသက္ကာ။မတတ်ကောင်း။
 နိက္ခတ္တံ။နှစ်ကြိမ်။ ဥပနေ။သိစေရာနှိုက်။ ယယောဇနာဘာဝါ။ အကျိုး
 အထူးမရှိသောကြောင့်။ တယာ။ သင်စောဒကဆရာသည်။ တံ။ ထို
 ဝါသဒ္ဓေန။လ။မန္တုဟူသောစကားကို။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ ပြန်၍ပေး။ ဣတိအယံ
 ပရိဘာရော။ တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့ ဝါသဒ္ဓါ လိုက်လျက် ကွမိသဒ္ဓါကို
 ပြုသဖြင့်။ ဥဘော။ နှစ်ပါး ကုန်သော ဝါသဒ္ဓါ ကွမိသဒ္ဓါ တို့သည်။
 ဘိန္ဒုတ္တာ။ပြားကုန်သောအနက်ရှိကုန်သည်။ယဒိဘဝေယျံ။ကုန်အံ့။ဧဝံသ
 တိ။သော်။တနည်း။ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေတိဇ္ဇတော။သုတ်မှ။ ယဝ။လ။ ဂမာ
 တိဧတ္ထ။သုတ်သို့။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။သည်။ ဝတ္ထမာနေဝိ။ လိုက်လျက်လည်း။
 ကွမိဩဗျဉ္ဇနေတိဧတ္ထ။နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏဿ။ကို။ ကတတ္တာ။ ကြောင့်။
 ဥဘော။ ကုန်သောဝါသဒ္ဓါကွမိသဒ္ဓါတို့သည်။ ဘိန္ဒုတ္တာ။ ရှိကုန်သည်။
 ယဒိသိယံ။ကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ။ သော်။ တေနဝါဇ္ဇဝဇ္ဇေတိဧတ္ထ။ သုတ်
 နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ ဝိန္ဒုမာနေဝိ။ ရှိလျက်လည်း။ ကွမိပဗ္ဗိပ
 တိဿာတိဧတ္ထ။ သုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏေန။ ကွမိသဒ္ဓါကို ပြုသော
 ကြောင့်။ ဣမေ။ ဤဝါသဒ္ဓါကွမိသဒ္ဓါတို့သည်လည်း။ ဘိန္ဒုတ္တာ။ကုန်
 ၏။ဣတိ။သို့။ မန္တု။ သိခြင်းငှာ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်းသည်မဟုတ်တုံ
 လော။ ဣတိအယံ။လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ တတ္ထေဝ။ ထိုတေနဝါဇ္ဇ
 ဝဇ္ဇေဟူသောသုတ်နှိုက်လျှင်။ နဝါဂ္ဂဟဏဿ။၏။ အဘာဝါ။ကြောင့်။
 တံ။ ထိုနဝါဂ္ဂဟဏေဝိန္ဒုမာနေဝိ စသောစကားကို။ တယာ။ သင်စော
 ဒကဆရာသည်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။မဆိုရာ။ဟိသစ္စံ။၏။ ဝါ။ဝိတ္ထာရေမိ။အံ့။ တတ္ထ။

ထိုတောနဝါဏ္ဏဝဏ္ဏ ဟူသောသုတ်နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နအတ္ထိ။
မရှိ။ အထခေါ။ စင်စစ် သော်ကား။ နဂ္ဂဟဏာဉ္စ။ နသဒ္ဓါသည်လည်း
ကောင်း။ ဝါဂ္ဂဟဏာဉ္စ။ ဝါသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ။ ၏။ စသဗ္ဗံ။
ထိုစကားမှန်၏။ တေစခေါ။ လ။ နဟောန္တိ ဝါတိ။ ၍။ အာဟ။ ၏။ တေန
ဝ။ ထိုကြောင့်လျှင်။ အတိဿစန္ဒဿာတိသုတ္တဝတ္တိယံ။ သုတ်၏ ဝတ္တိ
နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ထပေတွာ။ ၍။ နဂ္ဂဟဏမေဝ။ နသဒ္ဓါသည်သာ
လျှင်။ ဝတ္တတေ။ လိုက်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့ နသဒ္ဓါသာလိုက်၍ ဝါသဒ္ဓါ
မလိုက်သောကြောင့်။ သန္ဓေဟံ။ ယုံမှားခြင်းကို။ အကတွာ။ ၍။ ကွမိ
သဒ္ဓေါစ။ သည်လည်းကောင်း။ နဝါသဒ္ဓေါစ။ သည်လည်းကောင်း။ ဣ
မေဒ္ဓေ။ ဤနှစ်ပါးကုန်သောသဒ္ဓါတို့သည်။ သမာနတ္ထာ။ တူသောအနက်
ရှိကုန်၏။ ဝါသဒ္ဓေါစ။ သည်လည်းကောင်း။ ဝိဘာသာသဒ္ဓေါစ။ သည်
လည်းကောင်း။ ဣမေဒ္ဓေ။ တို့သည်။ သမာနတ္ထာ။ ကုန်၏။ ဣတိဂဟ
တဗ္ဗံ။ ၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ တတ္ထ။ ထိုလေးပါးသော သဒ္ဓါတို့တွင်။
အာဒိယံ။ အစဖြစ်သော ကွမိသဒ္ဓါ၊ နဝါသဒ္ဓါ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း
သည်။ ကတ္တမိ။ အချို့သော။ သန္တိ။ နောပေတိ။ ပဋိသန္ဓာရဝုဗ္ဗဿ စ
သောဥဒါဟရုဏ်တို့၌။ အာဒေသဝိမိ။ အာဒေသအစီအရင်သည်။ ဟော
တိ။ ၏။ ကတ္တမိ။ အချို့သောတတူပမံ။ မုတ္တစာဂိအနုဉ္စတော အစရှိသော
ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်။ အာဒေသဝိမိ။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ။ ကို။ ဒိပေတိ။ ၏။ ဣတရဒ္ဓယံ။ နောက်ဖြစ်သောဝါသဒ္ဓါ၊ ဝိဘာသာ
သဒ္ဓါ နှစ်ခု တို့၏ အပေါင်းသည်။ ဧကသေဝ။ တခုသော ဥဒါဟ
ရုဏ်၏သာလျှင်။ ရူပဒ္ဓယံ။ ရုပ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။ ဇနေတိ။ ပြီးစေ
၏။ ဟိသဗ္ဗံ။ ၏။ ဣဒံပိ။ ဤသို့ဆိုပြီးသော နိပါတ်လေးခုတို့၏ အပေါင်း
ကိုလည်း။ (ယေဘုယျဝသေနဝတ္တံနှိုက်စပ်)။ ဟူ။ ဟူသဒ္ဓါ သည်လည်း
ကောင်း။ ဘူ။ ဘူသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ သတ္တယံ။ သင်ရှားရှိသော
အနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိဧတ္ထ။ ဤပါဠိနှိုက်။ ဘူတိဒံ ဘူဣတိဣဒံ။
ဘူဟူသောဤသဒ္ဓါကို။ (ဝတ္တံနှိုက်စပ်)။ အဘိမဒ္ဓနာနာဝန ပါတုဘဝ
နာဒိအနေကတ္တဝိ။ နှိပ်နင်းခြင်းအနက်၊ ခံစားခြင်းအနက်၊ ထင်ရှားဖြစ်
ခြင်းအနက်အစရှိသော များသောအနက် ရှိသော်လည်း။ ယေဘုယျ
န။ များသောအားဖြင့်။ သတ္တတ္ထဝါစကတ္တာ။ ထင်ရှားရှိသောအနက်ကို
ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဟူဘူသတ္တယန္တိ။ ၍။ ဝတ္တံယ

ထာ။ကဲ့သို့။ ဧဝံတံထာ။တူ။ ယေဘုယျဝသေန။ဖြင့်။ ဝတ္ထံ။၏။တသ္မာ။
ထိုသို့ယေဘုယျအားဖြင့် ဆိုသောကြောင့်။ ယတ္ထ။အကြင်သုတ်နှိုက်။
အာဒိန္ဒယံ။ အစဖြစ်သောကွပ်သဒ္ဓါ၊ နဝါသဒ္ဓါနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။
ဂဟိတံ။၏။ တတ္ထ။ထိုသုတ်နှိုက်။ ဝတ္ထဝိဓာနံ။ ဆိုပြီးသော အစီအရင်
သည်။ ယေဘုယျန။ဖြင့်။ ကတ္ထမိ။ ရုဏ်နှိုက်။ ဟောတိ။၏။ ကတ္ထမိ။
နှိုက်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ တေန။ ထိုကွပ်သဒ္ဓါ၊နဝါသဒ္ဓါဖြင့်။ ဧကဿ။
ရုဏ်၏။ ရူပဒ္ဓယုပ္ပါဒနံ။ ဒွိရုပ်ကို ပြီးစေခြင်းသည်။ ဝါ။ ရုပ်နှစ်ခုတို့၏
ပြီးခြင်းသည်။ အပ္ပကံ။နည်း၏။ ယတ္ထပန။ အကြင်သုတ်နှိုက်ကား။ အန္တ
ဒ္ဓယံ။ နောက်ဖြစ်သောဝါသဒ္ဓါ၊ ဝိဘာသာသဒ္ဓါနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။
ဂဟိတံ။ ၏။တတ္ထ။ထိုသုတ်နှိုက်။ ဝတ္ထဝိဓာနံ။ သည်။ ယေဘုယျန။
ဖြင့်။ ဧကဿ။ရုဏ်၏။ ရူပဒ္ဓယံ။ ဒွိရုပ်ကို။ ဝါ။ ရုပ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း
ကို။ ဇနေတိ။ပြီးစေ၏။ ဣတရံပန။ ဧကရုပ်ကိုပြီးစေခြင်းသည်။ ဝါ။ ရုပ်
တခုကိုသာပြီးစေခြင်းသည်ကား။ အပ္ပကံ။ နည်း၏။ ဣတိ။သို့။ ဒဠဗ္ဗံ။
၏။ အညထာဝိ။ ဆိုပြီးသည်မှတစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ။
ကို။ ဂဟ္တမာနေ။သော်။ တနည်း။ အညထာဝိ။ ကွပ်သဒ္ဓါ၊နဝါသဒ္ဓါတို့၏
ယေဘုယျအားဖြင့် ဧကရုပ်၊အပ္ပကအားဖြင့် ဒွိရုပ်ကိုပြီးစေ၏။ ဝါသဒ္ဓါ၊
ဝိဘာသာသဒ္ဓါတို့၏ ယေဘုယျအားဖြင့်ဒွိရုပ်၊ အပ္ပကအားဖြင့် ဧကရုပ်
ကို ပြီးစေ၏ဟူသောအနက်မှ တစ်ပါးသော ဗျုတ်ရိုက်ပြန်သော အပြား
အားဖြင့်လည်း။ အတ္ထေ။ကို။ ဂဟ္တမာနေ။သော်။ သိရိဇနကော တျာဒိနိ
ဝိယ။ တို့ ကဲ့သို့။ နိပါတာနေကာနေကတ္ထဝိသယာတိဣဒံဝစနံ။ သည်။
ဝစနမတ္တံ။ သဒ္ဓါမျှ သာလျှင်။ သိယာ။ ၏။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။
တည်း။ ဝမောဒုဒန္တာနန္တိ သုတ္တံဝိယ။ဩဉ္ဇဟူသောကာရိယနှစ်ခုရှိသော
ဝမောဒုဒန္တာနံ သုတ်ကဲ့သို့။ ယမေဒန္တဿာဒေသောတိဣမိနာ။ သုတ်
နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ကွ။ဣဒံ။ဤဣဝဏ္ဏောယံနဝါ ဟူသောသုတ်ကို။ ဧကယောဂံ။
တသုတ်တည်းကို။ကတွာ။၍။ယမေဒိဒန္တာနန္တိ။ဟူ၍။ ဝတ္ထု။ဌာ။သက္ကာ
နနူ။လော။ဣတိအယံစောဒနာ။တည်း။ ဥဘိန္ဒဝိ။ ယမေဒန္တဿာဒေသော။
ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ ဟူသော ဤသုတ် တို့၏လည်း။ ဘိန္ဒဝိဿယတ္တာ။
ထူးသောပြားသော အရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယမေဒိဒန္တာနန္တိ။
၍။ ဝတ္ထု။ဌာ။ နသက္ကာ။မတတ်ကောင်း။ ဟိသစ္စံ။ဝါ။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။အံ။
ယမေဒန္တဿာတိဣမိနာ။ဖြင့်။ အန္တသေဝ။ ဗျည်း၏အစိတ်ဖြစ်သော

သေရ၏သာလျှင်။ ယကာရော။ သည်။ (ထည့်)။ ဟောတိ။ ၏။ တေန။
 ထိုဗျည်း၏ အစိတ်၏သာ ယအပြုဖြစ်သောကြောင့်။ အယာတိ ဧတ္တ
 သုတ္တေ။ နှိုက်။ ကောရဿ။ ၏။ အန္တတ္တေ။ ဗျည်းတို့၏အစိတ်၏အဖြစ်
 သည်။ အသတိ။ မရှိသော်။ အာဒိဿ။ အယသဒ္ဓါ၏အစရှိက်တည်သော။
 ကောရဿ။ ၏။ ယကာရော။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣမိနာပန။ ဤဣ
 ဝဇ္ဇောယံနဝါ ဟူသောသုတ်ဖြင့်။ အဝိသေသေန။ ရှေးဣဝဏ်အစိတ်
 ဣဝဏ်ဟု အထူး မမှတ်မူ၍ သာမည အားဖြင့်။ ဣဝဇ္ဇောတိ။ ၍။
 ဝတ္တတ္တာ။ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဒိဿာပိ။ ဗျည်းမှကင်းသော အစဖြစ်
 သောဣဝဏ်၏လည်း။ ယကာရော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တေန။ ထိုသို့ပြု
 အပ် စီရင်အပ်သောကြောင့်။ မာယုနမာဂမောဌာနေတိဧတ္တ။ သုတ်၌။
 ဣဝ။ ဣလည်း။ ဥစ။ ဥလည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဒန္ဓေ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ အာ
 ဒိဿ။ အစဖြစ်သောအက္ခရာ၏။ ဣမိနာ။ ဤဣဝဇ္ဇောယံနဝါ ဟူသော
 သုတ်ဖြင့်။ ယကာရော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တဒတ္ထံ။ ထိုသို့ အစဖြစ်
 သောဣဝဏ်၏ ယပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ။ ဗျည်းမှကင်းသော ဣဝဏ်၏
 လည်းယပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘိန္ဒုယောဂကရဏံ။ ပြားသောသုတ်ကိုပြု
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ တည်း။ ယဝကာ
 ရာစ။ ပသညသ္မစာတိဣမိနာဝ။ ဤနှစ်သုတ်တို့တွင် တသုတ်သုတ် ဖြင့်
 သာလျှင်။ သိတ္တနတော။ ဣဝဏ်၏ယအပြုပြီးသောကြောင့်။ ဣဒမေဝ။ ဤ
 ဣဝဇ္ဇောယံနဝါ ဟူသောသုတ်ကိုပင်လျှင်။ နဝတ္တဗ္ဗံနန။ မဆိုရာသည်
 မဟုတ်တုံလော။ ဣဒံ။ ဤဣဝဇ္ဇောယံနဝါ ဟူသောသုတ်ကိုပင်လျှင်။ န
 ဝတ္တဗ္ဗံယထာ။ ကဲ့သို့။ ယဝကာရာစာတိဣမိနာဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ သိတ္တန
 တော။ ယအပြု၊ ဝအပြု၏ပြီးရာသောကြောင့်။ (လိုက်)။ ယမေဒန္တဿာဒေ
 သော။ ဝမောဒုဒန္တာနန္တိဣဒံသုတ္တဒ္ဓယံပိ။ အပေါင်းကို။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုရာ
 သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိစောဒနာ။ တည်း။ တံ။ ထိုယဝကာရာစ။ လ။
 သိတ္တနတောဟူသောစကားကို။ တယာ။ သင်စောဒက ဆရာသည်။ န
 ဝတ္တဗ္ဗံ။ အပ်။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ဣမသ္မိံ။ ဤဣဝဇ္ဇောယံနဝါဟူသော
 သုတ်သည်။ အသတိ။ မရှိသော်။ သန္တိဝိသယေ။ သန္တိကျမ်း၏အရာနှိုက်။
 ဗျလ္လာနမိယုဝါသရေဝါတျာဒိနာ။ ဖြင့်။ ဣယုဝါဒေသာပိ။ ဣယအပြုဥဝ
 အပြုတို့သည်လည်း။ သိယံ။ ကုန်၏။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုဣဝဏ်ဥဝဏ်တို့
 ၏ဣယအပြုဥဝအပြုကို နှစ်စေခြင်းငှာ။ သိဒ္ဓေ။ လိုအင်သော အကျိုးပြီး

ပြီးကောင်းသည် မဟုတ်လော စောဒနာလိုသည်။ ။အရှင်စောဒကဆရာ။ နဝါသဒ္ဓါကိုမဆိုတန်။ ဣဝဇ္ဈောယံဆိုကပြီးကောင်း၏ဟု သင်စောဒကဆရာဆို၏။ နဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဧကရုပ်သာပြီး၏ဟု သိရခြင်းအကျိုးရှိသည်မဟုတ်လော စောဒကကို အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍။ ထိုအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှာ။ နန္ဒဗျလာန။ လ။ ပါကဇ္ဇာဝမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗျလ။ ပ။ ကာရာစသုတ်တို့ကိုဆိုသောကြောင့်။ နဝါသဒ္ဓါမရှိသော်လည်း ဤသုတ်၏အနိယတအဖြစ်သည် ထင်ရှားသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။စောဒက တင်သောအပြစ်ကို ပယ်ခြင်းငှာ။ ပယောဇနန္တရသမ္ဘဝတောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နဝါသဒ္ဓါဖြင့်ဧကရုပ်ကိုသာ ပြီးစေခြင်း အကျိုးအထူး ဖြစ်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ အကျိုးအထူး ဖြစ်သင့်သောကြောင့် နဝါသဒ္ဓါကို ပြု၏ဆိုသော်။ နဝါသဒ္ဓါမရှိသောကြောင့် အပြစ်အထူး မရှိလေသော်လည်းအကျိုးအထူးဖြစ်သင့်၍ နဝါသဒ္ဓါကိုပြု၏ဟူသော စကားသည် အသို့လျှင် သင့်အံ့နည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ အသတိဟံ နဝါဂ္ဂဟဏေဇံဣမေဟိ။ လ။ သိယံမိန့်။ ကား။ နဝါသဒ္ဓါမရှိသော်။ ဤသို့စီရင်သော အာဒေသတို့မှ လွတ်သော ပြဿနာတို့သည် စိုးစဉ်းမျှမဖြစ်ကုန်ရာဟူသော အပြစ်ရှိရာသည် မုတ္တစာဂါအနုဒ္ဓတောလည်း ရှိသေးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤအရအဘယ်နည်းအမေးကိုဖြေလို၍။ ဣဝဇ္ဈာယ။ လ။ ဣယာဒေသောဟောတိမိန့်။ ပါဌလျှောက်။ အချို့ပြဿနာကို ဣယအပြုဖြစ်ရာ၏။ ဤသည်လျှင် ဤအရဖြစ်ဘိသော်။ ဤသုံးသုတ်တို့ဖြင့် စီရင်အပ်ကုန်သော အာဒေသတို့မှ စိုးစဉ်းသောပြဿနာတို့သည် တရံတဆစ်မျှမရှိသည်မဖြစ်ကုန်ရာဆို၏။ ထိုသို့ဆိုရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်ရှိပါသနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တသ္မာတံ။ လ။ ကတံမိန့်။ ကား။ ထိုသို့ဆိုရသောကြောင့် ထိုအာဒေသတို့မှမလွတ်သော ပြဿနာမရှိဟူသော သံသယကိုမြစ်ခြင်းငှာ ဤသုတ်နှိုက် နဝါသဒ္ဓါကိုပြုသင့်သော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုသို့မြစ်ခြင်းငှာ နဝါသဒ္ဓါကိုပြုရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်ရှိသနည်းအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တေန။ လ။ အနုဒ္ဓတောမိန့်။ ပါဌလျှောက်။ နဝါသဒ္ဓါကိုပြုခြင်းကိုမနာချိသော စောဒကဆရာသည် တပါးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း စောဒနာ ပြန်ဆိုရကား။ နန္ဒကွမိ စသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ ကွစာသဝဇ္ဈာယုတ္တေ သုတ်မှလိုက်သော ကွမိသဒ္ဓါကိုငဲ့၍။ ဣဝဇ္ဈောယံဟူ၍ဆိုက ထိုသုတ်၏ဧကရုပ်သာဖြစ်၏ ဟူသော

အနက်သည် ပြီးကောင်းလျက် ဣဝဇ္ဈောယံသာ မဆိုမူ၍ အဘယ်
 ကြောင့်နဝါသဒ္ဓါကို စီရင်ပြန်သနည်း။ ပုနရုတ္တိဒေါသ မဖြစ်ရာပြီလော
 ဟု စောဒနာလိုသောစောဒကဆရာသည်။ ကသ္မာကွမိ။ လ။ ကတံဟူ
 သောပုဒ်ကိုမိန့်။ ကား။ ကွမိသဒ္ဓါကိုမငဲ့မူ၍ ဤသုတ်နှိုက် နဝါသဒ္ဓါကိုအ
 ဘယ်ကြောင့် စီရင်ပြန်သနည်း။ ကွမိသဒ္ဓါကိုမငဲ့၍ ဣဝဇ္ဈောယံသာ ဆို
 သော်လည်းပြီးကောင်းသည် မဟုတ်တုံလောဟု စောဒနာသည်။ ။န
 ဝါသဒ္ဓါကို အဘယ်ကြောင့် ပြုသနည်း မပြုတန်ဆိုသော်။ နဝါသဒ္ဓါ
 သည် ကွမိအနက်ရှိ၏ဟု သိရခြင်းအကျိုးရှိသည် မဟုတ်။ အဘယ်
 ကြောင့်န ဝါသဒ္ဓါကိုပြုသနည်း မပြုတန်ဟုဆိုသောစောဒကကို အပြစ်
 တင်ဘွယ်ရှိ၍ပယ်လိုရကား။ နနူကွမိ။ လ။ ဝိညာယတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ လိုက်သောကွမိသဒ္ဓါဖြင့်ထိုသုတ်၏ ဧကရုပ်သာ ငြီး၏ဟူသော
 အနက်ကို သိကောင်းပြီ ဖြစ်ဘိသော်။ ။စောဒကတင်သော အပြစ်ကို
 ဖြေလို ရကား။ နဝါသဒ္ဓါပိကွစက္ကောတိဒီပနတ္ထံမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ကွမိသဒ္ဓါသာ ကွမိအနက်ရှိသည်မဟုတ်။ နဝါသဒ္ဓါသည်လည်း ကွမိ
 အနက်ရှိ၏ဟုပြခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။နဝါသဒ္ဓါသည်
 လည်း ကွမိအနက် ရှိသောဟူ၍ ဆို၏။ ထို နဝါသဒ္ဓါ သည် ကွမိ
 အနက်ရှိသည်ကို အကြောင်းသဘောယုတ္တိနှင့်ကင်း၍ သိကောင်း၏ဟူ
 သော အနက်ရောက်၏ဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ သမာနတ္ထတ္တာ
 ယေဝ။ လ။ နိဝတ္တတေမိန့်။ ကား။ နဝါသဒ္ဓါ၊ ကွမိသဒ္ဓါတို့၏တူသောအ
 အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင် ကွမိသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သောအ
 နက်ကို နဝါသဒ္ဓါသည် ဟောသော အကြောင်းကြောင့်။ ကွမိသဒ္ဓါ မ
 လိုက်သောအကြောင်းသဘောယုတ္တိကို ဆ၍သိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။
 ကွမိသဒ္ဓါ၊ နဝါသဒ္ဓါတို့၏ တူသောကြောင့် ကွမိသဒ္ဓါ မလိုက်ဟူသော
 အနွယ်ဗျုတ်ရေကကိုပြခြင်းငှာ။ အညထာ။ လ။ ဝတ္တိတဗ္ဗံသိယာ မိန့်။
 ပါဠိလျှောက်။ ။ကွမိသဒ္ဓါ၊ နဝါသဒ္ဓါတို့၏ တူသောအနက် ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် နဝါသဒ္ဓါကိုမြင်၍ ကွမိသဒ္ဓါ မလိုက်ဟူသော စကားကို
 မနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည်။ ယဒိ
 ဧဝံစသည်ကိုမိန့်။ တနည်းကား။ နဝါသဒ္ဓါကို မြင်၍ ကွမိသဒ္ဓါ မလိုက်
 သောကြောင့် ကွမိသဒ္ဓါ၊ နဝါသဒ္ဓါတို့သည် တူသောအနက် ရှိ၏ဆို
 သော်။ ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကွမိသဒ္ဓါသည် တူသောအနက် ရှိ၏ဟု သိခြင်းငှာ

တတ်ကောင်းသည် မဟုတ်လောဟု စောဒနာလိုသည်ဖြစ်၍။ ယဒိဇံ
ဝါသဒ္ဓေနကွမိသဒ္ဓေါပိသမာနတ္ထောတိသက္ကာမန္တန္တိ မိန့်။ ကား။ ထိုသို့
ကွမိသဒ္ဓါမလိုက်သောကြောင့် ကွမိသဒ္ဓါ။ နဝါသဒ္ဓါတို့ တူသော အ
နက်ရှိလျှင် ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကွမိသဒ္ဓါလည်း တူသောအနက် ရှိသည်ဟုသိ
ခြင်းငှာတတ်ကောင်းရကား။ သမာနတ္ထတ္တာ။ လ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ နိဝတ္တ
တေဟူသော သင်ပရိဟာရ် ဆရာ စကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့
နည်းစောဒနာလိုသည်။ ဝါသဒ္ဓါနှင့် ကွမိသဒ္ဓါသည် တူသော အနက်
ရှိ၏ဟု သိကောင်း၏ဟု သင်စောဒက ဆိုသော်။ အကြောင်းကင်း၍သိ
ကောင်း၏ဟူသော အနက်ရောက်၏ဟု စောဒကကိုမေးဘွယ်ရှိ၍။ ဝါ။
တူသောအနက်ရှိ၏ဟု သိကောင်း၏ဆိုသော်။ ဝါသဒ္ဓါကားဒွိရုပ်။ ကွမိ
သဒ္ဓါကား ဧကရုပ်ကို ပြီးစေသော သတ္တိအထူးရှိသည် မဟုတ်လော
စောဒကကိုမေးဘွယ်ရှိ၍။ နစတံဒိသွာတတ္ထ ဝါဂ္ဂဟဏံ ဝတ္တတေ မိန့်။
ကား။ ထိုကွမိသဒ္ဓါကိုမြင်၍ ကွစာသဝဏ္ဏံ လုတ္တေ သုတ်သို့ ဝါသဒ္ဓါ
မလိုက်ခြင်းတူသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ကွမိသဒ္ဓါကိုမြင်၍ ဝါသဒ္ဓါမလိုက်
ဆိုသော်။ ထိုသဒ္ဓါနှစ်ခုတို့သည် သမာနတ္ထ ဖြစ်၍ပင် မလိုက် လေသ
လော။ ဝါ။ မလိုက်ဆိုသော်။ လိုက်သင့်သောရှေးသုတိနောက်သုတ်အစဉ်
မရှိလေသော်လည်း မလိုက်ချင်း တူသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါနှင့် ကွမိ
သဒ္ဓါတူသောအနက် မဖြစ်ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟု စောဒကကို
မေးဘွယ်ရှိ၍။ ဝါပရော။ လ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံကတံ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
ပါဌ်လျှောက်။ «စောဒကတင်သောအဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းငှာ။ တန္တဝဂ္ဂန္တံ။
လ။ ဘိန္နတ္တာပိမေတိ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပါဌ်လျှောက်။ ကွမိသဒ္ဓါကို
ပြုသော အရှင်မဟာ ကစ္စည်း ဆရာသည်။ ဝါသဒ္ဓါ။ ကွမိ သဒ္ဓါတို့
သည် ပြားသောအနက်ရှိကုန်၏ဟု သိစေတော် မူသောကြောင့်။ ဝါ
သဒ္ဓါနှင့်ကွမိသဒ္ဓါတူသော အနက်ရှိ၏ဟူသော စကားကို သင်စောဒ
ကဆရာမဆိုသင့်မဆိုထိုက် ဖြစ်ဘိသော်။ «ကွမိသဒ္ဓါနှင့် နဝါသဒ္ဓါ
ကဲ့သို့။ ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကွမိသဒ္ဓါသည် တူသောအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
သိမိမ့်သောငှာ ကစ္စည်း ဆရာသည် ဝါသဒ္ဓါလိုက်လျက် ကွမိသဒ္ဓါကို
ပြုတော်မူသည်ဟု သိကောင်းသည် မဟုတ်သောကြောင့်။ နာပိဥဘိန္နံ။
လ။ ပယောဇနာဘာဝါဒိနံ။ နှစ်ကြိမ် သိစေခြင်းနှိုက် အကျိုးမရှိ ဖြစ်
သောကြောင့်။ ဝါသဒ္ဓါ။ ကွမိသဒ္ဓါတို့၏ သမာနတ္ထ အဖြစ်ကို သိမိမ့်

သောဌာလည်းမ တတ်ကောင်းဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤတွင်ဒွိက္ခတ္တုဉာပ
 နေနှိုက်ဒွိက္ခတ္တု၏ အရမှာ ဝါပရော အသရူပါ သုတ်မှဝါ။ ကွစာသ
 ဝဏ္ဏံလုတ္တေနှိုက် ကွစိသဒ္ဓါ တို့သည် သမာနတ္ထ ဖြစ်ကုန်ရာသည် တ
 ကြိမ်။ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေသုတ်မှဝါသဒ္ဓါသည်။ ကွစိဩဗျဉ္ဇနေမှ ကွစိသဒ္ဓါတို့
 သည် သမာနတ္ထဖြစ်ကုန်ရာသည် တကြိမ်ဖြစ်၍ နှစ်ကြိမ်သိစေရာ၌ အ
 ကျိုးမရှိဟူလိုသည်။ ။တေနဝါဠဝဏ္ဏေသုတ်နှိုက် နဝါသဒ္ဓါဟု မှတ်၍
 စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည် ယဒိဇံ စသည်ကိုမိန့်။ တနည်း
 ကား ဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေသုတ်မှ ဝါသဒ္ဓါသည် ယဝမဒနသုတ်သို့ လိုက်
 လျက်။ ကွစိဩဗျဉ္ဇနေ သုတ်နှိုက် ကွစိသဒ္ဓါကို စီရင် သောကြောင့် ဝါ
 သဒ္ဓါ။ ကွစိသဒ္ဓါတို့သည် ဘိန္နတ္ထ ဖြစ်ကုန်၏ ဆိုသော်။ တေနဝါဠ
 ဝဏ္ဏေသုတ်နှိုက်နဝါသဒ္ဓါရှိလျက်။ ကွစိပတိပဒိုဿဟူသော သုတ်နှိုက်
 ကွစိသဒ္ဓါကို စီရင်သောကြောင့်။ နဝါ သဒ္ဓါ။ ကွစိသဒ္ဓါ တို့သည်လည်း။
 ဘိန္နတ္ထဖြစ်ကုန်၏ဟု သိခြင်းငှာတတ်ကောင်းရကား။ ရှေး၌ဆိုအပ်သော
 နဝါသဒ္ဓေါပိကွစတ္ထောဟူသော အနက်သည် အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်းဟု
 စောဒနာလိုရကား။ ယဒိဇံ၊ လ။ သက္ကာမန္တန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အ
 ထက်အတိုင်းဆို။ 'စောဒကတင်သော အပြစ်ကို ဖြေလိုရကား။ တန္တံ
 လ။ အဘာဝါမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ တေနဝါဠဝဏ္ဏေသုတ်နှိုက်နဝါသဒ္ဓါ
 မရှိရကား။ တေနဝါ ဣဝဏ္ဏေတိဇ္ဇေ နဝါဂ္ဂဟဏေ ဝိဇ္ဇမာနေပိ ဟူ
 သောစကားကိုသင်စောဒကဆရာ မဆိုသင့်မဆိုထိုက်တကားဟု ပယ်
 ၍ဖြေသည်။ ။တေနဝါဆိုလျက်နဝါမရှိဟူသောအကြောင်းသည်
 အသို့လျှင် သင့်အံ့နည်းစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ နဟိတတ္ထံ။ လ။ နဂ္ဂဟ
 ဏမေဝဝတ္ထတေမိန့်။ ပါဌလျှောက်ဆစ်၍ဆို။ ထိုသို့ နဝါသည် ကွစိအ
 နက်ရှိ၏ဆိုရသဖြင့်အဘယ်ဂုဏ် ရှိသနည်း။ ဝါ။ နသဒ္ဓါသာ လိုက်၍
 ဝါသဒ္ဓါမလိုက်ဆိုရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်ရှိသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်း
 ငှာ။ တသ္မာသန္ဓေဟံ။ လ။ ဂဟေတဗ္ဗံမိန့်။ ပါဌလျှောက်။ အထူးကိုပြလိုရ
 ကား။ တတ္ထအာဒိဒ္ဓယံဟိ စသည်ကိုမိန့်။ ။ဧကရုပ်ဒွိရုပ်ကို ပြီးစေ၏
 ဟူသောစကားကို နိယမအားဖြင့် အနုရူပဖြစ်၏ဟု ပြခြင်းငှာ ဣဒ္ဓိဟိ
 စသည်ကိုမိန့်။ ကွစိသဒ္ဓါနဝါသဒ္ဓါတို့၏ ဧကရုပ်ကို ယေဘုယျ အားဖြင့်
 ပြီးစေခြင်း၊ ဒွိရုပ်ကို အပ္ပဏအားဖြင့်ပြီးစေခြင်း။ ဝါသဒ္ဓါဝိဘာသာသဒ္ဓါ
 တို့၏ဒွိရုပ်ကို ယေဘုယျအားဖြင့်၊ ဧကရုပ်ကို အပ္ပဏအားဖြင့် ပြီးစေ

ခြင်းမှပြန်၍ဖြစ်သည်ကို အညထာဝရသည်ကို မိန့်ဆိုလေ။ ။ကာရီ
ဖြစ်ကုန်သောဥအက္ခရာ၊ ဩအက္ခရာတို့၏ကာရိယဖြစ်သော ဝအပြုတူ
သောကြောင့် ဝမောဒဒန္တာနံ ဟူ၍ တသုတ်တည်းပြု၍ ထားဘိသကဲ့သို့
ဤဣဝဏ္ဏောယံနဝါ သုတ်ကိုလည်း ကာရီဖြစ်သော ဣဝဏ္ဏအက္ခရာ
တို့၏ ကာရိယ ဖြစ်သော ယအပြုတူသောကြောင့် ယမေဒန္တဿာဒေ
သောသုတ်နှင့်တကွတည်းပြု၍ ယမေဒိ ဒန္တာနံဟု ထားကောင်းလျက်
အဘယ်အကြောင်းနှစ်သုတ်ခွဲ၍ပြုလေသနည်းဟု စောဒနာလိုသော စော
ဒကဆရာသည်၊ နန္ဒိဒံဝမော။ လ။ သက္ကာဝတ္တန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊
အထက်အတိုင်းဆို။ ဝါ။ ဤသုတ်ကိုဝမောဒဒန္တာနံ သုတ်ကဲ့သို့။ ယမေ
ဒန္တဿာဒေသော သုတ်နှင့်ပေါင်း၍ ယမေဒိဒန္တာနံ မဆိုမူ၍အဘယ်
ကြောင့် နှစ်သုတ်ခွဲ၍ဆိုအပ်လေသနည်း စောဒနာလိုသည်။ စောဒက
တင်သော အပြစ်ကို ဖြေလိုရကား။ နသက္ကာ ဥဘိန္တံဝိ ဘိန္တံ ဝိသယတ္တာ
မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နှစ်သုတ်တို့၏ ဘိန္တဝိသယ ဖြစ်သောကြောင့် တ
သုတ်တည်းပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုဘိန္တ
ဝိသယကို အကျယ် ပြခြင်းငှာ။ ယမေဒန္တဿာတိဟိ စသည်ကိုမိန့်။
ကုန်အောင်ဆို။ ။ယဝကာရာစစသောသုတ်တို့ဖြင့် ဣကို ယပြုခြင်းအ
စီအရင်ပြီးပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤသုတ်ကိုမဆိုသင့်ပြီတကား။ အဘယ်
ကြောင့်ပြီးကောင်းပြီးလျက်တဘန်ဆိုပြန်သနည်းဟု စောဒနာလိုရကား။
နန္ဒိဒမေဝစသည်ကိုမိန့်။ နောက်ကိုထင်ပြီ။

(၂၂) ဝေါဒိဿရိပုဗ္ဗောစရဿော။ ။ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။
ဥစ္စတေ။နည်း။ သရမ္ဘာ။ မှ။ ပရဿ။ သော။ ဇေဿ။ ။၏။ အာဒိဘူတာဿ။
သော။ ကောရဿ။ ။၏။ ရိကာရော။ သည်။ ဟောတိ။ ။၏။ ပုဗ္ဗော။ သော။ သ
ရောစ။ သည်လည်း။ ရသော။ သည်။ နဝါ။ အချို့သဖြင့်။ ဟောတိ။ ။၏။
ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ (ပဒစ္ဆေဒ။ ။ရင်း။) သရေဂဟဏဿ။ ။၏။ အနုဝတ္တန
တောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေါဒိဿ။ ဇေသဒ္ဓါ၏ အစဖြစ်သော
အက္ခရာ၏။ ဗျဉ္ဇနပရတ္တာစ။ ဝဗျည်း နှောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ သရေပရေတိ။ ။၏။ အဝစနိယတောစ။ မဆိုအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သရမ္ဘာ။ မှ။ လ။ ဟောတိတိ အတ္ထော။
အတ္ထ သံဝတ္ထနာတည်း။ ဇေဿ။ ဇေ သဒ္ဓါ၏။ အာဒိ။ အတည်း။
ဝေါဒိ။ ဇေသဒ္ဓါ၏အစ။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ လ။ သမာသော။ ကိ။ ကာ

တဗ္ဗော။၏။ သေသံ။ ဩင်းသော စကားသည်။ ဂုတ္တနယမေဝ။ လျှင်
 တည်း။ စသဒ္ဓေါ။သည်။ ဒုတိယတ္ထံ။ နှစ်ခုမြောက်သော ရဿ အပြု
 ကို။သမ္ပိဇ္ဈေတိ။၏။ ဒေဝဒတ္တော။သည်။ ရာဇာ။သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 ဣတိအာဒိသုဝိယ။ တို့နှိုက်ကဲ့သို့။ ကာရိယကာရိနော။ ကာရိယ ကာရိ
 တို့ကို။ အဘေဒဝသေန။ မပြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ။
 ကြောင့်။ သမာနာဓိကရဏံ။ ကာရိက။ာရိယ ဖြစ်ကုန်သော သရရဿ
 အပြုတို့၏တူသော တည်ရာရှိသည်ကို။ ကတွာ။၍။ ပုဗ္ဗောစ ရသော
 တိ။၍။ ဂုတ္တံ။၏။ ဟိယုတ္တံ။စွ။ဒေဝဒတ္တောရန္တံပါပုဏ္ဏာတိ။ ဒေဝဒတ္တဿ
 ရန္တံပါပုဏ္ဏာတိတိ အာဒိသုဝိယ။ အရှေ့သော ပါဠိတို့၌ ကဲ့သို့။ ယတ္ထ။
 အကြင်သုတ်နှိုက်။ ကာရိယကာရိနံ။တို့၏။ ဘေဒံ။အပြားကို။ ကတွာ။၍။
 ဂဟဏံ။သည်။ ဟောတိ။၏။ တတ္ထ။ထိုသုတ်နှိုက်။ ကာရိမ္ပိ။ကာရိသည်။
 ပထမာယ။ နှင့်။ ယုတ္တေ။ ယှဉ်သည်ရှိသော်။ ကာရိယဿ။ ၏။ ဥပ
 ယောဂေန။ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော။ညွှန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ကာရိမ္ပိ။သည်။ ဆမ္ပိယာ။နှင့်။ ယုတ္တေ။သော်။ ကာရိယဿ။၏။
 ပစ္စက္ကေန။ ပထမာဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော။သည်။ ဟောတိ။၏။ တေ။
 သံပနံ။ထိုဥဒါဟရုဏ်တို့၏ကား။(ရူပသိဒ္ဓိနှိုက်စပ်)။ မုခမတ္တဒီပနိယံ။
 မုခမတ္တဒီပနိကျမ်း၌။ ဒုတိယော။သော။ ငရိစ္ဆေဒေါ။သည်။ သမတ္တော။
 ပြီးပြီ။

(၂၃) သရာကတိဗျဉ္ဇနံ။ ။ကိတ္တံ။ဌာ။ ဣဒံ။ကို။ ဥစ္စတေ။
 နည်း။ ပရေ။သော။ ဗျဉ္ဇနံ။ကြောင့်။ သရာခေါ။ တို့သည်လျှင်။ ပကတိ။
 ရူပါနိ။တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဝိကာရံ။သို့။ နအာပဇ္ဇန္တိ။မရောက်
 ကုန်။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ဌာ။ ဥစ္စတေ။၏။ (ပဒစ္ဆေဒ။၎င်း၊ လ။အတ္တော။ နာ
 တည်း။ သရသဒ္ဓဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓဿစ။ ၏လည်း
 ကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟော။ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်သုတ်တို့နှိုက်။ ဥတ္တမေဝ။
 ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတရံပနရူပံ။ ပကတိ ဟူသော ရုပ်
 သည်ကား။ ပပုဗ္ဗဿ။သော။ကရ။သည်။ ကရဏေ။နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။
 ဣတိ ဣမဿ။ သော။ မိဒါဒိဟိတိယောတိ သုတ္တေနဝါ။ ဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ဣတ္ထိယမတိယ ဝေါဝါတိသုတ္တေနဝါ။ ဖြင့်လည်း ကောင်း။

တိပစ္စယန္တဿ။ တိပစ္စည်းအဆုံးရှိသော ပကတိ သဒ္ဓါ၏။ သာသ။ လ။
 တိမ္မိစေတိသုတ္တတ္တယံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ရုက္ခာရောစေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။
 ရမ္ဘိ။ ရအက္ခရာကို။ လုတ္တေ။ သေဝ်။ သိန္ဓတိ။ ပြီး၏။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤသရာ
 ပကတိဗျဉ္ဇနေဟူသော သုတ်ကို။ နပဋိတံ။ မရုတ်အပ်သည်။ ယဒိပနာ
 ဝေယျ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ကေန။ အဘယ်သုတ်ဖြင့်။ ဝိကာရံ။ ဘောက်ပြန်
 ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ရောက်ရာအံ့နည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဒီဃန္တိ
 ဝေမာဒိနာ။ ဒီဃံဤသို့အစရှိသောသုတ်ဖြင့်။ ဝိကာရံ။ ဒီဃရဿအပြုစ
 သောဝိကာရသို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံ နိဝတ္တနတ္ထံ။
 ထိုဝိကာရသို့ ရောက်ခြင်းကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ပဋိတံ။
 ၏။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ တည်း။ သုတ္တောပဒေသဿ။ ဒီဃံ။ ရဿံ
 အစရှိသောသုတ်ကိုရုတ်ခြင်း၏။ ဝါ။ ရုတ်အပ်သောဒီဃံ။ ရဿံအစရှိ
 သောသုတ်၏။ နိရတ္တကဘာဝါပဇ္ဇနတော။ ဒီဃအပြု ရဿအပြုစသည်
 တို့၏ အကျိုးမရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ရာသောကြောင့်။ ဝိကာရေန။
 သည်။ ဘဝိတဗ္ဗမေဝနနူ။ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 စောဒနာ။ တည်း။ ဝိကာရေန။ ဒီဃရဿအစရှိသော ဘောက်ပြန်ခြင်း
 သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၏။ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့ဖြစ်ရာသော်လည်း သဗ္ဗတ္ထံ။
 အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်။ ဝိကာရံ။ ဝိကာရကို။ နဣန္ဒိတဗ္ဗံ။
 အသိုမရှိအပ်။ ဝါ။ မလိုအပ်။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ကတ္တဝိ။ အချို့သောဥဒါ
 ဟရုဏ်နှိုက်။ နိဝါရဏတ္ထံ။ ဝိကာရအပြုကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဝါ။ ဒီဃအ
 ပြုစသည်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ပဋိတံ။ ၏။ ဣတိအယံပရိ
 ဟာရော။ တည်း။ ကတ္တဝိ။ ရုဏ်နှိုက်။ နိဝါရဏတ္ထံ။ ဆိုပြီးသောဝိ
 ကာရကိုဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ပဋိတံ။ ရုတ်အပ်သည်။ ယဒိသိ
 ယာ။ အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကွပ်ဂဟဏေန။ ဒီဃံအစ
 ရှိသောသုတ်တို့၏ ဂုတ္တိနှိုက်ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်။ တဒတ္ထဿ။ ထိုအ
 ချို့သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် ဝိကာရကို နစ်စေခြင်း အကျိုး၏။ သိန္ဓန
 တော။ ပြီးသောကြောင့်။ သုတ္တမေဝ။ ဝိကာရကိုနစ်အံ့သောငှာ သရာ
 ပကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်ကိုပင် လျှင်။ နပဋိတဗ္ဗံ။ မရုတ်ရာပြီ။ ဣတိအယံ
 စောဒနာ။ တည်း။ ပရောသဟဿန္တိဇ္ဇေ။ ရုဏ်နှိုက်။ ပရသဟဿန္တိ။
 ဟူ၍။ ဆေဓဇေ။ ကို။ ကတေ။ သေဝ်။ ကွပ်ဩဗျဉ္ဇနေတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပရ
 သဒ္ဓါ။ နောင်မှ။ ဩကာရာဂမေ။ ဩအက္ခရာလံာ်ခြင်းကို။ ကတေ။ သေဝ်။

ဝါပရောအသရူပါတိ သုတ္တေန။ ဖြင့် လောပံ။ သို့။ ပါပဏေယျ။ ၏။ တံ
 နိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုအာဂုံ ဖြစ်သော သြအက္ခရာ၏ ကြေခြင်းကို နစ်စေ
 ခြင်းငှာ။ ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ (ထည့်)။ နပဋိတဗ္ဗံ။ မရုတ်အပ်သည်။ နမဟုတ်။
 ငဋ္ဌိတဗ္ဗမေဝ။ သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ တံပိ။
 ထိုအာဂုံ သြအက္ခရာ၏ ကြေခြင်းကို နစ်စေခြင်းသည်လည်း။ တတ္ထ။
 ထိုဝါပရော အသရူပါဟူသော သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏေနေဝ။ ဖြင့်သာ
 လျှင်။ သိန္ဓုတိနနု။ ပြီးသည် မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ပြီးလျက်။
 ကသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုအာဂုံ သြ၏ ကြေခြင်းကို နစ်စေ
 ခြင်းငှာ။ ဣဒံသုတ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုသင့်အံ့နည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။
 တည်း။ တေန။ ထိုဝါပရော အသရူပါနှိုက် ဝါ သဒ္ဓါဖြင့်။ ဧကသ။
 တခုသော ဥဒါဟရုဏ်၏။ ရူပဒ္ဓယုပ္ပါဒနတောစ။ ဒွိရုပ်ကို ပြီးစေတတ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ။ ရုပ်နှစ်ခုကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဣဓ။ ဤပရောသဟာသံ ဟူသော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်
 သဗ္ဗဒါ။ အချင်းခပ်သိမ်း။ အနဓိပ္ပေတတောစ။ ပရောသဟာသံ၊ ပရသ
 ဟာသံဟု ဒွိရုပ်ကို မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း ကောင်း။
 ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ နသိန္ဓုတိ။ မပြီး။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ ပရိဟာ
 ရော။ တည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့အာဂုံသြ၏
 ကြေခြင်းကို နစ်စေခြင်းသည်။ ယဒိနသိန္ဓုတိ။ အကယ်၍ မပြီးသည်ဖြစ်
 အံ့။ ဧဝံသတိ။ သော်။ တဒတ္ထံ။ ထိုအာဂုံသြ၏ ကြေခြင်းကို နစ်စေခြင်း
 အကျိုးငှာလည်း။ ဣဒံ။ ဤသရူပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆို
 ရရာ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုသင့်နည်း။ လောပေါ။ ဝါပရောအသရူ
 ပါသုတ်ဖြင့် ကြေသည်သာ။ ယဒိပနာဘဝေယျ။ အံ့။ ဧဝံသတိ။ သော်။
 သုတ္တသ။ ကွမ်သြဗျဉ္ဇနေ ဟူသောသုတ်၏။ (ထည့်)။ နိရတ္တကတ္တာ။ အ
 ကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဂမသုတ္တမေဝ။ သြအက္ခရာ လာ
 သော ကွမ်သြဗျဉ္ဇနေသုတ်ကိုပင်လျှင်။ အနတ္တနိယံ။ မရုတ်အပ်သည်။ ဘ
 ဝေယျ။ ၏။ ဧဝံ။ ဤသြအက္ခရာလာသော ကွမ်သြဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ အဓိ
 တဉ္စ။ အရှင်မဟာကစ္စည်းလည်းရှုတ်တော်မူအပ်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။
 လောပေါ။ ဝါပရောအသရူပါသုတ်ဖြင့် အာဂုံသြ၏ ကြေခြင်းသည်။
 နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိဥာယူတိ။ ၏။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဧဝံသန္တေပိ။
 ဤသို့ အာဂမသုတ်၏ အရာ ဖြစ်သော ကြောင့် အာဂုံ သြ၏ မကျေ

သော်လည်း။ ပမာဒေါမစ္စုနောပဒန္တိတ္ထေ။ ရုဏ်ဌ်။ ပမာဒသဒ္ဓါ။ ပမာဒ
 သဒ္ဓါနောင်မှ။ ဖိနဝစနယုတ္တံဟိန္ဒုစွေဇမာဒိနိ။ သုတ်တို့ကို။ အဓိကိစ္စ။
 လိုက်စေ၍။ ဂုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ သိဝစနံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ အတောနေနာတိ
 သုတ္တံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ၍။ သောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ သိဿ။ ၍။ ဩကာရေ။ ကို။
 ကတေ။ သော်။ ဝါပရောအသရူပါတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ လောပံ။ သို့။ အာပဇ္ဇေ
 ယူ။ ၍။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုအာဒေသဖြစ်သော ဩအက္ခရာ၏ ကြေခြင်း
 ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ ပဋိတံ။ ၍။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။
 တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဝါပရောအသရူပါဟူသော သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏေ
 နေဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ တဒတ္ထော။ ထိုအာဒေသဖြစ်သော ဩ၏ကြေခြင်း
 ကိုနစ်စေခြင်းအနက်သည်။ သိန္ဓုတိနနူ။ ပြီးသည်မဟုတ်လော။ အထ။
 ထိုသို့ပြီးလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုအာဒေသ၏ကြေ
 ခြင်းကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤသရာပကတိဗျူဉ္စနေဟူသော သုတ်ကို။ ပဋိ
 တံ။ နည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ ဧကဿ။ ရုဏ်၏။ ရူပ
 ဒွယသမ္ဘဝတော။ ဒွိရုပ်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဓ။ ဤ
 ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံဟူသော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်။ ဝါ။ ဟူသောပြယုဂ်နှိုက်။
 သဗ္ဗဒါ။ အချင်း ခပ်သိမ်း။ အနဓိပ္ပေတတောစ။ ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံ။
 ပမာဒမစ္စုနောပဒံ ဟူသော ဒွိရုပ်ကို မလိုအပ် သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ ဝါ။ ပမာဒမစ္စုနောပဒံဟူ၍ မလိုအပ်သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ (ထည့်)။ နသိန္ဓုတိ။ မပြီး။ ဣတိတသ္မာ။
 ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုအာဒေသဩ၏ကြေခြင်းကို နစ်စေခြင်းငှာ။
 ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ ပဋိတံ။ ၍။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ ဝေမဝိ။ ဤသို့အာ
 ဒေသဩ၏ကြေခြင်းကို ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်ခြင်းအနက် မပြီးသော်လည်း။
 ဝါ။ ဝေမဝိ။ ဤသို့အာဒေသဩ၏ ပကတိအဖြစ်သည် ဝါသဒ္ဓါဖြင့်မ
 ပြီးသော်လည်း။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိတိဣမိနာဝ။ သုတ်ဖြင့်သာ
 လျှင်။ တဒတ္ထော။ ထိုအာဒေသဩ၏ကြေခြင်းကို ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်ခြင်း
 သည်။ ဝါ။ ထိုအာဒေသ၏ဩဝါသဒ္ဓါဖြင့်ပကတိအဖြစ်သည်။ (ထည့်)။
 သိန္ဓုတိ။ ၍။ အထ။ ထိုသို့ပြီးကောင်းလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ကို။
 ပဋိတံ။ နည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တည်း။ တဒတ္ထော။ ထိုအာဒေသဩ၏
 ကြေခြင်းကို ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ။ ထိုအာဒေသဩ၏ ဝါ
 သဒ္ဓါဖြင့်ပကတိအဖြစ်သည်။ နသိန္ဓုတိ။ မပြီး။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နသိန္ဓုတိ။

မပြီးသနည်း။ ဗိတ္တန္တိအာဒိသုတို့ရှိကံ။ ဗိတ္တသဒ္ဓါ။ ဗိတ္တသဒ္ဓါနောင်မှ။
 ဂုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ သိဝိဘတ္တိ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။ ယောနံနိနပုံသကေဟိ။
 အတောနိစ္စန္တိသုန္တိနယံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ဤ။ သိန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တဿ။
 ထိုသိဝိဘတ်၏။ အမာဒေသေ။ အံအပြုကို။ ကတေ။ သေင်။ သရာသရေ
 လောပန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသရေ။ အာဒေသ ဖြစ်သော နဂ္ဂဟိတ်၏
 အဖို့ဖြစ်သော အသရမှ ရှေးဖြစ်သောသရကို။ လုတ္တေ။ ချေပြီးသော်။
 ဒိဃန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဒိဃေ။ နိဂ္ဂဟိတ်ဖြစ်သောအသရ၏ ဒိဃအပြုသို့။
 သမ္ပတ္တေ။ ရောက်လသော်။ အတဗ္ဗိသယဘူတော။ ထိုဝါပရော အသရူ
 ပါသုတ်၏ အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (ဩကာသောန္တိကံစပ်)။
 ဣမဿပန။ ဤသရလောပေါ။ ပ။ ပကတိသုတ်၏ကား။ ဩကာသော။ အ
 ရာသည်။ အတ္ထိ။ ၏။ (ဤကားသံပျင်။ နိရုတ္တိမဉ္ဇူနှင့် အညီဖြစ်သောအ
 နက်တည်း)။ တနည်း။ အတဗ္ဗိသယဘူတော။ ထိုသရာသရလောပံဟူ
 သောသုတ်၏အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (ဩကာသောန္တိကံစပ်)။
 ဣမဿနေ။ ဤသရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်၏။ ဩကာသော။ အရာသည်။
 အတ္ထိ။ ၏။ (ဆရာအနက်)။ တသ္မာ။ ထိုသို့ဗိတ္တံစသောဥဒါဟရုဏ်၏သရ
 လောပေါ။ လ။ ပကတိသုတ်၏အရာဖြစ်သောကြောင့်။ အသရူပါ။ တူ
 သောသုတ်မရှိသောရှေးသရမှ။ ပရော။ နောက်ဖြစ်သော။ ယောသရော။
 အကြင်အာဒေသဖြစ်သောဩသရသည်။ အတ္ထိ။ ၏။ သော။ ထိုအာဒေ
 သဖြစ်သော ဩသရသည်။ ဝါပရော အသရူပါဣစ္စေတသေဝ။ သုတ်
 ၏သာလျှင်။ ဝိသယော။ သည်။ ဧဟာတိ။ ၏။ သာဝကာသာနဝကာသေ
 သု။ သာဝကာသသုတ်။ အနဝကာသသုတ်တို့တွင်။ ဝါ။ ကျယ်သော
 အရေရှိသော သရလောပေါသုတ်။ ကျဉ်းသော အရေရှိသော ဝါပရော
 အသရူပါသုတ်တို့တွင်။ အနဝကာသဿ။ ကျဉ်းသော အရေရှိသော
 ဝါပရောအသရူပါသုတ်၏။ ဗလဝတရတ္တာ။ လွန်စွာအားရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သရလောပေါ။ လ။
 ပကတိတိဣဒိနာ။ ဖြင့်။ တဒတ္တော။ ထိုအာဒေသဩ၏ကြေခြင်းကို ဝါ
 သဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ။ ထိုသို့အာဒေသဩ၏ ပကတိအဖြစ်သည်။
 နသိဇ္ဈတိ။ မပြီး။ ဣတိ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ။အနက်။ ။(သရာ
 ပကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်ရှိကံ ပကတိ ဟူသည်။ ဝိကာရသို့ မရောက်ခြင်း
 တည်း။ ထိုဝိကာရသို့ မရောက်ခြင်းသည် ဝိကာရအပြုကို ဖြစ်သဖြင့်

သာဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်ဤသုတ်သည် ပဋိသေခ သုတ်မည်၏။ ဤပဋိသေ
ခသုတ်ကိုရှုတ်သောကြောင့် ကာရိယအထူးသို့ ရောက်သည် ရှိသော်
ပဋိသေခအစီအရင်ကို စီရင်အပ်၏။ ကာရိယအထူးသို့ရောက်ခြင်းမရှိ
သော် ပဋိသေခ အစီ အရင်ကို မစီရင်အပ်။ ထိုကြောင့် ဤပဋိသေခ
သုတ်ကို မစီရင်သော်။ ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် ရှေ့သရသည် အ
ဘယ်သုတ်ဖြင့် ဝိကာရသို့ရောက်အံ့နည်းဟု စောဒနာလိုသော စောဒက
ဆရာသည်။ ယဒိပန။လ။ မာပဇ္ဇေယျာတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤပကတိ
အပြုကိုစီရင်သော သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို မရှုတ်သော်။ ဝါ။ ပဋိ
သေခသုတ်ကို မရှုတ်သော် အဘယ်သုတ်ဖြင့် ဝိကာရသို့ ရောက်အံ့
နည်း။ ဝိကာရပြုရာသော သုတ်မရှိသော်။ ဤပဋိသေခသုတ်ကို မရှုတ်
သင့်ကောင်းပါတကား စောဒနာသည်။ စောဒက တင်သော အပြစ်ကို
ပယ်ခြင်းငှာ ဒိဗ္ဗန္တိ ဝေမာဒိနာတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒိဗ္ဗံအစရှိ
သည်ဖြင့် ဝိကာရသို့ရောက်ရာ၏။ ထိုဝိကာရကို နစ်စေခြင်းငှာ ဤသ
ရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို ရှုတ်ရသည် ဖြစ်တိသော်။ ။အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။
ရသံ။ လောပဉ္စတတြိကာရေကို သင်္ဂြိုဟ်။ ။အကျယ်မှာ ဤ
သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို မရှုတ်သော်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ အစရှိသော
ဥဒါဟရဏ်တို့ရှိက် နောက်ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် မအစိတ် အကို
အာဒိဗျာဓိ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဟူ၍ လည်း ကောင်း။ နောက် ဗျည်း
နှောင်းသောကြောင့် နောဇာအစိတ် ဖြစ်သော ဩကို ရသံဟူသော
သုတ်ဖြင့် ရသံပြု၍မူလည်း မနုပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဟူ၍လည်းကောင်း။ နောအ
စိတ်ဩကိုချေ၍ထိုကြေရာရှိက်အအက္ခရာလာ၍ မနုပုဗ္ဗင်္ဂမာဟူ၍လည်း
ကောင်း။ မြတ်စွာဘုရားပါဠိတော်နှင့် မလျော်သောပြုယက်သည် ဖြစ်ရာ
၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရာသည်ကိုနစ်အံ့သောငှာ။ ဤသုတ်ကိုရှုတ်ပြန်သည် ဟူ
လေ။ ။ဒိဗ္ဗံစသောသုတ်တို့ဖြင့်စီရင်သော ဝိကာရကို နစ်စေခြင်းငှာ။
သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို ဆို၏ဆိုသော်။ ဒိဗ္ဗံစသော သုတ်တို့ကို
ရှုတ်ခြင်း၏ အကျိုးမရှိရာပြီ။ မရှိသည်ကိုလည်း အရှင်မဟာကစ္ဆည်း
ဆရာရှုတ်တော်မမူရာ။ ရှုတ်တော်မူသဖြင့်လည်းစင်စစ်ဒိဗ္ဗာအစရှိသော
ဝိကာရဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့လျက် ၎င်းဝိကာရကို နစ်
စေခြင်းငှာ ဤသုတ်ကိုဆို၏ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်နိုင်
အံ့နည်းဟုစောဒနာလိုရကား။ နနုသုတ္တော။လ။ ဘဝိတဗ္ဗမေဝါတိ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက်အတိုင်းဆို။ ။စောဒက တင်သော အပြစ်
ကိုပယ်လိုရကား။ ဘဝိတဗ္ဗံ လ။ နိဝါရဏတ္ထန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။
ထိုသို့စောဒကဆရာဆိုတိုင်း ဖြစ်သင့်ရာ၏။ ထိုသို့သော်လည်း ဗျည်း
နှောင်းသောကြောင့် အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ် ပြုယုဂ်နှိုက် ဝိကာရ
ကိုမလိုအပ်။ အချို့နှိုက်လိုအပ်၏။ အချို့နှိုက် မလိုအပ် သောကြောင့်
လိုအပ်သောပြုယုဂ်နှိုက် ဝိကာရသည်ဖြစ်သင့်၏။ ဝိကာရကိုမလိုအပ်
သောအချို့သောဥဒါဟရုဏ်နှိုက် သာမညဝိမိဖြစ်၍ ဒီဃံစသောသုတ်
ဖြင့်ဝိကာရဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့မလိုအပ်သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် ဝိကာရကို
နစ်စေခြင်းငှာ။ ဤသရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကိုဆိုသည်ဖြစ်တိသော်။ ။
ဝိကာရကို မလိုအပ်သော အချို့သော ဥဒါဟရုဏ် နှိုက် ဒီဃ အပြု
စသောဝိကာရကို နစ်စေခြင်းငှာ။ ဤသုတ်ကိုဆို၏ဟု ဆိုသောစကား
ကိုသည်းမခံလိုသည်ဖြစ်၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ ယဒီဝေံ။ လ။ သိန္ဓုန
တောတိမိန့်။ ကား။ ဒီဃံစသော သုတ်တို့၏ ဝုတ္တိနှိုက် ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့်ပင်
အချို့သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် ဝိကာရကို နစ်ခြင်းအနက်ပြီးသောကြောင့်
၎င်းအကျိုးငှာတတန်ဤသုတ်ကိုအားထုတ်ခြင်းနှိုက် အကျိုးအထူးမရှိပြီ
ဖြစ်သောကြောင့်။ ‘ကတ္ထမိနိဝါရဏအကျိုးငှာ ဤသုတ်ကို ရွတ်၏ဟူ
သောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍သင့်ရာအံ့နည်း။ ဤသုတ်ကိုပင်မရွတ်သင့်
ပြီတကားဟုစောဒနာလိုသည်။ ထိုစောဒနာကိုဖြေလိုရကား။ နနပဋ္ဌိတဗ္ဗံ။
လ။ တံနိဝတ္တနတ္ထန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသုတ်ကိုမရွတ်သော်လှေ
သဟာသံတွင်ပရ၌ အသရနေ၎င်း အာဂုံဩအက္ခရာကို ဝါပရောအသ
ရူပါသုတ်ဖြင့်ချေရာ၏။ ထိုသို့ချေအံ့သည်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ ဤသုတ်ကို
ရွတ်တော်မူသည်ဖြစ်တိသော်။ ။ဝါပရောသုတ်ဖြင့်အာဂုံဩအက္ခရာ၏
ကြေခြင်းကိုနစ်စေခြင်းငှာ ဤသုတ်ကိုဆို၏ဟူသော ပရိဟာရစကားကို
မနှစ်သက်နိုး၍ စောဒနာပြန်လိုသော စောဒကဆရာသည်။ နနုတံဝိတတ္ထ
ဝါဂ္ဂဟဏေနေဝသိန္ဓုတိတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအာဂုံဩအက္ခရာ
၏ကြေခြင်းကိုမြစ်ခြင်းသည်လည်း ထိုသုတ်နှိုက်ဝါသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်ပြီး
၏။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ဖြင့်မပြီးကောင်းရကား။ ထိုအာဂုံဩအက္ခရာ
၏ကြေခြင်းကိုမြစ်အံ့သောငှာ ဤသုတ်ကိုရွတ်အပ်၏ဟူသော စကား
သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း စောဒနာလိုသည်။ ။အကျယ်မှာအ
ချို့သောဥဒါဟရုဏ်၌။ ဝါပရောသုတ်ဖြင့်ချေခြင်းသို့ရောက်သည်ကို မြစ်

ခြင်းငှာ ဝါသနာကို ဆိုသောကြောင့်။ အာဂုံဩအက္ခရာ၏ ဝါပရော
သုတ်ဖြင့်ကြေခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။ ထိုသို့ရောက်သည်ကို မြစ်ခြင်းသည်
လည်း။ ထိုသုတ်၌ ဝါသနာဖြင့်ပြီးသည်မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့ပြီးလျက်
အာဂုံဩကြေသည်ကို မြစ်ခြင်းငှာ ဤသုတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဆို
အပ်မည်နည်း။ မဆိုသင့်ပြီတကားဟုစောဒနာလိုသည်ဟူလေ။ ။
စောဒကတင်သော အပြစ်ကိုပယ်လိုရကား ။နသိဇ္ဈတိ။ လ။ အနိမ္ပေ
တတောတိ။မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝါသနာဖြင့် တခုသောဥဒါဟရုဏ်၏
ဒွိရုပ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဤပရော
သဟဿံ ဟူသော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် ပရသဟဿံ။ ပရောသဟဿံ
ဟုဒွိရုပ်ကိုလည်း အချင်း ခပ်သိမ်း မလိုအပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဝါပရောသုတ်နှိုက် ဝါသနာဖြင့် အာဂုံဩ၏ကြေခြင်း
ကိုမြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ။ အာဂုံဩ၏ ပကတိ အဖြစ်သည် မပြီးသည်
ဖြစ်၍ ၎င်းသုတ်ကိုဆိုရသည် ဖြစ်သိသော်။ ။ဝါပရောသုတ်ဖြင့်အာ
ဂုံဩအက္ခရာ၏ကြေခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှာ ဤသုတ်ကိုရွတ်၏ ဟူသော
စကားကိုမနာချီ၍ စောဒနာပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ယဒိဇေတဒတ္ထမ္ပိနဝတ္တဗ္ဗံ
မိန့်။ကား။ ဝါသနာဖြင့်အာဂုံဩ၏ ကြေခြင်းကို မြစ်ခြင်း။ ဝါ။ ပက
တိအဖြစ် မပြီးသည် ဖြစ်အံ့။ ထိုအာဂုံ ဩအက္ခရာ၏ ကြေခြင်းငှာ
လည်း ဤသုတ်ကို မဆိုအပ်မရွတ်အပ်သည်ပင် ဖြစ်သိသော်ဟု စော
ဒနာသည်။ အဘယ်ကြောင့်မရွတ်အပ်သနည်းကြောင့်။ ကသ္မာစသည်
ကိုမိန့်။ စောဒနာတွင်စကားမကုန်၍ ဟိတ်ဆင့်သည်။ ။ပရသဟဿံ
နှိုက် ကွပ်ဩဗျဉ္ဇနေ သုတ်ဖြင့် လာစောဩအက္ခရာကို ဝါပရောအ
သရူပါသုတ်ဖြင့် ချေပြန်သည် ဖြစ်အံ့။ ကွပ် ဩဗျဉ္ဇနေ သုတ်ကိုရွတ်
ခြင်း၏ အကျိုးမရှိရာပြီဖြစ်သောကြောင့်။ ကွပ်ဩဗျဉ္ဇနေ သုတ်ကိုပင်
မရွတ်သင့်ပြီဖြစ်ရာ၏။ ဤသုတ်ကိုလည်း အရှင် မဟာကစ္ဆည်း ဆရာ
သည် စင်စစ်ရွတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျိုးရှိသောသုတ် စင်စစ်ဖြစ်
ရကား။ ဝါပရောသုတ်ဖြင့် အာဂုံဩ၏ကြေခြင်းသည် မဖြစ်ကောင်း
သောကြောင့်။ ထိုအာဂုံဩ၏ ကြေခြင်းကို မြစ်အံ့သောငှာ ဤသုတ်
ကိုဆို၏ ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း စောဒနာလို
သည်။ ။စောဒကတင်သော အပြစ်ကိုပယ်ခြင်းငှာ။ ဇေဝသန္တေဝိ။လ။
တံနိဝတ္တနတ္ထမ္ပိနိ။ ကား။ ပရောသဟဿံ၏ အာဂမသုတ်၏ အရာ

ဖြစ်သောကြောင့် အာဂုံသြဇာကြောခြင်း မဖြစ်သင့် ဟူသော အနက် ကိုဆိုပြီးသောနည်းဖြင့် သိအပ်သော်လည်း ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒံ ဟူသောပုဒ်နှိုက်ပမာဒနှိုက် အသရနောင် သိဝိဘတ်၏ ကာရိယဖြစ်သော အာဒေသသြဇာကို ဝါပရောသုတ်ဖြင့် ချေ၏။ ထိုသို့ အာဒေသ သြဇာကြောခြင်းကိုဖြစ်ခြင်းငှာ ဤသရာပကတိဗျဉ္ဇနသုတ်ကို ဆိုအပ်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။ရှေးနောက်နှစ်ဝါကျ အထူးမှာ။ ပရောသဟသံမှာ အာဂမဖြစ်သည်။ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒံနှိုက် အာဒေသဖြစ်သည်အထူး ဟုခွဲလေ။ ။ပမာဒေါနှိုက်အသရမှ နောက်ဖြစ်သော သြအာဒေသ၏ ကြောခြင်းကိုနှစ်စေခြင်းငှာ။ ဤသရာပကတိ ဗျဉ္ဇနသုတ်ကို ဆိုအပ်၏ ဟူသော စကားကို မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ စောဒနာ ပြန်လိုရကား။ နန္ဒတတ္ထဝါဂ္ဂဟဏေနေဝ တဒတ္ထော သိဇ္ဈတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထို ဝါပရောသုတ်နှိုက် ဝါသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင် အာဒေသသြဇာကြောခြင်းကို ဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သည် ပြီး၏။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနသုတ်ဖြင့် မပြီးကောင်းရကား။ ထိုအာဒေသသြဇာကြောခြင်းကို ဖြစ်ခြင်းငှာ ဤ သရာပကတိဗျဉ္ဇနသုတ်ကို မဆိုသင့်ပြီတကားဟုစောဒနာသည်။ ။ ဖြေလို ပယ်လိုရကား။ နသိဇ္ဈတိ။ လ။ အနဓိပ္ပေတတောမိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ရှေးနည်းဆို။ ။ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံနှိုက်ဝါသဒ္ဓါဖြင့် အာဒေသ ဖြစ်သော သြအာဒေသသြဇာကြောခြင်းကို ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော ပကတိ အပြုကားမဖြစ်။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနဟူသော သုတ်ဖြင့်သာလျှင် ဖြစ် ခြင်းတည်းဟူသောပကတိအပြုဖြစ်၏ ဟူသောစကားကို မနှစ်လိုသည် ဖြစ်၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ ဝေမဝိသရလောပေါ။ လ။ ပကတိတိ ဣမိနာဝံသိဇ္ဈတိတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပမာဒောမစ္စုနောပဒံနှိုက် ဝါ သဒ္ဓါဖြင့်အာဒေသသြဇာကြောခြင်းကို ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော ပကတိ အဖြစ်မပြီးအံ့။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနသုတ်ဖြင့်လည်းမပြီးရာ။ အာဒေသ ဖြစ်သောကြောင့် သရလောပေါသုတ်ဖြင့်သာလျှင် ပြီးရာ သောကြောင့် ထိုအာဒေသသြဇာကြောခြင်းကို ဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော ပကတိပြု ခြင်းငှာလည်း သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနသုတ်ကို မဆိုသင့်ပြီ။ သရလော ပေါသုတ်ဖြင့်သာလျှင် ပြီးရာသည်တကားဟု စောဒနာသည်။ ။အ ကျဉ်းမှာဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော ပကတိအပြု မပြီးသော် လည်း သရလောပေါသုတ်ဖြင့် ပြီးရာသည်သာဟု စောဒနာသည်ဟူ

လေ။ ။ဖြေလိုရကား။ ဣမဿပနစသည်ကိုမိန့်။ လိုရင်းကား။ ဣမဿ
 ပနစိတ္တန္တိ အာဒိသု ဩကာသော အတ္ထိ ဝါပရော အသရူပါ ဣစ္စ
 တဿေဝဝိသယော ဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ စိတ္တံအစရှိသည်
 တို့ကား။ သရလောပေါသုတ်၏အရာဖြစ်သည်။ ပမာဒေါ မစ္စုနောသည်
 ကား။ ဝါပရောသုတ်၏အရာဖြစ်သည်ဖြစ်သိသော်။ စိတ္တံစသည် သည်
 အဘယ်သို့ဖြစ်၍ သရလောပေါသုတ်၏ အရာ ဖြစ်သနည်း အမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ။ သိန္တိတဿ။လ။ဒိဗောသမ္ပတ္တေစသည်ကိုမိန့်။ ကား။စိတ္တ
 သဒ္ဓါနောင်သက်သော သိဝိဘတ်ကိုအံ့ပြုပြီးသော်။ သရာသရေလောပံ
 ဟူသောသုတ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတ်မိသော အသရနှောင်းသောကြောင့် စိတ္တ
 သဒ္ဓါ၏ အစိတ်ကို ချေပြီးသော် ဒိဗံ ဟူသော သုတ်ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်မိ
 သောအသရကို ဒိဗအပြုသို့ ရောက်လတ်သော်။ ထိုအစီအရင်ကိုဖြစ်
 ၍သရလောပေါသုတ်ဖြင့် ရှေးသရ ဣအစိတ်အကိုချေ၍ နောက်အံ့ကို
 အံ့ဟုပကတိပြုသဖြင့် စီရင်အပ်သည် ဖြစ်၍ စိတ္တံသည် သရလောပေါ
 သုတ်၏ အရာဖြစ်သည်ဟူလေ။ စိတ္တံ၌တ္တအစိတ်နှင့် အံ့နှိုက် နိဂ္ဂဟိတ်
 မိသောအသရသည် သရူပသုတ်တူဖြစ်ရကား။ အတဗ္ဗိသယ ဘူတော
 မိန့်။ ဤစိတ္တံသည် ဝါပရောသုတ်၏အရာမဟုတ်ဖြစ်သိသော်။ ဤတွင်
 ဣမဿပနကို သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကိုစွဲ၍။အတဗ္ဗိသယဘူတောကို။
 ထိုသရာသရေလောပံသုတ်၏ အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍လည်းဟု ဆရာ
 တို့ပေးကုန်၏။ သံပျင်၊နိရုတ္တိမဉ္ဇူ။ တို့နှင့်အညီ။ ဤသို့စွဲ၍ အနက်သမ္ပန်
 မူအဓိပ္ပါယ်လည်းမကျနိုင်ရာ။ ဆင်ချင်ပါလေဦး။ ။ပမာဒေါမစ္စု
 နောပဒံသည်အဘယ်သို့ဖြစ်၍ ဝါပရောသုတ်၏ အရာဖြစ်သနည်း အ
 မေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ တဿာယောအသရူပါ ပရောသရော သောကိုမိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပမာဒေါတွင် ဒန္တိကံအသရနှင့် သိဝိဘတ်ကိုပြုသည့်
 ဩသည် အသရူပသရ ဖြစ်သောကြောင့် အသရူပါဆိုသည်နှင့် အညီ
 ဝါပရောသုတ်၏ အရာဖြစ်သည် ဟူလေ။ ။သရလောပေါမာဒေသ
 ပစ္စယာဒိမ္မိဟု၊သာမန်ဆိုသောကြောင့်။ သရူပသရ။အသရူပ သရသည်
 ပင် သရလောပေါသုတ်၏ အရာဖြစ်ကောင်းလျက်။ စိတ္တံကား သရ
 လောပေါသုတ်၏ အရာ။ ပမာဒေါကား ဝါပရောသုတ်၏အရာဟု အ
 ထူးစွဲ၍ အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။
 သာဝကာသာ နကောသေသု အနဝေသာသဿ ဗလဝတရတ္တာ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သာမညရသင့်သော သုတ်ထက် အထူးသတ္တိဖြင့် ရ
 အပ်သော အနဝကာသ သုတ်သည် အားကြီးသည်ဖြစ်၍ ပမာဒေါ
 သည် အသရူပသဘောရှိရကား။ ဝါပရောသုတ်၏အရာဖြစ်သည် ဟူ
 လေ။ ။ခွဲကြီး၍ကြံပါလေ။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။အမာဒေသ
 ပစ္စယာဒိရိဟိတေသု။ အံဝိဘတ်အာဒေသဗ္ဗည်း အစရှိသည်မှကင်း
 ကုန်သော။ ကိံနုမာဝသမဏီယောတုာဒိသု။ အစရှိသည်တို့နှိုက်သာ
 လျှင်။ ဣမဿာပိ။ ဤဝါပရောအသရူပါဟူသော သုတ်၏လည်း။ အဝ
 ကာသော။ အရာသည်။ အတ္ထိနနုရှိသည်မဟုတ်တုံလော။ အထထိုသို့
 ရှိလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဗိတ္တန္တိအာဒိသု။ တို့နှိုက်သာလျှင်။ ဣမဿ။
 ဤသရလောပေါ် သုတ်၏။ ဩကာသော။ သည်။ အတ္ထိတိ။ ၍။ ဝတ္တံ။
 နည်း။ ဝါ။ အထထိုသို့ရှိလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ပမာဒေါမစ္စုနောပဒန္တိ
 ပယောဂေ။ နှိုက်။ ဝါပရောအသရူပါဣစ္စေတဿ။ သုတ်၏။ ဝိသယော
 တိ။ ၍။ ဝတ္တံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ အာဒိဂ္ဂဟဏေန။
 သရလောပေါ်သုတ်၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗံပိ။ အံဝိဘတ်မှကြွင်းသောအ
 လုံးစုံသောနိမိတ်ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတံ။ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝတ္တံ။
 ဌာ။ ယုတ္တတ္တာ။ သင့်သောကြောင့်။ ကိံနုမာဝသမဏီယောတိ တုာ
 ဒိသု။ တို့နှိုက်။ ဣမဿာပိ။ ဤဝါပရောအသရူပါဟူသော သုတ်၏လည်း။
 အဝကာသော။ သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။
 ဧဝံ။ ဤသို့အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံသော နိမိတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံသော နိမိတ်
 ကိုသင်္ဂြိုဟ်သည်ရှိသော်။ ဣမိနာပ။ ဤသရလောပေါ်ဟူသော သုတ်ဖြင့်
 သာလျှင်။ သိဇ္ဈနတော။ ပြီးကောင်း သောကြောင့်။ သရာသရေလော
 ပန္တိသုတ္တံ။ ကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝတ္တံ။ နည်း။ ဣတိအယံ စောဒနာ။
 တည်း။ လောပံပန။ ကြေခြင်းသည်ကား။ ဝါ။ ကြေခြင်းသည်လျှင်။ သိဇ္ဈ
 တိ။ ၍။ ဣမိနာ။ ဤသရလောပေါ်။ ပ။ ပကတိဟူသောသုတ်ဖြင့်။ လုတ္တေ။
 ရှေးသရကြေပြီးသည်ရှိသော်။ ပရသရော။ သည်။ (ထည့်)။ ဝိကာရံ။
 ဝိကာရအပြုသို့။ နအာပဇ္ဇတိ။ မရောက်။ တသ္မာ။ ထိုသို့သရလောပေါ်
 သုတ်ဖြင့် ဝိကာရဇ္ဈိမရောက်သောကြောင့်။ ဝိကာရပဇ္ဇနတ္တံ။ ဌာ။ တံ။
 ထိုသရာသရလောပံ ဟူသောသုတ်ကို။ အာစရိယေန။ သည်။ ဝတ္တံ။ ၍။
 ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့ဝိကာရသို့ရောက်မိမ့်

သောဌာ သရာသရေလောပံဟူသောသုတ်ကို ဆိုသည်။ ဟောတု။စေ။
 သရေသု။ သရူပသရ၊အသရူပသရတို့တွင်။ သရူပသရာနံယေဝ။ တို့၏
 သာလျှင်။ လောပံ။ကို။ (ထည့်)။ သန္ဓာယ။၍။ သရေလောပေါ။လ။ပက
 တိတိသုတ္တံ။ သုတ်ကို။ အာရန္တံ။အားထုတ်အပ်သည်။ ယဒိပနသိယာ။
 အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ။ သေ၍။ သရာသရေလောပန္တိဇ္ဈေ။
 သုတ်နှိုက်။သရူပသရာနံ။တို့၏။ လောပဿ။ကြေခြင်း၏။ သမ္ဘဝတော။
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သရူပသရလောပတ္တံ။ တူသောသရကို ချေခြင်း
 ဌာ။ တံ။ ထိုသရလောပေါ။ပ။ပကတိဟူသောသုတ်ကို။ နာရဘိတဗ္ဗံ။
 အားမထုတ် ရာပြီ။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ ဣမိနာ။ ဤ သရလောပေါ
 သုတ်ဖြင့်။ လုတ္တေ။သေ၍။ ဝိကာရံ။ ဒိဃအစပြုသောဝိကာရသို့။ နအာ
 ပဇ္ဇတိ။ မရောက်။ ဣတိဣမံကာရဏံ။ ကို။ အဝေါရမ္မာနနူ။ ငါတို့ဆို
 အပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်တုံ လော။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ ဝိကာ
 ရသေဝ။ ဝိကာရအပြု၏လျှင်။ အသမ္ဘဝတော။ ကြောင့်။ တဒဉ္စမ္ပိ။
 ထိုဝိကာရသို့ မရောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပကတိအဖြစ်တည်းဟူ
 သောအကျိုးဌာလည်း။ သရလောပေါ။လ။ပကတိတိသုတ္တံ။ကို။ (ထည့်)။
 နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဒိဃန္တိဒိဃသမ္ပတ္တေတိ။ ဟူ
 ၍။အဝေါရမ္မာနနူ။ ငါတို့ဆိုအပ်ပြီး မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံပရိဟာ
 ရော။ တည်း။ ဒိဃသမ္ပတ္တေ။ ၍။ ကယာ။ သင် ပရိဟာရ် ဆရာ
 သည်။ ဝုတ္တံ။ဆိုသည်မှန်၏။ တသ္မိံ။ထိုသရလောပေါသုတ်သည်။ အသ
 တိဝိ။ မရှိလျှင်မူလည်း။ ဒိဃန္တိသုတ္တေန။ဖြင့်။ သမ္ပတ္တဝိကာရော။ ဒိဃ
 အပြုသို့ ရောက်ရာသော ဝိကာရသည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ထည့်သည်)။ ကုမိဂ္ဂ
 ဟဏေနပန။ ကုမိသဒ္ဓါဖြင့်ကား။ နသမ္ပတ္တိ။ မပြုရဟူသော အနက်
 မပြီး။ တသ္မာ။ကြောင့်။ အဝိကာရတ္တံ။ဝိကာရမပြုခြင်းအကျိုးဌာ။ ဣဒံ။
 ဤသရလောပေါ။လ။ ပကတိသုတ်ကို။ နဝတ္တဗ္ဗံ။မဆိုရာ။ ဣတိအယံ။
 လျှင်။ စောဒနာ။တည်း။ ဘဝံ။ သင်စောဒကဆရာသည်။ အသမ္ပတံ။
 ခရီးကောက်နှင့်တူသော ချွတ်ယွင်းသော ကောင်းသို့။ ဟိ။ခရီးလွဲသို့။
 အဝတိဇ္ဈော။ သက်ဘိ၏။ ဘဝံပန။သင်စောဒကဆရာသည်ကား။ ကု
 မိဂ္ဂဟဏေ။ ဒိဃသုတ်၏ဝုတ္တိနှိုက်ရှိသော ကုမိသဒ္ဓါနှိုက်။ ပယောဇနံ။
 အကျိုးကို။ နာဘိဇာနာတိ။မသိပါတကား။ ဟိယုတ္တံ။ဆိုသင့်စွ။ အကာ
 ရာဒိသု။ အအက္ခရာလျှင်အပိုင်းအခြားရှိကုန်သော။ သရေသု။ ပကတိ

ဖြစ်သော ရှစ်လုံးသော သရတို့တွင်။ ဧကေကသ္မိယေဝ။ တခုတခုသာ
 လျှင်ဖြစ်သော။ သရေ။သည်။ လုတ္တေ။ ကြေသည်ရှိသော်။ ကွမိ။အချို့
 သောသဒ္ဓိဓိတ္တံစသောဥဒါဟရုဏ်နှိုက်။ ဝိကာရော။သည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ကွမိ။အချို့သောပဉ္စဟုပါလိအစရှိသော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်။ ဝိကာ
 ရော။သည်။နဟောတိ။မဖြစ်။ ဣတိဣဒံ။ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ။ဤကွမိသဒ္ဓါ
 ဌ။ပယောဇနံ။ အကျိုးတည်း။ သရာသရေလောပန္တိဧတ္ထစ။ နှိုက်လည်း။
 သရေသုတိ။၍။ဗဟုဝဇနံ။ ဗဟုဝဏ်ဝိဘတ်ကို။ အကတွာ။၍။ သရေတိ။
 ၍။ ဧကဝဇနံ။ ဧကဝဏ်ဝိဘတ်ကိုပြုခြင်းသည်။ တဒတ္ထဝိညာပနတ္ထ မေ
 ဝ။ ထိုကွမိအနက်ကို သိစေခြင်းအကျိုး ရှိသည်သာလျှင်။ ဝါ။ ကွမိ
 သဒ္ဓါ၏အနက်ဟုဆိုအပ်သော အချို့နှိုက်ဖြစ်။ အချို့နှိုက်မဖြစ်ဟူသော
 အနက်ကိုသိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။၏။ ဧဝံ။ဤသရ
 လော။ပ။ ပကတိဟူသော သုတ်ကို။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ သန္ဓာယ။၍။
 အာစရိယေန။ သည်။ နပဋိတံ။ မရွတ်အပ်သည်။ ယဒိပန ဘဝေယျ။
 အံ။ ဧဝံသတိ။သော်။ ကွမိ။အချို့သောဥဒါဟရုဏ်နှိုက်။ အမာဒိမ္မိ။အံ
 အစရှိသောသရနှိုက်။ ဝိကာရော။သည်။ ဘဝေယျ။ရာ၏။ ကွမိ။ရုဏ်
 နှိုက်။ အမာဒိမ္မိ။အံအစရှိသောသရနှိုက်။ ဝါ။ အံအာဒေသအစရှိသည်
 နှိုက်။ဝိကာရော။သည်။ နဘဝေယျ။ရာ။ တနည်းကား။အမာဒိမ္မိ။ အံအ
 စရှိသောသရကြောင့်။ ဝါ။ အံဝိဘတ်အာဒေသ အစရှိသည်ကြောင့်။
 ကွမိ။ရုဏ်နှိုက်။ ဝိကာရော။သည်။ဘဝေယျ။ ၏။ အမာဒိမ္မိ။ကြောင့်။
 ကွမိ။နှိုက်။ ဝိကာရော။သည်။ နဘဝေယျ။မဖြစ်ရာ။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထို
 သို့ အံ အစရှိသောသရနှိုက် ဝိကာရကိုစီရင်တတ်သော ကွမိအနက်
 ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ဝါ။ ထိုသို့အံအာဒေသအစရှိသောအနောကာသန္တံ စီ
 ရင်တတ်သော ကွမိအနက်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ဤသရလောပေါ။လ။
 ပကတိဟူသောသုတ်ကို။ ဂုတ္တံ။၏။ တေန။ ထိုကွမိအနက်ကို နစ်စေ
 ခြင်းငှာ သရလောပေါသုတ်ကို ရွတ်အပ် သောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထာဝိ။
 အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ်ပြယုဂ်တို့နှိုက်လည်း။ ဣမိနာ။ ဤသရလော
 ပေါ။လ။ ပကတိဟူသောသုတ်ဖြင့်။ လုတ္တေ။ ရှေးသရ ကြေပြီးသည်ရှိ
 သော်။ ပကတိဘာဝေါ။အံအစရှိသည်တို့၏ ပကတိအဖြစ်သည်။ ဟော
 တိ။၏။ ဣတိ။သို့။ ဥာတဗ္ဗံ။၏။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ ဧဝံသန္တေဝိ။
 ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝါ။ ဤသို့အလုံးစုံသောဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်သရ

လောပေါသုတ်ဖြင့် ရှေးသရက်ချေ၍ နောက်ဖြစ်သော အံအစရှိသည်
 တို့၏ ပကတိဖြစ်၏ဟူသောအနက်ဖြစ်သော်လည်း။ တတြာယမိတျာ
 ဒိသု။တို့နှိုက်။ ကွမိ။ရုဏ်နှိုက်။ အကာရသို့။ ဩအဓိတ်အအက္ခရာကို။
 လုတ္တေ။ ချေပြီးသည်ရှိသော်။ ဒိဗဒဿနတော။ ဒိဗံသုတ်ဖြင့်ရောက်
 သော ဒိဗအပြုကို မြင်သောကြောင့်။ ဣဓာပိ။ ဤ အံအာဒေသအစရှိ
 သည်လည်း။ ဝါ။ တတြာယံဟူသောပြယုဂ်နှိုက်လည်း။ ကွစက္ကော။
 ဒိဗမဖြစ်ဟူသော ကွမိ အနက် သည်။ ယုတ္တတေဝ။ သင့်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ တနည်း။ကွစက္ကော။ အချို့နှိုက်ပကတိ၊ အချို့နှိုက်ပိကာရ
 ဖြစ်၏ဟူသော ကွမိအနက်သည်။ ယုတ္တတေဝ။တည်း။ တသ္မာ။ကြောင့်။
 တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုကွမိအနက်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ဤသရလောပေါ
 သုတ်ကို။ ဝုတ္တန္တိ။၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ။မဆိုရာ။ (သဗ္ဗနံ)။ အပိစ။ အပြစ်ကိုထင်
 စွာဆိုပြီးအံ။ ဝါ။ အကြောင်းထူးဆိုပြီးအံ။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိ
 တိက္ကေ။သုတ်နှိုက်။ အာဒိဂ္ဂဟဏဿ။၏။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဘာဝေ။ အံ
 ပိဘတ်အာဒေသပစ္စည်းတို့မှ ကြွင်းသော အလုံးစုံသောအာကာရ အစ
 ရှိသောနိမိတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်တတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ။ အံပိဘတ်
 အာဒေသအစရှိသောအရာ၊ အံအာဒေသစသည်တို့မှ လွတ်သောအရာ
 ဟုဆိုအပ်သော အလုံးစုံသောအရာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်တတ်သည်၏အဖြစ်
 သည်။ သတိ။သော်။ သရလောပေါသဗ္ဗသို့ သရလောပေတု ပကတိ
 တိဝေ။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိဟူ၍လျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ သည်။ ဘဝေယျ။
 ၏။ ကသ္မာ။ကြောင့်။ ဘဝေယျ။နည်း။ သဇ္ဈပေန။ အမာဒေသပစ္စယာ
 ဒိမိဟူ၍ သရုပ်အားဖြင့်။ ဝတ္ထာပိ။ ဆိုပြီး၍လည်း။ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗဿ။
 ကြည်အပ်သော သရုပ်အထူး၏။ အဘာဝါ။ကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့သရ
 လောပေါသဗ္ဗသို့ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ။သည်။ ဘဝေယျ။၏။ ဧဝံ။ ဤသို့သရ
 လောပေါသဗ္ဗသို့ဟု သာမညအားဖြင့်။ နစပနဝုတ္တံ။ ဆိုလည်းဆိုတော်
 မမူ။ တေန။ ထိုသို့သရလောပေါသဗ္ဗသို့မဆိုသောကြောင့်။ ပရိဝဇ္ဇေ
 တဗ္ဗံ။ ကြည့်အပ်သော အံပိဘတ်အာဒေသ ပစ္စည်းမှ လွတ်သောတပါး
 သောပကတိနိမိတ်သည်။ အတ္ထိ။၏။ဣတိ။သို့။ ဥာယတိ။၏။ တသ္မာ။ထို
 သို့ အံအာဒေသပစ္စည်းတို့မှ လွတ်သော တပါးသော နိမိတ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဒိသဒ္ဓေန။ သရလောပေါ မာဒေသ ပစ္စယာဒိမိ
 နှိုက်အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တဇာတိကံ။ ကွမိဩဗျဉ္ဇနေသုတ်နှိုက်ဆိုအပ်ပြီး

သောသဘောရှိသော။ ဩကာရာဂဓံ၊ ဩအက္ခရာ၏ လာခြင်းကိုသာ
 လျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ။၏။ တေန။ ထိုသို့ အာဂုံဖြစ်သော ဩအက္ခရာကို
 ယူအပ်သောကြောင့်။ ပရောသဟဿန္တိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ အာဂမမ္ဘိ။
 အာဂုံဩသည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ တေန။ ထိုသရလောပေါ
 ဟူသောသုတ်ဖြင့်။ ဝုတ္တဝိဓာနံ။ ဆိုအပ်ပြီးသော ရှေးအသရကို ချေ
 ခြင်း၊ နောက်သရကို ပကတိ ပြုခြင်း အစီအရင်သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 အာဒိသဒ္ဓေန။ဖြင့်။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောနိမိတ်ကို။ နပနဂဟေတဗ္ဗံ။ မယူ
 အပ်။ တေနေဝ။ ထိုသို့အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အာဂုံဩကိုသာယူအပ်သော
 ကြောင့်လျှင်။ အမာဒေသ ပစ္စယာဒိဋ္ဌိတိကိမတ္ထံ၊ အပ္ပမာဒေါ အမတံ
 ပဒန္တိ။ဟူ၍။ ဝုတ္တိယံ။နှိုက်။ အာစရိယော။ အရှင် မဟာကစ္စည်းဆရာ
 သည်။ အာဟ။၏။ တေန။ ထိုသို့အမာဒေသပစ္စယာဒိဋ္ဌိတိကိမတ္ထံ၊ အပ္ပ
 မာဒေါအမတံပဒံဟု ကစ္စည်းဆရာ ဆိုတော်မူသောကြောင့်။ ဣမဿာ
 ဝိ။ အမာဒေသ။ လ။ အဝကာသောအတ္တိတိဟူ၍။ ယံဝစနံ။ကို။ အမှေ
 ဟိ။ စောဒကဖြစ်သောငါတို့သည်။ ဝုတ္တံ။ပြီ။ တံဝစနံ။ သည်။ သုဝုတ္တံ။
 သည်။ဟောတိ။၏။ တေန။ထိုသို့ အမာဒေသပစ္စယာဒိ။ လ။ အဝကာ
 သော အတ္တိဟူသော စကားကို ကောင်းစွာ ဆိုအပ် သောကြောင့်။
 ယောအသရူပါ။ လ။ ဣမဿဝိသယောတိ။၍။ ယံဝစနံ။ ကို။ ထုမှေဟိ။
 သင်ပရိဟာရိဆရာတို့သည်။ ဝုတ္တံ။၏။ တံဝစနံ။သည်။ သုဠု။ ကောင်း
 စွာ။ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သောစကားသည်။ န။မဟုတ်။ အယုတ္တံ။ မသင့်သော
 စကားတည်း။ တေနေဝ။ ထိုသို့သင်ပရိဟာရိဆရာတို့ ဆိုသော စကား
 သည် သုဝုတ္တ မဖြစ်သော ကြောင့်လျှင်။ ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒန္တိဣဒံ။
 ရုဏ်သည်။ သရလောပေါ မာဒေသပစ္စယာဒိဋ္ဌိ သရလောပေတုပကတိ
 တိဣမိနာဝသိဣတိတိ။ဟူ၍။ဝုတ္တံ။ဆိုခြင်းငှာ။နသက္ကာ။မတတ်ကောင်း
 သည်ကား။ န။ မဟုတ်။ သက္ကာဝေ။ တတ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ တေ။သင်ပရိဟာရိဆရာ၏။ ဝါယာမော။ လုံ့လ
 သည်။ နိရတ္တကော။ အကျိုးမရှိဖြစ်ခဲ့၏တကား။ ဝါ။ အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့
 ၏တကား။ ဣတိအဟံ။လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ (ဧဝံသန္တေပိမှစ၍။
 နိရတ္တ ကောတေ ဝါယာမောတိတိုင်။ စောဒနာ ချည်း။)။ ဣဓာပိက္ခ
 စက္ကောယုဇ္ဇတေဝတျာဒိကံ။သော။ ယံဝစနံ။ကို။ တယာ။ သင်စောဒက
 ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ။၏။ တံဝစနံ။သည်။ သစ္စံ။မှန်၏။ ပနတထာဝိ။ထိုသို့

မှန်သော်လည်း။ ဣဒံ။ ဤသရလောပေါဟူသော သုတ်ကို။ ကွမိဂ္ဂဟ
ဏဿာဝိ။ ဤလည်း။ ဝါတ္တဒိပနတော။ တသောဥဒါဟရုဏ်၏ နိရုပ်
ကိုပြီးစေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြတတ်သော
ကြောင့်။ ဗိတ္တန္တိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ရူပဒွယာပဇ္ဇနာယာ။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ္တာ၏
နိရုပ်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ။ ဤ။
တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝါတ္တဒိပကဿ။ သော။ ကွမိဂ္ဂဟဏဿ။ ကံ။ နိဝါရ
ဏတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ဤသရလောပေါသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ ဤ။ (သမ္ပန္နံ)။ သရလော
ပေါ။ လ။ ပကဘိတိဇ္ဇေတ္ထဝ။ နှိုက်သာလျှင်။ သမဘိနိဝိဇ္ဇေန။ သော။ အံ
ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ ကွမိဂ္ဂဟဏဿ။ ဤလည်း။ ဝါတ္တဘာ။ ဝါသဒ္ဓါ၏အ
နက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိညာယတိ။ သိအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ပုရိ
သန္တိအာဒိသု။ တို့၌။ ပုရိသသဒ္ဓါ။ ပုရိသသဒ္ဓါနောင်မှ။ အံမှိ။ အံဝိဘတ်ကံ။
ကတော။ ပြုပြီးသော်။ ပုဗ္ဗသရတ္ထိ။ ရှေးဖြစ်သော သအမိတ်အသရကို။
လုတ္တေ။ ချေပြီးသည်ရှိသော်။ ဒိဃန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဒိဃော။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။
ရောက်လတ်သော်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုဒိဃအပြုကို နစ်စေခြင်းဌာ။ တံ။
ထိုအံသဒ္ဓါကို။ အာစရိယေန။ သည်။ ကတံ။ ဤ။ တဉ္စပန။ ထိုသို့အံဝိဘတ်
၌တည်သောအက္ခရာ၏ ဒိဃအပြုသို့ ရောက်ခြင်းကို နစ်စေခြင်းသည်
လည်း။ ကွမိဂ္ဂဟဏေနဝ။ ဒိဃံသုတ်၏ဝုတ္တံနှိုက် ကွမိ သဒ္ဓါဖြင့်သာ
လျှင်။ သိဇ္ဈတိ။ ဤ။ ဝေံသိဒ္ဓေဝိ။ ဤကွမိသဒ္ဓါဖြင့် အံဝိဘတ်၏ ပကတိအ
ဖြစ်ပြီးလျက်လည်း။ ဝါ။ ကွမိသဒ္ဓါဖြင့်ဒိဃအပြုကိုနစ်စေခြင်း အနက်ပြီး
လျက်လည်း။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ပကတိအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော ကွမိ
သဒ္ဓါကို။ အနပေက္ခိတွာ။ မငဲ့မူ၍။ (ဤနှစ်ပုဒ်ထည့်သည်)။ ဝေံ။ ဤအံ
သဒ္ဓါကို။ ဣဓ။ ဤသရလောပေါသုတ်နှိုက်။ အဓိတဉ္စ။ ရွတ်လည်းရွတ်
တော်မူအပ်၏။ တေန။ ထို အံသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝါ။ အံသဒ္ဓါကို ရွတ်သော
ကြောင့်။ ကွမိသဒ္ဓါ။ သည်။ ဝါတ္တဒိပ။ ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုလည်း။
ဒိပကော။ ပြတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိ။ သို့။ ဥာယတိ။ ဤ။ တေန။ ထို
သို့ကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ပုရိသန္တိ
အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ပုရိသံ။ ပုရိသာဘိ။ ဟူ၍။ ရူပဒွယံ။ နိရုပ်သည်။ ဝါ။ ရုပ်
နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့
နိရုပ်ဖြစ်ခြင်းကိုနစ်စေခြင်းဌာ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကံ။ အနပေက္ခိတွာ။ ၍။
(ဤနှစ်ပုဒ်ထည့်သည်)။ အံဂဟဏံ ကံ။ အာစရိယေန။ သည်။ ကတံ။

၏။ ဆုတိအယံပရိဟာရော။ တည်း။ ။ အနက်။ ။ စိတ္တံသည် သရလောပေါ၏ အရာ။ ပမာဒေါသည် ဝါပရော အသရူပါ သုတ်၏ အရာဟုဆိုသောပရိဟာရ် ဆရာစကားကို မနှစ်သက်၍ စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ နန္ဒိမဿ။ လ။ အဝကောသောအတ္တိဘိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ စိတ္တံတွင်တ္တ၏အစိတ်အအက္ခရာနှင့် အနိုက် နိပ္ပဟိတ်၏ ဖြိုရာဖြစ်သော အအက္ခရာသည် သုတ်တူသရူပဖြစ်၍ စိတ္တံသည် သရလောပေါသုတ်၏ အရာဖြစ်သည်။ ပမာဒေါတွင် ဇန္တိကံအနှင့်သိဝိဘတ်၏ ကာရိယဩသည် သုတ်မတူ အသရူပဖြစ်၍ ဝါပရော အသရူပါ သုတ်၏အရာဖြစ်သည်ဟု သရူပ၊ အသရူပ ဝိဘာဂကို အံအာဒေသတို့ ကိုထား၍ ကြွင်းသော သရနိမိတ်တို့နှိုက်သာ ရကောင်းလျက်။ စိတ္တံကားသရူပဖြစ်၍ သရလောပေါသုတ်၏အရာ။ ပမာဒေါကား အသရူပဖြစ်၍ ဝါပရောသုတ်၏အရာဟုဆိုသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း။ အံအာဒေသစသည်တို့မှ ကင်းသော ကိံနူမာဝ စသည် တို့သာဝါပရောသုတ်၏ အရာဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်ရာလော စောဒနာသည်။ ။ တနည်းလည်းအရှင်ပရိဟာရ်ဆရာ။ စိတ္တံသည်ကားအံဝိဘတ် အဆုံးရှိသောကြောင့် သရလောပေါသုတ်၏ အရာမဖြစ်ရာ။ ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒံလည်း အမာဒေသပစ္စယာဒိမိ၌ အာဒေသသဒ္ဓါဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော ဩအာဒေသ အဆုံးရှိသောကြောင့် သရလောပေါ သုတ်၏ အရာဖြစ်သည်။ ကိံနူမာဝ သမဏီယော တို့သာ အံဝိဘတ်အာဒေသပစ္စည်းတို့မှ ကင်းလွတ်သောကြောင့် ဝါပရောအသရူပါသုတ်၏ အရာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ။ စိတ္တံ။ ကား သရလောပေါသုတ်၏ အရာ။ ပမာဒေါကား ဝါပရောသုတ်၏အရာဟု ဆိုသော သင်ပရိဟာရ်စကားသည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း။ အံအာဒေသ ပစ္စည်းတို့မှ ကင်းသော ကိံနူမာဝသမဏီယော တို့သာ ဝါပရောသုတ်၏ အရာ ဖြစ်ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟုစောဒနာသည်။ ရှေးသံပျင်။ နောက်နီရုတ္တိ။ ။ အကျယ်အဓိပ္ပါယ်မှာ အံဝိဘတ်အာဒေသပစ္စည်းတို့မှ ကင်းသော ကိံနူမာဝတို့သာ ဝါပရောသုတ်၏ အရာ ဖြစ်ကောင်းလျက်။ အံအာဒေသအတူ ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံသည် ဝါပရောသုတ်၏ အရာဆိုသောစကားသည်အသို့လျှင်သင့်အံ့နည်း စောဒနာလိုသည်ဟူလေ။ ။ စောဒကတင်သောအပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှာ။ နတ္ထိ။ လ။ ယုတ္တတ္တာတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်

ကား။ သရလောပေါမာဒေသပစ္စယာဒိမ္မိန္နိကံ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံ နိမိတ်ကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏ဟု ဆိုခြင်းငှာသင့်သောကြောင့်။ ကိံနူ မာဝသမဏီယောသည် ဝါပရောသုတ်၏ အရာမဟုတ်။ သရလောပေါ သုတ်၏သာ အရာ ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်။ ကိံနူမာဝ သမဏီယော စသည်တို့ရှိကံ သုတိမတူအသရူပဖြစ်သည်ကိုစွဲ၍ ဝါပရောသုတ်၏ အ ရာဖြစ်သည့် အသရူပဖြစ်သည်နှင့် အံဝိဘာတ် အာဒေသတို့မှ ကင်းသည် ကိုစွဲ၍ သရလောပေါသုတ်၏သာ အရာမဟုတ် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ် သော်လည်း အံအာဒေသစသည်ဖြင့်ဝေတာနိခြင်းကိုစွဲ၍ စင်စစ်သရူပ ဝိဘာဂ။ အသရူပဝိဘာဂကိုသာလျှင် ယူအပ်သောကြောင့် ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒံကို ဝါပရောသုတ်၏ အရာကို ပြု၍ ဆိုအပ်သည်ဟု ဖြေ သည်။

။သရလောပေါ မာဒေသ ပစ္စယာဒိမ္မိန္နိကံ အာဒိ သဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံသောနိမိတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏ဟူသော စကားကို မနှစ်သက် နိုး၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ ဧဝံဟောတုဧဝံသတိ သရာသရေ လော ပန္နိကသ္မာဝုတ္တံဣမိနာဝ သိဇ္ဈနတောတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ ဤသို့ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အလုံးစုံသော နိမိတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည် ရှိသော်။ သရာသရေ လောပံသုတ်ကို အံအာဒေသပစ္စည်းတို့မှ ကြွင်းကုန်သော နောက်သရတို့ကြောင့် ရှေးသရကြေခြင်းကို ရည်၍ဆိုသည်။ ထိုရှေး သရကြေခြင်း၏လည်း သရလောပေါ။ လ။ ပကတိသုတ်ရှိကံ အာဒိ သဒ္ဓါဖြင့်ကြွင်းသော အလုံးစုံသောနိမိတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်ကို ပြ သောကြောင့် သရာသရလောပံသုတ်နှင့်ကင်း၍ သရလောပေါ သုတ် ဖြင့်ပြီးရကား။ သရာသရလောပံဟူသော သုတ်ကို အသို့မူ၍ဆိုပြန်သ နည်း။ သရာသရလောပံသုတ်၏ အရာမရှိပြီဖြစ်ရကား။ အကျိုး မရှိ နိရတ္တကသာ ဖြစ်ရာသည် တကားဟု စောဒနာသည်။

။စောဒက တင်သောအပြစ်ကို ပယ်ရလိုကား။ လောပံ ပန သိဇ္ဈဝဇီတိ ဣမိနာ လုတ္တေနပိကာရမာပစ္စတိ တသ္မာတံဝုတ္တန္တိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရ လောပေါ သုတ်ဖြင့်ကား ရှေးသရကြေခြင်းသာပြီး၏။ ပိကာရမပြီး။ ထို ကြောင့် ဤသရလောပေါသုတ်ဖြင့် ရှေးသရကို ချေပြီးသည် ရှိသော်။ နောက်သရသည်။ ဝါ။ အံအာဒေသ အငြိသည်သည် တရုတသော သုတ်ဖြင့် ပိကာရသို့မရောက် ပကတိအပြုသာ ဖြစ်ရကား။ နောက်သရ ၏ဒိဿအငြိသော ပိကာရသို့ ရောက်စေခြင်း အကျိုးငှာ သရာသရ

လောပံသုတ်ကိုဆိုပြန်သည်ဟူလေ။ ။ဝိကာရသို့ရောက်မိသော
 ဌာသရာသရေလောပံသုတ်ကို ဆိုရာနှိုက် စောဒနာ ခြင်း၏ အခွင့်ကို
 မရသောကြောင့်။ အောက်နှိုက် စိတ္တံ အစရှိသည်တို့၌ သုတိတူသရူပ
 သရတို့ကိုချေခြင်းငှာ သရလောပေါသုတ်ကို ကစ္စည်းဆရာရွတ်တော်
 မူအပ်၏ဟုဆိုသော ပရိဟာရဆရာအလိုကိုအကြောင်းပြု၍ စောဒနာ
 ပြန်လိုရကား။ ဧဝံဟောတုစသည်ကိုမိန့်။ တနည်းကား သရလောပေါ
 ဟူသောသုတ်ကိုကား ရှေးသရကြေသော် နိမိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော
 အံအာဒေသ အစရှိသည်တို့၏ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဒီဃံအ
 စရှိသောသုတ်တို့ဖြင့် ဒီဃအစရှိသော ဝိကာရသို့ ရောက်မိသောငှာ
 မပေးမူ၍ ဣမိနာသုတ္တေန ဝိကာရမာပဇ္ဇတိဟူသော ဤအဖြေ စကား
 ၏နိဒ္ဒေသဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်ကိုတင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍
 အောက်နှိုက် စိတ္တံဟူသော ဥဒါဟရုဏ်သည် သာလျှင်။ သရလော
 ပေါ။လ။ ပကတိသုတ်၏အရာဖြစ်၏ဟူသော စကားကို မြဲမြံစွာ ပြု၍
 စောဒနာပြန်လိုရကား။ ဧဝံဟောတုယဒိပန။လ။သမ္ဘာဝတောတိမိန့်။ အ
 မိပ္ပါယ်ကား။ ဤသို့ဝိကာရသို့ ရောက်စေခြင်း အကျိုးငှာ သရာသရေ
 လောပံသုတ်ကိုဆို၏ ဟူသော စကားသည် အမှန်ဖြစ်စေ။ အလုံးစုံကုန်
 သောသရူပသရ၊ အသရူပသရတို့တွင်။ သုတိတူ သရူပသရတို့၏သာ
 လျှင်ကြေခြင်းကိုရည်၍ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိဟူသော သုတ်ကို
 အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သရာသရေလောပံ သုတ်နှိုက် သုတိတူ
 သရူပတို့၏လည်း ကြေခြင်း၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သုတိတူ သရူပ
 သရတို့ကို ချေခြင်းငှာ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိဟူသော သုတ်ကို
 အားမထုတ်သင့်ပြီ။ ပုနရုတ္တံဖြစ်ကာသာ ဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်ရာ
 လောဟု စောဒနာ သည်။ ။ဖြေလိုရကား။ နန္ဒဝေါရမ္မာ ဣမိနာ
 လုတ္တေန ဝိကာရ မာပဇ္ဇတိတိ မိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ သရာ သရေ
 လောပံ။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိသုတ်နှစ်ခု အပေါင်းကို သုတိတူ
 သရူပသရတို့၏ ကြေခြင်းကို ရည်၍ ဆိုသည်။ ထိုတွင် သရာသရေ
 လောပံ သုတ်ကို ဝိကာရ အကျိုးငှာ ဆိုအပ်သည်။ သရလောပေါ
 သုတ်ကို အဝိကာရအကျိုးငှာ ဆိုအပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့်။ ရှေး
 သရ ကြေသော် နောက် သရ၏ အဝိကာရ အကျိုး ငှာ သရလော
 ပေါ။ လ။ ပကတိသုတ်ကိုတာဝန် အားထုတ်သတည်း ဖြေလို၍။ နန္ဒဝေါ

ရမ္မာ။ လ။ ပဇ္ဇတိတိဆိုပြီးသည်ဟုဖြေသည်။ ။သရလောပေါသုတ်ဖြင့်
 ရှေးသံရကုဋ်ချေပြီးသော် နောက်သရသည်ဝိကာရသို့မရောက်။ ပကတိ
 အပြုသာဖြစ်၏ဟူသောစကားကို မနှစ်သက်၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။
 တဒတ္ထိဝိနပတ္တဗ္ဗံ ဝိကာရဿဝ အသမ္ဘာတောတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ဒီဗံဟူသောသုတ်ဖြင့်ရောက်သောဒီဗာဝိကာရကို ဒီဗံသုတ်၏
 ဂုတ္တိနှိုက် ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ထိုအဝိကာရ
 အကျိုးဌာလည်း သရလောပေါသုတ်ကို မဆိုအပ်ပြီဟုစောဒနာသည်။
 အဝိသဒ္ဓေါ ပနေတ္ထဟေဋ္ဌာဝိနာဘိတဗ္ဗန္တိ ဂုတ္တတ္တာ နိသေသေမ္ပိတ္တ
 နတ္ထောဟုသံဃျင်ဆို၏။ ။ထိုဝိကာရအစီအရင်ကို ထင်စွာပြု၍ ဖြေ
 လိုရကား။ နန္ဒဝေါရမ္မာဒီဗန္တိ ဒီဗောသမ္ပတ္တတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ဝိကာရဝိမိကိုပြီးမိသောဌာ ဒီဗန္တိဒီဗော သမ္ပတ္တ ဟူသော စကား
 ကိုအောက်နှိုက် ပရိဟာရဖြစ်သော ငါတို့ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ ထိုကြောင့်
 ဝိကာရဿဝါသမ္ဘဝတော ဟူသောစကားကို သင် စောဒက ဆရာ
 မဆိုအပ်တကားဟု ပယ်ဖြေဖြေသည်။ ။ဝိကာရ၏သာလျှင်မဖြစ်
 သင့်ခြင်းကို ထင်စွာပြုလိုရကား။ ဂုတ္တံ။ လ။ နသဗ္ဗဇ္ဇတိတိမိန့်။ ဝါ။ ဒီ
 ဗန္တိဒီဗော သမ္ပတ္တ အတဗ္ဗိ သယဘူတော။ နိမဿ ဩကာသော
 အတ္တိဟုဆိုသောစကားကို မနှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။
 ဂုတ္တံကွပ်ဂဟဏေန ပန အသတိဝိတသ္မိံ နသမ္ပတ္တတိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ဒီဗန္တိဒီဗောသမ္ပတ္တ ဆိုသည်မူလည်း ဖြစ်စေ ထိုသရလော
 ပေါ။လ။ ပကတိသုတ်မရှိသော်လည်း ကွပ်သဒ္ဓါ၏ ပဋိသေခအနက်ကို
 ဟောသောကြောင့် နောက်နှိုက်ဖြစ်သော သရ၏ဒီဗံဟူသော သုတ်
 ဖြင့်ရောက်သော ဒီဗာအပြုဟူသောဝိကာရသည် ဒီဗာသုတ်၏ဂုတ္တိနှိုက်
 ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့် မပြီးကောင်းရကား။ အဝိကာရအကျိုးဌာလည်း ဤသရ
 လောပေါသုတ်ကို မဆိုသင့်ဟု စောဒနာသည်။ ။ထိုစောဒနာကိုပယ်
 လိုရကား။ အသမ္ပထမဝတိဿန္တာဘင်။ ကွပ်ဂဟဏေန ပန ဘဝံပယော
 ဇနံနာဘိဇာနာတ်မိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သန္တိအရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
 သော အအက္ခရာ အစရှိသည်တို့၏ ဒီဗံသုတ် ရောက်ကောင်းသော
 ဒီဗာသော ဝိကာရကိုဖြစ်တတ်သော ကွပ်သဒ္ဓါကိုပင်။ အံအာဒေသ
 အစရှိသည်တို့၏လည်း ရောက်သောဒီဗာသောဝိကာရကို ဖြစ်တတ်
 သည်ကိုပြု၍ဆိုသောကြောင့် ခရီးလမ်းမဟုတ်သည်နှိုက် သက်သည်

မည်ရကား။ အသမ္ဘဝတိဇ္ဈောဟုမြစ်၍ ကွပ်သဒ္ဓါနှိုက်အကျိုးကို သင်စောဒကမသိသည်မည်၏။ ။ကွပ်သဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို ပြလိုရကား။ ဣဒံဟေတ္ထစသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ အအက္ခရာ အစရှိသည်တို့နှိုက် သာလျှင်။ အနိယမအားဖြင့် ဝိကာရကိုမြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကွပ်သဒ္ဓါကို အံအာဒေသအစရှိသည်တို့၏လည်း အကျိုးဖြစ်သော ဒီဃံသုတ်၏ အဓိပ္ပါယ်လည်း ဖြစ်သော ဝိကာရအနက်ကိုဆောင်၍ သရုပ်အားဖြင့် ပြလိုရကား။ ဣဒံဟေတ္ထ။ လ။ ကွပ်နဟောတိဒိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အံအာဒေသစသည်တို့မှ ကင်းကုန်သော သဒ္ဓါ၏အရာဖြစ်ကုန်သော အအက္ခရာ အစရှိကုန်သော ပကတိသရဏ်တွင် တလုံးတလုံး သာလျှင် ဖြစ်သော ရှေးသရသည်။ သရာသရေ လောပံ သုတ်ဖြင့် ကြေသော ကြောင့် နောက်သရသည် အချို့သော သဒ္ဓါဓိပ္ပာယ် စသည်နှိုက်။ ဒီဃဟူသော ဝိကာရဖြစ်သည်။ အချို့သော ပစ္စဟု ပါလိ စသည်နှိုက် ဒီဃဟူသော ဝိကာရမဖြစ်။ ထိုကြောင့် အအက္ခရာ အစရှိသည်တို့၏ သမ္ဘဝဝိကာရကို မြစ်တတ်သော ကွပ်သဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို မဆင်ခြင်မူ၍။ အံအာဒေသ အစရှိသည်တို့၏လည်း သမ္ဘဝဝိကာရကို မြစ်တတ်သည်ကိုပြု၍ဆိုရကား။ အသမ္ဘဝတိဇ္ဈာဖြစ်သည်ဟူလေ။ ။သဒ္ဓါ၏ဝိသယဖြစ်ကုန်သော အအက္ခရာအစရှိကုန်သော အရာတို့နှိုက်သာလျှင် ကွပ်သဒ္ဓါ၏အနက်ဟူသော အရာရှိ၏ဟု ဖွတ်ခြင်းကိုပြီးစေလိုရကား။ သရာသရေလောပန္တိဇ္ဈေစ။ စသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ အံအာဒေသ အစရှိသည်တို့မှ ကင်းကုန်သော သဒ္ဓါ၏အရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော အအက္ခရာအစရှိကုန်သော ပကတိသရ တို့နှိုက်သာ ကွပ်သဒ္ဓါ၏ အရာ ဖြစ်၏ဟုနုလုံးသွင်း၍ ထိုကွပ်သဒ္ဓါ၏ အရာကိုပြခြင်းငှာ။ သရာသရေလောပန္တိဇ္ဈေစ။ လ။ တဒတ္ထဝိညာပနတ္ထမေဝ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ သရာသရေလောပံသုတ်နှိုက် သရာဟုကာရီကိုဗဟုဝတ်ဖြင့် ပြအပ်သော ကြောင့်။ နိမိတ်ကိုလည်း သရေသုဟု ပြအပ်လျက်။ သရေသုဟု မပြုမူ၍ သရေဟုဇကဝတ်ကို ပြခြင်းလည်း။ ထိုကွပ်သဒ္ဓါ၏ အနက်ဟု ဆိုအပ်သောအချို့နှိုက်ဖြစ်။ အချို့နှိုက်မဖြစ်ဟူသော အနက်ကို သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်သာဖြစ်ဘိသော။ ။ကေဝရ်ကိုပြခြင်းသည် အသို့ ဖြစ်၍ တဒတ္ထဝိညာပနအကျိုးဖြစ်သနည်းဟူမူ။ ။ဝတ္တိန္ဒာ၏အစွမ်းအားဖြင့် သဒ္ဓါ အနက်ကို ဟောတတ်သော သရေ သဒ္ဓါ၏လည်း

ကောင်း။ ကွပ်သဒ္ဓါ၏လည်းကောင်း အချင်းချင်းစပ်သောအားဖြင့် အစဉ် လိုက်တတ်သောကြောင့် ဒီဃံသုတ်၏ အံအာဒေသ၏ ကင်းကုန်သော ပကတိ သရတို့တွင်သာ တခုတခုသော ရှေးသရ ကြေသော်။ အချို့နှိုက်ဒီဃဟူသောဝိကာရဖြစ်သည်။ အချို့နှိုက်ဝိကာရမဖြစ်ဟူ၍ အကွရာ အစရှိသည်နှင့် စပ်သော ကွပ်အနက်ကို သိအပ်သည်ဖြစ်၍ သရဟုကေဝုန်ကိုပြုခြင်းသည်တဒတ္ထဝိညာပနအကျိုးရှိ၏ဟူလေ။ ။

ဤသို့ကွပ်အနက်၏ အကွရာ အစရှိကုန်သော ပကတိသရတို့တွင် တခုတခုသောသရ၌သာ ရသင့်သောအဖြစ်ကို ပြပြီး၍ အံအာဒေသအစရှိသည်တို့၌ မရသင့်သောအဖြစ်ကိုထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ယဒိပန။ လ။ မိဒံဝုတ္တံ။ မိန့်။ ကား။ ဤသရလောပေါသုတ်ကို ကွပ်သဒ္ဓါကိုရည်၍ မဆိုတပြီးကား။ ကွပ်ဖြင့် အချို့သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် အံအာဒေသ အစရှိသောသရနှိုက်ဝိကာရဖြစ်ရာ၏။ အချို့သောဥဒါဟရုဏ်နှိုက်အံအာဒေသအစရှိသောသရနှိုက် ဝိကာရမဖြစ်ရာ။ ဝါ။ အချို့သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် အံအာဒေသ သော အကြောင်း ကြောင့် ရှေ့သရ ကြေရာ၏။ ရှေ့သရ ကြေသောကြောင့် နောက် သရ၏ ဝိကာရ သည် ဖြစ်ရာ၏။ အချို့သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်မဖြစ်ရာ။ ထို့ကြောင့် အံအာဒေသအစရှိသောသရနှိုက် ဝိကာရကိုစီရင်တတ်သော ကွပ်သဒ္ဓါ၏အနက်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဤသရလောပေါ။ လ။ ပကတိသုတ်ကိုဆိုသည်ဟူလေ။ ။ဤသရလောပေါကို ရွတ်ခြင်း၏အကျိုးကိုပြလိုရကား။ တေနသဗ္ဗတ္ထာဝိ။ လ။ ဉာတဗ္ဗန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကွပ်အနက်ကို နစ်စေခြင်းငှာလည်း သရလောပေါသုတ်ကို ရွတ်အပ်သောကြောင့် အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်လည်း။ ဤသရလောပေါ ဟူသော သုတ်ဖြင့် အံဝိဘတ်အာဒေသပစ္စည်း အစရှိသည် နှောင်းသောကြောင့် ရှေးသရကိုချေပြီးလျှင်။ ၎င်း သရလောပေါသုတ်ဖြင့် အံဝိဘတ် အာဒေသသည်တို့၏ပကတိအဖြစ်ပြီး၏ဟုသိအပ်၏ဟူလေ။ ။ဤအဖြေနှိုက်သဗ္ဗတ္ထာဝိ ဟူသောပုဒ်၏ အတိဗျာဝိတသဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့်။ ထိုသဗ္ဗတ္ထာဝိ ဟူသောစကားကို မနှစ်ထို့၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ ဧဝံသန္တေဝိစသည်င်မိန့်။ ဤကား။ တကြာယ။ ဇ။ ယုဇ္ဇတေဝကိုလည်းကောင်း။ အပိစ။ လ။ နုပနေဝံဝုတ္တံ ကိုလည်းကောင်း။ မျှော်၍ တက်သည့်အနုသန္ဓတည်း။ ဝါ။ အံဝိဘတ်အာဒေသ အစရှိသည် တို့နှိုက်

လည်း ကွစိအနက်ကို မရအပ်ဘဲလျက်လည်း။ အံဝိဘတ်အာဒေသစ
 သည်တို့နှိုက် ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေ၍ အသဗ္ဗအဖြစ်ကိုပယ်
 သဖြင့်ဆောင်အပ်သော ဒေါသကိုပယ်၍ အောက်နှိုက် ဝါပရောအသ
 ရူပါဟူသော သုတ်၏အရာကိုပြု၍ ဆိုသော ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံ ဟူ
 သောဥဒါဟရုဏ်သည် သရလောပေါသုတ်၏သာ အရာဟုမှတ်၍စော
 ဇနာလိုသောစောကဆရာသည်။ ဇံသန္တေပိ။လ။ နနသက္ကာဝတ္တန္တိ
 နိရတ္ထကောတေဝါယာမောတိမိန့်။ ဤကား။ အာဒိသဒ္ဓေနမှစ၍ နောက်
 စကားကိုမျှော်၍တက်သည့် အနုသန္တေတည်း။ ။ထိုတွင်လိုရင်းကား။
 ဇံသန္တေပိ။လ။ကွစက္ကောယုဇ္ဇတေဝဟူသည်တည်း။ကား။ ကွစိအနက်
 ကိုနစ်စေခြင်းငှာ သရလောပေါသုတ်ကို ဆိုအပ်သည် ဖြစ်၍ အလုံးစုံ
 သောဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက် သရလောပေါသုတ်ဖြင့် ရှေးသရကို ချေပြီး
 သော်။ နောက်အံအာဒေသကိုပကတိပြုရာ၏ဟုယူသော်လည်း။ တကြ
 အယံအစရှိသည်တို့၌ အယံကိုဣမတည်း။သိသက်။အနပုံသကဿာယံ
 သိမှီသုတ်ဖြင့် သိဝိဘတ်နှောင်းသောကြောင့် သိဝိဘတ်နှင့်တကွ ဣမ
 သဒ္ဓါကိုအယံပြု။ အာဒေသဖြစ်သောကြောင့် သရလောပေါ သုတ်ဖြင့်
 ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်ရာ၏။ ထိုသို့ပကတိ အဖြစ်သို့လည်း မရောက်။
 စင်စစ်ကား။ ကြံအစိတ်ကိုချေပြီးသော် ဒီဃံသုတ်ဖြင့် အာဒိဃဟုဆို
 အပ်သော ဝိကာရကို၊မြင်သောကြောင့် အအက္ခရာ အစရှိသည်တို့၌
 ကဲ့သို့ အံအာဒေသသည်တို့နှိုက်လည်း ဒီဃမဖြစ်။ ပကတိသာ ဖြစ်
 သည်။ ဒီဃအဖြစ် ဝိကတိဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ကွစိသဒ္ဓါ၏ အနက်သည်
 သင့်သည်သာ ဖြစ်ရကား။ ကွ စက္ကကို နစ်စေအံ့ သောငှာ။ ဤသရ
 လောပေါ သုတ်ကို ဆို အပ်၏ဟု မဆိုအပ် မဆိုသင့်ဟု စောဇနာ
 သည်။ ။စောဇနာမကုန်သေး။ ။ကိ'နူမာဝ သမဏိ ယော
 အစရှိသည်တို့နှိုက်။အာဒိဂ္ဂဟဏေန သဗ္ဗိသင်္ဂဟိတန္တိ ငတ္တုယုတ္တတ္တာ
 ဟူသော အဖြေနှိုက် အဖြစ်ကို ထင်စွာ ပြလိုသော စောဇကဆရာ
 သည်။ အဝိစ။ပ။ နစပနေဝံရတ္တံ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သင်ပရိဟာရ
 ဆရာဆိုသည့်အဘိုင်း အာဒိသဒ္ဓါ၏ အလုံးစုံသောနိမိတ်ကို သင်္ကြိုဟ်
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ရှိယျှင်။ အမာဒေသ ပစ္စယာဒိ သဒ္ဓါကို ကြည့်၍
 အလုံးစုံသော နိမိတ်ကို သင်္ကြိုဟ်တတ်သော သဗ္ဗသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်း
 ကိုပြု၍ သရလောပေါသဗ္ဗသို့ ဟုဆိုရာ၏။ အမာဒေသ ပစ္စယာဒိမိဟု

သရူပနိဒ္ဒေသဖြင့် အံ အစရှိသည်တို့ကို ဆိုပြီး၍လည်း ကြဉ်အပ်သော အနက်၏ မရှိရကား။ အလုံးစုံသောနိမိတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း အနက်ကို ပြီးစေတတ်သော သာမညနိဒ္ဒေသကိုပြု၍ သရလောပေါ သဗ္ဗတ္ထိံသရ လောပေတုပကတိ ဟုဆိုအပ်၏။ ဤသို့လည်း သရလောပေါ သဗ္ဗတ္ထိံ သရလောပေတုပကတိ ဟူ၍ သာမညနိဒ္ဒေသကိုပြု၍ ကစ္စည်း ဆရာ ဆိုတော်မမူဖြစ်ဘိသော်။ ။လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြလိုရကား။ တေနဉာယတိ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗမတ္ထိဘိမိန့်။ ကာ။ ထိုသာမည နိဒ္ဒေသအားဖြင့် မဆိုမူ၍ သရူပနိဒ္ဒေသအားဖြင့် အမာဒေသ ပစ္စယာဒိမ္မိ ဆိုသောကြောင့် ကြဉ် အပ်သော တပါးနိမိတ်ရှိ၏ဟု သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုသို့ကြဉ်အပ် သောနိမိတ် ရှိသောကြောင့် အာဒိ သဒ္ဓါဖြင့် ဆိုပြီးသော သဘောရှိ သော ဩအာဂုံကိုသာယူသင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ နောက်ကို နန္ဒသက္ကာ ဝတ္တန္တိတိုင်လဒ္ဓဂုဏ်ဟိတ်ဆင့်၍ဆို။ ။ခိုက်ရန်ပြုသောသူအားတဘန် ခိုက်ရန်ကိုပြုသကဲ့သို့။ နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြုသောသူအား တဘန်နှိပ်စက် ခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့ ပရိဟာရ်ဆရာ ပြုအပ်သော အသမ္ဘယမဝ တိဇ္ဈော ဟု ပြက်ရယ်စကားကို တဘန် ပြက်ရယ်တုံ ပြုလိုသော စောဒက ဆရာသည် နိရတ္တကောတေဝါယာမောဇ်မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။အောက် နှိုက် သရာဇကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို ပြီးစိမ့်သောဌာ ဇေံသန္တေဝိပမာဒေါ မစ္စုနောပဒန္တိ ပမာဒသဒ္ဓါ အစရှိသည်ဖြင့်သင် ပရိဟာရ် ဆရာသည် ပြုအပ်သောသုံလသည် နိရတ္တက အကျိုးမရှိပါတကားဟူ၍ဆို စော ဒနာလိုသည်။ ဇေံသန္တေဝိ။ လ။ ဝါယာမောတိတိုင် စောဒကစကား ချည်း။ ။စောဒကတင်သောအဖြစ်ကို ဝန်ခံ၍ဖြေလိုသော ပူရိဟာရ် ဆရာသည်။ သစ္စံ၊ ဣဒံပန။ လ။ ဝုတ္တံမိန့်။ကား။ သင်စောဒကဆရာဆို သော ဣဓာပိက္ခဝတ္ထော ယုဇ္ဇတေဝ စသော စကား မှန်၏။ မှန်သော် လည်း ကွမိသဒ္ဓါ၏လည်း ဝါသဒ္ဓါ၏ နိရုတ်ကို ပြီးစေခြင်းတည်း ဟူသော အနက်ကို ပြတတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ ကွမိသဒ္ဓါ၏လည်း တရသောဉာဒါ ဟရုဏ်၏နိရုတ်ကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း ဟူသော ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြတတ်သည်ဖြစ်၍မိတ္တံစသည်တို့နှိုက်၊ မိတ္တံ။ မိတ္တာဟုနိရုတ် အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြတတ် သောကွမိသဒ္ဓါကိုနစ်စေအံ့သောဌာ ဤသရလောပေါသုတ်ကို ဆိုသည် ဟုဖြေသည်။ ။ကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါသဒ္ဓါအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုအ

ဘယ်ဖြင့်။ ဝါ။ အဘယ်ကြောင့် သိအပ်သနည်း အမေးကို ဖြေလိုရကား။ သရလောပေါ။ လ။ ဝိညာယတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရလောပေါသုတ်နှိုက်အံသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝါ။ အံသဒ္ဓါကိုဆိုသောကြောင့်။ ကွမိသဒ္ဓါ၏လည်း ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်လျှင် အနက်ရှိ၏ဟု သိအပ်သည် ဖြစ်သိသော်။ ဝါသဒ္ဓဿ အတ္ထောဝါတ္ထော၊ ဝါတ္ထောအတ္ထော ယဿ ကွမိသဒ္ဓဿသောယံဝါတ္ထတ္ထောတိဝတ္ထဗ္ဗေကေသေသလက္ခဏေန ဝါတ္ထောတ္တိဝတ္တံဟူ၏။ «ဤအရာ၌ အံသဒ္ဓါဖြင့် ကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါသဒ္ဓါ အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်သဘော ယုတ္တိကိုထောက်၍ သိအပ်သနည်းဟူမူ။ «ကွမိသဒ္ဓါသည် ကွမိအနက်ကံသာပြ၍ ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုအကယ်၍။ မပြသည်ဖြစ်အံ့ ကွမိသဒ္ဓါဖြင့် ပကတိအဖြစ်၏ ပြီးရာသည်ဖြစ်၍ အံဝိဘတ်နှောင်းသောကြောင့် ဝိကာရကို မြစ်အံသောဌာ။ သရလောပေါသုတ်နှိုက် အံသဒ္ဓါကို မရှုတ်အပ်သည်ဖြစ်ရာ၏။ စင်စစ်လည်းကစွည်းဆရာရှုတ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် တခုသောဥဒါဟရုဏ်၏ ဒွိရုပ်ကိုပြီးစေခြင်းတည်းဟူသော ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ပြအံ့လောဌာ ဤသရလောပေါသုတ်နှိုက် ကွမိသဒ္ဓါကိုမငဲ့မူ၍ အံသဒ္ဓါကိုပြုတော်မူရကား။ အံသဒ္ဓါဖြင့်ပင် ကွမိသဒ္ဓါသည် ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုလည်း ပြတတ်၏ဟု မှတ်အပ်သည်ဟူလို။ «အံသဒ္ဓါဖြင့် ကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါသဒ္ဓါအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို အကျယ်အားဖြင့် ပြလိုရကား။ တံဟိ။ လ။ သိဇ္ဈတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပုရိသသဒ္ဓါ နောင်အံဝိဘတ်သက်ပြီးသော်။ ရှေးသရသအစိတ် အင်္ဂုဗျေဠိပြီးသော်။ ဒီဗံသုတ်ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်မို့သော အသရကိုဒီဗာအပြု ရောက်လတ်သော်။ ထိုဒီဗာအပြုကိုနစ်စေခြင်းဌာ ဤသရလောပေါသုတ်နှိုက် အံသဒ္ဓါကို ကစွည်းဆရာပြုတော်မူအပ်၏။ ထိုအံဝိဘတ်နှိုက် အသရ၏ ဒီဗာအပြုကို မြစ်ခြင်း အကျိုးသည်လည်း ကွမိသဒ္ဓါဖြင့်ပင် ပြီး၏။ ထိုကွမိသဒ္ဓါဖြင့်ပင် အံနှိုက်အသရ၏ ဒီဗာအပြုကို မြစ်ခြင်းအနက်ပြီး ပြီးလျက်လည်း။ ထိုမြစ်ခြင်းတည်းဟူသော ပကတိအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော ကွမိသဒ္ဓါကိုမငဲ့မူ၍ ဤသုတ်နှိုက် အံသဒ္ဓါကို ကစွည်းဆရာ ရှုတ်တော်မူအပ်သည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ရှုတ်အပ်သော အံသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝါ။ ထိုသို့အံသဒ္ဓါကို ရှုတ်သောကြောင့်။ ကွမိသဒ္ဓါသည် ဝါသဒ္ဓါအနက်ကိုလည်း ပြတတ်၏ဟု သိအပ်သည်ဖြစ်သိသော်။ ထိုကွမိသဒ္ဓါသည် ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ပြတတ်

သောကြောင့်။ လ။ ဒွိရုပ်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ ကွပ်သဒ္ဓါကိုမငဲ့မူ၍ အံသဒ္ဓါ
 ကိုပြုတော်မူအပ်သည် ဖြစ်တိသော်ဟု ဖြေသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။
 ဝံ။ ဤသို့ကွပ်သဒ္ဓါသည်ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ပြတတ်သည်။ ယဒိဟော
 တိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။ သော်။ ကွပ်သဒ္ဓါ။ သည်။ ဝါတ္ထောဝ။
 ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ဟူသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၍။ န
 အညတ္ထော။ တပါးသောအနက်မရှိ။ ဣတိ။ သို့။ နိယမေတွာ။ မှတ်၍။
 (ထည့်သည်)။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နမိန္ဒြေတဗ္ဗံ။ မကြံရာအံ့နည်း။ မိန္ဒြေတဗ္ဗံ
 ဝေ။ ကြံအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ ဝါပရောအ
 သရူပါတိတ္ထေ။ သုတ်၌။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ။ ရှိလျက်လည်း
 ကွစာသဝဏ္ဏံ လုတ္တတိတ္ထေ။ သုတ်၌။ ကွပ်ဂ္ဂဟဏကရဏတော။
 ကွပ်သဒ္ဓါကိုပြုသောကြောင့်။ နိယမေတွာ။ ၍။ နမိန္ဒြေတဗ္ဗံ။ မကြံအပ်။
 ဣတိအယံပရိဟာရော။ တတ္ထ။ ထိုကွပ်သဒ္ဓါကိုပြုရာ၌။ ယံဝစနံ။ ကို။
 ဝတ္တဗ္ဗံ။ ၍။ တံဝစနံ။ ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ဖြစ်သော ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ
 သုတ်၏အတွင်း၌။ ဂုတ္တမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ။
 သို့။ ကွပ်သဒ္ဓါ။ သည်။ ဝါတ္ထော။ ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ရှိသည်။ ဟောတု။
 ဖြစ်စေ။ ကွပ်သဒ္ဓဿ။ ၍။ ဝါတ္ထတ္တာ။ ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ပုရိသန္တိ အာဒိသု။ တို့၌။ ဒိဃာနိဝါရဏတ္ထံ။ ဒိဃာအပြုကိုဖြစ်
 ခြင်းအကျိုးငှာ။ အံဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၍။ ဣတိစ။ ဤသို့လည်းကောင်း။
 ဒိဃန္တိသုတ္တဿ။ သုတ်သို့။ အနုဝတ္တမာနံ။ လိုက်သော။ ကွပ်ဂ္ဂဟဏံ။
 သည်။ ဝါသဒ္ဓေန။ နှင့်။ ဝိသဒိသတ္ထံ။ မထူသောအနက်ရှိ၏။ ဣတိစ။ ဤသို့
 လည်းကောင်း။ တုမ္ဘာကမေဝ။ သင်္ဃရိဟာရံ ဆရာတို့၏ သာလျှင်။
 ဝစနံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၍။ တဉ္စခေါ။ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်လည်း။
 ပုဗ္ဗေန။ ကွစာသဝဏ္ဏံလုတ္တသုတ်၏ အတွင်း၌ဆိုအပ်သော ဈေးစကား
 နှင့်။ အပရံ။ သရာပကတိဗျုပ္ပနေ သုတ်၏အတွင်း၌ ဆိုအပ်သော နောက်
 စကားသည်။ နဃာဒိယတိ။ မစပ်။ ဝါ။ မညီ။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တည်း။
 ဘဝံ။ သင်စောဒကဆရာသည်။ အမှကံ။ ငါတို့၏။ ဝစနံ။ ကို။ ခမတု။
 သည်းခံဦး။ ဝါ။ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုဦးလော့။ ဣဒါနိ။ နှိုက်။ နိစ္ဆယံ။ အဆုံး
 အဖြတ်ကို။ ဝါ။ ယုံမှားကိုမျှောက်ကြောင်းဖြစ်သောနည်းကို။ ဝဒါမ။
 ငါတို့ဆိုကုန်ဦးအံ့။ သရေကွစိတိတ္ထေ။ ၌။ ကွပ်သဒ္ဓါ။ သည်။ ဝါတ္ထော။
 ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ဟူသော အနက်ရှိ၏။ တေန။ ထိုသို့ကွပ်သဒ္ဓါ၏ဝါ

သဒ္ဓါအနက်ကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပမာဒေါမစ္စုနောပဒန္တိ
 အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ဒိဗံ၊ ရဿန္တိအာဒိဟိ။ အစရှိသော သုတ်တို့ဖြင့်
 ဂုတ္တဝိမိနိဝါရဏတ္ထံ။ ဆိုအပ်သော အစီအရင်ကို ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သရာ
 ပကတိဗျဉ္ဇနေတိသုတ္တံ။ ကို။ အာစရိယေန။ သည်။ အာရန္တံ။ အားထုတ်
 တော်မူအပ်၏။ ပုရိသော အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ပုရိသာဒိသဒ္ဓါ။ နောင်မှ။
 သိဝစနေ။ ကို။ ကတောပြုပြီးသော်။ သိဿ။ သိဝိဘတ်၏။ သြကာရေ။
 ကို။ ကတော။ သော်။ ဝါပရောအသရူပါတိအာဒိဟိ။ တို့ဖြင့်။ လောပေါ
 ဒိမ္မိ။ သို့။ သဗ္ဗတ္ထေ။ သော်။ တံနိဝါရဏတ္ထံ။ ထိုအာဒေသ သြ၏ကြေခြင်း
 ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိတိသုတ္တံ။ ကို။ အာရန္တံ၏။
 ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ သရေကွစိတိဇ္ဇေ။ နှိုက်။ ကွစိဂ္ဂဟဏော။ သည်။ အ
 သတိ။ သော်လည်း။ သရာသရေလောပန္တိအာဒိန။ သရလောပဝိမိ။ အာ
 ဒေသဝိမိ စသည်ကို စီရင်တတ်ကုန်သော သရာသရေ လောပံ အစရှိ
 သောသုတ်တို့ကို။ ပထမံ။ ရှေးဦးကလျှင်။ ဝတ္ထာ။ ဆိုပြီး၍။ ပစ္ဆိမာ။ နောက်မှ။
 ဂုတ္တတ္ထာ။ သရေကွစိသုတ်ကို ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထံ။
 အလုံးစုံသော ဥဒါဟရဏ်တို့၌။ သရာ။ သရတို့သည်။ ပကတိကာ။ ပက
 တိအပြုတို့သည်။ ဝါ။ ပကတိရုပ်တို့သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ။
 သို့။ ဥပနတ္တံ။ ဧဝံသန္တေပိ။ ဤသို့သိအပ်သော်လည်း။ ပုန။ တာဘနံ။
 ကွစိဂ္ဂဟဏ ကရဏံ။ သရေသာ မဆိုမူ၍ ကွစိသဒ္ဓါကို ပြုခြင်းသည်။
 သရာ ပကတိဗျဉ္ဇနေတိ အာဒိန။ သုတ်တို့သည်။ ဗရိဋ္ဌဗရိဋ္ဌဋ္ဌာနေ။ ဝင်
 ရာဝင်ရာ အရပ်နှိုက်။ ပကတိကာ။ ပကတိရုပ်တို့သည်။ နိယတာ။ မြီ
 ကုန်သည်။ ဟောတိဝိယ။ ကဲ့သို့။ (လည့်သည်)။ ဗရိဋ္ဌဗရိဋ္ဌဋ္ဌာနေ။ နှိုက်။
 နိယတာဘာဝေန။ မြီသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အပဝတ္တိတွာ။ မဖြစ်မူ၍။ ဗရိဋ္ဌ
 ဝိသယေဝိ။ ဝင်သောအရာ၌လည်း။ အနိယတော။ မမြီသည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥပနတ္တံ။ သိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဝ။
 ဥပနတ္တံ။ ဌာ။ ပုန။ တာဘနံ။ ကွစိဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 (ဟူ၍သော်လည်းသမ္ပန်)။ ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒန္တိ ဣဒံ။ ရုဏ်သည်
 လည်း။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိတိ ဣမိနာဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂုတ္တဝိ
 မိနာ။ ဆိုပြီးသောအစီအရင်ဖြင့်။ သိဇ္ဈတိ။ ပြီး၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝတ္ထု။ ဌာ။
 နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်းသည်ကား။ န။ မဟုတ်။ သက္ကာဇေန။ တတ်
 ကောင်းသည်သာ မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ ဝတ္ထု။ ဌာ။

သက္ကာ။တတ်ကောင်း၏။ ပန။ ထိုသို့တတ်ကောင်းသော်လည်း။ ယုတ္တိ။ အသင့်ကို။ ဝါ။သင့်သောအကြောင်းကို။ မဂ္ဂိတဗ္ဗာ။ရှာအင်၏။ ကထံ မဂ္ဂိတဗ္ဗာ။ နည်းဟူ မူကား။ သရလောပေါမာဒေသပဏ္ဍယာဒ်မိတုဗက တိတိ။ ပကတိဟူ၍သာလျှင်။ အဝတ္ထာ။မဆိုမူ၍။ ပုန။တဘန်။ သရ လောပေတိဝစနံ။ သရလောပေဟုဆိုပြန်ခြင်းသည်။ သရေ။ ရှေးသရ သည်။ လုတ္တေ။ ကြေးခြင်းသည်ရှိသော်။ သရလုတ္တကာရဏာ။ ရှေးသရ ၏ကြေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပရသရဿ။ နောက်သရဟု ဆိုအပ်သောအံဝိဘတ်၊ အာဒေသ၊ အပစ္စည်း အစရှိသော နောက်သရ ၏။ ယံဝိကာရံ။ အကြင်ဝိကာရသည်။ သမ္ပတ္တံ။ရောက်ရာ၏။ တံဝိကာရံ။ ထိုနောက်သရ၏ဝိကာရသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ပကတိယေဝ။ ပက တိအပြုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ဤသို့သိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဝါ။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ဌာ။ ပုန။တဘန်။သရ လောပေတိဝစနံ။ကို။ ကတံ။ ၏။ တေနေဝ။ ထိုသို့ ရှေးသရကြေးခြင်း နောက်သရကိုပကတိပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မုတ္တောဟံ သဗ္ဗပါသေဟိ၊ အစောယံအဟုဿိပုရေ၊ သောဟံဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သွာဟံဝိစရိဿာသိတိအာဒိသု။တို့နှိုက်။အညာပေက္ခံ။ ရှေးသရ ၏ကြေးခြင်းမှ တပါးသောနောက်သရကိုသာ ငဲ့သည်ကို။ ဝါ။ ရှေးသရ၏ ကြေးခြင်းကိုငဲ့ဘဲ နောက်သရကိုသာ ငဲ့သည်ကို။ ကတွာ။ ၍။ ယံဝိ ကာရံ။ အကြင်လောပဝိကာရသည်။ သမ္ပတ္တံ။ ရောက်ရာ၏။ တံ။ထိုလော ပဝိကာရသည်။ ဟောတိယေဝ။ ဖြစ်သည်သာ လျှင်တည်း။ တသ္မာ။ ထိုအညာပေက္ခာ ဝိကာရဖြစ်သောကြောင့်။ ပမာဒေါမစ္စုနော။ လ။ နန သက္ကာဝတ္တန္တိ။ ၍။ ယံဝစနံ။ကို။ တယာ။ သင်စောဒက ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ။၏။ တံဝစနံ။သည်။ နသုန္ဓရံ။မကောင်း။ ပမာဒေါမစ္စုနော။ လ။ ဗျဉ္ဇနေတိ သုတ္တမာရန္တိ။၍။ ယံဝစနံ။ ကို။ မယာ။ ငါငရိဟာရ်ဆရာ သည်။ ဝုတ္တံ။၏။ တံဝစနံ။သည်။ သုဝုတ္တံ။ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား ဖြစ်၏။ ဒိဃံရဿန္တိ- အာဒိနံဝိ။ သုတ်တို့ ကိုလည်း ဝုတ္တတ္တာ။ ဆို လတ္တံ့ ဖြစ်သော ကြောင့်။ ဣမဿ။ ဤသရာပကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်၏။ အသဗ္ဗတ္တဂတ္တေ။ အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက် မဝင်သည်၏ အ ဖြစ်သည်။ ဝါ။ အလုံးစုံကုန်သော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက် မဆက်ဆံသည် ၏အဖြစ်သည်။ သဘိဝိ။ရှိသော်လည်း။ ယတ္ထ။အကြင်ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်။

အယံယောဂေါ။ ဤသရ-ပကတိဗျဉ္ဇနေ ဟူသောသုတ်သည်။ ပဝိဋ္ဌော။
 ၏။ တတ္ထ။ ထိုရုဏ်နှိုက်။ နိယတဝသေနေဝ။ မြဲသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိဥာပနတ္ထန္တ။ ဤသို့သိစေခြင်း အကျိုးငှာ
 လည်းကောင်း။ အာနဝရာ။ မြို့တိုင်အောင်။ ခဒိရဝနံ။ ရှားတောသည်။
 အတ္ထိ။ ၏။ ဣတိအာဒိနိဝိယ။ ဤသို့အငြိမ့်သော ဥဒါဟရုဏ်တို့ကဲ့သို့။
 ယေဘုယျန။ ဖြင့်။ ပကကိတာဝဝိသယာနံ။ ပကတိအဖြစ်သျှင်အရာရှိ
 ကုန်သော ဥဒါဟရုဏ်တို့၏။ ဗဟုတာဒဿနတ္ထန္တ။ များသည်၏အဖြစ်
 ကိုပြခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ကွမိဂ္ဂဟဏေန။ နှင့်။ ဝိနာ။ ကင်း၍။ ဣဒံ။
 ဤသရပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ။ ပြေတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ သို့။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ တေသံပန။ ထိုဥဒါဟရုဏ်တို့၏ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိနှိုက်စပ်)။
 မနောသဒ္ဓေ။ နှိုက်။ ဩကာရဿ။ ၏။ (ဝုတ္တဝိမိမိနှိုက်စပ်)။ လောပဉ္စတ
 ဩကာရောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝါ။ ရဿန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တဝိမိမိ။
 သို့။ သမ္ပတ္တေ။ ရောက်လတ်သော်။ တထာ။ တူ။ ပမာဒေါတိတ္ထေ။ နှိုက်။
 ဩကာရဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ တထာ။ တူ။ တိဏ္ဍောတိတ္ထေ။ နှိုက်။
 ဩကာရဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ ပါရင်တောအဟူတိတ္ထေ။ နှိုက်။ ဝါ
 ပရော အသရူပါဟိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပရသရဿ။ ၏။ လောပေ။ သို့။
 သမ္ပတ္တေ။ ရောက်လတ်သော်။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသော အစီ အရင်ကို။
 ဗာဓေတွာ။ တားမြစ်၍။ ဣမိနာ။ ဤသုတ်ဖြင့်။ ပကတိတာဝံ။ ကို။ ကတွာ။
 ၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၏။ ။ အနက်။ ။ (ကွမိသဒ္ဓေါဝါတ္ထမဝိ
 ဒိပကောဟောတိ ဟူသော ပရိဟာရ်စကားကိုစွဲ၍ စောဒနာ ပြန်လိုရ
 ကား။ ယဒိဇေဝါတ္ထောဝ ကွမိသဒ္ဓေါတိ ကသ္မာနမိန္ဒေတဗ္ဗန္တိ မိန့်။
 ကား။ ကွမိသဒ္ဓါသည်ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို အကယ်၍ ပြတတ်သည်ဖြစ်
 အံ့။ ။ ကွမိသဒ္ဓါသည်ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ရှိသည်သာဖြစ်၏။ တပါးသော
 အနက်မရှိဟု အမြဲမှတ်၍ ကြံအပ်သည်သာဖြစ်၏။ မကြံအပ်သည်မ
 ရှိရာဟုစောဒနာသည်။ ။ ဖြေလိုရကား။ ဝါပရော။ လ။ ကွမိဂ္ဂဟဏက
 ရဏတောမိန့်။ ပါဌလျှောက်။ ကွမိသဒ္ဓါကိုပြုသောကြောင့်။ ကွမိသဒ္ဓါ
 သည် ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်သာဖြစ်၏ဟု မကြံအပ်။ စင်စစ်ကား ကွမိသဒ္ဓါ
 သည်ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်သာရှိသည်မဟုတ်။ ကွမိသဒ္ဓါ၏အနက်လည်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍ဝါတ္ထောဝဟုမှတ်၍မကြံရာမကြံသင့်ဟု ဖြေသည်။ ။ ယတ္ထ
 အာဒိန္ဒယံဂဟိတံ။ တတ္ထဝိဓာနံယေဘုယျနကတ္ထဝိဟောတိ။ ကတ္ထဝိန

ဟောတိ။ တောနေကဿရူပဒ္ဓယုပ္ပါဒနမပ္ပကံ။ ယတ္ထပနအန္တိန္ဒယံဂဟိတံ
 တတ္ထ ဝုတ္တဝိဓာနံ၊ ယေဘုယျေန ဧကေသရူပန္တယံဇနေတိ။ ဣတရံပနအပ္ပ
 ကံဟု ဣဝဇ္ဇောယံနဝါသုတ်၏ အတွင်းနှိုက် ဆိုသောစကားကို ရည်၍။
 တတ္ထယံဝတ္တဗ္ဗံ။ တံဟေဋ္ဌာဝုတ္တမေဝဟုဆိုတော် မူ၏။ ။ကွမိသဒ္ဓါ
 သည်ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ရှိသည်သာမဟုတ်။ ကွမိသဒ္ဓါ၏အနက်လည်းရှိ
 ၏ဟုဆိုသောစကားသည် အောက်နှိုက်ဆိုပြီးသော စကားတို့နှင့်မညီ။
 ဆန့်ကျင်သည်တကားဟု စောဒနာပြန်လိုရကား။ ဧဝံဟောတုစသည်
 ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ ဧဝံဟောတု။ တုမှာကမေဝဝစနံ၊ တဉ္စ
 ခေါပုဗ္ဗေနာပရံနဃာဒိယတိ။ ဟူသည်တည်း။ ကား။ ကွမိသဒ္ဓါသည် ဝါ
 သဒ္ဓါ၏ အနက်ရှိ၏ဆိုသော် သင်ပရိဟာရ် ဆရာတို့၏ စကားသည်
 ရှေးနောက်စေပ်မညီ ဖြစ်ခဲ့ရာသည်ဟု စောဒနာသည်။ အသို့လျှင်ရှေး
 စကား နောက်စကား မညီသနည်းဟု စောဒကကိုမေးတွယ်ရှိ၍။ ကွမိ
 သဒ္ဓဿ။ လ။ ဝိသဒိသတ္တန္တိစ ဟုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကွမိသဒ္ဓဿ
 ဝါတ္ထတ္တာဖြင့် ကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါသဒ္ဓါ အနက်ရှိသည်ကို ပြတတ်သော
 ကြောင့် ပုရိသံ အစရှိသည်တို့နှိုက် ဒီဃပြု၍ ပုရိသံ၊ ပုရိသာဟုခွဲရပ်ဖြစ်
 ရာသည်ကို နစ်စေခြင်းငှာ ကွမိသဒ္ဓါနှင့် အနက်တူသော အံသဒ္ဓါကိုပြု
 အပ်၏ဟု ဆိုသော စကားရပ်။ ။ကွစာသဝဇ္ဇောလုတ္တေသုတ်၏ အ
 တွင်းနှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏ သမ္ပန္နေသတိယေဘုယျေန ဧကေသေပရူပဒ္ဓယံ
 ဟောတိ။ ကွမိတိဝုတ္တေပန ယေဘုယျနေက သ္မိဟောတိ၊ ဧကေသ္မိ
 နေဝဟောတိ။ တဒတ္ထမိဟကွမိဂ္ဂဟဏံဟု ရှေးနှိုက် ဆိုပြီးသော စကား
 ရပ်တို့ကိုရည်၍။ ဒီဃန္တိ။ လ။ ဝါသဒ္ဓေန ဝိသဒိသတ္တံ ဆိုသော ရှေး
 စကားရပ်တို့နှင့် ဤနှိုက်ကွမိသဒ္ဓေါ ဝါတ္ထမဝိဒိပကောဟောတိ ဟုဆို
 သောနောက်စကားသည် မညီ ဟုစောဒနာသည် ဟူလေ။ စောဒနာ
 ချည်း။ ။စောဒကတင်သောအပြစ်ကို ပယ်လိုရကား။ ခမဟုဘဝံ။
 လ။ ပကတိတိသုတ္တမာရဒ္ဓမိန့်။ ဝါ။ အစမှစ၍စောဒက၏ ဝါဒအနုဝါဒ
 အတွင်းအားဖြင့် ဆောင်အင်သောသင်္ကာအပေါင်းကိုပယ်၍ ဟုတ်တိုင်း
 ပြလိုသော ပရိဟာရ်ဆရာသည်။ ခမတုဘဝံစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ပါဌ်လျှောက်နှစ်သုတ်၏ အထူးကိုဆိုလေ။ ထိုတွင် သရေကွမိ
 တိဇ္ဇေ ကွမိသဒ္ဓေါဝါဇ္ဇော ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ သရေကွမိ ဟူသော
 သုတ်နှိုက်ကွမိသဒ္ဓါသည်သာလျှင် ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကိုပြတတ်၏။ စင်

စင်လျှင်သရေကွပ်သုတ်၌ ကွပ်သဒ္ဓါကဲ့သို့ ကွစာသဇဏ္ဍိယုတ္တေ သုတ်
 ၌ကွပ်သဒ္ဓါသည် ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်ကို မပြတတ် ဖြစ်သည်။ ကွစာသ
 ဇဏ္ဍိယုတ္တေ၌ကား ဝါသဒ္ဓါကွပ်သဒ္ဓါ၏ အနက်ဟုဆိုအပ်သော တခု
 တခုသောဥဒါဟရုဏ်၏ ခွဲရပ်အနက်ကို မပြုမူ၍။ ကွစက္ခုဟု ဆိုအပ်
 သောအချို့သာဖြစ်၏။ အချို့နှိုက်မဖြစ်ဟူသောအနက်ကို ပြတတ်သည်
 ဟုကွပ်သဒ္ဓါနှစ်ခုတို့၏ အထူးကိုမှတ်ရာ၏။ ကွပ်သဒ္ဓါအဖြစ်ဖြင့် အတူ
 တူဖြစ်လျက် တခုသောကွပ်သဒ္ဓါကား ဝါတ္ထအနက်။ တခုသော ကွပ်
 သဒ္ဓါကား ကွစက္ခုအနက်ဖြစ်ကြသည်ကို အဘယ်အကြောင်းအရာဖြင့်
 မှတ်သိရမည်နည်းဟူမူ။ ။ဝတ္တိန္ဒာနုပုဗ္ဗိကာသဒ္ဓပ္ပဒိုပတ္တိဟူသည်နှင့်
 အညီ။ ဝတ္တိန္ဒာဟူသောအကြောင်းအရာဖြင့်မှတ်သိရာ၏ဟူလေ။ ။
 တနည်းလည်း သရေကွပ်ဟု သာမညသာ ဆိုလျက် ကွပ်သဒ္ဓါသည်
 ဝါတ္ထဖြစ်၏ဟု အထူးဆိုသောအရာသည် အဘယ်သို့သောအကြောင်း
 အထူးကိုထောက်၍ ဆိုသနည်း။ အကြောင်းအထူး မရှိသော် တပါး
 ကွပ်သဒ္ဓါတို့နှင့် မတူလေကား။ ကွပ်သဒ္ဓါ ဝါတ္ထောမဆိုသင့်ကောင်း
 တကားဟူသော စောဒနာကိုဖြေလိုသော ဗရိဟာရ်ဆရာသည်။ သရေ
 ကွပ်သဒ္ဓါဟိ။ လ။ ဟောတိတိဉာပနတ္ထိမိန္ဒ။ကား။ သရေကွပ်ဟူသော
 ဤသုတ်နှိုက် ကွပ်သဒ္ဓါကို မပြုဘဲ။ သရေမျှသာ သုတ်တည်သော်
 လည်း။ သရလောပရိမိ၊ အာဒေသရိမိ စသည်တို့ကို စီရင်တတ်ကုန်
 သောသရာသရေလောပံ အစရှိသော ရိမိသုတ်တို့ကို ရှေးဦးစွာဆိုပြီး
 ၍။ ဤသရေကွပ်ဟူသောသုတ်ကို နောက်မှဆိုသောကြောင့် အသုံးစုံ
 သော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက် သရတို့သည် ပကတိရုပ်ချည်း မဖြစ်ကုန်။
 အချို့ကားပကတိရုပ်။ အချို့ကား ပကတိရုပ် ဖြစ်ကုန်၏ဟု သိအပ်ပြီး
 ထိုသို့သိအပ်ပြီး ဖြစ်လျက်လည်း။ တဘန်ကွပ်သဒ္ဓါကိုထည့်၍ သရေ
 ကွပ်ဟုကွပ်သဒ္ဓါကိုပြုခြင်းသည်။ သရာပကတိဗျူနေ စသောသုတ်တို့
 သည် ဝင်ရာဝင်ရာဖြစ်သော ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံ၌။ ပမာဒေါမစ္စုနော
 ပဒံသာအမြဲဖြစ်၏။ ပမာဒမစ္စုနောပဒံ ဟုမဖြစ်။ တိဇ္ဈောပါရဂ်တော၌
 တိဇ္ဈောပါရဂ်တောသာ အမြဲဖြစ်၏။ တိဇ္ဈောပါရဂ်တော မဖြစ်သကဲ့သို့။
 သရေကွပ် ဟူသော ဤသုတ်သည် ဝင်ရာဖြစ်သော ကောဇ္ဈမံအစရှိ
 သော ဥဒါဟရုဏ်ကို လည်းကောင်း။ ထိုဥဒါဟရုဏ် ကိုပင် သရာ

သရေလောပံဖြင့် ဣသရ နှောင်းသောကြောင့်။ ကအစိတ်ဩကိုချေ၍
 ကကိုဣသိုကပ်၍ ကိံမံသညလည်းကောင်း ဖြစ်သင့်ရကား။ ဝင်သော
 အရာတွင်ပင် နိယတမဖြစ်ဟု သိခြင်း အကျိုးရှိသည်ကို ထောက်၍
 ကွမိသဒ္ဓေါဝါတ္ထောဆိုသည်ဟု အထူးသိရာ၏ဟုဖြေသည်။ ။ပမာ
 ဒေါကို ပမာဒ တည်။ သိသက်။ ဩပြု၍။ သရလောပေါ သုတ်ဖြင့်
 နောက်အာဒေသနှောင်းသောကြောင့်။ ဒအစိတ်အကိုချေ၍။ နောက်ဩ
 ကိုဩဟုပကတိပြု၍ စီရင်သဖြင့် ပြီးကောင်းလျက်။ ပမာဒေါမစ္စုနော
 ပဒန္တိအာဒိသုဒိဗံ၊ ရသံစသည်ဖြင့် သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ အ
 ရာကိုပြု၍ဆိုသော ပရိဟာရဆရာစကားကို မနှစ်သက်နိုး၍ စောဒနာ
 ပြန်လိုရကား။ နနုပမာဒေါ။လ။ နနုသက္ကာဝတ္ထုန္တိမိနံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံ သည်လည်း သရလောပေါ သုတ်ဖြင့် စီရင်၍ပြီး
 ရာသောကြောင့် သရလောပေါသုတ်၏ အရာသာ ဖြစ်ကောင်းလျက်။
 ဒိဗံစသည်တို့ဖြင့် ဆိုအပ်သော အစီအရင်ကို ဖြစ်ခြင်းငှာ သရာပက
 တိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို အားထုတ်၏ဟု အသို့ဖြစ်၍ ဆိုသင့်အံ့နည်း စောဒ
 နာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ သက္ကာယုတ္တိပနမဂ္ဂိတဗ္ဗာ စသည်ကိုမိနံ။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရ။လ။ ပကတိသာ မဆိုမူ၍။ တံဘနံသရလောပေ
 ဟုဆိုပြန်ခြင်းသည် ဈေးသရကိုချေပြီးသော်။ ထိုဈေးသရ ကြေခြင်းဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်။ အံဝိဘတ်၊ အာဒေသ၊ အပစ္စည်း၊ ဤပစ္စည်း၊
 ဣယ၊ ဣဋ္ဌစသောပစ္စည်းတို့၌ ဖြစ်သော နောက်သရ၏ ဝိကာရမဖြစ်။
 ပကတိသာဖြစ်၏ဟု သိအပ်သည်ဖြစ်၍။ မုတ္တာဟံ။လ။ သွာဟံစရိဿာမိ
 စသည်တို့နှိုက် ဈေးသရ ကြေခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်း ကို
 မငဲ့မူ၍နောက်သရနိမိတ်ကိုမငဲ့မူ၍။ မုတ္တာဟံကိုမုတ္တာ အဟံပုန်ဖြိတ်
 ၍သရာသရေလောပံဖြင့် နောက်သရ နှောင်းသောကြောင့် ဣအစိတ်
 ဩကိုချေရကား။ အညာပေက္ခိကတွာယံဝိကာရံ သမ္ပတ္တံ။ တံဟောတိ
 ယေဝမိနံ။ ထိုကြောင့်ပမာဒေါ။လ။ ဝတ္တုဟု သင်စောဒကစကားသည်
 အသုန္တိစကားဖြစ်သည်ဟု ပယ်သည်။ ။ပမာဒေါ။ လ။ * သုတ္တမာရန္တံ
 ဟု ငါပရိဟာရ၏ စကားသည် ကောင်းသော သင့်သော စကားဖြစ်
 သည်ဟုစောဒကကို ပယ်၍ဖြေသည်။ ။သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်
 ကိုသရေကွမိစသော သုတ်တို့ကဲ့သို့ ကွမိသဒ္ဓါနှင့် မဆိုမူ၍ ကွမိသဒ္ဓါ
 နှင့်ကင်း၍ဆိုရာနှိုက် အကြောင်းကိုပြလိုရကား။ ဒိဗံ၊ ရသန္တိအာဒိနံ။

လ။ ဝိနာကွမိဂ္ဂဟဏေန နိဗ္ဗိဋ္ဌန္တိဒဋ္ဌဗ္ဗိမိနံ။ ပါဌ်လျှောက် ဆိုလေ။
အဓိပ္ပါယ်)။

(၂၄) သရေကွမိ။ ။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ ပရေ။
နှောင်းသော။ သရေ။ ကြောင့်။ ကွမိ။ အချို့သော ပြယုဂ်နှိုက်။ ပကတိ
ဘာဝေါ။ ပကတိအဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။
ဥစ္စတေ။ ၏။ (ပဒစ္ဆေဒ၎င်း။) အနန္တရသုတ္တတော။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော
သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်မှ။ သရာဂဟဏဿစ။ ၏လည်း ကောင်း။
ပကတိဂ္ဂဟဏဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္တနတော။ ကာရိကာရိ
ယအဖြစ်ဖြင့် လိုက်သောကြောင့်။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ခေါ။
စင်စစ်။ ကွမိ။ နှိုက်။ ပကတိဗျပါနိ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ
အတ္ထော။ နာတည်း။ သရာသရေလောပန္တိအာဒိနိ။ သုတ်တို့ကို။ ပထမံ။
ရှေးဦးက။ ဝတ္တာ။ ဆိုပြီး၍။ ဣမဿ။ ဤသရေကွမိ ဟူသောသုတ်ကို။
ပစ္ဆိမာ။ မှောက်မှ။ (ထည့်)။ ဝတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ကွမိဂ္ဂဟဏေန။ နှင့်။ ဝိနာပိ။
ကင်း၍လည်း။ ဣမဿ။ ဤသရေကွမိသုတ်၏။ အနိယတဘာဝေ။ အနိ
ယတသုတ်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ။ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိညာယမာ
နေပိ။ သိအပ်သော်လည်း။ ယုနံ။ တဘနံ။ ကွမိဂ္ဂဟဏကရဏေ။ ကွမိသဒ္ဓါ
ကိုပြုရာနှိုက်။ ပယောဇနံ ပန။ သည်ကား။ ကွမိ။ အချို့သော ဥဒါဟ
ရဏ်နှိုက်သာ။ ပကတိဘာဝေါ။ သည်။ (ထည့်)။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ
ဣဒမေဝ။ ဤသို့သောအနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ။ ဥာပနတ္ထံ။ သိစေခြင်း
အကျိုးရှိသည်။ န။ မဟုတ်။ အထေခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ဧကေကဿ။
တခုတခုသော ဥဒါဟရဏ်၏။ ‘ရူပနုယုပ္ပါဒနတ္ထံ။ ဒွိရုပ်ကို ပြီးစေခြင်း
အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥာပနတ္ထံပိ။ သိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်လည်း။
ဟောတိ။ ၏။ တံ။ ထိုဤသုတ်၌ကွမိသဒ္ဓါ၏ဒွိရုပ်ကိုပြီးစေခြင်းဟုဆိုအပ်
သောအကျိုးကို။ ဝါ။ တံ။ ထိုကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါတ္တအနက်ကို ပြတတ်သော
အကြောင်းကို။ ဟေဋ္ဌာဝ။ အောက်ဖြစ်သော သရာပကတိဗျဉ္ဇနေဟူ
သောသုတ်၏အတွင်းရှိလျှင်။ မယော။ သည်။ ဝတ္ထံ။ ဆိုအပ်ပြီး။ ကော
ဣမံပထဝိဝိဇ္ဇေဿတိတိ။ သည်ကား။ ဥဒါဟရဏံ။ တည်း။ တဿပန။
ရုဏ်ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိနှိုက်စပ်လေ။) ကောဣမန္တိ။ ၍။ ဆေဒံ။ ပုဒ်ဖြတ်
ခြင်းကို။ ကတ္တာ။ ၍။ ဗျဉ္ဇနံ။ ကို။ ဝိယောဇေတွာ။ ခွင်း၍။ ဩကာရဿ။ ၏။
သရာသရေလောပန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ လောပေ။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။ သော်။ တ

ဗုဒ္ဓဝါဒါစ။ ထိုလောပအစီအရင်ကိုမြင်၍လည်းကောင်း။ ဝမောဒုဒန္တာ
နန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝကာရေ။ သို့။ သမ္မတ္တေ။ သေ။ တဗုဒ္ဓဝါဒါစ။ ထိုသို့
အပြုကိုမြင်၍လည်းကောင်း။ အနန္တရသုတ္တံ။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။
အဓိကိစ္စ။ ဤသရေကွပ်သုတ်ဖြင့်။ ပကတိဘာဝံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။
ရူပသိဒ္ဓိ။ ကို။ ဝေဒိတဗျာ။ ၏။ ။ ကွပ်ဂဟဏေ။ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ၏။
လောပံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။

(၂၅) ဒီဃံ။ ။ ကိမတ္တံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ ပရေ။ သေ။
ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ၏။ ကွပ်။ နှိုက်။ ဒီဃံ။ သို့။ ပပ္ပေါတိ။ ၏။
ဣတိဉာပနတ္တံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ သရဗျဉ္ဇန ကွပ်ဂဟဏာနံ။ တို့၏။ အနု
ဝတ္တနတော။ ကြောင့်။ သရာခေါ။ တို့သည်။ လ။ ဣတိအတ္တော။ နာတည်း။
အနန္တရေ။ သရေကွပ်ဟူသောအနီးသုတ်နှိုက်။ သရေဂဟဏေ။ သရေ
သဒ္ဓါသည်။ သတိဝိ။ ရှိလျက်လည်း။ ဗျဉ္ဇနဂဟဏမေဝ။ ဝေးသောသရာ
ပကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်ဗျဉ္ဇန သဒ္ဓါသည်သာလျှင်။ ဝတ္တတေ။ လိုက်၏။ ဟိ
သစ္စံ။ ၏။ ဝါ။ ဟိယသ္မာ။ ကြောင့်။ မဏ္ဍု။ ကဂတိယောဝိ။ ဘားတို့၏သွား
ခြင်းနှင့်အလားတူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယောဝိ။ သုတ်တို့သည်။
အဓိကရာ။ ထူးသောအနက်ကို ပြီးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်
၏။ ဝါ။ မဏ္ဍု။ ကဂတိယောဝိ။ ဘားတို့၏သွားခြင်းကဲ့သို့ သွားခြင်းရှိကုန်
သော။ အဓိကရာ။ အဓိကာရသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တသ္မာ။
ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဂဟဏမေဝ။ သည်လျှင်။ ဝတ္တတေ။ ၏။ တေသံ။ ထိုအဓိ
ကာရတို့၏။ ပဘေဒေါ။ အကျယ်သည်။ ဝါ။ အပြားသည်။ ဇိနဝစန
ကပ္ပေ။ နာမ်ကျမ်းနှိုက်။ ဝါ။ ဇိနဝစနယုတ္တံဟိ သုတ်၏အတွင်းနှိုက်။
ဝိတ္ထာရေန။ ဖြင့်။ အာဝိ။ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ။ ဟုံ။ ဣဟပန။ ဤဒီဃံဟူ
သောသုတ်နှိုက်ကား။ အနန္တရေ။ အခြားမရှိသောသရေ ကွပ်သုတ်နှိုက်။
ဝါ။ အနီးဖြစ်သောသရေကွပ်သုတ်နှိုက်။ ဝတ္တံ။ သေ။ သရေ ဂဟဏဉ္စ။
သရေသဒ္ဓါသည်လည်း။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နာနုဝတ္တတေ။ မလိုက်သ
နည်း။ ဣတိအယံစောဓနာ။ တည်း။ သရဗျဉ္ဇနေသု။ သရီဗျည်းတို့တွင်။
သရာနံ။ သရတို့ကိုသာလျှင်။ ဝါ။ တို့၏သာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ။
ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရနိသိတ ဝိမိဓိ ယေဝ။ သရကိုမှီ
သောအစီအရင်ကိုသာလျှင်။ ဝါ။ သရနိမိတ်ကိုမှီ၍ သရာပကတိကိုစီ
ရင်သောသရေကွပ် သုတ်ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္တဗ္ဗေဝိ။ ဆိုအပ်

လျက်လည်း။ ဗျဉ္ဇနနိသိတ ဝိမိနော။ ဗျည်းကို မှီသော အစီအရင်ကို
လျှင်။ ဝါ။ ဗျဉ္ဇနနိမိတ်ကိုမှီ၍ သရာဇကတိကို စီရင်သော သရာဇက
တိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ ပထမဗ္ဗာရဏံ။ အစဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့် ရှေ့
ရှုတ်ခြင်း သည်။ (ဥာပနတ္တံနှိုက်ဝပ်)။ သရာသရေ လောပန္တိ။ လောပံ
ဟူသော။ ပထမသုတ္တေ။ အစသုတ်နှိုက်။ သရေဂဟဏံ။ သည်။ ကပ္ပပရိ
ယန္တံ။ ဒုတိယပိုင်းအဆုံးရှိသည်ကို။ ကတွာ။ ၍။ ဝတ္တတေယထာ။ လိုက်
သကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ဣဟာဝိ။ ဤစာတိယပိုင်းနှိုက်လည်း။
ဗျဉ္ဇနဂဟဏံ။ သည်။ ကပ္ပပရိယန္တံ။ တတိယပိုင်း အဆုံးရှိသည်ကို။
ကတွာ။ ၍။ အနုဝတ္တတိ။ လိုက်၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ဤသို့သိစေခြင်း အ
ကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၍။ တသ္မာ။ ထိုသို့ဗျဉ္ဇန သဒ္ဓါ၏ တတိယပိုင်းဆုံး
အောင်လိုက်သောကြောင့်။ ယံ။ အကြင် ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါကို။ ယတ္ထ။ အကြင်
ဒီဃံအစရှိသောသုတ်နှိုက်။ အာစရိယေန။ သည်။ ဣန္ဒြိယံ။ ၍။ တတ္ထ။
ထိုဒီဃံအစရှိသော သုတ်သို့။ တံယေဝ။ ထိုလိုက်အပ်သော ဗျဉ္ဇန သဒ္ဓါ
သည်သာလျှင်။ ဝတ္တတိ။ ၍။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။
သရေကွစိတိဣဒံ။ သုတ်ကို။ ပထမံ။ သရာဇကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ရှေ့
အသို့နှိုက်။ ငတွာ။ ဆိုပြီး၍လျှင်။ ပစ္ဆိမာ။ သရေကွစိသုတ်၏နောက်မှ။
ဣမသ္မိံ။ ဤသရာဇကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ ဝုတ္တေ။ သော်။ ဣမဿာဝိ။ ဤ
သရာဇကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်၏လည်း။ အနိယတ ဘာဝေါ။ ကွပ် သဒ္ဓါ
လိုက်သည်ဖြစ်၍ မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ။ ၍။ တသ္မာ။ ထိုသို့ဖြစ်
ရာသောကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသရာဇကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်၏ အနိ
ယကဖြစ်အံ့သည်ကို နှစ်စေခြင်းငှာ။ တံ။ ထိုသရာဇကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်
ကို။ (ထည့်)။ ပထမံ။ သရေကွစိသုတ်၏ရှေးဦးက။ အစရိယေန။ သည်။
ဝုတ္တံ။ ၍။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ငှာ။ သက္ကာနနု။ တတ်ကောင်းသည်မဟုတ်တုံ
လော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ မန္တံ။ ငှာ။ သက္ကာ။ ၍။ ဇေသန္တေဝိ။ ဤသို့ပင်
သိခြင်းငှာတတ်ကောင်းသော်လည်း။ ဒီဃာရဿသု။ ဒီဃာသညာသုတ်။
ရဿသညာသုတ်တို့တွင်။ ရဿာနံ။ ရဿသညာသုတ်တို့ကို။ ပထမံ။
ဒီဃာသညာသုတ်၏ ရှေးဦးက။ နိဗ္ဗုဋ္ဌတ္တာ။ ပထမပိုင်းနှိုက် ပြုအပ်သော
ကြောင့်။ ရဿဝိမိဋ္ဌိဇေဝ။ ရဿဝိမိသုတ်ကိုသာလျှင်။ ဝါ။ ရဿအပြု
ကိုစီရင်သော ဝိမိသုတ်ကိုသာလျှင်။ ပထမံ။ ဒီဃာဝိမိသုတ်၏ ရှေးဦးက။
ဝတ္တဗ္ဗေဝိ။ ဆိုအပ်လျက်လည်း။ ပါ။ ဆိုကောင်းလျက်လည်း။ ဒီဃာဝိ

မိဿ။ ဒိဗ္ဗာဒိဗ္ဗာသုတ်ကို။ ဝါ။ ဒိဗ္ဗာဒိဗ္ဗာသုတ်သောဒိဗ္ဗာသုတ်
 ကို။ ပထမံ။ ရာသီသုတ်၏ရှေးဦးစွာ။ ကရဏံ။ ဒိဗ္ဗာ။ ရာသီဟုသုတ်အ
 ဝဉ်ကို ပြုခြင်းသည်။ (ဥပနတ္တိန္ဒြိယစင်္ဂဟ၊ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏာနုဝတ္တနဘာဝ
 ဥပနတ္တိ။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါ၏သာ လိုက်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းအကျိုး
 ရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တထာတံဝစနံ။ ထိုဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသာ လိုက်၏ဟူ
 သောစကားသည်။ ဟိသန္တံ။ ၏။ ဣဟ။ ဤဒိဗ္ဗာသုတ်သော သုတ်ကို။ သ
 ရေဂဟဏံ။ သည်။ ယဒိပနအနုဝတ္တယျ။ အကယ်၍ လိုက်ငြားအံ့။
 ဧဝံ။ သတိ။ သေဝံ။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗော။ သော။ သရော။
 သည်။ ဒိဗ္ဗာ။ သို့။ ပပေါတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဧဝံ
 သတိ။ ဤသို့နောက်သရကြောင့် ရှေးသရသည် ဒိဗ္ဗာအပြုသို့ရောက်၏
 ဟူသောအနက်ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဣဝေဝေ။ ဤဒိဗ္ဗာသုတ်သော သုတ်ကို
 ပင်လျှင်။ အနတ္တနိယံ။ မရုတ်အပ်သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။
 အနတ္တနိယံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ နည်း။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ရှေးသရ၏။ ပရသိ။
 နောက်သရသည်။ ဥတေ။ တည်စဉ်။ ဒိဗ္ဗာဘာဝါ။ ဒိဗ္ဗာ၏မရှိသော
 ကြောင့်။ အနတ္တနိယံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ပရသရသိ။ နောက်သရ
 သည်။ ဥတေ။ တည်စဉ်လည်း။ ဒိဗ္ဗော။ သည်။ ယဒိပနသိယာ။ အံ့။
 ပုဗ္ဗောစေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပရသရသိ။ ကို။ လုတ္တေ။ ချေပြီးသော်။ ပုဗ္ဗ
 သရဿ။ ရှေးသရ၏။ ဒိဗ္ဗာဝေ။ ဒိဗ္ဗာအပြုကိုသာလျှင်။ အနတ္တနိယံ။
 မဆိုအပ်သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ တည်း။ ဣမိ
 နာ။ ဤဒိဗ္ဗာသုတ်သုတ်ဖြင့်။ ပရသရသိ။ နောက်သရသည်။ ဥတေ။
 တည်စဉ်။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ၏။ ဒိဗ္ဗာဒိဗ္ဗာသုတ်။ ဒိဗ္ဗာအပြုကို။ ဝုတ္တတ္တာ။
 ကြောင့်။ ပရသရသိ။ သည်။ လုတ္တေဝိ။ ကြေးသော်လည်းကောင်း။ အ
 လုတ္တေဝိ။ မကျေသော်လည်းကောင်း။ (ပိဖြင့်ငင်သည်)။ ပုဗ္ဗသရဿ။
 ၏။ ဒိဗ္ဗာ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥပနတ္တိ။ ဌာ။ သုတ္တံ။ ပုဗ္ဗောစဟူ
 သောသုတ်ကို။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ဌာ။ သက္ကာနနု။ တတ်
 ကောင်းသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဣမိ
 နာ။ ဤဒိဗ္ဗာသုတ်သုတ်ဖြင့်။ ပထမံ။ စွာ။ ဒိဗ္ဗာ။ ကို။ ကတ္တာ။ ၏။ ပစ္ဆိမံ။
 နောက်မှ။ ပရသရဿ။ ၏။ လောပံ။ ဝါပရောအာရူပါ သုတ်ဖြင့်ကြေ
 မြင်းကို။ ကာတုံ။ ဌာ။ အသက္ကာဏေယျတ္တာ။ ကြောင့်။ မန္တံ။ ဌာ။ နသက္ကာ။
 မတတ်ကောင်း။ တေန။ ကြောင့်။ ပရေ။ သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ ဣမိနာ။

ဤဒိဗံဟူသော သုတ်ဖြင့်။ ဒိဗံ။ကို။ ဝိဒဿတိ။ စိရင်၏။ ဣတိ။ သို့။
 ဝိညာယတိ။ သိအပ်၏။ ရဿန္တိသုတ္တံ။ကို။ ပထမံ။ ဒိဗံသုတ်၏။ ရှေးဦး
 က။ ဝုတ္တံ။ သည်။ ယဒိပနာဘဝယျ။ အံ။ ဧဝံသတိ။ သော်။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်
 ဖြစ်သောသညာအရာရှိက်။ တာဒိဿဿ။ ထိုသို့သဘောရှိသော လဟု
 မတ္တာတယောရဿာ၊ အညေဒိဗာ ဟူသော အစဉ်ဖြင့် ရဿသညာ
 သုတ်ကို။ ဝိဟိတ္တာ။ ဒိဗံသုတ်၏ ရှေးဦးစွာ စိရင်အပ်သောကြောင့်။
 ဝတ္တဗ္ဗာကာရံ။ ရဿဝိမိဒ္ဓိဝေဝပထမံ ဝတ္တဗ္ဗေဝိ စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်
 သော အခြင်းအရာရှိသော အကျိုးကို။ နဝိညာပေယျ။ မသိရာ။ ဣတိ
 အယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ဧဝံသန္တေဝိ။ ဤသို့ဗျည်နှောင်းသော
 ကြောင့် ဒိဗံသုတ်ဖြင့် ဒိဗာအပြုကိုစိရင်၏ဟူသော အနက်ဖြစ်သော်
 လည်း။ ကိံသုဓဝိတ္တန္တိအာဒိသု။ တို့ရှိက်။ ပုဗ္ဗာပရသရေသု။ ရှေးသရ
 နောက်သရတို့သည်။ လုတ္တေသု။ ကြေကုန်သည်ရှိသော်။ ဗျဉ္ဇနပရတ္တာ။
 ဗျည်း နှောင်းသောကြောင့်။ ဣမိနာဝ။ ဖြင့်လျှင်။ ဒိဗံ။ ဣသရ၏ဒိဗာ
 အဖြစ်သည်လျှင်။ သိဣတိ။ ပြီး၏။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ သုတ္တဒ္ဓယံ။ ဒိဗံ။
 ပုဗ္ဗောစဟူသော သုတ်နှစ်သုတ်တို့၏ အပေါင်းကို။ ဝါ။ ဒိဗံ။ ပုဗ္ဗောစ
 ဟူသောနှစ်သုတ်ကို။ အနုဣနိယံနနူ။ မရုတ်အပ်သည် မဟုတ်တုံလော။
 ဣတိအယံ။ လျှင်။ ဝောဒနာ။ တည်း။ ဒိဗံ။ သည်။ သိဣတိတိ။ ပြီး၏ဟူ
 သောစကားသည်။ သစ္စံ။ မှန်၏။ သိဇ္ဇေ။ ဤဒိဗံဟူသောသုတ်ဖြင့် ဒိဗာ
 အဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်။ သတိ။ ရှိလျက်။ အာရက္ခော။ ဒုတိယပိုင်းရှိက်
 ဒိဗံ။ ပုဗ္ဗောစနှစ်သုတ်တို့ကို အားထုတ် ပြန်ခြင်းသည်။ ပရသရသ္မိံ။
 သည်။ လုတ္တေယေဝ။ ကြေပြီးသော်လျှင်။ ပုဗ္ဗသရဿ။ ၏။ ဒိဗံ။ ပုဗ္ဗော
 စဟူသောသုတ်ဖြင့် ဒိဗာအပြုသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ပုဗ္ဗသရသ္မိံ။ သည်။
 လုတ္တေယေဝ။ သော်လျှင်။ ပရသရဿစ။ ၏လည်း။ ဒိဗံ။ ဒိဗာဟူသော
 သုတ်ဖြင့်။ ဒိဗာအပြုသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ နိယမာယ။ ဒိဗာအပြု၏
 အမြဲဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဟောတိ။ ၏။ တေန။ ထိုသို့ဒိဗာအပြု၏အမြဲဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ကွတဒိမန္တု။ လ။ ပစ္စယေသုစာတိအာဒိနာပိ။ သုတ်ဖြင့်လျှင်။
 ဒိဗံ။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တေန။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရဿပရသရသ္မိံ
 ဌတေဒိဗာဘာဝါဗိ။ ဤ။ အဝေါရမ္ဘာ။ ငါတို့ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိပရိ
 ဟာရော။ တေသံပန။ ထိုဥဒါဟရုဏ်တို့၏ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိဝေဒိတဗ္ဗာ
 ရှိက်စပ်)။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ သမ္မာတိအယံသဒ္ဓေါ။ သည်။ အာကာရန္တေ ၁

အာအက္ခရာ အဆုံးရှိသော။ နိပါတော။ တည်း။ မုနိတိတ္ထေ။ နှိုက်။
မုနု။မုနုသဒ္ဓါသည်။ ဥာဏေ။နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣတိဣမဿ။ဤသို့သ
ဘောရှိသော။ လဒ္ဓဓာတုသညာဒိဿ။ သော။ မုနာဒိဟိစိတိသုတ္တေန။
ဖြင့်။ ဣပစ္စယန္တဿ။ ဣပစ္စည်းအဆုံးရှိသော မုနိသဒ္ဓါ၏။ ဣကာရန္တံ။
ဣအက္ခရာအဆုံးရှိသော။ မုနိတိရူပံ။ သည်။ သိဇ္ဈတိ။၏။ ခန္တိတိတ္ထေ။
နှိုက်။ ခမု။ ခမုသဒ္ဓါသည်။ သဟနေ။ သည်းခံခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။
၏။ ဣတိဣမဿ။ သော။ လဒ္ဓဓာတုသညာဒိဿ။သော။ခမနံ။ သည်းခံ
ခြင်း။ ဣတိအတ္ထေ။နှိုက်။ ဣတ္ထိယမတိယဝေါဝါတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ တိပစ္စ
ယန္တဿ။ တိပစ္စည်းအဆုံးရှိသောခမတိသဒ္ဓါ၏။ဂမ။လ။နဣတိသုတ္တေန။
ဖြင့်။မကာရဿ။၏။ နကာရေ။ကို။ ကတေ။ သော်။ ဣကာရန္တံ။ သော။
ခန္တိတိရူပံ။ သည်။ သိဇ္ဈတိ။၏။ ကိမုဒါဟရဏာနိ။ တို့သည်။ သုဝိညေ
ယျာနော။လျှင်။ဟောန္တိ။ကုန်၏။

(၂၆) ရဿံ။ ကိမတ္ထံ။ဌာ။ ဣဒံ။ကို။ ဥစ္စတေ။နည်း။လ။ဥာပ
နတ္ထံ။ ဌာ။ဥစ္စတေ။၏။ သရာဂဟဏဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနက္ခ
မိဂ္ဂဟဏာနဉ္စ။ တို့၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္တနတော။ကြောင့်။ ပရေ။
သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ကြောင့်။ သရာခေါ။တို့သည်။ ကွမိ။ နှိုက်။ ရဿံ။ သို့။
ပပ္ပေါန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ (ရုပ်ထင်ပြီ)။ ရဿန္တိ။
ရဿံဟူ၍။ အနိယမေန။ မမှတ်မူ၍ သာမညအားဖြင့်။ ဝတ္ထေဝိ။ ဆို
သော်လည်း။ ဌာနာသန္တဝသေန။ ဌာနနိးသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဤ
ကာရာဒိနံ။ ဤအက္ခရာအစရှိကုန်သော ဒိဗ္ဗသရတို့၏။ ဣကာရာဒယော
ဝ။ ဣအက္ခရာအစရှိသည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ရဿအပြုတို့သည်။
ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဧတ္ထစ။ ဤရုပ်တို့တွင်လည်း။ ဝါဒိဘာဇိတိဣမာနိရူ
ပါနိ။တို့သည်။ ဝဒ။ဝံဒသဒ္ဓါသည်။ ဝိယတ္တိယံ။သော။ ဝါစာယံ။ နှိုက်။
ဝတ္တတိ။၏။ ဟူ။ ဟူသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ ဘူ။ ဘူသဒ္ဓါသည်လည်း
ကောင်း။ သတ္တာယံ။ ထင်ရှားရှိခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣတိဣမေ
သံ။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဗွိန္တံ။ နှစ်ခုကုန်သော။ လဒ္ဓဓာတုသညာ
ဒိနံ။ ရအပ်သောဓာတုသညာ အစရှိကုန်သော။ ဝဒနသီလော။ ဆိုတတ်
သောအလေ့ရှိ၏။ ဘဝနသီလော။ ဖြစ်တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဣတိ
အတ္ထေ။ဤသို့သောအနက်နှိုက်။တသသီလာဒိသု ဣဘွာဝိစေတိသုတ္တေန။
ဖြင့်။ ဣပစ္စယန္တာနံ။ ဣပစ္စည်းအဆုံးရှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့၏။ ဟေဋ္ဌာ။

နှိုက်။ ဂုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ကာရိတမိဝ။ ကဲ့သို့။ ကတွာ။ ဤ။ ဏမ္ပိ။ ဏအနု
 ဗန်ကို။ လုတ္တေ။ ချေပြီးသည်ရှိသော်။ အသံ။ လ။ ကာရိတေတိသုတ္တေန။
 ဖြင့်။ ဂုတ္တမ္ပိ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ ပစ္ဆိမဿ။ နောက်ဖြစ်သော ဘာဝီဟု
 သောရုပ်၏။ လ။ အာဝါဒေသ။ ကို။ ကတေ။ သော်။ ယထာပဋိပါဒ်ဿ။
 အစဉ်သဖြင့်။ သိန္တန္တိ။ ကုန်၏။ ကိမုဒါဟရဏာနိ။ တို့သည်။ သုဝိညေ
 ယျာနိ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ။ အနက်။ ။ (သရေကွပ်သုတ်
 နှိုက်အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ)။ ။ ဒီဗံသုတ်နှိုက်။ အထဝါအဓိကာရံပနတိ
 ဝိမံဟောတိ သိဟဂတိက၊ မဏ္ဍု။ ကဂတိက၊ ယထာနုပုဗ္ဗိက ဝသေန။
 တတ္ထဂယထာ သိဟောမိဂရာဇာဧကေသ္မိံဌာနေ နိပ္ပန္နောပုဗ္ဗာပရံ ဝိ
 လောကေတိ။ ဧဝံသိဟဂတိကောဝိ။ ယထာပန မဏ္ဍု။ ကောဥပ္ပတိတွာ
 ဥပ္ပတိတွာဂစ္ဆတိ။ ဧဝံမဏ္ဍု။ ကဂတိကော။ ဣတရောပဋိပါဒ်ဝသေနဝ
 ဝတ္တတိ။ အယံပနနယောသိဟဂတိကောတိဝေဒိတဗ္ဗော ဟု ဖိနဝစန
 ယုတ္တံဟိသုတ်၏ အတွင်းနှိုက် ဆိုလတ္တံ့သည်ကို ရည်၍။ တေသံပဘော
 ဒေါ။ လ။ အာဝိဘဝိဿတိမိန့်၏။ ။ အဝေး အနီးတို့တွင် အနီး၏သာ
 လျှင် ဗလဝဖြစ်သောကြောင့် အနီးဖြစ်သော သရေကွပ်သုတ်နှိုက် သ
 ရေသဒ္ဓါသည်။ ဤဒီဗံဟူသော သုတ်သို့ လိုက်ကောင်းလျက် သရေ
 သဒ္ဓါကားမလိုက်။ အဝေးနှိုက် တည်သော သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေနှိုက်
 ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသာ ဤသုတ်သို့လိုက်၏ဟူသောအနက်ကို မနှစ်သက်သည်
 ဖြစ်၍စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ ဣဟပန။ လ။ နာနုဝတ္တတေ
 ဣတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အဝေးနှိုက်တည်သော ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါကားလိုက်
 ၍အနီးနှိုက် တည်သော သရေသဒ္ဓါကား အဘယ်ကြောင့် မလိုက်သ
 နည်း။ အဝေးနှိုက်တည်သော ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါလိုက်သကဲ့သို့ အနီးနှိုက်တည်
 သော သရေ သဒ္ဓါသည်လည်း လိုက်ကောင်းသည် မဟုတ်သောဟု
 စောဒနာသည်။ စောဒကတင်သော အပြစ်ကို ဖြေလိုရကား။ သရဗျဉ္ဇ
 နေသုစသည်ကိုမိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ သရနိဿိတဝိမိမ္ပိယေဝ။ လ။
 ပထမုစ္စာရဏံ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏမနုဝတ္တတိတိ ဥာပနတ္တံ ဟူသည် တည်း။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရနိမိတ်ကို မှီသော သရေကွပ်ဟူသော ဝိမိသုတ်
 ကိုသာလျှင်။ ဧှေးဦးက ဆိုအပ်လျက် ဗျဉ္ဇနနိမိတ်ကိုမှီသော သရာပက
 တိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို အစဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့် ဧှေးဦးစွာ ရွတ်ခြင်း
 သည်ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသည် တတိယပိုင်း ဆုံးသည်တိုင်အောင် လိုက်၏ဟု

သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်သိသော်။ ။ ထိုသို့ရှေးဦးစွာ ရှုတ်ခြင်း
သည် ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါတတိယပိုင်း ဆုံးအောင် လိုက်ခြင်းအကျိုးရှိ၏ ဆို
သော်။ ဥဒါဟရုဏ်ပြုယုဂ်အတူ မရှိလေသော်လည်း ထိုသို့ဆိုသော
စကားသည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းဟူသောစောဒနာကို ဖြေလိုရကား။
ယထာသရာ။ လ။ ဇေမိဟာဝိမိန္နံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရာသရေလောပံဟူ
သောဒုတိယပိုင်းအစသုတ်ကသရေသဒ္ဓါသည်ဒုတိယပိုင်းဆုံးသည်တိုင်
အောင် လိုက်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ ဤတတိယပိုင်းအစရှိက် ရှုတ်အပ်
သောဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါလည်း တတိယပိုင်းဆုံးသည် တိုင်အောင် လိုက်၏ဟု
ဥဒါဟရုဏ်ပြုယုဂ်အတူ ရှိ၏ဟူလေ။ ။ သရနိမိတ်ကိုမှီသော ဝိမိ
သုတ်ကိုရှေးဦးစွာ ရှုတ်အပ်သောဟုဆို၏။ အကြောင်းယုတ္တိနှင့်ကင်း၍
ထိုသို့ ရှုတ်အပ်၏ဟူသောအနက် မဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော။
ဝါ။ သရဖြစ်ပြီးမှ ဗျည်းဖြစ်စဉ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထိုသို့ ဆိုအပ်လေသ
လောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ သရ။ လ။ နိန္ဒိဋ္ဌတ္တာမိန္နံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
သရသညာသုတ်။ ဗျဉ္ဇနသညာသုတ်တို့တွင် သရသညာ သုတ်တို့ကို
ရှေးဦးစွာပြသော အကြောင်းယုတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍ ဆိုအပ်သည် ဖြစ်သိ
သော်။ ထိုသို့ဗျဉ္ဇန သဒ္ဓါလိုက်၏ဟု သိစေခြင်းအကျိုးရှိ၏ ဆိုရသဖြင့်
အဘယ်ဂုဏ်ရှိပါသနည်းအမေးကိုဖြေလို၍။ တဿ။ လ။ ဝတ္တတေ ဣတိ
မိန္နံ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်ဒီဃံအစရှိသော သုတ်နှိုက် ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါ
ကို ကစွည်းဆရာသည် လိုအပ်၏။ ထိုဒီဃံစသောသုတ်သို့ လိုက်အပ်
သောဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသည်သာ လိုက်၏။ မလိုအပ်သော သရေသဒ္ဓါကား မ
လိုက်ဟုသိရသောဂုဏ်ရှိ၏ဟုလိုသော်။ ။ ဤကား။ ယံယတ္ထကိုဝိသေ
သဘော်၍ အနက်သမ္မာန်သည်နှင့်အညီဖြစ်သောအဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။
ယံယတ္ထကိုသာမညသုတ် သာမညသဒ္ဓါစွဲမူ ဟိတ်ဆင့်ရာ၏။ ။ အ
ကြင်သုတ်နှိုက် အကြင်သဒ္ဓါကို ကစွည်းဆရာလိုအပ်၏။ ထိုသုတ်နှိုက်
လိုအပ်သော ထိုသဒ္ဓါသည်သာ လိုက်ရာ၏။ မလိုအပ်သောသဒ္ဓါသည်
ကားမလိုက်ရာ။ ထိုကြောင့်။ ဒီဃံဟူသော သုတ်သို့လိုက်သော ကွပ်
သဒ္ဓါကိုသာလျှင် လိုအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သရေသဒ္ဓါကို
မလိုအပ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါကား လိုက်၏။ သရေ
သဒ္ဓါကားမလိုက်ဟုသိရသော ဂုဏ်ရှိ၏ဟုဟိတ်ဆင့်လေ။ ။ ဗျဉ္ဇန
သဒ္ဓါသည် ကပ္ပပရိယန္တတိုင်လိုက်၏ဟု သိစေခြင်းအကျိုးရှိ၏ ဟူသော

ပရိဟာရ်ဆရာစကားကို မနာချိသော စောဒက ဆရာသည်။ နန္ဒသရေ ကွပ်စသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို ရှေးဦးစွာ ရွတ်သောကြောင့်ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသည် ပရိယန္တသို့လိုက်၏ဟု သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသို့ရှိသော် အဘယ်သို့လျှင် သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ နိယတသုတ်၏ အဖြစ်ပြီးခြင်း အကျိုးရှိရာအံ့နည်း ဟူသော အနက်ကို စိတ်နှိုက်ထား၍ စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည်။ နန္ဒသရေကွပ်စတို့လုံး စသည်ကို မိန့်။ ထိုတွင်လိုရင်းကား။ တံနိဝတ္တနတ္ထိပထမံဝတ္တန္တိသက္ကာမန္တန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့အနိယတသုတ်၏အဖြစ်ကို နှစ်စေခြင်းငှာ သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို သရေကွပ်သုတ်၏ရှေးဦးက ဆိုအပ်၏ဟု သိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသည် ကပ္ပပရိယန္တသို့လိုက်၏ဟုသိမိသောငှာ ရှေးဦးစွာဆို၏ဟူသော သင်ပရိဟာရ် ဆရာစကားသည် အသို့ဖြစ်၍သင့်ရာအံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေ သုတ်ကို ရှေးဦးစွာ မဆိုသော်ကား အဘယ်ကြောင့် အနိယတ ဖြစ်လေရာအံ့နည်းဟု စောဒကကိုမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သရေကွပ်စတို့လုံး။ လ။ တဿ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေ သုတ်၏ ရှေးဦးစွာ သရေကွပ်သုတ်ကိုဆိုပြီး၍ သရေကွပ်သုတ်၏ နောက်မှ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ကိုဆိုသည်ရှိသော်။ ရှေးသရေကွပ်သုတ်၌ ကွပ်သဒ္ဓါသည် နောက်သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်သို့ လိုက်ရာသောကြောင့် သရာပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်သည် အနိယတသုတ်ဖြစ်ရာ၏ဟု အကြောင်းကို စောဒကတော်ပြန်သည်။ စောဒကတင်မော အပြစ်ကို ပယ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာဝေသန္တိပရိယာသိမိမ္မိဝေ။ လ။ ဘာဝဉ္စာပနတ္ထိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သင်စောဒကဆရာ ဆိုတိုင်းပင် သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ အနိယတအဖြစ်ကိုနှစ်စေခြင်းငှာ။ ၎င်းသုတ်ကို ရှေးဦးစွာဆိုအပ်၏ဟု သိခြင်းငှာတတ်ကောင်းသော်လည်း။ ရသံ၊ ဒိဗံဟု အစဉ်သင့်ရသသိမိသုတ်ကိုရှေးဆိုအပ်လျက် အစဉ်မဟုတ် ကျိတကျ၊ အားဖြင့် ဒိဗာ ဝိမိသုတ်ကိုရှေးပြုခြင်းသည် ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသာလိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်သာဖြစ်ဘိသော်။ တန္တိဝတ္တနတ္ထိအကျိုးမဟုတ်။ ကန့်။ ။ အဘယ်ကြောင့် ယုတ္တိကိုဆ၍ ရသသိမိသုတ်ကို ရှေး ဆိုအပ်သည်ဟုဆိုသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဒိဗာရသေသု ရသသနံ ပထမံ

နိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာမိန့်။ ကာ။ ဒီဃသညာသုတ်၊ ရသသညာသုတ်တို့တွင် ရသသညာသုတ်ကို ရှေးပြအပ်သည်ဖြစ်သော်။ ထိုကဲ့သို့ ဤနိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာမိန့်လည်း ရသသိဓိသုတ်ကို ရှေးဦးစွာ ပြအပ်ကောင်းသော အကြောင်း ယုတ္တိကိုဆ၍ရှေးဆိုအပ်ကောင်းသည်ဟု ဆိုသည်ဟူလေ။ ။ အနန္တရဖြစ်သောသရေ ကွမိသုတ်က သရေသဒ္ဓါ မလိုက်မူ၍ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါလိုက်ရာ နိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာမိန့်အကျိုးယုတ္တိဆို၏။ သရေသဒ္ဓါလည်းလိုက်၏ ဆိုသော်ကား။ အဘယ်သို့အပြစ်ရှိရာသနည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ တထာဟိစသည်ကိုမိန့်။ ပါဠိလျှောက်ဆို။ ဤဒီဃသုတ်ကို မရွတ်သင့်ပြီ ဖြစ်ရာသော အပြစ်ရှိသည်ဟူလေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းရှိ၍။ ပုဗ္ဗ။လ။ဒီဃာ ဘာဝါမိန့်။ထင်ပြီ။ ။နောက် သရတည်စဉ် ရှေးသရ၏ဒီဃ ဖြစ်၏ဟု ဆိုသော် အဘယ်အပြစ်ရှိရာသနည်းကြောင့်။ ယဒိပန။ လ။ အနန္တနိယံဘဝေယျမိန့်။ကား။ ဣဒမေဝ။လ။ဒီဃာဘာဝါ-မှာ။ ။ပုဗ္ဗောစ။ ။ပုဗ္ဗောစသရောပရသရလောပေကွမိဒီဃံပပေါတိ။ ကျမ်းရင်းက ဆို၍ ရှိသောကြောင့်။ နောက်သရတည်စဉ် ရှေးသရဒီဃ မရှိရကား။ ဒီဃသုတ်ကို မရွတ်ရရာသော အပြစ်ရှိသည် ဖြစ်သော်။ နောက် သရ တည်စဉ်ပင် ဒီဃအပြုဖြစ်၏ဟုပြန်သော်။ နောက်သရကြောင့် ရှေးသရကိုဒီဃပြုဟူသောကားကို မဆိုရာပြီ။ ဆိုလည်းဆိုသည်ဟု ဖြောင့်လေ။ ။ပုဗ္ဗောစေတိ။ လ။ အနန္တနိယံဘဝေယျဆိုသော ပရိဟာရ် ဆရာစကားကိုစွဲ၍စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ နန္ဒုမိနာ ပရ သ္မိံဌိတေ။ လ။သက္ကာမန္တန္တိမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ဤဒီဃံဟူသောသုတ်ဖြင့်နောက် ဗျည်းတည်စဉ်။ ရှေးသရ၏ဒီဃအပြုကို ဆိုအပ်သောကြောင့်။ နောက် သရသည်ကြေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မကျေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ရှေးသရ၏ဒီဃ အပြုဖြစ်၏ဟု သိစိမ့်သောငှာ။ ပုဗ္ဗောစသုတ်ကို ဆိုအပ်၏ဟုသိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည် မဟုတ် လော။ ပုဗ္ဗောစေတိပရသရသ္မိံလုတ္တေ။လ။ဘဝေယျဆိုသော သင်ပရိဟာရ် စကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ ဤကား။ ဣမိနာပရသ္မိံ ဌိတေသာမန်ရှိ၍ တတိယပိုင်းနိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာမိန့် ဒီဃသုတ်ကိုရည်၍ ဆိုသည်။ ။အချို့ပါဠိနိရုတ္တိမဇ္ဇူတို့၌။ ဣမိနာပရသရသ္မိံဌိတေ ဟု ရှိသည်။ ၎င်းရှိသည့်အတိုင်းဖြစ်မူ။ ဤဒီဃံဟူသော သုတ်ဖြင့် နောက်သရတည်စဉ်။ ရှေးသရ၏ဒီဃအပြုကို မဆိုအပ်သောကြောင့်။ ၎င်းရှေးနည်းဆိုလေ။ ဒီဃံ

ဂုတ္တတ္တာကို ဒီဗံအဂုတ္တတ္တာ ပုဒ်ဖြတ်ရာ၏။ ပရ သရသ္မိံ ဌိတေ ပုဗ္ဗ
 သရဿဒီဗံဂုတ္တတ္တာ ရှိသည်အတိုင်း ပင်လည်း။ ကိံသုခ ဝိတ္တံနိက်။
 ကိံသုဇ္ဈဝေတ္တံပုဒ်ဖြတ်။ သင်္ကုခင်း။ ဒီဗံဖြင့်နောက် ဣသရေနှောင်းသော
 ကြောင့်၊ သအဓိတ် ဖြစ်သော ရှေးဥသရကို ဒီဗံပြုအပ်၏ ဆိုသော
 ကြောင့်နောက်ဖြစ်သော ဣသရ ကြေသော်လည်းကောင်း။ မကေသတံ
 သော်လည်းကောင်း ရှေးသရဒီဗံ အပြုဖြစ်၏။ ဤအနက်ကို သိမိဝံ
 သောဌာ ပုဗ္ဗောစသုတ်ကို ဆိုသည်ဟု သိခြင်းဌာ တတ်ကောင်းသည်
 မဟုတ်လော။ ထိုသို့လျက် ပုဗ္ဗောစေတိ ပရသရသ္မိံ။ လ။ အနန္တနိယံ
 ဘဝေယျဟု သင် ပရိဟာရ်ဆရာစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း
 စောဒနာသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ဆိုရရာ၏။ ဤစောဒနာ၌ ပရ သရသ္မိံဌိတေ
 ပုဗ္ဗသရဿဒီဗံဂုတ္တတ္တာဟူသောဟိတ်ပါဌ်ကို။ ။ပုဗ္ဗောစ။ ။ပုဗ္ဗော
 စသရော ပရသရလောပေကတေ ကွပ်ဒီဗံပပေါတိဟု ဒုတိယ ပိုင်း၌
 လာသည်ကိုလည်းကောင်း။ ။ဒီဗံ။ ။သရခေါဗျဉ္ဇနေ ပရေကွပ်
 ဒီဗံပပေါန္တိဟု တတိယပိုင်း၌ လာသည်ကိုလည်း ကောင်း ထောက်
 ၍ဆင်ခြင်ရာ၏။ ။ဖြေလိုရကား။ နသက္ကာသေသည်ကိုမိန့်။ ကား။ကိံ
 သုခဝိတ္တံကို ကိံသုဇ္ဈဝေတ္တံ ပုဒ်ဖြတ်ပြီးသော်။ ဤဒီဗံဟူသော သုတ်
 ဖြင့်နောက်ဣသရတည်စဉ်။ ရှေးသအဓိတ်ဥကို ဦးဒီဗံပြုပြီး၍။ ၎င်းဒီဗံ
 ပြုပြီးသည် နောက်မှ ဝါပရော အသရူပါ သုတ်ဖြင့် နောက်ဣသရချေ
 ခြင်းဌာ မတတ်ကောင်းရကား သိခြင်းဌာ မတတ်ကောင်း ဖြစ်သိသော်။
 နောက်သရ တည်စဉ်လျှင်။ ဒီဗံသုတ်ဖြင့် ဒီဗံပြုပြီးသော် ရှေးဒီဗံအ
 ဖြစ်လို့ရောက်ပြီးသော ရှေး သရ်ကိုတဖန်။ ပုဗ္ဗောစ သုတ်ဖြင့် ဒီဗံပြု
 ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝါပရောသုတ်ဖြင့် နောက်သရ၏ ကြေခြင်းကို
 ပြုခြင်းဌာလည်းကောင်း အကျိုးမရှိရကား။ အသက္ကုဏေယျ ဖြစ်၏။
 ဟူလေ။ ထိုကြောင့်။တေန။လ။ဝိဒဿတိဟုလက္ခရုဏ်တော်လေ။ ။
 ဒီဗံဝိမိသုတ်ကို ရှေးဆိုရာရှိက် အကျိုးကိုဆိုပြီ။ ရသံ။ ဒီဗံဟူသော
 ဝိမိသုတ်ကို ရှေးဆိုသော် အဘယ်အပြစ် ဖြစ်ရာသနည်း အမေးကို
 ဖြေခြင်းဌာ။ ယဒိပန။ လ။ ဝိဟိတတ္တာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရသံဟူ
 သော ဝိမိ သုတ်ကို ဒီဗံသုတ်၏ ရှေး အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်အံ့။
 နောက်သညာကိုစီရင်ရာရှိက် လဟုမတ္တာ တယောရဿာ။ အညေ
 ဒီဗံဟု ရသသညာ သုတ်ကို ရှေးစီရင် သောကြောင့် ဆိုအပ်ပြီး

သော အခြင်းအရာ ရှိသော။ သရဿဝိမိဒိဝေ ပထမံဝတ္ထုဗ္ဗေဝိ။လ။
ဘာဝဉာပနတ္ထံ ဟူသော အကျိုးကို ကစ္ဆည်းဆရာ မသိ ဖြစ်ရာသော
အပြစ်ရောက်ရာသည် ဖြစ်တိသော်။- ။ဗျဉ္ဇနေပရေဣမိနာဒိဗံဝိဒဓာ
တိဟုဆိုသော ပရိဟာရ ဆရာစကားကို မနှစ်သက်မိုး၍ စောဒနာလို
ရကား။ နန္ဒေဝံသန္တေဝိ။လ။သုတ္တဒ္ဓယံအနန္တနိယန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် ဒိဗံသုတ်ဖြင့် ဒိဗာအပြုကိုစိရင်၏ဟူသော
အနက် ဖြစ်လျှင်လည်း သဒ္ဓိဝေရိတ္တံစသော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက် သဒ္ဓါဣဝ
ပုန်ဖြတ်၍ဒွကိုခွင်း။ သရာသရေလောပံ သုတ်ဖြင့် ဣ အက္ခရာကြောင့်
ဒွါအစိတ် အာကို ချေပြီးသော် ဒိဗာ သုတ်ဖြင့် ဗျည်း နှောင်းသော
ကြောင့် ရှေးဣသရကို ဤဒိဗာပြု၍ သဒ္ဓိဝေဟူ၍လည်းကောင်း။ ကိံသုဝ
ေရိတ္တံနှိုက် ကိံသု ဣဝေရိတ္တံ ပုန် ဖြတ်၍ သုကိုခွင်း။ ဝါပရောအသရူပါ
သုတ်ဖြင့် ဥသရနောင်မှ ဣသရကိုချေပြီးသော် ဒိဗံသုတ်ဖြင့် ဗျည်း
နှောင်းသောကြောင့် ဥကိုဒိဗာပြု၍ ကိံသုဝ ဟူ၍လည်းကောင်း ပြီး
ကောင်းသောကြောင့် ဒိဗံသုတ် ပုဗ္ဗောစ သုတ်တို့ကို မဆိုသင့်ရာ
သည်မဟုတ်လော။ ပုနရုတ္တိဒေါသဖြစ်ကာသာ အဘယ်ကြောင့် ၎င်း
နှစ်သုတ်ကိုဆိုပြန်သနည်း စောဒနာသည်။ ။ကိံသုဝေရိတ္တန္တိ အာဒိသု
နှိုက်အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် သဒ္ဓိဝေရိတ္တံကိုသင်္ဂြိုဟ်လေ။ သရာသရေလောပံကို
ဝဲ၍သဒ္ဓိဝေရိတ္တန္တိ အာဒိသုဆိုလိုလျက် ကိံသုဝေရိတ္တန္တိ အာဒိသု ဆိုသည်
မှာပစ္စာသတ္တိနည်းမှတ်ရာ၏။ ။ဖြေလိုရကား။ သစ္စံသိဇ္ဈတိ စသည်
ကိုမိန့်၏နောက်ကိုထင်ပြီ။ ရဿံသုတ်နှိုက် အာကိုအ။ ဤကိုဣ။ ဥကိုဥ။
ဧကိုဣ။ ဩကိုဥရဿဟု အမှတ်မရှိ သာမညဆိုသည်ဖြစ်၍ အနိယ
မေနဝတ္ထေဝိမိန့်။ တချတချသော ဌာနနှိုက်ဖြစ်သော ကာရိ ဖြစ်သော
ဒိဗာသရတို့၏။ထိုထိုသို့သောဌာနဖြစ်သော အက္ခရာဟု ဆိုအပ်သော
ရဿဟူသောကာရိယတို့သည် ဌာနာသန္တအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်ရကား။ ဌာ
နာသန္တဝသေန။လ။ဟောန္တိတိဒဠဗ္ဗံမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်)။

(၂၂) လောပစ္ဆတတြာကာရော။ ။ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ကို။ ဥစ္စ
တေ။နည်း။ ပရေ။သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ကြောင့်။ သရာခေါ။တို့သည်။ ကွမိ။နှိုက်။
လောပံ။သို့။ ပပွေ။န္တိ။ကုန်၏။ တေသံ။ထိုသရတို့၏။ လုတ္တဌာနေ။ကြ
ရာအရပ်နှိုက်။ အကာရာဂမောစ။သည်လည်း။ ဟောတိ။၏။ ဣတိဉာ
ပနတ္ထံ။ဌာ။ ဥစ္စတေ။၏။ (ပဒစ္ဆေဒ၎င်း)။ သရာဂဟဏဿဝ။ ၍လည်း

ကောင်း။ ဗျဉ္ဇနက္ခဟဏာနဉ္စ။ တို့၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္တနတော။
 ကြောင့်။ လ။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ စက္ခဟဏံ။ သည်း။ ဒုတိယတ္ထံ။
 အာက္ခရာလာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ခု မြောက်သော အနက်ကို။
 သမ္ပိဇ္ဈေတိ။ ပေါင်း၏။ ကာရက္ခဟဏံပန။ ကာရသဒ္ဓါသည်ကား။ အ
 ဣတိ။ အဟူ၍သာ။ ဝုတ္တေ။ သော်။ သမာနဂတိကတ္တာ။ ထိုအာက္ခရာနှင့်
 တူသောသုတိ ရှိသောကြောင့်။ ဝါ။ တူသောသဘော ရှိသောကြောင့်။
 ဂဗ္ဘမာနာကာရံ။ ယူအပ်သောအာက္ခရာကို။ နိဝတ္တေတိ။ နစ်စေ၏။
 ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ အက္ခရာပါဒယောဧကစတ္တာထိသန္တိ။ ၍။ ဧက
 ကဿ။ တလုံးတလုံးသောဝတ္ထု၏။ အက္ခရာသညာယ။ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ။
 ကြောင့်။ အက္ခရေဩကာရမိတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကာရပစ္စယော။ သည်း။
 ဧက စတ္တာထိသက္ခရေသု။ လေးဆယ့်တလုံးသော အက္ခရာတို့တွင်။
 ဧကကတော။ တလုံးတလုံးသောအက္ခရာနောင်မှ။ ဟောတိ။ ၍။ (ရုပ်
 ထင်ပြီ)။ တဿ။ ထိုဩအက္ခရာ၏။ လုတ္တဋ္ဌာနေ။ နှိုက်။

(၂၀) ပရနောဘာဝေါဋ္ဌာနေ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ သရဌာ။
 မှ။ ပရဿ။ နောက်နှိုက်ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနဿ။ ၍။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ။ သင့်သော
 အရာနှိုက်။ နောဘာဝေါ။ နေ့ဘော်အပြုသည်။ ဟောတိ။ ၍။ ဣတိဉာပ
 နတ္ထံ။ ဌာ၊ ဥစ္စတေ။ ၍။ (သုတ်တိုင်းပဒေစ္ဆဒထင်ပြီ)။ သရာဂဟဏဿစ။
 ၍လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနက္ခဟဏဿစ။ ၍လည်း ကောင်း။ အနုဝတ္တန
 တောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနဌာ။ မှ။ ပရဿ။ သော။ သရဿ။
 ၍။ ဒွိတ္တာဘာဝတော။ နှစ်ခု၏အဖြစ် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝါ။ နေ့ဘော်၏မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထဝဿ။ အနက်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိဏာမော။ ဝိဘတ်၏ပြန်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ။ ၍။ ဣတိကတ္တာဣမိနာကာရဏေန။ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ပရ
 သန္တံ။ ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်သောကြောင့်။ သရာသဒ္ဓဿ။ ကို။ ဝါ။ ၍။ ပဉ္စမျန္တ
 ဝသေန။ ပဉ္စမိဝိဘတ် အဆုံးရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗ
 တောစ။ စပ်အပ်သော ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓဿစ။ ၍
 လည်း။ ဒွိတ္တာပေက္ခံ။ နေ့ဘော်၏အဖြစ်ကိုသုံးသည်ကို။ ကတ္တာ။ ၍။ ဆဋ္ဌမျန္တ
 ဝသေန။ ဆဋ္ဌိဝိဘတ် အဆုံးရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရသဒ္ဓေန။ နှင့်။
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ သရဌာ။ မှ။ ပရဿ။ နောက်
 နှိုက်ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနဿစ။ ၍။ ဌာနေ။ လျောက်ပတ်သည်။ သတိ။ သော်။

ဝါ။ ယှဉ်ခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သောအရာရှိက်။ နွေဘာဝေါ။ သည်။
ဟောတိ။၏။ ဣတိအတ္ထော။တည်း။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်ရှိက်။ ဌာနသဒ္ဓေါစ။
သည်လျှင်။ ယုတ္တတ္ထဝါစကော။ သင့်သောအနက်ကိုဟော၏။ ။(ဥဒါ
ဟရုဏ်ထင်ပြီ)။

(၂၆) ဝဂ္ဂေယောသာယောသာနံတတိယပထမာ။ ။ကိမတ္ထ
မိဒမုတ္တတော။ ဝဂ္ဂေ။ငါးပါးသောဝဂ်ရှိက်။ ဝါ။ တွင်။ အတ္တနော။ မိမိဟု
ဆိုအပ်သော နွေဘော်ဖြစ်သောဗျည်း၏။ သရမ္မာ။မှ။ ပုဗ္ဗဘူတာနံ။ရှေး
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗသရမ္မာ။မှ။ ပရဘူတာနံ။နောက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
သော။ဇောသာယောသာနံ။ ဇောသအဇောသဖြစ်ကုန်သော ဗျည်းတို့
၏။ နွေဘာဝေ။နွေဘော်ကို။ ကရိယမာနေ။ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ တဿဒိ
သာ။ ထိုသို့ယှဉ်အပ်သောရှိနှင့်ရင်းအက္ခရာနှင့်တူကုန်သည်။ ဝါ။ထိုဗက
တိသဒ္ဓါနှင့်တူသော အက္ခရာတို့သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ အထခေါ။
စင်စစ်သော်ကား။ ဝဂ္ဂေ။ငါးပါးသောဝဂ်ရှိက်။ဝါ။ပဂ်တွင်။တတိယပထ
မာ။ တတိယက္ခရာပထမက္ခရာတို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ဣတိဥပနတ္ထံ။
ငှာ။ ဥတ္တတော။၏။ လ။ပရနွေဘာဝေါဌာနေတိဣတော။ ဤသုတ်မှ။ နွေဘာ
ဝဂ္ဂဟဏဿစ။၏လည်းကောင်း။ဌာနေဂဟဏဿစ။၏လည်းကောင်း။
အနုဝတ္တနတော။ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေ။ရှိက်။ဇောသာယောသာနံ။ဇောသအ
ဇောသဖြစ်ကုန်သော ဗျည်းတို့၏။ ယထာသင်္ချံ။ အရေအတွက် အား
လျော်စွာ။ဝါ။အစဉ်အားလျော်စွာ။ဝဂ္ဂေ။ရှိက်။ဝါ။တွင်။တတိယပထမာ။
တတိယက္ခရာပထမက္ခရာတို့သည်။ ဌာနေ။ လျောက်ပတ်သည်။ သတိ။
သော်။ နွေဘာဝံ။သို့။ ဂန္ထန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိအယံ။လျှင်။ အတ္ထော။ အတ္ထ
သံဝဏ္ဏနာတည်း။ ဧတ္ထစ။ ဤသုတ်ရှိက်လည်း။ ဝါ။ ဤဝဂ္ဂေယောသာ
ယောသာနံ ပုဒ်တို့ တွင်လည်း။ ဝဂ္ဂေတိဣဒံ။ ဝဂ္ဂေဟူသော ဤပုဒ်ကို။
(ဝုတ္တံရှိက်စပ်၊။ ဝဂ္ဂေ။ဝဂ်ရှိက်။ဇောသာယောသာနံ။ ဇောသအဇောသ
သဖြစ်ကုန်သော ဗျည်းတို့ကို။ ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ (ထည့်)။ အဝဂ္ဂပ္ပဋိက္ခေ
ပနတ္ထံ။ အဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော ဇောသအဇောသ အက္ခရာတို့ကို ပယ်
ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဝါ။ ဝဂ္ဂေတိဣဒံပဒံ။ သည်။ ဇောသာယောသာနမ
ဝဂ္ဂပ္ပဋိက္ခေပနတ္ထံ။ အဝဂ် ဖြစ်ကုန်သော ဇောသအဇောသ အက္ခရာ
တို့ကိုပယ်ခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။၏။ ဇောသာယောသနန္တိ
ဣဒံပဒံ။သည်။ တတိယပထမာတိပဒေန။ ပုဒ်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနံ။ ကုန်သော။

အက္ခရာနံ။တတိယက္ခရာပထမက္ခရာတို့၏။ ဌာနံ။ယှဉ်ရာဌာနကို။ နိယ
မေတိ။မှတ်၏။ ဝါ။ဃောသာဃောသာနန္တိဣမိနာ။ ပုန်ဖြင့်။ တတိယ
ပထမာတိ။၍။ ဝတ္ထာနံ။ကုန်သော။ အက္ခရာနံ။တတိယက္ခရာပထမက္ခ
ရာဟုဆိုအပ်ကုန်သော အာဂန္တုကအက္ခရာတို့၏။ ဌာနံ။ အာဝါသိက
အက္ခရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော ယှဉ်ရာဌာနကို။ နိယမေတိ။ မှတ်၏။ ဟိသစ္စံ။
၏။ ဣဒံ။ဤသုတ်သည်။ အသမ္ပတ္တံ။ ရှေးသုတ်ဖြင့် မရောက်သေးသောအ
ရာကို။ နဝိဒဓာတိ။မစီရင်။ အထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ပုဗ္ဗသုတ္တေန
ဝ။ ပရဒန္တာဝေါ ဌာန ဟူသော ရှေးသုတ်ဖြင့် သာလျှင်။ သမ္ပတ္တံ။
ရောက်သော နွေဘော်ကို။ ဝါ။ဌာန-ဌာနိ၊ အာဝါသိက-အာဂန္တု ဖြစ်
သောအက္ခရာကို။ နိယမေတိ။မှတ်၏။ ဧတ္ထစ။ဤသုတ်နှိုက်လည်း။ ဝဂ္ဂေ
ဃောသာ ဃောသာနန္တိပဒံ။ကို။ ဝတွာ။၍။ ဝဂ္ဂေတတိယာပထမာတိ။
ဟူ၍။ အဝုတ္တေဝိ။ ဒုတိယဝဂ္ဂေသဒ္ဓါကို မဆိုသော်လည်း။ ပုဗ္ဗဝဂ္ဂေ
သဒ္ဓဿဝ။ ရှေးဖြစ်သော ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏သာလျှင်။ ဥဘယာပေက္ခတ္တာ။
နှစ်ပါးကုန်သော ဃောသာဃောသာနံဟူသောပုန်၊တတိယပထမာ ဟူ
သောပုန်တို့ကိုငဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝပေယေဝ။ဝဂ်နှိုက်သာလျှင်။
ဝါ။ ဝဂ်တွင် လျှင်။ တတိယပထမာ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
ဣတိ။သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ။၏။ ဟိသစ္စံ။၏။ ဝါ။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။အံ။ ဝဂ္ဂေ
သဒ္ဓါ။သည်။ ဃောသာဃောသာနန္တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ။ဆိုအပ်ကုန်သော
အက္ခရာတို့ကို။ နိယမေတိ။၏။ တတိယပထမာတိ။၍။ ဝုတ္တေစ။ တို့ကို
လည်း။ နိယမေတိ။၏။ ဟိသစ္စံ။၏။ ဝဂ္ဂေဃောသာဃောသာနန္တိ။ဟူ၍။
လဟုကံ။ ဝိဘတ်ကြေသော အားဖြင့် ပေါ့သော သဘောရှိသော သ
မာသ်ပုန်ကို။ ဝါ။ လဟုကသဘောရှိသောသမာသ်ပုန်ကို။ ကတွာ။ပြု၍။
အဝတွာ။မဆိုမူ၍။ ဝဂ္ဂေဃောသာဃောသာနန္တိ။ ၍။ ဂရုကံ။ ဝိဘတ်
မကျေသောအားဖြင့် လေးသောသဘောရှိသော ဝါကျကို။ဝါ။ ဂရုက
သဘောရှိသောဝါကျကို။ ကတွာ။ ၍။ ဝစနံဝိ။ ဆိုတော်မူခြင်းသည်
လည်း။ နာမံနံသမာသောယုတ္တက္ခောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တသမာသာ
ကရဏမုခေန။ ဆိုအပ်သော ယုတ္တသမာသ် မပြုအပ်သည်ကို အဦးပြု
သဖြင့်။ ဣမဿ။ ဤဝဂ္ဂေဟူသောပုန်၏။ အယုတ္တက္ခတ္တာ။ ပေါင်းအပ်
ယှဉ်အပ်သော အနက်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသမတ္တတာဒဿ
နတ္ထံ။ သမာသ်ကိုပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုး

ရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ (ဤတွင် အယုတ္တတ္တတာ။ အသမတ္တတာ ဟု
 ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်အညီ တာပစ္စည်းနှင့်ရှိသည်။ ရှိသည်သို့ လိုက်မူ။ အ
 နက်အဓိပ္ပါယ် တိမ်တတ်သည်။ အယုတ္တတ္တတ္တာဟု ဟိတ်ပါဌ်နှင့်ရှိမှ
 သင့်သည်။) ကသ္မာ ပန။ အဘယ်ကြောင့် ကား။ ဣဒံ။ ဤဝဂ္ဂေဟူ
 သောပုဒ်သည်။ အယုတ္တတ္တံ။ စောသာ စောသာနံ ဟူသော ပုဒ်နှင့်
 ပေါင်းအပ်ယှဉ်အပ်သော အနက်မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသမတ္တံ။ သမာဉ်
 ကိုပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ။ နည်း။ ဣတိအယံ စောဒနာ။
 ဝဂ္ဂေတိပဒဿ။ ဝဂ္ဂေဟူသောပုဒ်၏။ သာပေက္ခတ္တာ။ တတိယပထမာ
 ဟူသောပုဒ်ကိုဝံ့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အယုတ္တတ္တံ။ ဖြစ်၍။ အသ
 မတ္တံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဟိသန္တံ။ ဝါ။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ အံ။ ယောသဒ္ဓေါ။
 အကြင်ဒေဝဒတ္တ အစရှိသော သဒ္ဓါသည်။ အတ္တနာ။ မိမိဟု ဆိုအပ်
 သော ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါသည်။ အပေက္ခိတဗ္ဗမေဝ။ မဲ့အပ်သော ကဏ္ဍာ
 သဒ္ဓါကိုသာလျှင်။ အနပေက္ခိတွာ။ မဲ့မူ၍။ အညံဝိ။ ဝံသည်မှ တပါး
 သောဒန္တာသဒ္ဓါကိုလည်း။ အပေက္ခတိ။ ဝံ့ပြန်၏။ ဇေသော။ ဤသို့မိမိဝံ့
 အပ်သည်မှတပါးသောပုဒ်ကိုလည်း။ ဝံသောသဒ္ဓါသည်။ အယုတ္တတ္တော။
 ပေါင်းအပ်ယှဉ်အပ်သော အနက်မရှိသည် ဖြစ်၍။ အသမတ္တော နာမ။
 မည်၏။ ယောသဒ္ဓေါ။ အကြင်ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါ ဗန္ဓသဒ္ဓါ စသည်သည်
 လည်း။ အညမညာနပေက္ခော။ အချင်းချင်းဝံ့အပ်သော ဗန္ဓသဒ္ဓါဒေဝဒတ္တ
 သဒ္ဓါကိုမဲ့မူ၍ တပါးသောသုတံ သဒ္ဓါကိုဝံ့သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဇေသော
 သဒ္ဓေါ။ ဤသို့အချင်းချင်း ဝံ့အပ်သည်ကို မဲ့မူ၍ တပါးကို ဝံ့သော
 သဒ္ဓါသည်။ အယုတ္တတ္တော။ သည်ဖြစ်၍။ အသမတ္တော နာမ။ သမာဉ်
 ကိုပြုခြင်းငှာ မစွမ်း နိုင်သည် မည်၏။ တနည်းလည်း။ ယောသဒ္ဓေါ။
 သည်။ အတ္တနာ။ သည်။ အပေက္ခိတဗ္ဗမေဝ။ ဝံ့အပ်သောပုဒ်ကိုသာလျှင်။
 အနပေက္ခိတွာ။ ၍။ အညံဝိ။ တပါးပုဒ်ကို။ အပေက္ခတိ။ ၏။ ယောသဒ္ဓေါ။
 သည်လည်း။ အညမညာနပေက္ခော။ အချင်းချင်း ဝံ့အပ်သည်ကို မဲ့
 သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဇေသောသဒ္ဓေါ။ သည်။ အယုတ္တတ္တော။ ပေါင်းအပ်
 ယှဉ်အပ်သောအနက်မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသမတ္တောနာမ။ မည်၏။ (ဟု
 သာမန်သော်လည်းပေး)။ ဒေဝဒတ္တဿကဏ္ဍာဒန္တာ။ သုတံဒေဝဒတ္တ
 န ဗန္ဓောယညဒတ္တောတိ အာဒိနိဝိယ။ အစရှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့ထဲသို့။
 ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဝဂ္ဂေတိစနဿ။ ၏။ ဥာယာပေက္ခတ္တာ။ စော

သာ ဗောဓာသာနံ၊ တတိယ ပထမာဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးကုန်သော ပုဒ်တို့ကိုခွဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယဝဂ္ဂေ ဂဟဏေန။ ဒုတိယ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါနှင့်။ ဝိနာဝိ။ ကင်း၍လည်း။ တတိယ ပထမာနံ။ တတိယကွဲ ရာပထမကွဲရာတို့ကို။ နိယမော။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါဖြင့်မှတ်ခြင်းသည်။ ဟော တိ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေယေဝတတိယ ပထမာဟောန္တိတိ ဂဟေတဗ္ဗံ။ (ဟုယောဇနာလေ။) ဧတ္ထဝ။ ဤသုတ်နှိုက်လည်း။ ဝါ။ ဤ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်ရာနှိုက်လည်း။ အသုကသ္မိံ ဝဂ္ဂေ။ နှိုက်။ ဗောဓာသာ ဗောဓာသာနံ။တို့၏။ အသုကသ္မိံ ဝဂ္ဂေ။ နှိုက်။ တတိယပထမာတိ။၍။ နိယ မာဘာဝေဝိ။ အမှတ်မရှိသော်လည်း။ ဌာနာသန္တဝသေန။ အကွဲရာဖြစ်ရာ ဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးကုန်သောဌာနတို့၏ နီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နိယမော။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။၏။ ဌာနေတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ ဧဘာဝေန။ဖြင့်။ သဒိသေ။ သဒိသဧဘော၏အဖြစ်သို့။ သမ္ပတ္တေ။ရောက်လတ်သော်။ ဣ ဝိနာ။ ဖြင့်။ ယထာနုရူပေန။ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာလျှင်။ တတိယ ပထမံ။ကို။ ကတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော။၏။ (ကိံနည်းတူ)။ ။ရေ မတ္တဒိပနိယံ။ ရေမတ္တဒိပနိ အမည်ရှိသော ဈာသ ကျမ်းနှိုက်။ တတိ ယော။ သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ။သည်။ သမတ္တော။ပြီးပြီ။ ။အနက်။ ။ (လောပဉ္စတတြိ အဟူ၍သာ ကာရသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ အသာ ဆိုသော် လည်းပြီးကောင်းလျက် အကာရောဟု ကာရသဒ္ဓါကိုဆိုသောကြောင့် ကာရသဒ္ဓါသည် ဂန္ထဂရုဖြစ်လေ ကာသာဖြစ်ရာ၏ဟူသော စောဒနာ ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ကာရဂ္ဂဟဏံပန။ လ။ ဂယှမာနာကာရံ နိဝတ္တေတိမိန့်။ ပါဠိလျှောက်ဆို။ အသာဆိုသော် သမာန ဂတိက ဖြစ်သောကြောင့် အာကိုလည်းယူရာသည်ဖြစ်၍ အာကိုနစ်စေခြင်းငှာ ကာရ သဒ္ဓါကိုဆို ၏ဆိုသော်။ ကာရသဒ္ဓါကိုဆိုလျှင်မူကား အဘယ်ကြောင့် အာကာရနိ ဝတ္တနအနက်ပြီးသနည်း အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ အက္ခရေဟိ။ ပ။ အက္ခရ သညာယဝတ္တတ္တာမိန့်။ပါဠိလျှောက်။ ။ပရဇ္ဇောဘာဝေါ ဌာနေသုတ် ၌။သရမ္ဘာပရဗ္ဗသဗျဉ္ဇနဿ ဧဘာဝေါဟု ပဒတ္တကိုပြု၏။ ထိုသို့ပြုသော် ပရဇ္ဇောဘာဝေါသာမရှိ။ သရသဒ္ဓါ၊ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါတို့လည်း ရှိ၏ ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏ဟု စောဒနာရှိ၍။ ထိုစောဒနာကို ပယ်ခြင်းငှာ။ သရာဂဟဏဿစ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏဿစာနု ဝတ္တနတောမိန့်။ ထိုသဒ္ဓါတို့ သည်လိုက်သည် ဖြစ်သိသော်။ သရာသဒ္ဓါ၊ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါတို့သည် လိုက်

သောကြောင့် သရမာ ဗျဉ္ဇနဿဟုပဒတ္တကိုပြု၏ဆိုသော်။ သရာသဒ္ဓါ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါသာ ရှိကုန်လျက် သရမာ ဗျဉ္ဇနဿ ဟူသော ပဒတ္တသည် ၎င်းရှေးသုတ်နှိုက် ရှိရင်းသဒ္ဓါတို့နှင့် မဆန့်ရာပြီလော စောဒနာကိုဖြေ ခြင်းငှာ။ ပရသဒ္ဓိဒိသွာပရသဒ္ဓေန သမ္ပန္နိတဗ္ဗတောစ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ ပရသဒ္ဓါကို မြင်သောကြောင့် သရာသဒ္ဓါကို ပဉ္စမုန္တ အားဖြင့် စပ်အပ် သောကြောင့် လည်းကောင်း။ နွေဘာဝ သဒ္ဓါကိုဲ့၍ ဗျဉ္ဇန သဒ္ဓါကိုဆဋ္ဌမုန္တ အားဖြင့် ပရသဒ္ဓါနှင့် စပ်အပ် သောကြောင့် လည်း ကောင်း။ သရာဗျဉ္ဇန ရှိသော်လည်း သရမာ ဗျဉ္ဇနဿဟု ပဒတ္တကိုပြု သည်ဖြစ်၍ မဆန့်ဟူလေ။ ပရသဒ္ဓါ သမညရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ သရေကွပ်သုတ်က သရေသဒ္ဓါကိုငင်၍ ပရဿသရဿ မဆိုမူ၍ အ ဘာဝကြောင့် ပရဿဗျဉ္ဇနဿဟု ဆိုအပ်သနည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဗျဉ္ဇနမာပရဿသရဿဒ္ဓိတ္တာဘာဝတော မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗျည်း မှနေ့ကန်နှိုက်သရ၏ နွေဘော်မရှိသောကြောင့် ဆိုသည် ဟူလေ။ ။ သရာသဒ္ဓါ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါတို့ကို။ ပဉ္စမုန္တဆဋ္ဌမုန္တ အားဖြင့် စပ်အပ်၏ဆို သော်။ သရာသဒ္ဓါ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါ တို့သည် ပထမန္တ သတ္တမုန္တ ပုဒ်စင်စစ် ဖြစ်ကုန်လျက်။ ပဉ္စမုန္တဆဋ္ဌမုန္တအားဖြင့် စပ်အပ်၏ဟု ဆိုသော စကား သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း စောဒနာကို ဖြေလို၍။ အတ္ထ ဝဿ ဝိဘတ္တိဝိပရိဏာမောတိကတွာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပထမန္တသတ္တမုန္တ ဖြစ်သောသရာသဒ္ဓါ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါတို့ကိုပင် အနက်အားဖြင့် ဝိဘတ်ကို ပြန်သည်ကိုပြု၍။ ပဉ္စမုန္တဆဋ္ဌမုန္တအားဖြင့် စပ်အပ်သည်ဟူလေ။ ။ဤ တွင်ဌာနသဒ္ဓါသည် ကာရဏအနက်၊ ဩကာသအနက် အစရှိသော များသော အနက်ကို ဟောတတ်သောကြောင့် လိုအပ်သောအနက်ကို သရင်အားဖြင့် ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဌာနသဒ္ဓါစေတ္တယုတ္တတ္ထ ဝါစကော မိန့်။ ။ဤသုတ်၌ ကွပ်သဒ္ဓါကို အဘာဝကြောင့် မပြုအပ်လေသနည်း ဟူမူ။ အယုတ္တဌာနကိုကြည့်ခြင်းငှာ မပြုအပ်သည်ဟူပေ။ ။ထိုအ ယုတ္တ ပရိဝိဇ္ဇနသည် ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့်ပင် ပြီးသည် မဟုတ်လော။ ပြီး၏။ ပြီးသော်လည်း ကွပ်သဒ္ဓါသည် ယုတ္တဌာန သင်္ဂဟကို မပြတတ်သည် ဟူပေ။ ။ဤတွင်သံပျင်ကျယ်၏။ ။တတိယကွရာ၏ နွေဘော် ပြုရာ ဇောသဖြစ်သော စတုတ္ထကွရာဖြစ်၍။ ဣန္ဒြိယန္တရိယန္တ ဟူ၍ ယှဉ်သင့် သောကြောင့်။ ပဋ္ဌရတိ။ ပထမဇ္ဈာနံ။ အတိဝဇော။ ဥဒ္ဓါရော။ ဒုတိယကွာ

ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပထမကွရာ၏ နွေဘော်ပြုရာ အစောသဖြစ်သော
 ဒုတိယကွရာဖြစ်၍။ ကွ။ ဆွ။ ဋ္ဌ။ ဣ။ ဗဟူ၍ ယှဉ်သင့် သောကြောင့်။
 ရူပဗ္ဗန္ဓော။ သေတန္တိတ္တံ။ ထလဋ္ဌံ။ ပတ္တရတိ။ မဟာဗ္ဗလံ။ ဝိဗ္ဗာရေဟူ
 ၍လည်းကောင်း။ စောသနန္တတတိယ။ အစောသနန္တ ပထမ။ အစဉ်
 ဟပ်၍နွေဘော်ပြုအပ်သည်သာ ဖြစ်၏ဟူသော အနက်ကို သိစေတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍ စောသာစောသာနံ တတိယပထမာ ယထာသန္နံ
 နွေဘာဝံဂန္တိန္တိ။ မိန့်၏။ ။ ဤသုတ်တွင် တတိယ ပထမာသာမဆို
 မူ၍။ ဝဂ္ဂေ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ စောသာ စောသာနံ ဟူ၍လည်း
 ကောင်းဆိုရာနှိုက် အကျိုးကို သိစေတော်မူလိုသော အရှင်ဝိမလဗုဒ္ဓိ
 ဆရာသည်။ ဧတ္ထဝဂ္ဂေတိ။ လ။ နိယမေတိမိန့်။ ကား။ အဝဂ်ဖြစ်ကုန်
 သော စောသအစောသ အကွရာတို့၏ အသဒိသနွေဘော် ပြုသော
 အရာသည် အဋ္ဌကလ္ပာနန္တ တကွသော ပါဠိတော်နှိုက် မရှိဟုပယ်ခြင်း
 ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါကို ဆိုတော်မူသည်။ တတိယ ပထမာဟူ၍
 ဆိုအပ်ကုန်သော အာဂန္တုက ဌာနိမျှသာ ဖြစ်ကုန်သော စောသအ
 စောသအကွရာတို့၏။ အာဝါသိကယုတ္တိတဗ္ဗဌာန ဖြစ်သောစတုတ္ထကွ
 ရာ ဒုတိယကွရာ တည်း ဟူသော ဌာနကို ဖွတ်ခြင်းငှာ စောသာ
 စောသာနံဟူသောဝုန်ကိုဆိုသည်ဟုခွဲ၍သိလေ။ ။ ပရနွေဘာဝေါ
 ဌာနေဟူသောသုတ်သည်။ ဤမျှသောအကွရာကို ဤမည်သောအကွရာ
 နှင့်ယှဉ်၍ နွေဘော်ပြုအပ်၏ဟုဖွတ်၍ မဆိုသောကြောင့် သာမညမည်
 ၏။ ဤဝဂ္ဂေစောသာ စောသာနံ တတိယ ပထမာ သုတ်သည်ကား။
 ဤမည်သောအကွရာကို ဤမည်သော အကွရာနှင့်ယှဉ်၍ နွေဘော်ပြု
 အပ်၏ဟုဖွတ်၍ ဆိုသောကြောင့် ဝိသေသမည်၏။ ထိုသို့ရှေးသုတ်၏
 သာမည။ နောက်သုတ်၏ ဝိသေသ အဖြစ်ဖြင့် နွေဘော်၏အဖြစ်ကို တ
 ဘန်မှတ်၍ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံဟိနာသဗ္ဗတ္တံ စသည်ကိုမိန့်။ ကား။ နောက်
 သုတ်သည် ရှေ့သုတ်ဖြင့် မရောက် သေးသော ဌာနကို မစီရင်။ စင်
 စစ်မူကား။ ရှေ့သုတ်ဖြင့်ရောက်ပြီးသော နွေဘော်အဖြစ်ကို ဌာနဌာနိ
 အာဝါသိကအာဂန္တုကအကွရာဟု ဖွတ်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။ ဝဂ္ဂေ
 သဒ္ဓါသည် စောသ အစောသကိုသာ ဝံသည်မဟုတ်။ တတိယပထ
 မာဝုန်ကိုလည်းဝံ၏ဟု ပြခြင်းငှာ။ ဧတ္ထဝဂ္ဂေတိ စသည်ကိုမိန့်။ ဝါ
 ဝဂ်တွင်သာစောသအစောသ အကွရာတို့ကိုလိုက်သည်ဖြစ်၍။ ဝဂ္ဂေ

ဧသာသာဧသာသာနံ ဝဂ္ဂေတတိယပထမာဟု မဆိုအပ်လေသလော
 စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဧတ္ထေ။ လ။ ဥဘယာ ပေက္ခတ္တာမိန့်။ ပါဌ
 လျှောက်။ ။ နှစ်ပါးသောပုန်တို့ကိုဝှံတတ်သော ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏ အပေက္ခန
 သတ္တိ။ အပေက္ခိတဗ္ဗအတ္တမရှိသော်လည်း ဥဘယာပေက္ခတ္တာ ဟူသော
 အကြောင်းကို ဆိုသင့်အံ့လောစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ
 ဟိ။ လ။ ပထမာတိဝုတ္တေမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပထမာဟုဆိုအပ်သော
 ပုန်တို့ကိုလည်းမှတ်ရကား။ အပေက္ခနသတ္တိ အပေက္ခိတဗ္ဗ အတ္တလည်း
 ရှိသည်ဖြစ်သိသော်။ ။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါသည် တခုတည်းသာ ဖြစ်လျက်
 ဧသာသာဧသာသာနံ ဟူသောပုန် တတိယပထမာဟူသော ပုန်တို့ကို
 ဝှံသောဟူ၍ဆို၏။ ထိုသို့တပုန်တည်းဖြစ်လျက် နှစ်ပုန်တို့ကို ဝှံသည်၏
 အဖြစ်ကို အဘယ်အကြောင်းသဘောယုတ္တိကိုဆ၍ သိသနည်းအမေး
 ကိုဖြေခြင်းငှာ။ ဝဂ္ဂေဧသာသာဧသာသာနန္တိ။ လ။ အာမတ္တတာဒဿ
 နတ္ထိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ လ။ ဝဂ္ဂေဒ္ဓိကံ ဝိဘတ်နှင့်တကွ ဝါကျဖြစ်
 သောဂရုဏကိုပြု၍ဆိုခြင်းသည် နာမာနံသမာသောယုတ္တတ္ထော သုတ်
 ဖြင့်ဆိုအပ်သော သမာသ်မပြုခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့် ဤဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏
 ယုတ္တတ္ထ အနက် ဖြစ်သောကြောင့် သမာသကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်
 သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိရကား။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါတခုသည် နှစ်ပုန်
 တို့ကိုဝှံသောအကြောင်းယုတ္တိကိုဆ၍ သိသည်ဟူလေ။ ။ ဝါကျဖြစ်
 သောကြောင့် သမာသကဲ့သို့ အမြဲယှဉ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ဝှံသည်
 ဟူလေ။ ။ ဣမဿအယုတ္တတ္တတ္တာ အသမတ္တတ္တဒဿနတ္ထံဟု ဆို
 သော ပရိဟာရ်ဆရာစကားကို စွဲ၍ စောဒနာလိုရကား။ ကဿပနိဒံ
 စသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏ ဧသာသာဧသာသာနံပုန်နှင့် ပေါင်းအပ်
 ယှဉ်အပ်သော အနက်ရှိသောကြောင့် သမာသ်မဖြစ်ဆိုသော် ဧသာ
 သအဧသာသသည် ဝဂ်ပင်မဟုတ် ဟူသော အနက် ဝဂ်သည်လည်း
 ဧသာသအဧသာသာဟူ၍ပင် မရှိဟူသောအနက် မဖြစ်ရာပြီလော။ ဤ
 ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏အယုတ္တတ္ထဖြစ်၍ သမာသ်မဖြစ်ဟူသော စကားသည် အ
 သို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာလိုရကား။ ကဿပနိဒံ အယုတ္တတ္ထံ
 အသမတ္တံဟောတိတိမိန့်။ ကား။ အထက်အတိုင်းဆို။ ။ ဖြေလိုရကား။
 သာပေက္ခတ္တာမိန့်။ ကား။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏ ဧသာသာဧသာသာနံ ဟူသော
 ပုန်ကိုသာ ဝှံသည်မဟုတ်။ တတိယပထမာ ဟူသော ပုန်ကိုလည်း ဝှံ

သောကြောင့် အယုတ္တတ္ထဖြစ်၍ သမာသ်ကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟူ
 လေ။ ။ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့လိုရကား။ ယောဟိအတ္တနာစသည်ကို
 မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပါဌ်လျှောက် အနက်အတိုင်းဆို။ ။ဒေဝဒတ္တဿ
 ကဏ္ဍာဒန္တာစသည်ကိုဝံ့၍။ ယောဟိ။ လ။ အပေက္ခတိ ဆိုသည်။ သု
 တံဒေဝဒတ္တေန။ ဗန္ဓောယညဒတ္တော စသည်ကိုဝံ့၍။ ယောစအညော
 ညာနပေက္ခောဆိုသည်။ ထိုတွင်ရှေးဝါကျနှိုက်။ ။ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါ
 သည် ကဏ္ဍသဒ္ဓါကိုသာ ဝံ့သည်ဖြစ်အံ့။ ဒေဝဒတ္တဿကဏ္ဍာ ဒေဝ
 ဒတ္တကဏ္ဍာည်မာသ်ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့မဟုတ် ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါသည်။ မိမိ
 သည် ဝံ့အပ်သော အနီးနှိုက်တည်သော ကဏ္ဍာသဒ္ဓါကိုသာ မဝံ့မူ၍
 အဝေးနှိုက် တည်သော ဒန္တာသဒ္ဓါကိုလည်း ဝံ့ပြန်ရကား။ ဥတယာ
 ပေက္ခဖြစ်သောကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တနှင့် ကဏ္ဍာသည် သမာသ်မဖြစ်ရာ။
 ဤတွင် ကဏ္ဍာကဏ္ဍာဟု ပါဌ်နှစ်ထွေရှိသည်။ ကဏ္ဍာဒန္တာတိဇ္ဇတ္ထိနံ
 နာမံဟု သံပျင်ဆိုသည်။ နှစ်သက်ရာယူ။ ထိုကြောင့် ဒေဝဒတ္တဿ
 ကဏ္ဍာဆိုပြီး၍ ဒေဝဒတ္တဿဒန္တာဟုမဆိုသော်လည်း။ ဒေဝတ္တဒဿ
 ဒန္တာဟူသောအနက်ကို ယူအပ်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါသည်
 လည်း စောသာစောသာနံကို ဝံ့သည်ဖြစ်အံ့။ ဝဂ္ဂစောသာ စော
 သာနံဟုသမာသ်ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါသည်။ စောသာ
 စောသာနံဟူသော ပုဒ်ကိုသာမဝံ့။ တတိယပထမာ ဟူသော ပုဒ်ကို
 လည်း ဝံ့ပြန်ရကား။ ဝဂ္ဂေစောသာစောသာနံဟု သမာသ်မဖြစ်။ ထို
 ကြောင့် ဝဂ္ဂေ စောသာစောသာနံ ဆိုသော်လည်း။ ဝဂ္ဂေ တတိယ
 ပထမာဟုယူအပ်သည်ဟူလေ။ ။နောက်ဝါကျနှိုက် ယညဒတ္တော
 ကို။ ရညာ။ သည်။ ဗန္ဓော။ ။ဇ္ဇတိ။ သို့။ ဒေဝဒတ္တေန။ သည်။ သုတံဟု
 အနက်သမ္ပန်။ ဤတွင် ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါသည် ဗန္ဓသဒ္ဓါကို၊ ဗန္ဓသဒ္ဓါသည်
 ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါကိုသာ ဝံ့ကြသည်ဖြစ်အံ့။ အညမညာပေက္ခ ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တေနဗန္ဓော ဒေဝဒတ္တဗန္ဓောဟု သမာသ် ဖြစ်ရာ၏။ ထို
 သို့မဟုတ်။ ဤနှိုက်ကား။ ဒေဝဒတ္တသဒ္ဓါသည် ဗန္ဓသဒ္ဓါကိုမဝံ့။ သုတ
 သဒ္ဓါကိုသာ။ ဒေဝဒတ္တေနသုတံဟုဝံ့၏။ ဗန္ဓသဒ္ဓါသည်လည်း ဒေဝဒတ္တ
 သဒ္ဓါကိုမဝံ့။ ယညာသဒ္ဓါ ကိုသာ။ ရညာဗန္ဓော ယညဒတ္တောဟု ဝံ့၏။
 ထိုသို့ အညာ မညာနပေက္ခ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တနှင့် ဗန္ဓော
 သည် သမာသ် မဖြစ်သည်ဟူလေ။ ။သမာသပဒတောအည။ သာ

ဝိက္ခေတ္တာ သမာသတာ။ သဒ္ဓန္တရိကသာပေက္ခာ ဘာဝတောတုပရေ
ပန။ ။ဒေဝဒတ္တသကဏ္ဍာဒ။ န္တာရညောပုရိသောဂဝေါ။ အသော
စာတိစသာပေက္ခ။ ဘာဝန္တမနပေက္ခိယ။ ။တုလျာမိကရဏတ္ထေဝ။
စတ္တတ္ထေဝကတေနတံ။ အပေက္ခာယာဝိသင်္ခါရေ။ နဿတိတိ အမာဒိ
စ။ ။ဟူသောဂါထာတို့ကိုလုံးသွင်းရာ၏။ ။အက္ခရာဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သောငါးပါးသော ဌာန်တို့တွင် ဌာန်နိုးရာသို့ လိုက်၍ ကဏ္ဍဌာန်၌
တတိယက္ခရာကို ကဏ္ဍဌာန်၌ စတုတ္ထက္ခရာစာနှင့် ယှဉ်၍ နွေဘော်
ပြု။ ကဏ္ဍဌာန်နှိုက် ပထမက္ခရာကကို ကဏ္ဍဌာန်နှိုက် ဒုတိယက္ခရာ
ခန့်ယှဉ်၍ နွေဘော်ပြုရာသည်စသည်ကို။ ဌာနာသန္နဝသေနနိယမော
ဝေဒိတဗ္ဗောဆိုသည်ဟုသိလေ။ ။အဓိပ္ပါယ်။

တတိယပိုင်းပြီး၏။

(၃၀) အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ။ကိမတ္ထမိဒမ္မတ္တတေ။နည်း။ပရေ။
သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတင်္ခါ။သည်။ အံဇ္ဈတိ။ အံဟူသောအာ
ဒေသသည်။ ဟောတိ။၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ဌာ။ဥစ္စတေ။၏။ (ပဒစ္ဆေဒ၊ပ
ဒတ္တထင်ပြီ)။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဟိတသဒ္ဓဿစ။
၏လည်းကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟော။ကို။ ဟေဌာ။ အောက်ဖြစ်သော သညာအ
စိအရင်နှိုက်။ ဝါ။ အောက်ဖြစ်သော သေသာဗျဉ္ဇနာ။ အံဇ္ဈတိနိဂ္ဂဟိတံ
သုတ်၏အတွင်းနှိုက်။ ဝုတ္တောဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ
ဝုတ္တေ၊ တံသာရူတိ။ သာဓုဟူကုန်သော။ ဣမာနိ။ဤသည်တို့သည်။ဥဒါ
ဟရဏာနိ။ရုဏ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ တေသံပန။ ထိုဥဒါဟရုဏ်
တို့၏ကား။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ တံသာရူတိ။ ဟူ၍။ ဆေဒံ။ ပုဒ် ဖြတ်ခြင်းကို။
ကတွာ။ ၍။ ဣမိနာ။ ဤအံဗျဉ္ဇနေ နိဂ္ဂဟိတံ ဟူသောသုတ်ဖြင့်။ ပရေ။
သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။၏။ အံအာဒေသံ။ အံဟူသောအာ
ဒေသကို။ ကတွာ။၍။ သရလောပေါ။လ။ ပကတိတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ ပုဗ္ဗ
သရဿ။၏။ လောပံ။ကို။ကတွာ။၍။ ပရက္ခရံ။ကို။ နေတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ ပုဗ္ဗတော။ရှေ့ရုပ်မှ။ စါ။ ပဒစ္ဆေဒကိုပြု၍ထား
သောရုပ်မှ။ ရူပန္တရာတာဝါ။ အာဒေသဖြစ်ပြီးသော နိဗ္ဗန္နရုပ်၏အထူး

မရှိသောကြောင့်။ နိရတ္တကံဝိယ။ အကျိုး မရှိ သကဲ့သို့။ ဒိဿတိနန္ဒ။
ထင်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ပယောဇနန္တရသမ္ဘ
ဝတော။ အကျိုးအထူး၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ နိရတ္တကံ။ အကျိုးမရှိ
သည်။ န။မဟုတ်။ သာတ္တကံယေဝ။ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။
၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ ခွဲဦးအံ့။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ။သည်။ အသတိ။မရှိသော်။
ပရေ။သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ကြောင့်။ ကတ္တမိ။ ပြုယုဂ်နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိတံ။ သည်။
ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂန္တံ။ဝဂ်၏အဆုံးဖြစ်သော အေပြု။
ဥအပြု။ ဏအပြု။ နအပြု။ မအပြုသို့။ အာပဇ္ဇေယျ။ ၏။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ။
သည်။ အသတိ။သော်။ ကတ္တမိ။နှိုက်။ ဗျဉ္ဇနေစေတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ သော
ပံ။သို့။ အာပဇ္ဇေယျ။၏။ ကတ္တမိ။နှိုက်။ ဧဟေဥန္တိ သုတ္တေန။ဖြင့်။ ဥကာ
ရံ။သို့။ အာပဇ္ဇေယျ။၏။ ဧဝံသတိ။ဤသို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ကဒါပိပိ။
တရံတဆစ်မျှလည်း။ ဣမေဟိတိဟိသုတ္တေဟိ။ တို့မှ။ ဝိနိမုတ္တာ။ လွတ်
ကုန်သော။ ကေမိ။စိုးစဉ်းမျှ ဖြစ်ကုန်သော။ ပယောဂါနာမ။ ပြုယုဂ်တို့
မည်ကုန်သည်။ နသိယံ။မဖြစ်ကုန်ရာ။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ တံသုတ္တတ္တ
ယံ။ ထိုသုတ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ နိဝတ္တေတွာ။ဖြစ်၍။ ကတ္တမိ။
အချို့သောအရာနှိုက်။ဧဝံသုတ္တေ။တံသာဓုတိအာဒိနိယေဝ။ရုဏ်တို့သည်
သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ဌာ။ ဣဒံ။ကို။ဝတ္တံ။၏။ ဣတိ
အယံပရိဟာရော။ တည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏေနေဝ။ ဝဂ္ဂန္တံဝါနှိုက် ဝါသဒ္ဓါ
ဖြင့်လျှင်။ ဣန္တိတဗ္ဗပယောဂါ။ ဆိုပြီးသောသုတ်တို့မှ လွတ်ကုန်သော
လိုအပ်သောပြုယုဂ်တို့သည်။ သိန္တိန္တိနန္ဒ။ ပြီးကုန်သည်မဟုတ်တုံလော။
ဣတိအယံစောဒနာ။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ ဧကဿ။ ရုဏ်၏။ ရူပဒွယ
သမ္ဘဝတော။ ဒွိရုပ်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ နသိန္တိန္တိ မပြီးကုန်။ ဣတိ
အယံပရိဟာရော။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ၏။ အံအာဒေသံ။ အံဟူသော အာ
ဒေသကို။ ဝါ။ အံအပြုကို။ကတေပိ။ပြုပြီးလျက်လည်း။ ဝါ။ပြုပြီးမှလည်း။
အာဒေသဂဏဿ။ အံအာဒေသနှိုက်တည်သော။ ဗိန္ဒုနောပိ။ ကာရိယ
ဖြစ်သောနိဂ္ဂဟိတံ၏လည်း။ ဝါ။ဗိန္ဒု၏လည်း။ ဝတ္တမိဓာနေန။ ဆိုအပ်
သောအံဟူသော အာဒေသအစီအရင်သည်။ ဝါ။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ဖြင့် ချေ
ခြင်းတည်းဟူသော ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင် သည်။ ဘဝိတဗ္ဗနန္ဒ။
လော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ နဘဝိတဗ္ဗ။မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ။ကြောင့်။ နဘဝိ
တဗ္ဗ။နည်း။ အမာဒေသေ။ အံအပြုကို။ ကတေ။ ပြုပြီးလျက်လည်း။ ဝါ။ပြု

ပြီးမှလည်း။ ဂုတ္တဝိဓာန။ အံအပြုဟူသော ဆိုအပ်သော အစီ အရင်
သည်။ ဝါ။ ဗျဉ္ဇနေစ ဟူသောသုတ်ဖြင့် ဆိုပြီးသော အစီအရင်ဟုဆို
အပ်သောချေခြင်းသည်။ ယဒိဘဝေယျ။ ငြားအံ့။ ဇေသတိ။ သော်။
ရူပန္တရောဘာဝါ။ ဇေဝဂုတ္တေမှရုပ်အထူး၏မရှိသောကြောင့်။ ဣဒမေဝ။ ဤ
အံဗျဉ္ဇနေစနိဂ္ဂဟိတံဟူသောသုတ်ကိုပင်။ အနန္တနိယံ။ မရှုတ်အပ်သည်။
ဘဝေယျ။ ၏။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ အဓိဘန္တ။ ရှုတ်လည်းရှုတ်တော်မူအပ်
၏။ တေန။ ကြောင့်။ ဂုတ္တဝိဓာနံ။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ သို့။ ဥာ
ယတိ။ ၏။ အညတ္ထာဝရ။ တပါးကုန်သောပြယုဂ်တို့နှိုက်လည်း။ ဝါ။
တပါးကုန်သော ကျမ်းတို့နှိုက်လည်း။ ဒိဿတိ။ ၏။ ပဉ္စသုပဉ္စန္ဒံပဉ္စဟိတိ
အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ပဉ္စသဒ္ဓါ။ ပဉ္စသဒ္ဓါနောင်မှ။ ဂုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ သွာဒိမ္ပိ၊
သုအစရှိသောဝိဘတ်ကို။ ကတေ။ သက်ပြီးသည်ရှိသော်။ ယောသု။
လ။ ဒိဃန္တိသုတ္တံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ၍။ သုနံဟိသုစေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ သွာ
ဒိသု။ သုအစရှိသောဝိဘတ်တို့ကြောင့်။ ပုဗ္ဗာကာရဿ။ ရှေးဖြစ်သော
အအက္ခရာ၏။ ဒိဃေ။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။ ရောက်လတ်သော်။ သုနံဟိသုစေတိ
သုတ္တံ။ ကို။ အဓိကိစ္စ။ ၍။ ပဉ္စာဒိနမတ္တန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပဉ္စသဒ္ဓဿ။ ၏။
အန္တဿ။ အစိတ်ဖြစ်သောအအက္ခရာ၏။ အတ္တေ။ အအဖြစ်ကို။ ကတေ။
သော်။ ပုန။ တဘန်။ တဿာဝိ။ ထိုပဉ္စသဒ္ဓါ၏ အစိတ်ဖြစ်သော အာ
ဒေသအအက္ခရာ၏လည်း။ အကာရတ္တာ။ အအက္ခရာပင် ဖြစ်ပြန် သော
ကြောင့်။ ဒိဃန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဒိဃေ။ သို့။ သမ္ပတ္တေ။ သော်။ သုတ္တော
ပဒေသဿ။ ပဉ္စာဒိနမတ္တံ ဟူသောသုတ်ကို ရှုတ်ခြင်း၏။ သာမတ္တာဝ။
အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ ဒိဃံ။ ကို။ အကုတွာ။ ၍။ ပဉ္စသုပဉ္စန္ဒံ ပဉ္စဟိတုာ
ဒိသု။ တို့နှိုက်။ ရူပသိဒ္ဓိ။ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဂုတ္တဝိဓာနံ။
သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ သို့။ အဝဂန္တဗ္ဗံ။ ၏။

(၃၁) ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေ။ ကိမတ္ထံဌာ။ ဣဒံကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။
ပရေ။ နှောင်းသော။ ဝဂ္ဂဘူတေ။ ဝဂ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ နိဂ္ဂ
ဟိတင်္ဂါ။ နိဂ္ဂဟိတ်သည်။ ဝဂ္ဂန္တံ။ ဝဂ်၏အဆုံးဖြစ်သော။ ငအပြု။ ဥအ
ပြု။ ဏအပြု။ နအပြု။ မအပြုသို့။ ပပေါတိ။ ၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံဌာ။ ဣဒံကို။
ဥစ္စတေ။ ၏။ ပ။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဝါ။ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ
တည်း။ ဝဂ္ဂဿ။ ဝဂ်၏။ အန္တံ။ အဆုံးသို့။ ဝဂ္ဂန္တံ။ ဝဂ်၏အဆုံးသို့။ တေ။ ထို
ဝဂ္ဂန္တိတို့သည်။ ဝါ။ ဝဂ်၏အဆုံးဖြစ်သောအက္ခရာတို့သည်။ ကေ။ နည်း။

ငဉ္ဇဏနမာ။ ငအက္ခရာ။လ။ မအက္ခရာတို့တည်း။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ၏။တေ။
 ထိုင၊ အစရှိကုန်သော ငါးလုံးသော အက္ခရာတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိအနုဗ္ဗ
 ကာ။အကယ်၍ကားများကုန်၏ရှင့်၊ ပနတထာပိ။ထိုသို့များသော်လည်း။
 ဝဂ္ဂန္တံသဘာ ဝါနတိက္ကန္တတ္တာ။ ဝဂ္ဂန္တံသဒ္ဒါ၏ သဘောကို မလွန်နိုင်
 သောကြောင့်။ အနိယမေတွာ။ နိမိတ်ကာရိယတို့ကို အမှတ်မပြုမူ၍။
 ဝါ။ မမှတ်၍။ ဧကသေဝ။ ဝဂ္ဂန္တံဟူသော ဒုတိယာ ဧကသုဝိဘတ်
 ကိုသာလျှင်။ ဥစ္စာရဏမုခေန။ ရွတ်ခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်။ ဝါ။ ရွတ်
 ခြင်းတည်းဟူသော အမြွက်ဖြင့်။ အနဝသေသေတွာ။ အကြွင်းမရှိစေ
 မူ၍။ ဝါ။မကြွင်းစေမူ၍။ တေသဗ္ဗေဝ။ င၊ဥအစရှိသော ထိုအလုံးစုံသော
 အက္ခရာတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထာ။ကုန်၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗာ။၏။ ဧတ္ထစ။ဤဝဂ္ဂန္တံ
 ဝါဝဂ္ဂေ သုတ်နှိုက်လည်း။ အသုကတ္ထိံဝဂ္ဂေ။ ဤ အမည်ရှိသော ဝဂ်
 ကြောင့်။ အသုကဝဂ္ဂန္တံ။ ဤမည်သောဝဂ္ဂန္တံသို့။ အာပဇ္ဇတိ။၏။ ဣတိ။
 သို့။ နိယမာတာဝါ။ အထူးမှတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထိံ ဝဂ္ဂေ။
 အလုံးစုံသော ငါးပါးသောဝဂ်ကြောင့်။ သဗ္ဗေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော။ဝဂ္ဂန္တံ။ဝဂ်၏အဆုံးဟုဆိုအပ်သော။ င၊ ဥ၊ ဏ၊န၊ မအပြုတို့
 သည်။ ကသ္မာ။ကြောင့်။ နပါပုနန္တိ။ မရောက်ကုန်အံ့နည်း။ ဝါ။ နပါပု
 ဏန္တိ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန် အံ့နည်း။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ တည်း။
 ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဒေါ ပါတတ္တာ။ ဝဂ္ဂန္တံ ဟူသော ပုဒ်နှိုက် အကျွမ်း ဝင်
 သော ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဒါကို ရွတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နပါပုဏန္တိ
 နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ သဒ္ဒါမိကာ။ ဝဂ္ဂသဒ္ဒါတရ လွန်သောကြောင့်။
 အတ္ထာမိကော။ အနက်လွန်ကိုသိရသည်။ ယသ္မာ။ကြောင့်။ ဟောတိ။
 ၏။တသ္မာ။ကြောင့်။ (ယသ္မာ၊တသ္မာကားထည့်သည်)။ တသ္မိံ တသ္မိံ
 ဝဂ္ဂေ။ ထိုထိုသို့သောမိမိမိတို့၏ဝဂ်ကြောင့်။ တဿတဿဝဂ္ဂဿ။ ထို
 ထိုသို့သော မိမိ မိမိတို့ဝဂ်၏သာလျှင်။ အန္တံ။ အဆုံးဖြစ်သော င၊ဥ၊ဏ၊
 န၊မအပြုသို့။ အာပဇ္ဇတိ။၏။ ဣတိ။သို့။ အတ္ထဝဗောဓော။ သမ္ဗန်ဟူသော
 အနက်အထူးကိုသိရသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအယံ။လျှင်။ ပရိဟာ
 ရော။ တည်း။ ကသ္မာပန။ ကြောင့်ကား။ သော။ ထိုပထမဝဂ္ဂသဒ္ဒါသည်။
 အမိကော။ လွန်သည်။ ဟောတိ။ နည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တည်း။
 ဟိဝိတ္ထာရော။ အကျယ်ဖြစ်သော အဖြေကို။ မယာ။ သည်။ ဝုတ္တတေ။
 အံ့။ ဝါ။ ဟိယသ္မာ။ကြောင့်။ ဝဂ္ဂန္တံဝါတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တယေဝ။ဆို

သော်သာလျှင်။ ဝံဂွေ။ ဝဂ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဝဂ်အက္ခရာ နှောင်းသော
 ကြောင့်။ နဂ္ဂဟိတံ။ သည်။ အန္တံ။ အဆုံးဖြစ်သော ငါဥ၊ ဣ၊ န၊ မအပြု
 သို့။ ပဗ္ဗေါတိ။ ဤ။ ဣတိ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂဿ။ ဤ။ အန္တော။ အ
 ဆုံးဖြစ်သော ငအပြု၊ ဥ အပြုစသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိ။
 လည်းကောင်း။ အန္တသဒ္ဓဿ။ ဤ။ သာပေက္ခတ္တာ။ ငဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထော။ သုတ်၏အနက်သမ္ပန်အနက်သည်။ ဘဝေယျ။
 ဤ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ အဓိကော။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ (ပြန်။ ရှိရင်းတသ္မာမှာ
 လဒ္ဓဂုဏ်)။ တသ္မာ။ ထိုသို့သုတ်၏ အနက် သမ္ပန်အနက် ဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေ။ လ။ ပထမာတိတ္ထေ။ သုတ်နှိုက်။ ဝဂ္ဂေ။ ပ။ ဧဒ္ဓာဘာဝံဂန္တိ
 တိ။ ဤ။ ဝုတ္တေဝိ။ ဆိုသော်လည်း။ တတိယပထမသဒ္ဓါနံ။ တို့၏။ သာ
 ပေက္ခတ္တာ။ ဝဂ္ဂေ သဒ္ဓါကို ငဲ့ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ အညဿ။ ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါမှ တပါးသော။ အပေက္ခိတဗ္ဗဿ။ ငဲ့
 အပ်သောပုဒ်အနက်၏။ အဘာဝါ။ မရှိသောကြောင့်လည်း ကောင်း။
 ဝဂ္ဂဿ။ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ၏။ တတိယပထမာ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
 ဣတိအတ္ထော။ ကို။ ဥာယတိယထာ။ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ တူ။
 ဣဟာဝိ။ ဤဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေဟူသောသုတ်၌လည်း။ အန္တသဒ္ဓဿ။ ဤ။ သာ
 ပေက္ခတ္တာ။ ငဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ အညဿ။
 ဝဂ္ဂဿမှတပါးသော။ အပေက္ခိတဗ္ဗဿ။ ငဲ့အပ်သောသဒ္ဓါ၏။ အဘာ
 ဝါ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂဿအန္တောတိအတ္ထော။ ကို။ ဥာယတိ။
 ဤ။ (သမ္ပန်၊ ဝဂ္ဂေဝဂ်ကြောင့်။ နဂ္ဂဟိတံ။ သည်။ အန္တံ။ အဆုံးဖြစ်သော
 ငအပြု၊ ဥအပြုစသည်သို့။ ပဗ္ဗေါတိ။ ဤ။ ဣတိ။ လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂဿ။
 ဤ။ အန္တော။ သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိ။ လည်းကောင်း။ အတ္ထော။
 သည်။ ယဒိဘဝေယျ။ အံ။ ဧဝံသတိ။ သော်။ တတ္ထ။ ထိုဝဂ္ဂေ။ လ။ ပထမာ
 ဟူသောသုတ်နှိုက်။ အသုကသ္မိံ ဝဂ္ဂေ။ နှိုက်။ ဝါ။ တွင်။ ဧဝာသာဧဝာ
 သာနံ။ တို့၏။ အသုကသေဝ ဝဂ္ဂဿ။ ဤသာလျှင်။ တတိယပထမာ။
 တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ နိယမာဘာဝေဝီ။ အမှတ်မရှိ
 သော်လည်း။ ယသ္မိံ ဝဂ္ဂေ။ နှိုက်။ ဝါ။ တွင်။ ဧဝာသာဧဝာသာနံ။ တို့၏။
 ဧဒ္ဓာဘာဝေါ။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ တသ္မိံ ယေဝ ဝဂ္ဂေ။ နှိုက်သာလျှင်။
 တတိယပထမက္ခရာ။ တို့သည်။ ဟောန္တိ ယကော။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ တူ။
 ဣဟာဝိ။ ဤဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေသုတ်နှိုက်လည်း။ အသုကသ္မိံ ဝဂ္ဂေ။ ကြောင့်။

အသုကဿဝဂ္ဂဿ။၏။ အန္တံ။သို့။ ပပ္ပေါတိ။၏။ ဣတိနိယမာဘာဝေဝိ။
 သော်လည်း။ ယသို့။အကြင်ဝဂ်ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။ သည်။ ဝဂ္ဂဿ။၏။
 အန္တံ။သို့။ ပပ္ပေါတိ။၏။ တဿဝဝဂ္ဂဿ။၏သာလျှင်။ အန္တံ။သို့။ ပပ္ပေါ
 တိ။၏။ ဣတိအယံအတ္ထော။ကို။ ဝိညာယတိ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။
 ဝဂ္ဂဟဏေန။ အဓိက အနက်ကို ဟောတတ်သော ပထမ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ
 ဖြင့်။ အလံနိရတ္တကံ။ အကျိုးမရှိရာငြိ။ဣတိအယံစောဒနာ။ တံ။ထိုအလံ
 ဝဂ္ဂဟဏေနဟူသော စကားကို။ တယာ။ သင်စောဒက ဆရာသည်။
 နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ဝါ။ တံ။ ထိုပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါသည်။ အလံနိရတ္တကံ။
 သည်။ န။မဟုတ်။ သာတ္ထကံဝ။ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထပန။ ထို
 ဝဂ္ဂေ။ လ။ ပထမဟူသောသုတ်နှိုက်ကား။ ဌာနာသန္နဝသေန။ဖြင့်။ဇေ။
 ဤသို့အသဒိသဒ္ဓေဘော်အပြုသည်။ ဟောတိ။၏။ ဣဟပန။ဤဝဂ္ဂန္တံဝါ
 ဝဂ္ဂေသုတ်နှိုက်ကား။ သဗ္ဗေသံ။ အလုံးစုံကုန်သော ဝဂ်အက္ခရာတို့၏။
 နိဂ္ဂဟိတဿ။၏။ အန္တံ။သို့။ (ထည့်)။ အာပဇ္ဇနတော။ကြောင့်။ဇေ။ဤသို့
 ဝဂ္ဂန္တသဒ္ဓါကို။ အာစရိယေန။သည်။ ကတံ။၏။ဣတိ။သို့။ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။၏။ ဣတိ
 ပရိဟာရေ။ ။အနက်။ ။ဤသို့ရုပ်ကိုစီရင်ရာ၌။ ကာရီ။ကာရိယ
 ဖြစ်ကုန်သော နိဂ္ဂဟိတံ အံအက္ခရာတို့၏ အထူး မရှိ သောကြောင့်။
 နိဂ္ဂဟိတင်္ခါဗျဉ္ဇနေပရေ အံဣတိဟောတိ ဟူသော စကား သည် အ
 ကျိုးမရှိရာနှလုံးထား၍ စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ နနုပုဗ္ဗ
 ရူပတောရူပန္တရဘာဝါနိရတ္တကံဝိယဒိသတိတိမိန့်။ ကား။ ပဒစ္ဆေဒ
 ကို ပြု၍ထားသောဇေဝဂ္ဂတ္ထေ၊ တံသာရဟူသော နိပ္ပန္နရုပ်မှ အံအာဒေ
 သကို ပြု၍ဇေဝဂ္ဂတ္ထေ၊ တံသာရဟု ရုပ်ငြီးနိပ္ပန္နဖြစ်သောအခါလည်း ရှေး
 ပဒစ္ဆေဒအနိပ္ပန္နရုပ်နှင့် အထူးအခြား မရှိရကား။ ဤအံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ
 သုတ်သည် အကျိုးမရှိဖြစ်သကဲ့သို့ထင်သည်။ အသို့ အကျိုးရှိပါသနည်း
 မေးလိုသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ နနိရတ္တကံ ပယောဇနန္တရသမ္ဘဝတော
 မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကျိုးအထူးဖြစ်သင့်ရကား။ သာတ္ထကအကျိုးရှိ
 သည်ဖြစ်တိသော်။ ထိုသို့ အကျိုးအထူး ဖြစ်သင့်သည်ကို အကုယ်ချဲ့
 ၍ပြလိုရကား။ အသတိဟိစသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ ပယောဇနန္တရဖြစ်သော်
 လည်းကောင်း။ မဖြစ်လေသော်လည်းကောင်း ထိုသို့ ဆိုသင့်အံ့လော
 စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ အသတိဟိ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။
 ပါဠိလျှောက်။ ။တပါးကုန်သော သုတ်တို့နှိုက် စောဒနာ ပရိဟာရ

စကားကိုအားထုတ်ပြီးသည်နောက်မှ ရူပသိဒ္ဓိရုပ်ပြီးစီရင်သော နည်းကို အားထုတ်သကဲ့သို့။ ထိုအတူမပြုမူ၍ဤသုတ်၌ကား။ ရူပသိဒ္ဓိရုပ်ပြီးစီ ရင်ခြင်းကိုအားထုတ်ပြီးမှ စောဒနာပရိဟာရ်နည်းကို အဘယ်ကြောင့် အားထုတ်သနည်းဟူမူ။ ။တပါးသောသုတ်တို့၌နိဂ္ဂဟလည်း တပါးသော သုတ်တို့နှင့်လျော်စွာ။ ဤသုတ်၌နိဂ္ဂဟလည်း ဤသုတ်နှင့်လျော်စွာရအပ်ရ သင့်သောကြောင့် ဆိုသည်ဟူသေ။ အဘယ်သို့ရသင့်သနည်းဟူမူ။ ။ အကြင်သုတ်၌နိဂ္ဂဟအနက်ကိုမှီကုန်သော စောဒနာပရိဟာရ်တို့ကို ရအပ် ကုန်၏။ ထိုသုတ်၌နိဂ္ဂဟစောဒနာပရိဟာရ် ရှေးရှိသောရုပ်ပြီးကို စီရင်ရာ ၏။ အကြင်သုတ်၌နိဂ္ဂဟကား ပြုယုဂ်ကိုမှီသော စောဒနာပရိဟာရ်နည်း တို့ကိုရအပ်ကုန်၏။ ထိုသုတ်၌နိဂ္ဂဟရုပ်ပြီးအစီအရင်လျှင် ရှေ့သွားရှိသော စောဒနာပရိဟာရ်နည်းကိုဆိုအပ်ကုန်၏။ ဤအရာ၌နိဂ္ဂဟကား။ ပြုယုဂ် ကိုမှီ၍ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ဟူလို။ ။ထိုသုံးသုတ်အစီအရင်ကို နစ်စေ၍ အချို့သောပြုယုဂ်၌။ ဝေဝေဝေ။ တံသာရစသော ဥဒါဟရုဏ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟုသိစိမ့်သောငှာ ဤသုတ်ကို ဆို၏ဟု ဆိုသော်။ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေ။ ဧဟညံ၊ သုတ်တို့ဖြင့် မစီရင်သောအရာတို့ကိုထိုသုတ်တို့၌ ဝါ သဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်၍ ထိုနှစ်သုတ်မှ လွတ်သောလိုအပ်သော ပြုယုဂ်တို့သည် ပြီးကုန်ရာသည် မဟုတ်တုံ လော။ ထိုသို့လျက် ထိုအနက်ကို သိစိမ့် သောငှာ အံဗျဉ္ဇနေ နိဂ္ဂဟိတံသုတ်ကို ဆို၏ဟူသော ပရိဟာရ်စကား သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း စောဒနာလိုရကား။ နနုဝါဂ္ဂဟဇောနေဝ ဣန္ဒြိယဗ္ဗပ္ပယောဂါ သိန္ဓြိန္ဒြိယိနိ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက်အတိုင်း ဆို။ ။ထိုသုံးသုတ်တို့တွင် ဝါဂ္ဂဟဇောနေဝ ဆိုသောကြောင့်။ ။ဗျဉ္ဇ နေစ။ ။နိဂ္ဂဟိတံသိဗျဉ္ဇနေစပရေကွမိလောပံပဗ္ဗေ၊ တိဟု ဝုတ္တိ၌နိဂ္ဂဟ ဆိုရကား။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ကိုချစ်ဆိုသည်။ ။ဆိုသော်လည်းသံပျင် နိ ရုတ္တိမဉ္ဇူတို့၌နိဂ္ဂဟ ဣန္ဒြိယဗ္ဗပ္ပယောဂေါတိ တိဟိသုတ္တေဟိ ဝိနိမုတ္တာပ ယောဂါတိအတ္ထောဆိုသောကြောင့် သုံးသုတ်ဖြင့်ပင်သော်လည်း ဆိုရာ ၏။ ဆိုသော်ကား။ ထိုသုတ်တို့၌နိဂ္ဂဟဝါသဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ဖြင့် စီရင်ကောင်းသောအရာကိုလည်း။ ထိုဗျဉ္ဇနေစသုတ် ၌နိဂ္ဂဟိသဒ္ဓါဖြင့် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ထိုသုံးသုတ်တို့မှ လွတ်သော လိုအပ်သောပြုယုဂ်တို့သည် ပြီးကုန်ရာသည်မဟုတ် လော စသည်ဖြင့် ဆိုလေ။ ။ရွာသပါဌ်နှင့် သံပျင်နိရုတ္တိမဉ္ဇူရှိပါဌ်ကိုညွှန်၍လည်း သင့်

ရာကြံပါလေဦး။ ။ စောဒကတင်သောအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှာ နသိဇ္ဈန္တိ။
လ။ သမ္ဘဝတော။ မိန့်။ ကား။ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်တရသော ဥဒါဟရုဏ်၏ ခွိရုပ်
ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဇေဝံရတ္တေ။ ဇေဝံရတ္တေဟူ၍လည်းကောင်း။ တံသာ
ရ။ တံသာရဟူ၍လည်းကောင်း။ ခွိရုပ်ဖြင့် မရှိသင့်ရကား။ မပြီးကုန်
သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဣမေဟိတိဟိသုတ္တေဟိဝိနိမုတ္တာနာမသိယံ။ လ။
တံသာရအာဒိနိယေဝဟောန္တိဆိုသော ပရိဟာရ်စကားကို မနှစ်သက်
နိုးသည်ဖြစ်၍ စောဒနာ ပြန်လိုသော စောဒကဆရာသည်။ နနုနိဂ္ဂဟိ
တဿ။ လ။ ဘဝိ တဗ္ဗန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နိဂ္ဂဟိတ်ကို အံအာ
ဒေသ ပြုပြီးသော်လည်း အံအာဒေသနှိုက် တည်သော ဗိဒ္ဓု၏လည်း
နိဂ္ဂဟိတ်ပင် ဖြစ်သောကြောင့်။ အံဗုဒ္ဓေန နိဂ္ဂဟိတံ သုတ်ဖြင့် ဆိုပြီး
သော အံအာဒေသ အစီအရင်သည် တတန်ဖြစ်ရာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်
လျှင်လည်း။ ဤသုံးသုတ်တို့ဖြင့် အစီအရင်ကို ဖြစ်၍။ ဇေဝံရတ္တေ။ တံ
သာရ ဟူသော ပြယုဂ်တို့ ရှိကုန်၏ဟု သိစိမ့်သောငှာ ဤသုတ်ကို
မဆိုရာ။ အသုံးစုံနိဂ္ဂဟိတန္တ ပြယုဂ်တို့နှိုက်ပင်။ ၎င်းအစီအရင် ဖြစ်
ရာသည် တကားဟု စောဒနာသည်။ ထိုစောဒနာကို ဖြေလို ရကား။
နဘဝိတဗ္ဗမိန့်။ ကား။ ဆိုပြီးသော အစီအရင်မဖြစ်ရာဟုဖြေသည်။ ။
ဖြစ်ရာ၏ဟုယူသော်ကား အဘယ်အပြစ် ရှိရာအံ့နည်း အမေးကိုဖြေ
ခြင်းငှာ။ ယဒိပနစသည်ကိုမိန့်။ ကား။ အကယ်၍ အမာဒေသကိုပြုပြီး
လျက်လည်းတတန် အမာဒေသ ဟူသော အစီအရင်ဖြစ်အံ့။ ထိုသို့တ
တန် အမာဒေသကို စီရင်သော်လည်း ရုပ်အထူးမရှိ ဖြစ်သောကြောင့်
ဤသုတ်ကို မရှုတ် အပ်သည် ဖြစ်ရာ၏။ စင်စစ် လည်း ဤသုတ်ကို
ရှုတ်တော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုကြောင့်။ ဝတ္တဝိဓာနမဖြစ်ဟုသိအပ်
သည်ဖြစ်ဘိသော်။ (ဤကားသံပျင်အဓိပ္ပါယ်တည်း) ဝါ။ စောဒနာပြန်
လိုရကား။ နနု။ လ။ ဘဝိတဗ္ဗမိန့်။ ကား။ အရိယသစ္စာနဒဿနံ။ ဗုဒ္ဓါနဿ
သနံတို့ကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓေနစသုတ်ဖြင့်။ ဝဗျည်းနှောင်းသောကြောင့်။ ကာရိ
ဖြစ်သော နိဂ္ဂဟိတ်၏ ကာရိယဖြစ်သော ဗိဒ္ဓု၏လည်း။ ဝတ္တဝိဓာနဟု
ဆိုအပ်သောလောပ အစီအရင်သည် ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော။ ထိုသို့
လျက်။ ထိုသုတ်တို့မှလွတ်ကုန်သော ဇေဝံရတ္တေ စသော ဥဒါဟရုဏ်တို့
သည်ရှိကုန်၏ဟု သိစိမ့်သောငှာ ဤသုတ်ကိုဆို၏ဟူသော စကားသည်
အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ နဘဝိ

တဗ္ဗံဝသညံကိုမိန့်။ ကား။ ဂုတ္တဝိဓာနသည် မဖြစ်ရာ။ အကယ်၍အမာ
ဒေသကိုပြုပြီးမှလည်း ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ဖြင့် ဝဗျည်းနှောင်းသောကြောင့်။
ရှေးဝထက်ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို ချေသည်ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ချေသော်။ ဧဝံ
ဂုတ္တမရှိရာ။ ဧဝံဂုတ္တသာရှိရာသည် ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်၏ရုပ်မှအ
ထူးမရှိပြီဖြစ်ရကား။ ဤအံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ ဟူသောသုတ်ကို မရွတ်ရာ
သည်ဖြစ်ရာ၏။ စင်စစ်လည်း ကစ္စည်းဆရာရွတ်တော်မူရကား။ဗျဉ္ဇနေစ
သုတ်ဖြင့်ဆိုအပ်သော အစီအရင်မဖြစ်ဟု သိအပ်သည် ဖြစ်သိသော်။
ဤကားနိဂ္ဂတ္တအဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။ဤတွင်ဂုတ္တဝိဓာနံ၏အရကို အချို့
ဆရာက အမာဒေသသည် ဂုတ္တဝိဓာနဟု ဆိုသည်။ အချို့ဆရာကဗျဉ္ဇ
နေစဖြင့် ဆိုသော ဂုတ္တဝိဓာန ဆို သည်။ အချို့ ဆရာက သုတ္တတ္တ
ယေနဖြင့်။ ဂုတ္တဝိဓာနဆိုသည်ဖြစ်၍ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အောင် ကြံ
စည်မှတ်သားရာ၏။ ။(နောက်ဝါကျထင်ပြီ။) ယောသုကတနိကာရ
လောပေသု ဒီဃံဖြင့် ဒီဃအပြုကို မြစ်ခြင်းငှာ။ ပဉ္စာဒီနမတ္တံသုတ်ကို
စီရင်သကဲ့သို့။ ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေ။ဧဟေဉ္စ။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်တို့ဖြင့် အစီအ
ရင်ကိုမြစ်ခြင်းငှာ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံကို စီရင်သည်ဟုဟင်။ ။ပဉ္စ
သဒ္ဒါ၏ အစီအရင်ကိုပင် ထပ်၍ပြုသောကြောင့် ရုပ်အထူး မရှိသော်
လည်း။ နိယမအကျိုးငှာ စီရင်သကဲ့သို့။ ဤနှိုက် ရုပ်အထူးမရှိသော်
လည်း နိယမအကျိုးငှာ စီရင်သည်ဟုဟင်လေ။ ။ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေ
သုတ်နှိုက် ငဂ္ဂဿအန္တံဝဂ္ဂန္တံအရကား။ ဧကဝစ်ဖြစ်၍ အနည်းဖြစ်ခဲ့။
ဝဂ္ဂန္တံ၏အရကား။ င။ ဉ။ ဏ။ န။ မဖြစ်၍ အများဖြစ်ခဲ့။ အသို့လျှင်သဒ္ဒါ
အနက် တန်နိုင်အံ့နည်း ဟူသော အတွင်းဝင်စောဒနာကို နှလုံးထား၍
ဖြေလိုသော ပရိဟာရ်ဆရာသည်။ ကိဉ္စာပိတေအနုပ္ပကာ။ တေသံပန။
လ။ ဂုတ္တာတိဒဋ္ဌဗ္ဗာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဒ္ဒါဧကဝစနန္တဖြစ်လျက်အ
နက်အများဖြစ်သော်လည်း။ ထိုဝဂ္ဂန္တံ အက္ခရာငါးလုံးတို့၏ ဝဂ္ဂန္တံသ
ဘောကိုမလွန်နိုင်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် နိမိတ်ကာရိယတို့ကို မမှတ်မူ၍
ဝဂ္ဂန္တံဟု ဧကဝစ်ပိဘတ်ကိုရွတ်ခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့် အကြွင်းမရှိအ
လုံးစုံသော ဝဂ္ဂန္တံကိုဆို၏ဟုမှတ်အပ်သည်ဖြစ်သိသော်။ ။ဝဂ္ဂန္တံ
ဝါဝဂ္ဂေဟု သာမညအားဖြင့် သုတ်ကိုရွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ စောဒနာလိုရ
ကား။ ဧတ္ထစ။ လ။ ကသ္မာ နပါပုနန္တိတိကိုမိန့်။ ကား။ နိဂ္ဂဟိတ်သည်
ကဝင် နှောင်းသောကြောင့်သာ ငအပြုသို့ ရောက်၏။ စဝင်နှောင်း

သောကြောင့်သာ ဥအပြုသို့ရောက်၏။ ဧဝံ နှောင်းသောကြောင့် ဣ
 အပြုသို့ရောက်၏ စသည်ဖြင့် အမြဲအမှတ်၏မရှိသောကြောင့်။ ကဝင်
 နှောင်းသောကြောင့်။ ငအပြု။ ဥအပြု။ ဣအပြုစသည်ဖြစ်ရာသည်။ ဧ
 ဝင်နှောင်းသောကြောင့်။ ငအပြု။ ဥအပြု။ ဣအပြုစသည် ဖြစ်ရာသည်။
 လ။ ပဝင်နှောင်းသောကြောင့် ငအပြု။ ဥအပြု။ ဣအပြု။ နအပြု။ မအပြု
 ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မဖြစ်မှု၍ ကဝင်
 ကြောင့် ကဝဂ္ဂန္တ ငအပြုသာ။ စဝင်ကြောင့် စဝဂ္ဂန္တ ဥအပြုသာ စ
 သည် ဖြစ်လေသနည်း ဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ ပထမဝဂ္ဂ
 သဒ္ဓါ ပါတတ္ထာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နှစ်ခုသော ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ တို့တွင်
 ဝဂ္ဂန္တဝါနီကံ အကျမ်းဝင်သော ဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို ကစည်းဆရာ ရွတ်တော်
 မူသောကြောင့်။ ထိုသို့မဖြစ်မှု၍ ကဝင်ကြောင့် ကဝဂ္ဂန္တ ငအပြုသာ
 စသည်ဖြစ်သိသော်။ ။ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို ရွတ်သောကြောင့်။ ကဝင်
 ကြောင့်ကဝဂ္ဂန္တငအပြု အစရှိသည်ဖြစ်၏ ဆိုသော ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို
 ဆိုသောကြောင့်ဝဂ္ဂန္တအဖြစ်သာပြီးရာ၏။ ကဝင်ကြောင့်ကဝဂ္ဂန္တငအ
 ပြုသာစသည် မပြီးရာကောင်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ သဒ္ဓါမိ
 ကာအတ္ထာမိကော ဟောတိ။ လ။ အတ္ထာဝဗောဓော ဟောတိတိမိန့်။
 ကား။ အန္တဝါဝဂ္ဂေ ဟူ၍သာလည်း ကောင်း။ ဝဂ္ဂန္တဝါ ဟူ၍သာ
 လည်းကောင်း မဆိုမှု၍ ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ ဆိုသောကြောင့် ပထမ ဝဂ္ဂ
 သဒ္ဓါသည် သဒ္ဓါမိကဖြစ်၏။ ထိုပထမ သဒ္ဓါ၏ သဒ္ဓါမိက ဖြစ်သော
 ကြောင့် ကဝင် ကြောင့် ကမဂ္ဂန္တ စသည် သာ ဖြစ်၏။ တပါးဝင်
 ကြောင့် ထိုနောင်ဝင်မှ တပါးသော ဝဂ္ဂန္တ မဖြစ်သည်မှာ အတ္ထာမိ
 ကဖြစ်ရကား။ ထိုထိုသို့သော မိမိတို့၏ ဝင်ကြောင့်။ ထိုထို သို့သော
 မိမိတို့၏ ငဂ္ဂန္တအဖြစ်သို့ ရောက်၏ ဟူသော အတ္ထာမိက ဖြစ်သော
 နိယမ အနက်ကို သိအပ်သည် ဖြစ်သိသော်။ ။ထိုသို့ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ၏
 အနိယမသမ္ပန္န ဖြစ်ရာသောကြောင့် ဝဂ္ဂသဒ္ဓါကိုဆို၏ဟူသောအနက်
 ဖြစ်ကောင်းလျက် အဘယ်ကြောင့် ငဂ္ဂသဒ္ဓါသည် အဓိက ဖြစ်ရာအံ့
 နည်းဟု စောဒနာလိုရကား။ ကသ္မာပနသောအဓိကော ဟောတိတိမိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ အထက်အတိုင်းဆို။ ။ထိုဝဂ္ဂသဒ္ဓါ၏ အဓိကအနက်
 ကိုလည်းကောင်း။ အန္တသဒ္ဓါ၏ သာပေက္ခသဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့်။ ထို
 ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ၏ သမ္ပန္နဝါစက အနက်ကိုလည်းကောင်း ပြ၍ ဖြေလိုရကား။

ဝဂ္ဂေန္တံဝါတိဟိ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုတွင် ဝဂ္ဂေန္တံဝါ။
 ပ။ ပပေါတိစသောပါဌ်ဖြင့်ဝဂ္ဂေန္တံဝါ သာဆိုသော်လည်း ဝဂ်အက္ခရာ
 ကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်သည် အဆုံးသို့ရောက်၏ ဟူသော အနက်ပြီးသည်
 ဖြစ်၍ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါလွန်သည်ကို ပြ၏။ ဝဂ္ဂဿ။ လ။ သာပေက္ခတ္တာပံ၊ ဌ်ဖြင့်
 ဝဂ္ဂေန္တံနိုက် အန္တသဒ္ဓါ သာမန်ဆိုသော်လည်း။ ၎င်းအန္တသဒ္ဓါသည်
 သမ္ပန်ကို ငဲ့သောကြောင့်။ ဝဂ္ဂေဟူသော နိမိတ်ကိုပင် ဝိဘတ် ပြန်၍
 အန္တ၏သမ္ပန်အားဖြင့် ဝဂ္ဂဿအန္တောဟု သမ္ပန်အနက် ဖြစ်သည်ကို
 ပြ၏။ ထိုကြောင့်အဓိကဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အကျဉ်းမှာရှေ့
 ဝါကျဖြင့်ဝဂ္ဂေန္တံဝါသုတ်၏ အနက်ကိုပြသည်။ နောက်ဝါကျဖြင့် အန္တ
 ၏သမ္ပန်ကိုပြသည်ဟု သိလေ။ ။ထိုသို့ဝဂ္ဂေန္တံဝါသုတ်အနက် သမ္ပန်
 အနက်ဖြစ်၏ဆိုရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်ရှိသနည်း အမေးကို ဖြေခြင်း
 ဌာ။ တသ္မာယထာစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပါဌ်လျှောက်။ ထို
 အတူ အန္တသဒ္ဓါ၏ သာပေက္ခသဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
 ထိုအန္တသဒ္ဓါ၏ဝဂ္ဂဿမှတစ်ပါး ငဲ့အံ့သောပုဒ်အနက် မရှိပြီဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂဿန္တံပပေါတိ အနက်ကိုသိရသော ဂုဏ်
 ရှိ၏ဟူလေ။ ဝါ။ သာပေက္ခရှိသော နိမိတ်အနက်ကို ဟောတတ်သော
 ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါ၏ သမ္ပန်အနက်ကို ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြယျာ
 အားဖြင့်ပြီးစေလိုရကား။ တသ္မာယထာပနစသည်ကို မိန့်၏ဟူ၍ သော်
 လည်းဆိုလေ။ ။ဝဂ္ဂေဗောသာဗောသာနံ တတိယပထမာ သုတ်
 နှိုက်။ တတိယပထမာသဒ္ဓါတို့၏ သာပေက္ခပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ဝဂ္ဂေ
 သဒ္ဓါတစ်ခုဖြင့်ပင် ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်တို့နှိုက် သမ္ပန္နတ္ထ ဖြစ်သောအနက်
 နှင့်ဤသုတ်နှိုက် အန္တသဒ္ဓါသည် သာပေက္ခ သဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဝဂ္ဂေသဒ္ဓါတစ်ခုနှင့်ပင် ပြီးကောင်း လျက်။ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ နှစ်ခုဖြစ်၍ ဥပမာ
 ဥပမေယျမတူတကား စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ ယဒိဇံ
 စသည်ကိုမိန့်။ ဝါ။ ဝဂ္ဂေဗောသာ။ လ။ ပထမာသုတ်နှိုက်။ ဝဂ္ဂဿ
 တတိယပထမာ သမ္ပန်အနက်ကို သိအပ်သကဲ့သို့ ဤသုတ်နှိုက်ဝဂ္ဂဿ
 အန္တောဟူသောသမ္ပန် အနက်ကိုသိအပ်၏ ဟူသော ပရိဟာရဆရာ
 စကားကိုမနှစ်သက်နိုး၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ ယဒိဇံစသည်ကိုမိန့်။
 ကား။ ဝဂ္ဂေနိဂ္ဂဟိတံအန္တံ ပပေါတိဟူသော နိမိတ်ဖြစ်သော သုတ်အ
 နက်။ ဝဂ္ဂဿအန္တောဟူသော သမ္ပန်နက် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဤမည်

သော ကဝင်စသည်နှိုက် စောသအစောသတို့၏ ဤမည်သောဝင်
စသည်၏သာလျှင် တဘိယပထမက္ခရာ တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟု အ
မှတ်မရှိသော်လည်း။ အကြင်ဝင်နှိုက်စောသအစောသ အက္ခရာတို့၏
နွေဘာဝသို့ရောက်၏။ ထိုဝင်၌သာ တဘိယပထမက္ခရာ ဖြစ်ကုန်သကဲ့
သို့။ ထိုအတူဤသုတ်၌လည်းနိဂဟိတ်သည် ဤမည်သော ဝင်စသည်
နှောင်းသောကြောင့် ဤမည်သောဝင်စသည်၏ အဆုံးသို့ရောက်၏ဟု
အမှတ်မရှိသော်လည်း။ အကြင် ဝင်ကြောင့် နိဂဟိတ်သည် အဆုံးသို့
ရောက်ကောင်း၏။ ထိုဝင်၏သာလျှင်အဆုံးသို့ရောက်၏ဟူသော ဥပမေ
ယူအနက်ကိုပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍သိအပ်ပြီဖြစ်သောကြောင့် ပထမ
ဝဂ္ဂသဒ္ဓါဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ နိရုတ္တကသည်သာ ဖြစ်ရာသည်
မဟုတ်လောစောဒနာသည်။ ။သဒ္ဓါလွန်မရှိဘဲလျက်နှင့်ပင်လိုအပ်
သောအနက် ပြီးသည်တကားဟု စောဒကအဘော်ပြုသည်။ ဖြေလိုရ
ကား။ တန္တံ။ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုဝဂ္ဂသဒ္ဓါအကျိုးမရှိသည်
မဟုတ်။ အကျိုးရှိသည်သာတည်း။ သံဗျင်။ ထိုဝဂ္ဂသဒ္ဓါအကျိုးမရှိဟူ
သောစကားကိုသင်စောဒကမဆိုသင့်။ နိရုတ္တိမဉ္ဇူ။ ထိုဝဂ္ဂေ။ လ။ ပထမာ
သုတ်၌ ဌာနဟုဆိုအပ်သော စောသ အစောသတို့၏လည်း ကောင်း။
ဌာနိဖြစ်သော တဘိယပထမက္ခရာတို့၏လည်းကောင်း။ အာသန္တဖြစ်၍
ကေဌာနဖြစ်ရကား။ ဝဂ္ဂေ။ လ။ ပထမာဆိုသည်။ ဤဝဂ္ဂန္တံဝါ ဝဂ္ဂေသုတ်
နှိုက် အသုံးစုံကုန်သော ဝင်အက္ခရာတို့၏ နိဂဟိတ်သည် ဝဂ္ဂန္တံသို့
ရောက်သောကြောင့် ဝင်အက္ခရာတို့ကို မှတ်အံ့သောဌာ။ ပထမဝဂ္ဂ
သဒ္ဓါကိုပြုသည်ဟု မှတ်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဓိပ္ပါယ်)။ ။
ဝဂ္ဂန္တံဝါတိ။ ဟူ၍။ ဝဂ္ဂေပိ။ သော်လည်း။ ဝဂ္ဂေတိ။ ဟူ၍။ ယံ။ အကြင်
သဒ္ဓါကို။ ဝဂ္ဂံ။ ။ တမေဝ။ ထိုနိမိတ်ဖြစ်သော ဒုတိယ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို
လျှင်။ အန္တသဒ္ဓေါ။ သည်။ အပေက္ခတိ။ ငဲ့၏။ ဣတိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးပြု၍။
ဝါ။ ဣတိကတွာဣမိနာကာရဏေန။ ကြောင်းကြောင့်။ အယံအတ္ထော။
ဤသို့ဝဂ္ဂသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ဝဂ္ဂဿအန္တံဟူသောအနက်သည်။ သိဒ္ဓေါဝနနူ။
ပြီးသည် မဟုတ် တုံလော။ ကဿာဝဂ္ဂဂဟဏံကတံဣတိ စောဒနာ။
တံ။ ထိုဝဂ္ဂသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ ဝဂ္ဂဿအန္တံပြီး၏ ဟူသောစကားကို။ ဝါ။
ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါ အကျိုးမရှိဟူသောစကားကို။ တယာ။ သင်စောဒက
သည်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ ရာ။ ကဿာ။ ကြောင့်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ နည်း။ ဝဂ္ဂသဒ္ဓဿပနံ။

နိမိတ် ဖြစ်သော ဒုတိယ ဝဂ္ဂ သဒ္ဓါကား။ ဝဂ္ဂပရိယာ ပန္နက္ခရဝါစ
ကတ္တာ။ အဝယဝဖြစ်ကုန်သော ငါးလုံးငါးလုံးကုန်သော ဝဂ္ဂအက္ခရာ
တို့နှိုက် အကျမ်းဝင်သော တခုတခုသောအက္ခရာကို ဟောတတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကကာရေ။ က အက္ခရာသည်။ ပရေ။ နှောင်းသော
ကြောင့်။ ဝါ။ ပရေ။နှောင်းသော။ ကကာရေ။ကြောင့်။ ခကာရေ။ခအက္ခ
ရာသည်။ဝဂ္ဂန္တံ။ဝဂ္ဂန္တဖြစ်ရာ၏။ဝါ။ ကအက္ခရာ၏ အဆုံးအက္ခရာဖြစ်ရာ
၏။ တသ္မိံပိ။ ထိုခအက္ခရာနှောင်းသောကြောင့်လည်း။ ဂကာရေ။သည်။
ဝဂ္ဂန္တံ။ ဖြစ်ရာ၏။ဝါ။ ကဝဂ္ဂ၏အဆုံးအက္ခရာဖြစ်ရာ၏။ဣတိဣမိနာနယေန။
ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဝါ။ ဤသို့အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။
သေသံက္ခရေဟိ။ မိမိတို့မှကြွင်းကုန်သော အက္ခရာတို့သည်။ ဝဂ္ဂန္တ
ဟိ။ဝဂ္ဂန္တအက္ခရာတို့သည်။ဤနှစ်ပုဒ်ထည့်။ ။ဘဝိတဗ္ဗံ။၏။(သံပျင်)။
ဝါ။ ကကာရေ။သည်။ ပရေ။ကြောင့်။ ခကာရေ။ ခအက္ခရာသည်။
နိဂ္ဂဟိတံ။ သည်။ ဘဝေယျ။၏။ တသ္မိံပိ။ ထိုခအက္ခရာကြောင့်လည်း။
ဂကာရေ။သည်။ နိဂ္ဂဟိတံ။သည်။ ဘဝေယျ။၏။ ဣတိဣမိနာနယေန။
ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတေန။သည်။ တဒနန္တရဝဂ္ဂက္ခရေန။
ထိုသို့ မိမိ၏ အခြားမဲ့ ဖြစ်သော အက္ခရာသည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ထည့်)။
ဘဝိတဗ္ဗံ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တံ။ ထိုသို့ ဝဂ္ဂန္တ ဖြစ်ရာသည်
ကို။ ဝါ။ တံ။ထိုသို့နိဂ္ဂဟိတံ၏ ဝဂ္ဂန္တမှကြွင်းသော ဝဂ္ဂအက္ခရာဟုဆို
အပ်သောဝဂ္ဂန္တသို့ရောက်ရာသောအဖြစ်ကို။ နိဝတ္ထေတွာ။၍။ ဝဂ္ဂန္တဂ
ဟဏတ္ထံ။ ဝဂ္ဂငါးပါး၏အဆုံးဖြစ်သော ငါးဥ ဟာနာ မ အက္ခရာတို့ကိုယူ
ခြင်းငှာ။ ဝဂ္ဂဂဟဏံ။ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို။ ကတံ။ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ။ကြောင့်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ ရာ။ တဒတ္ထံ။ ထိုဝဂ္ဂငါးပါး၏အဆုံးဖြစ်သော
ငါးဥ ဟာနာ မ အက္ခရာကိုယူခြင်းငှာ။ ဝဂ္ဂဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ သည်။
ယဒိပနိသိယာ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဇေသတိ။ သော်။ အနဓိက္ခတ္တာ။ပထမ
ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ၏မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ။ နှိုက်။ ဝုတ္တာကာရသာ
ဓကော။ ဆင့်ပြီးသော အခြင်းအရာ ရှိသော နိမိတ်အနက် သမ္ပန်အနက်
ကိုပြီးစေတတ်သည်။ ကထံသိယာ။ အသို့ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိအယံ
စောဒနာ။ အနဓိကံ။ ပထမ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ လွန်သည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။
ပနတထာပိ။ ထိုသဒ္ဓါလွန်မဖြစ်သော်လည်း။ တံ။ ထိုသဒ္ဓါမိကာအတ္ထာ
မိကောအစရှိသောရှေးနှိုက် ဆိုအပ်သော စကားသည်။ ဥပကာယ။

သိစေတတ်သောသုတ် ဥဒါဟရုဏ်ဖြင့်။ သိဇ္ဈတိ။ ပြီး၏။ တထာတံ
 ဝစနံ။ ထိုသုတ်ဥဒါဟရုဏ်ဖြင့်ပြီး၏ ဟူသောစကားသည်။ ဟိသစ္စံ။
 မှန်၏။ ဗျာချာနတော။ ယံကရောတိတံကမ္မံ အစရှိသောသုတ် ဥဒါဟ
 ရုဏ်တို့ကို အကျယ်ဟောသောကြောင့်။ ဝါ။ အကျယ်ဟောသဖြင့်။
 ဝိသေသပ္ပဋိပတ္တိ။ ကဝင်ကြောင့်ကဝဂ္ဂန္တသို့ ရောက်၏ အစရှိသည်ဟု
 ဆိုအပ်သော ဝိသေသအနက်ကိုသိရသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။
 ပယောဂေ။ သည်။ သတိ။ သေင်္ဂ။ သန္ဓေဟလက္ခဏံ။ ယံမှား ရှိရာ
 သောဆန့်ကျင်သောသုတ်မည်သည်။ နအတ္ထိ။မရှိ။ ဝါ။ ဆိုလတ္တံ့သော
 သုတ်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်သောသုတ်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ (ဤကား
 သန္ဓေဟ လက္ခဏံရှိသည့် ပါဠိအနက်တည်း။ သန္ဓေဟာကာရ လက္ခ
 ဏံဟူ၍လည်းပါဠိရှိသည်။ ထိုသို့ရှိသော်။ သန္ဓေဟာကာရ လက္ခဏံ။
 ယံမှားသော အခြင်းအရာရှိသောသုတ်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ပေး
 လေ။ ဤသို့အသီးအသီး ရှိသည်ကြတွင်။ နဟိသန္ဓေဟလက္ခဏံဝတ္တံ
 သာ။ မရမတ္တဝါထာနှိုက်ဆိုသည်။ ဤအလိုသော်။ ယံမှားရှိသောသုတ်
 ကို။ နဝတ္တံ။ မဆိုရာ။ ပေးလေ။) ဧတ္ထ။ ဤဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေဟူသောသုတ်
 နှိုက်။ ယံကရောတိတံကမ္မံ။ လ။ သမာသေဇ္ဈစွေဝမာဒိနိ။ ဤသို့အစရှိကုန်
 သော။ ဇ္ဈမာနိ။ ဤသုတ်ဥဒါဟရုဏ်သို့သည်။ ဥပကာနိ။ ဥပကာဖြစ်
 ကုန်၏။ ဗ။ ပုံသဒ္ဓါပပဒသ။ ပုံသဒ္ဓါအနီးရှိသောပုဒ်၏။ ဂမ။ ဂမသဒ္ဓါ
 ၎င်း။ သပ္ပ။ သပ္ပသဒ္ဓါ၎င်း။ ဂတိမ္ပိန္ဒ။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဇ္ဈတေသ။ သော။ လဇ္ဈ
 ဓာတုသညာဒိသ။ သညာအစရှိသော သဒ္ဓါ၏။ နိရယော။ ငရဲကို။ ပုံ။ ပုံ
 ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ၏။ တတ္ထ။ ထိုငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ။ ၏။ ဇ္ဈတိဇ္ဈမသ္မိံ အတ္ထေ။ နှိုက်။
 လ။ ပုံသဒ္ဓန္တသ။ ပုံသဒ္ဓါ၏အစိတ်ဖြစ်သော နိဂ္ဂဟိတ်၏။ ဂဗျဉ္ဇနသ္မိံ။
 သည်။ ပရေ။ ကြောင့်။ လ။ ပုဂ္ဂသဒ္ဓါနောင်မှ။ ကမ္မဝစနိစ္ဆာယံ။ ကံကိဟော
 လိုသည်။ သတိ။ သေင်္ဂ။ အံဋ္ဌ။ အံဝိဘတ်ကို။ ကတေ။ သေင်္ဂ။ တသ။ ထို
 နိဂ္ဂဟိတ်၏။ လကာရံ။ ကို။ ဝါသဒ္ဓေန။ နှင့်။ ဝိနာဝိ။ ကင်း၍လည်း။ အဒိပ္ပေ
 တတ္ထေ။ လိုအပ်သော ဝိကပ် အနက်သည်။ သိဇ္ဈေ။ ပြီးပြီးလျက်လျှင်။
 သဒ္ဓါမိကာ။ ကြောင့်။ အတ္ထာမိကော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဇ္ဈတိ။ ကတောဇ္ဈ
 မိနာကာရဏေန။ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဤဒိသတ္ထာဝဂမော။
 နိဂ္ဂဟိတ်၏ လအပြုဖြစ်၏ဟူသော ဤသို့သောအနက်ကို သိခြင်းသည်။
 ဟောတိနန္တ။ ဖြစ်သည်မဟုတ်ရာလော။ ဇ္ဈပေန။ ဤဝဂ္ဂန္တံဝါ ဝဂ္ဂေဟူ

သော သုတ်နှိုက်ကား။ ဝိကပ္ပနတ္ထိယေဝ။ ဝိကပ် အကျိုးဌာသာလျှင်။
 ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ဝါသဒ္ဓါကို။ အဓိတံနန။ ရှုတ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိအ
 ယံစောဒနာ။ သံစုံ။ ရှုတ်အပ်သည်မှန်၏။ ပရိဟာရော။ ကို။ မယာ။ သည်။
 ဝုတ္တတေ။ ၏။ ဣမသ္မိံပနကပ္ပေ။ ဤစတုတ္ထပိုင်းနှိုက်ကား။ ဝါ။ ဤစတုတ္ထ
 ပရိစ္ဆေဒတွင်ကား။ ဣဝေ။ ဤဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေဟူသောသုတ်နှိုက်လည်း
 ကောင်း။ ပရောဝါသရောတိတ္ထေစ။ ဤသုတ်နှိုက်လည်းကောင်း။ ဣတိ။
 သို့။ ဒွိသုသုတ္တေသု။ တို့နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏနွယံ။ ဝါသဒ္ဓါနှစ်ခုတို့၏အပေါင်း
 သည်။ အတ္ထိ။ ၏။ ဥဘသတ္ထပန။ ဤသုတ်တို့နှိုက်ကား။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။
 အကတွာ။ ၍။ ဣမသ္မိံ။ ဤဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေဟူသောသုတ်ကို။ ပရောဝါသ
 ရောတိဣမသ။ ၏။ အနန္တရေယေဝ။ အခြားမဲ့ဖြစ်သောအရပ်နှိုက်သာ
 လျှင်။ ဝုတ္တေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣဝေ။ ဤဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေဟူသောသုတ်နှိုက်။
 ဝါဂ္ဂဟဏေ။ ဝါသဒ္ဓါသည်။ အသတိဝိ။ ရှိသော်လည်း။ ဝိကပ္ပနတ္ထော။
 သည်။ သိဇ္ဈတိ။ ၏။ ဧဝံသိဒ္ဓေ။ ဤသို့ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ ဝိကပ်အနက်ပြီး
 သည်။ သတိ။ ရှိလျက်။ ဣဝေ။ သုတ်နှိုက်။ အာရမ္ဘော။ ဝိကပ်အနက်ရှိ
 သောဝါသဒ္ဓါကို အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဝါ။ ဝဂ္ဂန္တံဝဂ္ဂေသာ မဆိုမူ
 ၍ ဝါသဒ္ဓါကို အားထုတ်ပြန်ခြင်းသည်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ၏။ အဝဂ္ဂသ္မိံ။
 အဝဂ် အက္ခရာသည်လည်း။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ အဝဂ္ဂန္တံပိ။
 အဝဂ္ဂန္တံ လအပြုသည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥာပကာယ။ သိ
 စေခြင်းငှာ။ ဟောတိ။ ၏။ တေန။ ကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ လ။ ဟောတိတိ။
 ၍။ အာစရိယေန။ သည်။ ဝုတ္တံ။ ၏။ တတ္ထေ။ ထိုလကာရာဒေသောပုဒ်နှိုက်
 လည်း။ လကာရာဒေသောဟောတိတိန္နဒံ။ ပုဒ်ကို။ ယဿ။ အကြင်နိဂ္ဂ
 ဟိတ်၏။ လကာရော။ လအက္ခရာဟုဆိုအပ်သော။ အာဒေသော။ အာ
 ဒေသသည်။ ဝါ။ အပြုသည်။ အတ္ထိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သော။ ထို
 နိဂ္ဂဟိတ်သည်။ လကာရာဒေသော။ မည်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။
 ဗဟုဗ္ဗိဟိဝသေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိဒဠဗ္ဗံ။ ၏။ ကသ္မာ။ ကြောင့်နည်း။
 အညထာ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်မှတပါးသော ကမ္မစာရဉ်း သမာသ်
 အားဖြင့်။ အတ္ထေ။ ကို။ ဂယှမာနေ။ ယူသည်ရှိသော်။ အတ္ထသေဝ။ နိဂ္ဂ
 ဟိတ်သည် လအပြုရှိ၏ဟူသောအနက်ကိုလျှင်။ အဓမ္မကတ္တာ။ မသိစေ
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။ ဧဟဥန္တိ
 အာဒိနံ။ တို့၏။ နိစ္စတာဝဝိဝဇ္ဇနတ္ထိပိ။ နိစ္စဝိမိ၏ အဖြစ်ကို ကြည့်စိမ့်

သောဌာလည်း။ ဣဓ။ ဤသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကာတဗ္ဗမေဇနနု။
 ပြုအပ်သည် မဟုတ်သော။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ ပရောဝါသရောတိ
 အာဒိနံ။ တို့ကို။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတန္တိဣမဿ။ သုတ်၏။ အံနန္တရေ။ နှိုက်။
 ဝစနေ။ ဆိုရာနှိုက်။ ဒေါသာဘာဝါ။ အပြစ်မရှိသောကြောင့်။ တံ။ ထို
 စကားကို။ တယာ။ သည်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ ရာ။ ဝါ။ တံ။ ထိုသင်စောဒကစကား
 သည်။ နယုတ္တံ။ မသင့်။ ဣတိအယံပရိဟာရေ။ ဧဝံသန္တေဝိ။ ဤသို့အံ
 ဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ပရောဝါသရေ။ ဧဟေဉ္စ။ စသော သုတ်တို့ကို ရွတ်
 သော်လည်း။ လောပဂ္ဂဟဏဿ။ ပရောဝါသရေ အစရှိသော သုတ်
 တို့နှိုက်လောပသဒ္ဓါ၏။ အဘာဝါ။ မရှိသောကြောင့်။ ဣမေသံ။ ပရော
 ဝါသရေ။ ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေစသော သုတ်တို့၏။ နိရတ္တကဘာဝေါ။ အ
 ကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိနနု။ ရောက်သည် မဟုတ်သော။
 ဣတိအယံ စောဒနာ။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ပရောဝါသရောတိ။ သရော
 ဟူကုန်သော။ နုမေသံသုတ္တာနံ။ ဤနှစ်သုတ်တို့၏။ အန္တရေဝေမဇ္ဈေ။ အ
 လယ်နှိုက်။ ကွပ်လောပန္တိဣမဿ။ ဤသုတ်ကို။ ဝစနေ။ ဆိုရာနှိုက်။
 ဒေါသာဘာဝါ။ ကြောင့်။ နိရတ္တက ဘာဝေါ။ သည်။ နာပဇ္ဇတိ။ မ
 ရောက်။ ဣတိအယံ ပရိဟာရေ။ ဧဝံသန္တေဝိ။ ဤသို့ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိ
 တံ။ ကွပ်လောပံ။ ပရောဝါသရောဟူသောအစဉ်ကို ဆိုသော်လည်း။
 ကွပ်လောပန္တိဣမဿ။ ၏။ (အတ္ထောနှိုက်စပ်။) ဗျဉ္ဇနေ။ သည်။ ပရေ။
 ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။ သည်။ ကွပ်။ နှိုက်။ လောပံ။ သို့။ ပပွေတိ။ ၏။ ဣတိ
 အတ္ထောဝိ။ သည်လည်း။ သိယှာနနု။ လော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ သစ္စံ။
 သင်စောဒကစကားမှန်သည်။ ခိယာ။ ဖြစ်ရာပေ၏။ ဣတိအယံပရိဟာ
 ရေ။ ‘ဗျဉ္ဇနေစေတိ ဣဒမေဝ။ ကိသာ လျှင်။ ဗျဉ္ဇနေ။ သည်။ ပရေ။
 ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတလောပတ္ထံ။ ဌာ။ (ထည့်။) ဝတ္တံနနု။ လော။ ဣတိစော
 ဒနာ။ ဝတ္တံ။ သည်။ သစ္စံ။ ၏။ ပန။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ တံ။ ထိုဗျဉ္ဇနေစ
 ဟူသောသုတ်ကို။ ပယောဇနာဘာဝေါ။ ကြောင့်။ အဝတွာ။ ၍။ ဣမဿ။
 ဤကွပ်လောပံဟူသောသုတ်၏။ အနန္တရံ။ အခြားမဲ့နှိုက်။ သရေစေတိ။
 ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ၏။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝါ။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုသဖြင့်။
 အံဗျဉ္ဇနေ နိဂ္ဂဟိတံ။ လ။ ဝဂ္ဂန္တံဝါဝဂ္ဂေတိ ဣမိနာနုတ္တမေန။ ဝဂ္ဂေဟူ
 သောဤအစဉ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စေတိဣဒမ္ပိ။ ဤသုတ်ကိုလည်း။ ပရိယန္တံ။
 အဆုံးကို။ ကတွာ။ ၍။ ဝတ္တံ။ ဌာ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏။ ကဿ။

ကြောင့်။ ဝတ္ထု။ ဌာ။ သက္ကာ။ နည်း။ ယထာဝါပန။ အကြင်အကြင်
 သို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်။ သုတ္တေ။ ကို။ ဝုတ္တမာနေ။ ဆိုသည်ရှိ
 သော်။ အဓိပ္ပေတတ္ထာနန္တ။ လိုအပ်သောအနက်မှ မယုတ်သည်လည်း။
 ဟောတိ။ ၏။ ဝန္တလဟုတာစ။ ကျမ်းပေါသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ဟောတိ။ ၏။ တထာတထာစ။ ထိုထိုသို့သောအပြားအားဖြင့်သာလျှင်။
 ဝတ္ထုဗ္ဗိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝတ္ထု။ ဌာ။ သက္ကာ။ ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုပြီး
 သောအစဉ်ဖြင့်။ အဓိပ္ပေတတ္ထေ။ ဝါသဒ္ဓါ၏ လိုအပ်သော ဝိကပ်အနက်
 သည်။ သိဒ္ဓေဗ္ဗ။ ပြီးသော်လည်း။ ယတော။ အကြင်အဝင်နှောင်းရာနှိုက်
 နိဂ္ဂဟိတံကို လပြုစေလိုသောကြောင့်။ ဣဓ။ ဤဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေသုတ်နှိုက်။
 ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကာတံ။ ၏။ တံ။ ထိုအဝင်နှောင်းရာနှိုက် နိဂ္ဂဟိတံကိုလပြု
 ရသော အစီအရင်ကို။ ဒဿန္တော။ ဤ။ ဝါဂ္ဂဟဏေန နိဂ္ဂဟိတန္တိ အာ
 ဒိ။ ကို။ အာဟ။ ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဣမိနာ။ ဝါဂ္ဂဟဏေန နိဂ္ဂဟိတန္တိ အာ
 သောဤပါဌ်ဖြင့်။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ဝါဂ္ဂဟဏဿ။ ကို။ ပုန။ တဘန်။
 ဂဟဏေ။ ယူရာဌ်။ ပယောဇနံ။ ကို။ ဒဿံတော။ ဤ။ ပုန။ တဘန်။ တဿ
 ဝ။ ထိုဝါသဒ္ဓါ၏သာလျှင်။ ဝိကပ္ပနတ္ထ ဝါစကတ္ထာ။ ဝိကပ်အနက်ကို
 ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တပ္ပလံ။ ထိုဝါသဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို။
 ဒဿန္တော။ ပြတော်မူလိုသောဝုတ္တိဆရာသည်။ ဝါတိကသ္မာ။ လ။ သာ
 ဓူတျာဒိ။ ကို။ အာဟ။ ၏။ တဿပန။ သိုနတံကမ္ဘံကတံသာဓုဟူသောကိ
 ဥဒါဟရုဏ်၏ကား။ ။ အနက်။ ။ (တခုသော ဝဂ်အက္ခရာကြောင့်။
 နိဂ္ဂဟိတံ၏ အလုံးစုံကုန်သော ဝဂ်အက္ခရာတို့၏ အဆုံးသို့ရောက်သော
 ကြောင့်။ ဝဂ်အက္ခရာတို့ကို မှတ်ခြင်းဌာ ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို ပြုအပ်၏
 ဟူသောပရိဟာရ်စကားကို မနှစ်သက်နိုးသည် ဖြစ်၍ စောဒနာပြန်လို
 ရကား။ နန္တဝဂ္ဂန္တံ ဝါတိ။ လ။ ဝါယမတ္ထောတိမိနံ။ ကား။ အန္တသဒ္ဓါ၏ပ
 ထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို ငဲ့သောကြောင့်။ ဝဂ္ဂဿအန္တောဟူသော သမ္ပန်အနက်
 ဖြစ်၍ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါဟု ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို မဆိုသော်လည်း၊ အန္တသဒ္ဓါသည်
 နိမိတ်ဖြစ်သော ဒုတိယဝဂ္ဂသဒ္ဓါကိုသာ ငဲ့၏။ ဝဂ္ဂန္တံ နှိုက် ပထမဝဂ္ဂ
 သဒ္ဓါကိုမငဲ့ ဖြစ်သောကြောင့် ဝဂ္ဂသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍လည်း ဝဂ္ဂဿအန္တ
 ဟူသော အနက်ပြီးသည်သာဖြစ်၏။ ထိုသို့လိုအပ်သော သမ္ပန်အနက်
 ပြီးလျှင်လည်း။ ထိုသမ္ပန်အနက်ကို ပြီးစိမ့်အောဌာ ဆိုသောပထမဝဂ္ဂ
 သဒ္ဓါအကျိုးမရှိရာပြီ။ ထိုသို့လျက် အဘယ်ကြောင့် ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို

ဆိုအပ်သနည်းဟုစောဒနာသည်။ စောဒကတင်သောအပြစ်ကို ဖြေလို
 ရကား။ တန္တု။ ဝဂ္ဂသဒ္ဓဿပန။ လ။ ဝဂ္ဂဂဟဏံကလန္တိ။ မိန္ဒ။ ကား။ ဝဂ္ဂ
 သဒ္ဓါ၏လည်း ငါးလုံးငါးလုံး ကုန်သောဝဂ်တို့ရှိက် အကျမ်း ဝင်သော
 တသုံး တသုံးသော အက္ခရာကို ဟောတတ်သောကြောင့် ကအက္ခရာ
 နှောင်းမူ ခသည် ဝဂ္ဂန္တ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုအက္ခရာနှောင်းမူ ဂလည်း
 ဝဂ္ဂန္တဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ကမ္ပကြွင်းသော အက္ခရာလေး
 လုံး၊ စမ္ပကြွင်းသော အက္ခရာလေးသုံး၊ ဋမ္ပကြွင်းသော အက္ခရာလေးလုံး။
 တမ္ပကြွင်းသော အက္ခရာလေးလုံး။ ပမ္ပကြွင်းသော အက္ခရာလေးလုံးတို့
 သည် ဝဂ္ဂန္တဖြစ်ရာ၏။ ဤအင်းပွယ်ကို။ ဣမိနာနယေနဘင်္ဂတဗ္ဗန္တိဣမိ
 နာဥပါယေန။ ကဋတပါဝသေသက္ခရေဟိ ဝဂ္ဂန္တေဟိ ဘင်္ဂတဗ္ဗန္တိ
 အတ္ထောသိယာဟူသော သံပျင်အဆိုဖြင့်သိရာ၏။ တနည်းကား။ ဟော
 တတ်သောကြောင့် ကအက္ခရာနှောင်းမူနိဂ္ဂဟိတ်သည် ခအပြုဖြစ်ရာ၏။
 ခအက္ခရာနှောင်းမူ နိဂ္ဂဟိတ် ဂအပြု ဖြစ်ရာ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ ခအက္ခရာ၊ ဂအက္ခရာတို့၏ကကာရန္တ၊ ခကာရန္တတို့ရှိက်
 ဖြစ်သောကြောင့် ဟူပေ။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် တရတရသော ကံဝဂ်
 အက္ခရာနှောင်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်သည် မိမိတို့၏ အခြားမဲ့အက္ခ
 ရာဖြစ်ရာ၏။ ထိုကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်ရာသော ဝဂ္ဂန္တဒေါသကိုနစ်စေ၍ဝဂ်
 အဆုံးဖြစ်သော။ ငါ၊ ဥ၊ ဣ၊ န၊ မ အက္ခရာတို့ကိုယူခြင်းငှာ ပထမဝဂ္ဂ
 သဒ္ဓါကို ကစွည်းဆရာ ပြုတော်မူရကား။ ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါ အကျိုးမရှိဟူ
 သောစကားကို သင်စောဒကမဆိုထိုက်တကားဟု ပယ်ဖြေဖြေသည်။
 ဝဂ္ဂန္တဖြစ်သော ငါးလုံးသော အက္ခရာတို့ကိုသာ ယူခြင်းငှာ။ ပထမ
 ဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို ပြု၏ဟုဆိုသော ပရိဟာရစကားကို မနာခံလို၍ စောဒနာ
 ပြန်လိုရကား။ ယဒိပန။ လ။ နာမိကတ္တာတိမိန္ဒ။ ကား။ ဝဂ္ဂန္တဖြစ်သော
 ငါးလုံးကုန်သောအက္ခရာတို့ကိုယူခြင်းငှာ။ ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါကို အကယ်
 ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါ၏ မလွန်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးရှိက်
 ဆိုအပ်ပြီးသော ပထမဝဂ္ဂသဒ္ဓါပါတတ္တာ။ သဒ္ဓါမိကာ အတ္ထာမိကော
 ဟောတိ။ တသို့တသို့ ဝဂ္ဂ တဿတဿဝဂ္ဂဿ အန္တမာပဇ္ဇတိ ဟု
 သဒ္ဓါမိကကြောင့်အတ္ထာမိကဖြစ်၏ဟု သင်ပရိဟာရဆရာသည် ဆိုအပ်
 သောအခြင်းအရာသည် အသို့လျှင်ပြီးနိုင်ရာအံ့နည်း။ မပြီးနိုင်သည်သာ
 မဟုတ်လော။ ထိုသို့လျက်ဝဂ္ဂန္တတို့ကိုယူခြင်းငှာ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါကိုပြု၏ဟု

သော သင်ပရိဟာရ်စကားသည် ရှေ့နောက် မညီတကား။ အသို့လျှင် သင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ ။ ဖြေလိုရကား။ အနာဓိကံဟောတုတံ ပနဉာပကာယသိဇ္ဈတိ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေန္တိကံ ဝထမ ဝဂ္ဂသဒ္ဓါ မလွန်သည်ပင် သင်စောဒက ဆိုတိုင်း ဖြစ်စေ။ ထိုသို့ပင် မလွန်သော်လည်း ရှေး၌ဆိုပြီးသော တသ္မိံ တသ္မိံ ဝဂ္ဂေတဿတဿ ဝဂ္ဂဿအန္တံမာပန္နတိ ဟူသောစကားသည်။ သုတ်ဥဒါဟရုဏ်ဖြင့်ပြီး သည် ဖြစ်ဘိသော်ဟုဖြေသည်။ ရှေးနှိုက်ဆိုသော အခြင်းအရာ၏ ပြီး သောဂုဏ်ပြီးသောအကြောင်းကိုပြခြင်းငှာ။ တထာဟိ စသည်ကိုမိန့်။ ။ ကား။ ကဝဂ် အစရှိသည် နှောင်းသောကြောင့် ကဝဂ္ဂန္တံ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟုဆိုအပ်သော အနက်ကိုသိခြင်းသည်။ ယက်ရောတိတံ ကမ္မံစသောသုတ် ဥဒါဟရုဏ် တို့ကို ထောက်၍ သိရာသည် ဖြစ်ဘိ သော်။ ထိုစကားမှန်၏။ ယုံမှားတွေးတောရာဖြစ်သောဆန့်ကျင်သော သုတ်မည်သည်ဟူပေ။ ။ ဣမာနေတ္ထ ဉာပကာနိ။ အသို့ဉာပကဖြစ်သ နည်းဟူမူ။ ယက်ရောတိ၌ ယံကရောတိလိုလျက် ကဗျည်းနှောင်းသော ကြောင့် ယထကနိဂ္ဂဟိတံကို ဝဂ္ဂန္တံပြုသည်။ တုယံမယုဉ္စန္တံ တုယံ မယုစလိုလျက် စဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် ယထက နိဂ္ဂဟိတံကို ဥ ပြုသည်။ ဟနတျာဒိဏ္ဏုကောဉ္စဟနတျာဒိနံဏုကောလိုလျက်နောက်ဏ ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် နထကနိဂ္ဂဟိတံကို ဏပြုသည်။ ယောနန္တိ ယောနံလိုလျက် နဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် နထကနိဂ္ဂဟိတံကို နပြု သည်။ တတောနမမ္ပတိမှာနှိုက်။ တတောနမံပတိမှာ လိုလျက် နောက် ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် မထကနိဂ္ဂဟိတံကို မပြုသည်ဖြစ်၍ ဝဂ္ဂန္တံ အဖြစ်ကို သိစေတတ်သောသတ္တိ ရှိကုန်ရကား။ ထိုသုတ်တို့သည်ဉာ ပကဖြစ်၏ဟူလို။ ။ ဝါဂ္ဂဟဏေနိဂ္ဂဟိ တင်္ခါ လကာရာဒေသော ဟောဘိဟူသော စကားကိုစွဲ၍ စောဒနာလိုသည် ဖြစ်၍ နနူဓိနာဝိဝါ သဒ္ဓေနာဓိပ္ပေတတ္ထေသိဇ္ဈေ။ လ။ ဝါဓိတန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤသုတ် ၌ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍လည်း မိမိဝဂ်ကြောင့် မိမိတို့၏ ဝဂ္ဂန္တံသို့ ရောက် ၏ဟုလိုအပ်သော အနက်သည်ပြီးလျက်လျှင်။ ဝါ။ လိုအပ်သောဝိကပ် အနက်သည် ပြီးပြီးလျက်လျှင် အဘယ်အကျိုးငှာ ဝါသဒ္ဓါကို ပြုအပ် သနည်း။ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေသာမဆိုမူ၍ ဝါသဒ္ဓါကိုဆိုသောကြောင့်။ ဝါ သဒ္ဓါသည် အဓိကဖြစ်၏။ ထိုဝါသဒ္ဓါ၏အဓိကဖြစ်သောကြောင့် အတ္ထာ

မိကဖြစ်သော နိဂ္ဂဟိ တင်္ခါလကာရာဒေသော ဟောတိဟု ဆိုအပ်
သောအနက်ဝိသေသဖြစ်၏ဟု သိစိမ့်သောဌာတည်း ဝါသဒ္ဓါကိုပြုလေ
သလော။ ထိုသို့မဟုတ် ဤသုတ်နှိုက် နိဂ္ဂဟိတဿလကာရာ ဒေသမှ
တပါး ဝိကပ်အကျိုးဌာသတည်း ဝါသဒ္ဓါကို ရွတ်အပ်လေသလော။
အဘယ်အကျိုးဌာ ဝါသဒ္ဓါကို ရွတ်အပ်လေသနည်း စောဒနာသည်။
ဤတွင် ဇေဝံအဓိပ္ပေတက္ကေသိဒ္ဓေဝိ ယတော ဣဝေါဂ္ဂဟဏံကတံ။ တံ
ဒေသန္တောအာဟာဝါဂ္ဂဟဏေနနိဂ္ဂဟိတန္တိ အာဒိဟူ၍လည်းကောင်း။
ပုနတဿဝဝိကပ္ပနဝါစကတ္တာ တပ္ပလံဒေသန္တောဝါတိကသ္မာ။ လ။
သာဓုတျာဒိမာဟဟုဆိုလတ္တံ့သည့်အကျိုးကိုမျှော်၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုဆို
ရာ၏။ ဤတွင်နိဒ္ဒေသ၌ဝါသဒ္ဓါ သမုစ္စယဝိကပ္ပနက္ကေဟုဆို၏။ ။
ဖြေလိုရကား။ သစ္စံဝုစ္စတေ စသည်ကို မိန့်။ ပါဌ လျှောက်။ ဤသို့ဝါ
သဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ပြီးလျက် ဝါသဒ္ဓါကို အားထုတ်ခြင်းသည် နိဂ္ဂဟိတံ၏
အဝဂ်အက္ခရာကြောင့် အဝဂ္ဂန္တလည်းဖြစ်၏ဟု သိစေခြင်းအကျိုးဌာ
ဖြစ်၏ဟုသိစိမ့်သောဌာ ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဝဂ္ဂသ္မိံပဉ္စအဝိ
သဒ္ဓါသည် ဝဂ္ဂသ္မိံပိ ဟူသောအနက်ကိုပေါင်း၏။ အဝဂ္ဂန္တမ္ပိန္နိကံ အ
ဝိသဒ္ဓါသည်ဝဂ္ဂန္တမ္ပိကို ပေါင်း၏။ ဤ၌ဖြေလိုရင်းမှာ ဥပကာယဟော
တိသာလျှင်တည်း။ ။လကာရာဒေသောကို ဗဟုဗ္ဗိဟိ၏အတွင်းဖြင့်
သိအပ်၏ဆိုသော်။ လကာရာအာဒေသော လကာရာဒေသောဟု ပြုမူ
ကား အဘယ်အပြစ် ရှိရာအံ့နည်း ဟူသော အမေးကို ဖြေခြင်းဌာ။
အညဿ အတ္တဿဝါဂပ္ပကတ္တာတိမိန့်။ ကား။ ဗဟုဗ္ဗိဟိမှတစ်ပါး
ဣဒ္ဓါရည်း သမာသ်ကိုပြုသော် ကာရိယဖြစ်သော လအပြုကိုသာရ
၏။ ကာရိဖြစ်သော နိမိတ်ကို မရ ဖြစ်သောကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတင်္ခါ
လကာရာဒေသော ဟူသော အနက်ကို လကာရာဒေသော သဒ္ဓါဖြင့်
မသိစေတတ်သော အပြစ်ရှိရကား။ ဗဟုဗ္ဗိဟိအတွင်းအားဖြင့် ဆိုအပ်
သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။နိဂ္ဂဟိတဿအဝဂ္ဂသ္မိံ ပရေအဝဂ္ဂန္တမ္ပိဟော
တိတိဥပကာယဟောတိ ဟူသောစကားကို အသို့မူ၍ ဆိုသင့်အံ့နည်း
ဟု စောဒနာပြန်လိုသည်ဖြစ်၍။ နနုပေဟဉ္စန္တိအာဒိနံ။ လ။ ကာတဗ္ဗမေ
ဝါဘိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါဝဂ္ဂေသုတ်မှ ဝါသဒ္ဓါ သည်။
ပေဟဉ္စ အစရှိသော သုတ်တို့သို့ လိုက်သောကြောင့် ပေဟဉ္စ အစရှိ
ကုန်သောသုတ်တို့၏နိစ္စဝိမိကို နှစ်စေခြင်းဌာလည်း ဝါသဒ္ဓါကိုပြုအပ်၏

ဟု သိအပ်ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့လျက်။ အဝဂ္ဂန္တလည်း
 ဖြစ်၏ဟုဉာပကအကျိုးငှာ ဝါသဒ္ဓါကိုပြု၏ဟူသောစကားသည် အသို့
 ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ တန္တု။လ။ဒေါသာ
 ဘာဝါမိန့်။ ကား။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ သုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်။ ပရောဝါ
 သရော။ ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ။ ဧဟေဉ္စ။ သယောစအစရှိသော သုတ်တို့ကိုဆို
 ရာနှိုက်အပြစ်မရှိသောကြောင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဧဟေဉ္စ အစရှိသော
 သုတ်တို့၏ အနိစ္စဝိမိ အဖြစ်ပြီးရကား အနိစ္စဝိမိကို ကြဉ်ခြင်းငှာ ဝါ
 သဒ္ဓါကို ပြုအပ်သည်ဖြစ်ကောင်း၏ဟု သင်စောဒက မဆိုသင့်တကား
 ဟုငယ်ဖြေဖြေသည်။ ဝါသင်စောဒက ဆရာသည် မသင့် တကားဟု
 ဖြေသည်။ ။အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ပရောဝါသရော။ ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ။
 ဧဟေဉ္စ စသောအစဉ်ကိုဆိုရာနှိုက် အပြစ်မရှိဟူသောစကားကို မနှစ်
 သက်မှီးသည်ဖြစ်၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ နန္ဒေဝံသန္တေဝိ။ ပ။ အာပဇ္ဇ
 တိတိမိန့်။ ကား။ ပရောဝါသရောသုတ်က ဝါသဒ္ဓါလိုက်သိမိမ့်သောငှာ။
 အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ပရောဝါသရော။ ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ။ ဧဟေဉ္စ စသော
 အစဉ်ကိုဆိုသော်လည်း။ ပရောဝါသရော သုတ်နှိုက် လောပသဒ္ဓါ မရှိ
 သောကြောင့်။ ၎င်း သုတ်မှ လိုက်သော ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ။
 ဧဟေဉ္စ စသောသုတ်တို့၌ ဝိကပ်အနက်ကိုမူကား ပြီးရာ၏။ မိမိသုတ်၌
 လောပကာရိယမရှိသောကြောင့် ပရောဝါသရောဖြင့် စီရင်အပ်သော အ
 ရာမရှိရကား။ ထိုသုတ်၏လည်းကောင်း။ ထိုသုတ်နှင့်စပ်သောသုတ်တို့၏
 လည်းကောင်း အကျိုးမရှိဟူသောအနက် ရောက်ရာသည် မဟုတ်တုံ
 လော။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ပရောဝါသရော။ ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ အစရှိသော
 အစဉ်ကိုဆိုရာနှိုက် အပြစ်မရှိဟု သင်ပရိဟာရဆရာသည် အသို့မူ၍
 ဆိုအပ်သနည်း။ မဆိုသင့်ပါတကားဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။
 နာပဇ္ဇတိ။ လ။ ဒေါသာဘာဝါမိန့်။ ကား။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ကွစိလော
 ပံ။ ပရောဝါသရောဟူသော အစဉ်ဖြင့် ဆိုသော်။ ကွစိလောပံသုတ်က
 လောပသဒ္ဓါသည် ပရောဝါသရော သုတ်သို့လိုက်သည်ဖြစ်၍ အပြစ်မ
 ရှိရကား။ သင်စောဒကသည် အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမရှိဟု ဆိုဘိသ
 နည်း။ အကျိုးရှိပါ၏တကား ဖြေသည်။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ကွစိလော
 ပံ။ ပရောဝါသရောဟု အစဉ်ဖြင့် ဆိုရာနှိုက် အပြစ်မရှိဟု ဆိုသော
 စကားကဲ့စွ၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ နန္ဒေဝံသန္တေဝိ။ လ။ အတ္ထောဝိ

သိယာတိမိန့်။ ကား။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ။ ကွမိလောပံ။ ပရောဝါသရော
 ဟူသော အစဉ်ကို ဆိုသော်လည်း။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ သုတ်မှဗျဉ္ဇနေ
 သဒ္ဓါ လိုက်သောကြောင့်။ ပရေ။ သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။
 သည်။ ကွမိ။ နှိုက်။ လောပံ။ သို့။ ပပွေတိ။ ဤ။ ဟူသောအနက်သည်လည်း
 ဖြစ်ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့လျက် အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကွမိ
 လောပံ။ ပရောဝါသရောဟူသောအစဉ်ကိုဆိုရာနှိုက် အပြစ်မရှိဟု သင်
 ပရိဟာရ်ဆရာသည် အသို့မူ၍ဆိုအပ်သနည်း မဆိုသင့်ကောင်း တ
 ကားဟုစောဒနာသည်။ ။ဤတွင်ကွမိလောပံသုတ်၌ သရဇ္ဈာန်းသော
 ကြောင့်နိဂ္ဂဟိတလောပကို စီရင်သောသုတ် ဖြစ်လျက်။ အံဗျဉ္ဇနေနိဂ္ဂဟိ
 တံသုတ် အခြားမဲ့နှိုက်ဆိုလျှင် ဗျဉ္ဇနေသဒ္ဓါ လိုက်သည်ဖြစ်၍ ဗျည်း
 ဇ္ဈာန်းသောကြောင့် စီရင်ပြန်ရာရောက်ရကား။ အပြစ်မရှိဟု သင်ပရိ
 ဟာရ်ဆရာမဆိုသင့်တကားဟုအပြစ်ကိုဘော်လေဦး။ ။ဖြေလိုရ
 ကား။ သစ္စံသိယာမိန့်။ သင်စောဒကစကား မှန်ရာပေသည်ဟု အနုမတိ
 အားဖြင့်လိုက်၍ ဝနိခံသည်။ မပြေသေး။ သစ္စံသိယာဟု အနုမတိအား
 ဖြင့်ဆိုရမည်လော။ ငါဆိုသော အနက်သည် ကစ္စည်းဆရာဆိုတော်မူ
 သောဗျဉ္ဇနေစသုတ်နှင့် အညီပင်တကားဟုထင်၍ စောဒနာ လိုရကား။
 နနုဗျဉ္ဇနေစေတိ ဣဓမေဝဂုတ္တန္တိမိန့်။ ကား။ ဗျည်း ဇ္ဈာန်းသောကြောင့်
 နိဂ္ဂဟိတလောပအကျိုးငှာ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ကို ကစ္စည်းဆရာ ဆိုသည်
 မဟုတ်လော။ သင်ပရိဟာရ်ဆရာသည် အဘယ်ကြောင့် သစ္စံသိယာ
 ဆိုအပ်သနည်းဟု မေးပြန်သည်။ ဖြေလိုရကား။ သစ္စံဂုတ္တံမိန့်။ ကား။
 ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ကဆိုတော်မူသည်မှန်၏ဟု ဝနိခံသဖြင့်ဖြေသည်။ ။မှန်
 လျှင်စောဒကစကားသည် အပြစ်မရှိရာ မရောက်ပြီလော အမေးကိုဖြေ
 လိုရကား။ တံပန။ လ။ ဝတ္တဗ္ဗံမိန့်။ ကား။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ကိုကစ္စည်းဆရာ
 ဆို၏ဟူသော စကားမှန်သော်လည်း ကွမိလောပံသုတ်ဖြင့် စောဒကဆို
 တိုင်း ဗျည်းဇ္ဈာန်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတလောပ အနက်ဖြစ်လျှင်။ ကွမိ
 လောပံသုတ်ဖြင့်လည်း ဗျည်းဇ္ဈာန်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတလောပ အ
 အစီရင်။ ဗျဉ္ဇနေစ သုတ်ဖြင့်လည်း ဗျည်းဇ္ဈာန်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ
 လောပအစီအရင်နှစ်ပါး ရှိသည်တွင် ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ဖြင့် စီရင်ရာမရှိပြီ။
 ကွမိလောပံသုတ်၏ အရာသာဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနေစသုတ်ကို အကျိုးမရှိသော
 ကြောင့်မဆိုမူ၍ ကွမိလောပံသုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက် သယေစသုတ်ကို။

ကစည်းဆရာဆိုတော်မူရာ၏။ ဗုဒ္ဓနေစသုတ်ကိုကား မဆိုရာ။ စင်စစ်
ကား။ ဗုဒ္ဓနေစသုတ်ကိုကား ဆိုတော် မူ၏။ သရေစသုတ်ကို မဆိုရ
ကား။ စောဒကဆရာစကားသည် မသင့်တကားဟုဖြေသည်။ ။ အကျိုး
မရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓနေစသုတ်ကိုမဆိုမူ၍ ကွပ်လောပံသုတ်၏ အခြား
မဲ့နှိုက်သယေစကို ဆိုရာ၏ဆိုသော်။ ထိုသို့ဆိုရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ်
အဘယ်အကျိုးရှိရာသနည်းအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ဇေဝံအံဗုဒ္ဓနေ။ လ။
ပရိယန္တကတွာ သက္ကာဝတ္တံမိန့်။ ကား။ ထိုသို့ဆိုရသဖြင့်။ လ။ နိဂ္ဂဟိ
တဉ္စသုတ်ကို ကပ္ပပရိယန္တ ကိုပြု၍ဆိုခြင်းငှာ တတ်ကောင်း၏။ ထိုသို့
လည်းမဆိုဟု သိအပ်သောဂုဏ် သိအပ်သော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ဘိ
သော်။ အကြောင်းကိုပြလိုရကား။ ယထာယထာစသည် ကိုမိန့်။ ။
အဓိပ္ပါယ်)။

(၃၂) ဧဟေဉ္စ။ ။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ လ။
ဣတိဉ္စာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ လ။ အတ္ထောနာတည်း။ စေ။ လေည်း။
ဟောစ။ ဟလည်း။ ဧဟံ။ ဧဟ။ တသ္မိံ။ ဧဟေ။ ထိုအက္ခရာ၊ ဟအက္ခရာ
ကြောင့်။ ခန္ဓဝိသယော။ ခန္ဓ်လျှင်အရာရှိသော။ ဝိပ္ပဟော။ ကိ။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော။ ၏။ ဧတ္ထပန။ ဤဧဟေဉ္စ ဟူသောသုတ်နှိုက် အကျမ်းဝင်သော
ဧဟေဟူသောပုဒ်နှိုက်ကား။ ခန္ဓသမာသေ။ ကိ။ ကတေ။ သော်။ လ။ ဧ
ကတ္တဉ္စ။ ကေတ်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နပုံသကလိင်္ဂတ္တဉ္စ။ ကိုလည်း
ကောင်း။ ကာတဗ္ဗံ။ ၏။ ဥမေဟေတိ။ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ။ လျက်။ အဝတွာ။ ဥမေ
ဟေမဆိုမူ၍။ ဧဟေဉ္စန္တိ။ ဟူ၍။ ဝစနံ။ ခန့်ခြင်းသည်။ (တန္တိဝတ္တနတ္ထံဟော
တိန္ဒစပ်)။ ဥောစ။ ဥလည်း။ မောစ။ မလည်း။ ဥမာ။ ဥမတို့။ ဣတိ။ သို့။ ခန္ဓံ။
ကို။ ကတွာ။ ၍။ ဒုတိယဗဟုဝစနံ။ ကိ။ ကတွာ။ ၍။ ယောနန္တနပုံသကေ
ဟိတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တဿ။ ထိုယောဝိဘတ်၏။ နိယာဒေသံ။ နိအပြုကို။
ကတွာ။ ၍။ အတောနေနာတိသုတ္တေ။ သည်။ ဝတ္တမာနေ။ လိုက်သည်ရှိ
သော်။ သဗ္ဗယောနိနမာတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တဿ။ ထိုယောဝိဘတ်နိ
အက္ခရာ၏။ ကောရံ။ ကိ။ ကတွာ။ ၍။ ဝတ္တံ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ မတိာ။ သိ၍။
ပရေ။ နှောင်းသော။ ဟကာရေ။ ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတင်္ခါ။ သည်လျှင်။ ဥကာ
ရမကာရံ။ သို့။ ပပေါတိ။ ၏။ ဣတိဝိအတ္ထံ။ ကိုလည်း။ ဧဏှေယျံ။ ယူကုန်
ရာ၏။ ဣတိတဿ။ ကြောင့်။ တန္တိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့နိဂ္ဂဟိတ်သည် ဥအ
ပြု မအပြုသို့ရောက်ရာ၏ ဟူသော ယုံမှားခြင်းကို နစ်စေခြင်း အကျိုးရှိ

သည်။ ဟောတိ။၏။ ဝါ။တန္တိဝတ္တနတ္ထံ။ဌာ။ ဧဟေဥန္တိဝစနံ။ဧဟေဥ
ဟူသော စကားကို။ ဝတ္တံ။၏။ ဥကာရန္တဿ။ ဥအက္ခရာ အဆုံးရှိ
သောသဒ္ဒါ၏။ပ။ပရသ္မိံ။နောက်နှိုက်ဖြစ်သော။ ကောရဟကာရေ။သည်။
သတိဝိ။သော်လည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ဖြင့်။ ဣမိနာ။ ဤဧဟေဥ သုတ်ဖြင့်။
ပုဗ္ဗရူပေ။ ဧဝံဧတံဟူသောရှေးရုပ်နှိုက်။ ပ။ဣတရသ္မိံ။ ဧဝံဟောတိဟူ
သောနောက်ရုပ်နှိုက်။ (အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွထင်ပြီး)။

(၃၃) သယေစ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္ဆတေ။ ပရေ။သော။ ယကာ
ရေ။ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။သည်။ တေန။ ထိုနိမိတ်ဖြစ်သော ယအက္ခရာ
နှင့်။ သဟ။တကွ။ ဝိကပ္ပေန။အချို့သဖြင့်။ ဥကာရံ။သို့။ ပပေါတိ။၏။
ဣတိဉာပနတ္ထံ။ဌာ။ ဥစ္စတေ။၏။ (ပဒစ္ဆေဒ၎င်း)။ နိဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏဿစ။
၏လည်းကောင်း။ ဝါဂ္ဂဟဏဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ ဥကာ ရဂ္ဂဟ
ဏဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။ ပရေ။သော။
ယကာရေ။ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။သည်။ ယကာရေန။နှင့်။ သဟ။တကွ။
ဝိကပ္ပေနဥကာရံ ပပေါတိတိအတ္ထော။ နာတည်း။ ဣမိနာ။ ဤသယေစ
သုတ်ဖြင့်။ သနိမိတ္တဿ။ နိမိတ်ဖြစ်သော ယအက္ခရာနှင့် တကွ ဥအ
ပြုကို။အဓိပ္ပေတတ္တာ။လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အနန္တရေန။ အခြား
မဲ့ဖြစ်သော ဧဟေဥ သုတ်နှင့်။ သဟ။တကွ။ သာလျှင်။ ဧတံ။ ဤ
သယေစဟူသောသုတ်ကို။ ကေယောဂါ ကရဏံ။ တသုတ်တည်းပြု
ခြင်းသည်။ ဟောတိ။၏။ ဣတိ။သို့။ ဒဠဗ္ဗံ။၏။ ဣပေန။ဤသယေစဟူ
သောသုတ်နှိုက်ကား။ သဟသဒ္ဒဿ။၏။ (သာဒေသံနှိုက်စပ်)။ သော
ဒကန္တိအာဒိသုဝိယ။ တို့နှိုက်ကဲ့သို့။ ကွစာဒိ။လ။ သိန္တန္တိတိသုတ္တေနဝါ။
ဖြင့်မူလည်းကောင်း။ သာဒေသံ။ကို။ ကတွာ။၍။ သဟယေစာတိ။၍။
ဝတ္တဗ္ဗေ။လျက်။ သယေစေတိ။၍။ဝတ္တံ။၏။ ဣတိဒဠဗ္ဗံ။၏။ စသစ္စံ။၏။သ
ဟယကာရေနာတိ။၍။ အာစရိယော။ သည်။ အာဟ။၏။ (ရှင်ထင်ပြီး)
စဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ ဥကာရဂ္ဂဟဏာနု ကနုနတ္ထံ။ ဥကာရသဒ္ဒါကို ငင်
ခြင်းအနက်ရှိ၏။ အနန္တရေ။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဧဟေဥ သုတ်နှိုက်။
ဝတ္တတ္တာ။ ဥကာရသဒ္ဒါကို ဆိုသောကြောင့်။ ဥကာရဂ္ဂဟဏံ။ သည်။
ဣပေ။ဤသုတ်သို့။ ပတ္တတေနနု။လိုက်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအ
ယံစောဒနာ။ ဝတ္တတေ။လိုက်၏။ ဧဝံသန္တေဝိ။ ဤသို့စသဒ္ဒါဖြင့်မငင်ဘဲ
ဥအက္ခရာလိုက်သော်လည်း။ဥတ္တရတြ။နောက်မဒါသရေသုတ်သို့။ဥကာ

ရောသည်။ ဝတ္တတေကိံ။ လိုက်အံ့လော။ နဝတ္တတေကိံ။ မလိုက်ရအံ့
 လော။ ဣတိ။ သိ။ သန္ဓေဟော။ သည်။ ဇာယေယျ။ ဖြစ်။ တသ္မာ။ ထိုသို့ယုံမှား
 ဖြစ်ရာသောကြောင့်။ တန္ဒိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုယုံမှားကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဥကာ
 ရံ။ ကို။ စာနုကဗိတံ။ စသဒ္ဓါဖြင့်ငင်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။ ဟိသစ္စံ။ ဖြစ်။
 ဝါ။ ဟိယသ္မာ။ ကြောင့်။ စာနုကဗိတံ။ စသဒ္ဓါဖြင့်ငင်အပ်သောဥအက္ခ
 ရာသည်။ ဥတ္တရတြိ။ နောက်သုတ်သို့။ နာနုဝတ္တတေ။ မလိုက်ရာ။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ကြောင့်။ တန္ဒိဝတ္တနတ္ထံ။ ဥကာရံ။ ကို။ စာနုကဗိတံ။ သည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ တည်း။ ကာရိယံ။ မဒါသရေသုတ်၌
 မအပြု၊ ဒအပြုဟူသောကာရိယကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်သောကြောင့်။ ကာရိယံ။
 ဥအပြုဟူသောကာရိယသည်။ နဝတ္တတေနု။ မလိုက်ရာသည် မဟုတ်
 တုံလော။ ဝါ။ နစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ တတာ။ ထိုအတူ။ နိဒိတ္တကာ
 ရိနော။ တို့သည်။ နိဝတ္တန္တေနု။ မလိုက်ကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။
 ကသ္မာ။ ကြောင့်။ စာနုကဗိတံ။ စသဒ္ဓါဖြင့်ငင်အပ်သနည်း။ ဣတိအယံ
 စောဒနာ။ သစ္စံ။ ဖြစ်။ ဝေဝေန္တေ။ ဤသို့မအပြု၊ ဒအပြုဟူသောကာရိယကို
 မြင်၍ဥအပြုဟူသော ကာရိယ မလိုက်သင့်သော်လည်း။ အဝံမှိစာတိ
 ဧတ္ထ။ သုတ်နှိုက်။ အဝါဒေသ သင်္ခါတေ။ အဝအပြုဟု ဆိုအပ်သော၊
 ကာရိယေ။ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ။ ရှိသော်လည်း။ ဝါ။ ရှိလျက်လည်း။
 ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ဖြစ်သော။ ဂါဝသေတိဧတ္ထ။ သုတ်နှိုက်။ ဂုတ္တာဝါဒေ
 သော။ ဆိုအပ်ပြီးသောအာဝအပြုသည်။ တံ။ ထိုအဝံမှိစသုတ်သို့။ ဝတ္တ
 တေယသာ။ လိုက် သကဲ့။ ဝေတဏှာ။ တူ။ ဣဟာပိ။ ဤမဒါသရေ
 သုတ်နှိုက်လည်း။ ကာရိယေ။ မအပြု၊ ဒအပြုဟူသောကာရိယသည်။ ဝိဇ္ဇ
 မာနေပိ။ ရှိသော်လည်း။ ဝါ။ ရှိလျက်လည်း။ ကာရိယံ။ ဥအပြုဟူသော
 ကာရိယသည်။ ဝတ္တတေ။ ဖြစ်။ (သမ္ပန္နံ)။ ဣတိသန္ဓေဟော။ ဤသို့သော
 ယုံမှားသည်။ ဇာယေယျ။ ဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တန္ဒိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့
 သော ယုံမှားကို နစ်စေခြင်းငှာ။ စာနုကဗိတံ။ ဖြစ်။ ဣတိအယံပရိဟာ
 ရော။ တည်း။ တတ္ထ။ ထိုအဝံမှိစ သုတ်နှိုက်။ စဂ္ဂဟဏေန။ စသဒ္ဓါ
 ကြောင့်။ ကာရိယံ။ အာဝအပြုဟူသောကာရိယသည်။ အနုဝတ္တတိနု။
 လိုက်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တတ္ထ။ ထိုအဝံမှိစ
 သုတ်နှိုက်။ တဒတ္ထံ။ ထိုအာဝအပြုကိုငင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ စဂ္ဂဟဏံ။ ကို။
 အာစရိယေန။ သည်။ နကတံ။ ပြုတော်မမူ။ အထဒေါ။ စင်စစ်မူကား။

အညေသု။ အံဝိဘတ်မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဘတ္တိသု။ တို့
ကြောင့်။ အာဝါဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။
တတ္ထ။ ထိုအစံမှီစသုတ်နှိုက်။ စဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ ဣတိအယံပရိ
ဟာရော။ စသစ္စံ။ ၏။ စဂ္ဂဟဏေန။ လ။ ဟောတိတိ။ ၍။ အာစရိယော။
သည်။ အာဟ။ ၏။

(၃၄) မဒါသရေ။ ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ ပရေ။ သော။ သရေ
ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတဿခေါ။ ၏။ မကာရဒကာရာဒေသာ။ တို့ သည်။
ဝါ။ ဖြင့်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ ပ။ မောစ။
မလည်း။ ဒေါစ။ ဒလည်း။ မဒါ။ မဒတို့။ ဣတိ။ သို့။ နန္ဒသမာသံ။ ကို။ ကာတွာ။
၍။ ပထမာဗဟုဝစနေန။ ဖြင့်။ မဒါတိ။ ၍။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ။ ကြောင့်။ အံဗျဉ္ဇနေ
နိဂ္ဂဟိတန္တိ ဣတော။ မှ။ ဝတ္ထမာနံ။ လိုက် သော။ နိဂ္ဂဟိ တဂ္ဂဟဏံ။
သည်။ အတ္ထဝဿ။ အနက်ပြီးသောအကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိ
ဏာမော။ ဝိဘတ်၏ပြန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိကာတွာဣမိနာကာ
ရဏေန။ အကြောင်းကြောင့်။ ဆဋ္ဌန္တဝသေန။ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်အဆုံးရှိ
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္ထတေ။ ၏။ ဝါဂ္ဂဟဏဉ္စ။ သည်လည်း။ ဝတ္ထ
တေ။ ၏။ တေန။ ထိုနိဂ္ဂဟိတသဒ္ဓါ။ ဝါသဒ္ဓါတို့၏ လိုက်သောကြောင့်။
နိဂ္ဂဟိ တဿ။ လ။ ဣတိ အတ္ထော။ နာ တည်း။ (ရုပ်ထင်ပြီ)။ ဧတ္ထ။
ဤမဒါသရေဟူသောသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏဗလံ။ ဝါသဒ္ဓါ၏ အကျိုး
ကို။ နဝတ္ထဗ္ဗံနန္။ မဆိုအပ်သည်မဟုတ်တုံသလော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား။ အဝုတ္တေဝိ။ ဝါသဒ္ဓါကို မဆို သော်လည်း။ သိဇ္ဈနတော။
ဝိကပ် အနက်၏ ပြီးသောကြောင့်ဟည်း။ တထာတံဝစနံ။ သည်။ ဟိ
သစ္စံ။ ၏။ ဝါ။ တထာတံဝစနံ။ ကို။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ ကွမိလောပန္တိ
သုတ္တေ။ နှိုက်။ သရေ။ သည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။
၏။ လောပံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောပြု
ယုဂ်တို့နှိုက်။ သရေ။ သည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။
၏။ မကာရဒကာရာဒေသာ။ တို့သည်သာ။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ အထ
ခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ လောပမ္ပိ။ ကြေခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။
ဣတိအတ္ထော။ ကို။ ဝိညာယတိ။ ၏။ ဇေတုမိနာပကာရေန။ ဤသို့ဆိုအပ်
သောအပြားဖြင့်။ ဣဟ။ ဤမဒါသရေဟူသော သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။
ဝါသဒ္ဓါသည်။ အသတိဝိ။ မရှိသော်လည်း။ ဣမဿ။ ဤမဒါသရေဟူ

သောသုတ်၏။ အနိစ္စတာ။ မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ။ အနိစ္စဝိမိအ
 ဖြစ်သည်။ ပါကဇ္ဇာဝ။ ထင်ရှားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ တသ္မာ။
 ကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏဗလံ။ ကို။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ ရာ။ ဣတိစောဒနာ။ ဧဝံသန္တေပိ။
 ဤသို့ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ မဒါသရေသုတ်၏ အနိစ္စဝိမိအဖြစ် ထင်သော်
 လည်း။ သရာသရေလောပန္တိ အာဒိနိ။ တို့ကို။ ပထမံ။ စွာ။ ဝတ္ထာ။ ချစ်။
 သရေကွမိတိသုတ္တဿ။ ကို။ ဝတ္ထတ္တာ။ နောက်မှဆိုသောကြောင့်။ တတ္ထ။
 ထိုသရေကွမိ ဟူသောသုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသတိပိ။
 မရှိသော်လည်း။ တဿ။ ထိုသရေကွမိသုတ်၏။ အနိယတတာ။ သည်။
 ပါကဇ္ဇာဝ။ ထင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိနနု။ လော။ အထ။ ထိုသို့ထင်
 လျက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကာတံ။ ၏။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ တည်း။ ။
 တတ္ထ။ ထိုသရေကွမိ သုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နိရတ္ထကံ။
 အကျိုးမရှိဖြစ်ရာသည်သာ မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဥတ္တ
 ရတ္ထတ္တာ။ ဒီဃံအစရှိသော နောက်သုတ်တို့နှိုက် အကျိုးရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုသရေကွမိ သုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ သည်။
 နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိသည်။ န။ မဟုတ်။ သာတ္ထကံ။ အကျိုးရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ တည်း။ ဥတ္တရတ္ထံ။ နောက်ဒီဃံစသော
 သုတ်တို့နှိုက်အကျိုးရှိသည်။ ယဒိသိယာ။ အံ။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့နောက်
 သုတ်နှိုက် အကျိုးရှိသော်။ တတ္ထေဝ။ ထိုဒီဃံအစရှိသော နောက်သုတ်
 တို့နှိုက်သာလျှင်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နကာတံ။ နည်း။
 ဣတိစောဒနာ။ ဣဓာပိ။ ဤသရေကွမိဟူသော သုတ်နှိုက်လည်း။ ကိပ္ပိ
 မတ္တတ္ထသမ္ဘဝဏော။ မိုးစဉ်းမျှသာဖြစ်သော အကျိုး၏ ဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်။ တတ္ထေဝ။ ထိုနောက်သုတ်တို့နှိုက်သာလျှင်။ နကာတံ။ ပြုတော်
 မမူ။ ဟိသစ္စံ။ ဝါ။ ဟိဝိက္ခာရေမိ။ အံ။ တတ္ထ။ ထိုသရေကွမိ ဟူသော
 သုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသတိ။ မရှိသော်။ သရေစေတိ။ သ
 ရေစဟူ၍။ သုတ္တံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့သရေစဟုသုတ်
 ဖြစ်ခဲ့သော်။ သရေစ။ ကြောင့်လည်း။ သရာ။ တို့သည်။ ပကတိကာ။ ရုပ်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိအယံပနအတ္ထော။ ဤသို့သရေစသုတ်
 ၏အနက်သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဝေဉ္ဇသတိ။ ဤသို့သေ။ အနက်ဖြစ်သည်
 ရှိသော်လျှင်။ သရေ။ သည်။ ပရေ။ ကြောင့်။ သုဗ္ဗသရာနံ။ တို့၏။ ပကတိ
 ဘာဝါဘာဝေပိ။ ပကတိရုပ်၏အဖြစ်မရှိသော်လည်း။ သဗ္ဗေသံဝနာနံ။

အလုံးစုံကုန်သောတောတို့၏။ ခဒိရဘာဝါဘာဝေဝိ။ ရှားပင်၏ အဖြစ်
 မရှိသော်လည်း။ တဒုဿန္တတ္တာ။ ထိုရှားပင်တို့၏ များသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ အာနဂရာခဒိရဇနန္တိအာဒိနိ။ တို့ကို။ ဝတ္ထာနိယထာပန။ ကဲ့
 သို့။ တထာ။ ထိုအတူလည်း။ ဣဒမ္ပိ။ ဤသရေကွမိဟူသော သုတ်ကို
 လည်း။ ယေဘုယျဝသေန။ ဖြင့်။ နိယမေတွာ။ ခြံ။ ဝတ္ထံ။ ၏။ ဣတိဗိန္ဒာ။
 ဤသို့သောအကြံသည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ယေပယောဂါ။ တို့သည်။ သရေ။
 သည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ ပကတိကာ။ ရုပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။
 ကုန်၏။ တေပယောဂါ။ တို့သည်။ နဗေဟုကာ။ များလွန်းကုန်။ အထ
 ခေါ်။ စင်စစ်မူကား။ ဣတ္တရာဝ။ နည်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ။
 ကြောင့်။ တဒါကာရိညာပနတ္ထံ။ ထိုသို့နည်းသော အခြင်းအရာကို သိ
 စေခြင်းငှာ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ဣဟ။ ဤသရေကွမိသုတ်နှိုက်။ ကတံ။
 ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဒဠဗ္ဗံ။ ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဣတ္တရာကာရ အားဖြင့် ဖြစ်၏ဟု
 သိမိသောငှာဆိုသည်။ ဟောတု။ စေ။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေတိသုတ္တေန
 ဖြင့်။ ဗျဉ္ဇနေ။ သည်။ ပရေ။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသရာနံ။ တို့၏။ ပကတိဘာဝံ။ ကို။
 ဝတွာ။ ခြံ။ ဒိဃန္တိအာဒိနိပံ။ တို့ကိုလည်း။ ဝါ။ တို့၏လည်း။ ဝတ္ထတ္တာ။
 ကြောင့်။ ကွမိဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသတိဝိ။ သော်လည်း။ တေသံ။ ထိုဒိဃံ
 အစရှိသောသုတ်တို့၏ကား။ အနိစ္စဘာ။ သည်။ ပါကဇ္ဇာဝ။ ထင်ပြီးသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုသရေကွမိသုတ်
 နှံ။ တဒတ္ထမ္ပိ။ ထိုဒိဃံအစရှိကုန်သောနောက်သုတ်တို့၏ အကျိုးငှာလည်း။
 ကတံ။ သော။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိသည်သာမဟုတ်
 တုံလော။ ဣတိအယံစာဒနာ။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိသည်။ န။ မဟုတ်။
 သာတ္ထကံ။ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ သာတ္ထကံ။
 နည်း။ ပယောဇနန္တရသန္တဝတော။ အကျိုးအထူး၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။
 သာတ္ထကံ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ဝါ။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ ကွမိဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသ
 တိ။ သော်။ သရာပကတိဗျဉ္ဇနေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပကတိဘာဝံ။ ကို။
 ကတဋ္ဌာနေ။ ပြုသောအရာနှိုက်။ ဂ္ဂုဇ္ဇယံ။ ရုပ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်။ ဝါ
 ဒွိရုပ်သည်။ နအတ္ထိယထာ။ ကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။ ဒိဃန္တိအာဒိနာ။
 ဖြင့်။ ဒိဃာဒိ။ ဒိဃအစရှိသည်ကို။ ကတဋ္ဌာနေ။ ပြုသောအရာနှိုက်။ ဂ္ဂု
 ဇ္ဇယေန။ ဒွိရုပ်သည်။ နဘူဝိတဗ္ဗံ။ မဖြစ်ရာ။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သမုနိ
 သောမုနိတိဧဝမာဒိနိ။ ကုန်သော။ ဂ္ဂုဇ္ဇယာနိ။ ဒွိရုပ်တို့သည်။ နဘူဝိ

တဗ္ဗာနိ။ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ တန္ဒိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိဒ္ဓိရုပ်မဖြစ်ရာ
 သည်ကိုနစ်စိမ့်သောဌာ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ဖြစ်။ ဣတိအယံပရိ
 ဟာရော။ တည်း။ တန္ဒိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိဒ္ဓိရုပ် မဖြစ်ရာသည်ကို နစ်စေ
 ခြင်းအကျိုးဌာ။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ သည်။ ယဒိသိယာ။ အံ။ ဇေ
 သတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကိမတ္ထမေဝ။ အဘယ်အကျိုး ရှိသော
 ကြောင့်လျှင်။ ဝါ။ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ နကတံ။ နည်း။
 ဣတိအယံစောဒနာ။ ကွမိသဒ္ဓဿ။ ဖြစ်။ ဝါတ္ထဿာပိ။ ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်
 ကိုလည်း။ ဒိပနတောကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ နကတံ။ မပြု။ တသ္မာဝ။
 ကြောင့်လျှင်။ သရလောပေါ။ လ။ ပကတိတိတ္ထေ။ နှိုက်။ အံဂဟဏံ။ ကို။
 ကတံ။ ဖြစ်။ တတ္ထ။ ထိုအံသဒ္ဓါကိုပြုရာနှိုက်။ ယံဝစနံ။ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဖြစ်။ တံ
 ဝစနံ။ ထိုဆိုအပ်သောစကားကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်သရာပကတိဗျဉ္ဇ
 နေသုတ်အတွင်းနှိုက်။ ဝတ္ထမေဝ။ တည်း။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ တေန။
 ထိုသို့ကွမိသဒ္ဓါ၏ ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ နန္တတ္ထ
 ဝါဂ္ဂဟဏာဗလန္တိအာဒိနိ။ တို့ကို။ အဝေါရမှာနန္တံ။ ငါတို့ ဆိုအပ်ကုန်
 ပြီးသည်မဟုတ်တုံလော။ ပရိဟာရော။ ကို။ မယာ။ သည်။ ဝတ္ထတော။ အံ။
 ကွမိလောပန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ သရေ။ သည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။
 အဇိနိမံအဟာသိမေတိ အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ဖြစ်။ လောပေါ။
 သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုအဇိနိမံ အ
 ဟာသိမေအစရှိသော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်။ ဣမိနာ။ ဤမဒါသရေ ဟူ
 သောသုတ်ဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ။ အခါခပ်သိမ်း။ ဝါဂ္ဂဟဏာဿ။ ဖြစ်။ အဘာဝါ။
 မရှိသောကြောင့်။ မဒါဒေသာ။ မအပြုစအပြုတို့သည်။ သိယံ။ ဖြစ်ကုန်
 ရာဖြစ်။ ဣတိသင်္ကာ။ ဤသို့သောယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ။ ဖြစ်။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့ယုံမှားခြင်းကို နစ်စေခြင်းဌာ။
 ဣမ။ ဤမဒါသရေသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ဖြစ်။ ဣတိအယံပရိ
 ဟာရော။ ။ အနက်။ ။ (သယေ စသုတ်နှိုက် စသဒ္ဓါဖြင့် ဥအက္ခရာ
 ကိုငင်၏ ဟူသောစကားကို အသို့မူ၍ ဆိုသင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာလို
 သည်ဖြစ်၍။ နန္တနန္တရေဝတ္တတ္တာ ဝတ္တတေတိမိနံ။ ကား။ အခြားမဲ့၌ဖြစ်
 သောဟေဉ် သုတ်၌ဥအက္ခရာကို ဆိုသောကြောင့်။ ရှေ့သုတ်မှဥအက္ခ
 ရာသည်စသဒ္ဓါဖြင့် မငင်ဘဲလည်း ဤသုတ်သို့ လိုက်ကောင်းသည် မ
 ဟုတ်လော။ စသဒ္ဓါဖြင့် ဥအက္ခရာကိုငင်၏ဟူသောစကားသည် အသို့

ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်း စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ ဝတ္ထုတေစ သည်ကို မိန့်။ကား။ စသဒ္ဓါဖြင့်မငင်ဘဲပင် အလိုလိုဤသုတ်သို့ ဥအက္ခရာလိုက် ကောင်းသော်လည်း။ စသဒ္ဓါဖြင့်မငင်လျှင် နောက်မဒါသရေ သုတ်သို့ ဥက္ခအရာ လိုက်ရာအံ့သော မလိုက်ရာ အံ့သောဟု ယုံမှား ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ယုံမှား ဖြစ်ရာသောကြောင့် ထိုယုံမှားကို နှစ်စေခြင်းငှာ စသဒ္ဓါ ဖြင့်ငင်သည်ဟု ဖြေသည်။ ။အလိုလိုလိုက်သည်နှင့် စသဒ္ဓါဖြင့်ငင်၍ လိုက်သည်မှာ အသို့လျှင် အကြောင်းအထူးရှိသနည်း အမေးကို ဖြေ ခြင်းငှာ။ စာနုကဏ္ဍိတံဟိစသည်ကိုမိန့်။ ကား။ စသဒ္ဓါဖြင့် ငင်သည်မှာ နောက်သို့ မလိုက်ငြီ။ အလိုလို လိုက်သည်မှာ နောက်သုတ်သို့လည်း လိုက်သေးသည်ဟူသောအကြောင်းအထူးရှိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ စသဒ္ဓါဖြင့်ငင်သော ဥအက္ခရာသည် နောက်သုတ်သို့ မလိုက်ဟု ဆို သောပရိဟာရစကားကိုစွဲ၍ စောဒနာပြန်လိုသည် ဖြစ်၍။ နနုကာရိယံ ဒိသွာ။ လ။ နိမိတ္တကာရိနောတိမိန့်။ ကား။ ကာရိယကိုမြင်မူကား။ ကာ ရိယမလိုက်။ နိမိတ်ကာရိတို့ကိုမြင်မူ။ နိမိတ်ကာရိတို့သည်မလိုက်ကုန် သောအရာသည်။ ထိုထိုသို့သော သုတ်တို့နှိုက် ထင်သကဲ့သို့ ဤနှိုက် လည်း မဒါဟူသော ကာရိယကို မြင်သဖြင့် ဥအပ္ပဟူသောကာရိယ မလိုက်ဟူသောအနက် ပြီးကောင်းပြီ ဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် စ သဒ္ဓါဖြင့်ငင်သော ဥသည် နောက်သုတ်သို့ မလိုက်ဟု ဆိုအပ်သနည်း စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ သဗ္ဗင်္ဂေသန္တေဝိ။ လ။ တန္တိဝတ္ထနတ္ထိမိန့်။ ကား။ အဝံမှီစသုတ်နှိုက် အဝဟူသောကာရိယရှိလျက်။ ဂါဝသေသုတ် ကအာဝအပ္ပဟူသော ကာရိယ လိုက်သကဲ့သို့။ ထိုအတူဤသုတ်နှိုက် လည်း။ ‘မဒါသရေဟူသော နောက်သုတ်နှိုက် ကာရိယရှိသော်လည်း။ ဧဟေဉ်သုတ်က ဥအက္ခရာဟူသောကာရိယလိုက်ရာ၏ဟု ယုံမှားဖြစ် ရာ၏။ ထိုယုံမှားကို နှစ်စေခြင်းငှာ စသဒ္ဓါဖြင့် ဥအက္ခရာကို ငင်အပ် သည်ဖြစ်ဘိသော်ဟုဖြေသည်။ ။အဝံမှီစသုတ်၌အဝဟူသောကာရိယ ရှိလျက်။ ဂါဝသေသုတ်ကအာဝါဒေသဟူသော ကာရိယလိုက်၏ ဟူ သောစကားကို မနှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ စောဒနာ ပြန်လိုရကား။ နနုတတ္ထ စဂ္ဂဟဏေနာနုဝတ္ထတိတိမိန့်။ ကား။ ထိုအဝံမှီစသုတ်၌ စသဒ္ဓါကြောင့် အာဝဟူသော ကာရိယလိုက်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့လျက်အဝံမှီစ သုတ်၌ အဝဟူသော ကာရိယရှိလျက်။ ဂါဝသေသုတ်က အာဝသဒ္ဓါ

သည်အလိုလိုလိုက်သကဲ့သို့ အာဝသဒ္ဓါလိုက်သောဟူ၍၊ အသို့ဆိုသင့်အံ့
နည်းစောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ တဒတ္ထံတတ္ထစဂ္ဂဟဏံ စသည်ကို
မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအာဝါဒေသကိုငင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ထိုအဝံ့မှစ
သုတ်၌စသဒ္ဓါကိုကစည်းဆရာပြုတော်မူ။ စင်စစ်ကား။ လ။ ဤသို့သိမိမ့်
သောငှာ စသဒ္ဓါကိုပြုတော်မူသည်ဖြစ်တိသော်။ ။မဒါသရေသုတ်၌
ဝါတိကဿာအက္ခောန္တိမံ။ အဝဓိမံ။ အဇိနိမံ။ အဟာသိမေဟု ဝါသဒ္ဓါ၏
အကျိုးကို အသို့မူ၍ ဆိုအပ်သနည်းဟု စောဒနာလိုသော စောဒက
ဆရာသည်။ နန္ဒေတ္ထဝါဝဂ္ဂဟဏပလံနဝတ္ထဗ္ဗံ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဝါသဒ္ဓါ၏အကျိုးကို မဆိုသော်လည်း ဤသုတ်၏ အနိစ္စဝိမိအ
ဖြစ်ပြီးရာသောကြောင့် ဤသုတ်နှိုက်ဝါသဒ္ဓါ၏အကျိုးကို မဆိုရာသည်
မဟုတ်တုံလော။ အသို့မူ၍ ဝါသဒ္ဓါ၏အကျိုးကို ဆိုအပ် သနည်းဟု
စောဒနာသည်။ ။မဆိုသော်လည်း ပြီးကြောင်းကို ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။
တထာဟိ။ လ။ ပါကဋ္ဌာဝေတိမိန့်။ ကား။ ထိုသို့မဆိုသော်လည်းပြီး၏
ဟူသော ကောင်း မှန်၏။ ကွမိလောပံ သုတ်ဖြင့် သရ နှောင်းသော
ကြောင့် နိဂ္ဂဟိတံ၏ ကြေခြင်းကို ဆိုအပ်၏။ ထိုကြောင့်။ လ။ ကြေ
ခြင်းလည်းဖြစ်၏ဟု သိအပ်၏။ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဤသုတ်
နှိုက် ဝါသဒ္ဓါ မရှိသော်လည်း ဤမဒါသရေ သုတ်၏ အနိစ္စဝိမိသည်
ထင်ပြီးရကား။ ဤသုတ်နှိုက် ဝါသဒ္ဓါ၏အကျိုးကို မဆိုသင့်ပြီဟုစော
ဒနာ သင့်သည်။ အကျဉ်းမှာ သရ နှောင်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတံကို
မပြုသည်။ သရနှောင်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတံကို ချေသည်ဖြစ်၍ ဤ
နှစ်သုတ်၏ အင်္ဂါတူသောကြောင့် ကွမိလောပံသုတ်ဖြင့် မေီရင်သော
အရာသည်သာ မဒါသရေ သုတ်၏ အရာ ဖြစ်၍ ဤသုတ်၏ အနိစ္စ
ဝိမိ အဖြစ်ထင်ရကား။ ဝါသဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို မဆိုသင့်ပြီဟု ဘော်
လေ။ ။ဖြေလိုရကား။ နန္ဒေဝံသန္တေပိ။ လ။ ပါကဋ္ဌာဝေတိမိန့်။ ကား။
ကွမိလောပံဟူသောသုတ်ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတံလောပကိုဆိုသောကြောင့်။ ဝါ
သဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ မဒါသရေသုတ်၏ အနိစ္စဝိမိအဖြစ် ထင် သော်လည်း။
သရာသရေလောပံ စသောသုတ်တို့ကို ရှေးဆိုပြီး၍ နောက်မှ သရေ
ကွမိသုတ်ကိုဆိုသောကြောင့်။ ထိုသရေကွမိသုတ်နှိုက် ကွမိသဒ္ဓါမရှိ
သော်လည်း ထိုသရေကွမိသုတ်၏ အနိယတအဖြစ်ထင်လျက်လည်း
ကွမိသဒ္ဓါကို ပြုပါ၏တကား။ ထင်သောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို

မဆိုအပ်ဟု သင်စောဒကမဆိုအပ်ကောင်းတကားဟု ဖြေသည်။ ။
 ထိုသို့အနိယတအဖြစ် ထင်လျက် ကွပ်သဒ္ဓါကိုပြု၍ အသို့အကျိုးရှိအံ့
 နည်းဟု စောဒနာ လိုရကား။ နိရတ္တကံဝတတ္ထ ကွပ်ဂဟဏန္တိ မိန့်။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသရေကွပ်သုတ်နှိုက် ကွပ်သဒ္ဓါသည် ပြီးစေအပ်
 သောအနိယတအဖြစ်ကို သရေသရေလောပံ အစရှိသော သုတ်တို့ဖြင့်
 ပြီးစေအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပြီးစေအပ် ပြီးသော အနိယတ
 အဖြစ်ကို တဘန် ပြီးစေရာနှိုက် အကျိုးမရှိရာသောကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ အကျိုးမရှိရာသည်သာ မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့လျက် ကွပ်
 သဒ္ဓါကို အသို့မူ၍ ပြုသင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလို ရကား။
 နိရတ္တကံ ဥတ္တရတ္တတ္ထာမိန့်။ ကား။ ကွပ်သဒ္ဓါ၏ ဒီဃံ အစရှိသော
 နောက်သုတ်တို့နှိုက် အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သရေကွပ်သုတ်
 နှိုက်ကွပ်သဒ္ဓါသည် အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်။ ရှိသည်သာဖြစ်၏ဟုဖြေ
 သည်။ ။နောက်သုတ်တို့နှိုက်အကျိုးရှိသောကြောင့် ကွပ်သဒ္ဓါအကျိုး
 ရှိ၏ဟူသောစကားကို အသို့မူ၍ ဆိုသင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာလိုရကား။
 ယဒိဇေကသ္မာတတ္ထေဝနကတန္တိ မိန့်။ ကား။ နောက်သုတ်နှိုက်အကျိုး
 ရှိလျှင် နောက်သုတ်နှိုက်သာ ဆိုကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော။ အ
 ဘယ့်ကြောင့် သရေကွပ် ဟူသော ရှေးသုတ်နှိုက် ဆိုသနည်း စော
 ဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ ဣဓာဝိက်ဉ္စိမတ္တတ္ထသမ္ဘဝတော။ လ။ တသ္မာ
 တဒါ ကာရဝိညာပနတ္ထ မိဟကတန္တိ မိန့်။ ပါဌ် လျှောက်။ ထိုသို့ဣတ္တ
 ရသာဖြစ်ရာသောကြောင့် ထိုဣတ္တရာကာရ ကို သိမိမ့်သောငှာ သရေ
 ကွပ်သုတ်နှိုက် ကွပ်သဒ္ဓါကို ပြုတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုဒီဃံ
 အစရှိကုန်သော နောက်သုတ်တို့၏အကျိုးငှာ ပြု၏ဟူသောစကားကို
 ပင်မနှစ်လိုသော စောဒကဆရာသည်။ ဇေယျာတု။ လ။ နိရတ္တကံ
 တတ္ထ တဒတ္တဗ္ဗိ ကွပ်ဂဟ ဏန္တိ မိန့်။ ပါဌ် လျှောက်။ ထိုကြောင့်
 သရေကွပ်သုတ်နှိုက် ထိုဒီဃံ အစရှိကုန်သော နောက်သုတ်တို့၏အ
 ကျိုးငှာပြုသောကွပ်သဒ္ဓါသည် အကျိုးမရှိသည်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စော
 ဒနာသည်။ ။အကျဉ်းမှာ သရေပကတိဗျဉ္ဇနေသုတ်ဖြင့် ဗျည်းနှောင်း
 သောကြောင့် ရှေးသရတို့သည် ပကတိရုပ်ဖြစ်၏ဟု စီရင်သောကြောင့်
 ဒီဃံစသော သုတ်တို့ဖြင့် ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် ရှေးသရ တို့ကို
 ဒီဃာရသာပြုကုန်သည်မှာ။ သရေပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်၏အရာမှ ကြွင်း

သမျှကိုသာ စီရင်သင့်သည်ဖြစ်၍ အနိယတအဖြစ် ထင်ရကား။ ၎င်း
 နောက်သုတ်တို့၏အကျိုးငှာ ကွမ်သဒ္ဓါကိုပြုခြင်းသည် အကျိုးမရှိသည်
 သာဟုဘော်လေ။ ။ဖြေလိုရကား။ နနိရတ္တကံ။လ။ တဿာတန္တိဝတ္တ
 နတ္ထံကွမ်ဂဟဏံကတန္တိမိန့်။ ကား။ ပါဌ်လျှောက်။ ဒွိရုပ်မဖြစ်အံ့သည်ကို
 နစ်စေခြင်းငှာ။ ကွမ်သဒ္ဓါကို ပြုသည်ဟု ဖြေသည်။ ဒွိရုပ်ကိုဖြစ်စေခြင်း
 ငှာကွမ်သဒ္ဓါကိုပြုသည်ဟူလေ။ ။ယဒိဝေ။လ။ ဝုတ္တမေဝန္တိကံအမေး
 အဖြေထင်ငြိ။ ။ကွမ်သဒ္ဓါသဝါတ္တဿာပိ ဒိပနတောဟူသော ပရိ
 ဟာရ်စကားကိုလိုက်၍ စောဒနာပြန်လိုသော စောဒကသည်။ တေနာ
 ဝေါရမ္မာ နန္တေတ္တဝါဂဟဏာဖလန္တိအာဒိ မိန့်။ ကား။ ထိုသို့သရေကွမ်
 သုတ်နှိုက် ကွမ်သဒ္ဓါသည် ဝါသဒ္ဓါအနက်ကို ပြသကဲ့သို့ ကွမ်လောပံ
 သုတ်နှိုက် ကွမ်သဒ္ဓါသည်လည်း ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြတတ်သော
 ကြောင့် ဤမဒါသရေသုတ်နှိုက် ဝါသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ ကွမ်လောပံသုတ်
 နှိုက် ကွမ်သဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင် မဒါသရေသုတ်၏ အနိယတအဖြစ် ထင်
 သောကြောင့်အောက်နှိုက် နန္တေတ္တဝါဂဟဏာဖလံသည်တို့ကို ငါစော
 ဒကတို့ဆိုကုန်ပြီ။ ထိုကြောင့်ဤသုတ်နှိုက် ဝါသဒ္ဓါအကျိုးမရှိတကား။
 အဘယ်ကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ၏အကျိုးကိုဆိုသနည်းစောဒနာသည်။ ဖြေလို
 ရကား။ဝုတ္တတေ။လ။ဘံနိဝတ္တနတ္ထံမိန့်။ ပါဌ်လျှောက်ဘော်၍ဆို။ ။
 အဓိပ္ပါယ်။

(၃၅) ယဝမဒနတရလာစာဂမာ။ ။ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။နည်း။
 ပရေ။သော။ သရေ။ကြောင့်။ ယကာဓာဒယော။ ယအက္ခရာအစရှိသည်
 တို့သည်။ အာဂမာ။လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ငှာ။
 ဥစ္စတေ။ ။နိမိတ္တာဘာဝါ။ နိမိတ်၏ မှီ သောကြောင့်။ သရေဝဟ
 ဏဿစ။ ။လည်းကောင်း။ ဝါဂဟဏဿစ။ ။လည်းကောင်း။ အနု
 ဝတ္တနတော။ကြောင့်။လ။အက္ခရာနာတည်း။ ယောစ။ယလည်း။ ဝေါစ။
 ဝလည်း။ ပ။ လောစ။လည်း။ ဣတိ။သို့။ ဝိဂ္ဂဟံ။ကို။ ကတွာ။၍။ င။
 တဿ။ ထိုယောပိဘတ်၏။ အာဂန္တန္တိ။ လာကုန်၏။ ဣတိတဿာ။
 ကြောင့်။ အာဂမာ။မည်ကုန်၏။ စဂ္ဂဟဏေ။နှိုက်။ ပယောဇနံ။ကို။သ
 ယမေဝ။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာသည်ပင်။ ဝဇ္ဇတိ။တ္တံ။ တေသံပန။
 ရုဏ်တို့၏ကား။ (ရူပသိဒ္ဓိနှိုက်စပ်)။ပ။ယထာနူရူပဝသေန။ထိုထိုသို့သော
 ဥဒါဟရုဏ်အား လျော်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယံ။ အကြင်ကာရိယကို။

ဝါ။အကြင်ရုပ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ။၏။ တဉ္စ။ထိုကာရိယကိုလည်း။ ဝါ။ရုပ်ကိုလည်း။ကတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ပ။ ပရသ္မိံ။နောက်နှိုက်ဖြစ်သော။သရေ။သည်။ သဘိဝိ။သော်လည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ အာဂမံ။ကို။ အကတွာ။၍။ နိပါတာနံပန။ တို့၏ကား။ အနုကတ္တတ္တာစ။ များသောအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ စဂ္ဂဟဏဿစ။၏လည်း။နိပါတတ္တာစ။ကြောင့်လည်းကောင်း။ စဂ္ဂဟဏပ္ပယောဇနံ။ကို။ ဒဿန္တော။ ပြတော်မူလိုသောအရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည်။ မကာရဿပကာရေတိအာဒိံ။ကို။အာဟ။၏။ တတ္ထ။ထိုဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်။ စိရံပဝါသိံပုရိသံ။ သကအတ္တပ္ပသုတောသိယာ။ သုဂဒေါတိ။ ဟူ၍။ ဆေဒံ။ကို။ ကတွာ။၍။ ပုဗ္ဗရူပေ။ရှေးဖြစ်သော စိရံပဝါသိံ ဟူသောရုပ်နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။၏။ ဝဂ္ဂန္တံဝါဂ္ဂေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကောရံ။ကို။ ကတွာ။၍။ မကာရဿစ။၏လည်း။စဂ္ဂဟဏေန။ဖြင့်။ ပကာရံကတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ ဣတဒရသုပန။သကအတ္တပ္ပသုတော။သုဂဒေါဟူသောဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်ကား။ ပ။ တေနဝစဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်သာလျှင်။အတိပ္ပဂေါခေါတာဝါဘိအာဒိသုတ္တိုနှိုက်။ ဂကာရာဂမော။သည်။ ဟောတိ။၏။ ဣတိ။သို့။ ဒဠဗ္ဗံ။၏။ ဧဝံ။သို့။ ယသ္မိံယသ္မိံ။အကြင်အကြင်အက္ခရာကို။ အာဂမနဝသေန။ဖြင့်။ အာနိတေ။ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ယံယံရူပံ။ အကြင်အကြင်သို့သော ရုပ်သည်။ သိဇ္ဈတိ။၏။ တတ္ထတတ္ထ။ထိုထိုသို့သောရုပ်နှိုက်။ တံတံ။ထိုထိုသို့သောအက္ခရာကို။ အာနေတွာ။၍။ရူပသိဒ္ဓိ။ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။ သုဂတောတိဣန္ဒြိယရုပ်သည်လည်း။ ဣမိနာပိ။ ဤသုတ်နှိုက်စသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ သိဇ္ဈတိ။ ၏။ ဣတိဒိပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဟ။ဤသုတ်နှိုက်။ဝုတ္တံ။၏။ ။(ထင်ပြီ)။

(၃၆) ကွမိဩဗျဒ္ဓနေ။ ။ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။ အောက်သုတ်မှလိုက်သောဝါသဒ္ဓါသည်။ သဘိဝိ။ ရှိလျက်လည်း။ အတ္တပိသေသဿ။ ကွစတ္ထအားဖြင့် ကေရုပ်ဖြစ်သော အနက်အထူးကို။ ဥပလက္ခနံတော။ရသင့်သောကြောင့်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ကို။ ကတံ။၏။ တံ။ ထိုကွမိသဒ္ဓါ၏အနက်အထူးကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ကွစာ သဝဏ္ဏံသုတ္တေသုတ်၏အတွင်းနှိုက်။ ဝုတ္တမေ။ လျှင်တည်း။ (ဝါဂ္ဂဟဏသမ္ပန္နေသတိယေဘုယျေန ကေသေဝ ရူပန္ဒယံဟောတိ။ ကွမိတိ ဝုတ္တေပနယေဘုယျေန ကေသ္မိံ ဟောတိ။ ကေသ္မိံ နေဝဟောတိ။ ဟူသော စကား

ကို။ ဟောဋ္ဌာရတ္တမေဝဆိုသည်ဟုသိလေ)။ ပ။ ပုဗ္ဗရူပေ။ ရှေးဖြစ်သော
 အတိဗ္ဗခေါဟူသောရုပ်ရှိက်။ ပ။ အနန္တရသုတ္တေ။ ရှိက်။ စဂ္ဂဟဏေန။
 ဖြင့်။ ဂကာရာဂမံ။ ကို။ ကတွာ။ ချံ။ သာဓေတိဝိယ။ ကဲ့သို့။ ဩကာရာဂမံ
 ဝိ။ ကိုလည်း။ ကတွာ။ ချံ။ သာဓေတုံ။ ဌာ။ သက္ကာနနူ။ တတ်ကောင်းသည်
 မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့တတ်ကောင်းလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ပုန။
 တဘနံ။ သုတ္တံ။ ကွမိဩဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ အဓိတံ။ ရှုတ်အပ်သနည်း။ ဣတိ
 အယံ စောဒနာ။ တည်း။ ပယောဇနန္တရသမ္ဘဝတော။ အကျိုး ထူး၏
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ပုန။ တဘနံ။ သုတ္တံ။ ကွမိဩဗျဉ္ဇနေသုတ်ကို။ အဓိ
 တံ။ ၏။ (ဤပယောဇနန္တရသမ္ဘဝတောဟိတ်ကို အကျယ်ချဲ့၍ ထင်စွာပြု
 လိုရကား။ တထာဟိစသည်ကိုမိန့်)။ တထာတံဝဇနံ။ ကို။ ဟိဝိတ္ထာရေ
 မိ။ အံ။ တတ္ထ။ ထိုယဝမဒနတရလာစာဂမာသုတ်ရှိက်။ သရော။ သည်။
 နိမိတ္တံ။ တည်း။ ဣဓပန။ ဤကွမိဩဗျဉ္ဇနေသုတ်၌ကား။ ဗျဉ္ဇနမေဝ။ သည်
 လျှင်။ နိမိတ္တံ။ တည်း။ တံ။ ထိုယဝမဒနတရလာစာဂမာ ဟူသောသုတ်
 ကို။ ဝါတ္ထဝသေန။ ဝါသဒ္ဓါ၏အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဟိတံ။ စီရင်
 အပ်၏။ တေန။ ကြောင့်။ ယထယိဒံ။ ယထာဣဒန္တိ။ ၍။ ရူပဒ္ဓယံဝိ။ သည်
 လည်း။ ဟောတိ။ ၏။ ဣဒံ ပန။ ကိုကား။ ကွစတ္ထဝသေန။ ကွမိသဒ္ဓါ၏
 အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဟိတံ။ ၏။ တေန။ ကြောင့်။ ယတ္ထ။ အကြင်ရုပ်
 ၌။ ဩကာရာဂမော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တတ္ထ။ ထိုရုပ်ရှိက်။ ဩကာရာ
 ဂမနံ။ သည်။ နိယတံ။ ၏။ ကတ္တဝိပန။ အချို့သောဥဒါဟရုဏ်ရှိက်။ ဩ
 ကာရာဂမော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ သဗ္ဗိဒါဝိ။ အချင်းခပ်သိမ်းလည်း။
 နဟောတိ။ မဖြစ်။ အဝိစ။ တနည်းဆိုဦးအံ။ တတ္ထ။ ထိုယဝမဒန သုတ်၌။
 ယဝါဒိနံ။ တို့၏။ ဗျဉ္ဇနတ္ထာ။ ကြောင့်။ စဂ္ဂဟဏေနာဝိ။ ဖြင့်လည်း။ ဗျဉ္ဇနာ
 ဂမာ။ ဗျည်း၏လာခြင်းတို့သည်။ ဗျဉ္ဇနာဒေသာ။ ဗျည်းအပြု တို့သည်။
 ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ဌာ။ သက္ကာ။ ၏။ ပန။ ထင်စွာဆိုဦးအံ။
 မဟာဋ္ဌသေန။ များသောဘောဇဉ်ကိုစားသော။ ပုရိသေန။ သည်။ ဥပနိတံ။
 ဆောင်အပ်သော။ တတ္ထံ။ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ။ စားပြီး၍။ အစရဿဝ။
 ဘောဇဉ်ကို စားသောကာလ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပုန။ တဘနံ။ အညံဝိ
 ဟောတုတိ။ ၍။ ဝုတ္တေ။ သာမညဆိုသည်ရှိသော်။ အညသဒ္ဓေါ။ သည်။
 သာမညဝသေန။ ဖြင့်။ ကိဉ္စာဝိပဝတ္တော။ ရှင့်။ ဇာထာဝိ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်
 လည်း။ တင်္ဂဏာနုရူပဝသေန။ ထိုစားသောဇဏအား လျော်သည်၏အ

စွမ်းအားဖြင့်။ ဘတ္တန္တိ။ ခြံ။ ဝိညာယတိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ တူ။
 ဣဒံသမ္ပဒံ။ ဤသို့ဥပမာဥပမေယျ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဠိဗ္ဗံ။ ။ 'ဤတွင်
 မဟာဠာယသေနပုရိသေနဟု များသော စာတို့နှိုက်ရှိ၏။ မဟန္တံဘောဇနံ
 ဃာသတိအဒတိတိမဟာဠာယသော ဟူ၍လည်းကောင်း။ မဟန္တောဃသော
 ဘုဉ္ဇနံယဿသောတိမဟာဠာယသော ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုသောအနက်
 ကိုထောက်၍။ မဟာဠာယသေနရှိသောပါဌ်ကိုသာ အမှန်မှတ်ရာ၏။ ။
 အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ။

(၃၇) နိဂ္ဂဟိတဉ္စ။ ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ နည်း။ သရသ္မိဝိဝါ။
 သရ သည်လည်း ကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေဝိဝါ။ ဗျည်းသည်လည်း ကောင်း။
 ဗရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ တည်း။ ရေ။ သောသရသ္မိဝါ။ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေဝိဝါ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကွမိ။ နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိ
 တာဂမော။ သည်။ ဟောတိ။ ။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ဌာ။ ဥတ္တတေ။ ။ ပ။ သရာ
 ဂမကွမိဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏာနံ။ သရာသဒ္ဓါ။ အာဂမသဒ္ဓါ။ ကွမိ သဒ္ဓါ။ ဗျဉ္ဇန
 သဒ္ဓါတို့၏။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။ လ။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။
 ဗျဉ္ဇနေတိဗဒေ။ ဗျဉ္ဇနေ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဝတ္တမာနေဝိ။ လိုက်လျက်
 လည်း။ သရေတိပဒံ။ သည်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝတ္တတေ။ လိုက်သနည်း။
 ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ အဓိကတတ္တာ။ မိမိ၏အရာဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဝါ။ အလွန်ပြုအပ်သောကြောင့်။ ဝါ။ အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာ
 သည်ငင်တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သရေတိပဒံ။ သည်။ ဝတ္တ
 တေ။ လိုက်ပြန်၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ကွမိလောပန္တိတ္ထေဝိ။ သို့လည်း။
 သရေဂဟဏံ။ သည်။ ဝတ္တတေ။ ။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ ပေ။ ဤ
 သို့သရသဒ္ဓါလိုက်သည်။ ဟောတု။ စေ။ သရေဂဟဏေ။ သည်။ ဝတ္တမာ
 နေဝိ။ လည်း။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝတ္တတေ။ နည်း။ ဣတိ
 စောဒနာ။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ။ ဗျဉ္ဇနတ္တာ။ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနာဂမာ နန္တရံ။
 ဗျဉ္ဇနာဂမဖြစ်သော ယဝမဒနတရလာစာ ဂမာသုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်။
 ကဘွာ။ ။ ဝတ္တဗ္ဗေဝိ။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကိုဆိုအပ်လျက်လည်း။ ကွမိဩ
 ဗျဉ္ဇနေတိဣမဿ။ သုတ်၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်။ ဥစ္စာရဏံ။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို
 ရွတ်ခြင်းသည်။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏာနုဝတ္တနတ္တံ။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါကို လိုက်စေခြင်း
 အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ အနု
 ဝတ္တတိ။ ။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ တည်း။ ကွမိ ဩဗျဉ္ဇနေတိ ဣ

စွမ်းအားဖြင့်။ ဘက္ကန္တိ။ ခြံ။ ဝိညာယတိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ တူ။
 ဣဒံသမ္ပဒံ။ ဤသို့ဥပမာဥပမေယျ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဠိဗ္ဗံ။ ဤ။ ။ 'ဤတွင်
 မဟာဠာယသေနပုရိသေနဟု များသော စာတို့နှိုက်ရှိ၏။ မဟာန္တဘောဇနံ
 ဃာသတိအဒတိတိမဟာဠာယသော ဟူ၍လည်းကောင်း။ မဟာန္တဘောဇနံ
 ဘုဉ္ဇနံယဿသောတိမဟာဠာယသော ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုသောအနက်
 ကိုထောက်၍။ မဟာဠာယသေနရှိသောပါဌ်ကိုသာ အမှန်မှတ်ရာ၏။ ။
 အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ။

(၃၇) နိဂ္ဂဟိတဉ္စ။ ။ ကိမတ္ထမိဒရစ္စတေ။ နည်း။ သရတ္ထိဝိဝါ။
 သရ သည်လည်း ကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေဝိဝါ။ ဗျည်းသည်လည်း ကောင်း။
 ဗရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ တည်း။ ရေ။ သောသရတ္ထိဝါ။ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေဝိဝါ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကွမိ။ နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိ
 တာဂမော။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥတ္တတေ။ ဤ။ ပ။ သရာ
 ဂမကွမိဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏာနံ။ သရာသဒ္ဓါ။ အာဂမသဒ္ဓါ။ ကွမိ သဒ္ဓါ။ ဗျဉ္ဇန
 သဒ္ဓါတို့၏။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။ လ။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။
 ဗျဉ္ဇနေတိဗဒေ။ ဗျဉ္ဇနေ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဝတ္တမာနေဝိ။ လိုက်လျက်
 လည်း။ သရေတိပဒံ။ သည်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝတ္တတေ။ လိုက်သနည်း။
 ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ အဓိကတတ္တာ။ မိမိ၏အရာဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဝါ။ အလွန်ပြုအပ်သောကြောင့်။ ဝါ။ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာ
 သည်ငင်တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သရေတိပဒံ။ သည်။ ဝတ္တ
 တေ။ လိုက်ပြန်၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ကွမိလောပန္တိဇ္ဈေဝိ။ သို့လည်း။
 သရေဂဟဏံ။ သည်။ ဝတ္တတေ။ ဤ။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ ဖေ။ ဤ
 သို့သရသဒ္ဓါလိုက်သည်။ ဟောတု။ စေ။ သရေဂဟဏေ။ သည်။ ဝတ္တမာ
 နေဝိ။ လည်း။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝတ္တတေ။ နည်း။ ဣတိ
 စောဒနာ။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ဤ။ ဗျဉ္ဇနတ္တာ။ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနာဂမာ နန္တရံ။
 ဗျဉ္ဇနာဂမဖြစ်သော ယဝမဒနတရလာစာ ဂမာသုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်။
 ကသ္မာ။ ဤ။ ဝတ္တဇ္ဈေဝိ။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကိုဆိုအပ်လျက်လည်း။ ကွမိဩ
 ဗျဉ္ဇနေတိဣမဿ။ သုတ်၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်။ ဥစ္စာရဏံ။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို
 ရွတ်ခြင်းသည်။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏာနုဝတ္တနတ္ထံ။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါကို လိုက်စေခြင်း
 အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဤ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ အနု
 ဝတ္တတိ။ ဤ။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ တည်း။ ကွမိ ဩဗျဉ္ဇနေတိ ဣ

သောစက္ခုဥပါဒိဟူသောရုပ်ရှိက်။ သရေ။သည်။ ပရေ။ကြောင့်။ သေ
သေသု။ ကြွင်းသောရုပ်တို့ရှိက်။ ဗုဒ္ဓနေသု။ တို့သည်။ ငရေသု။ နှောင်း
ကုန်သောကြောင့်။ ဣမိနာ။ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိအာဂမံ။ကို။ ကတွာ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။
ကို။ ဝေဒိတဋ္ဌာ။၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ ဧတ္ထ။ ဤရုပ်တွင်။ လ။ အဝံသိ
ရောတိဣဒံပန။ရုပ်သည်။ (ဘဝိတဗ္ဗံရှိက်စပ်)။ ယသ။ အကြင်သူအား။
အဝနတံ။ အောက်သို့ညွတ်သော။ သိရော။ ဦးခေါင်းသည်။ အတ္ထိ။ ၏။
ဣတိတာသ္မာ။ကြောင့်။ သော။ထိုသူသည်။ အဝနတသိရော။မည်၏။ ဣတိ။
သို့။ ဝတ္တဗ္ဗေ။လျက်။ လ။နကာရတကာရသ္မိံ။ကို။ သုတ္တေ။သော်။ အဝသိ
ရောတိ။၍။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ၏။ ယာဝပ္ပိဓာတိဣဒံပန။ သည်။ နိပါတဿ။
ယာဝဟူသောနိပါတ်ပုဒ်ကို။ ယာဝဓိဓာတိ။၍။ ပဋိတတ္တာ။ ရှုတ်အပ်
သောကြောင့်။ ယာဝဓိဓာတိ။၍။ ဘဝိတဗ္ဗံ။၏။ င။ ပုရိမာသဒ္ဓံ။ကို။ ပုလ္လိင်
မိဝ။ပုလ္လိင်ကဲ့သို့။ ကတွာ။၍။ အာပစ္စယာဘာဝေ။ အာပစ္စည်းမရှိသည်
ကို။ ကတေ။သော်။ လ။ အဏုစ။အငယ်လည်း။ ထုလဉ္စ။ အကြီးလည်း။
ဣတိ။သို့။ လ။ပုဗ္ဗံ။ရှေးဦးစွာ။ ဂစ္ဆတိပဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထေ။ ရှိက်။
လ။ ဗာဓုဒိပက္ခေပေန။ ဗာဓုဒိ ဂိုဏ်းရှိက် ထည့်သဖြင့်။ ဝုဒ္ဓိမ္ပိ။ကို။ အ
ကတေ။မပြုဘဲလျက်။ ဝါ။ အပစ္စယေ။ကြောင့်။ ရူပံ။သည်။ သိဇ္ဈတိ။၏။
ဣတိတာသ္မာ။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ။၍။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ၏။ လ။ နိပါတာနံ
ပန။တို့၏ကား။ အနေကတ္တတ္တာစ။ များသောအနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်း ကောင်း။ စသဒ္ဓဿ။ ၏။ နိပါတတ္တာစ။ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ တပ္ပလံ။ ထိုစသဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို။ ဒဿန္တော။၍။ စဂ္ဂဟ
ဏေန။ လ။ အာဒိ။ကို။ အာဟ။၏။ တတ္ထ။ထိုစသဒ္ဓါ၏ အကျိုးဖြစ်သော
ရှုပ်ရှိက်။ ပစ္စေဿတိတိဣဒံပနရူပံ။ ရုပ်သည်ကား။ ဝိစ။ ဝိစသဒ္ဓါသည်။
ဝိဝေစနေ။ ခမိတ်ခြင်းအနက်ရှိက်။ ဝတ္တတိ၏။ ဣစ္စေတဿ။ လ။ ဘ
ဝိဿန္တိပစ္စယံ။ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်ကို။ ကတွာ။ လ။ တဿ။ထိုဿတိဝိ
ဘတ်၏လည်း။ လ။ တေဟိ။ ထိုဟိယုတ္တနိသတ္တမိပစ္စမိဝတ္တမာနိဝိဘတ်
တို့မှ။ အညေ။ တပါးကုန်သောဝိဘတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဓာတုကာ။ သဗ္ဗ
ဓာတ်ဝိဘတ် မည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ။ ကုန်။ ဣတိတာသ္မာ။ ကြောင့်။
အသဗ္ဗဓာတုကာ။ဟို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ အသဗ္ဗဓာတု
ကတ္တံ။ကို။ အာဂမ္မံစွဲ၍။ လ။ပကာရေ။ကို။ ကတေ။သော်။ သိဇ္ဈတိ။၏။
ဣတရံ။ ဝိစ္စေဿတိ ဟူသော ရုပ်သည်။ ကုစိဂ္ဂဟဏာ ဖလံ။ အကျိုး

တည်း။ ။အနက်။ (နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်နှိုက်။ သရေ။ အာဂမ။ ကွမိသဒ္ဓါ
 တို့လိုက်သောကြောင့် ဟူသောဟိတ်ကို အသို့မူ၍ ဆိုသင့်အံ့နည်းဟု
 စောဒနာလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္စနေတိဝတ္တမာနေပိသရေဘိကဿ ဝတ္တတေ
 ဣတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကွမိဩဗျဉ္စနေသုတ်က ဗျဉ္စနသဒ္ဓါ လိုက်ပြီး
 မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်ကြောင့် မဒါသရေသုတ်က သရေသဒ္ဓါလိုက်
 ပြန်သနည်း။ ကွမိဩဗျဉ္စနေကိုမြင်၍ သရေသဒ္ဓါမလိုက်သကဲ့သို့။ ဤနှိုက်
 လည်းလိုက်သော ဗျဉ္စနေသဒ္ဓါကိုမြင်၍ သရေသဒ္ဓါ မလိုက်ကောင်းသည်
 မဟုတ်တုံလောဟုစောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား၊ အဓိကတတ္တာ။ လ။
 ဝတ္တတေဣတိမိန့်။ ကား။ သရေနှောင်းသောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်လာသင့်
 သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ အလွန်လျှင် ပြုအပ်သောကြောင့်။
 ဝါ။ ကစ္စည်းဆရာ ငင်တော် မူအပ်သောကြောင့်။ သရေသဒ္ဓါလိုက်
 သည်သာဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုစကားသည်မှန်၏။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို
 မဆိုထားဘိဦး။ နေံကွမိလောပံသုတ်သို့သော်လည်းသရေသဒ္ဓါလိုက်
 သေးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဆိုပြီးသောအကြောင်းဖြင့်သရေသဒ္ဓါသည်
 လိုက်တန်စေ။ ဗျဉ္စနေသဒ္ဓါကား အသို့မူ၍ လိုက်သင့်အံ့နည်းဟု စော
 ဒနာလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေဟောတု။ လ။ဝတ္တတေဣတိမိန့်။ ကား။ သရာ
 ပကတိဗျဉ္စနေဟူသော ရှေးသုတ်က ဗျဉ္စနေသဒ္ဓါသည်။ ဒိဃံ၊ ရသံစ
 သောသုတ်တို့သို့ လိုက်သောကြောင့် သရေကွမိက သရေ မလိုက်သ
 ကဲ့သို့ဤနှိုက်လည်း မဒါသရေဟူသော ရှေးသုတ်က သရေသဒ္ဓါလိုက်
 သောကြောင့် ကွမိဩဗျဉ္စနေ သုတ်က ဗျဉ္စနေ သဒ္ဓါ မလိုက်ရာသည်
 မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် သရေသဒ္ဓါ လိုက်လျက် ဗျဉ္စနေသဒ္ဓါ
 လိုက်ပြန်သနည်းဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ဓ။
 တဿမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်နှိုက် နိဂ္ဂဟိတ်၏ဗျည်းဖြစ်
 သောကြောင့် ဗျဉ္စနာဂမ ဖြစ်သော ယဝမဒန သုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်
 ဤနိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို ဆိုအပ် ဆိုကောင်းလျက် ကွမိဩဗျဉ္စနေသုတ်
 ၏အခြားမဲ့နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို ရွတ်ခြင်းသည် ဗျဉ္စနသဒ္ဓါလိုက်
 ခြင်းအကျိုးရှိသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုကြောင့် ဗျဉ္စနသဒ္ဓါ လိုက်သည်
 ဟူလေ။ ။ကွမိဩဗျဉ္စနေသုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စ သုတ်ကို
 ရွတ်သောကြောင့် ဗျဉ္စနေသဒ္ဓါလိုက်ခြင်း အကျိုးရှိ၏ဟူသော စကား
 သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာပြန်လိုသည်ဖြစ်၏။ နနုကွမိ။

လ။ သက္ကာဝိညာတုန္တိ မိန့်။ ကား။ ကွမိဩဗုဉ္ဇနေသုတ်၏ အခြားမဲ့
 နှိုက်ဆိုသောကြောင့် ဗုဉ္ဇနေသဒ္ဓါလိုက်ခြင်း အကျိုးရှိသည်ဖြစ်သော်။
 ၎င်းအခြားမဲ့နှိုက်ဆိုသောကြောင့် ကွမိသဒ္ဓါလိုက်ခြင်း အကျိုးလည်း
 ရှိသည်ဟု သိအပ်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော။ အခြားမဲ့နှိုက် ဆို
 သောကြောင့် ဗုဉ္ဇနေသဒ္ဓါလိုက်၏ ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍
 သင့်အံ့နည်းဟုစောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ နသက္ကာဝသည်ကိုမိန့်။
 ကား။ သိခြင်းဌာမတတ်ကောင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် ကွမိ
 သဒ္ဓါလိုက်ခြင်းအကျိုးကို အလိုရှိမူ။ ဗုဉ္ဇနဝိဓိသုတ်၊ သရဝိဓိသုတ်တို့ကို
 မရောမရှက်စေမူ၍ သရနောင်းသောကြောင့်လောသော ဗုဉ္ဇနာဂမ၊ နိဂ္ဂဟိ
 တာဂမသုတ်တို့ကိုသာသက်သက်ပြု၍။ ကွမိနိဂ္ဂဟိတဉ္စဆိုပြီးမှ ဩဗုဉ္ဇ
 နေဟု ဗျည်းသက်သက်ကို စီရင်သော သုတ်တို့၏နောက်မှ ဆိုရာ၏။
 ထိုသို့နောက်ဆိုအပ်လျက်လည်း မဆိုမူ၍ ကွမိဩဗုဉ္ဇနေသုတ်၏ အ
 ခြားမဲ့နှိုက် ဤနိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို ဆိုခြင်းသည် ဗျည်းကိုငင်ခြင်းအကျိုး
 ရှိသည်သာဟု သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်ယူအပ်၏ဟု ဖြေသည်။ ။ဤနိဂ္ဂဟိ
 တဉ္စသုတ်သို့ သရေသဒ္ဓါလိုက်၏ ဟူသော စကားကိုမနာခံလို၍ စော
 ဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ နနုသရေဂဟဏဿ။ ပ။ သက္ကာ
 ဝိညာတုန္တိမိန့်။ပါဌ်လျှောက်ဆို။ ။ဖြေလိုရကား။ နသက္ကာဝသည်ကို
 မိန့်။ ကား။ သရနောင်းသောကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတာဂမ ထင်ရကား။ ဤ
 နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်ကို။ မဏ္ဍု။ကဂတိက အစွမ်းဖြင့်လည်း လွန်၍လိုက်ရာ
 ၏ဟုသိခြင်းဌာမတတ်ကောင်းဟုဖြေလေ။ ။အဓိပ္ပါယ်)။

(၃၇) ကွမိလောပံ။ ။ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ နည်း။ လ။ ဣတိဉာ
 ပနတ္ထံ။ဌာ။ ဥစ္စတေ။၏။ (ဗဒန္တေ။ အတ္ထသံဝဏ္ဏာ။ ရုပ်ထင်ပြီ)။ နိဂ္ဂဟိ
 တဉ္စတိဣမဿ။ သို့။ သရေဂဟဏဉ္စ။ သည်လည်းကောင်း။ ဗုဉ္ဇနေ
 ဂဟဏဉ္စ။ သည်လည်းကောင်း။ ဝတ္တမာနံဝိယ။လိုက်သကဲ့သို့။ ဣဟ။ဤ
 ကွမိလောပံဟူသောသုတ်သို့။ သရေဂဟဏေ။ သည်လည်းကောင်း။
 ဗုဉ္ဇနေဂဟဏေ။ သည်လည်းကောင်း။ ဝတ္တမာနေ။ လိုက် သော
 ကြောင့်။ ဝါ။လိုက်သည်ရှိသော်။ သရေဝါ။သည်လည်းကောင်း။ ဗုဉ္ဇ
 နေဝါ။ သည်လည်းကောင်း။ ပရေ။ နှောင်းသော ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတံ။
 သည်။ကွမိ။နှိုက်။ လောပံ။သို့။ပဗ္ဗေတိ။၏။ ဣတိအတ္ထဿ။၏။ သမ္ဘဝ
 တော။ကြောင့်။ ဗုဉ္ဇနေစေတိသုတ္တေ။သည်။ အသတိဝိ။ သော်လည်း။ အ

နေနေဝ။ ဤကွပ်သောပံ သုတ်ဖြင့် သာလျှင်။ သိဇ္ဈတိနန။ ပြီးသည်
မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ သိဇ္ဈတိ။ ပြီး၏။ ဧဝံသန္တပိ။ ဤသို့
ကွပ်သောပံသုတ်ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတလောပ ပြီးသော်လည်း။ ကွပ်ဩဗျဉ္ဇနေ
တိဇ္ဈတော၊ ဖှ။ ဗျဉ္ဇနေဂဟဏေ။ သည်။ ဝတ္တမာနေ။ လိုက်သည်ရှိသော်။
ဩဂဟဏံပိ။ သည်လည်း။ ကာရိနော။ ဤ။ အဘာဝါ။ ကြောင့်။ ဝတ္တ
တေ။ လိုက်ရာ၏။ ဣတိသန္ဓေဟော။ သည်။ ဇာယေယျ။ ၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့
ယုံမှားဖြစ်ရာသောကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့ဖြစ်ရာသော ယုံမှား
ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ တတော။ ထိုကွပ်ဩဗျဉ္ဇနေ ဟူသောသုတ်မှ။ ဗျဉ္ဇ
နေဂဟဏံ။ ကို။ အနိစ္ဆိတံ။ မလိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ကွပ်ဂဟ
ဏေ။ ကွပ်ဩဗျဉ္ဇနေသုတ်က လိုက်သော ကွပ်သဒ္ဓါသည်။ သတိပ။ ရှိ
လျက်လည်း။ ပုန။ တဘနံ။ ကွပ်ဂဟဏကရဏန္တိ။ ကွပ်သဒ္ဓါကိုပြုခြင်း
သည်လည်း။ တဒတ္ထံဧဝ။ ထိုဩအက္ခရာလည်း လိုက်ရာ၏ ဟူသော
ယုံမှားခြင်းကိုနစ်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအ
ယံပရိဟာရော။ တည်း။ အနန္တရေ။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော နိဂ္ဂဟိတဉ္စသုတ်
နှိုက်။ ဝုတ္တံ။ သော။ နိဂ္ဂဟိတဂဟဏမေဝ။ ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံနန။
ယူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ နိယမာဘာဝါ။
အခြားမဲ့ဖြစ်သော နီးသော သုတ်နှိုက် ဆိုအပ်ကုန်သော ကာရိကာရိ
ယတို့ကိုသာ ယူအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အ
နန္တရိကာနံ။ တသုတ်ခြားနှစ်သုတ်ခြားစသည်နှိုက်ဖြစ်ကုန်သော။ ကာရိ
ယကာရိနံပိ။ တို့၏လည်း။ ဝါ။ တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတသမ္ဘဝါစ။ ယူခြင်း၏
ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ။ နိယမာဘာဝါ။ အနီးနှိုက်ဆို
သည်ကိုသာ ယူအပ်၏ဟု ကစည်းဆရာ ပြုအပ်သော အမှတ်၏ ဧရှိ
သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အနန္တရိကာနံ။ အဝေး၌ တည်ကုန်သော။
ကာရိယကာရိနံပိ။ တို့ကို လည်း။ ဂဟိတသမ္ဘဝါစ။ ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ နိဂ္ဂဟိတမေဝ။ ကိုသာလျှင်။ နဂဟေတဗ္ဗံ။ အင်။ ဣတိအယံ
ပရိဟာရော။ တထာတံဝစနံ။ ကို။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ အံ။ သိမ္ဘဝါတိဇ္ဈေ။
နှိုက်။ န္တုဿ။ န္တုပစ္စည်း၏။ အန္တုဿ။ အစိတ်ဖြစ်သောဥအက္ခရာ၏။
အတ္ထံ။ အအဖြစ်ကို။ ကတွာ။ ဤ။ ပုန။ တဘနံ။ အဂ္ဂိဿိနိတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။
အဂ္ဂိဿ။ အဂ္ဂိသဒ္ဓါ၏။ အန္တုဿ။ အစိတ်ဖြစ်သော ဣအက္ခရာ၏။ ဣနံ။
ဣနိကို။ ကတွာ။ ဤ။ ယောသ္မကတရသောဈောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ အနန္တ

ရေ။ အနီးဖြစ်သော အဂ္ဂိသိနိသုတ်နှိုက်။ ဂုတ္တံ။ သော။ ဣနိ။ ကို။ ထ
 ပေတွာ။ ချံ။ အနန္တရိကမ္ပိ။ ဣနိအပြုကိုစီရင်သော အဂ္ဂိသိနိသုတ်ခြား
 ဖြစ်သော။ အတ္တံ။ ပဉ္စာဒိနမတ္တံသုတ်နှိုက် အအပြုဟူသော ကာရိယ
 ကို။ ဝိဟိတံ။ စီရင်အပ်၏။ တထာ။ ထိုမှတပါးလည်း။ သွာဟိတ္ထိနံမှာ
 ဘိမ္ဘိဝါတိသုတ္တံ။ ကို။ ဝတွာ။ ချံ။ သုဟိသုကာရောဇေ။ သဗ္ဗနာမာနံနံမ္ဘိဝ။
 အတောနေန။ သော။ သောဝါတိစ။ ဟူချံ။ ဝတွာ။ ချံ။ ပုန။ တဘနံ။ ဒီဗော
 ရေဟိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ အနန္တရေ။ အနီးဖြစ်သော အတောနေန စသော
 သုတ်နှိုက်။ ဂုတ္တနာဝစနာဒိနိ။ ဘို့ကို။ ထပေတွာ။ ချံ။ သွာဟိတ္ထိနံမှာဘိမ္ဘိဝါ
 တိဣတော။ သုတ်မှ။ သွာဝစနံ။ ကို။ အာနေတွာ။ ချံ။ တဿ။ ထိုသွာဝ
 ဘတ်၏။ သောအာဒေသောစ။ ကိုလည်း။ ဂုတ္တော။ ၏။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ အ
 နန္တရိကာနမ္ပိ။ ကုန်သော။ ကာရိယကာရိနံ။ တို့၏။ ဝါ။ တို့ကို။ ဂဟဏ
 သမ္ဘာ။ ကြောင့်။ ဩဂဟဏံအပိ။ လ။ မနိန္ဒိတန္တိ။ ချံ။ ယံဝစနံ။ ကို။
 ဂုတ္တံ။ ၏။ တံဝစနံ။ သည်။ သုဂုတ္တံ။ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကား
 တည်း။ ပရေ။ နှောင်းသော။ သရေ။ ကြောင့်။ ဩကာရော။ ကွပ်ဩ
 ဗျဉ္စနေသုတ်မှလိုက်သော ဩအက္ခရာသည်။ ကွပ်။ နှိုက်။ လောပံ။ သို့။
 ပပွေဘိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ အက္ခေ။ ကွပ်လောပံသုတ်၏အနက်သည်။ သတိ။
 သေဝ်။ သရာသရေလောပန္တိဣမိနာဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ သိဣနတော။ ဩ
 အက္ခရာကြေခြင်း၏ ပြီးရာသောကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤကွပ်လောပံဟူ
 သောသုတ်သည်။ နိရတ္ထကံဝိယ။ သို့။ ဒိဿတိနန္တံ။ ထင်သည် မဟုတ်
 လော။ ဣတိအသံစောဒနာ။ ပဇေ။ သော။ ဩကာရေယေဝ။ ကြောင့်
 သာလျှင်။ တေန။ ထိုသရာသရေလောပံသုတ်ဖြင့်။ ဩကာရဿ။ ၏။
 ဧဗောပေါ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဣတရေသု။ ဩအက္ခရာမှ တပါးကုန်
 သော။ ပရဘူတေသု။ နောက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော အလုံးစုံသောသရတို့
 သည်။ သန္တေသု။ ရှိကုန်သော်ကား။ ဝါပရောအသရူပါတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။
 ပရသရာနံယေဝ။ တို့၏သာလျှင်။ လောပေါ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။
 တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံ။ ထိုရှေးသရနောက်သရကြေခြင်းကို။ နိဝတ္တေတွာ။
 ချံ။ ပရဘူတေသု။ နောက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗသရေသုင်။ အလုံးစုံ
 ကုန်သောသရတို့သည်လည်း။ သန္တေသု။ သေဝ်။ ဝါ။ ပရဘူတေသု။ ကုန်
 သော။ သဗ္ဗသရေသု။ တို့ဘွင်။ ဩကာရသောပနတ္တံ။ ကွပ်လောပံသုတ်
 ဖြင့်ဩအက္ခရာကြေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။

ဌာ။ သက္ကဏေယျတ္တာ။ ကြောင့်။ နိရတ္တကံ။ သည်။ န။ မဟုတ်။ သာတ္ထကံ။ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိပရိဟာရော။ ဝါပရောအသရူပါတိ။ ချီ။ ဂုတ္တတ္တာ။ အသရူပါသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်၍ဆိုသောကြောင့်လျှင်။ ဝါ။ အသရူပါသာမညဖြင့် ဆိုသောကြောင့်လျှင်။ ပရသရာနံ။ ဩအက္ခရာမှနောက်ဖြစ်ကုန်သော သရတို့၏။ လောပေါ။ သည်။ ဟောတိယေဝနန။ ဖြစ်ကောင်းသည်သာ မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တဗ္ဗိသယဘူတာနံ။ ထိုဝါပရောအသရူပါသုတ်၏အရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဩကာရတော။ ဩအက္ခရာမှ။ အညေသမ္ပိ။ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသရူပသရာနံ။ အသရူပသရချနစ်လုံးတို့၏။ သမ္ဘဝါ။ ထင်ရှား ရှိသောကြောင့်။ လောပေါ။ သည်။ နဟောတိယေဝ။ လျှင်တည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ ဝါပရော အသရူပါတိဇ္ဇဒံ။ သုတ်သည်။ ယတ္ထ။ အကြင်ပြုယှက်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ နပဝိဋ္ဌံ။ မဝင်။ တတ္ထ။ ထိုပြုယှက်နှိုက်။ သရာသရေလောပန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ လောပဿ။ ၏။ သိတ္တနတောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ။ ကွမိလောပံဟူသောဤသုတ်ဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောပြုယှက်တို့နှိုက်။ နအဓိပ္ပေတက္ကာစ။ ဩအက္ခရာကြေခြင်းကို မလိုအပ် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမဿ။ ဤကွမိလောပံဟူသောသုတ်ကို။ ဝစနံ။ သည်။ နိရတ္တကံနန။ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဝါဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ ဧကဿ။ တခုသော ဥဒါဟရဏ်၏။ ရူပဒွယပ္ပဇ္ဇနတောစ။ ဒွိရုပ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုဒွိရုပ်ဖြစ်ခြင်းကို ကွမိသဒ္ဓါဖြင့် နစ်စေခြင်းဌာ။ ဣဒံ။ ဤကွမိလောပံသုတ်ကို။ ဂုတ္တံ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ဌာ။ သက္ကဏေယျတ္တာ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိရတ္တကံ။ သည်။ န။ မဟုတ်။ သာတ္ထကံ။ တည်း။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ တည်း။ ဧဝံသန္တေဝိ။ ဤရုပ်ကို နစ်စေခြင်းဌာ ကွမိလောပံသုတ်ကို ဆိုအပ်၏ဟုသိခြင်းဌာ တတ်ကောင်းသော်လည်း။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ဩကာရဿ။ ၏။ ဝမောဒုဒန္တံ။ နန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝကာရာဒေသဿ။ ဝအပြုကို။ ဂုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ။ သည်။ နိရတ္တကံနန။ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တဿ။ ထိုဝမောဒုဒန္တာနံသုတ်၏။ အနိစ္စတ္တာစ။ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အန္တဘူတဿေဝ။ အစိတ်ဖြစ်သောဩအက္ခရာ

ကိုသာလျှင်။ တေန။ ထိုဝမောဒန္တာနံဟူသောသုတ်ဖြင့်။ ဝိဟိတတ္တာ
 စ။ စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိရတ္တကံ။ သည်။
 န။ မဟုတ်။ သာတ္တကံ။ တည်း။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ ဩအဝသရေ
 တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ တဿ။ ထိုဩအက္ခရာ
 ၏။ အဝါဒေသဿ။ ကို။ ဝတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်သည်။ နိရတ္တကံ
 နနု။ လော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တေန။ ထိုဩအဝသရေဟူသောသုတ်
 ဖြင့်။ ဓာတွာဓိကာရေ။ ဓာတ်၏အရာရှိက်။ ဝိဟိတတ္တာ။ ကြောင့်။ တံပိ။
 ထိုဝကားကိုလည်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ အဝိစ။ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဗုဒ္ဓနဂ္ဂ
 ဟဏသာပိ။ ၏လည်း။ ဣဟ။ ဤသုတ်သို့။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။
 ဗုဒ္ဓနေသည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ ဩကာရဿ။ ၏။ လောပတ္တံ။
 ကြေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိပိ။ လည်း။ မန္တံ။ ဌာ။ သက္ကာ
 ဏေယျတ္တာ။ ကြောင့်။ နိရတ္တကံ။ သည်သာလျှင်။ န။ မဟုတ်။ သာတ္တ
 ကံ။ ၏။ တဿ။ ကြောင့်။ ဩဂဟဏာပဂမကရဏတ္တံ။ ဩသဒ္ဓါကို
 လိုက်ခြင်းမှကင်းခြင်းကိုပြုခြင်းငှာ။ တတော။ ထိုကွမ်ဩဗုဒ္ဓနေသုတ်
 မှ။ ဗုဒ္ဓနဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ အနိစ္ဆိတံ။ မလိုအပ်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာ
 ရော။ မဒါသရေတိဣတော။ မဒါသရေဟူသော ဤသုတ်မှ။ သရေဂဟ
 ဏေ။ သည်။ ဝတ္တမာနေပိ။ လိုက်သော်လည်း။ ကာရိနေ။ နိဂ္ဂဟိတံဟူ
 သောကာရိ၏။ အဘာဝါ။ ကြောင့်။ မဒါဂဟဏမ္ပိ။ သည်လည်း။ ဝတ္တ
 တေ။ ၏။ ဣတိဝိညာတုံ။ ဌာ။ သက္ကာနနု။ လော။ ဣတိအယံစောဒနာ။
 နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ မဒါ။ တို့သည်။
 လောပံ။ သို့။ ပပ္ပေါန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ဤသို့သိစေခြင်းအကျိုးရှိ
 သည်။ ယဒိပနသိယာ။ ဌာအံ့။ ဧဝံသတိ။ သော်။ မဒါသရေတိဣမဿ။
 ၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်သာလျှင်။ ဣဒံ။ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ သည်။ သိယာ။ ၏။ တတ္ထ။
 ထိုမဒါသရေဟူသော သုတ်၏အခြားမဲ့ရှိက်။ နပနဝတ္တံ။ ဆိုလည်းဆို
 တော်မူ။ တေန။ ထိုသို့မဒါသရေသုတ်၏ အခြားမဲ့ရှိက် ကွမ်လောပံ
 ဟူသောသုတ်ကိုမဆိုခြင်းကြောင့်။ မဒါနံ။ တို့၏။ လောပတ္တံ။ ဌာ။ ဣဒံ။
 ဤကွမ်လောပံသုတ်ကို။ နဝတ္တံ။ အပ်။ ဣတိ။ သို့။ ဥာယတိ။ ၏။ ဣတိအယံ
 ပရိဟာရော။ ဣမံသာပိ။ ဤကွမ်လောပံဟူသောသုတ်ကိုလည်း။ ကွမ်
 ဩဗုဒ္ဓနေတိဣမဿ။ ၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်။ အဝတွာ။ ဤ။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စာတိ
 ဣမဿ။ ၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်။ ဝစနံ။ သည်။ နိဂ္ဂဟိတလောပတ္တံ။ နိဂ္ဂဟိတံ

ကြေခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝိညာတံ။ ဌာ။ သက္ကာနန္တု။ လော။ ဣတိ
 စောဒနာ။ အာဂမဝိဓာနဿ၊ အာဂမကိစိရင်သောသုတ်၏။ ဝါ။ အာဂမ
 အစိအရင်၏။ မိဿကတာဝ ဝိဝဇ္ဇနတ္ထမေဝ၊ ရောနှောသည် အဖြစ်
 ကိုကြည့်ခြင်းဌာသာလျှင်။ ဣဒံ။ ဘိ။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိမန္တံ။ ဌာ။ သက္ကာလော
 ယုတ္တာ။ တတ်ကောင်း သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ နသက္ကာ။ မတတ်
 ကောင်း။ ဣတိ အသံပရိဟာရော။ ဝေ။ ဤသို့ ဆိုပြီးသောအကြောင်း
 ဖြင့်။ ကွမိဂ္ဂဟဏေစ။ သည်လည်း ကောင်း။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏေစ။ သည်
 လည်းကောင်း။ သတိဝိ။ ရှိလျက်လည်း။ တေ။ ထိုကွမိသဒ္ဓါဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါ
 တို့ကို။ အနပေက္ခိတွာ။ ဤ။ ဣ။ ဤကွမိလောပံသုတ်နှိုက်။ ကွမိဂ္ဂဟဏ
 ကရဏဉ္စ။ ကွမိသဒ္ဓါကိုပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥပရိ။ အထက်၌။
 ဗျဉ္ဇနေသတိ သုတ္တဝစနဉ္စ။ ဆိုခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဩဂဟဏ
 ပသင်္ဂနိဝတ္တနတ္ထံ။ ဩသဒ္ဓါကို လိုက်ခြင်းကို နှစ်စေခြင်း အကျိုးရှိ၏။
 ဣတိ။ သို့။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ အနက်။ နိဂ္ဂဟိတင်္ခါသရေ၊ ရေဟုဝုတ္တိ
 နှိုက်သရေသဒ္ဓါသာလိုက်၍။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါ မလိုက်သည်ကို မနှစ်သက်နိုး
 ၍စောဒနာလိုရကား။ နနိဂ္ဂဟိတဉ္စေတိ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 ပါဌလျှောက်။ သရဗျည်း နှောင်းသောကြောင့်။ နဂ္ဂဟိတ် ကြေ၏ ဟု
 သောအနက် ဖြစ်သင့် သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနသုတ် မရှိသော်လည်း
 ကွမိလောပံသုတ်ဖြင့် ပြီးကောင်းသည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့်
 ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါမလိုက်ရှိလေသနည်းဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။
 သိဇ္ဈတိဇေသန္တေဝိစသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပါဌလျှောက်။ ကွမိ
 လောပံသုတ်နှိုက် ကာရိမရှိဖြစ်၍ ဩသဒ္ဓါလိုက်ရ၏ဟူသော ယုံမှား
 ကိုနှစ်စေခြင်းဌာ။ ကွမိသဒ္ဓါကို မလိုအပ်ဖြစ်၍ မလိုက်ရသည်ဟု ဖြေ
 သည်။ ဆိုပြီးသော သန္တေဟကိုနှစ်စေခြင်းဌာသာမဟုတ်ဟု အ
 ကြောင်းတပါးဖြင့် ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါကို မလိုအပ်ဟု ပြလိုရကား။ သတိဝိ။
 လ။ တဒတ္ထံဇေမိန့်။ ပါဌလျှောက်။ ဩသဒ္ဓါ လိုက်ရာသောကြောင့်
 ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါမလိုက်ဟု အသို့ဖြစ်၍ ဆိုသင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာ လိုရ
 ကား။ နန္တနန္တရေ။ လ။ ဂဟေတဗ္ဗန္တိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနီးနှိုက်ဆိုအပ်
 သောနိဂ္ဂဟိတ်ကိုသာ ယူအပ်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော။ အဝေး၌
 တည်သော ဩသဒ္ဓါကို မယူသင့်ကောင်း တကား။ ဩသဒ္ဓါလိုက်ရာ
 သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါမလိုက် ဟူသောစကား အဘယ်သို့ ဖြစ်၍

သင့်အံ့နည်းဟုစောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ နနိယမာဘာဝါ။ လ။ သမ္ဘဝါဓိနိ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနီးနှိုက်ဆိုအပ်သော ကာရိကာရိယ နိမိတ်တို့ကိုသာ ယူအပ်၏ဟု ကစ္စည်းဆရာသည် ပြုအပ်သော သုတ် အမှတ်၏ မရှိသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ တသုတ် နှစ်သုတ် သုံးသုတ် စသည်ခြားသောသုတ်တို့နှိုက် ကာရိကာရိယတို့ကို ယူခြင်း၏ ဖြစ်သင့် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အနီးနှိုက် ဆိုအပ်သော နိဂ္ဂဟိတ်ကိုသာ ယူအပ်သည်မဟုတ်။ အဝေးနှိုက်တည်သော ဩသဒ္ဓါကိုလည်း ယူရ ရာသည်ဖြစ်၍ ဩသဒ္ဓါလိုက်ခြင်းကို နစ်စေခြင်းငှာ ဗျဉ္ဇနေ သဒ္ဓါကို မလိုက်စေသည်ဖြစ်ဘိသော်ဟုဖြေသည်။ ။အနန္တရသုတ်နှိုက်ဆို အပ်သောအရာကိုသာမယူ။ အဝေးသုတ်ကာကာရိယကာရိကို ယူခြင်း ၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ဟူသောဟိတ်ကို သာဓကဉာဏဖြင့် ပြီးစေ လိုရကား။ တထာဟိ။ လ။ သုဂတ္တံ။ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ။ ။ဗျဉ္ဇနေသဒ္ဓါ လိုက်သော်။ ဩသဒ္ဓါလည်းလိုက်ရာ၏ဟု ယုံမှား ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော စကားကိုမနှစ်သက်နိုး၍ စောဒနာပြန်လိုရကား။ နနုသရေပရေ။ လ။ နိ ရတ္ထကံဝိယဒိဿတိတိမိန့်။ ကား။ ကွမိဩဗျဉ္ဇနေ သုတ်မှ ဗျဉ္ဇနေသဒ္ဓါ လိုက်သောကြောင့်။ ကွမိလောပံသုတ်နှိုက် ကာရိရှိသည်ဖြစ်၍ ဩ သဒ္ဓါလိုက်သော်။ ၎င်းလိုက်သော ဩသည် သရနှောင်းသော ကြောင့် ကြေခြင်းသို့ရောက်၏ဟု ကွမိလောပံသုတ်အနက်ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ဖြစ် သော်။ သရာသရေလောပံဟူသော သုတ်ဖြင့်ပင် နောက်သရ နှောင်း သောကြောင့် ရှေးဩသရကို 'ချေ၍ ပြီးကောင်း ရကား။ ကွမိလောပံ သုတ်သည် အကျိုးမရှိရာသကဲ့သို့ထင်ရသည် မဟုတ်တုံလော။ ဩ သဒ္ဓါလိုက်ရာသောကြောင့် ဗျဉ္ဇနေသဒ္ဓါမလိုက်ဟူသော စကားသည်အ သို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ နနိရတ္ထကံ။ ပ။ မန္တုသက္ကုဏေယျတ္တာမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဩအက္ခရာနှောင်းသော ကြောင့်။ ဩအက္ခရာကိုသရာသရေလောပံသုတ်ဖြင့် ချေခြင်းသည် ဖြစ် ရာ၏။ ဩအက္ခရာမှ တပါးကုန်သော နောက်ဖြစ်ကုန်သော ခုနစ်လုံး သောသရရှိကုန်သော်ကား။ ဝါပရောအသရူပါသုတ်ဖြင့် ချေခြင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဩအက္ခရာတခုကား မကြေရာ။ ထိုကြောင့် ရှေး ဩသရ နောက်သရခုနစ်လုံး ကြေခြင်းကိုဖြစ်၍ နောက်ဖြစ်ကုန်သော အသုံးစုံ ကုန်သောသရတို့တွင်။ ကွမိလောပံဖြင့် ဩအက္ခရာ၏ ကြေခြင်းအကျိုး

ရှိ၏ဟု သိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသောကြောင့် ထိုကို နစ်စေခြင်းငှာ။ ကွပ်လောပံသုတ်ကိုဆိုရကား အကျိုးရှိ၏ဟု ဖြေသည်။ ။ဩအက္ခရာ နှောင်းသောကြောင့် ဩအက္ခရာကို သရာသရလောပံသုတ်ဖြင့် ချေ ရာ၏ဟူသောစကား ဩအက္ခရာမှ နောက်ဖြစ်ကုန်သောသရတို့ ရှိကုန် သော်ကား။ ဝါပရောအသရူပါသုတ်ဖြင့် ဩအက္ခရာမှတပါးသရတို့ကို ချေရာ၏ဟူသောစကားကို မနှစ်သက်နှိုးရကား။ နနူဝါပရောအသရူပါ တိဂုတ္တတ္တာဝပရသရာနံ လောပေါဟောတိယေဝါတိ မိန့်။ ကား။ ဝါပ ရောအသရူပါဟု အသရူပါသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်၍ သုတ်ကိုဆိုသောကြောင့် ရှေးသရ နောက်ဖြစ်ကုန်သော ဩနှင့်တကွကုန်သောသရတို့၏ ကြေ ခြင်းသည် ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ ဝါပရော အသရူပါ သုတ်ဖြင့် ဩမှတပါးကုန်သော သရတို့၏ကြေခြင်း ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော စကား သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့နည်း စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ နတဗ္ဗိ သယဘူတာနံ။ လ။ သမ္ဘဝါတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝါပရောအသရူပါ သုတ်၏ အရာဖြစ်ကုန်သော ဩမှတပါးကုန်သော အသရူပသရ ခုနစ် လုံးတို့၏လည်း ထင်ရှား ရှိသောကြောင့် ၎င်းဝါပရောအသရူပါသုတ် ဖြင့်မကျေရာဟု ဖြေသည်။ ။အလုံးစုံသောနောက်ဖြစ်ကုန်သောသရတို့ တွင်ဩအက္ခရာကို ကွပ်လောပံသုတ်ဖြင့် ချေခြင်းအကျိုးရှိ၏ဟူသော စကားကို မနှစ်သက်နှိုးသည်ဖြစ်၍ စောဒနာ လိုရကား။ နနူဝါပရော အသရူပါတိဇ္ဇဒံ။ လ။ နိရတ္ထကံဝါတိမိန့်။ ကား။ ဝါပရောအသရူပါသုတ် သည် ဝါသဒ္ဓါကြောင့် အကြင်ဥဒါဟရုဏ်ပြယုဂ်နှိုက်မဝင်။ ထိုဥဒါ ဟရုဏ်ပြယုဂ်နှိုက် သရာသရလောပံသုတ်ဖြင့် ရှေးသရတို့၏ ကြေ ခြင်း၏ ပြီးရာသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဤကွပ်လောပံ သုတ်ဖြင့် လည်း ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက် ဩကာရလောပကို မလိုအပ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဤကွပ် လောပံဟူသော သုတ်ကို ဆိုခြင်းသည် အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်တုံ လော။ထိုသို့လျက်။ အသို့မူ၍ ဤသုတ်ကိုဆိုအပ်သနည်းဟု စောဒနာ သည်။ဖြေလိုရကား။ နနိရတ္ထကံ။လ။မန္တုသက္ကုဏေယျတ္တာမိန့်။ ကား။ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ခွဲရုပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ ထိုခွဲရုပ်ကို နစ်စေခြင်း ငှာကွပ်သဒ္ဓါဖြင့်ဩအက္ခရာသည် အချို့နှိုက်ကြေခြင်းဖြစ်၏။ အချို့နှိုက် ကြေခြင်း မဖြစ်ဟုသိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည်ကွင် ဩကာရအလော

ပအကျိုးငှာ ကွပ်လောပံသုတ်ကိုဆိုရကား။ ၎င်းသုတ်သည် အကျိုးရှိ သည်သာဖြစ်၏ဟု ဖြေသည်။ ဤကွပ်လောပံသုတ်ဖြင့် ဩအက္ခရာ၏ မကျေခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟုသိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသောကြောင့် ဟူ သောအကြောင်းဟိတ်ကိုမနှစ်ထို့ရကား။ နန္ဒေဝံသန္တိ ပိ။ လ။ နိရတ္တကန္တိ မိန့်။ ကား။ ဤကွပ်လောပံသုတ်ဖြင့် ဩကာရလောပမဖြစ်သော်လည်း။ ဝမောဒုဒန္တာနံသုတ်ဖြင့်သရဇ္ဇောင်းသောကြောင့် ဩအက္ခရာကိုဝပြုရာ ၏ဟုဆိုသောကြောင့် ဩအက္ခရာ၏ မကျေရာရှိက် အပြစ်ရှိရကား။ ကွပ်လောပံသုတ်သည် အကျိုး မရှိသည်သာ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံ လော။ ထိုသို့လျက်အသို့မူ၍ ဤသုတ်ကိုဆိုအပ်သနည်းဟု စောဒနာ သည်။ ဖြေလိုရကား။ နတဿာနိစ္စတ္တာစ အန္တဘူတဿဝတေန ပိဟိ တတ္တာစမိန့်။ ကား။ ထိုဝမောဒုဒန္တာနံ သုတ်၏ ကွစာသံဝဏ္ဏံ သုတ္တေ သုတ်မှ လိုက်သော ကွပ်သဒ္ဓါဖြင့် မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ အစိတ်ဖြစ်သောဩအက္ခရာကိုသာ ဝမောဒုဒန္တာနံသုတ်ဖြင့် ဝအပြုကို စီရင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဤသုတ်ကို ဩကာရ အလောပ အကျိုးငှာဆိုရကား။ ဤကွပ်လောပံ သုတ်သည် အကျိုးရှိ သည်သာဖြစ်၏ဟုဖြေသည်။ ။တဿာအနိစ္စတ္တာ ဟူသော ဟိတ်ကို စွဲ၍စောဒနာပြန်လိုရကား။ နနုဩအဝသရေတိ။ လ။ နိရတ္တကန္တိ မိန့်။ ကား။ ဝမောဒုဒန္တာနံသုတ်၏ အနိစ္စ ဖြစ်သောကြောင့် ဝအပြုမဖြစ် သော်လည်း။ဩအဝသရေသုတ်ဖြင့် သရဇ္ဇောင်းသောကြောင့် အဝအ ပြုကိုဆိုသောကြောင့် ကွပ်လောပံသုတ်သည် အကျိုး မရှိရာသည်သာ မဟုတ်တုံလောဟု စောဒနာသည်။ ဖြေလိုရကား။ တမ္ပိန။ လ။ ပိဟိ တတ္တာစမိန့်။ ကား။ ဩအဝသရေသုတ်ဖြင့် ဓာတ်အရာရှိက်စီရင်ရကား။ ၎င်းသုတ်ဖြင့် အဝအပြုကိုဆိုသောကြောင့်။ ဤကွပ်လောပံသုတ်သည် အကျိုး မရှိဟု သင်စောဒက မဆိုသင့်။ တကား။ အကျိုးရှိသည်သာ ဟုဖြေသည်။ ။အဝိစ။ လ။ တတောဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏ မနိန္ဒိတန္တိမှစ၍ နောက်ကိုထင်ငြိ။ ။အဓိပ္ပါယ်)။

(၃၉) ဗျဉ္ဇနေစ။ ။ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။နည်း။ လ။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ စဂ္ဂဟဏံ။ကို။ ဥတ္တရတြိ။ နောက်သုတ်တို့သို့။ ကွပ်ဂ္ဂဟဏ နိဝတ္တနတ္ထံ။ ကွပ်သဒ္ဓါမလိုက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ။ ကွပ်သဒ္ဓါကိုနှစ်စေ ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကတံ။၏။ ဝါဂ္ဂဟဏောနေဝ။ ပရော ဝါသရောသုတ်ရှိက်

ဝါသဒ္ဓါဖြင့် သာလျှင်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ လိုက်လတ္တံ့သော ကွမိ သဒ္ဓါ
သည်။ နိဝတ္တတေနနု။ နစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဝါ။ မလိုက်သည်
မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ စောဒနာ။ (စသဒ္ဓါသည် ကွမိသဒ္ဓါကိုနစ်
စေခြင်းအနက်ရှိ၏ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်သနည်း စောဒနာတော်
လေ။) ဝါဂ္ဂဟဏောနေဝ။ ဖြင့်။ နနိဝတ္တတေ။ မနစ်။ ဝါ။ နိဝတ္တတေ။
မလိုက်သည်။ န။ မဟုတ်။ ဝတ္တတေဝ။ လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။
ပရောဝါသရောတိဇ္ဈေပန။ နှိုက်ကား။ ဝါ။ တွင်ကား။ နိဝတ္တတေ။ ၏။ ဗျဉ္ဇ
နောစရိသညောဂေါတိဇ္ဈေ။ နှိုက်ကား။ ဝါဂ္ဂဟဏဿ။ ၏။ ဝါ။ ကို။ အ
နိန္ဒိတက္ကာ။ ကြောင့်။ မဏ္ဍု။ ကဂတိဝသေန။ ဖြင့်။ ကွမိဂ္ဂဟဏံ။ သည်။
တက္ကာပိ။ ထိုဗျဉ္ဇနောစ ရိသညောဂေါ သုတ်သို့လည်း။ ဝတ္တေယျ။ ၏။
တဿ။ ကြောင့်။ စဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုကွမိသဒ္ဓါလိုက်ခြင်း
ကိုနစ်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဝါ။ စိရပ္ပဝါသိန္တိ အာဒိသု။ တို့
နှိုက်။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ ၏။ ပကာရာပဇ္ဇနတ္ထံ။ ပအပြုသို့ရောက်ခြင်းအကျိုးရှိ
သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ။(အဓိပ္ပါယ်၊ ရုပ်ထင်ပြီ)။

(၄၀) ပရောဝါသရော။ ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ နည်း။ နိဂ္ဂဟိတဿ။
မှ။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။ ဝါ။ ဖြင့်။ လောပံ။ သို့။ ပပ္ပေါတိ။ ၏။ ဣတိဉာပ
နတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ လ။ နိဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏဿ။ ၏။ (အနုဝတ္တနတောနှိုက်
စပ်)။ ပရောဝါသရောတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တက္ကာ။ ကြောင့်။ တဒနုရူပဝသေန။ ထို
ပရောသရောဟူသောသဒ္ဓါအား လျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အတ္ထ
ဝဿ။ ဖြင့်။ ဝိတတ္ထိဝိပရိဏာမော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိကတွာ
ဣမိနာ ကာရဏေန။ ဖြင့်။ ပဉ္စမျန္တဝသေန။ ဖြင့်။ အနုဝတ္တန တောစ။
ကြောင့်လည်းကောင်း။ လောပဂ္ဂဟဏဿ။ ၏။ အနုဝတ္တန တောစ။
ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဟိတဿ။ မှ။ ပရော။ သော။ သရော။ သည်။
လောပံ။ သို့။ ဝါ။ အချို့သဖြင့်။ ပပ္ပေါတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။
(ရုပ်ထင်ပြီ။) ဝဂ္ဂန္တာမိကာရေ။ ဝဂ္ဂန္တဝါဝဂ္ဂေ သုတ်၏ အရာနှိုက်။
ဣမဿ။ ဤပရောဝါသရော ဟူသောသုတ်ကို။ အဝဇနံ။ သည်။ လော
ပဂ္ဂဟဏာနု ဝတ္တနတ္ထံ။ လောပသဒ္ဓါလိုက်ခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟော
တိ။ ၏။

(၄၁) ဗျဉ္ဇနောစရိသညောဂေါ။ ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ နည်း။ နိဂ္ဂ
ဟိတဿ။ မှ။ ပရေတ္ထိ။ နောက်နှိုက်ဖြစ်သော။ သရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ ကြပြီ

သော်။ သသညောဂေါ။ သသံယောဂဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနောစ။ သည်။ ယ
 ဒိဝိအတ္တိ။ အံ။ ဇေဝံသတိ။ သော်။ သော။ ထိုသသံယောဂဗျည်းသည်။ ဝိ
 သညောဂေါ။ ဝိသံယောဂဗျည်းသည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။
 ဥစ္စတေ။ ဤ။ လ။ ဝတ္တတေ။ ဤ။ ဣပေန။ ဤသုတ်နှိုက်ကား။ ကာရိယကာရိ
 နော။ ကာရိယကာရိဟု ဆိုအပ်သော ဝိသံယောဂ သသံယောဂ ဤ။
 သမ္ဘဝေဝိ။ ထင်ရှား ရှိသော်လည်း။ နိမိတ္တာတာဝါ။ နိမိတ် မရှိသော
 ကြောင့်။ ပရသ္မိံသရေတိ။ ဟူ၍။ သမ္ဘန္ဓော။ စပ်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဤ။
 နိဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏံပန။ ကိုကား။ ပရောဂဟဏဿ။ ကို။ အပေက္ခိတွာ။
 ၍။ ပဋိတတ္တာ။ ရှုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတမ္ဘာတိ။ ဟူ၍။
 သမ္ဘန္ဓော။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ တေန။ ကြောင့်။ နိဂ္ဂဟိတမ္ဘာ။ မှ။ ပရသ္မိံ။
 သော။ သရေ။ သည်။ လုတ္တေ။ သော်။ သသံယောဂေါ။ သော။ ဗျဉ္ဇနော။
 သည်။ ဝိသညောဂေါ။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိအတ္တော။ နာတည်း။
 အနန္တရသုတ္တေန။ အခြားမဲ့နှိုက်ဖြစ်သော ပရောဂါသရေဟူသောသုတ်
 ဖြင့်။ ဧကယောဂံ။ တသုတ်တည်းကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နအကာသိ။ ပြု
 တော်မမူသနည်း။ ဣတိအသံစောဒနာ။ တည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏပရိဝဇ္ဇနတ္ထံ။
 ဝါသဒ္ဓါလိုက်ခြင်းကို ကြဉ်ခြင်း အကျိုးဌာ။ နအကာသိ။ ပြုတော်မမူ။
 ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ နိဂ္ဂဟိတမ္ဘာ။ မှ။ ပရသ္မိံ။ သော။ သရေ။ သည်။
 လုတ္တေ။ သော်။ ဝိကပ္ပေန။ ဖြင့်။ သသညောဂေါ။ သော။ ဗျဉ္ဇနော။ သည်။
 ဝိသညောဂေါ။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ ပရိဟာရော။ တည်း။
 ဧတ္တေ။ ဤသုတ်နှိုက်လည်း။ ဗျဉ္ဇနောဘိပဒံ။ ကို။ သာမည ဝသေန။
 သညောဂဟုအထူးမမှတ် သာမည၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ။ ဤ။
 ပနာသာဝိ။ သော်လည်း။ ထေရော အဘိဓမ္မတာသတိတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ။
 သော်။ ထေရသဒ္ဓေါ။ သည်။ ဝုဘတရေ။ သတင်းကြီးရဟန်းနှိုက်။ ကိဉ္ဇာ
 ပိနိရုဉ္ဇော။ ရှင့်။ တထာပိ။ သော်လည်း။ အဘိဓမ္မံ။ ကို။ ဘာသိတုံ။ ဌာ။
 သမတ္တော။ သော။ သော။ ထိုမထေရ်ကို။ ဂယုတိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဇေဝံ
 တသော။ တူ။ ဝိသညောဂံ။ ဝိသညောဂသည်။ ဝါ။ သံယုဂ်ကင်းရာသည်။
 ဘဝိတုံ။ ဌာ။ သမတ္တော။ သော။ သညောဂ ဗျဉ္ဇနော။ ကိုသာလျှင်။
 ဗျဉ္ဇနောတိ။ ၍။ ဝုတ္တော။ ဤ။ ဣတိဒဠ္ဋံ။ ဤ။ တေန။ ကြောင့်။ ယဒိဝိ။ လ။
 ဟောတိတိ။ ၍။ အာဟ။ ဤ။ ဝိသညောဂေါတိဣမိနာပန။ ဤပုဒ်ဖြင့်ကား။
 လောပံ။ ကို။ အာဟ။ ဤ။ ဧဝလောကဂတောတိဝစနေန။ ဖြင့်။ မရဏံ။ ကို။

အာဟာရိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့တည်း။ တထာတံဝစနံကို၊ ဟိဝိတ္ထာရေခိ၊ အံ၊ သညောဂေါ၊ သညောဂဖြစ်သောဗျည်းသည်။ ဒုဝိမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ယော၊ အကြင်အာဂန္တုကဖြစ်သောဗျည်းကို။ သံယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဝါ၊ ယော၊ သည်။ သံယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ယှဉ်အပ်။ ယှဉ်တတ်သောသတ္တိကြောင့်။ သော၊ ထိုအာဂန္တုက ဖြစ်သောဗျည်းသည်။ သညောဂေါ၊ မည်၏။ နယေပရံယုတ္တေတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်သော အာဂန္တုကဗျည်းကို။ လတ္တတိ၊ ဤ။ ဝါ၊ ဣတ္ထ၊ ဤအာဝါသိက' ဖြစ်သောဗျည်း၌။ သံယုဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ယှဉ်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။ သညောဂေါ၊ မည်၏။ နယေပရံယုတ္တေတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ နေတဗ္ဗက္ခရဿ၊ ဆောင်အပ်သောအာဂန္တုကအက္ခရာ၏။ ပတိဋ္ဌော၊ တည်ရာဖြစ်သော အာဝါသိကဟု ဆိုအပ်သောဗျည်းကို။ လတ္တတိ၊ ယဿ၊ အကြင် ဧဝံသတေ၊ ဖုပ္ပံသာ ဟူသောပြုယုဂ်အား။ ဝိဂတော၊ သော၊ သညောဂေါ၊ အာဂန္တုကအာဝါသိကဟူသောသံယုဂ်နှစ်ပါးသည်။ အတ္တိ၊ ဝါ၊ သညောဂေါ၊ သံယုဂ်နှစ်ပါးသည်။ ဝိဂတော၊ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပယောဂေါ၊ ထိုဧဝံသတေ၊ ဖုပ္ပံသာဟူသော ပြုယုဂ်သည်။ ဝိသညောဂေါ၊ မည်၏။ ဝိနဋ္ဌသညောဂေါ၊ ချေအပ်ဖျက်အပ်ပြီးသော သံယုဂ်ရှိသော ပြုယုဂ်၊ ဝါ၊ ဗျည်း။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ တည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤဗျဉ္ဇနောစဝိသညောဂေါသုတ်၌လည်း။ ဗျဉ္ဇနောတိစ၊ ဟူ၍ လည်း ကောင်း။ ဝိသညောဂေါတိစ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒွိဟိပဒေဟိ၊ ချို့ဖြင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်သော သံယုဇ္ဇတိတ္ထောတိသညောဂေါ ဟူသောသဒ္ဒါကိုသာ သျှင်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ (ဝိဂတောသညောဂေါဝိသညောဂေါဟု ဆိုအပ်၏ဟူလေ)။ ဣတရော၊ သံယုဇ္ဇတိတိသညောဂေါဟူသော သဒ္ဒါကို၊ တဂ္ဂုဏဝသေန၊ တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဤ၊ တနည်းကား။ ဗျဉ္ဇနောတိစသဒ္ဒေါကိုလည်းကောင်း။ ဝိသညောဂေါတိစသဒ္ဒါကိုလည်းကောင်း။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ ဣတရော၊ သညောဂသဒ္ဒါကို၊ တဂ္ဂုဏဝသေန၊ ထိုဗျဉ္ဇနောစဟူသော ပုဒ်၏ အာဠာနဝိသသနအစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တိကရဏေန၊ ဝုတ္တိကို ပြုသော သံဃာနန္ဒီသရာသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ လ၊ ပရသ္မိံသရေလုတ္တေတိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာနိမိတ်ကို ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း

ကောင်း။ လောပါဘာဝါ။ ရှေးသရကြေခြင်း နိမိတ်မရှိ သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ လ၊တပ္ပလံ။ ထိုစသဒ္ဓါ၏အကျိုးကို၊ ဒသေန္တော၊ ဤ၊
တိဏ္ဍံ၊လ၊ လောပေါဟောတိတိ၊ဤ။ အာဟ၊၏။ ဧတ္ထဝ၊ ဤသုတ်နှိုက်
လည်း။ ဝါ၊ဤတိဏ္ဍံဗျဉ္ဇနာနံအစရှိသော စကားနှိုက်လည်း။ ဝါ၊စသဒ္ဓါ
၏အကျိုးနှိုက်လည်း။ နိဂ္ဂဟိဘမ္ဘာ၊မှ၊ပရသရဿ၊၏။ လောပေ၊သံည၊
အသတိဝိ၊သော်လည်း။ ဗျဉ္ဇနဿ၊၏။ ဝိသညောဂဘာဝေါ၊ သံယုတ်
ကင်းသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ကင်းသော သံယုတ်ရှိသော
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဧကနေဝ။ တလုံးတည်းသော အက္ခရာ
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသညောဂဘာဝေါ၊ သည်လည်းကောင်း။ စဂ္ဂဟဿ၊
နှိုက်။ ဝိသေသော၊တည်း။ လ၊ပရက္ခရံ၊သို့။ နေတွာ၊ဤ။ တိဏ္ဍံ၊သုံးလုံး
ကုန်သော သရူပအသရူပအက္ခရာတို့တွင်၊ အာဒိဿ၊ သရူပအက္ခရာ
တွင် အစအက္ခရာ၏ ဣ၊ဤသုတ်နှိုက်။ စဂ္ဂဟဏေန၊ဖြင့်၊လောပံ၊ကို၊
ကတွာ၊ဤ၊ရူပသိဒ္ဓိ၊ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊၏။(အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီး)။ မုခမတ္တ
ဒိပနိယံ၊၌၊စတုတ္ထော၊သော၊ပရိစ္ဆေဒေါ၊သည်၊သမတ္ထော၊ပြီးပြီး။

(၄၂) ဂေါသရေပုထဿာဂမောက္ခမိ။ ကိမတ္တမိဒမုစ္စ
တေ၊နည်း။ သရေ၊သည်။ ပရေ၊နှောင်းသောကြောင့်၊ ပုထဏ္ဍေတဿ၊
ပုထသဒ္ဓါ၏၊အန္တေ၊အဆုံးနှိုက်။ ကွမိ၊အချို့သောဗြဟ္မာန်နှိုက်၊ဂကာရာ
ဂမော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣသိဉာပနတ္ထံ၊ဌာ၊ ဂုစ္စတေ၊၏။ (သမ္ပန္နကို
ပြသည်)။ ဂေါတိဇုဒံ၊ ဂေါဟူသော ပုန်သည်။ ဧကံ၊ သော၊ ပဒံ၊
ပုန်တည်း။ ကွမိတိပဒံ၊ ကွမိဟူသော ဤပုန်သည်။ ဧကံ၊သော၊ ပဒံ၊
တည်း။ ဝိဘဏ္ဍုန္တပဒဝိဘာဂဝသေန၊ဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို၊ ပဉ္စပဒံ၊ငါးပုန်
ရှိ၏ဟူ၍၊ ဒဠိဗ္ဗံ၊၏။ (ပဒန္တေကိုပြသည်)။ အာဂမနံ၊ လာခြင်း။ အာ
ဂမော၊လာခြင်း။ ဝါ၊အာဂစ္ဆတိ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်၊ အာဂမော၊
မည်၏။ (ပဒဝိဂ္ဂဟကိုပြသည်)။ သရေ၊သည်။ ပရေ၊ကြောင့်၊ ဣတိအ
ယံ၊လျှင်၊အတ္ထော၊တည်း။(အတ္ထသံပဏ္ဍနာကိုပြသည်)။ ဧတ္ထ၊ဤသုတ်၌၊
ပုထဿာတိ၊ဟူ၍၊ ဂုတ္တတ္တာ၊ဆဋ္ဌိဝိဘတ်နှင့်ဆိုသောကြောင့်၊ ဂုဗ္ဗဿ
ဇောဣယံ၊ဌေသုတိအာဒိသုဝိယ။ တို့နှိုက်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗဿေဝ၊ အလုံးစုံ
သာလျှင်ဖြစ်သောပုထသဒ္ဓါ၏သာလျှင်၊ ဂကာရာဒေသေန၊ ဂအက္ခရာ

အပြုသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံနု၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိအယံစော
ဒနာ။ (ဂ အပြုဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံလော၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဂအက္ခရာ
လာခြင်းသည်ပြယုဂ်ပြီး၏ ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်း
စောဒနာဘော်လေ)။ အာဂမသဒ္ဓဿ၊ ကို၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်၊ ဂကာ
ရာဒေသေန၊ သည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ၏၊ အာဂမသဒ္ဓေါ၊ သည်။
အာဒေသံ၊ ကို၊ နဝဒတိ၊ မဟော၊ တေန၊ ထိုသို့အာဂမသဒ္ဓါ၏ အာဒေသ
အနက်ကိုမဟောသောကြောင့်၊ ပုထဿာတိပဒဿ၊ ၏၊ ဆဋ္ဌ၊ န္တတ္တာ။
ဆဋ္ဌိဝိဘတ် အဆုံးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုထဿ၊ ၏၊ အာဒိမ္မိဝါ။
နှိုက်လည်းကောင်း၊ အန္တေဝါ၊ နှိုက်လည်းကောင်း၊ အဝယဝဿဝါ၊ ၏
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿဝါ၊ ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိအတ္တသမ္ဘဝေ၊ ဤ
သို့သောအနက်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ ဝုတ္တ
ယုတ္တိယာ၊ နဟိအာဂမသဒ္ဓေါအာဒေသံဝဒတိဟု ဆိုအပ်သော အသင့်
ဖြင့်၊ ဝါ၊ ဆိုအပ်သောယုတ္တိဖြင့်၊ အဝယဝဿဝါသဗ္ဗဿဝါတိ၊ ဟူ
သော၊ အတ္ထံ၊ ကို၊ အဂဟေတွာ၊ ၍၊ သရေတိ၊ ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ နိမိတ်ကိုဆို
သောကြောင့်၊ အာဒိမ္မိတိဝိအတ္ထံ၊ အာဒိမ္မိဟူသောအနက်ကိုလည်း၊ အဂ
ဟေတွာ၊ ၍၊ ယထာ ဝုတ္တယုတ္တာနုရူပတော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီး
သော အသင့်အားလျော်သဖြင့်၊ အန္တေတိအတ္ထောဝ၊ သည်သာလျှင်၊
ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ အဝ
ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏၊ (ဤတွင်ပုထ၏အစိတ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါသည်၎င်းအလုံးစုံသော
ပုထသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း အာဒေသံသာဖြစ်ရာ၏၊ အစိတ်စသည်
နှင့်၊ အာဂမောသည်၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗန္တိအဖြစ်ဖြင့်မသင့်ရကား၊ ၎င်းအနက်
နှစ်ပါးကိုမယူသင့်ဟုလိုသည်။ သရေဟုနိမိတ်ကို ဆိုသောကြောင့်၊
သရေနှောင်းမှ ဂအက္ခရာလာရသည်ဖြစ်၍ ပုထဝေနှိုက် သေရ နှောင်း၍
ဂအက္ခရာလာသည်၊ ပုထသဒ္ဓါ၏အစိုက်ဖြစ်မှု သရမနှောင်းပြီဖြစ်၍
သရေဟူသော နိမိတ်နှင့်မတန်ရကား အာဒိမ္မိဟူသောအနက်ကို မယူ
လင့်ဟူလေ။ ပုထဿဟုဆဋ္ဌိဝိဘတ်အဆုံးရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သရေသဒ္ဓါ အာဂမောသဒ္ဓါ တို့ကို ဆိုသော ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ယုတ္တာနုရူပဖြစ်ရကား၊ ယထာဝုတ္တ၊ လ၊ ဝဂန္တဗ္ဗံမိန့်)။

(၄၃) ပါဿစန္ဒောရသော၊ ကိဗ္ဗတ္တမိဒမုစ္စတေ၊ လ၊ မိဒံ
သုတ္တံ၊ စက္ကဟဏံ၊ သည်။ ဒုတိယတ္ထသမ္ဘိဏ္ဍနုတ္တံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော

ရဿ အပြုဟူသောအနက်ကို ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ အန္တဂဟဏံ။ သည်။ ပရသရဿ၊ နိမိတ်ဖြစ်သော နောက်သေရကို။ နိဝတ္တနတ္ထံ၊ နှစ် စေခြင်း အနက်ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ နာတည်း။ ဣမဿ။ ဤပါဿ စန္ဒောရသောသုတ်၏လည်း။ အာဂမတ္တာ၊ အာဂမိမိသုတ် ဖြစ်သော ကြောင့်။ ဝါ၊ ဂဟူသော ကာရိယ၏ လာသောကြောင့်။ ပါသဒ္ဒဿ၊ ၏။ အန္တေ၊ နှိုက်သာသျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဒဠ္ဗဗ္ဗံ၊ ၏။

(၁၄) အတ္ထောအဘိ။ ကံမတ္ထမိဒမုစ္စတေ၊ ပ။ မိဒံသုတ္တံ။ သ ရေဂဟဏဿ၊ ၏။ အနုဝတ္တနတောစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဒေ သဿ။ အတ္တ အပြုဟူသော အာဒေသကို။ ပထမာယ၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဠ္ဗတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဘိဿာတိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ အဘိသဒ္ဓါ၊ မှ၊ ဆဋ္ဌံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဆဋ္ဌိဝိဘတ်၏။ လ၊ လောပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အတိတိ၊ ဟူ၍။ နိဒ္ဒိဠ္ဗတ္တာစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဘိ ဣဇ္ဈေတဿ၊ ၏။ ပရေ၊ သော၊ သရေ၊ ကြောင့်။ အတ္တာဒေသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ တည်း။ (ရင်ထင်ပြီး)။ အတ္တာဒေသေ၊ အတ္တအပြုသည်။ အသတိဝိ၊ မရှိသော်လည်း။ ပရနောတာ ဝေ၊ ဌာနေတိသုတ္တံ၊ ကို။ အဓိကိစ္စံ၊ ၍။ ဝဂ္ဂေ၊ လ၊ ပထမာတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ နောဘာဝံ၊ အသဒိသနောဘာဝံအပြုကို။ ကတွာ၊ ၍။ သရသရေလောပန္တိ သုတ္တေန၊ ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗသရဿ၊ ၏။ လောပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အတ္တ၊ ဒိရိတန္တိ အာဒိနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗါဒေတုံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှာ။ သက္ကာနနု၊ တတ်ကောင်း သည် မဟုတ်တုံလော။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ (ထုံညှိ)။ ဣတိအယံစောဒနာ၊ (ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်။ အတ္တ၊ ဒိရိတံ ပြီးပြီးရကား။ ဤအတ္ထောအဘိသုတ်သည် အကျိုးမရှိဘဲပြီ တ ကား။ အဘယ်ကြောင့် ဤသုတ်ကို ဆိုပြန်သနည်းဟု စောဒနာဘော် လေ)။ သက္ကာ၊ ၏။ ဇေသန္တေဝိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်ပြီး ကောင်းသော်လည်း။ ဣဝဏ္ဏောယံ နဝါတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ယကာရောဝိ၊ သည်လည်း။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုယအပြုကို နှစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းဆိုပြီး အံ၊ ဣမိနာ၊ ဤအတ္ထောအဘိဟူသောသုတ်ဖြင့်။ သရေ၊ သည်။ ပရေ၊ ကြောင့်။ အတ္တာဒေသဿ၊ ကို။ ဝိဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနေ၊ သည်။ ပရေ၊ ကြောင့်။ ယေနကေနပိဝိ၊ အမှတ်မရှိတရားသာ သုတ်ဖြင့်လည်း။

အတ္တောတိရူပံ၊ သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဥာယတိ၊ ၏၊ အည
 ထာ၊ သရနောင်း၍ အန္တအပြုမှတပါး ဗျည်းနှောင်းသောကြောင့် အန္တ
 ပြုရ၏ဟူသောအပြားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ ကို၊ ဂယမာနေ၊ သော်၊ သရေတိ၊ ၍၊
 နိယမော၊ နိမိတ်ကို မှတ်ခြင်းသည်၊ နိရတ္တကော၊ သည်၊ သိယာ၊ ၏၊
 အဝိစ၊ ဦးအံ၊ ထိန္ဒ၊ ဆိုပြီးသော အစီအရင်ဖြင့် ပြီးသည်၊ သတိ၊ ရှိ
 လျက်၊ အာရေန္တောဝိ၊ ဤအတ္တောအဘိဟူသောသုတ်ကို အားထုတ်ခြင်း
 သည်လည်း၊ နိယမာယ၊ အန္တာဒေသမြဲခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ၏၊
 ဣတိဝိညာယတိ၊ ၏၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဝိညာယတိ၊ နည်း၊ ဥပရိ၊ အ
 ထက်ဖြစ်သောတေနဝါဇ္ဇဝဇ္ဇေသုတ်နိဂ္ဂဟံ၊ ဝိကပ္ပနတ္ထံ၊ အန္တာဒေသကို
 အထူးစီရင်ခြင်းငှါ၊ တေနဝါ ဇ္ဇဝဇ္ဇေတိ သုတ္တံသ၊ ကို၊ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်၊ တဒတာ၊ ထိန္တဝဏ်မှ၊ အညတ္တံ၊ တပါးသောသရနောင်းသော
 ကြောင့်၊ နိယမော၊ အန္တာဒေသမြဲ၏ဟူ၍၊ ဝိညာယတိ၊ ၏၊ အညထာ၊
 သရနောင်းသောကြောင့် အန္တအပြု မြဲသည်မှတပါး၊ ဣဝဏ် နှောင်း
 သောကြောင့် အန္တအပြုမြဲ၏ဟူသော အပြား အားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ ကို၊
 ဂယမာနေ၊ သော်၊ တေနဝါဇ္ဇဝဇ္ဇေတိဣဒံသုတ္တံကို၊ အနန္တနိယံ၊ ရှုတ်
 အပ်သည်၊ တဂေယျ၊ ၏၊ တသ္မာစ၊ ကြောင့်လည်း၊ ဣဟ၊ ဤအတ္တောအဘိ
 ဟူသောသုတ်သို့၊ ကွမိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်၊ နဝတ္တတေ၊ မလိုက်၊ ဣတိ၊ သို့၊
 ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ၏၊ (အနက်တွင်အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ)။

(၄၅) အတ္တောအဝိ၊ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ၊ လ၊ အဝိဿာတိ၊
 ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အတ္တောအဘိသုတ်အတွင်း၌၊
 ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်၊ အဝိတိ၊ ၍၊ ဝုတ္တတ္တာစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဝိ
 ဣစ္စေဘဿ၊ အဝိသဒ္ဓါ၏၊ လ၊ အတ္ထော၊ နာတည်း။ (ရုပ်ထင်ပြီ)။

(၄၆) တေနဝါဇ္ဇဝဇ္ဇေ၊ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ၊ နည်း၊ ပရေ၊
 သော၊ ဣဝဏ္ဏေ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဣဝဏ္ဏေ၊ သည်၊ ပရေ၊ နှောင်းသော
 ကြောင့်၊ အဘိအဝိမုစ္စတေ၊ အဘိအဝိဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါတို့သည်၊
 အတ္တောအတ္တော ဣတိဝုတ္တရူပါ၊ အန္တအတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ရုပ်ရှိ
 ကုန်သည်၊ ဝိကပ္ပေန၊ အချို့သဖြင့်၊ နဟောန္တိ၊ ကုန်၊ ဣတိဥာပနတ္ထံ၊ ငှါ၊
 ဥစ္စတေ၊ ၏၊ စသန္တံ၊ ၏၊ တေစခေါ၊ လ၊ နဟောန္တိ ဝါ၊ တိ၊ ၍၊ အာစရိယော၊
 သည်၊ အာဟ၊ ၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဣတိဝုတ္တရူပါနဟောန္တိ ဝါ ဟူသောဝုတ္တံ
 နိဂ္ဂဟံလည်း။ (အတ္ထောနိဂ္ဂဟံ)။ ယေသံ၊ အကြင်အဘိသဒ္ဓါအဝိသဒ္ဓါတို့

၏၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရူပါနိ၊ အဗ္ဘုအဗ္ဘု ဟူသောရုပ်တို့
 သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဘိအဓိသဒ္ဓါတို့သည်၊ ဝုတ္တရူပါ၊
 ဝုတ္တရူပမည်ကုန်၏၊ ဝုတ္တရူပဝန္တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောရုပ်ရှိသော အဘိ
 သဒ္ဓါအဓိသဒ္ဓါရှိကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏၊ တေ၊ ထို
 ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော ရုပ် ရှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့သည်၊ ကေ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ လဒ္ဓါဒေသာ၊ ရအပ်ကုန်သော အဗ္ဘု အဗ္ဘု ဟူသောအာ
 ဒေသရှိကုန်သော၊ အဘိအဓိသဒ္ဓါ၊ အဘိအဓိသဒ္ဓါ တို့တည်း၊ တေ
 ပန၊ ထိုအဘိအဓိသဒ္ဓါတို့သည်ကား၊ ဣဝဇ္ဈေ၊ သည်၊ ပရေ၊ နှောင်း
 သောကြောင့်၊ အန္တောအဇ္ဈောဣတိဝုတ္တရူပဝန္တော၊ တို့သည်၊ ဝါ၊ ဖြင့်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အာဒေသံ၊ အဗ္ဘုအဗ္ဘုအပြုဟူသောအာဒေသကို၊
 နလန္တန္တိ၊ ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ လျှင်၊ အတ္ထော၊ တည်း၊ ဝါဂ္ဂဟဏံ၊ သည်၊
 တု၊ ထိုအာဒေသကို မရခြင်းကို၊ ဝိကပ္ပေတိ၊ အထူးကြံ၏၊ တေဝါ
 ဣဝဇ္ဈေတိ၊ ဤ၊ ဣန္ဒကေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တဝံ၊ ဆိုသော်လည်း၊
 ရူပဒ္ဓယံ၊ အဘိန္တိတံ၊ အဓိရိတံဟူသော ရုပ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊
 သိဇ္ဈတိနန၊ ပြီးသည့်မဟုတ်လော၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နဂ္ဂဟဏံ၊ ကို၊
 ကတံ၊ နည်း၊ ဣတိအယံ၊ လျှင်၊ စောဒနာ၊ ဥတ္တရတ္ထံ၊ အတိသ္မာစန္ဒသ
 ဟူသောနောက်သုတ်အကျိုးငှါ၊ နဂ္ဂဟဏံ၊ ကို၊ ကတံ၊ ၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ဆို
 သင့်စွာ၊ ဥတ္တရတြ၊ နောက်သုတ်သို့၊ နဂ္ဂဟဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်၊
 ဝတ္တတေ၊ ၏၊ ဝါဂ္ဂဟဏံ၊ သည်၊ နဝတ္တတေ၊ မလိုက်၊ ဣတိအယံပရိဟာ
 ရော၊ တည်း၊ ဥတ္တရတ္ထံ၊ နောက်သုတ်အကျိုးငှါ၊ နဂ္ဂဟဏံ၊ ကို၊ ကတံ၊
 သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အံ၊ ဧဝံသတိ၊ သော်၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 နောက်သုတ်နှိုက်သာလျှင်၊ နကတံ၊ နည်း၊ ဣတိအယံစောဒနာ၊ ဣဟာ
 ဝိ၊ ဤသုတ်နှိုက်လည်း၊ ကိပ္ပိမတ္တတ္ထသန္တာတော၊ စိုးစဉ်းမျှသောအကျိုး၏
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ပနဝိတ္ထာရော၊ ကို၊ မယော၊
 သည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ၏၊ ဗြာဟ္မဏာနံနဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဟု၊ ဝတ္ထာ၊ ၍၊ ထပေတွာ
 ကောသဇ္ဈိတံ၊ ၍၊ ဝုတ္တေ၊ သော်၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့အား၊ နဒါ
 တဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်၊ တေယေဝ၊ ထိုမပေးအပ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်သာ
 လျှင်၊ ဗဟုကာ၊ ကုန်၏၊ ယေသံပန၊ တို့အားကား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏၊ တေ၊ ထို
 ပေးအပ်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဝိညာယတိ
 ယထာ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဗြာဟ္မဏာနံ

ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝတော၊ ဤ၊ ထပေတွာကေသဉ္စိတိ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္ထေ၊ သေသံ၊
 ယေသံ၊ ဘိက္ခုနိ၊ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ တေယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုကာ၊
 ကုန်၏၊ ယေသံ၊ ဘိက္ခုနိ၊ နဒါတဗ္ဗန္တိ၊ အပ်၊ တေ၊ ထိုမပေးအပ်သော
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဝိညာယတိယထာ၊ ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ တူ၊ အဘိအဓိဇ္ဈေတေ၊ လ၊ နဟောန္တိတိ၊
 ဟူ၍၊ ဝတော၊ ဤ၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဝါတိ၊ ဝါဟူ၍၊ ဝတ္ထေ၊ သေသံ၊ ယေ၊ အကြင်
 အဘိအဓိသဒ္ဓါတို့သည်၊ ရူပဒွယံ၊ အဗ္ဘအဏ္ဍဟုဆိုအပ်သော ရုပ်နှစ်ခု
 တို့၏အပေါင်းကို၊ နလဘန္တိ၊ ကုန်၊ တေယေဝ၊ ထိုအဘိအဓိသဒ္ဓါတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်၏၊ ယေပန၊ တို့သည်ကား၊ ရူပဒွယံ၊
 ကို၊ လဘန္တိ၊ ကုန်၏၊ တေ၊ တို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဝိညာ
 ယတိ၊ ၏၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုပြုယုဂ်တို့၏နည်းသည်၏အဖြစ်၊ များသည်၏ အ
 ဖြစ်ကိုသိစိမ့်သောငှါ၊ ဣဟ၊ ဤသုတ်နှိုက်၊ နဂ္ဂဟဏံ၊ ကို၊ ကတံ၊ ၏၊ လ၊
 အဘိ အဓိဂ္ဂဟဏာနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘ အဏ္ဍဂ္ဂဟဏာနဉ္စ၊
 တို့၏လည်းကောင်း၊ အနုဝတ္တနတော၊ ကြောင့်၊ လ၊ အတ္ထော၊ နာတည်း၊
 လ၊ အနန္တရသုတ္တဒ္ဓယေန၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောအတ္ထောအဘိ၊ အတ္ထောအဓိ
 ဟူသောသုတ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကိုနိဿယော အဘိအဓိ
 ဟူသောကောရိတို့၏၊ အာဒေသဒ္ဓယေ၊ အဗ္ဘအဏ္ဍအပြုဟူသောကောရိယ
 နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သော်၊ (အနက်ဖြင့်အ
 ဓိပ္ပါယ်သင်ပြီး)၊

(၄၇) အဘိဿစန္ဒာယ၊ ကိမတ္ထမိဒမုပ္ပတေ၊ နည်း၊ ဣဝတ္ထေ၊
 ကြောင့်၊ အဘိအဓိနံ၊ ဘိက္ခုနိ၊ ရူပဒွယံ၊ အဗ္ဘအဏ္ဍဟူသော ရုပ်နှစ်ခုတို့၏
 အပေါင်းကို၊ ဝိဟိတံ၊ စီရင်ခြင်းသည်၊ နဟောတိဝိယ၊ ကဲ့သို့ အဘိ
 ဣတ္ထေတဿ ၏၊ အန္တဘူတဿ၊ သော၊ တိသဒ္ဓဿ၊ ၏၊ သံရူပံ၊ အကြင်
 စအပြုဟူသောရုပ်ကို၊ ဝိဟိတံ၊ စီရင်အပ်၏၊ တံရူပံ၊ ထိုစအပြုဟူသော
 ရုပ်သည်၊ ပရေ၊ သော၊ ဣဝတ္ထေ၊ ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဥာပ
 နတ္ထံ၊ ငှါ၊ ဥစ္စာတေ၊ ၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသုတ်နှိုက်လည်း၊ အဘိဿာတိစပဒံ၊
 ပုန်သည်လည်းကောင်း၊ အန္တဿာတိစပဒံ၊ ပုန် သည်လည်းကောင်း၊
 ကိရိယာပေက္ခာ၊ ဝုတ္တရူပံဟူသော ကြိယာကုန်သော၊ ဆဋ္ဌိ၊ တည်း၊
 တိဿာတိ၊ တိဿဟူ၍၊ အဝတော၊ ဤ၊ အတိဿာတိ၊ ဤ၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်း
 သည်၊ အညေသံ၊ အဘိသဒ္ဓါမှ ဟပါးကုန်သောပတိ၊ မတိအစရှိကုန်

သောသဒ္ဓါတို့၏၊ အန္တဘူတဿ၊ သော၊ (ထည့်)၊ တိသဒ္ဓဿ၊ ကို၊ ပရိဝုဇ္ဇ
 နတ္ထံ၊ ကြည်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ အတိဿ၊ စာတိ၊ ချ်၊ ဧတ္တ
 ကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်၊ အဝတွာ၊ ချ်၊ အန္တဿ၊ စာတိ၊ ချ်၊ ဝဇ္ဇံ၊ သည်၊ သက
 လဿဝါ၊ အလုံးစုံသော အတိသဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ အာဒိသဒ္ဓဿ
 ဝါ၊ အစအကွရာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝုဇ္ဇနတ္ထံ၊ ကြည်ခြင်းအကျိုးရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ဧတေန၊ ဤအန္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ အတိနော၊ အတိသဒ္ဓါ၏၊
 တိသဒ္ဓံ၊ ကို၊ သင်္ဂဏှာတိ၊ ၏၊ တေန၊ ကြောင့်၊ အတိဇ္ဈေတဿ၊ အန္တ
 ဘူတဿ၊ တိသဒ္ဓဿ၊ စာတိ၊ ချ်၊ အာဟ၊ ၏၊ ပ၊ ဝတ္ထေ၊ သော်၊ အတုန္တဿ၊
 အတိသဒ္ဓါ၏အစိတ်ဖြစ်သော ဣသရ၊ ၏၊ ဣဝဏ္ဏတ္တာ၊ ဣဝဏ်ဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဣဝဏ္ဏောယံ၊ နဝါတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်၊ ဝတ္ထဝိဓိပုဋိသေနေတ္ထံ၊ ဆို
 အပ်သော အစီအရင်ကိုဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဝိညာဓံ၊ ဌ၊
 သက္ကာနနု၊ လော၊ ဣတိအယံစောဒနာ၊ သက္ကာ၊ ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့
 တတ်ကောင်းသော်လည်း၊ ဣဝ၊ ဤအတိဿပုဒ်နှိုက်၊ အတိဿ၊ အတိ
 သဒ္ဓါ၏၊ တိ၊ တိသဒ္ဓါတည်း၊ အတိတိ၊ အတိသဒ္ဓါ၏တိ၊ ဣတိဇေ၊ သို့၊
 ဂဟိတံ၊ မှတ်အပ်၏၊ အတိဿ၊ အတိသဒ္ဓါ၏၊ တိ၊ တိတည်း၊ အတိ
 တိ၊ အတိသဒ္ဓါ၏တိ၊ ဣတိဇေ၊ သို့၊ ဂဟိတံ၊ သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အံ၊
 ဇေသတိ၊ သော်၊ အတိတိဿ၊ စာတိ၊ အတိတိဿဟူ၍၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏၊
 ဣတိအယံစောဒနာ၊ သစ္စံ၊ ၏၊ ပနတထာဝိ၊ သော်လည်း၊ ဣဝ၊ ဤအ
 တိဿပုဒ်နှိုက်၊ သရူပါနမေက သေသွသကိန္တိ သုတ္တေန၊ ဖြင့်၊ ဧက
 သေသံ၊ တရကြွင်းကို၊ ကတံ၊ ၏၊ ဣတိအယံ ပရိဟာရော၊ တည်း၊
 ဧတ္တ၊ ဤသရူပါနမေက သေသွသကိဟူသော သုတ်နှိုက်၊ ပဒါနေဝ၊
 ထို့ကိုသပ်လျှင်၊ ဂဟိတာနိနနု၊ ယူအပ် ကုန်သည် မဟုတ် တုံလော၊
 ဣတိအယံစောဒနာ၊ အနိယမေတွာ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ကို မမှတ်မူ၍၊ သရူ
 ပါနန္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္ထတ္တာ၊ သာမည ဆိုသောကြောင့်၊ ဗျဉ္ဇနာနိဝိ၊ တို့
 ကိုလည်း၊ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏၊ စသစ္စံ၊ သရူပါနံ ဗျဉ္ဇနာနန္တိ၊ ချ်၊
 အာဟ၊ ၏၊ ဣတိအယံပရိဟာရော၊ တည်း၊ အထဝါ၊ ကွစာဒိ၊ လ၊
 ဝိပရိတာဒေသာစာတိသုတ္တေန၊ ဖြင့်၊ တိလောပံ၊ တိအကွရာတလုံး၏
 ကြေခြင်းကို၊ ကတံ၊ ၏၊ ဣတိဒဠဗ္ဗံ၊ ၏၊ တေန၊ ကြောင့်၊ တိသဒ္ဓဿ၊ လ၊
 နဟောန္တိတိ၊ ချ်၊ အာဟ၊ ၏၊ တိလောပံ၊ တိအကွရာ တလုံး၏ ကြေ
 ခြင်းကို၊ ယဒိကတံ၊ အံ၊ ဇေသတိ၊ သော်၊ သရူပနေဝ၊ အတိတိဟူသ

ရုပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝတ္ထုတ္တာ။ ဆိုအပ်ပြီးသောကြောင့်။ အန္တသဒ္ဓေါ။ သည်။
 နိရတ္တကောဝ။ အကျိုးမရှိသည်သာလျှင်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဣတိအယံစော
 ဒနာ။ တည်း။ သစ္စံ။ ၏။ ပန။ ထိုသို့အကျိုးမရှိသော်လည်း။ ပုထသုဗျဉ္ဇ
 နေတိ။ နှမသ။ ၏။ ယတ္ထာယ။ အကျိုးငှာ။ အန္တဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ဂဟိတံ။ ၏။
 တေန။ ကြောင့်။ အန္တဂ္ဂဟဏေန။ လ။ ဥကာရောဟောတိတိ။ ချ်။ အာဟ။
 ၏။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ပုထသုဗျဉ္ဇနေ သုတ်အကျိုးငှာ အန္တသဒ္ဓါကို ပြု
 သည်ရှိသော်။ တတ္ထေဝ။ ထိုပုထသုဗျဉ္ဇနေသုတ်၌သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံန
 န။ ပြုအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ သစ္စံ။
 ၏။ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့ပြုအပ်သော်လည်း။ အတိဿာဘိ ဣမိနာ။ ပုဒ်
 ဖြင့်။ အန္တော။ အတိသဒ္ဓါ၏အစိတ်ဖြစ်သော။ တိသဒ္ဓေါ။ ကို။ ဂဟိတော။
 ၏။ သကလော။ အလုံးစုံသော အတိသဒ္ဓါကို။ နဂဟိတော။ မယူအပ်။
 ဣတိ။ သို့။ ဥာပနတ္တံ။ ငှာ။ ဣဓ။ ဤသုတ်၌။ အန္တဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။
 (သမ္ပန္န)။ ဣတိအယံပရိဟာရော။ ဣဟစ။ ဤသုတ်သို့လည်း။ နဂ္ဂဟဏ
 မေဝ။ သည်သာလျှင်။ ဝတ္ထုတေ။ ၏။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နဝတ္ထုတေ။ မ
 လိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ ယဒိပနဝတ္ထုယျ။ အံ။ ဧဝံသတိ။ သော်။ သဗ္ဗော
 စန္ဒိတိ။ နှမသေဝ။ ကိုလျှင်။ ဝိကပ္ပေန။ ဖြင့်။ ဝတ္ထုတ္တာ။ ကြောင့်။ သုတ္တမေ
 ဝ။ အတိဿစန္ဒိဿသုတ်ကိုပင်လျှင်။ အနန္တနိယံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။
 တေန။ ကြောင့်။ နဟောတိတိ။ ချ်။ အာဟ။ ၏။ လ။ သဗ္ဗောစန္ဒိတိ သုတ္တ
 န။ ဖြင့်။ ဝတ္ထုဝိမိဒ္ဓိ။ ဆိုအပ်သောအစိအရင်သည်။ သမ္ပတ္တေ။ ရောက်
 လတ်သော်။ အနန္တရသုတ္တံ။ တေနဝါ။ ဣဝုဏ္ဏသုတ်ကို။ အဓိကိစ္စ။ ချ်။ လ။
 ဣတရံ။ ကိံ ဥဒါဟရဏံသည်။ သုဝိညေယျမေဝ။ တည်း။ တေဿပန။
 ထိုကိံ ဥဒါဟရဏံ၏ကား။ အတိအန္တောတိ။ ချ်။ ဆေဒေါ။ ကို။ ကာ
 တဗ္ဗော။ ၏။ (သန္တိစာရင်းတို့၌။ အန္တံရှိသည်။ ဤနာသပဉ္စနိကံအံ
 တိအန္တောရှိသည်။) ။ အနက်။ ။ တိဿသာဆိုလျှင် တိသဒ္ဓါ၏
 ဣကိုစမပြုရဟူသောအနက် ပြီးကောင်းလျက်။ တိဿသာမဆိုမူ၍ အ
 တိဿဆိုရာ၌ အကျိုးကိုပြလိုရကား။ တိဿတိအဝုတ္တာ။ ပ။ ပရိ
 ဝဇ္ဇနတ္ထံမိန့်။ အတိဿဟုသမ္ပန္နဆဗ္ဗိ ကိုဆိုသောကြောင့်။ အန္တဿဟူ
 သောသမ္ပန္နိအနက် ပြီးကောင်းပြီးလျက်။ အန္တဿဟူသော သဒ္ဓါလွန်
 ကိုဆိုရာ၌ အကျိုးကိုပြလိုရကား။ အတိဿာတိတ္ထေကမေဝ။ လ။
 ပရိဝဇ္ဇနတ္ထံမိန့်။ ပရိဝဇ္ဇနတ္ထကိုပြပြီး၍ ဂဟေတဗ္ဗကိုပြလိုရကား။ တေ

န။လ။သင်္ဂဏ္ဌာတိမိန့်။ ။သာဓကဖြင့်ပြီးစေလိုရကား။ စောနာဟ။ လ
 တိသဒ္ဓဿာတိမိန့်။ ။အန္တသသဒ္ဓါဖြင့်အတိသဒ္ဓါ၏တိကို ယူစေလို
 ချီဆို၏ဟူသော စကားကို မနှစ်သက်၍ စောဒနာလိုသော စောဒက
 ဆရာသည်။ နန္ဒာတိဿ။ လ။သက္ကာဝိညာတုန္တိမိန့်။ ကား။ အတိဿ
 စန္ဒဿဟုဆိုသော်။ အတိသိဂဏောနီကံ။ အတိသဒ္ဓါ၏ အစိတ်ဖြစ်
 သောဣသည် ဣဝဏ် ဖြစ်သောကြောင့် ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ သုတ်ဖြင့်
 ဣသရနောင်းသောကြောင့် ဣကို ယပြုရ၏။ ထိုအပြုကို နစ်စေခြင်းငှာ
 သာအန္တဿဟူသောသဒ္ဓါကို ဆိုသည်ဟု သိခြင်းငှာ တတ်ကောင်း
 သည်မဟုတ်တုံလော။ အတိသဒ္ဓါ၏တိကိုယူစိမ့်သောငှာ အန္တသဒ္ဓါကို
 ဆို၏ဟူသောစကားသည်အသို့ဖြစ်၍သင့်ရာအံ့နည်းစောဒနာသည်။ ။
 ဖြေလိုရကား။ သက္ကာ။လ။အတိဟိ။မိန့်။ကား။ သိခြင်းငှာတတ်ကောင်း
 သော်လည်း။ အတိဿတိ အတိတိဟူ၍ ဤသုတ်၌ မှတ်အပ်သည် ဖြစ်
 ဘိသော်ဟုဖြေသည်။ ။အတိဿတိအတိတိဟူ၍ အန္တသဒ္ဓါဖြင့် ယူ
 အပ်၏ဟု ဆိုသောစကားကို မနာချီ၍ ယဒိဇံအတိတိဿာတိ ဘဝိ
 တဗ္ဗန္တိမိန့်။ ကား။ ထိုသို့ယူအပ်သောအတိတိဿဟူသော သဒ္ဓါဖြစ်ရာ
 ၏။ထိုသို့မဖြစ်ရကား။ အတိဿတိ အတိတိယူအပ်၏ ဟူသောစကား
 သည်အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း စောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။
 သစ္စံ။ လ။ တေသံကတံမိန့်။ ကား။ ထိုသို့ဖြစ်ရာသော်လည်းဤသုတ်နှိုက်
 ကေသေသပြု၍ အတိဿသာရှိသည် ဖြစ်ဘိသော်။ တိတချကို ချေ၍
 တိတချကိုကေသေသပြု၍ အတိဿသာရှိသည်ဟူသော စကားကို မနှစ်
 သက်နှိုးသည်ဖြစ်၍ စောဒနာ “ပြန်လိုရကား။ နန္ဒေတ္ထဗဒါနေဝဂဟိတာ
 နိတိမိန့်။ ကား။ ပုရိသောစပုရိသောစပုရိသာဟူ၍ ပုဒ်တို့ကိုသာသရူပါ
 န။လ။ သင်္ဂဏ္ဌာသုတ်နှိုက်ယူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့လျက် တိ
 တချကိုသာကေသေသပြု၏ဟူသော စကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်အံ့
 နည်းစောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ ဗျဉ္ဇနာနိဝိ။လ။ ဝုတ္တတ္တာ။မိန့်။
 ကား။ပုဒ်ဗျည်းတို့ကိုမမှတ်မူ၍ သရူပါနံသာ သာမညဆိုရကား။ ဗျည်း
 တို့ကိုလည်း ယူအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ သာဓကကိုအာဟာစ။ လ။ နာ
 နန္တိမိန့်။အထဝါ။ဗေ။တိလောပံကတန္တိ ဒဠဗ္ဗံစသည်ထင်၏။ ။တိ
 အက္ခရာကိုချေ၍။အတိဿ ဆိုသည်ဟူသော စကားကိုမနာချီ၍ စော
 ဒနာပြန်လိုရကား။ ယဒိဇံ။လ။ အန္တသဒ္ဓါတိမိန့်။ကား။ အတိတိဆိုလို

လျက်အတိဿဟုဆိုသည်ရှိသော်။ အတိတိဟု အတိသဒ္ဓါ၏ တိဟူ၍ အပေါင်းအစိတ်ကို သရုပ်အားဖြင့် ဆိုပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ အစိတ်ဟောအန္တသဒ္ဓါသည် အကျိုးမရှိမဖြစ်ရာပြီလော။ အသို့လျှင် တိကိုချေ၏ဟူသောစကားသည် သင့်ရာအံ့နည်းဟု စောဒနာသည်။ «ဖြေလိုရကား။ သစ္စံစသည်ကိုမိန့်။ ပုထဿုဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ အကျိုးငှာ အန္တသဒ္ဓါကိုယူအပ်သည် ဖြစ်တိသော်။ «နန္ဒေဓံသတိ စသည် ထင်ပြီ။ «အဓိပ္ပါယ်)။

(၄၈) ကွစိပဋိပတိဿ။ «ကံမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။လ။ ဟေဋ္ဌာ။ နှိုက်။ သရာဓိကာရေဝါ။ ဂေါသရေပုထဿ ဂမောကွစိ ဟု သောသရ အရာနှိုက်သာလည်းကောင်း။ ဥပရိ။ နှိုက်။ ဗျဉ္ဇနာဓိကာရေဝါ။ ပုထဿုဗျဉ္ဇနေဟူသော ဗျည်းအရာနှိုက်သာလည်းကောင်း။ အဝတ္ထာ။ ဤ။ ဣဟ။ ဤအတိဿစန္ဒဿသုတ်၏အခြားမဲ့နှိုက်။ ဝစနံ။ ဤသုတ်ကိုဆိုခြင်းသည်။ သရေဝါ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေဝါ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ၏။ အထဝါ။ ဦးအံ့။ အဓိကာရာ။ လိုက်ခြင်းတို့သည်။ ဝါ။ အဓိကာရတို့သည်။ ယထာနုပုဗ္ဗိကာ။ ယထာနုပုဗ္ဗိကအဓိကာရလည်းကောင်း။ မဏ္ဍု။ ကာဂတိကာ။ မဏ္ဍု။ ကာဂတိကအဓိကာရလည်းကောင်း။ သီဟဂတိကာစ။ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ တိဝိဓာ။ သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထစ။ ထိုသို့သုံးပါးကုန်သော အဓိကာရတို့တွင်လည်း။ ယထာနုပုဗ္ဗိကာ။ တို့သည်။ ယထာပဋိပါဒိုဝသေန။ အကြင်အကြင်သို့သောအစဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္တန္တိ။ လိုက်ကုန်၏။ မဏ္ဍု။ ကာဂတိကာပန။ တို့သည်ကား။ မဏ္ဍု။ ကာ။ ဘားတို့သည်။ ဥပ္ပတိတွာ။ ခုန်၍။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ။ ကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ တူ။ ဝတ္တန္တိ။ ကုန်၏။ သီဟဂတိကာပန။ တို့သည်ကား။ မိဂရာဇာ။ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော။ သီဟော။ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဧကသ္မိံဌာနေ။ နှိုက်။ နိသိန္နာ။ နေကုန်လျက်။ ပုဗ္ဗာပရံ။ ရှေ့နောက်ကို။ အနုဝိလောကေန္တိယထာ။ အစဉ်လည်၍ကြည့်ကုန်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ တူ။ မဇ္ဈေန္တိ။ ဌိတာ။ တည်ကုန်လျက်။ ပုဗ္ဗာပရံ။ ရှေ့နောက်သို့။ အနုဝတ္တန္တိ။ လိုက်ကုန်၏။ ဂေါသရေ။ လ။ ကွစိတိဇ္ဈေ။ သုတ်နှိုက်။ သရေဂဟဏံပန။ သည်ကား။ မဏ္ဍု။ ကာဂတိကဝသေန။ ဖြင့်။ ဣဟ။ ဤကွစိပဋိပတိဿဟူသောသုတ်သို့။ ဝတ္တတေ။ ၏။ (ဂေါသရေသုတ်ကသရေ သဒ္ဓါသည်။ တေနဝါ ဣဝဇ္ဈေ။ အတိဿ

စန္ဒသသုတ်တို့ကို လွန်၍ချန်၍လိုက်သောကြောင့်။ မဏ္ဍုကဂတိကဆိုသည်ဟူလေ။ ဥပရိ။ အထက်ဖြစ်သော ပုထသုဗျူနေသုတ်၌။ ဗျူနေဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ သိဟဂတိကဝသေ။ ဖြင့်။ ဣဟ။ သုတ်သို့။ ဝတ္တတေ။ ဖြစ်။ တေန။ ကြောင့်။ သရေဝါဗျူနေဝါတိ။ ချ်။ အာဟ။ ဖြစ်။ တေနစ။ ထိုသို့သရေသဒ္ဓါ။ ဗျူနေ သဒ္ဓါတို့၏ လိုက်သော ကြောင့်လည်း။ ပတိဇ္ဇစ္စေတဿ။ လ။ အတ္ထော။ နာတည်း။ ဣဟစ။ ဤသုံးပါးကုန်သောအဓိကာရတို့တွင်လည်း။ ပုဗ္ဗပက္ခေ။ ရှေးဖြစ်သော ယထာနုပုဗ္ဗိကအဓိကာရ အရာ၌။ ဣဒံသုတ္တံ။ သို့။ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသောသုတ်သည်။ နဝတ္တတေ။ မလိုက်။ တနည်း။ ပုဗ္ဗပက္ခေ။ နှိုက်။ ကိဉ္စိ။ သုတ်သည်။ ဣဟစ။ ဤကွပ်ပဋိပတိဿဟူသောသုတ်သို့။ နဝတ္တတေ။ မလိုက်။ ဣတရသ္မိံ ပန။ နောက်ဖြစ်သော မဏ္ဍုက ဂတိကသိဟဂတိကအဓိကာရ အရာနှိုက်ကား။ သုတ္တဒ္ဓယံ။ ဂေါသရေပုထဿာ ဂမောက္ခစိ။ ပုထသုဗျူနေ ဟူသော သုတ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်။ ဝတ္တတေ။ ဖြစ်။ သေသာနိ။ ကြွင်းကုန်သော ကိဉ္စိဟရုဏ် တို့သည်။ သုဝိညေယျာနေဝ။ သိလွယ် ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ (အဗ္ဗုပ္ပါယ်ထင်ပြီ)။

(၄၆) ပုထသုဗျူနေ။ ။ ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ ပရေ။ သော။ ဗျူနေ။ ကြောင့်။ ပုထဇ္ဇစ္စေတဿ။ ဖြစ်။ အန္တော။ သော။ သရောဇ။ သည်လည်း။ ဥကာရော။ ဥအပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။ ဣတိဉာပနတ္တံ။ ဌာ။ ဥစ္စတေ။ ဖြစ်။ လ။ အတိဿစန္ဒဿာတိဇ္ဇတော။ မှ။ အန္တဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ မဏ္ဍုကဂတိကဝသေ။ ဖြင့်။ ဝတ္တတေ။ ဖြစ်။ တေန။ ကြောင့်။ အန္တောဓသရောတိ။ ဖြစ်။ အာဟ။ ဖြစ်။ တေနစ။ ထိုအန္တ သဒ္ဓါလိုက်သော ကြောင့်လည်း။ ထံ။ အတ္ထော။ နာတည်း။ အတိဿစန္ဒဿာတိ ဧတ္ထဝိယ။ သုတ်နှိုက်ကဲ့သို့။ ပုထဿ။ ဖြစ်။ အ။ အတည်း။ ပုထအ။ ပုထ၏အ။ ဣတိ။ သို့။ သမာသံ။ ကို။ လ။ ပုထဿာတိ။ ချ်။ ဂဟိတေ။ သော်။ အန္တဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ နိရတ္တကံ။ သည်သုလျှင်။ ဘဝေယျနန။ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံစောဒနာ။ နိရတ္တကံ။ အကျိုးမရှိရာဟူသော စကားသည်။ သစ္စံ။ ဖြစ်။ ပယောဇနန္တရံပန။ အကျိုးအထူးသည်ကား။ သမ္ဘဝတိ။ ဖြစ်သင့်သေး၏။ တေန။ ကြောင့်။ အန္တဂ္ဂဏေန။ လ။ ဟောတိတိ။ ချ်။ အာဟ။ ဖြစ်။ (ရုပ်ထင်ပြီ)။ အန္တဂ္ဂဟဏေနပန။ ဖြင့်ကား။ မနုညန္တိ အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ မနသဒ္ဓါပပဒဿ။ မနသဒ္ဓါအနီးရှိသော။ အာပုဗ္ဗဿ။ အာ ရှေးရှိသော။

ဥာ။ ဥာသဒ္ဓါ သည်ကား။ ပရိမာန တော သန နိသာမနေသု။ နှိုင်း
ယှဉ်ခြင်း အနက်။ နှစ်သက်ခြင်းအနက် ။သွေးခြင်း အနက် တို့ရှိက်။
ဝတ္တတိ။၏။ ဣတိ။ဣတိဣမဿ။ဤသို့သဘောရှိသော။ လဒ္ဓဓာတုသညာ
ဒိဿ။ရအပ်သောဓာတုသညာအစရှိသော။ မနံ။စိတ်ကို။ အာတုသော။
လွန်စွာ။ တောသေတိ။နှစ်သိမ့်စေတတ်၏။ ဣတိအတ္ထေ။ရှိက်။ သံဟနညာ
ယဝါရောဇောတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ ရပစ္စယံကို။ ကတွာ။၍။ ရမိရန္တာရာ
ဒိနောတိသုတ္တေန။ဖြင့်။ ရာဒိမ္မိ။ရအနုဗန်အစရှိသည်ကို။ လုတ္တေ။ သော်။
မနသဒ္ဓန္တဿ။ မနသဒ္ဓါ၏အစိတ်ဖြစ်သောအသရ၏။ ဇေ။ လ။ လောပေ
တိသုတ္တေန။ဖြင့်။ ဩကာရေ။ကို။ကတေ။သော်။ ဥကာရေ။သည်။ဟော
တိ။၏။တေနေဝ။ကြောင့်လျှင်။ပရသ္မိံ။ ဥအက္ခရာမှနောက်ဖြစ်သော အာ
အက္ခရာကို။လုတ္တေ။သော်။မနုညသဒ္ဓါ။မှ။ဝုတ္တနယေန။ဖြင့်။သျှုပ္ပတ္တာဒိမ္မိ။
သိဝိဘတ်သက်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကတေ။သော်။မနုညန္တိ။၍။ ရူပသိဒ္ဓိ။
ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ။၏။

(၅၀) ဩအဝဿ။ ။ကိမတ္ထမိဒမုစ္စတေ။ လ။ မဏ္ဍု။ကဂတိ
ကဝသေန။ ဖြင့်။ ကွစိဂ္ဂဟဏဉ္စ။ သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဂ္ဂဟဏဉ္စ။
သည်လည်းကောင်း။ ဝတ္တတေ။ ၏။ တေန။ ကြောင့်။ လ။ အတ္ထော။
နာတည်း။

(၅၁) အနုပဒိဋ္ဌာနံဝုတ္တနယာဂတော။ ။ကိမတ္ထံ။ အဘယံအ
ကျိုးငှာ။ ဣဒံ။ဤသုတ်ကို။ဥစ္စတေ။နည်း။ ယေ။အကြင်ဥပသာရပုန်နိပါတ်
ပုန်တို့ကို။ ဣဟ။ ဤသဒ္ဓိကျမ်းရှိက်။ *အမှဟိ။ ငါတို့သည်။ အနိဒ္ဓိဋ္ဌာ။
မပြုအပ်ကုန်သေး။ တေ။ ထိုဥပသာရပုန် နိပါတ်ပုန်တို့ကို။ ဝုတ္တနယာ
နုသာရေန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစဉ် မှီးသဖြင့်။ ဥာတဗ္ဗာ။-ထိ
အပ်ကုန်၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ငှာ။ ဥစ္စတေ။၏။ လ။ အနုပဒိဋ္ဌာနံ။ ဤသဒ္ဓိ
ကျမ်းရှိက်မပြုအပ်ကုန်သေးသော။ ဥပသဂ္ဂါဒိနံ။ ဥပသာရပုန်အစရှိသည်
တို့၏။ (နိပ္ပတ္တိရှိက်စပ်။) ဝုတ္တပ္ပကာရေဟိ။ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်
သော။သဒ္ဓိဟိ။ တို့နှင့်။ ယောဇေတွာ။၍။ နိပ္ပတ္တိ။ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
၏။ဣတိအယံ။လျှင်။ အတ္ထော။တည်း။ စသစ္စံ။၏။ အနု။ လ။ ယောဇေ
တဗ္ဗန္တိ။၍။ အာဟ။၏။တတ္ထေ။ထိုသဒ္ဓိတို့တွင်လည်း။ သရသဒ္ဓိတိဗဒေ။
ရှိက်။ ဝိဂ္ဂဟော။ကို။ကာတဗ္ဗော။၏။ သရနံ။တို့၏။သဒ္ဓိ။သဒ္ဓိတည်း။ သရ
သဒ္ဓိ။သရတို့၏သဒ္ဓိ။ ဝါ။တနည်းကား။ သရေသု။တို့ကြောင့်။ ဝိဟိတာ။

စီရင်အပ်သော။ သန္တိ။ သန္တိတည်း။ သရသန္တိ။ သရတို့ကြောင့် စီရင်
 အပ်သောသန္တိ။ ဗုဒ္ဓနသန္တိ။ နိဂါ။ ဝေဝေဝနယော။ ဂြိ၏။ ဝတ္ထသန္တိနာမ။
 မည်သည်ကား။ ဂါထာဒေသု။ ဂါထာရတ္ထိယတို့နိဂါ။ ဝတ္ထာဟာနတ္ထံ။
 ဆန်းဂိုဏ်းကို မယုတ်စိမ့်သောဌာ။ ဝါ။ အက္ခရာတို့ကို ရေတွက်ခြင်း
 ဂရုလဟုတို့ကို မှတ်ခြင်းဟူသော ဆန်းလက္ခဏာကို မယုတ်စိမ့်သော
 ဌာလည်း ကောင်း။ ဝစနသိလိဋ္ဌတာယဝါ။ သဒ္ဓါ ပြေပြစ်စိမ့်သောဌာ
 လည်းကောင်း။ အာဂမနဝသေန။ လာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အက္ခရံ။
 ကို။ အာနေတွာ။ ဤ။ ကရိယမာနာ။ ပြုအပ်သော။ သန္တိ။ သန္တိတည်း။
 ယာပန။ အကြင်သန္တိသည်ကား။ ဝတ္ထ။ ပကာရတ္ထာ။ ဆန်း၏ ဂရုလဟု
 တို့ကိုမှတ်ခြင်းအား ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေနာမ။ ဤ
 သို့ဝတ္ထသန္တိမည်သည်။ ဇာတာ။ ၏။ သာပနသန္တိ။ ထိုဝတ္ထသန္တိကိုကား။
 ဝိသု။ အသီးအခြား။ ကိဉ္ဇာဝိနဝတ္ထာ။ အကယ်၍ကား မဆိုအပ်၏ရှင်။
 ပနတထာဝိ။ ထိုသို့မဆိုအပ်သော်လည်း။ ဇန္တော။ နောက်မှ။ ဝတ္ထနယေန။
 ဖြင့်။ သရဗုဒ္ဓနသန္တိသွေဝ။ တို့နိဂါသာလျှင်။ သင်္ဂဟံ။ သို့။ ဂန္ထတိ။ ၏။
 သရဗုဒ္ဓနေသု။ တို့နိဂါ။ ဝါ။ တို့ကြောင့်။ ဝိဟိတတ္ထာ။ စီရင်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေနော။ ကြောင့်။ တံ။ ထိုဝတ္ထသန္တိကို။ ဥဘ
 ယတ္ထ။ နှစ်ပါးစုံသောသရသန္တိ ဗုဒ္ဓနသန္တိတို့နိဂါ။ ပက္ခိဝိတွာ။ ဤ။ နိဓာ။
 သရဗျည်းဟူသော နှစ်ပါးသောအပြားဖြင့်။ ဥဒါဟရဏံ။ ကို။ ဒသေ
 တိ။ ၏။ တတ္ထစ။ ရုဏ်တို့တွင်လည်း။ ပါပနန္တိဣမဿပန။ ပုဒ်၏ကား။
 ပအာပနန္တိ။ ဤ။ ဆေဒေါ။ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော။ ၏။ သရာသရေ
 လောပန္တိဣမဿ။ သုတ်၏။ ဝိသယော။ အရာသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တတ္ထ
 ထိုပုဒ်အာပနပုဒ်နိဂါ။ ပဉ္စတိပဒံ။ သည်။ ဥပသက္ကပဒံ။ ပုဒ်တည်း။ အာပ
 နန္တိဣဒံပနရူပံ။ သည်။ အာပ။ အာပသဒ္ဓါသည်။ ပါပုဏာနေ။ ရောက်ခြင်း
 အနက်နိဂါ။ ဣတိဣမဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပ။ ယုပစ္စယန္တဿ။
 ယုပစ္စည်းအဆုံးရှိသော သဒ္ဓါ၏။ (သာမန်သော်လည်းပေး။ ယုပစ္စည်းအ
 ဆုံးရှိသော အာပယုဟူသောသဒ္ဓါ၏။ တော်၍သော်လည်းပေး။ နောက်
 ကိုနည်းတူပေး။) လ။ တာသံ။ ထိုဝိဘတ်တို့၏။ အနိယမပ္ပသင်္ဂေ။ အမှတ်
 မဲ့လျှိုးပါးခြင်းသည်။ သတိ။ သော်။ တေနော။ ထိုသရလောပေါသုတ်
 ဖြင့်သာလျှင်။ ပကတိဘာဝံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။ နေတဗ္ဗေ။ ဆောင်အပ်
 သောအက္ခရာကို။ ပရက္ခရံ။ သို့။ နိတေ။ ဆောင်ပြီးသော်။ သိဇ္ဈတိ။ ၏။

ရူပံ။ကို။ (အစရှိက် ဣဒံနှင့်ယှဉ်)။ ပရယနန္တိ ဣမဿပန။ ဧကား။
 ပရံအာယနန္တိ။ ခေဒေါ။ကို။ ကာတဗ္ဗော။၏။ ငဠမံ။စွာ။ကွစိလော
 ပန္တိဣမဿ။၏။ ဝိသယော။သည်။ ဟောတိ။၏။ တတော။ထိုနောင်မှ။
 သရာသရေလောပန္တိဣမဿစ။ ၏လည်း။ ဝိသယော။သည်။ ဟောတိ။
 ၏။တတော။မှ။ ဒိဃန္တိဣမဿစ။၏လည်း။ ဝိသယော။သည်။ ဟောတိ။
 ၏။ အထဝါပန။နည်းကား။ ပရအာယနန္တိ။ခေဒေါ။ပုန်ဖြတ်အပ်၏။
 တဒါ။ ထိုသို့ပုန်ဖြတ်သောအခါရှိက်။ ပစ္ဆာ။မှ။ ဝတ္တာနံ။ကုန်သော။ဒိန္နံ။
 သရာသရေလောပံ။ ဒိဃံသုတ်တို့၏။ ဝိသယော။ သည်။ ဟောတိ။၏။
 တတ္ထစ။ ထိုပရအာယနံဟူသောပုန်ရှိက်လည်း။ အာယနန္တိရူပံ။ သည်။
 အယ။သည်။ ဂတိမ္ပိ။ရှိက်။ဝတ္တတိ။၏။ ဣစ္ဆေတဿ။ရှိသော။ လ။အယိ
 တဗ္ဗံ။ ရောက်အပ်၏။ အထဝါ။ ပရံအာယနန္တိ။ခေဒေါ။၏။ တဒါ။
 ထိုသို့ပုန်ဖြတ်သောအခါရှိက်။ ပုဗ္ဗေဝတ္တာနံ။ကုန်သော။ဒိန္နံ။ကွစိလောပံ။
 သရာသရေလောပံ နှစ်သုတ်တို့၏။ ဝိသယော။ တည်း။ အာယနန္တိဣဒံ
 ပနရူပံ။သည်။ အာပုဗ္ဗဿ။ သော။ တဿေဝ။ ထိုအယဓာတ်၏သာ
 လျှင်။ ဝသေန။ဖြင့်။ သိဏ္ဍတိ။ (ထည့်)။ ဥပါယနန္တိပဒဿ။၏။ ဥပအာယ
 နန္တိဝါ။၍လည်းကောင်း။ ဥပအာယနန္တိဝါ။၍လည်းကောင်း။ ခေဒေါ။
 ကို။ ကာတဗ္ဗော။၏။ ဧတ္ထ။ဤရုပ်ရှိက်။ယံဝစနံ။ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။၏။တံဝစနံ။
 ကို။ ဝတ္တမေဝ။လျှင်တည်း။ လ။ဧတေန။ဤဘိနပ်ဖြင့်။ ဝတ္တတိ။၏။ဣတိ
 အတ္ထေ။ရှိက်။ လ။တသ္မိယေဝအတ္ထေ။ ထိုသွားကြောင်း ဖြစ်သော အ
 နက်ရှိက်သာလျှင်။ လ။ယကာရေ။ ယအက္ခရာရှိက်။ ဥကာရဿ။၏။
 ဝုဒ္ဓိမ္ပိ။ ကို။ ကတေ။ သော်။လ။ ဥပဓာရေတိ။ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ
 အတ္ထေ။ရှိက်။ လ။ဗုဓေ။သည်။ ဉာဏေ။သိခြင်းအနက်ရှိက်။ ဗေဒနေ။
 ပွင့်ခြင်းအနက်ရှိက်။ အဝဂမနေ။ပိုင်းခြားခြင်းအနက်ရှိက်။ လ။ ဝကာ
 ရာဂမဿစ။ ဝအက္ခရာ လာခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေ။ ပဗျည်း
 ကြောင့်။ ဒိဃန္တိဣမဿစ။ ၏လည်းကောင်း။ လ။ ဥပသမေ။ငြိမ်းခြင်း
 အနက်ရှိက်။ လ။သုဂ္ဂပသန္တိရူပံ။သည်။ တထာ။တို့တည်း။ လ။ဝီ။
 သည်။ သိလေသနေ။ငြိကပ်ခြင်းအနက်ရှိက်။ လ။ အာပုဗ္ဗဿ။အာရှေး
 ရှိသော။ချာ။သည်။ ကထနေ။ဆိုခြင်းအနက်ရှိက်။ သွာချာတောတိရူပံ။
 သည်။ တထာ။ ထိုဒုရေချာတံအတူတည်း။ ဥပသဂ္ဂေါစ။ သည်လည်း
 ကောင်း။ဝမောဒုဒန္တာနန္တိဣမဿ။၏။ ဝိသယောစ။သည်လည်းကောင်း။

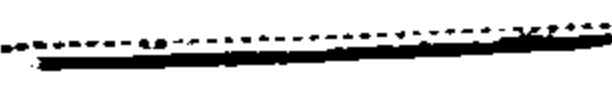
ဝိသေသော။ ထူး၏။ လ။ ဣရ။ ဣရသဒ္ဓါသည်။ ကမ္မနေ။ တုန်လှုပ်ခြင်းအ
 နက်နှိုက်။ လ။ တပစ္စယန္တဿ။ သဒ္ဓါ၏။ ဟိယုတ္တနိ။ လ။ ဓာတုကန္တိ။ ချံ။
 ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ သဗ္ဗဓာတုကာ။ တို့သည်။ န။ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ။
 ကြောင့်။ တပစ္စယန္တဿ။ သဒ္ဓါ၏။ အသဗ္ဗဓာတုကတ္တံ။ ကို။ အာဂမ္မ။ ချံ။
 ဣကာရာဂမော အသဗ္ဗဓာတုကမ္ပိတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဣကာရာဂမေ။
 ကို။ ကတေ။ သေဝ်။ ယထာဂမိကာဓောတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်မူလည်း။ ဣ
 ကာရာဂမေ။ ကို။ ကတေ။ သေဝ်။ ဟုသမ္ပနံ။)။ သာသ။ လ။ ရိဋ္ဌောစာ
 တိသုတ္တေနဝါ။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တမေဝ။ ထိုသာသဒိသတော တဿ
 ရိဋ္ဌောစဟူသောသုတ်ကိုပင်လျှင်။ အဓိကိစ္စ။ ချံ။ သာဒိ။ လ။ ဋ္ဌောတိ
 သုတ္တေန။ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ရိဋ္ဌာဒေသာဒိမ္ပိ။ ရိဋ္ဌအပြုစသည်ကို။ က
 တေ။ သေဝ်။ ဂ္ဂပံသိဇ္ဈတိ။ ၏။ (ရိဋ္ဌာဒေသာဒိမ္ပိနိကာအာဒိဖြင့် ဋ္ဌာဒေသကို
 ပေါင်း။) တတ္ထစ။ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ရိဋ္ဌအပြုဋ္ဌအပြု အစီအရင်တို့
 တွင်လည်း။ ပုဗ္ဗပက္ခေ။ ရှေးရိဋ္ဌအပြုအဘို့နိကာ။ ရမိရန္တာရာဒိနောတိ
 သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ရာဒိ။ ရအနုဗနိအေရှိသည်လည်း။ နော။ ကြေသည်။ ဟော
 တိ။ ၏။ လ။ အဂ။ သဒ္ဓါသည်။ ဂတိမ္ပိ။ နိကာ။ လ။ ဝါ။ ဥတ္တမတ္တဝါစီ။ ဖြတ်
 သောအနက်ကို ဟောတတ်သော။ ပါနိပဒိကော။ ပါနိပဒိကပုဒ်တည်း။
 လ။ စရ။ သည်။ ဂတိဘက္ခနေသု။ သွားခြင်းစားခြင်းတို့နိကာ။ စရ။ သည်။
 စရဏေ။ ကျင့်ခြင်းနိကာ။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဒိန္နံ။ နှစ်ပါးကုန်သော
 ဓာတ်အနက်တို့တွင်။ အညတရဿ။ လ။ ဣရိယာဒေသေ။ ကို။ ကတေ။
 သေဝ်။ အာဇ္ဈရိယာ။ လွန်စွာကျင့်အပ်သည်။ ဝါ။ အံအပ်သည်။ န။ မဟုတ်။
 ဣတိ။ သို့။ ပိဂ္ဂဟော။ ကို။ ကတေ။ သေဝ်။ လ။ ဇေသ။ သဒ္ဓါသည်။ ပရိယေသ
 နေ။ ရှာမှီးခြင်းအနက်နိကာ။ လ။ အာပုဗ္ဗဿ။ သော။ မသ။ သည်။ အာ
 မသနေ။ သုံးသပ်ခြင်း အနက်နိကာ။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဇေဝံ။ သို့။ သရေ
 သု။ တို့ကြောင့်။ သရဗျဉ္ဇနာနံ။ တို့၏။ သန္နိဉ္ဇ။ ကိုလည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေ။
 ကြောင့်။ သရဗျဉ္ဇနံ။ တို့၏။ သန္နိဉ္ဇ။ ကိုလည်းကောင်း။ ဒသေတော။ ချံ။ ဣဒါနိ။
 ယခုအခါနိကာ။ ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနာနံ။ တို့၏။ သန္နိ။ ကို။ ဒသေန္တာ။ ပြ
 တော်မူလိုသော အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည်။ ပရိဂ္ဂဟောတိအာဒိ။
 ကို။ အာဟ။ ၏။ တဿပန။ ထိုပရိဂ္ဂဟောဟူသောပုဒ်၏။ လ။ ပရိဂ္ဂဟောတိ
 ပဒံ။ သည်။ တထာ။ ထိုအတူတည်း။ ဥပသဂ္ဂရေဝ။ သည်သာလျှင်။ နာနတ္ထံ။
 ထူး၏။ လ။ ကမု။ သည်။ ပဒဝီက္ခေပေ။ နိကာ။ ဝတ္တတိ။ ၏။ နက္ကသာဝေတိ။

၍။ ဆေဒေါ။၏။ တသေဝ။ ထိုပရနွေတာဝေါ ဌာနေသုတ်၏သာလျှင်။
 ဝိသယော။ တည်း။ တတ္တစ။ ထိုနိက္ကသာဝေါ ဟူသော ပုဒ်နှိုက်လည်း
 ကသာဝေါတိဇေသော သဒ္ဓေါ။ သည်။ ကသာယဝါစကော။ ဖန်ရည်ကို
 ဟောသော။ ပါဠိပဒိကော။ ပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ကိလေ သောပိ။
 သည်လည်း။ တံသဒိသတ္တာ။ ထိုဖန်ရည်နှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 တဗ္ဗောဟာရံ။ ထိုကသာဝဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဘဇတိ။ ဆည်းဝင်၏။
 လယနန္တိဣဒံပနရူပံ။ သည်ကား။ လိ။ လီသဒ္ဓါသည်။ သိလေသနေ။ ပြိကပ်
 ခြင်းအနက်နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣတိဣမဿ။ ဤသို့သဘောရှိသောဓာတ်၏
 အတ္ထေ။နှိုက်။ ဒုလ္လယနန္တိ ပဒံ။သည်။ တတာ။တူတည်း။ ပဋိက္ခမာဒိနိဝိ။တို့
 ကိုလည်း။ ဝုတ္တနယေန။ဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ။ကုန်၏။

မုခမတ္တဒိပနိယံ။ နှိုက်။ ပဉ္စမော။ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။
 ပရိစ္ဆေဒေါ။သန္တိရွာသကျမ်း၏အပိုင်းအခြားသည်။သမတ္တော။ပြီးပြီ။

သန္တိနိဿယပြီး၏။

ရွာသန့်သံသယ။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟင်္တောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၅၃-၁) ဇိနဝစနယုတ္တံဟိ။ ။ဇိနဝစနယုတ္တံဟိ။ဟူသည်။သုတ္တံ
တည်း။ ဣဒံဤသုတ်ကို။ ကိမတ္ထံအဘယ်ငှ။ ဝါ။ အဘယ်အကျိုးငှ။
ဝါ။အဘယ်အကျိုးရှိ၍။ ဥစ္စတေ။နည်း။ ဝါ။ကိမတ္ထံ။ အဘယ်အကျိုးရှိ
သော။ဣဒံသုတ္တံ။ကို။ဥစ္စတေ။နည်း။သန္တိကပ္ပနိဒ္ဒိဋ္ဌာနန္တရံ။သန္တိကျမ်းကိုပြ
သည်၏အခြားမဲ့ရှိက်။ ဝါ။ ပြအပ်ပြီးသောသန္တိကျမ်း၏အခြားမဲ့၌။ နာမ
ကပ္ပံ။နာမ်ကျမ်းကိုကို။ဒေသန္တေန။ပြတော်မူသောအရှင်မဟာကစ္ဆည်း
ဆရာသည်။ (ဥစ္စတေ၌စပ်)။ ဇိနဝစနယုတ္တံလိင်္ဂါနေဝ။ မြတ်စွာဘုရား
ပါဠိတော်တည်းဟူသော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံအား လျော်ကန်သောသဒ္ဒါတို့
ကိုသာလျှင်။ ဝါ။ လျော်ကန်သောလိင်္ဂတို့ကိုသာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇန္တေ။ပြီးစေ
အပ်ကုန်၏။ တေဟေဝ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်တည်း ဟူသော
ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့အား လျော်ကန်သော သဒ္ဒါတို့နောင်မှ သာလျှင်။ ဝိ
ဘတ္တိယော။တို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိ။သို့။ ဥာပနတ္တံ။သိစေခြင်း
ငှ။ ဝါ။ သိစေခြင်းအကျိုးငှ။ ဝါ။ သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣဒံ
သုတ္တံ။ကို။ ဥစ္စတေ။၏။ ဝါ။ သိစေခြင်းအကျိုးရှိသော။ ဣဒံသုတ္တံ။ကို။
ဥစ္စတေ။၏။ (ဇိနဝစန ယုတ္တံလိင်္ဂါနေဝ။ လ။ ဟောန္တိ ဟူသော ပါဠိ
ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားပါဠိတော်တည်းဟူသော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံအား ကျေး
ဇူးမပြုတတ်ကုန်သော သင်္ခါကရိုက်ကျမ်းတို့ရှိက် လာကုန်သော လိင်
ဝိဘတ်တို့ကို ကြဉ်ခြင်းငှ။ ဤသုတ်ကိုဆိုအပ်၏ဟူသော အနက်ကိုပြ
တော်မူ၏) ဇိနဝစနယုတ္တံ တိပဒံ။ သည်။ ဧကံ။သော။ ပဒံ။ တည်း။
ဟိဣတိပဒံ။သည်။ ဧကံ။သော။ ပဒံ။တည်း။ ဣဒံသုတ္တံ။သည်။ နိပဒံ။ နှစ်
ပုဒ်ရှိ၏။ ဇိနဝစနယောဂ္ဂံ။ မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်တည်း ဟူသော
ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံအားလျော်သော သဒ္ဒါကို။ ဝါ။ လိင်္ဂကို။ဣတိအယံ။လျှင်။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဝါ။ အတ္ထသံဝဇ္ဇနာတည်း။ ဇိတဝါ။ ငါးပါး
သောမာရ်တို့ကိုအောင်တော်မူပြီး။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဇိနော။မည်

၏။ ဇိနဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ။ ပါဠိတော်။ ဇိနဝစနံ။ မြတ်စွာဘုရား
 ၏ပါဠိတော်။ ဇိနဝစနဿ။ အား။ ယုတ္တံ။ လျော်သည်တည်း။ ဇိနဝစန
 ယုတ္တံ။ သည်။ ဟိတိ အယံသဒ္ဓေါ။ သည်။ ဝါ။ ဟိဘိသောသဒ္ဓေါ။
 သည်။ အဝဓာရဏတ္ထေ။ အဝဓာရဏအနက်၌။ နိပါတော။ နိပါတ်ပုဒ်
 တည်း။ ဟိသန္တံ။ ၏။ ဥပသဂ္ဂ နိပါတာစ။ ဥပသာရပုဒ် နိပါတ်ပုဒ်တို့
 သည်၎င်း။ ပစ္စယာစ။ ပစ္စည်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣမေတယော။ ဤ
 သုံးပါးတို့သည်။ အနေကာစ။ များလည်း များကုန်၏။ အနေကတ္ထဝိသ
 ယာစ။ များသောအနက်ဟူသောအရာလည်းရှိကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ နေ
 ရုတ္တိကာ။ သဒ္ဓါနိုက်လိမ္မာကုန်သော ဆရာတို့သည်။ အဗြဝံ။ ဆိုကုန်ပြီ။
 ဣတိ။ သို့။ အာစရိယေဟိ။ တို့သည်။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွာ။ ဇိန
 ဝစနာနုပမေဝ။ မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်အားလျော်သော သဒ္ဓါကို
 သာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇတေ။ ပြီးစေရာ၏။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤဇိန
 ဝစနယုတ္တံဟိ သုတ်နှိုက်။ ဝါ။ ဟိသဒ္ဓါ၏ အဝဓာရဏ အနက်နှိုက်။
 အတ္ထော။ တည်း။ (ဤဟိသဒ္ဓါသည် ကာရဏ စသည်ဖြင့် များသောအ
 နက်ကို ဟောတတ်သောကြောင့်။ ဤသုတ်၌ လိုအပ်သော ဟိသဒ္ဓါ၏
 အနက်ကို သရုပ် အားဖြင့် ပြလိုသည် ဖြစ်၍။ ဟိတိ အဝဓာရဏတ္ထေ
 နိပါတောမိန့်။ ဟိသဒ္ဓါ၏ အနေကတ္ထ အဖြစ်ကို ပြီးစေလိုသည် ဖြစ်
 ၍။ ဝုတ္တံဟိ။ ဥပသဂ္ဂ။ လ။ ဗြဝန္တိမိန့်။ ဤဂါထာဖြင့် ဥပသာရပုဒ်သည်
 တချသာ မဟုတ် များသော အပြားရှိ၏။ ထိုသို့ များသော အပြားရှိ
 ကုန်သော ဥပသာရ ပုဒ်တို့တွင်။ တချသော ဥပသာရ ပုဒ်သည် တချ
 သောအနက်ကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်။ များသော အနက်များကိုလည်း
 ဟော၏။ ထိုအတူ။ နိပါတ်ပုဒ် ပစ္စည်းတို့သည် များသောအပြား ရှိကုန်
 ၏။ ထိုများသောအပြားရှိသော နိပါတ်ပုဒ် ပစ္စည်း တို့တွင်။ တချတချ
 သည် တချတချသော အနက်ကိုသာ မဟော။ များသောအနက်တို့ကို
 လည်း ဟော၏ ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူ၏။) ကသ္မာ။ ကြောင့်။
 ဣဟေဝ။ ဤနာမ်ကျမ်း၏ အစနှိုက်သာလျှင်။ ဣဒံ။ ဤဇိနဝစနယုတ္တံဟိ
 ဟူသောသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ နည်း။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ အာဒိမ္မိ။ သဒ္ဓိကျမ်း၌
 ဣဒံ။ သုတ်ကို။ နဝုတ္တံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ တတ္ထ
 ပန။ ထိုသဒ္ဓိကျမ်း၌ကား။ အနုပကာရအက္ခရ ပရိဝိဇ္ဇနာ။ မြတ်စွာဘုရား
 ပါဠိတော်အား ကျေးဇူး မပြုတတ်သော တဆဲ့တသုံးသော အက္ခရာကို

ကြည့်ခြင်းကို။ အညကြိယပေတွာ။ ထား၍။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောဒီဃာရဿ
 အစရှိသော အစီအရင်သည်။ သဗ္ဗေန။ အလုံးစုံသော လောကီသဒ္ဓါ
 ကျမ်းနှင့်။ ဝါ။ သဗ္ဗေန။ အလုံးစုံသော သရုပ်အနက်နှင့်။ ဝိသဒ္ဓိသံ။ မတူ
 သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဝါဝိသဒ္ဓိသံ။ မတူသောအရာသည်။ နအတ္ထိ။
 မရှိ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ အာဒိဋ္ဌိ။ သဒ္ဓိကျမ်းရှိက်။ နဝတ္ထံ။
 မဆို။ (သဗ္ဗနံ)။ ဣဟ။ န။ ဤနာမ်ကျမ်းရှိက်ကား။ သဗ္ဗထာ။ အလုံးစုံ
 သောအခြင်းအရာဖြင့်။ လိင်္ဂါဒိနံ။ လိင်္ဂအစရှိကုန်သော ပုဒ်ဝိဘတ် ကေ
 ဝရ်ဗဟုဝရ်တို့၏။ ဝိသဒ္ဓိသဘာဝဥပနတ္ထံ။ မတူ သည်၏ အဖြစ်ကို သိ
 မိန့်သောငှါ။ ဝတ္ထံ။ ၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ အထဝါ။
 ကား။ အဓိကာရံပန။ လိုက်သော သုတ်သည်ကား။ သိဟဂတိကမဏ္ဍူ။
 ကဂတိကယထာနုပုဗ္ဗိကဝသေန။ သိဟဂတိက သုတ်။ မဏ္ဍူ။ ကဂတိ
 ကသုတ်။ ယထာနုပုဗ္ဗိကသုတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓံ။ သည်။
 ဟောတိ။ ၏။ စ။ အကျယ်ဆိုပြီးအံ့။ တတ္ထ။ ထိုသုံးပါးကုန်သောအဓိ
 ကာရ သုတ်တို့တွင်။ ဖိဂရာဇာ။ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သိဟော။
 ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်။ ကေသ္မိဋ္ဌာနေ။ ရှိက်။ နိပ္ပန္နော။ အိပ်လျက်။
 ပုဗ္ဗာပရံ။ ရှေ့အရပ် နောက်အရပ်ကို။ ဝိလောကေတိယထာ။ ကြည့်သ
 ကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ တူ။ သိဟဂတိကောပိ။ သိဟဂတိကအဓိကာရသုတ်
 သည်လည်း။ ပုဗ္ဗာပရံ။ ရှေးသုတ်နောက်သုတ်သို့။ ဝတ္ထတိ။ လိုက်၏။ မဏ္ဍူ။
 ကာ။ ဘားတို့သည်။ ဥပ္ပတိတွာ ဥပ္ပတိတွာ။ ခုန်၍ခုန်၍။ ဝန္တိန္တိယထာ။
 ကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ တူ။ မဏ္ဍူ။ ကဂတိကောပိ။ သည်လည်း။ ဥပ္ပတိတွာ
 ဥပ္ပတိတွာ။ ခုန်၍ခုန်၍။ ဝတ္ထတိ။ ၏။ နုတရောပန။ ယထာနုပုဗ္ဗိကအဓိ
 ကာရသုတ်သည်ကား။ ပဋိပါဒ္ဓိဝသေနေဝ။ အစဉ်၏ အစွမ်း အားဖြင့်
 လျှင်။ ဝတ္ထတိ။ ၏။ အယံပနနယော။ ဤဇိနဝစနယုတ္တံဟိဟူသောသုတ်
 ကိုကား။ သိဟဂတိကောတိ။ သုတ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။ တေနေဝ။
 ထိုသို့ သိဟဂတိကအဓိကာရသုတ် ဖြစ်သောကြောင့်လျှင်။ အက္ခရာပိ။
 လေးဆယ့်တလုံး ကုန်သော အက္ခရာ တို့သည်လည်း။ ဇိနဝစနာနုကူ
 လာယေဝ။ မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်အား လျော်ကုန်သည်သာ လျှင်။
 ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ အတ္ထော။ အက္ခရာပါဒ်ယော ကေစက္ကာတိ
 သံသုတ်၏ အနက်သည်။ ယုဇ္ဈာပိ။ ၏။ (အဓိကရိယတိ ဟေဠုပရိယ
 သုတ္တေသု တနုပကာရတာယအာစရိယေဟိ နိယျာဇိယတိတိ အဓိ

ကာရော၊ သိဟဿဂတိဝိယဂတိ ဇေဿာတိ သိဟဂတိကော ပြု
လေ။ ဇိနဝစနဇာအရကို။ သာမာဂဓာမူလဘာသာ။ နရာစအာဒိ
ကပ္ပိကာ။ ဗြဟ္မနောစသုထာလာပါ။ သမ္ပုဒ္ဓါစာဝိဘာသရေ။ «ဂါ
ထာရှု၍သိလေ»။

(၅၃-၂) လိင်္ဂနိပ္ပန္နတေ။ ဇိနဝစနယုတ္တံ။ သော။ လိင်္ဂံ။ ကို။
ထဝီယတိ။ ထားအပ်၏။ နိပ္ပန္နတိ။ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။ ၄၊ ဥစ္စ
တေ။ ဇာ။ ပ။ အတ္ထော။ နာတည်း။ ဇေတမတ္တံ။ ဤထဝီယတိဟူသော အနက်
ကို။ စက္ကဟဏဝသေန။ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ဇေတ္တစ။ ဤလိင်္ဂနိပ္ပန္နတေ
ဟူသော သုတ်နှိုက်လည်း။ ဝိဂ္ဂဟော။ ကို။ ဇေဝေဒိတဗ္ဗော။ ဇာ။ ထိနံ။
ကွယ်သော။ ဝါ။ ထိနံအပါကဋံ။ မထင်သော။ အတ္တံ။ အနက်ကို။ ဂမယ
တိဗောဓေတိ။ သိစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ လိင်္ဂံ။ မည်၏။ ဝါ။
ထိနံ။ သော။ အတ္တံ။ ကို။ ဂမီယတိဗောဓီယတိ။ သိအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။
ကြောင့်။ လိင်္ဂံ။ မည်၏။ (ရှေးကား။ ဂမယတိဗောဓေတိတိလိင်္ဂံ။ နိဒ္ဒေသ
နှင့်အညီ။ နောက်ကား။ ဂမီယတိဗောဓီယတိတိလိင်္ဂံ။ သံပျင် စသည်
နှင့်အညီ)။ ထိနသန္ဒု။ ပပဒဿ။ ထိန ဟူသော ပုဒ်လျှင် အနီးရှိသော။
ဂမ။ ဂမသန္ဒါလည်းကောင်း။ သပ္ပ။ သပ္ပသန္ဒါလည်းကောင်း။ ဣစ္စေတ
သန္ဒါ။ တို့သည်။ ဂတိမ္ဘိဝတ္တန္တိ။ ကုန်၏။ ဣစ္စေတဿ။ ဓာတ်၏။ အတ္ထေ။
နှိုက်။ ရူပံ။ သည်။ သိဇ္ဈတိ။ ဇာ။ ဝါ။ ကား။ လိင်္ဂသန္ဒေါ။ သည်။ ဂတိမ္ဘိ။ နှိုက်။
ဝတ္တတိ။ ဇာ။ ဣတိဣမဿ။ ဓာတ်၏။ ရူပံ။ သည်။ သိဇ္ဈတိ။ ဇာ။ ဇေတန
ဝစနေန။ ဤသန္ဒါဖြင့်။ အတ္ထော။ ကို။ လိင်္ဂီယတိ။ ပြအပ်၏။ ဝါ။ သိအပ်၏။
ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ လိင်္ဂံ။ မည်၏။ တံ။ ထိုလိင်္ဂဟူသည်။ ကိံ။ အဘယ်
နည်း။ စာဓုပဓုဒိအတ္ထဇေတကံ။ စာဓုပဓု အစရှိသော သန္ဒါ တို့၏
အနက်ကို ပြတတ်သော။ ဝစနံ။ သန္ဒါတည်း။ စသစ္စံ။ ဇာ။ ရုက္ခောတိ
ဝစနံလိင်္ဂံ။ လိင်္ဂတ္ထောတေနဒိပိတော။ ဇေဝလိင်္ဂနုလိင်္ဂတ္တံ။ ဥက္ခာယော
ဇေယျပဏ္ဍိတောတိ။ ပဏ္ဍိတောဟူ၍။ အာစရိယေဟိ။ တို့သည်။ ဝတ္တံ။
ဇာ။ «ရုက္ခောတိဝစနံ။ ရုက္ခောဟူသောသန္ဒါသည်။ လိင်္ဂံ။ လိင်္ဂမည်၏။
တေန။ ထိုရုက္ခသန္ဒါဖြင့်။ ဒိပိတော။ ပြအပ်သော။ အတ္ထော။ သစ်ပင်ဟူ
သောအနက်သည်။ လိင်္ဂတ္ထော။ မည်၏။ ဝါ။ ရုက္ခောတိဝစနံ။ ခြံကို
ဟောတတ်သော ရုက္ခသန္ဒါသည်။ လိင်္ဂံ။ မည်၏။ တေန။ ထိုရုက္ခသန္ဒါ
သည်။ ဒိပိတောဝုတ္ထော။ ဟောအပ်သော။ အတ္ထော။ သက်သက်သော

အဋ္ဌကလာပဟု ဆိုအပ်သော ခြံစီဟူသော အနက်သည်။ လိင်္ဂတ္ထော
နာမ။ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်။ လိင်္ဂဉ္စ၊ ရုက္ခော ဟူသော
သဒ္ဒါကိုလည်းကောင်း။ လိင်္ဂတ္ထဉ္စ၊ ရုက္ခသဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သော အ
နက် ဖြစ်သော ခြံစီကိုလည်းကောင်း။ ဥတွာ။ ၍။ ပဏှိတော။ သည်။
ယောဇေယျ။ ယှဉ်ရာ၏။ ။တ္ထေစ။ ဤလိင်္ဂဉ္စနိပ္ပန္နတေဟူသော သုတ်
နှိုက်လည်း။ လိင်္ဂံ။ သည်။ အနွတ္တရုဠိဝသေန။ အနွတ္တဖြစ်သောလိင်
ရုဠိဖြစ်သော လိင်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ။ အနွတ္တနာမ် ရုဠိနာမ်တို့၏ အ
စွမ်းဖြင့်။ ဒုရိဝံ။ ၍။ ဣတ္ထိပုမနုပုံသကဝသေန။ ဣတ္ထိလိင်၊ ပုလ္လိင်။ နပုန်း
လိင်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိရိဝံ။ ၍။ တတ္ထစ။ ထိုသုံးပါးသော လိင်တို့တွင်။
ဣတ္ထိလိင်ံ။ သည်။ အာဝတ္ထိကာဒိ စတုက္ကဝသေနဝါ။ အာဝတ္ထိကလိင်
အစရှိသော လေးပါးသောလိင်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ။ အာဝတ္ထိက
နာမ် အစရှိသော လေးပါးသော နာမ်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ကိရိယာဒိစတုက္ကဝသေနဝါ။ ကိရိယာနာမ် အစရှိသောလေး
ပါးသောနာမ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ သာမညာဒိ စတုက္က
ဝသေနဝါ။ သာမညနာမ် အစရှိသော လေးပါးသော နာမ်တို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း။ စတုဗ္ဗိဝံ။ လေးပါးလေးပါးစီအပြားရှိ၏။ တတ္ထ
စ။ ထိုတဆယ့် နှစ်ပါးကုန်သော နာမ်တို့တွင်လည်း။ ဝါ။ ထိုဣတ္ထိလိင် စ
သည်တို့တွင်လည်း။ ဧကေကံ။ တခုတခုသော လိင်သည်။ ဝါ။ နာမ်
သည်။ အကာရိဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏန္တဝသေန။ အကာရန္တုဣဝဏ္ဏဥဝဏ္ဏအဆုံး
ရှိသော အန္တု၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စရိဝံ။ ၍။ ဣတိတာသ္မာ၊ ကြောင့်၊ တံ
သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဣတ္ထိလိင် အပြားသည်။ ဝိသတိရိဝံ။ နှစ်ဆယ်အ
ပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ၍။ (ငါးခုလေးစီဖြစ်ရကား။ ပဉ္စဇယသုဗိသ ဖြစ်
၍ နှစ်ဆယ်ဟူလေ)။ ပုလ္လိဂ်ပန၊ သည်ကား။ ဂုတ္တနုယေနေဝ၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ စတုဗ္ဗိဝံ။ လေးပါးလေးပါးစီ ပြား၏။ တတ္ထစ။ ထိုတဆယ့် နှစ်ပါး
သော နာမ်တို့တွင်လည်း။ ဧကေကံ။ သည်။ အဝဏ္ဏိဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏန္တဝသေန
န၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗိဝံ။ ၍။ ဣတိတာသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောလိင်
သည်။ စတုဝိသတိရိဝံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၍။ ဣတရံပန။ နပုန်းလိင်သည်
ကား။ ဂုတ္တနုယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စတုဗ္ဗိဝံ။ ၍။ တတ္ထစ။ ထိုတွင်
လည်း။ ဧကေကံ။ လိင်သည်။ ဝါ။ နာမ်သည်။ အကာရိကာရုကာရန္တဝ
သေနပန။ အကာရန္တု ဣကာရန္တု ဥကာရန္တုတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိရိ

ခံ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့သုံးပါးသုံးပါးစီ ပြားသောကြောင့်။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသော နပုန်းလိင်အပြားသည်။ ခွါဒသဝိဓံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဆပ္ပညာသဝိဓံ ငါးဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ သမာသတဒ္ဓိတကိတ ကုဏာဒိရုဋ္ဌိ သဒ္ဓဝသေနာပိ။ ဖြင့်လည်း။ ဗဟုဓာ။ များသော အပြားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ၏။ တံသဗ္ဗံ။ ငါးဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော ထိုအလုံးစုံသောလိင် ကို၊ ဣဓ။ ဤကစွည်းကျင်းနှိုက်။ ဝါ။ ဤသုတ်နှိုက်။ တပေတဗ္ဗနိပ္ပါဒေတဗ္ဗ ဝသေန။ ထားအပ် ပြီးစေအပ်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဂဟိတံ။ ၏။ စသစ္စံ။ ၏။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ယထာယထာ။ လ။ နိပ္ပဇ္ဇတေတိ။ ၍။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ယံပကာရံ။ အကြင်သို့အပြားရှိသော။ ယံပကာရံ။ သော။ ဇိနဝစနာန ကူလံ။ သော။ လိင်။ သည်။ အတ္ထိ။ ၏။ တံပကာရံ။ ထိုသို့အပြားရှိသော။ တံပကာရံ။ သော။ လိင်။ ကို၊ ဣဓ။ ကျင်းနှိုက်။ ထပိယတိစ။ ထားလည်း ထားအပ်၏။ နိပ္ပာဒိယတိစ။ ပြီးလည်း ပြီးစေ အပ်၏။ ဣတိအယံ ပန။ သည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤဝုတ္တိနှိုက်။ အတ္ထော။ တည်း။ (ယောပကာရော ယသတန္တိယံပကာရံ။ ဟူ၏)။

(၅၄-၃) တတောစဝိဘတ္တိယော။ ။ ယေနသဒ္ဓေန။ ဖြင့်။ အတ္ထော။ ကို၊ ဝိဝိဓာ။ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ဘာဇိယတိ။ ဝေဘန်အပ်၏။ ဝါ။ အသီးပြုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သောသဒ္ဓေါ။ သည်။ ဝိဘတ္တိ။ မည်၏။ ကမ္မာဒိဂသေနစ။ ကမ္မကာရကအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဧကတ္တာဒိဂသေနစ။ ဧကတ္တအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါ။ ဧကဝုဉ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိဘာဇေတိ။ ဝေဘန်၏။ (အာဒိ သဒ္ဓါဖြင့် ဗဟုဝုဉ် ပထမာဒုတိယာ အစရှိသော အမည်တို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်)။ စသဒ္ဓေါ။ သည်။ အတ္ထဝိသေသံ။ ကို။ ဒိပေတိ။ ၏။ (ထိုအတ္ထဝိသေသကို ပြလိုရကား။ အ ယံဟေတ္ထတ္ထော စသည်ကိုမိန့်)။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့ သည် ကား။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်နှိုက်။ အတ္ထော။ စသဒ္ဓါဖြင့် လိုအပ်သော အနက် တည်း။ တတော။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ငါးဆယ့်ခြောက်ပါးသော လိင် တို့နောင်မှ။ ဝိဘတ္တိယော။ တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တာစပန။ ထိုဝိ ဘတ်တို့သည်ကား။ စဂ္ဂဟိဏေန။ စသဒ္ဓါဖြင့်။ ဧကဝစန။ လ။ သတ္တမိ သညံ။ ဧကဝုဉ်ဗဟုဝုဉ် ပထမာဒုတိယာ။ လ။ သတ္တမိဝိဘတ်ဟူသော အ

မည်ကိုလောနိ။ ကုန်၏။ တေနစ။ ထိုသို့ရသောကြောင့်လည်း။ တတ္ထ
တတ္ထ။ ထိုထိုသို့သောနာမ်ကျမ်းအရာ၌။ ဧကမ္မိ။ ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ သေင်္ခါ။ ဧက
ဝစနံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဗဟုမ္ပိ။ ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ သေင်္ခါ။ ဗဟုဝစနံ။ သည်
ဟောတိ။ ၏။ လိင်္ဂတ္ထေ။ ၌။ ပထမော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအာဒိသု။ တို့၌။
သင်္ကာပဂမော။ တွေးတောယုံမှားခြင်းမှကင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအ
ယံ။ လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤတတောစ ဝိဘတ္တိယောသုတ်၌။ အတ္ထော။ တည်း။ (ပါဌ
လျှောက်ဆို၍သာမူလည်းပေး။ ထိုသို့အမည်ကိုရသောကြောင့် ဧကဝုဏ်
ပထမာဝိဘတ်စသည်ကိုသိပြီးဖြစ်ရကား။ ဧကဝုဏ်ဟူသည်အဘယ်နည်း။
ပထမာဝိဘတ်ဟူသည်အဘယ်နည်းဟူသောယုံမှားတွေးတောခြင်းကင်း
၏ဟူလို)။

(၅၅-၄) သိယောအံယော။ လ။ သို့သု။ ။ဟောနိ။ ကုန်၏။
ဣတိဝုတ္တံ။ တာ။ ထိုဝိဘတ်တို့သည်။ ကာစပန။ အဘယ်သည်တို့နည်း။
ဣတိသန္ဓေဟော။ သည်။ ဇာယေယျ။ ၏။ တံနိဝတ္ထနတ္ထံ။ ထိုသို့ ဖြစ်ရာ
သောယုံမှားကို နှစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤသိယော အံယောသုတ်ကို။ ဥစ္စ
တေ။ ၏။ (ပဒန္တေဒမပါ။ တပုန်တည်းသာ)။ ဗဟုဝစနံ။ သည်။ သမ္ပတ္တေ။
သေင်္ခါ။ တဒပ္ပဝါဒါ။ ထိုသို့ဗဟုဝုဏ် သက်ခြင်းကိုမြင်၍။ လ။ ရူပသိဒ္ဓိ။
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၏။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဣဟ။ တ
တောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်၏ အခြားမဲ့ ဖြစ်သော ဤအရာ၌။ ဝုတ္တံ။
နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ပုဗ္ဗေ။ တတောစဝိဘတ္တိယော
သုတ်၏ ရှေ့အတို့၌။ ဝိဘတ္တိသည်။ တပါးသော သုတ်ဖြင့် သိယော
အံယော စသော ဝိဘတ္တိသည်ကို။ အတ္ထပေတွာ။ မထားသေးမှတ်။ တ
တောစဝိဘတ္တိယောတိ ဣမဿသုတ္တံဿ။ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ တာ
ပန။ ထိုဝိဘတ်တို့သည်ကား။ ဣမာ။ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဥာပ
နတ္ထံ။ သိစိမ့်သောငှာ။ တဒနန္တရံ။ ထိုတတောစ ဝိဘတ္တိယောသုတ်၏ အ
ခြားမဲ့၌။ ဣဒံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ (ထိုအ
ဖြေကိုပင်ဥပမာဆောင်၍ အကျယ်ပြုပြန် လိုသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝဒုတ္တမာ
နယစသည်ကိုမိန့်)။ စာစုခရာကံ။ အိုးကိုဆောင်တတ်သော။ ဝါ။ ဆောင်
သောအိုးရှိသော။ ဒေဝဒုတ္တံ။ ကို။ အာနယ။ ဆောင်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ။
သေင်္ခါ။ ပုဗ္ဗေ။ အဂ္ဂဟိတနာမဓေယျာ။ မယူအပ်သော အမည်ရှိ
သော။ ဝါ။ မသိအပ်သော အမည်ကိုထားခြင်းရှိသော။ အသုကော။ သူ

တပါးသည်စေအပ်သော ဤအမည်ရှိသော သူသည်။ စာစုစာရကော။
 စာစုစာရက အမည်ရှိသည်။ ဝါ။ အိုးကိုဆောင် တတ်သော သူသည်
 ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ။၏ရှင်။ ပန တထာဝိ။သော်လည်း။(ထည့်)။ သော။ထို
 အိုးကိုဆောင်သော သူသည်။ ဒေဝဒက္ခော။ ဒေဝဒတ် အမည်ရှိသော
 သူတည်း။ ဣတိဝိန္တော။ဤသို့ကြံ၍။ဝါ။ ဤသို့သိ၍။တံ။ ထိုဒေဝဒတ်
 အမည်ရှိသောသူကို။ အာနေတိယထာ။ ဆောင်သောသူ။ ဝေတထာ။
 တူ။ တတောစ ဝိဘတ္တိယောတိသုတ္တံ။ကို။ ဝတော။၍။တဒနန္တရံ။ထို
 တတောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်၏ အခြား နေ၍ လျှင်။ တာသံ။ ထိုတ
 တောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်ဖြင့်စီရင်အပ် ကုန်သော သိယော အံယော။
 စသောဝိဘတ်တို့ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ။ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ။
 ဌ။ အဝိညာတနာမာနံ။ မသိအပ်သော အမည်ရှိ ကုန်သော သိယော
 အံယော စသော ဝိဘတ်တို့ကို။ သုခါဝဗော ဝေဝိ။ သိလွယ်သည်
 လည်း။ ဟောတိ။၏။ ဣမိနာ။ ဤတတောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်ဖြင့်။
 ဝိဘတ္တိယော။ တို့ကို။ ဣဒါနိ။ ယခုပင်။ ထဝိတာနန။ ထား အပ်ကုန်
 သည် မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ထားသည် ရှိသော်။ဝါ။ ထိုသို့
 ထားလျက်။ တာ။ ထိုသို့ထား အပ်သော ဝိဘတ်တို့သည်။ ကုတော။
 အဘယ် သုတ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တိ။ လာကုန် သနည်း။ ဣတိဝိ။ ဤသို့
 လည်း။ကာရဏံ။ အကြောင်းကို။ နမဂ္ဂိတဗ္ဗံ။ မရှာမှီး အပ်။ ဣတိ။သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ကသ္မာ။ကြောင့်။ နမဂ္ဂိတဗ္ဗံ။နည်း။ ပုဗ္ဗာပရိန္တာဘာဝါ။
 လိင်ဝိဘတ်တို့၏ ရှေ့အသို့ နောက်အသို့၌ ဖြစ်ခြင်းကို ကုစည်းဆရာ
 ၏အကြံ ရှိသော ကြောင့်။ နမဂ္ဂိတဗ္ဗံ။ မရှာအပ်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား၊)
 တတောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်ကိုဆိုပြီးမှ သိယော အံယော စသော
 ဝိဘတ်တို့ကို ပြသောကြောင့်။ ဝိဘတ္တိယော၌ ဝိဘတ်၏ အမည်ကို
 သိကုန်သော သူတို့အားသိလွယ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏ဟု သိစိမ့်သောဌာ
 ဆိုသည်ဟူ၍လည်းကောင်း။ တတောစ ဝိဘတ္တိယောသုတ်ဖြင့်ဝိဘတ်
 တို့ကိုထား ကုန်ပြီ။ ထိုဝိဘတ် တို့သည် အဘယ်သုတ်မှ လာကုန်သ
 နည်းဟူသော အမေးကို ဖြေလို၍လည်းကောင်း။ ဤသိယော အံယော
 သုတ်ကို ဆိုသည်ဟု အကြောင်းကို မရှာအပ်ပြီ ဟုလိုသည်။ "ဤ
 ကား အဝိသဒ္ဓေါ ပနေတ္ထ သုခါဝဗောစေ အဝိဟောတိ။ ဣတိဝိနမဂ္ဂိ
 တဗ္ဗန္တိ အတ္တဒ္ဓယံ သမ္ဘိဇ္ဈေတိ။ ဧကဟေတု ကတ္တာ ဗြုဒ္ဓိပိအတ္တာနံ တ-

ဒနန္တရံ မဿ နိဒ္ဒေသောဝ နေသံဟေတု ဟူသောသံဃုင်နှင့် အညီ
တည်း။ နိရုတ္တိ၌ကား။ သုခါဝဗောဓောဂိ ဟောတိ။ လ။ အာဂစ္ဆန္တိ
တိကာရဏံ နမဂ္ဂိတဗ္ဗံပိ ဟောတိတိ ၁ မြို့ဏှတိ ဆို၏။ ။ပုဗ္ဗာပရ
မိန္ဒာဘာဝါကား။ ထီနန္တရစောဒနာ၏ အဖြေတည်း။ အသို့ထီနန္တရစော
ဒနာဖြစ်သနည်းဟူမူ။ ။လိင်္ဂနိပ္ပန္နတေ သုတ်ကို ရှေးဦးစွာ ဆိုပြီး၍
ထိုနောင်မှ ဝိဘတ်အမည်ကို ညွှန်ပြတတ်သော သိယောအံယော၊ လ။
ထို့သု သုတ်ကိုဆိုရာ၏။ ထိုနောင်မှ ဝိဘတ် အမည်ကို မညွှန်မပြုမူ၍
ဝိဘတ် သက်ခြင်းကို စီရင်သော တတောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်ကိုဆို
ခြင်း၏ မသင့်သောကြောင့်။ ထိုသိယော အံယော သုတ်နောင်မှ။ တ
တောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်ကို ဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော။ အဘယ်
ကြောင့်။ တတောစ ဝိဘတ္တိယောသုတ်၏ အခြားမဲ့၌ သိယော အံယော
သုတ်ကို ဆိုအပ်လေသနည်းဟု ထီနန္တရစောဒနာဖြစ်သည်ဟုလို။ ။
ထိုထီနန္တရစောဒနာကိုဖြေလို၍ ပုဗ္ဗာပရ မိန္ဒာဘာဝါနှင့်။ ကား။ ရှေးဦး
စွာလိင်ဖြစ်၏။ ထိုနောင်မှ ဝိဘတ်ဖြစ်၏ဟု လိင်ဝိဘတ် တို့၏ ရှေ့အ
ဘို့၌ဖြစ်သည် နောက် အဘို့၌ ဖြစ်သည်ဟု သဒ္ဒါကျမ်း ကို ပြသော
ကဏ္ဍည်းဆရာ၏ အကြံတော်မရှိသောကြောင့်။ လိင်္ဂနိပ္ပန္နတေသုတ်၏
အခြားမဲ့၌ တတောစ ဝိဘတ္တိယော သုတ်ကို ဆိုခြင်း သည် မသင့်
သည်မဟုတ်။ သင့်သည်သာဖြစ်ဘိသော်ဟုဖြေသည်။ ။ဤ၌တတောစ
ဝိဘတ္တိယော တိမဿာနန္တရံ သိယော အံယောတိ သုတ္တသုစ္စာရဏ
မက္ခမန္တော နန္ဒိဒါနိမိနာဏှာဒိမာဟဟု နိရုတ္တိမူ။ ဆိုသော ကားကို
ဆင်ခြင်ရာ၏။ ။လိင်ဝိဘတ်တို့၏ ရှေ့နောက်ဖြစ်စဉ်မရှိသည့်၏ အ
ဖြစ်ကိုပြီးစေလိုရကား။ နဟိအသုကံသို့ နာမ စသည်ကိုမိန့်။ ။ ဟံသစ္စံ။
ရှေ့နောက်ဖြစ်စဉ်ကို ကြံခြင်း မရှိဆိုသော စကားမှန်၏။ အသုကံသို့
နာမဗုဒ္ဓက္ခေတ္တေ။ ဤအမည်ရှိသော ရှေးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓခေတ်၌။ သဒ္ဒါ။
သဒ္ဒါတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အသုကံသို့ နာမက္ခေတ္တေ။ ဤအ
မည်ရှိတော နောက် ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓခေတ်၌။ ဝိဘတ္တိယော။ တို့သည်။
ဥပ္ပန္နာ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နိယမော။ သဒ္ဒါဝိဘတ်တို့၏ ဖြစ်သောရှေး
ကာလ နောက်ကာလကို မှတ်ခြင်းသည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။ (ဤတူင်ရှေး
ဘုရားသည် သဒ္ဒါကိုဖြစ်စေ၏။ နောက်ဘုရားသည် ဝိဘတ်ကိုဖြစ်စေ
၏ဟု နိယမမရှိ။ အကယ်၍တည်း ဆိုပြီးသည့်အတိုင်း နိယမရှိသည်

ဖြစ်အံ့။ ရှေးဖြစ်သော လိင်၏ အခြားမဲ့၌ နောက်ဖြစ်သော ဝိဘတ်ကို
ညွှန်ခြင်းသည် သင့်သည်သာ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ကား မရှိသောကြောင့်။
လိင်၏အခြားမဲ့၌ ဝိဘတ်ကို ညွှန်ပြခြင်းကို မပြုသော်လည်း။ တရံတရ
အပြစ်မရှိဟုသိရာ၏ဟုလိုသည်။ ။ထိုထိုသို့သော ဗုဒ္ဓစေတ၌။ သဒ္ဓါ
ရှေးဝိဘတ် နောက်ဖြစ်၏ဟု နိယမ မရှိသည်ကို ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြ
လိုသည်ဖြစ်၍။ ယထာပန။ စသည်ကိုမိန့်။ (ပနဝိတ္ထာရော။ ကိ။ မယာ။
သည်။ ဝုစ္စတေ။ အံ။ ဝါ။ သတ္တာနံ။ တို့၏။ ပုဗ္ဗကောဋီ၊ ရှေးဖြစ်သောအစွန်း
သည်။ ပနယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နပညာယတိယထာ။ ကဲ့သို့။ တထာ။
တူ။ ဗုဒ္ဓါနန္ဓ။ တို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗကောဋီ။ သည်။ နပညာယတိ။ မထင်။ တေဟိ။
ထိုဘုရားမြတ်စွာတို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓသဒ္ဓဗ္ဗဿစ။ သိအပ်သော သူတော်
ကောင်း တရား ဆယ်ပါး၏ လည်းကောင်း။ တဒ္ဓိပက ပါဠိယာစ။ ထို
ဆယ်ပါးသော သဒ္ဓမ္မကို ပြတတ်သောပါဠိတော်၏ လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗ
ကောဋီ။ သည်။ နပညာယတိ။ မထင်။ တာယ။ ထိုပါဠိနှင့်။ ယုတ္တဝိဘတ္တိ
နန္ဓ။ ယှဉ်သော ကေရုဏ် ဗဟုရုဏ် ပထမာစသော ဝိဘတ်တို့၏ လည်း
ကောင်း။ တပ္ပကုဿက နိရုတ္တာစရိယာနန္ဓ။ ထိုပါဠိနှင့် ယှဉ်သော ဝိ
ဘတ်တို့ကို ပြတတ်ကုန်သော သဒ္ဓါနိုက် လိမ္မာကုန်သော ဆရာတို့၏
လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗကောဋီ။ သည်။ နပညာယတိ။ မထင်။ တသ္မာ။ ထိုသို့
အစမထင်နိုင်သောအနိယမ ကာလရှိသောကြောင့် ထိုသဒ္ဓါ ဝိဘတ်တို့
ရှေ့နောက်မရှိသောကြောင့်။ သုတ္တသ္မိံ။ သုတ်သည်။ အသတိ။ မရှိသော်။
ဝိဘတ္တိယော။ တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ။ မရှိကုန်။ ဝိဘတ္တိဗြိ။ သည်။ အသတိ။
သော်။ သုတ္တောပဒေသော။ သုတ်ကိုရှုတ်ခြင်းသည်။ နသိယာ။ မဖြစ်ရာ။
ဣတိဣဒံကာရဏံ။ ကိ။ အနုပပရိက္ခိတွာ။ စိစစ်မှု၍။ ခန္ဓ။ ပလဒ္ဓိယံ။
ခန္ဓာကိုရသည် ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇာ။ ကိ။ ဥပလက္ခတိ။ ၍။ အဝိဇ္ဇာ။ ပလဒ္ဓိယံ။
အဝိဇ္ဇာကို ရသည်ရှိသော်။ ခန္ဓော။ ကိ။ ဥပလက္ခတိ။ ၍။ ဗိဇေ။ သည်။
သတိ။ သော်။ ဣက္ခော။ သည်။ ဘဝတိ။ ၍။ ရုက္ခော။ သည်။ သတိ။ သော်။ ဗိဇံ။
သည်။ ဘဝတိ။ ၍။ ဣတိဣဒံကာရဏံ။ ကိ။ ဥပပရိက္ခနံဝိယ။ စိစစ်ဆင်ခြင်
အပ်သကဲ့သို့။ သုတ္တာပေက္ခာ။ သုတ်ကိုစဉ်းသော။ ဝိဘတ္တိ။ သည်။ ဟော
တိ။ ၍။ ဝိဘတုာပေက္ခံ။ ဝိဘတ်စဉ်းသော။ သုတ္တံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၍။
ဣတိ။ သို့။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ။ စိစစ် ဆင်ခြင် အပ်၏။ အညထာ။ သုတ္တာ
ပေက္ခာ။ ဝိဘတ္တိစသည်မှတစ်ပါး။ သုတ္တသ္မိံ အသတိ ဝိဘတ္တိယော နတ္ထိအ

စရှိသောအပြား အားဖြင့်။ အတ္ထေကို။ ဂယမာနေသော်။ ယသ္မာဒ
 ပေတိဘယမာဒတ္ထေဝါတဒပါဒါနံ။ လ၊ သတ္တမိအာဒိသု။ သတ္တမိအစ
 ရှိကုန်သော။ တတ္ထတတ္ထ သညာသုတ္တေသု။ တို့နှိုက် လည်းကောင်း။
 တတ္ထတတ္ထပိမိသုတ္တေသုစ။ ထိုထို သို့သော ပိမိသုတ် တို့နှိုက် လည်း
 ကောင်း။ တေဟဝ။ ထိုသို့သော သညာသုတ် ပိမိသုတ်တို့ဖြင့်။ ပိဟိ
 တာ။ စီရင်အပ်ကုန်သော။ ဝိဘတ္တိယော။ တို့သည်။ ဒိဿန္တိ။ ထင်ကုန်
 ၏။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသို့သောသုတ်နှိုက်။ စောဒနာ
 ရာသိပိ။ စောဒနာအရသည်လည်း။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။
 ၏။ (ဤတွင်သဒ္ဓါဝိဘတ်တို့၏ ရှေ့နောက်မရှိသောကြောင့်။ လိင်္ဂသညာ
 သုတ်၏အခြားမဲ့နှိုက် ဝိဘတ္တိသညာတို့ကို မပြအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဘတ်
 မရှိသော် သုတ်ကို ရှုတ်ခြင်း မဖြစ်ရာဟု မယူမူ၍။ တတောစ ဝိဘတ္တိ
 ယောသုတ်ကိုစွဲ၍ အထက်နှိုက်ဝိဘတ္တိနိဒ္ဒေသဖြစ်သောသိယောအံယော
 သုတ်ကိုပြုသည်။ အထက်နှိုက်ဝိဘတ္တိနိဒ္ဒေသဖြစ်သော သိယောအံယော
 သုတ်ကိုစွဲ၍ တတောစ ဝိဘတ္တိယောသုတ်ကို ရှုတ်သည်ဖြစ်၍ အဝိဇ္ဇာ
 ခန္ဓာတို့၏ အချင်းချင်း အဝိနာဘာဝအားဖြင့် အကြောင်းလည်းသကဲ့သို့
 သဒ္ဓါလိင်္ဂ ဝိဘတ်တို့၏ အချင်းချင်း ငပ်ခြင်းကိုပြု၍ ယူအပ်၏ ဟူသော
 အနက်ကို သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယုတ္တသ္မိံ စသည်ကို မိန့်၏ဟူလိုသည်။
 ထိုသို့ သုတ္တာပေက္ခာဝိဘတ္တိ စသည်မှတပါး။ သုတ္တသ္မိံ အသတိဝိဘတ္တိ
 ယောနုတ္တိစသည်ဖြင့် အနက်ကိုယူသော်။ ထိုထိုသို့သော သညာသုတ်
 ပိမိသုတ် တို့နှိုက်။ ထိုထိုသို့သော သညာသုတ် ပိမိသုတ်တို့ဖြင့်သာ စီ
 ရင်အပ်ကုန်သော ဝိဘတ်တို့သည် ထင်ရှားသည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို
 ဝိဘတ်တို့သည် အဘယ်သုတ်တို့မှ လာကုန်သနည်းဟု ထိုထိုသို့သော
 သုတ်နှိုက်စောဒနာအရသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဤသုတ်နှိုက်ကား။ အတ္ထောအက္ခ
 ရ သညာတော။ အက္ခရာပါဒယော ကောတ္ထောစီသံ။ ဤနှစ်သုတ် တို့
 ကို အညမညပေက္ခ အစွမ်း အားဖြင့် ဆိုအပ်ကုန် သကဲ့သို့။ တတော
 စဝိဘတ္တိယော။ သိယောအံယော။ လ၊ သ္မိံသု။ ဤနှစ်သုတ် တို့ကို အည
 ပညာပေက္ခ အညမညပုနိဿယသမ္ပန္န အစွမ်း အားဖြင့် ဆိုအပ်သော
 ကြောင့် စောဒနာရာသိမဖြစ်ရာဟူလိုသည်။ *နပုဗ္ဗာပရစိန္တာဘာဝါ
 ပုဗ္ဗာပရစိန္တာဘာဝါပါဌ် နှစ်ထွေရှိသည်တို့လိုက်၍ နှစ်နည်းကြံ၏။ သံ
 ပျင်ရှု၍ယူလေ။)

(၅၆-၅) တဒနူပရောဓေန။ ဥပရောဓော။ ဆန့်ကျင်သည်။
 န။မဟုတ်။ အနူပရောဓော။ မဆန့်ကျင်။ တေသံ။ထိုမြတ်စွာဘုရားပါဠိ
 တော်တို့အား။ အနူပရောဓော။ မဆန့်ကျင်။ တဒနူပရောဓော။ ကျင်။
 တေနတဒနူပရောဓေန။ ထိုသို့မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်တို့အား မဆန့်
 ကျင်သဖြင့်။(ဝိဘာတုနံ)။ ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။ ဣဟေဝ။ဤကစ္စည်း
 ကျမ်းနှိုက်လျှင်။ ဝါ။သိယောအံယောသုတ်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဤအ
 ရာနှိုက်သာလျှင်။ ဣဒံ။ ဤတဒနူပရောဓေနသုတ်ကို။ ဝုတ္တိ။ နည်း။ ဣတိ
 အယံ။လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဣဟပန။ ဤကစ္စည်းကျမ်းနှိုက်ကား။
 ဝုဒ္ဓသဝိဘတ္တိယော။ တို့ကို။ ထဝိတာ။ကုန်၏။ အညတ္ထ။ တပါးသော
 ကလာပ်ကျမ်းနှိုက်။ ဝါ။ သင်္သကရိုက်ကျမ်းနှိုက်။ ကေဝိသတိဝိဘတ္တိ
 ယော။တို့ကို။ ထဝိတာ။ကုန်၏။ ဣဟေဝထပနေ။ ဤသို့တဆဲ့လေးလုံး
 နှစ်ဆဲ့တလုံးဟု အထူးထားရာနှိုက်။ ဟေတု။ အကြောင်းကား။ ကော
 နူခေါ။ အသို့ရှိလေအံ့နည်း။ ဝါ။ ဣဟ။ ဤကစ္စည်းကျမ်းနှိုက်။ ဝုဒ္ဓသဝိ
 ဘတ္တိနံ။ တဆဲ့လေးလုံးသော ဝိဘတ်တို့ကို သာလျှင်။ ထပနေ။ နှိုက်။
 ဟေတု။ အကြောင်းကား။ ကောနူခေါ။ နည်း။ ဣတိ။သို့။ သန္ဓေဟော။
 သည်။ဇာယေယျ ၏။ တဒပဂမတ္ထံ။ထိုသို့ဖြစ်သောယုံမှားကို ပယ်ခြင်း
 ဌာ။ဣဟ။ဤအရာနှိုက်။ ဣဒံ။ဤသုတ်ကို။ ထဝိတံ။၏။ ဟိယုတ္တံ။စွ။ယေန
 ယေနပကာရေန။ဖြင့်။ အာစရိယေန။သည်။ လိင်္ဂံ။ကို။ (ထည့်)။နိပ္ပာဒိ
 ယမာနေ။ ပြီးစေအပ်သည်ရှိသော်။ တေသံဇိနဝစနာနံ။ တို့အား။ အနူ
 ပရောဓော။သည်။ ဟောတိ။၏။ ငံတနတေနပကာရေန။ ဖြင့်။ လိင်္ဂံ။နိ။
 တို့ကို။မယုံ။တို့သည်။ နိပ္ပာဒယိဿံ။မ။ပြီးစေကုန်အံ့။ ဣတိအယံ။လျှင်။
 ဧတ္ထ။ ဤသုတ်နှိုက်။ အတ္ထော။ တည်း။ ဇိနဝစနေ။ မြတ်စွာဘုရားပါဠိ
 တော်နှိုက်။ ဒွိဝစနံ။သည်။ နဒိဿတိ။မထင်။ တသ္မာ။ကြောင့်။ တံ။ထို
 ဒွိဝစကို။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ။ကြဉ်၍။ သေသာဝ။ ကြွင်းသောတဆဲ့လေးလုံး
 ကုန်သော ဝိဘတ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဒသိတာ။ ကုန်၏။ တသ္မာ။ကြောင့်။
 ဝုဒ္ဓသ။ တဆဲ့လေးလုံးသော ဝိဘတ်တို့သည်။ ဇာတာ။ ကုန်၏။ ဣတိ
 အယံအဓိပ္ပါယ်။ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ (ဤကစ္စည်း
 ကျမ်းမှာ ကေဝရ်ရနစ်လုံး။ ဗဟုဝရ် ရနစ်လုံးဖြစ်၍ တဆဲ့လေးလုံးသာ
 ဖြစ်သည်။သင်္သကရိုက်ကျမ်းမှာကား။ ဒွိဝရ် ရနစ်လုံးကို ထည့်၍ နှစ်ဆဲ့
 တလုံး ဖြစ်သည် ဟူသော အနက်ကို သိစေတော်မူ၏။ နာမ်ဗျာကရိုဏ်း

တွင်။သိ။ ဩဝံ။ ယေသံ။ အပ်။ ဩဝံ။ သျှက်။ ခုာ။ ဘျံ။ သိသံ။ ငေ
 ဘျံ။ ဘျံသံ။ ငသိ။ ဘျံ။ တုသံ။ ငသံ။ ဩဝံ။ အပ်။ င။ ဩဝံ။
 သျှင် ဟုဆို၏။ ။ဤဗျာကရိုဏ်း ဝိဘတ်တို့တွင်။ ပဌမာသိဝိဘတ်ကို
 သိဟုဆိုသည်။ ပထမာယောဝိဘတ်ကို ယေသံဟု ဆိုသည်။ ဒုတိယာအံ
 ဝိဘတ်ကို အပ်ဟုဆိုသည်။ ဒုတိယာယောဝိဘတ်ကို သျှင်ဟုဆိုသည်။
 တတိယာနာဝိဘတ်ကို ခုာဟုဆိုသည်။ တတိယာဟိဝိဘတ်ကိုဘျံ
 ဟုဆိုသည်။ စတုတ္ထိသ ဝိဘတ်ကို ငေဟုဆိုသည်။ စတုတ္ထိနံ ဝိဘတ်
 ကို ဘျံဟု ဆိုသည်။ ပဉ္စမိသွာဝိဘတ်ကို ငသိဟု ဆိုသည်။ ပဉ္စမိဟိဝိ
 ဘတ်ကို ဘျံဟုဆိုသည်။ ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်ကို ငသံဟုဆိုသည်။ ဆဋ္ဌိနံ
 ဝိဘတ်ကို အပ်ဟု ဆိုသည်။ သတ္တမိသ္မိံ ဝိဘတ်ကို ငဟု ဆိုသည်။
 သတ္တမိ သုဝိဘတ်ကို သျှင်ဟုဆိုသည်ဟု ဧကဝုဓ် ဗဟုဝုဓ်ကို သိရာ၏။
 အလယ်တွင်။ ဩဝံ။ဩဝံ။ ဘျံ။ ဘျံ။ ဘျံ။ ဩဝံ။ ဩဝံ။ဝိ
 ဘတ် ခုနစ်လုံးကို နှိဝုဓ်ဟု သိရာ၏။ ဥဒါဟရုဏ်ထုတ်မူ သိခက်ရာ၏။
 အထဝါ။ကား။သက္ကတ။ဇန္တု။နိုက်။ ဝိဘတ္တိယော။ဘို့ကို။ အညထာ။တ
 ပါးသောအပြားဖြင့်။ပဋိတာ။ရွတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဟ။ဤကစ္စည်းကျမ်းနိုက်။
 အညထာ။ ဖြင့်။ ပဋိတာ။ ကုန်၏။ ဣဟေဝပဌနေ။ ဤသို့ အသီးအခြား
 ရွတ်ကြရာနိုက်။ ကာရဏံ။ သည်။ ကိံနုခေါ။ နည်း။ ဣတိသန္ဓေဟော။
 သည်။ သိယာ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။
 ဣဟ။နိုက်။ဝတ္ထံ။၏။ ဟိသစ္စံ။၏။ တေတံဒိနဝစနာနံ။ တို့အား။ အနုပရော
 ဓေန။ဖြင့်။ နိပ္ပဒယိဿာမ။ ကုန်အံ။နှုတ်ကတွာ။၍။ ပဋိတာ။ ကုန်၏။
 ဣတိအသံ။လျှင်။ ဧတ္ထ။ဤသုတ်နိုက်။ အတ္ထော။တည်း။ အထဝါ။ဥပရိ။
 နိုက်။အာချာတာနံပိ။ အာချာတ်ကျမ်းနိုက်လာကုန်သော။ဂမနပစနအစ
 ရှိသော ကိရိယာကိုပြီးငေတတ်ကုန်သော တိအန္တိအစရှိသော။ဝိဘတ်
 တို့၏လည်း။ ဝိသဒိသံ။ မတူသည်ကို။ ကတွာ။၍။ နိဒ္ဒေသံ။ သိယောအံ
 ယောစသည်ဖြင့် ညွှန်းခြင်းကို။ ဒိသ္မာ။၍။ တေနေဝနယေန။ ထိုသို့ဆို
 အပ်ပြီးသော သက္ကတ။ဇန္တု ဝိဘတ္တိယောစသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။
 သန္ဓေဟော။သည်။ သိယာ။၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ဌာ။
 ပထမမေဝ။လျှင်။အတ္တနော။၏။ ကထနပ္ပကာရံ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ကို။အာဘ။၏။ဟိသစ္စံ။၏။ ဧဝံ။သို့။ကထနေ။သည်။ သတိ။သော်။တေသံ
 ဇိနဝစနာနံ။တို့အား။ အနုပရောဓေန။ဖြင့်။ အမ္ပဟိ။ တို့သည်။နိပ္ပဇ္ဇတေ။

၏။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။ စသစ္စံ။ ၏။ ဝုတ္တိယံဟိ။ နှိုက်လျှင်။ ယထာယထာ။ လ။ နိပ္ပဇ္ဇတေတိ။ ၍။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ယေန။ လ။ လိင်္ဂါနိ။ တို့ကို။ နိပ္ပါဒိယန္တေ။ ကုန်၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤဝုတ္တိနှိုက်။ အတ္ထော။ တည်း။)

(၅၇-၆) အာလပနေ သိဝသညော။ ။ အဘိမုခံ။ မိမိ ရှေးရှု။ ကတုာ။ ၍။ လပနံ။ ခေါ်ခြင်း။ ဝါ။ လပနံကထနံ။ ဆိုခြင်း။ တသ္မိံ အာလပနေ နှိုက်။ သိဝေါတိ။ ဟု။ အဝတွာ။ ၍။ သညာဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သညာသဒ္ဓါကိုပြုခြင်းသည်။ အာဒေသသင်္ကာနိဝတ္တနတ္ထံ။ သိဝိဘတ်၏ ဂေါအပြုဖြစ်ရာ၏ဟူသော ယုံမှားတွေ့တောခြင်းကို ဖြစ်ခြင်းအကျိုး ရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ကသ္မာ။ ကြောင့်နည်း ဟူမူ။ ပထမာနိဒ္ဓိဋ္ဌေ။ သိဟူသော ပထမသိဘတ်ဖြင့်ပြုအပ်သည်။ သတ်။ ရှိသော်။ အာဒေသော။ ဂေါအပြုဟူသော အာဒေသသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထသမ္ဘဝတော။ ဤသို့သော အနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဩအဝသရေတိအာဒိသု။ သုတ်တို့နှိုက်။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ဓာတုန္တဿ။ ဓာတ်၏ အစိတ်ဖြစ်သော ဩအက္ခရာ၏။ အဝါဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ သည်။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ပထမာနိဒ္ဓိဋ္ဌေ။ သည်။ သတိ။ သော်။ အာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထသမ္ဘဝတော။ ကြောင့်။ အာဒေသလင်္ကာနိဝတ္တနတ္ထံ။ ဌါ။ သညာဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ သည်။ ယဒိသိယာ။ အံ။ ဇေသတိ။ သော်။ အက္ခရာပါဒယောကေတ္တာလီသန္တိသုတ္တေဝိ။ နှိုက်လည်း။ သညာဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နကတံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ ဟေဋ္ဌာဝုတ္တဝစနဿ။ အောက် ‘အတ္ထောအက္ခရ သညာတောသုတ်နှိုက် ဆိုပြီးသော အက္ခရ သညာတောဟူသော သဒ္ဓါအားကား။ အနုပပဝသေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တက္ကာ။ ကြောင့်။ သညာဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ နကတံ။ မပြုအပ်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား။ အောက်သုတ်နှိုက်အတ္ထောအက္ခရ သညာတော မဆိုမူ၍။ အက္ခရ သညာတော သဒ္ဓါအား လျော်စွာ ဆိုသောကြောင့်။ အက္ခရသညာ ပါဒယောဟု သညာသဒ္ဓါကို မပြုမူ၍။ အက္ခရာ ပါဒယောသာ ဆိုသည်ဟု ဖြေသည်။) တတ္ထောဒန္တာသရာ အဋ္ဌာတိ အာဒိသုဝိ။ တို့နှိုက်လည်း။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ သညာဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ နကတံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ အက္ခရာ။ လ။ လီသန္တိဧတ္ထ။ သုတ်နှိုက်။ သင်္ကာနိဝတ္တနတ္ထံ။ ယုံမှားတွေ့တောခြင်းကို နစ်စေ

ခြင်းအံကျိုးဌာသညာဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။နကတံ။မပြု။ ဟိသစ္စံ။၏။ တတ္ထ။ထို
 တတ္ထောဒန္တာသရာ အဋ္ဌဟူသောသုတ်နှိုက်။ သညာဂ္ဂဟဏေ။ ကိ။က
 တေ။သော်။ပုဗ္ဗံ။ ရှေးဖြစ်သောအက္ခရာပါဒယော ကောစတ္တာထီသံ ဟူ
 သောသုတ်သည်။အသညာသုတ္တံ။သညာသုတ် မဟုတ်ရာ။ ဣတိသင်္ကာ။
 သည်။သိယာ။၏။ ဣတိအယံ။လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ အက္ခရာပါဒယောသုတ်၌ အက္ခရာသညာတောသဒ္ဓါအား လျော်စွာ
 ဆိုရသောကြောင့်။ သညာသဒ္ဓါကိုမပြုဆိုသော်။ ဆိုတန်စေ။ တတ္ထော
 ဒန္တာသရာအဋ္ဌသုတ်မှာ။သရာဟု ပထမာဝိဘတ်နှင့် ပြုအပ်သောကြောင့်
 သရသညာဆိုကောင်းလျက် အဘယ်ကြောင့် သညာသဒ္ဓါကို မပြုသ
 နည်းစောဒနာသည်။အဖြေ၌။ အက္ခရာပါဒယောကောစတ္တာထီသံ သုတ်
 နှိုက်။သညာသဒ္ဓါကိုမပြုမူ၍။ တတ္ထောဒန္တာသရာ အဋ္ဌသုတ်နှိုက်သညာ
 သဒ္ဓါကိုပြုချေသော်။ အက္ခရာ ပါဒယော သုတ်သည် အဓိကာရသုတ်
 ဖြစ်လေသလော။ ထိုသို့မဟုတ်ပရိဘာသာ၊ ဝိမိသုတ်ဖြစ်လေ သလော
 ယုံမှားတွေးတောခြင်း ဖြစ်ရာ၏။ ထိုယုံမှားကို နစ်စေခြင်းဌာ။ တတ္ထော
 ဒန္တာသုတ်နှိုက်လည်း သညာသဒ္ဓါကို မပြုဟုဖြေသည်။ ထိုကိုထင်ပြန်
 စေလို၍။တတ္ထဟိစသည် ကိုမိန့်သည်။ နောက်ထင်ပြီ) ဣဓ။ ဤအာလပ
 နေထိဂသညောသုတ်နှိုက်။ ဂတ္ထဝိဓာနာဘာဝတော။ဆိုအပ်ပြီးသော သိ
 ဝိဘတ်ကို စီရင်ခြင်း မရှိသောကြောင့်။ ဂတ္ထာဘာဝါ။ ဂ အမည်ရှိ
 သောသိဝိဘတ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဣမိနာ။ဖြင့်။ ဂသညာ ကရဏေ။
 ဂဟူသောအမည်ကိုမှည့်ရာနှိုက်။ ပယောဇနံ။ကို။ ဒသေဒန္တာ။၍။ဃာ
 တေစာတိသုတ္တံ။ကို။အာဟာရိ။ ၏။တတ္ထစ။ ထိုဣဝဏ္ဏ၊ပုဒ်၌။ ဝုဏ္ဏောတိ
 ရူပံ။သည်။ဝဏ္ဏံ။ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်ကား။ ဝဏ္ဏကိရိယာ ဝိတ္တာရဂုဏံ ဝစ
 နေသု။ချီးမွမ်းခြင်းဟူသော အနက်ကိုပြုခြင်းဟူသော အနက်။ ချဲ့ခြင်းဟူ
 သောအနက်။ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းဟူသောအနက်တို့နှိုက်။ ဝတ္တတိ။၏။ ဣ
 တိဣမဿ။ဇိနဝစနာမိကာရံ။ဇိနဝစနယုတ္တံဟိ ဟူသော အဓိကာရကို။
 ဣသ။သည်။ပရိယေသနေ။၌။သိလာဒိက္ခန္ဓေ။တို့ကို။သေတိဂဝေသတိ။ ရှာ
 မှီးတတ်၏။ဒဏ္ဍာ။သည်။နိပါတေ။ကျခြင်းနှိုက်။ဒဗ္ဗိ။သည်။အာဏာယံ။အာ
 ဏာဟူသောအနက်နှိုက်။အဂ။ သည်။ ဂတိမ္ဘိ။၌။ အဂ။ သည်။ ကုမ္ဘိလ
 ဂတိမ္ဘိ။ကောက်ကျစ်သွားခြင်းအနက်၌။

(၆၁-၁၀) အာဂစ္ဆတိ။လာတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ အာ

ဂမောမည်၏။ ဝါ။ အာဂမနံ။ လာခြင်း။ အာဂမော။ ခြင်း။ သောယေဝ။ သ
သည်သာလျှင်။ အာဂမော။ လာလတ်သည်။ သာဂမော။ သသည်သာလာ
တတ်သည်။ (အာဂစ္ဆတိ ဟူသောကတ္တုသာဓနကိုရည်သည်)။ ဝါ။
သဿ။ သအက္ခရာ၏။ အာဂမော။ တည်း။ သာဂမော။ ခြင်း။ (အာဂမနံ ဟူ
သောဘာဝသာဓနကိုရည်သည်)။

(၆၂-၁၁) သံသာသေကဝစနေသုစ။ ။ ကိမက္ကမိဒ မုစ္စတေ။
ဧကဝစနသန္တတတ္တာ။ ဧကဝုဗိဘတ်ဖြင့်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ။ ဧက
ဝုဗိဖြစ်ကုန်သော သို့မဟုတ်သိဘတ်တို့၏ သံအပြု သာအပြု ဟူသော
ကာရိယဖြစ်သောကြောင့်။ ဧကဝစနန္တိ။ ချီ။ လဒ္ဓဝေါဟာရေသု။ ကာရဏာ
ပစာဖြင့်ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ပရဘူတေသုပိ။ နောက်
ဖြစ်၍လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဘတ္တာဒေသေသု။ ဝိဘတ် အပြုဖြစ်ကုန်
သော။ သံသာဒေသေသု။ သံအပြု သာအပြု တို့ကြောင့်။ သာဂမော။
သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။ ဥစ္စတေ။ လ။ သာဂ
မောသေတိဇ္ဈန္တိ။ နှိုက်။ သေတိဂ္ဂဟဏေန။ သေဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။ သ
ဝိဘတ္တိမေဝ။ သဝိဘတ်ကိုသာလျှင်။ အဂ္ဂဟေတွာ။ မယူမူ၍။ သကာ
ရမတ္တေ။ သအက္ခရာသာမညကို။ ဂဟိတေ။ ယူသည်ရှိသော်။ ဣမိနာ။
ဤသုတ်နှင့်။ ဝိနာပိ။ ကင်း၍လည်း။ သိဇ္ဈတိနနု။ ပြီးသည် မဟုတ်တုံလော။
ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ ဆိုပြန်သနည်း။ (ဘော်) ဣတိ
အယံစောဒနာ။ နသိဇ္ဈတိ။ မပြီး။ သွာသို့။ သွာဒိနံပိ။ သွာသို့သု အစရှိကုန်
သော ဝိဘတ်တို့၏ လည်း။ ဝါ။ တို့ကြောင့်လည်း။ သကာရာ ဂမဿ။
သအက္ခရာလာခြင်း၏။ အာပစ္ဆနတော။ ရောက်ရာသောကြောင့်။ အတိပ္ပ
သင်္ဂီဒေါသောဝ။ အလွန် ပြန့်နှံ့သော အပြစ် သည်လျှင်။ ဝါ။ အလွန်
လျဉ်းပါးသော အပြစ်သည်လျှင်။ ဝါ။ အလွန်အနိယမဖြစ်သော အပြစ်
သည်လျှင်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ နသိဇ္ဈတိ။ မပြီးပြန်။
တသ္မာ။ ထိုသို့အတိပ္ပသင်္ဂီ ဖြစ်ရာသောကြောင့်။ ဝါ။ ထိုသို့ သာမည
သနောင်းသည်ဖြစ်၍ သအက္ခရာလာရာ ရောက်သောကြောင့်။ တတ္ထ။ ထို
သာဂမောသေ ဟူသောသုတ်နှိုက်။ သဝိဘတ္တိမေဝ။ ကိုသာလျှင်။ ဂ
ဟေတွာ။ ၍။ ယတ္ထ။ အကြင်ဥဒါဟရုဏ်၌။ သကာရာဂမံ။ ကို။ (ထည့်)။
နိစ္ဆတိနန္တိ။ အလိုမရှိ။ ဟံ။ ထိုဥဒါဟရုဏ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ။ ကြည့်
၍။ ယတ္ထ။ ရုဏ်နှိုက်။ ဣစ္ဆတိ။ ၏။ တတ္ထ။ ရုဏ်နှိုက်။ သာဂမံ။ သအက္ခရာ

လာခြင်းကို။ ဒသေန္တော။ ချီ။ ဣဒံသုတ္တံ။ ကို။ အာရတိ။ အားထုတ်တော်မူ
 ၏။ ဣမဿ။ သုတ်ကို။ ဥတ္တာရဏမေဝ။ သည်လျှင်။ သာဂမောသေတိ ဧတ္ထ။
 ဤ။ သဝိဘတ္တိဿေဝ။ ကိုသာလျှင်။ ဂဟိတဘာဝံ။ ကို။ သာဓေတိ။ ပြီးစေ
 ၏။ ဣဟစ။ ဤသုတ်၌လည်း။ သံသာသ္မိတိဝစနေန။ သံသာသုသဒ္ဓါဖြင့်။
 သ္မာဒိနံ။ သ္မာဝိဘတ် စသည်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ။ ကြဉ်၏။ ဧကဝစနေ
 သ္မိတိဝစနေန။ ဖြင့်။ သဗ္ဗတောနံ သံသာနန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကတံ။ ပြု
 အပ်သော။ သဗ္ဗနာမဌာ။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်နောင်မှ။ နံဝစနဿ။ နံဝိဘတ်၏။
 သံသာနံ အာဒေသံ။ သံအပြုသာနံအပြုကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ။ ကြဉ်၏။ အဝိ
 စ။ တနည်းလည်း။ ဥဘယေနာပိ။ သံသာသု ဧကဝစနေသုဟူသော
 သဒ္ဓါနှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လျှင်။ ဝိဘတ္တာဒေသံ။ ဝိဘတ္တာဒေသကို။ သင်္ဂ
 ဏှာတိ။ ပေါင်း၏။ ဝါ။ ယူ၏။ ဟိ။ ထင်စွာဆိုဦးအံ့။ ဧကဝစနန္တိ ဝေါဟာ
 ရော။ ဧကဝစနံဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဘျာဒိနံဝါ။ တိ အစရှိကုန်သော
 အာချာတ်ဝိဘတ်တို့၏သာမူလည်း။ ဝေါဟာရော။ သည်။ သိယာ။ ၏။
 သျှာဒိနံဝါ။ သိ အစရှိသောနာမ်ဝိဘတ်တို့၏သာမူလည်း။ ဝေါဟာရော။
 သည်။ သိယာ။ ၏။ တနာဒိသုစ။ တိအစရှိကုန်သော အာချာတ်ဝိဘတ်တို့
 ကြောင့် လည်းကောင်း။ သျှာဒိသုစ။ သိအစရှိကုန်သော နာမ်ဝိဘတ်တို့
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကဝစနန္တိ။ ချီ။ ဝုတ္တာ။ ကုန်သော။ သံသာနာမ။
 သံအပြုသာအပြုတို့မည်ကုန်သည်။ နစသန္တိ။ မရှိကုန်။ အထစပန။ ထို
 သို့ မရှိကုန်သော်လည်း။ စက္ခုနိသမိတဿ။ စက္ခုပဿာဒကို မှီသော။
 ဝိညာဏဿ။ အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်၏။ ဌာနောပစာရ ဝသေ
 န။ ကာရဏူပစာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ။ စက္ခုနိသမိတဿ။ စက္ခုပဿာဒ
 တည်းဟူသော ဌာနကိုမှီသော။ ဝိညာဏဿ။ ဌာနိဖြစ်သော စက္ခု
 ဝိညာဏ်၏။ ဌာနောပစာရဝသေန။ ဌာနူပစာ၏အစွမ်းဖြင့်။ စက္ခုန္တိ။
 ချီ။ ဂဟဏံဝိယ။ ယူသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဉ္ဇဌာနံ။ ညောင်စောင်း
 နှိုက် တည်သောသူကို။ မဉ္ဇန္တိ။ ချီ။ ဂဟဏံဝိယစ။ မှတ်ယူသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ဧကဝစန သန္တိ။ တတ္တာ။ ဧကဝစ ဖြစ်ကုန်သော သို့
 ဝိဘတ်သဝိဘတ်တို့၏။ သံအပြု သာအပြု ဟူသော ကာရိယ ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဧကဝစနန္တိ။ ချီ။ လဒ္ဓဝေါဟာရေ။ ကာရဏူပစာ။ ဌာနူပစာ
 တို့ဖြင့်ရအပ်သောခေါ်ဝေါ် ခြင်း ရှိကုန်သော။ သံသာဒေသေ။ သံအပြု
 သာအပြုတို့ကို။ သံသာသေွက ဝစနေသုတိ။ ဟူ၍။ အာဟာ။ ၏။ တေန။

ထို့ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာဒေသံ သင်္ဂဏ္ဌာတိတိ ဟူ၍။ ဝိညာယတိ။ ၍။ စ
သစ္စံ။ ၍။ ဝုတ္တိယံ။ နှိုက်။ သံသာသွကဝစနေသု ဝိဘတ္တာဒေသေ သူတိစ။
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တာဒေသေသွတိ ကိမတ္ထံ မနုဿာတိစ။ ဟူ
၍လည်းကောင်း။ အာဟ။ ၍။ တောနိ။ ဤတေသံ တေဿာဟူသော
ရုပ်တို့ကို။ ကတာနိယထာစ။ ကဲ့သို့လည်း။ တထာ။ တူ။ ဣမိဿန္တိအာ
ဒိနိ။ တို့ကို။ ကတာနိ။ စိရင် အပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။ ၍။ ကေဝလံ။ အထူး
ကား။ ဣမသဒ္ဓါဒိဘာဝေါစ။ သည်လည်းကောင်း။ လ။ ပဿညာကရ
ဏဉ္စ။ သည်လည်းကောင်း။ ဝိသေသော။ ထူး၏။ ဣဒံ။ ဤအဂ္ဂိနာ ပါ
ဏိနာဟူသော ဥဒါဟရုဏ်သည်။ သံသာတ္တာဘာဝါစ။ သံအပြု သာ
အပြု၏အဖြစ်မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တာ ဒေသတ္တာဘာ
ဝါစ။ ဝိဘတ္တာဒေသ အဖြစ်မရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒွယင်္ဂ
ဝိကလံဝိယ။ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါမှမချိုသကဲ့သို့။ ဒိဿတိနနု။ ထင်သည်
မဟုတ်လော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ တံ။ ထိုအင်္ဂါနှစ်ပါးချို့
၏ဟူသောစကားကို။ တယာ။ သင်စောဒက ဆရာသည်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မ
ဆိုအပ်။ ဟိသစ္စံ။ ၍။ သံသာဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ သတိ။ သော်။ ဝိဘတ္တာ
ဒေသေသူတိအတ္ထဿေဝ။ ၍သာလျှင်။ အဘာဝါ။ ကြောင့်။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။
ရာ။ ဣတိပရိဟာရေ။ တည်း။ (အပ္ပေါဟကား။ အဂ္ဂိနာ။ ပါဏိနာ။ သည်။
တတိယာ နာဝိဘာတ်သာသင်္ဂဏ္ဌိ ပြီးရကား။ သံအပြု သာအပြု အင်္ဂါ
လည်းမရှိ။ ၎င်းအင်္ဂါရှိလျှင်လည်း။ ဝိဘတ္တာဒေသ အင်္ဂါလည်း မရှိ
ဖြစ်သောကြောင့် သံသာ အပြုမရှိရကား။ သံသာနမဘာဝါ ဟူ၍သာ
ဆိုအောဓကား အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း။ အင်္ဂါနှစ်ပါးချို့သည် တ
ကားဟု စောဒနာသည်။ အဖြေနှိုက်။ သံသာသဒ္ဓါမရှိလျှင် ဝိဘတ္တာဒေ
သ အနက်မရှိဖြစ်သောကြောင့် သံသာသုန္နိက် ဝိဘတ္တာဒေသအနက်
ဝင်ပြီးဖြစ်ရကား။ အင်္ဂါနှစ်ပါးချို့၏ ဟူသောစကားကို သင်စောဒက
မဆိုသင့်ဟုဖြေသည်။)။ ကေဝစနတ္တာဘာဝါ။ သာသဒ္ဓါ၏ ကေဝစသော
ဒေသ၏ မရှိသောကြောင့်။ သကာရာဂမော။ သအက္ခရာ၏ လာခြင်း
သည်။ နဟောတိနနု။ မဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဝိဘတ္တာ
ဒေသေသွတိကိမတ္ထန္တိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။
တည်း။ ကေဝစနန္တိ။ ၍။ ခေါဟာရသန္တ ဝတော။ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ။ ၍။
ဟိသစ္စံ။ ၍။ တံ။ ထိုသာဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ကေဝစနာဝယ ဝတ္တာစ။

ကေဝရ်နာဝိဘတ်၏ အာဒေသဖြစ်၍ဖြစ်သော အာအက္ခရာအစိတ်ဖြစ်
သောကြောင့် လည်းကောင်း။ တပွဒ္ဓိဗဒ္ဓတ္တာင။ ထိုကေဝရ်နာ ဝိဘတ်၏
အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အာအက္ခရာနှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ကေဝစနဝေါဟာရံ။ကို၊ လဘတိ။၏။ ဣတိအယံပရိဟာရော၊
တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား။ မနုဿာဝစသာအစရှိသော ဥဒါဟရုဏ်တို့၏
ကေဝရ်သာ အာဒေသမရှိသောကြောင့် သာဂမ မဖြစ်ရာ။ ထိုသို့မဖြစ်
လျှင်။ မနုဿာဝစသာအစရှိသည်တို့နှိုက် သာသဒ္ဓါ နှောင်းသော်လည်း
ကေဝရ်သာဒေသ၏ မရှိသောကြောင့် သာဂမ မရှိဟူသော အနက်၏
လည်း။ ကေဝစနနေသ္မိတိကိမတ္ထံဟူသော ဒုတိယကံ ဖြင့်ပြီးကောင်း
လျက်။ တာနံ ဝိဘတ္တာဒေသသ္မိတိကိမတ္ထံ ဆိုသော စကားသည်။
နိရတ္တကဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာသည်။ အဖြေနှိုက်။ သာသဒ္ဓါ၏ ကေဝရ်
နာဝိဘတ်၏ အာဒေသဖြစ်သော အာအက္ခရာကိုစွဲ၍ သအက္ခရာ လာ
ခြင်းကိုပြု၍ မနုဿာဟု ပြီးသောကြောင့်၊ ကေဝစနဟု ဝေါဟာရသာ
ဖြစ်သင့်၏။ စင်စစ်ကေဝရ် သာအပြုမဟုတ် ရကား။ ဝိဘတ္တာဒေသ
သ္မိတိကိမတ္ထံဟု ဆိုသည်ဟု ဖြေသည်။ ကေဝရ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို
အဘယ်ကြောင့် ရသနည်း အမေးကို ဖြေလိုသော ပရိဟာရ် ဆရာ
သည်။တံဟိ၊ လ၊ လဘတိတိမိန့်။ ပါဠိလျှောက်ဆိုလေ။) ဧဝံသန္တေပိ၊
ဤသို့အကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့် ကေဝရ်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ရ၏ဟူသော
အနက် ရှိငြားသော်လည်း၊ ဝိဘတ္တာဒေသဂ္ဂဟဏာဿ။ သုတ်နှိုက် ဝိ
ဘတ္တာဒေသသဒ္ဓါ၏။ အဘာဝါ။ မရှိသောကြောင့်၊ ဝိဘတ္တာ ဒေသ
သ္မိတိကိမတ္ထန္တိပုန္တံ။ ကိမတ္ထံဟူသော ဤအမေးကို။ (ထည့်)။နဝတ္ထဗ္ဗံ
နန၊ မဆိုအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိစောဒနာ။ ဥဘယဗလဒိဿ
နတ္ထံ။ သံသာသုကေဝစနေသုဟု ဆိုအပ်ကုန်သော နှစ်ပုဒ်တို့၏အကျိုး
အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တတ္တာ။ ဝိဘတ္တာဒေသသဒ္ဓါကို ဆိုအပ်သော
ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာဒေသ သ္မိတိကိမတ္ထန္တိပုန္တံ။ ကိ၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆို
အပ်သည်။ နမဟုတ်။ ဝတ္ထဗ္ဗံဝေ။ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။၏။
ဣတိပရိဟာရော။ တည်း။ (အနက်ကိုမှီ၍ အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီး ထိုအဖြေ
ကို အကျယ်ချဲ့လိုသည်ဖြစ်၍ ဣဒံဟိစသည်ကိုမိန့်)။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ အံ။
ဣဒံသုတ္တံ။ သည်။ သံသာသုဝိဘတ္တာဒေသသုတိ။ ဤ။ ဝုတ္တေ။ သော်။
တာသန္တိအာဒိသုတို့နှိုက်။ သာဂမော။သည်။ သိယာ။၏။ကေဝစနေသု

ဝိဘတ္တာဒေသေသုတိ၍။ ဝုတ္တေဝ။ သေဝ်သာလျှင်။ ပုရိသေနာတိအာ
ဒိသု။ တို့နှိုက်။ သာဂမော။ သည်။ သိယာ။ ၍။ သံသာသွေကဝစနေသု
ဝိဘတ္တာဒေသေသုတိ။ ၍။ ဝုတ္တေ။ သေဝ်။ ဣန္ဒိတဋ္ဌာနေဝ။ ဧကဝုရိ
ဘတ် အပြုသံသာကို အလိုရှိအပ်သော တိသံ-တိသာ အစရှိသော
အရာနှိုက်သာလျှင်။ သာဂမော။ သည်။ သိယာ။ ၍။ တသွာ။ ထိုသို့အလို
ရှိသောအရာနှိုက်လာရာသောကြောင့်။ တေနာကာရေန။ ထိုသို့သံသာ
သွေကဝစနေသု ဝိဘတ္တာဒေသေသု ဟူသောအခြင်းအရာပြင့်။ သုတ္တေ။
ဤသုတ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗေဝိ။ အပြည့်အစုံ ဆိုအပ်လျက်လည်း။ သံသာသွေ
ကဝစနေသုတိ။ ဟူ၍၊ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှကို၊ ဝုတ္တေယေဝ။ ဆိုသော်သာ
လျှင်။ ဟေဋ္ဌာဝုတ္တနယေန။ အဝိစဉာဘယေနာဝိဝိဘတ္တာဒေသံသင်္ဂဏှာ
တိအစရှိသည်ဖြင့် အောက်နှိုက် ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တဒါကာရော။
ထိုသံသာသုဧကဝစနေသုဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သောဝိ
ဘတ္တာဒေသ အခြင်းအရာကို၊ ဝါ။ တဒါကာရော။ ထိုဝိဘတ္တာဒေသဟု
ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဝိညာယတိ။ ၍။ ဣတိ။ သို့။ ဗိန္တေတွာ။ ၍။
ဝါ။ ဣတိအတ္ထာယ။ ဤအကျိုးငှါ၊ သုတ္တေ။ နှိုက်။ ဝိဘတ္တာဒေသဂ္ဂဟ
ဏဿ။ ကို။ အကတတ္တာ။ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပ္ပလံ။ ထို
သုတ်နှိုက် မပြုအပ်သော ဝိဘတ္တာဒေသ၏ အကျိုးကို။ ဣဒံဝိဘတ္တာဒေ
သေသုတိဝစနံ။ သုဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဒေသတိ။ (သံပျင်) တပ္ပလံ၊
ထိုသံသာသု ဧကဝစနေသုဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပုဒ်တို့၏ အကျိုးကို။ ဝိ
ဘတ္တာဒေသေသုတိ ကိမတ္တန္တိဝစနေန။ ဖြင့်။ ဒေသတိ။ ၍။ သာ
သန္ဓေ။ မနသာစသည်နှိုက် အကျွမ်းဝင်သော သာသဒ္ဒါသည်။ ဧက
ဝစနာဝယဝတ္တာစ။ ဧကဝုရိနာဝိဘတ်၏ အာဒေသဖြစ်၍ဖြစ်သော အာ
အက္ခရာအစိတ် ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ တပ္ပဒိဗဒ္ဓတ္တာစ။ ထို
ဧကဝုရိ နာဝိဘတ်၏အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အာအက္ခရာနှင့် ဝပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧကဝစနန္တိ။ ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရော။
သည်။ ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ။ ရှင့်။ တထာဝိ။ သော်လည်း။ အဋ္ဌာနိကတ္တာ၊
ထိုဧကဝုရိ၏ အရာနှိုက်ဖြစ်သော သာသဒ္ဒါမဟုတ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း။ အာဒေသတ္တာတာဝေါ။ သာသဒ္ဒါ၏အာဒေသအဖြစ်မရှိသော
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣမိနာ။ ဤသံသာသွေကဝစနေသုစသုတ်ဖြင့်၊
သာဂမော။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိအုမံ အတ္ထံ။ ကို။ ဝိဘတ္တာဒေ

သေသွတိကိမတ္တန္တိဝစနံ။သည။ ဒသေတိ။၏။ (သံပျင်)။ ကိမတ္တန္တိ
 ဝစနေန။ဖြင့်။ ဒသေတိ။၏။ (ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် သုတ်နှိုက် မပြု
 အပ်သော ဝိဘတ္တာဒေသသဒ္ဓါကို။ ဝုတ္တိနှိုက်ယူရာနှိုက် အကျိုးကိုပြအံ
 သောငှါ။ ဝိဘတ္တာဒေသသွတိကိမတ္တံ ဟူသောအမေးကို ဆိုတော်
 မူသည်ဟူလေ)။ ဧကဝစနေသွတိ။ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ။ သုတ်နှိုက် ဆိုအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သံသာဂဟဏံ။ သံသဒ္ဓါ သာသဒ္ဓါကို။ သင်္ဂ
 ဏတ္ထံ။ (ကတန္တိ သက္ကာဝိညာတုံနှိုက်စပ်)။ ဧကဝစနာနံ။ ကုန်သော။
 သံသာနံ။ သံ သာဝိဘတ် တို့၏။ အဘာဝါ။ ကြောင့်။ ဧကဝစနပ္ပဒို
 ဗဒ္ဓတ္တာ။ ဧကဝစနနှင့် စပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧကဝစနန္တိ။
 ဤ။ လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ။ ကုန်သော။ မနသံမနသာတိ အာဒိသု။ တို့နှိုက်။
 သံသာနံ။ သံသဒ္ဓါသာသဒ္ဓါတို့ကို။ သင်္ဂဟဏတ္ထံ။ ငှါ။ ကတံ။ ၏။ ဣတိ။
 သို့။ ဝိညာတုံ။ ငှါ။ သက္ကာနန္တိ။ တတ်ကောင်းသည် မဟုတ်တုံလော။ဣ
 တိစောဒနာ။ မနသံ မနသာတိ အာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ပယောဇနာ ဘာ
 ဝါ။ သအက္ခရာလာမြင်း၏ အကျိုးမရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း။သံ
 သာဂဟဏဿစ။ ၏လည်း။ ဧတိမာသမိ တျာဒိသုပိ။ တို့နှိုက်လည်း။
 အနုဝတ္တနတောစ။ လိုက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ။ ဤဧတိမာ
 သမိ။ တဿာဝါစသောသုတ်တို့နှိုက်။ တပ္ပဒိုဗဒ္ဓတဒဝယဝသန္တူတာနံ။
 ထိုဧကဝစနနှင့်စပ်၍ ထိုဧကဝစ ဝိဘတ်၏ အပိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။
 သံသာနံ။ သံသဒ္ဓါသာသဒ္ဓါတို့၏။ အဘာဝါစ။ မရှိသောကြောင့်။ ဝိညာ
 တုံ။ငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ဣသ္မာတပ္ပဒိုဗဒ္ဓတဒဝယတ္တာ။ ထို
 သို့ ဧကဝစနနှင့် စပ်သည်၏ အဖြစ်။ ထိုဧကဝစ၏ အပိတ် ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဧကဝစနန္တိ။ဤ။ လဒ္ဓဝေါဟာရေ။ ကုန်သော။ သံသာသဒ္ဓါ။သံ
 သဒ္ဓါသာသဒ္ဓါတို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ။ ကြဉ်၍။ တဋ္ဌာနိယတ္တာ။ ထိုဧကဝစ
 ဝိဘတ်တို့၏ အရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ။ ထိုသို့ ဧကဝစဟု ဆိုအပ်
 ကုန်သော။ ကာရိဖြစ်ကုန်သော သို့ဝိဘတ်သဝိဘတ်တို့၏ ကာရိယဖြစ်
 သောကြောင့်။(သော်လည်းပေး)။ ဧကဝစနန္တိ။ဤ။လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ။ ကုန်
 သော။ ဗာပတောသ္မိံ သာနံသံသာတိသုတ္တေ။ နှိုက်။ မုချဝသေန။ဖြင့်။
 ဝုတ္တာနံ။ကုန်သော။ သံသာဒေသာနမေဝ။ သံအပြု သာအပြု တို့ကိုသာ
 လျှင်။ဂဟဏံ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ တေန။ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာ။လ။ ထာမ
 သာတိ။ဤ။ အာစရိယော။ အရှင်မဟာကုစ္စည်းဆရာသည်။ အာဟ။၏။

စက္ကဟဏံ။ သည်။ သာဂမဂ္ဂဟဏာနုကဗုဒ္ဓိ။ သာဂမသဒ္ဓါကိုငင်သော
အကျိုးရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုသို့စသဒ္ဓါဖြင့်ငင်ရာရှိက်။ ပယောဇနံ။ ကို။ ဟေဋ္ဌာ။
ရှိက်။ ဝုတ္တမေဝ။ လျှင်တည်း။ (ထင်ပြီ)။

(၆၃-၁၂) ဣဟစ။ ဤဇေတိ မာသမိ သုတ်ရှိက်လည်း။ ဇေတိမာ
နန္တိ။ ဤ။ အဝတွာ။ မဆိုမူ၍။ ဇေဝံဝစနံ။ ဤသို့ဇေတိမာသံဟု ဆိုခြင်းသည်။
ဧကဝစနာနံ။ ကုန်သော။ သံသာနံ။ သံသဒ္ဓါ သာသဒ္ဓါတို့၏။ ဝိသယပရိ
ဒီပနတ္ထံ။ အရာကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။

(၆၄-၁၃) ဇေဝံသို့။ အာပစ္စယန္တံ။ အာပစ္စည်း အဆုံးရှိသည်ကို။
ကတွာ။ ဤ။ နိဒ္ဒေသံ။ ကို။ ကုဗ္ဗံကုဗ္ဗန္တော။ ပြုတော်မူလိုသော အရှင်မဟာ
ကစ္စည်းဆရာသည်။ ဧကဝစနာနံ။ ကုန်သော။ သံသာနံ။ တို့၏။ ဝိသယံ။ ကို။
ဒဿတိ။ ၏။

(၆၅-၁၄) ဝုတ္တိယံပန။ ရှိက်ကား။ တာသဒ္ဓဿ။ ကို။ ပထမံ။ စွာ။
ဥစ္စာရဏံ။ သည်။ ပစ္စာသတ္တိဈာယေန။ အလွန်နီးသောနည်းဖြင့်။ ကတံ။
သည်။ ဟောတိ။ ၏။ (ဇေတိမာသမိသုတ်၏အခြားမဲ့ရှိက်။ တဿာဝါသုတ်
ကိုဆိုသောကြောင့်။ ထိုသုတ်၏အစဉ်အားဖြင့် တတောဇေတောဣမာတာ
တော ဟုဆိုအပ်လျက်တဿာဝါသုတ်၏အခြားမဲ့ရှိက် တတောသဿ
သာယသုတ်ကိုဆိုသောကြောင့်။ ဇေတသဒ္ဓါဣမာသဒ္ဓါတို့ထက် တာသဒ္ဓါ
၏ အာသန္နတရ ဖြစ်ရကား။ တတောတာ ဇေတောဣမာတောသည် ပစ္စာ
သတ္တိနည်းဖြစ်၏ဟုသိလေ)။

(၆၆-၁၅) အနွါဒိတ္တာ။ နို့အစရှိသော သန္ဓိသဒ္ဓါ မဟုတ်သော
ကြောင့်။ (ဒွိအာဒိပကာရာယာသံသန္ဓိနံ တာနွါဒိပ္ပု။ ဒွိအစအဋ္ဌာ
ရသံ အဆုံးရှိသော သဒ္ဓါရ၏။ နွါဒိနံဘာဝေါနွါဒိတ္တံ။ ဒုနွါဒိတ္တံအနွါဒိတ္တံ။
တဿာအနွါဒိတ္တာ။ ဝိဘာဟုန်ခံ)။

(၆၇-၁၆) ယထာနုက္ကမေန။ သွာဟိတ္ထိံသု ဟုဆိုသော အစဉ်
ဖြင့်။ သွာတ္ထိံနန္တိ အဝတွာ။ သွာတ္ထိံနံမဆိုမူ၍။ ဇေဝံဝစနံ။ သွာသွာနံဟုဤ
သို့ပြန်၍ဆိုခြင်းသည်။ ဝိဗုန္တံရဝိညာပနတ္ထံ။ အကျိုးအထူးကိုသိစေခြင်း
အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဥတ္တရသုတ္တဿ။ နောက်ဖြစ်
သော အာဒိတောဩဝသုတ်သို့။ သွာဂဟဏာဿေဝ။ သွာသဒ္ဓါ၏ သာ
လျှင်။ အနုဝတ္တနံ။ လိုက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအယံ။ သည်လျှင်။
ဧတ္ထ။ ဤသို့သွာသွာနံ ပြန်၍ဆိုရာရှိက်။ ဝါ။ ဤသုတ်ရှိက်။ ဝိမိပ္ပယောဇနံ။

အကျိုးတည်း။ ဟိသန္တံ။ ဇာတိ။ သေနကေနစိ အာကာရေန။ အမှတ်မရှိ
သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါ။ အမှတ်မရှိသောအမြွက်ဖြင့်။ အဓိပ္ပါယ်ငရိ
ဒီပနံ။ အဓိပ္ပါယ်အထူးကို ပြခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ဇာတိ။ သော။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်
အထူးကိုသိပေခြင်းသည်။ အာစရိယာနံ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏။ ပကတိ။
သဘောတည်း။ အညတ္တာပိစ။ တပါးသောသုတ်တို့နှိုက်လည်း။ ဒိဿ
တိစ။ ထင်သလျှင်ကတည်း။ သွာဟိသ္မိနံမှာဘိဒိဝါတိ သုတ္တေငါ။ နှိုက်
လည်း။ ဟိသ္မာသ္မိနံဘိဒိဝါတိ။ ဝါဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေငါ။ ဆိုအပ်လျက်
လည်း။ ဧဝံ။ သို့။ အဝတွာ။ ဤ။ သွာဝစနံ။ ကို။ ပုဗ္ဗုစွာရဏံ။ ရှေးဦးစွာရှုတ်
ခြင်းသည်။ ဒိဗောရေဟိတိ သုတ္တဿ။ ဇာတိ။ ဝတ္ထိယံ။ နှိုက်။ အညသ္မာ
ဝိဘတ်မှတပါးကုန်သော ဟိဝိဘတ်သ္မိဝိဘတ်တို့ကို။ ထပေတွာ။ ထား
၍။ ဧကောယေဝ။ တခုသောသဒ္ဓါသည်သာလျှင်။ ဝါ။ သွာသဒ္ဓါတခု
သည်သာလျှင်။ ဝတ္ထတိ။ လိုက်၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဇာတိ။ စ
သန္တံ။ ဒိဗာဩရုဇ္ဈေတေဟိသ္မာဝစနဿသောအာဒေသောဟောတိဘိ။
၍။ အာဘ။ ဇာတိ။

(၇၀-၁၉) ဓမ္မဗျာဓိယုဝါသရေဝါ။ ။ အဓိကတမေဝ။ အမာပ
တောသ္မိသ္မာနံဝါသုတ်မှ လိုက်သည့်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။
သည်။ အတ္ထိနန္တံ။ လော။ အထ။ ထိုသို့ရှိသျှက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ပုန။ တဘနံ။
ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ နည်း။ ဣတိဧဝေနာ။ သန္တံအတ္ထိရှိသည်မှန်၏။ ပန
တသာပိ။ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ တံ။ ထိုလိုက်သောဝါသဒ္ဓါသည်။ ဝိဘာ
သတ္ထမေဝ။ ဝတ္ထိတဝိဘာသာ အနက်ကိုသာလျှင်။ ဒိပေတိ။ ဇာတိ။ တသ္မာ။
ကြောင့်။ တသ္မိ။ ထိုသို့လိုက်သောဝါသသည်။ သဘိပိ။ ရှိလျက်လည်း။
အတ္ထန္တရိကပ္ပနတ္ထံ။ မူလဥဒါဟရဏံမှတပါးသော အယအပြုဟုဆို
အပ်သောအနက်အထူးကိုကြံခြင်းငှာ။ ဣဟ။ ဤသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။
ကို။ ကတံ။ ဇာတိ။ ဟိသန္တံ။ ဇာတိ။ ပရေ။ သော။ သရေ။ ကြောင့်။ ဓမ္မဗျာဓိ။
ဣပုဝါဒေသာ။ ဣယအပြုဥဝအပြုတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ အည
ဝါ။ အယအပြုစသည်သို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိအယံ။
လျှင်။ ဧတ္ထဤသုတ်နှိုက်ဝါသဒ္ဓါကိုဆိုရာနှိုက်။ အတ္ထော။ အဆုံးအဖြတ်
ဖြစ်သောအ က်တည်း။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဝါတိဒိကပ္ပနတ္ထန္တိအာဒိ။
ကို။ အာဘ။ ဇာတိ။ ဝါတိပဒံ။ သည်။ ဝိသိဇ္ဇန္တရမိ ၇ ပွနံ။ မူလဥဒါဟရဏံမှ
အထူးကြံခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဇာတိ။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ဧတ္ထဤသုတ်နှိုက်

ဝါသဒ္ဓါကိုဆိုရာရှိက်။ အတ္ထော။ တည်း။ (ဤသုတ်ရှိက် ဝါသဒ္ဓါသည်။ အမာပတောသုတ်ကလိုက်သော ဝါသဒ္ဓါ။ ဤသုတ်ရှိက် တည်သောဝါသဒ္ဓါရှိသည်တွင် လိုက်သော ဝါသဒ္ဓါကား။ ဝိဘာသာအနက်ကို ပြီးစေ၏။ သုတ်ရှိက်ရှိသောဝါသဒ္ဓါကား အတ္ထန္တရကိုပြီးစေ၏ဟု အထူးကိုပြတော်မူ၏။) တိယန္တံ၊ ဘိက္ခုဝါသနန္တိ အာဒိနိ။ တို့သည်။ ပရေ။ နှောင်းသော။ သရေ။ သရကြောင့်။ ယဝမဒနုတရုလာစာဂမာတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ယဝကာရာ ဂမေနေဝ။ ယဝအက္ခရာ လာသဖြင့် သာလျှင်။ သိန္နန္တိနု။ ပြီးကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ပြီးကောင်းလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ ဆိုပြန်သနည်း။ ဣတိ အယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ တာနိပန။ ထိုတိယန္တံ၊ ဘိက္ခုဝါသနံ စသောဥဒါဟရုဏ်တို့သည်ကား။ သိန္နန္တိ။ ကုန်၏။ သယန္တုဝါသနံ၊ အဘိဘူဝါသနန္တိအာဒိနိ ပန။ တို့သည်ကား။ နသိန္နန္တိ။ မပြီးကုန်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နသိန္နန္တိ။ ကုန်သနည်း။ သယံဘူအာသနံ၊ အဘိဘူ အာသနန္တိ။ ဤ။ ဆေဒေ။ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတေ။ ပြုပြီးသော်။ ဝကာရာဂမေစ။ ကိုလည်း။ ကတေ။ သော်။ သယံဘူဝါသနံ။ အဘိဘူဝါသနန္တိ။ ဟူ၍။ ဦကာရန္တေန။ ဦကာရန္တဒိဃသရနှင့်။ ထည့်။ ဟိယသ္မာ။ ကြောင့်။ ဘဝေယျံ။ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ နသိန္နန္တိ။ ကုန်။ ဣတိပရိဟာရော။ အစောရဿမေကဝစနယော သွဝိစာကိ။ စဟူ၍။ ဝုတ္တံနု။ ဆိုသည် မဟုတ်တုံလော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ သယံဘူဝါသနံ။ အဘိဘူဝါသနန္တိ။ ဤ။ ဘဝေယျံ။ နည်း။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား။ အစောရဿမေက ဝစနယောသွဝိစ သုတ်ဖြင့်။ ထိုသဒ္ဓါတို့၏ပုညိုင်ဖြစ်သောကြောင့် ဦကိုရဿပြုသော် သယံဘူဝါသနံ အသို့ဖြစ်ရာအံ့နည်းဟုစောဒနာသည်။) ဝုတ္တံ။ ဆိုသည်ဟုတ်၏။ တမ္ပန။ ထိုအစောရဿသုတ်ဖြင့် ရဿ အပြုသည်ကား။ ဧကဝစနယော ဝိဘတ္တိသွေဝ။ တို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣပေန။ ဤသယံဘူဝါသနံစသည်၌ကား။ သယံဘူနော။ သယံဘူအမည်ရှိသောဘုရား၏။ အာသနံ။ နေရာ။ အဘိဘူနော။ ဘုရား၏။ အာသနံ။ နေရာ။ ဣတိဝိဂ္ဂဟဟံ။ ကို။ လ။ ရဿမ္ပိ။ ရဿအပြုသည်။ အသမ္ပတ္တိ။ မရောက်သည်ရှိသော်။ သယံ။ လ။ သနန္တိ။ ဟူ၍။ ဦကာရန္တေန။ ဖြင့်။ ဘဝေယျံ။ ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုဦကာရန္တဒိဃဖြစ်ရာသည်ကို နစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤဗျလာနမိယုဝါ

သရေဝါသုတ်ကို။ ဂုတ္တံ။ ဇာတိအယံပရိဟာရော။ ကွစာဒိ။ လ။ ပစ္စယေ သုစာတိ။ ဝဟူ၍။ ဂုတ္တံနနု။ လော။ ကဿာ။ ကြောင့်။ သယံဘူဝါသနံ။ အဘိဘူဝါသနန္တိ။ ဤ။ ဘဝေယျံ။ အံနည်း။ ဣတိ။ စောဒနာ။ တည်း။ (ကွစာဒိ။ လ။ ပစ္စယေ သုစသုတ်ဖြင့်။ ဝိတတ်ပစ္စည်း မနှောင်းရာနှိုက် ဦးကိုဥရသပြုသော်။ အသို့သယံဘူဝါသနံ စသည် ဦးကာရန္တဒိဗ္ဗာနနှင့် ဖြစ်အံနည်း စောဒနာသည်။ ဂုတ္တံ။ ဆိုသည်ဟုတ်၏။ ပန။ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ တံ။ ထိုကွစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံဒိဗ္ဗာရဿာပစ္စယေ သုစသုတ်သည်။ ကွစိဂ္ဂဟဏသဟိတတ္တာ။ ကွစိသဒ္ဓါနှင့် တကွ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကတ္ထမိ။ ရုဏ်နှိုက်။ ပောတိ။ ဤ။ ကတ္ထမိ။ ရုဏ်နှိုက်။ နပောတိ။ မဖြစ်။ တေနော။ ကြောင့်လျှင်။ အစောရဿ။ လ။ သွပ်စေတုာဒိသု။ သွပ်စ စသောသုတ်တို့နှိုက်။ ရဿဝိဓာနံ။ ရဿအစိအရင်ကို။ ကတံ။ ပြုအပ်၏။ တဿာ။ ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထာဝိ။ အလုံးစုံသောဥဒါဟရုဏ်တို့နှိုက်လည်း။ တဒါကာရဝိဝဇ္ဇနတ္ထံ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာကိုကြည့်ခြင်းငှာ။ ဂုတ္တံ။ ဇာတိအယံပရိဟာရော။ အပိစ။ စင်စစ်မူကား။ အယံယောဂေါ။ ဤဗျလာနမိယုဝါ သရေဝါသုတ်သည်။ သန္တိဝိသယော။ သန္တိဝိမိ၏ အရာ ဖြစ်သော သုတ်တည်း။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဤ။

(၇၁-၂၀) ယဝကာရာစ။ ။ဟေဋ္ဌာ။ ဤ။ ဂုတ္တဝိဓာနဿ။ ဆိုအပ်ပြီးသော ဗျလာနံဟူသော အစိအရင်ကို။ သမ္ဘိဗ္ဗာနတော။ ပေါင်းတတ်သောကြောင့်။ တေသံယေဝ။ ထိုဗျလတို့ကိုသာလျှင်။ ဝိဟိတတ္တာ။ စိရင်သောကြောင့်။ ဣမဿ။ ဤယဝကာရာစသုတ်၏။ အနိယတတာ။ သည်။ ပါကဇာဝ။ သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏဖလံ။ ကို။ နဂုတ္တံ။ မဆို။ ဣဝဏ္ဏုဝဏ္ဏာနံ။ ဣဝဏ္ဏဥဝဏ္ဏတို့၏။ ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ။ ဝမောဒဒန္တာနန္တိ သုတ္တေဟိ။ တို့ဖြင့်။ ပရေ။ နှောင်းသော။ သဒရ။ ကြောင့်။ ယဝကာရာဒေသာ။ ယအက္ခရာဝအက္ခရာအပြုတို့ကို။ လာဇန္တဝနနု။ ရအပ်ကုန်သည်သာလျှင် မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ရအပ်ကုန်လျက်။ ကိမတ္ထံ။ ငှာ။ ယဝကာရာစေတိသုတ္တံ။ ကို။ ဂုတ္တံ။ နည်း။ ဣတိစောဒနာ။ ယဝကာရာဒေသာ။ တို့ကို။ နလန္တန္တိ။ ကုန်။ ကဿာ။ ကြောင့်။ နလန္တန္တိ။ ကုန်သနည်း။ ဣယုဝါသရေဝါတိ။ ဤ။ ဧတ္တကေ။ ဤမျှကိုသာ။ ဂုတ္တေယေဝ။ ဆိုသော်လျှင်။ သိဇ္ဇေ။ သရနှောင်းသောကြောင့် ဣယဥဝအပြုပြီးကောင်းလျက်။ ဗျလာနံ။ ပသညာသစာတိ။ ဟူ၍။ ဝစနံ။ ဆိုခြင်

သည်။ ယေသံ။ အကြင်ဣဝဏ် ဥဝဏ်တို့၏။ ဗျလသညာစ။ တို့သည်
လည်းကောင်း။ ပသညာစ။ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။
တောသံယေဝ။ ထိုဗျလပအမည်ရှိကုန်သော ဣဝဏ် ဥဝဏ်တို့ကိုသာ
လျှင်။ ဂဟဏတ္ထံ။ ယူခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။
နလန္တန္တိ။ ကုန်။ တေန။ ကြောင့်။ ယတ္ထပယောဂေ။ အကြင်ပြုယှက်နှိုက်။
ဗျလသညာစ။ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပသညာစ။ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ သောပယောဂေါ။ သည်။ ဗျလာနမိယုဝါသ
ရေဝါတိဣမဿ။ သုတ်၏။ ဝိသယော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ပသညာဿ
စာတိသုတ္တဿ။ ၏။ ဝိသယော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ယတ္ထပယောဂေ။ ၌။
တာ။ ထိုသညာတို့သည်။ နဟောန္တိ။ ကုန်။ သောပယောဂေါ။ သည်။ ဣ
ဝဏ္ဏောယံနဝါ။ ဝမောဒုဒန္တာနန္တိ ဣမေသံ။ သုတ်တို့၏။ ဝိသယော။
သဿ။ ဟောဘိ။ ၏။ တေန။ ထိုဗျလပ အမည်ရှိကုန်သော ဣဝဏ်ဥဝဏ်
တို့၏။ ဗျလာနမိယုဝါသရေဝါ။ ပသညာဿစ သုတ်တို့၏ အရာဖြစ်သော
ကြောင့်။ စန္ဒာယတနံ။ အဂ္ဂါဂါရန္တိ အာဒိသု။ ဘို့နှိုက်။ စက္ခုအာယတနံ။
အဂ္ဂိအာဂါရန္တိ။ ၌။ ဆေဒေ။ ကို။ ကတေ။ သေဝံ။ ဣဝဏ္ဏု ငဏ္ဏာဗျလာဘိ
သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဗျလသညာနံ။ တို့ကို။ ကတတ္တာ။ မှည့်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ။ ဝမောဒုဒန္တာနန္တိ ဣမေသံ။ တို့၏။ ပဝေသာ
ဘာဝါ။ ဝင်ရာ၏မဟုတ်သောကြောင့်။ အဂ္ဂိအာဂါရံ။ စက္ခုအာယတ
နန္တိဝါ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အပ္ပါဂါရံ။ စက္ခုအာယတနန္တိဝါ။ ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ရူပံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွ။ ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ
တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ သရေ။ သည်။ ငရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ ဣဝဏ္ဏဿစ။
၏လည်းကောင်း။ ဝမောဒုဒန္တာနန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဥဝဏ္ဏဿစ။ ၏လည်း
ကောင်း။ ယဝကာရာဒေသာ။ တို့သည်။ ယတ္ထ။ အကြင်ပြုယှက်နှိုက်။
ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တတ္ထာင်။ ထိုပြုယှက်နှိုက်လည်း။ နိယတာယေဝ။ မြဲ
ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ယတ္ထပန။ နှိုက်ကား။ နဟောန္တိ။
ကုန်။ တတ္ထာင်။ ထိုပြုယှက်နှိုက်လည်း။ နိယတဝသေနေဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။
နဟောန္တိ။ ကုန်။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုကာရိယတို့၏
နိယတအဖြစ်၊ အနိယတအဖြစ်ကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ။ ဤယဝကာရာစ
သုတ်ကို။ ဝတ္တံ။ ၏။ ဣတိဒဠုပ္ပံ။ ၏။ အထဝါ။ ကား။ ဣဝဏ္ဏောယံနဝါ။ ဝမော
ဒုဒန္တာနန္တိ သုတ္တာနိ။ တို့ကို။ ဝတွာ။ ၌။ ဗျလာနမိယုဝါသရေဝါတိဣမဿ။

သုတ်ကို။ ဝုတ္တတ္ထာ။ ကြောင့်။ ဣဟ။ ဤဗျလ္လာနမိယုဝါသရေဝါသုတ်နှိုက်။
 ဝါဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသတိဝိ။ ရှိသော်လည်း။ ဣမဿ။ ဤဗျလ္လာနမိ
 ယုဝါသရေဝါ ဟူသော သုတ်၏။ အနိယတတာ။ သည်။ ပါကဋ္ဌာဝ။
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတဿာ။ ကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ အကာတဗ္ဗ
 မေဝ။ မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထစပန။ ထိုသို့ဝါသဒ္ဓါကိုမပြု
 အပ်ကောင်းလျက်လည်း။ တံ။ ထိုဝါသဒ္ဓါကို။ ကတံ။ ၏။ တေန။ ထိုသို့ပြု
 သောကြောင့်။ ဣဝဇ္ဈောယံန ဘိတိတ္ထေ။ သုတ်နှိုက်။ နဝါဂ္ဂဟဏံဝိယ။
 ကဲ့သို့။ ဣဓာဝိ။ ဤဗျလ္လာနမိယုဝါသရေဝါသုတ်နှိုက်လည်း။ ဝါဂ္ဂဟဏ
 ကရဏံ။ သည်။ (ဥပနုတ္တံနှိုက်စပ်)။ ယတ္ထ။ အကြင်ငြိယုဂ်၌။ ဝါဂ္ဂဟဏေ
 န။ ဖြင့်။ ဣဒံ။ ဤဗျလ္လာနမိယုဝါသရေဝါသုတ်သည်။ နပ္ပဝိဋ္ဌံ။ မဝင်ရာ။
 တတ္ထ။ ထိုငြိယုဂ်နှိုက်။ ဣဝဇ္ဈုဝဇ္ဈာနံ။ တို့၏။ သရေ။ သည်။ ငရေ။ နှောင်း
 သောကြောင့်။ ယံဝိဓာနံ။ အကြင်ယဝအပြုဟူသောအစီအရင်ကို။ ဝိဟိ
 တံ။ ၏။ တံဝိဓာနံ။ သည်လည်း။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိဥပနုတ္တံ။ ဤသို့သိ
 ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတံ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ဌာ။ သက္ကုဏေယျတ္တာ။
 ကြောင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ။ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရူပံ။ အဂ္ဂိအာဂါရံ။
 အပ္ပါဂါရံအစရှိသော ခွဲရင်သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဥပယတိ။
 ၏။ တဿာ။ ကြောင့်။ တန္တုဝတ္ထု နတ္ထံ။ ထိုခွဲရင်ကို နှစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံသုတ္တံ။
 ဤယဝကာရစသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဒဠဗ္ဗံ။ ၏။ အထဝါ။ ကား။
 တံပန။ ထိုဗျလ္လာနမိယုဝါသရေဝါ ဟူသောသုတ်ကိုကား။ သန္တိဝသေန။
 သန္တိကံစီရင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣဒံ။ ဤယဝကာရစ
 သုတ်ကို။ သန္တိန္ဒာဘာဝေ။ သန္တိဆိုပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
 သည်။ သတိင်။ ရှိသော်လည်း။ နာမဝိဓာနဝသေနာပံ။ နာမံနှိုက်စီရင်
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝိဟိတံ။ စီရင်အပ်၏။ (သန္တိကတ္တံ
 ဣန္ဒာသန္တိန္ဒာ။ တဝနံဘာဝေါ။ သန္တိန္ဒာယဘာဝေါ။ သန္တိန္ဒာဘာဝေါ။
 တသ္မိံသန္တိန္ဒာဘာဝေ။ ဝိဘတုနံ။ ။ သန္တိဝိဓာန၏အစွမ်းဖြင့် ငြီး
 သော်လည်း။ နာမဝိဓာန၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ သန္တိကံပြုလိုသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ ဤယဝကာရစသုတ်ကိုစီရင်အပ်သည်ဟူလေ)။ ဟိ။ ထင်
 စွာဆိုပြီးအံ့။ အရဟတာဘဝဝတ္တန္တိ အာဒိသုတ္တံနှိုက်ကိုတမ္ဘိဓာနေ။ ကိတ်
 ကျမ်းနှိုက်။ ဣန္ဒတ္ထေသု။ လ။ သက္ကာဒိသုစာတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တပစ္စယေ။
 သည်။ သိဒ္ဓေပံ။ သော်လည်း။ ဥဏာဒိပစ္စယံဝသေန။ ဖြင့်။ အရဟသက္ကာ

ဒီဟိတုန္တိ စသုတ္တံ။ ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေါတိဇ္ဇေ။ နှိုက်။ ဗုဒ္ဓမာဒိဇ္ဇေ။
ကတ္တဒီတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တပစ္စယ။ သည်။ သိဒ္ဓေပိ။ သော်လည်း။ ဥဏာ
ဒိပစ္စယဝသေန။ ဖြင့်။ နိဗ္ဗာဒေတုံ။ ပြီးစိမ့်သောငှာ။ တျာဒီဟိမိဒိဗုဒ္ဓိပူဇာ
ဒီဟိဝတ္ထောတိဇ္ဇေ။ နှိုက်။ ဗုဒ္ဓိဂ္ဂဟဏန္တု။ ကိုလည်းကောင်း။ ကတံယ
ထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဣဒံပိ။ ဤယဝကာရာစသုတ်ကိုလည်း။
ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။

(၇၂-၂၀) ပသညဿစ။ ။ စဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ယကာရာနုကဗု
နတ္ထံ။ ယအက္ခရာကိုငင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကတံ။ ၏။ အနန္တရေ။ အခြားမဲ့
ဖြစ်သော ယဝကာရာစသုတ်နှိုက်။ ဝုတ္တတ္တာ။ ယအက္ခရာကို ဆိုသော
ကြောင့်။ ယကာရာ။ သည်။ (ထည့်)။ ဝတ္ထုတေနနု။ လိုက်သည် မ
ဟုတ်တုံလော။ ကသ္မာ ကြောင့်။ ယကာရာနုကဗုနတ္ထံ။ ငှာ။ စဂ္ဂဟဏံ။
ကို။ ကတံ။ နည်း။ (ထည့်)။ ဣတိအယံစောဒနာ။ ဝတ္ထုတေ။ လိုက်သည်မှန်
၏။ ပနဘထာပိ။ ထိုသို့ယအက္ခရာလိုက်သော်လည်း။ ဣဓ။ ဤပသညဿ
စသုတ်နှိုက်။ စဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသဘိ။ မရှိသော်။ ယဝကာရာစာတိ။
၍။ ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ဝကာရဂ္ဂဟဏံပိ။ သည်လည်း။ ဝတ္ထေယျ။ လိုက်
ရာ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံ။ ထိုဝအက္ခရာ၏လိုက်ခြင်းကို။ နိဝတ္ထေတွာ။
နစ်စေ၍။ တဿေဝ။ ထိုယအက္ခရာကိုသာလျှင်။ အနုကဗုနတ္ထံ။ ငင်ခြင်း
အကျိုးငှာ။ စဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ သဒ္ဓါမိကာ။ စသဒ္ဓါလွန်သော
ကြောင့်။ အတ္ထာမိကော။ ယအက္ခရာကိုသာ ငင်ခြင်းအနက်လွန်သည်။
ဟောတိ။ ၏။ ဣတိကတွာဣမိနာကာရဏေန။ ကြောင့်။ စဂ္ဂဟဏေန။
ဖြင့်။ တဒတ္ထော။ ထိုအနုကဗုနအနက်သည်။ သိဇ္ဈတေဝ။ ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ။ ရိဟာရော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝကာရဂ္ဂဟဏံ။ ကို။
အနုမိပ္ပေတံ။ မလိုအပ်သနည်း။ ယဝကာရာစာတိ။ ၍။ ဝုတ္တံနနု။ သာမည
သာဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ (ထည့်သည်)။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စော
ဒနာ။ တည်း။ ပယောဂါဘာဝါ။ လိုက်သောဝအက္ခရာ၏ပြယုဂ်မရှိသော
ကြောင့်။ အနုမိပ္ပေတံ။ အလိုမရှိအပ်။ ဝါ။ မလိုအပ်။ ပယောဂါဘာဝါစ။
ပြယုဂ် မရှိသောကြောင့်လည်း။ ဣယုဝါဂ္ဂဟဏာနံပိ။ ဣယုဝါသဒ္ဓါတို့
ကိုလည်း။ နဂ္ဂဟဏံ။ မယူခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣဒံပိ။ ဤပသညဿ
စသုတ်ကိုလည်း။ သဒ္ဓိန္ဒယ။ သဒ္ဓိကိုပြုခြင်းငှာ အလို၏။ အဘာဝံ။
ကို။ သဒ္ဓါယ။ ၍။ ဝုတ္တံ။ ၏။ (ဤတွင်စအက္ခရာမရှိသော်လည်းအခြားမဲ့

နှိုက်ဆိုသောကြောင့်။ ယအက္ခရာဗျာဓိသုတ်သို့လိုက်၏ဟူသော အနက်
 ထင်ပြီ။ ထိုကြောင့်။ စသဒ္ဓါကိုမပြုသင့်ပြီ။ ထိုသို့လျက်စသဒ္ဓါကို ပြုရ
 ကား။ စသဒ္ဓါသည်အဓိကဖြစ်၏။ ထိုသို့စသဒ္ဓါ၏အဓိကဖြစ်သောကြောင့်
 ယအက္ခရာသည်သာ ဗျာဓိသုတ်သို့လိုက်၏။ ဝအက္ခရာမလိုက် ဟူသော
 အနက်လွန်သည် အတ္ထာတိရေကဖြစ်၏ဟူလေ။ င။ ဝတ္တံယံ။ နှိုက်။
 ဝိဘတ္တာဒေသေတိဝဇနံ။ ဒေသေဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ဣတိဉာပနတ္တံ။
 ဌာ။ (ဟောတိန္ဒဝေ)။ ယတ္ထ။ ရုဏ်နှိုက်။ ပသညာနိမိတ္တံ။ ပအမည်မှည့်
 ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော။ အာဒေသံ။ သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တတ္ထ။ ရုဏ်
 နှိုက်။ ပယောဇနာဘာဝါ။ ပသညာ၏အကျိုးရှိသောကြောင့်။ ပသညံ။
 ကို။ အကတ္တာ။ ဤ။ ဣဝဇ္ဈောယံနဝါဘိဣမိနာဝ။ သုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သာ
 ဓေတု။ ပြီးစိမ့်သောဌာ။ သက္ကာ။ ၏။ ယတ္ထပန။ ရုဏ်နှိုက်ကား။ ပသညာ
 နိမိတ္တံ။ သော။ အာဒေသံ။ သည်။ အတ္ထိ။ ၏။ တတ္ထ။ ရုဏ်နှိုက်။ ပသညံ။ ကို။
 ကတ္တာ။ ဤ။ ဣမိနာ။ ဖြင့်။ သန္တိစ္ဆာယ။ သန္တိကိုပြုခြင်းဌာအလို၏။ အဘာ
 ဝေပိ။ သေင်္ဂလည်း။ ယကာရာဒေသကရဏတ္တံ။ ယအက္ခရာ ဟူသော
 အာဒေသကိုပြုခြင်းဌာ။ ဣဒံ။ ဗျာဓိသုတ်ကို။ ဝတ္တံ။ ၏။ ဣတိဉာပနတ္တံ။ ဗျာဓိ
 သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဇတ္ထေ။ ဗျာဓိဝတ္တိပါဌနှိုက်လည်း။
 ဝိဘတ္တာဒေသေဘိ။ ဟူ၍။ အနိယမေတွာ။ မမှတ်မူ၍။ ကိဉ္ဇာပိဝတ္တံ။ ရှင့်။
 တထာပိ။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ ပတော။ ပအမည်ရှိသောဣဝဏ်ဥဝဏ်
 မှ။ ပရာနံ။ ကုန်သော။ သရာဒိနံ။ ကုန်သော။ ဝိဘတ္တိနံ။ တို့၏။ အဘာဝါ။
 ရှိသောကြောင့်။ သရာဒယော။ သရအစရှိသည်တို့သည်။ ဝိဘတ္တာ
 ဒေသေ။ ဝိဘတ်အပြုတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ တံ
 ဒဿနတ္တံ။ ထိုသို့သရ အစရှိသော ဝိဘတ္တာဒေသကို ပြုခြင်းဌာ။ ဝတ္တံ။
 ၏။ ဣတိဒဋ္ဌတ္တံ။ ၏။ တေပန။ ထိုဝိဘတ္တာဒေသသရတို့သည်ကား။ အတ္ထ
 တော။ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ။ သဘောအားဖြင့်။ အမာပတောသို့သွာနံ
 ဝါတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဝတ္တာဒေသာဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအာဒေသတို့သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ။ ဗျာဓိဆိုပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိဘတ္တာဒိမ္မိ။
 ဝိဘတ်၏အစနှိုက်။ သရော။ ဒုတိယာဇကဝုတ်ဝိဘတ်ဟူသော နိဂ္ဂဟိတ်
 ၏မ္မိရာဖြစ်သောသရသည်။ ဝါ။ သရော။ ဗိန္ဒု၏မ္မိရာဖြစ်သောသရသည်။
 အတ္ထိနနူ။ ရှိသလော။ ဣတိအပံစောဒနာ။ အတ္ထိ။ ၏။ ပတော။ ပအ
 မည်ရှိသော ဣဝဏ်ဥဝဏ်မှ။ ပရဿာ။ နောက်၌ဖြစ်သော။ တဿပန။

ဝိဘတ္တိယာ။ ထိုအံဝိဘတ်၏ကား။ အံမော နိဂ္ဂဟိတံ ဈလပေ ဟိဘိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ကတံ။ စိရင်အပ်သော။ နိဂ္ဂဟိတံ။ ကိ။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ကတ္တမိ။ အချိုသောအရာရှိက်။ အံယမိတောပသညာတောထိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ယ ကာရာဒေသော။ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ ကာရဒသနတ္ထမေဝ။ ဆိုပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဝိဘတ်အပြုကို ပြ ခြင်းဌာသာလျှင်။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ၏။

(၇၃-၂၂) ဂါဝသေ။ ။ ဂေါဿ။ ဂေါသဒ္ဓါ၏။ ဩ။ ဩအက္ခ ရာ။ ဂေါဩ။ ဂေါသဒ္ဓါ၏ ဩအက္ခရာ။ ဂေါဿ။ ဂေါသဒ္ဓါ၏ ဩ အက္ခရာ၏။ အာဂေါ။ အာ။ အပြု။ ဂေါအာဂေါ။ ဂေါသဒ္ဓါ၏ဩအက္ခရာ ၏အာ။ အပြု။

(၇၄-၂၃) ယောသုစ။ ။ ဣမဿ။ ဤယောသုစသုတ်ကို။ အ နန္တရသုတ္တေန။ အခြားနောက်ဖြစ်သော ဂါဝသေဟူသောသုတ်နှင့်။ ဧက ယော။ ဂါကရဏံ။ တသုတ်တည်းမပြုခြင်းသည်။ ဣမ။ ဤယောသုစသုတ် ရှိက်။ ယောဂဟဏေန။ ယောသဒ္ဓါဖြင့်။ ပထမာ ဒုတိယာ ဗဟုဝစနံ။ ပထမာဗဟုဝစနံဒုတိယာ ဗဟုဝစနံဝိဘတ်တို့ကို။ ဂဘိဘာဘာဝ။ ဝိညာ ပနတ္တံ။ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တထာတံဝစနံ။ သည်။ ဟိယုတ္တံ။ သင့်၏။ တေန။ ထိုဂါဝသေသုတ်နှင့်။ ဧကယောဂေ။ တသုတ်တည်းကို။ ကတောပြုသည်ရှိသော်။ ဂါဝသယော သုစတိ။ ၍။ သုတ္တံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဝေဇ္ဇသတိ။ ဤသို့ဂါဝသယော သုစသုတ်ဖြစ်ခဲ့သော်။ ဗွိန္ဒံ။ နှစ်ခုကိုနို့သော။ သယောနံ။ သဝိဘတ်ယော ဝိဘတ်တို့ကို။ အပေက္ခံ။ ငဲ့သည်ကို။ ကတွာ။ ၍။ သတ္တဗိဗဟုဝစနံ။ ကို။ ကတံ။ ပြုရာ၏။ ဣတိဝိမိန္ဒာ။ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ယော သူဘိ။ သောသုဟူ၍။ ဝုတ္တေပန။ ခွဲ၍ဆိုသော်ကား။ ယောစ။ ပထမာယော ဝိဘတ်လည်း။ ယောစ။ ဒုတိယာယောဝိဘတ်လည်း။ ဣတိဝိဂ္ဂဟံ။ ကို။ လ။ ဗဟုဝစနံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ အညထာ။ ဆိုပြီးသည်မှတစ်ပါးသောအပြား ဖြင့်။ အတ္ထေ။ ကို။ ဂယမာနေ။ သော်။ ဗဟုဝစနမေဝ။ ဗဟုဝစနံဝိဘတ် သည်သာလျှင်။ နသိယာ။ မဖြစ်ရာ။ ဝါ။ ဗဟုဝစနမေဝ။ သဝိဘတ်ယော ဝိဘတ်တို့ကိုငဲ့၍ ဗဟုဝစနံပြုအပ်၏ ဟူသော စကားသည်။ နသိယာ။ မဖြစ်ရာ။ ဣတိဝိညာယတိ။ ၏။

(၇၅-၂၄) အဝံမှိစ။ ။ ဟောဋ္ဌာ။ အောက်ဖြစ်သော ယောသုစ

သုတ်နှိုက်။စဂ္ဂဟဏေန။ဖြင့်။ အာဝါဒေသဿ။ အာဝ အပြုကိုလည်း
 ကောင်း။ဥပရိ။ အထက်နှိုက်။ ဩသရေစေတိ သုတ္တေန။ဖြင့်။ အဝါဒေ
 သဿ။ အာဝအပြုကို လည်းကောင်း၊ ဥပလက္ခနတော၊ ရအပ်သော
 ကြောင့်။ ဣဒံ။ဤအဝံမှီစသုတ်ကို။ နဝတ္ထဗ္ဗံနု။ မဆိုအပ်သည်မဟုတ်တုံ
 လော။ကသ္မာ။ကြောင့်။ဣဒံ။ကို။ဝတ္ထံ။နည်း။(ထည့်)။ ဣတိစောဒနာ။ ။
 နဝတ္ထဗ္ဗံ။မဆိုအပ်သည်။န။ မဟုတ်။ ဝတ္ထဗ္ဗံဇေ။ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ကသ္မာ။ကြောင့်။ ဝတ္ထဗ္ဗံ။နည်း။ ဩသရေစေတိသုတ္တံ။ကို။ သမာ
 သပဒေ။ဝတ္ထံ။၏။တသ္မာ။ကြောင့်။ အသမာသပဒေဝိ။ ဦးလည်း။ အာဝါ
 ဒေသဿ။ အာဝပြုခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။စဂ္ဂဟဏံ။ကို။ သန္ဓာ
 ယ။၍။ ဝတ္ထု။ဆိုသော်။ အဝါဒေသော။ သည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။
 ဣတိသင်္ကာ။ ဤသို့အာဝအပြုရာ၏ဟူသောယုံမှားသည်။ သိယာ။၏။
 တန္တိဝါရဏတ္ထု။ထိုယုံမှားကိုနစ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ဩပါတတ္တာ။
 အဝံမှီစသုတ်ကိုဆိုအပ်သောကြောင့်။ဝတ္ထဗ္ဗံ။၏။(သမ္ပနံ) ။(ဩသရေ
 စသုတ်ဖြင့်။သမာသ်နှိုက် သရဇ္ဇောင်းသောကြောင့် အာဝအပြုဖြစ်၏။ ထို
 သုတ်နှိုက်စသဒ္ဓါဖြင့် သမာသ်မဟုတ်ရာနှိုက် အာဝအာဝအပြု ဖြစ်ရာ၏
 ဟူသောယုံမှားကိုနစ်စေခြင်းငှာ ဤသုတ်ကိုဆိုအပ်၏ဟူလေ။ ဧတ္ထ။ဤ
 သုတ်နှိုက်။ကေဝလံပန။ သက်သက်ကား။ အဝါဒေသော။ သည်သာ
 လျှင်။ဝိသေသော။ထူး၏။

(၇၆-၂၅) အာဝသုဝါ။ ။အာဝသောတိ။၍။အနိယမေတွာ။
 မမှတ်မူ၍။ ကိဉ္ဇာပိဝတ္ထံ။အကယ်၍ကားဆိုအပ်၏ရှင်။ တထာပိ။သော်
 လည်း။ဧတ္ထ။ဤသုတ်၌။အဝါဒေသဿ။ကို။ဝတ္ထတ္တာ။ ကြောင့်။သောဝ။
 ထိုအောက်သုတ်နှိုက်ဆိုအပ်သော အာဝအပြုကိုသာလျှင်။ဣဓ။ဤအာ
 ဝသုဝါဟူသောသုတ်နှိုက်။ ဂဟိတော။ ၏။ဣတိ။သို့။ ဝိညာယတိ။၏။
 တုမှဿတုဝံတွမံမှီတိအာဒိသု။သုတ်တို့၌။ အံဂဟဏေ။သည်။ သတိဝိ။
 ရှိလျက်လည်း။ ဣဟေဝ။ဤအဝံမှီစသုတ်၏အခြားမဲ့နှိုက်လျှင်။ ဝဇနံပိ။
 အာဝသုဝါသုတ်ကို ဆိုခြင်းသည်လည်း။တဒတ္ထမေဝ။ ထိုအာဝအပြု
 ကိုယူခြင်း အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။၏။ ။(ဇေဖြင့်အံသဒ္ဓါ
 ကိုယူခြင်းငှာ မဟုတ်ဟုကန့်လေ)။ တေန။ ကြောင့်။ ဂါဝါဒေသဿာ
 တိ။၍။ အာဟ။၏။အာဝဿ။အာဝသဒ္ဓါ၏။ အ။အတည်း။အာဝအ။အာ
 ဝသဒ္ဓါ၏အ။ ဣတိသမ္ဘိသမာသံ။ကို။ လှ။အတ္ထော။တည်း။ ဂါဝသေတိ

အတော။ ဂါဝသေသုတ်မှ။ ဂါဝဂ္ဂဟဏေ။ ဂါဝသဒ္ဓါသည်။ ဝတ္တမာနေ။
 လိုက်သည်ရှိသော်။ အာဝဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ အသတိပိ။
 မရှိသော်လည်း။ ဂါဝါဒေသဿ။ ဂေါသဒ္ဓါ၏ ဩအက္ခရာ၏အာဝအပြု
 ၏။ အန္တသရဿ။ ၏။ ဥကာရောသည်။ သိန္ဓုတိနနု။ လော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။
 အာဝဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ နည်း။ အာဝဂ္ဂဟဏံ။ တည်း။ (ကား။ ဥဝါဟူ၍
 သာလည်းကောင်း။ အသုဝါဟူ၍ လည်းကောင်းဆိုလျှင်။ ဂါဝသေ
 က အာဝသဒ္ဓါလိုက်၍။ အာဝသဒ္ဓါ၏ အဇ္ဈိဥအပြု ပြီးရာသည် မဟုတ်
 ထုံလော။ ဥဝါဟူ၍သာ လည်းကောင်း။ အသုဝါဟူ၍ သာလည်း
 ကောင်းမဆိုမူ၍။ အာဝသုဝါဟု အာဝသဒ္ဓါကို အဘယ်ကြောင့်ဆို
 သနည်းဟုစောဒနာသည်။) နသိန္ဓုတိ။ မပြီး။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နသိန္ဓုတိ။
 နည်း။ အနန္တရေ။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော အဝံဋ္ဌိသုတ်နှိုက်။ အဝါဒေသဿ။
 ကိ။ ဝတ္တတ္တာစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပရိပိ။ အထက်ဖြစ်သောတ
 တောနမံပတိမှာလုတ္တေစ သမာသေသုတ်သို့လည်း။ တသေဝ။ ထိုအ
 ဝသဒ္ဓါ၏သာလျှင်။ အနုဝတ္တနတောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ သေဝ။
 ထိုအဝဟူသောအနုဒေသသည်လျှင်။ ဝတ္တတိ။ ၏။ အာဝဂ္ဂဟဏံ။ သည်။
 သိယာ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ တန္တိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုယံမှားကို နစ်စေခြင်းအ
 ကျိုးငှာ။ အာဝဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ ၏။ အာဝဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ ၏။
 ဟာရော။ တည်း။ (ဤတွင်သေဝဝတ္တတိဟုပါဌ်ရှိသည်။ သံပျင်နှိုက်။
 သောဟိတိသောအဝါဒေသောဝေဘွင်သည်။ နိရုတ္တိသောအဝါဒေသော
 ပိ စသဒ္ဓေနအာဝါဒေသံသမ္ပိဏ္ဍေကာဘွင်သည်။)

(၇၇-၂၆) တတောနမံပတိမှာ လုတ္တေစသမာသေ။ သမာ
 သေ။ သမာသ်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ။ သော်။ လောပေါ။ ဝိဘတ်ကြံ
 သည်။ ဟောတိနနု။ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ အထ။ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။
 ကသ္မာ။ ကြောင့်။ အသုတ္တေတိပဒံ။ ပုဒ်ကို။ ဝတ္တံ။ နည်း။ အာဝဂ္ဂဟဏံ။ အ
 လောပသမာသဿာပိ။ ဝိဘတ်မကျသော သမာသ်၏ လည်း။ သမ္ဘ
 ဝါ။ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အသုတ္တေတိပဒံ။ ကိ။ ဝတ္တံ။ ၏။ အာဝဂ္ဂဟဏံ။
 ဟာရော။ တည်း။ ဟိသန္တံ။ ၏။ တေသံဝိဘတ္တိယော လောပါစာတိဇ္ဇေ။
 သုတ်နှိုက်။ ဝဂ္ဂဟဏံပိ။ သည်လည်း။ တဒတ္တမေဝ။ အသုတ္တသမာသ်ကို
 သိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ တတောနမံ ပတိဋ္ဌိစ
 သမာသေတိ။ ၏။ ဝတ္တေဝ။ ဆိုသော်လျှင်။ နဝစနဿ။ နဝိဘတ်၏။ အံဝစ

နတော။ အံအပ္ပိကိုဆိုသဖြင့်။ ဝါ။ အံအာဒေသကိုဆိုသဖြင့်။ သမာသေ။
 သည်။ သတိပိ။ ရှိသော်လည်း။ နံဝစနဿ။ ဤ။ လောပေါ။ သည်။ နဟော
 တိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ သို့။ ဝိညာယတိနန္တ။ သိအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ အထ။
 ထိုသို့ သမာသ်နိုက် နံဝိဘတ်၏ အံအပ္ပိကိုဆိုသဖြင့် အလုတ္တအနက်
 ကိုသိအပ်လျက်။ ကဿ။ ကြောင့်။ အလုတ္တတိပဒံ။ ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ။ နည်း။
 ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား။ နံဝိဘတ်ကို အံ
 ပြု၏ဟုဆိုသောစကားဖြင့် နံဟူသော ကာရိရှိမှသာအံဟူသောကာရိယ
 ပြီးရာသောကြောင့် သမာသ်အဖြစ်ရှိသော်လည်း နံဝိဘတ် မကျေသော
 အလုတ္တသမာသ်အဖြစ်ကိုသိအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့သိအပ်
 လျက်အလုတ္တသဒ္ဒါကို အဘယ်ကြောင့် ဆိုပြန်သနည်း။ ပုနရုတ္တိသာမ
 ဖြစ်ရာပြီလောစောဒနာသည်။) နဝတ္တဗ္ဗံ။ အလုတ္တသဒ္ဒါကို မဆိုအပ်
 သည်။ သစ္စံ။ ဤ။ ဧဝံသုန္တေပိ။ ဤသို့အလုတ္တသဒ္ဒါကိုမဆိုအပ်သော အဖြစ်
 ရှိသော်လည်း။ သမာသဿ။ ဤ။ ဝိညာပနတ္တံ။ အပြားကိုသိစေခြင်းငှာ။
 အလုတ္တတိပဒံ။ ကို။ ဝုတ္တံ။ ဤ။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော။ တည်း။ ဟိသစ္စံ။
 ဤ။ ဝါ။ ဟိဝိတ္တာရော။ ကို။ မယာ။ သည်။ ဝုတ္တတေ။ ဤ။ သမာသော။ သည်။
 လုတ္တ သမာသောစ။ လည်းကောင်း။ အလုတ္တ သမာသောစ။ လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ ဒုဝိဓော။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ယောသဒ္ဒေါ။ ကို။ အာ
 စရိယေန။ သည်။ သမာသိယတိ။ ချဉ်းအပ်၏။ သောသဒ္ဒေါ။ သည်။ သမာ
 သော။ မည်၏။ ဝါ။ သမသနံ။ သဒ္ဒါ၏ချဉ်းခြင်း။ သမာသော။ သဒ္ဒါ၏
 ချဉ်းခြင်း။ ဣတိဝုတ္တတ္တာ။ ဤသို့ဆိုအပ်သောကြောင့်။ လုတ္တသမာသော။
 သည်။ ပါကဇောဝ။ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတရောပန။ အလုတ္တ
 သမာသ်သည်ကား။ အပါကဇော။ မထင်။ တဿ။ ကြောင့်။ သမာသေ။
 ဌံ။ ပတိမ္ပိ။ ပတိသဒ္ဒါသည်။ ပရေ။ နှောင်းသောကြောင့်။ တတော။ ထိုဂေါ
 သဒ္ဒါနောင်မှ။ နံဝစနဿ။ ဤ။ အံ။ အံအပ္ပိသည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိဝုတ္တေ။
 ဤမျှကိုသာဆိုသည်ရှိသော်။ အညတ္တ။ ဤသို့လောသောဂုဏ်ပတိ ဟူသော
 ဥဒါဟရုဏ်မှတစ်ပါးကုန်သော ဥဒါဟရုဏ်တို့ရှိက်။ သမာသေ။ သည်။
 သတိ။ သော်။ ဝိဘတ္တိလောပေါ။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣဟပန။ ဤသုတ်
 ရှိက်ကား။ သမာသေတိစ။ သမာသေဟူ၍ သာလျှင်။ ဝုတ္တံ။ ဤ။ ဧဝံသတိ။
 သော်။ နံဝစနဿ။ ဤ။ အံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဣတိဧတံပစနံ။ ဤစကား
 သည်။ ကိနာမ။ အဘယ်မည်သော စကားနည်း။ ဣတိသင်္ကာ။ သည်။

သိယာ၏။(အဓိပ္ပါယ်ကား၊ သမာသ် အဖြစ်ရှိလျှင်။ ဝိဘတ်ကြေသည်။ ဤသုတ်နှိုက်ကား။ သမာသေဟူ၍ သာလျှင်ဆိုသည်။ နံဝိဘတ်ကိုလည်း အံအပြုဟုဆိုသည်။ သမာသ်သဘောဖြစ်၍။ ဝိဘတ်ကိုချေရသည် ဖြစ်ခဲ့လျှင်။ နံဝိဘတ်ကို အံပြု ရန်မရှိပြီဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍ သမာသ်လည်း ဖြစ်၊ နံဝိဘတ်ကိုလည်းအံပြု ဟူသောစကားသည်။ အဘယ်သို့သော စကားနည်း။ မလျော်မညီဖြစ်ခဲ့၏တကားဟုသင်္ကာ ဖြစ်သည်ဟူလေ)။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဤဒိသော။ ဤသို့သောသမာသ်သည်။ အလုတ္တသမာသော နာမ။ မည်၏။ နှုတ်ဥပနတ္တံ။ ဌာ။ အလုတ္တတိ။ ၍။ အာဟ။ ၍။ သောပန။ ထို အလုတ္တသန္ဒါသည်ကား။ သမာသေသန္ဓေန။ နှင့်။ တုလျာဓိကရေဏော။ တု သောတည်ရာရှိ၏။ တေန။ ကြောင့်။ အလုတ္တသမာသေတိ။ ၍။ သမ္ပန္နော။ ကို။ ကာတဗ္ဗော။ ၍။

(၇၀-၂၇) ဩသရေစ။ ။ ဣမာနိပန။ ဤတုဝိပသဝေါ၊ ဂုရဝေါ ဟူသောဥဒါဟရဏ်တို့သည်။ ဣမိနာပိ။ ဤဩသရေစ သုတ်နှိုက်စသန္ဒါ ဖြင့်လည်း။ သိန္တန္တိ။ ကုန်၏။ အညထာ။ ဤသုတ်နှိုက်စသန္ဒါ၏ အကျိုးဖြစ် သောဥဝအဝအပြုမှတစ်ပါးသောအပြားဖြင့်။ သိန္တတိ။ ၍။ ဟုသမ္ပန္နံ။

(၇၁-၂၀) ပရေသော။ ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ ဥပပဒေ။ ပုဒ်၏အနီး နှိုက်။ တိဋ္ဌမာနဿ၊ တည်သော။ တဿအဝ သန္ဓဿ။ ၍။ ဝိပရိတော။ ဝိပရိတ်ဥအပြုသည်။ ဟောတိ။ ၍။ တဿ ဩကာရဿ။ ၍။ ဝိပရိတော။ သည်။ ဟောတိ။ ၍။ (နောက်၌ဆိုလတ္တံ့ သည်နှင့်လည်းကောင်း။ ဂုတ္တိနှင့် လည်းကောင်းအညီ)။ ဝါ။ တဿအဝသန္ဓဿ။ ၍။ ဩဝိပရိတော။ ဩ အက္ခရာ၏ဝိပရိတ်ဥအပြုသည်။ ဟောတိ။ ၍။ (ဤသို့မူလည်းပေး။ ဩအက္ခ ရာမှစောက်ပြန်သောကြောင့်။ ဥသည်ဩ၏ ဝိပရိတဟူ၏)။ တဿ။ ထို ဩအက္ခရာ၏။ ဝိပရိတော။ ဝိပရိတ်ဖြစ်သော ဥအပြုတည်း။ တဗ္ဗိပရိ တော။ ထိုဩအက္ခရာ၏ ဝိပရိတ်ဖြစ်သောဥအပြု။ တဿ။ ထိုအဝသန္ဒါ ၍။ တဗ္ဗိပရိတော။ ထိုဩအက္ခရာ၏ ဝိပရိတ် ဖြစ်သော ဥအပြု။ ဣတိ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ ဤသို့ဆိုအပ်လျက်။ ဧကဿ။ တချသော။ တသန္ဓဿ။ ၍။ သ ရူပါနမေကသေသုသင်္ကန္တိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ ဧကသေသံ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ တဗ္ဗိပရိတောတိ။ ၍။ ဂုတ္တတ္တာစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဝံမှီစ၊ ဩ သရေစာတိဣတော။ သုတ်တို့မှ။ အဝေါဂ္ဂဟဏာနံ။ အဝသန္ဒါ ဩသန္ဒါ တို့၏။ အနုဝတ္ထနတောစ။ လိုက်သောကြောင့် လည်း ကောင်း။ ပရေ။

သော။ ဗျဉ္ဇနေ။ ကြောင့်။ ဥပပဒေ။ နှိုက်။ တိဋ္ဌမာနဿ။ သော။ တဿအဝ
သဒ္ဓဿ။ ၏။ တဿဩကာရဿ။ ၏။ ဝိပရိတော။ ဝိပရိတ်ဥအပြုသည်။
ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဧတ္ထစ။ ဤတသဒ္ဓါနှစ်ခုတို့
တွင်လည်း။ ဧကော။ တခုသော။ တသဒ္ဓေါသည်။ အဝသဒ္ဓံ။ ကို။ အ
ပေက္ခတေ။ ၏။ ဧကော။ သော။ တသဒ္ဓေါသည်။ ဩသဒ္ဓံ။ ကို။ အပေက္ခ
တေ။ ၏။ တေန။ ကြောင့်။ တဿ။ လ။ ဟောတိတိ။ ၏။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဩကာ
ရဿ ဝိပရိတောတိဣဓ။ ဤပုဒ်နှိုက်။ ဥကာရော။ ကို။ ဝိပရိတောတိ။
၍။ ဂဟိတော။ ၏။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ ဩကာရော။ သည်။ ဒိဗော။ တည်း။
တသ္မာ။ ကြောင့်။ တဿ။ ထိုဩအက္ခရာ၏။ ရဿဘူတော။ သော။
ဥကာရောသည်။ ဝိပရိတောဖြစ်၏။ တဿစ။ ထိုဥအက္ခရာ၏လည်း။
ဥကာရောကာရ။ ဥအက္ခရာဩအက္ခရာတို့သည်။ ဝိပရိတာ။ ဖြစ်ကုန်
၏။ အကာရဒိနံပိ။ အအက္ခရာအစရှိကုန်သော သရတို့၏လည်း။ ဒိဗာ
ဝိပရိတဘောဒေ။ ဒိဗာဟူသောဝိပရိတ် အထူးနှိုက်။ (ထည့်)။ ဒေသဝ
နယော။ ဤဩအက္ခရာနှိုက်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟော
တိ။ ၏။ (အအက္ခရာသည် အာအက္ခရာ၏ ဝိပရိတ်လည်းဖြစ်၏။ ရဿ
လည်းဖြစ်၏။ အာအက္ခရာသည်။ အအက္ခရာ၏ ဝိပရိတ်လည်းဖြစ်၏။
ဒိဗာလည်းဖြစ်၏။ ဣအက္ခရာသည် ဤအက္ခရာအက္ခရာတို့၏ ဝိပရိတ်
လည်းဖြစ်၏။ ရဿလည်းဖြစ်၏ဟုခွဲလေ)။

(၈၀-၂၉) ဂေါဏနံမှိဝါ။ ဧတ္ထစ။ ဤဂေါဏနံမှိဝါသုတ်နှိုက်
လည်း။ ဝါ။ ဤယောဂဝိဘာဂဟူသော စွဲကားနှိုက်လည်း။ ယောဂဝိဘာ
ဂေါနာမ။ မည်သည်။ သုတ္တဝိဘာဂေါ။ တည်း။ သုတ္တဿ။ ကို။ နေဓာက
ရဏံ။ နှစ်ဖြာပြုခြင်းတည်း။ ဂေါဏနံမှိဝါတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံဆိုသော
ကြောင့်။ ဂေါဏဘူတာနန္တိဧတ္ထပုဒ်နှိုက်။ ဂေါသဒ္ဓေါသည်။ ကိဉ္ဇာပိ
ဒိဿတိ။ အကယ်၍ကားထင်၏ရှင်။ တထာပိ။ ထိုသို့ထင်သော်လည်း။
နံဝိဘတ္တိယာဘာဝါ။ နံဝိဘတ်၏မရှိသောကြောင့်။ ဂေါဏာဒေသော။
သည်။ နဘဝေယျ။ မဖြစ်ရာ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဂေါဏောတိ။ ဟူ၍။ ဝိဘာ
ဂေါ။ နှစ်သုတ်ဝေဘန်ခြင်းကို။ ကတော။ ၏။ (ဂေါဏော။ တသုတ်။ ဂေါ
ဏနံမှိဝါတသုတ်ပြု၍။ နှစ်သုတ်ဝေဘန်သည် ဟူလျှ်)။ တဒါပန။ ထိုဂေါ
ဏောဟူသောယောဂဝိဘာဂသုတ်ပြုသောအခါနှိုက်ကား။ ဂေါသဒ္ဓဿ။
၏။ ဂေါဏာဒေသောသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ အတ္ထော။

ဂေါဏော ဟူသော ယောဂဝိဘာဂ သုတ်၏ အနက်တည်း။ တေနံစ။
 ကြောင့်လည်း။ ဂေါဏဘူတာနန္တိတ္ထေ။ ရုဏ်နှိုက်။ နံဝိဘတ္တိယာဘာဝေ
 ဝိ။ သော်လည်း။ ဂေါဏာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ယောဂဝိဘာ
 ဂါ။ သုတ်ကို အသီးခွဲဝေခြင်းကြောင့်။ ဣဋ္ဌပ္ပသိဒ္ဓိ။ ဂေါဏဘူတာနံဟူ
 သော ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်သာ လိုအပ်သော အကျိုး၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟော
 တိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဂေါတ္ထိံတုာဒိသုတို့နှိုက် အတိပ္ပသင်္ဂေါ။
 ဂေါဏ ပြုရကောင်း၏ဟူသော အလွန်သော လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ နဝ
 ပနဟောတိ။ မဖြစ်။ အထဝါ။ အနန္တရသုတ္တေန။ နှင့်။ ဧကယောဂံ။ တသုတ်
 တည်းကို။ ကတွာ။ ၍။ ဂေါဏနံမှိဝါသုဟိနာသုစေတိ။ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ။
 လျက်။ ဘိန္နယောဂကရဏံ။ ဂေါဏနံမှိဝါတသုတ်။ သုဟိနာသုစေတ
 သုတ်ဟုခွဲ၍ သုတ်ကို စီရင်ခြင်းသည်။ အနေန။ ဤဂေါဏနံမှိဝါသုတ်
 ဖြင့်။ အဝိဘတ္တိကဿဝိ။ ဝိဘတ်မနှောင်းသောဂေါသဒ္ဓါ၏လည်း။ ဂေါ
 ဏာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဥာပနတ္ထံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။
 တေနဝ။ ကြောင့်လျှင်။ ယောဂဝိဘာဂေနာတိ။ ၍။ အာဟ။ ၏။ ဣမတ္ထိံ
 ပနအတ္ထေ။ ဤအရာ၌ကား။ ယောဂဝိဘာဂေါနာမ။ မည်သည်။ သုတ္တဿ။
 ကို။ ပုထဥစ္စာရဏံ။ အသီးရှုတ်ခြင်းတည်း။

(၈၃-၃၁) အံမော နိဂ္ဂဟိတံ ဈလပေဟိ။ ။ ဈလပေဟိ။ တို့မှ။
 ပရော။ သော။ အံမော။ အံဝိဘတ်မအက္ခရာသည်။ နိဂ္ဂဟိတံ။ နိဂ္ဂဟိတံအ
 ဖြစ်သို့။ ပပ္ပေါတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဂုတ္တိယံပန။
 နှိုက်ကား။ ဣဒံသုတ္တံ။ သည်။ အံဒေသောဒေသိဝိဓာနံ။ အာဒေသဟုဆို
 အပ်သော နိဂ္ဂဟိတံအပြု။ အာဒေသိဟုဆိုအပ်သော အံဝိဘတ်မအက္ခ
 ရာကိုစီရင်ခြင်းကို။ ဂမယတိ။ သိင်္ဃေ၏။ ဣတိကတွာ။ ဤသို့လုံးပြု၍
 တဒနူပဝသေန။ ထိုအာဒေသဖြစ်သောကာရိယ။ အာဒေသိဖြစ်သော
 ကာရိ အစီအရင်အားလျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အံဝစနဿ။ ပ။
 ဟောတိတိ။ ၍။ ဂုတ္တံ။ ၏။ ကာရိနံ။ ကို။ ပထမာယ။ ဖြင့်။ နိဒ္ဓိသိတွာ။ ပြပြီး
 ၍။ ကာရိယဿ။ ကို။ ဥပယောဂဝသေန။ ဖြင့်။ နိဒ္ဓေသောဝိ။ ပြခြင်းသည်
 လည်း။ အာဒေသောဒေသိဝိဓာနမေဝ။ အာဒေသအာဒေသိ အစီအရင်ကို
 သာလျှင်။ ဂမယတိ။ သိင်္ဃေ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ သုတ္တံပန။ ကိုကား။
 အံမောနိဂ္ဂဟိတံဈလပေဟိတိ။ ၍။ အာဟ။ ၏။ ဟိယုတ္တံ။ ဆိုသင့်စွာ။ ဧ
 ကသေဝ။ တရသာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္တဿ။ နိဂ္ဂဟိတံဟူသောအနက်

၏။နာနာပွကာရေန။ နိဂ္ဂဟိတံဟောတိ။ နိဂ္ဂဟိတံပပွေါတိဟူ၍အထူးထူး
 အပြားပြားအားဖြင့်။ ပယောဂေါ။သည်။ ဒိဿတိ။၏။ဒေဝဒတ္တဿ။ ၏။
 ရန္တံ။သို့။ ပါပုဏာတိ။၏။ ဒေဝဒတ္တော။သည်။ ရန္တံ။ သို့။ပပွေါတိ။ ၏။
 ဒေဝဒတ္တော။ သည်။ ရာဇာ။သည်။ ဟောတိ။ ၏။တနည်း။ ဧကဿေဝ
 အတ္တဿ။ ရာဇာဟောတိ ဟူသော တချသော အနက်၏လျှင်။ ဒေဝ
 ဒတ္တဿ။ သ။ဟောဘိတိ။၍။နာနာပွကာရေန။ဖြင့်။ ပယောဂေါ။သည်။
 ဒိဿတိ။၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ တံ။ထိုသုတ်ဝတ္ထိသည်။နဝရိက္ခတိ။မ
 ဆန့်။ (ကား။ ဒေဝဒတ္တောရာဇာဟောတိဟူသော တချသောအနက်ကို
 သာ သိစေတတ်သောကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တဿဟူသောစကား။ဒေဝဒတ္တံ
 ဟူသောစကားသည်မဆန့်ကြ။ ထိုကြောင့်အံမောနိဂ္ဂဟိတံဟူကာရီကာ
 ရိယတို့ကို ပထမာဝိဘတ် ဒုတိယာဝိဘတ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုတ်ကိုပြု
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အံဝစနဿမကာရဿစနိဂ္ဂဟိတံ ဟောတိ
 ဟုသမ္ပန္န ပထမာဝိဘတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္ထိကိုပြုခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ အာဒေသ အာဒေသိ အစိအရင် ကိုသာလျှင် သိစေသော
 ကြောင့် တစုံတချမျှမဆန့်ဟူလိုသည်။ ။ဤတွင်သမ္ပဒါနပစ္စတ္တဝသေ
 နာဝိဝတ္ထိနိဒ္ဒေသောဝိ ဟူ၍၊ အစောင်စောင်သော သံပျင်ပါ၌ ရှိသည်။
 နိဒ္ဒေသနီကလည်း အံဝစနဿမကာရဿဟိ သမ္ပဒါနဝသေန ဝတ္ထိန္တိ
 ဝတ္ထံဟုရှိသည်။ အနက်မှာ နိဂ္ဂဟိတံဟူသော ကာရိယသမ္ပန္နိ၏ ကာရီ
 ဖြစ်သော သမ္ပန္နအနက်သည်။ အသင့်ထင်သည်)။ နနူစစောဒေဝိ။ စောဒ
 နာဦးအံ။သုတ္တာမိပ္ပါယဿ။သုတ်၏အဓိပ္ပါယ်ကို။ အနုဝတ္တနတော။လိုက်
 သောအားဖြင့်။ ဝါ။ သုတ္တာမိပ္ပါယဿ။ သုတ်၏အဓိပ္ပါယ်အား။ အနု
 ဝတ္တနတော။ လျော်စွာဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဝတ္ထံနနူ။ဆိုအပ်သည်မဟုတ်
 လော။ပန။ထိုသို့ဆိုအပ်လျက်။ဣဓ။ဤသုတ်၏ဝတ္ထိနီက။ကသ္မာ။ကြောင့်။
 ဧဝံ။ ဤသို့သုတ်နှင့် မတူသောအားဖြင့်။ ဝတ္ထံ။ နည်း။ ဣတိစောဒနာ။
 တည်း။(အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုထိုသို့သောသုတ်တို့နီက သုတ်၏အသွင်ဖြစ်
 သောကြောင့်။ သုတ်၏အဓိပ္ပါယ်အားလျော်စွာဆိုအပ်သကဲ့သို့ဤသုတ်
 ၏ဝတ္ထိနီကသုတ္တနိဒ္ဒေသအားလျော်သောအားဖြင့်။ အံမောနိဂ္ဂဟိတံပပွေါ
 တိဟု သုတ္တာမိပ္ပါယအားလျော်စွာမဆိုမူ၍။ အံဝစနဿမကာရဿဟု
 အဘယ်ကြောင့် သုတ်နှင့်မတူသည်ကိုပြု၍ ဆိုအပ်လေသနည်းဟုစော
 ဒနာသည်။) ။သုတ္တာမိပ္ပါယဒီပနတ္ထံ။ သုတ်၏အဓိပ္ပါယ်ကို ပြခြင်းငှါ။

ဇေဝံ။ ဤသို့သုတ်နှင့်မတူသည်ကိုပြု၍။ ဝုတ္တံ။ ဤ။ ဇေဝံနိဒ္ဒေသောပိ။ ဤသို့အံ
 မောနိဂ္ဂဟိတံဟူသော သုတ္တနိဒ္ဒေသသည်လည်း။ အာဒေသအာဒေသိအစိအရင်ကိုသာလျှင်။ ဂမယတိ။ သိစေ၏။
 ဣတိကတွာ။ ဤ။ တမော။ ထိုအာဒေသအာဒေသိအစိအရင်ကိုသာလျှင်။
 ဒီပေဇ္ဇော။ ပြတော်မူလိုသော အရှင်မဟာကစ္စည်းဆရာသည်။ ဇေဝံ။ ဤ
 သို့အံမောနိဂ္ဂဟိတံဟု ပထမာဒုတိယာဓိဘတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သုတ္တံ။
 ကို။ အာဟ။ ဤ။ တဒမိပ္ပါယံ။ ထိုသုတ်၏အမိပ္ပါယ်ကို။ တတ္ထစ။ ထိုသုတ်
 ၏ဝုတ္တိရှိက်လည်း။ ဒေသောဇ္ဇော။ ပြတော်မူသော အရှင်မဟာကစ္စည်း
 ဆရာသည်။ ဇေဝံ။ ဤသို့အံဝစနဿမကာရဿဟူ၍။ ဝုတ္တိနာမ။ သုတ်၏
 အတွင်မည်သည်ကို။ အာဟ။ ဤ။ ဟိသစ္စံ။ ဤ။ သုတ္တဿ။ ဤ။ အတ္ထော။
 သည်။ မုချတ္ထော။ မုချဖြစ်သောအနက်လည်းကောင်း။ ဝါ။ ထင်သောအ
 နက်လည်းကောင်း။ အမိပ္ပါယတ္ထောစ။ အမိပ္ပါယ်ဖြစ်သောအနက်လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ ဒုပိဇေ။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ မုချတ္ထော။ သည်။ သာ
 ဂမော။ လ။ ဟောတိတိအာဒိ။ ဟောတိ အစရှိ သည်တည်း။ အမိပ္ပါ
 ယတ္ထော။ သည်။ သံသာသေက။ လ။ ဒေသေသုဟျာဒိ။ ဒေသေသုအစရှိ
 သည်တည်း။ ။ (သုတ်ရှိက် မပြအပ်သော ဝိဘတ္တာဒေသေသုသဒ္ဓါကို
 အမိပ္ပါယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ယူအပ်သောကြောင့်။ သံသာသေကဝစနေ
 သု ဝိဘတ္တာဒေသေသုအစရှိသောအနက်သည်။ အမိပ္ပါယတ္ထ အနက်
 မည်သည်ဟုသိလေ)။ ဟိသစ္စံ။ ဤ။ ဥဘယတ္ထဿာပိ။ မုချအနက်အမိပ္ပါ
 ယ အနက်ဟု ဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောအနက်ကိုလည်း။ ဝတ္တနတော။
 ဘွင့်ဇာတ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တိနာမ။ မည်၏။ တသ္မာစ။ ထိုကြောင့်လည်း။
 ဥဘယတ္ထဒီပနတ္ထံ။ နှစ်ပါးသောမုချအနက်။ အမိပ္ပါယအနက်ကိုပြခြင်း
 ဌာ။ ဝုတ္တိယံ။ ရှိက်။ ဇေဝံ။ ဤသို့အံဝစနဿမကာရဿဝနိဂ္ဂဟိတံဟော
 ဟိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဤ။ ဣတိဒဠိဗ္ဗံ။ ဤ။ ။ တံပန။ တဿပန။ ရုဏ်၏ကား။ ခနူ။
 သည်။ အဝဓာရဏေ။ တူးမြို့ခြင်းအနက်ရှိက်။ ဝတ္တတိ။ ဤ။ ဣတိဣမဿ။
 ဓာတ်၏။ သုဠ။ လွန်စွာ။ ဒုက္ခံ။ ကို။ ခနတိ။ တူးတတ်၏။ ဣတိအတ္ထဝါ။
 ရှိက်လည်းကောင်း။ ခါဒ။ သည်။ ဘက္ခနေ။ စားခြင်းအနက်ရှိက်။ ဝတ္တတိ။
 ဤ။ ဣတိဣမဿ။ ဓာတ်၏။ သုဠ။ လွန်စွာ။ ဒုက္ခံ။ ကို။ ခါဒတိ။ ခဲတတ်၏။
 ဣတိအတ္ထဝါ။ ရှိက်လည်းကောင်း။ ပ။ သုခံ။ သုခသဒ္ဓါသည်။ ဒုက္ခံ။
 ဒုက္ခသဒ္ဓါသည်။ တတ္တိရိယာယံ။ ထိုသို့ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲခြင်းကိုပြု

ရာဇ္ဇိက်။ ဝတ္တတိ။ ဇာတိ။ ဣတိ။ ဣမဿ။ ဇာတိ။ သုခယတိ။ ချမ်းသာကို ပြုတတ်၏။
 ဒုက္ခယတိ။ ဆင်းရဲကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ။ အတ္ထေ။ နိက္ခိ။ အကာသဝါစ
 ကေန။ အကာသအနက်ကို ဟောတတ်သော။ ခဿဒ္ဓေန။ ခဿဒ္ဓါနှင့်။
 သဟ။ တက္ခ။ အဿအနေန။ ဤသုခသည်။ ခံသညတံ။ ဒုက္ခမှဆိတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကို။ သုကရံ။ ပြုလွယ်၏။ ဝါ။ အဿ။ ထိုသုခအား။ သုကရံ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်သော။ ခံအကာသော။ ဟင်းလင်းသော အရာသည်။
 အတ္ထိ။ ဇာတိ။ အတ္ထေ။ နိက္ခိ။ လ။ သိဒ္ဓိ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဇာတိ။ ဣဟ။ ဤသုတ်
 နိက္ခိ။ ဗျလပေဟိတိ။ ဤ။ အဝတ္ထာ။ ဤ။ ပသညဿစာတိ။ ဣမဿ။ သုတ်၏။
 အနန္တရံ။ နိက္ခိ။ တေဟိ အမော နိဂ္ဂဟိတန္တိ။ ဤ။ ဝုတ္တေယေဝ။ ဆိုသော်
 လျှင်။ ဗျလနမိယုဝါသရေဝါတိ။ ဣတော။ သုတ်မှ။ ဗျလဂ္ဂဟဏဿစ။
 ၏လည်းကောင်း။ ပသညဿစာတိ။ ဣတော။ သုတ်မှ။ ပဂ္ဂဟဏဿစ။
 ၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္တ နတော။ လိုက်သော ကြောင့်။ အဓိပ္ပေ
 တတ္ထော။ သည်။ သိန္တတေဝနန။ ပြီးသည်သာ မဟုတ်တုံလော။ ကဿ။
 ကြောင့်။ ဣဟ။ ဤသုတ်နာသုစသုတ်၏အခြားမဲ့၌။ ဝုတ္တံ။ နည်း။ (ထည့်)။
 ဣတိစောဒနာ။ သစ္စံသိန္တတိ။ ပြီးသည်မှန်၏။ ဇေသန္တေဝိ။ ဤသို့ပြီး
 သော်လည်း။ ဗျလပေဟိတိ။ ဤ။ ပုန။ တဘနံ။ အာရတိတွာ။ အားထုတ်
 ၍။ ဂဟဏံ။ ယူခြင်းသည်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ သည်။ (ဟောတိ။ နိက္ခိ။ ဝတ်)။ တတ္ထ
 တတ္ထ။ ထိုသို့သောဗျလနမိယုဝါသရေဝါ။ ယဝကာရာစ။ ပသညဿ
 စဟူသောသုတ်တို့။ နိက္ခိ။ ဝုတ္တာနံ။ ကုန္တသော။ ဗျလပဂ္ဂဟဏာနံ။ တို့၏။
 အနုဝတ္တနတော။ လိုက်သောကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏံပိ။ ဗျလန မိယုဝါသ
 ရေဝါသုတ်မှ ဝါသဒ္ဓါသည်လည်း။ ဝတ္တတေ။ လိုက်ရာ၏။ ဣတိ။ သန္ဓေ
 ဟော။ သည်။ ဇာယေယျ။ ဇာတိ။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထို
 သို့သော ယုံမှားခြင်းကိုနစ်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဇာတိ။ သ
 ရေဂဟဏာနုဝတ္တန သင်္ကာ နိဝတ္တနတ္ထံ။ သရေသဒ္ဓါလိုက်ရာ၏ ဟူသော
 ယုံမှားကိုနစ်စေခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ။ သိ။ မန္တု။ ဌာ။ နသက္ကာ။ မတတ်
 ကောင်း။ ကဿ။ အဘသ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ တတ္ထေဝ။ ထိုအံ
 မောနိဂ္ဂဟိတံ ဗျလပေဟိဟူသော သုတ်နိက္ခိလျှင်။ နိမိတ္တဿ။ ဗျလ
 ပေဟိ ဟူသော နိမိတ်၏လျှင်။ သန္တာဝါ။ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ တေန။ ကြောင့်။ ပုန။ လ။ နတ္ထိန္တိ။ ဤ။ အာစရိယော။ သည်။
 အာဟ။ ဇာတိ။ ပုန။ တဘနံ။ အာရတိတွာ။ ဤ။ ဂဟဏံ။ ဗျလပတို့ကို ယူ

ခြင်းသည်။ ဣတိအယံပန။ သည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤဝတ္ထိပါဠိရှိက်။ အတ္ထော။ တည်း။ ဈာသန။ ပ။ တိအာဒိသု။ တို့ရှိက်။ ဈာသပဂ္ဂဟဏော။ သည်။ သတိပ။ လျက်လည်း။ ပုန။ တာဝံ။ ဈာသပေဟိဘိ။ ဤအာရဘိတွာ။ ဤ။ ဂဟဏံ။ သည်။ ဝိဘာသာ နိဝတ္တနတ္ထံ။ ဝိဘာသာ အနက်ရှိသော ဝါသဒ္ဓါကို နစ်စေခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိအာဒိ။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝတ္ထံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧတ္ထစ။ ဤပုနာရန္တဂ္ဂဟဏံ ဟူသော ပုဒ်ရှိက်လည်း။ အသုကဿ။ ဤမည်သော သဒ္ဓါကို။ ပုန။ တာဝံ။ အာရဘိတွာ။ ဤ။ ဂဟဏံ။ ခြင်းသည်။ ဣတိ နိသမာတာဝေပိ။ ဤသို့ အမှတ် မရှိသော်လည်း။ အဇ္ဈနသဒ္ဓေါ။ သည်။ ကကုဓရာမသဟာယဝါစကောပိ။ ခတက်ပင်ဟူသောအနက်။ ရာမမင်း၏ အဘော်ဟူသော အနက်ကိုဟောသော်လည်း။ ရာမဇ္ဈနာတိ။ ဤ။ ဝတ္ထံ။ သော်။ ရာမသဒ္ဓသဟာရိတာယ။ ရာမသဒ္ဓါနှင့် တကွဖြစ်သောကြောင့်။ ရာမသဟာယမေဝ။ ရာမမင်း၏အဘော်ဖြစ်သော အဇ္ဈနမင်းသားကိုသာလျှင်။ ဝဒတိယထာ။ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ပုနရန္တတိစ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဘာသာနိဝတ္တနတ္ထန္တိစ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထဝစန သဟာရိတာယ။ ဆိုအပ်သောသဒ္ဓါနှင့် တကွဖြစ် သောကြောင့်။ ဈာသပဂ္ဂဟဏမေဝ။ ကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဈာသပေဟိတိကိတ္တန္တိ။ ဤ။ ဝတ္ထံ။ ဤ။ ဝတ္ထံ။ ဆိုသောကြောင့်။ တမေဝ။ ထိုဈာသဒ္ဓါကိုသာလျှင်။ အပေက္ခံ။ ဝတ္ထံ။ သည်ကို။ ဣတွာ။ ဤ။ ဝတ္ထံ။ ၏။ ဣတိဧဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။

(၈၃-၃၂) သရလောပေါ။ ပ။ ပကတိ။ ။ အမာဒိမ္မိ။ အံအစရှိသည်နှင့်။ သောကြောင့်။ သရလောပေါ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ သရမ္မိလုတ္တေ။ ရှေးသရ ကြေပြီးသော်။ ပကတိစ။ ပကတိရုပ် သည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ နာတည်း။ ယဿ။ အကြွင် အာရုပ်အား။ အမာဒေသပစ္စယာ။ အံဝိဘာတ်အာဒေသ ပစ္စည်းတို့သည်။ အာဒယော။ အပိုင်းအခြားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ သော။ ထိုအာဂမသည်။ အမာဒေသပစ္စယာဒိ။ မည်၏။ တသ္မိံ အမာဒေသ ပစ္စယာဒိမ္မိ။ ကြောင့်။ (ဝိဘုတုနံ)။ အာဒိသဒ္ဓနံ။ ဖြင့်။ အာဂမံ။ ကို။ သင်္ဂဏှာတိ။ ၏။ တပ္ပလံ။ ထိုအာဒိသဒ္ဓါ၏ အကျိုးကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက် သရာပကတိဗျူဟနသုတ်၏အသွင်ရှိက်။ ဝတ္ထမေဝ။ အကျယ် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တေနဝ။ ကြောင့်သာလျှင်။ ဣဟ။ ဤသုတ်ရှိက်။ ဧကဝစနံ။ ကို။

ကတံ။၏။ အမာဒေသပစ္စယာဒိနံဝိတို့၏လည်း။ သရာဒိတ္တာ။ သရလျှင်
 အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဝါ။ သရလျှင်အစရှိသည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်။ သရာသရေ လောပန္တိ ဣမိနာဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ သိန္ဓုန
 တော။သရလောပ၏ ပြီးသောကြောင့်။ သရလောပေတု ပကတိတိ။ သ
 ရလောပေတုပကတိ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံနန။ဆိုအပ်သည် မဟုတ်
 တုံလော။ကသ္မာ။ကြောင့်။ သရလောပေါ မာဒေသ ပစ္စယာဒိဋ္ဌိတိ။၍။
 ဝတ္တံနည်း။ (ထည့်)။ ဣတိအယံ။လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ သရလော
 ပေတုပကတိတိ။ ပကတိမျှကိုသာလျှင်။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ။
 ကြောင့်။ နဝတ္တဗ္ဗံနည်း။ သရာသရေလောပန္တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ယတ္ထ။အ
 ကြင် ဥဒါဟရုဏ်နိက်။လောပေါ။သည်။ ဟောတိ။၏။ တတ္ထ။ ထိုဥဒါ
 ဟရုဏ်နိက်။ သဗ္ဗတ္ထေဝ။ အလုံးစုံသော လောပဋ္ဌာနတို့နိက်သာလျှင်။
 ဣမဿ။ ဤသရလောပေါမာဒေသ ပစ္စယာဒိဋ္ဌိ သရလောပေတုပကတိ
 သုတ်၏။ပဝေသနတောစ။ ဝင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ။ဤ
 သရလောပေါသုတ်ဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသော ဥဒါဟရုဏ် တို့နိက်။
 ပကတိဘာဝဿ။ ကို။ အနဓိပ္ပေတတ္တာစ။ မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ အမာဒိသု။ အံဝိဘာတ် အစရှိသည်တို့ကြောင့်။
 အသရူပါနံဝိ။သုတိမတူကုန်သော သရတို့၏လည်း။သမ္ဘာဝါ။ ထင်ရှား
 ရှိသောကြောင့်။ ဝါပရော အသရူပါတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ ပရသရဿစ။
 ၏လည်း။လောပံ။သို့။ အာပဇ္ဇနတောစ။ ရောက်ရာသောကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ။မဆိုအပ်။ ဣတိပုဂ္ဂိုဟာရော။ တည်း။ဧဝံ။ ဤသို့ပရိ
 ဟာရ် ဆရာတို့ ဆိုတိုင်း။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ သရလောပေါတိ။ ၍။
 ဝတ္တတ္တာစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ပကတိဝိ။ ပကတိအပြုသည်လည်း။
 တတ္ထေဝ။ ထိုသရကြေခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်သာ။ ဟော
 တိ။၏။ဣတိ။ သို့။ သုဝိညေ ယုတ္တာစ။ သိလွယ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ သရလောပေါမာဒေသပစ္စယာဒိဋ္ဌိ တုပကတိတိ။ သရ။
 လ။ပကတိဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ဆိုရာ၏။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ သရ
 လောပေါတိ။၍။ဝတ္တံနည်း။ (ထည့်)။ ဣတိစောဒနာ။ သရလောပေါမာ။
 လ။ပကတိတိ။ပကတိ ဤမျှကိုသာ။ဝတ္တဗ္ဗံ။ သည်။သစ္စံ။၏။ ပန။ထိုသို့
 သာဆိုအပ်လျက်။တတ္ထ။ ထိုသရလောပေဆဒ္ဒါကို ဆိုရာနိက်။ ပယော
 ဇနံ။ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ အတွင်းနိက်။

ဂုတ္တမေဝ။တည်း။ ဣတိပရိဟာရော။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဟောတု။စေ။ ဣမ
 ပန။ ဤသုတ်၌ကား။ ပကတိဂ္ဂဟဏေ။သည်။ အသတိပိ။ သော်လည်း။
 သရာပကတိဗျဉ္ဇနေတိ ဣမဿ။သုတ်၏။ အနန္တရံ။နှိုက်။ ဂုတ္တယေဝ။
 ဆိုသော်လျှင်။ဝါ။ဆိုသောကြောင့်လျှင်။ အဓိပ္ပေတက္ကော။ ပကတိအပြု
 ဟုဆိုအပ်သော လိုအပ်သော အနက်သည်။ သိဇ္ဈတိ။ လိုက်သောအား
 ဖြင့်ပြီး၏။ ကဿာ။ကြောင့်။ပကတိတိပဒံ။ကို။ ဂုတ္တံ။နည်း။ ဣတိစောဒ
 နာ။ သိဇ္ဈတိ။လိုက်သော အားဖြင့်ပြီး၏။ ဧဝံသန္တေပိ။ ဤသို့သရာပက
 တိဗျဉ္ဇနေ သုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက် ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဝါ။ ဆိုသော
 ကြောင့်လည်း။ သိဒ္ဓေ။ ပကတိပြုသော အဖြစ်ပြီးသည်။သတိ။ရှိလျက်။
 အာရက္ခော။ တဘနပကတိ သဒ္ဓါကို အားထုတ်၍ ရှုတ်ပြန်ခြင်းသည်။
 နိယမေယဝါ။ မြဲခြင်းဌာမူလည်း။ ဟောတိ။၏။ ဥာပကာယဝါ။ သိစေ
 ခြင်းဌာမူလည်း။ ဟောတိ။၏။ ဣတိကတွာ။ ဤသို့နိယမအနက်ဥာပက
 အနက်ကိုနှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ အတ္တန္တရိညာပနတ္ထံ။ ဇေယျာဇေဋ္ဌာ
 စသည်တို့နှိုက် ပုနသန္ဓိဘာဝဟုဆိုအပ်သော အနက် အထူးကို သိစေ
 ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။၏။ (နိရုတ္တိအနက်၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိဘာ
 သာပိမိံ။ ဤသို့ပရိဘာသာ အစီအရင်ကို။ ကာရဏံ။ကို။ ကတွာ။၍။
 အတ္တန္တရိညာပနတ္ထံ။ ပုနသန္ဓိဘာဝေါဟောတိ ဟူသောအနက်အထူး
 ကိုသိစိမ့်သောဌာ။ ပကတိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ (သံပျင်အနက်)။
 ဟိသန္တံ။၏။အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဧတ္ထ။ ဤပကတိသဒ္ဓါကိုရှုတ်
 ရာနှိုက်။အတ္တော။တည်း။ကတ္တမိ။ နှိုက်။ပကတိဘာဝေန။ ဖြင့်။အဝတွာ။
 ၍။ပုန။လာဘနံ။သန္ဓိပိ။သန္ဓိသည်လည်း။ဟောတိ။၏။ဝိကာရံပိ။ သို့လည်း။
 အာပဇ္ဇတိ။၏။ ဣတိ။ဤသည်ကား။ အတ္တော။ တည်း။ တေန။ ကြောင့်။
 ပကတိ။လ။ ဟောတိတိ။ ၍။ အာဟ။၏။ အာဒိဂ္ဂဟဏပလံ။ သည်။ သု
 ပိညေယျမေဝ။လျှင်တည်း။ ဣမဿစ။ ဤသုတ်၏လည်းကောင်း။ သရာ
 ပကတိဗျဉ္ဇနေတိသုတ္တဿစ။ ၏။ လည်းကောင်း။ ဘေဒေါ။ အထူးကို။
 ဟေဋ္ဌာ။အောက်သရာပကတိ ဗျဉ္ဇနေသုတ်၏ အသွင်နှိုက်။ ဂုတ္တာဝ။
 လျှင်တည်း။ ဝုဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ အဝဓာရဏတ္ထံ။ အဝဓာရဏအနက်
 ရှိ၏။ဣတိဂုတ္တတ္တာစ။ ၆ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဝဓာရဏသဒ္ဓဿ။၏။
 နိဝတ္တနတ္တတ္တာစ။နစ်ခြင်း အနက်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ။
 ဤသုတ်ဖြင့်။

(၈၄-၃၃) အစောရဿ မေကဝစန ယောသွဗိစ။ ။အယံ
 ပန။သညကား။ ဧတ္ထ။ ဤစဂ္ဂဟဏ မဝဓာရဏတ္ထံ ဟူသော ဂုတ္တိပါဠိ
 နှိုက်။အတ္ထော။တည်း။ ဧကဝစနယောသု။ တို့ကြောင့်။ အစော။ဃမ
 ဟုတ်သော သရသည်။ သစေအတ္ထိ။ရှိအံ။ သော။ ထိုဃမဟုတ်သော
 ဗျလပ အမည်ရှိသောသရသည်။ နသိသ္မိမနပုံ သကာနိတိ ဣမဿစ။
 သုတ်၏လည်းကောင်း။ အဝိဂ္ဂဟဏဿစ။ ဤသုတ်နှိုက် အကျမ်းဝင်
 သော အဝိသဒ္ဓါ၏လည်းကောင်း။ ဝိသယေ။တို့ကို။ထပေတွာ။ ထား၍။
 ဝါ။ ထပေတွာနိဝါရေတွာ။မြစ်၍။ ရသော။ သည်။ ဟောတိယေဝ။
 တည်း။ ဣတိအတ္ထော။တည်း။ဟိသစ္စံ။၏။ အဝဓာရဏသဒ္ဓေါ။သည်။ နိ
 ဝတ္တနတ္ထော။၏။ဟိယုတ္တံ။ဆိုသင့်စွ။ ဣဒံ။ဤသုတ်သည်။ ဂုတ္တဋ္ဌာနေ။ဆို
 အပ်သောအရာနှိုက်။ အဃဿ။ ဃမဟုတ်သော ဗျလပအမည်ရှိသော
 သရ၏။ ကဒါပိ။ တရံတဆစ်မျှလည်း။ ရဿတ္တာနုပဏမနံ။ ရဿအဖြစ်
 သို့မရောက်ခြင်းကို။ နိဝါရေတိ။မြစ်၏။ တာနိ။ ထိုအဝိသဒ္ဓါ၏အကျိုး
 ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်တို့သည်။ နသိသ္မိမနပုံသကာနိတိ ဣမိနာဝ။ သုတ်
 ဖြင့်သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိသိဣန္ဒြိယကုန်၏ရှင်။ တထာပိ။ ထိုသို့ပြီးကုန်သော်
 လည်း။ဣမိနာပိ။ ဤသုတ်နှိုက် အဝိသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ သိဣန္ဒြိယ ကုန်၏။
 ဣတိဒဿနတ္ထံ။ ဤအနက်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဣဟေဝ။ဤအဝိသဒ္ဓါ၏အကျိုး
 နှိုက်လျှင်။ ဂုတ္တာနိ။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ။ ကုန်၏။ အထဝါ။ ကား။ နသိသ္မိ
 မနပုံသကာနိတိဣဒံပနသုတ္တံ။ သည်ကား။ အသမ္ပတ္တေ။ ရဿအပြုကို
 မြစ်ခြင်းသို့ မရောက်သော အရာနှိုက်။ ဝိဓာနံ။ အစီအရင်သည်။ နိယ
 မော။သည်။န။မဟုတ်။ အထခေါ။ စစ်စစ်သော်ကား။ သမ္ပတ္တေ။ ရောက်
 သောအရာနှိုက်။ ဝိဓာနံ။စီရင်ခြင်းသည်။ ဝါ။ ကာရိယအပြုသည်။ နိယ
 မော။မြဲသည်။ ဟောတိ။၏။ ဟိသစ္စံ။၏။ အဝိဂ္ဂဟဏေနေဝ။ ဖြင့်သာ
 လျှင်။သိဒ္ဓေ။ ရဿအပြုကို မြစ်ခြင်းတည်းဟူသော လိုအပ်သောအနက်
 ပြီးခြင်းသည်။ သတိ။ ရှိလျက်။ အာရက္ခော။ နသိသ္မိမနပုံသကာနိ ဟူ
 သောသုတ်ကို ရှုတ်ပြန်ခြင်းသည်။ နိယမာယ။ မြဲခြင်းငှါ။ ဟောတိ။၏။
 ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။သိသ္မိံ။ သိဝိဘတ်ကြောင့်။အနပုံသကာနိ။ နပုန်းလိင်
 မဟုတ်ကုန်သော ဣတ္ထိလိင်ပုလ္လိင်တို့သည်။ ရဿ။ရဿအပြုသို့။သစေ
 နအာပဇ္ဇန္တေ။ အကယ်၍ မရောက် ကုန်သည်ဖြစ်အံ။ တာနိ။ ထိုလိင်

တို့သည်။ အနုပုံသကာနေဝ။မည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဣဒံ။ဤ
အဓိပ္ပါယ်ကို။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သည်။ဟောတိ။၏။

(၈၅-၃၄) နပုံသကာနိ။နပုန်းလိင်တို့သည်။ န။မဟုတ်ကုန်။ အ
နပုံသကာနိ။ကုန်။ ဣတ္ထိပုမဝစနာနိ။ ဣတ္ထိလိင် ပုလ္လိင်ဟောသဒ္ဓါတို့ကို။
လက္ခန္တိ။ကုန်၏။

(၈၆-၃၅) ဣဟ။ ဥဘာဒိတောနမိန္ဒံသုတ်ရှိက်။ အာဒိသဒ္ဓဿ။
၏။ပကာရတ္ထဝါစကတ္တာစ။အတူဟူသောအနက်ကို ဟောသောကြောင့်
လည်းကောင်း။ဣမဿ။ဤဥဘယသဒ္ဓါ၏။အတပ္ပကာရတ္တာစ။ထိုဥဘယ
သဒ္ဓါနှင့်မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ။ဖြင့်။ နံဝစ
နဿ။၏။ဣန္ဒံ။ကို။အကတွာ။၍။

(၈၇-၃၆) ဧတ္ထေ။ ဤသုတ်ရှိက်လည်း။ တိဟိသန္နိဟိတိ။ တိ
ဟိသန္နိဟိဟူကုန်သော။ဣမေသံ။ ဤနှစ်ခုသော ပုဒ်တို့၏။ တိသဒ္ဓဝါ
စကတ္တာ။ သန္နိာ ဝါစက ဟောတိသဒ္ဓါ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိ တော
သန္နိာတောတိ။ ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။လျက်။ တိဟိတိ။၍။ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော။
သည်။ သန္နိာဝါစကတော။ သန္နိာကိုဟောသော။ တိသဒ္ဓတော။၎။ ဗ
ဟုဝစနမေဝ။သည်သာလျှင်။ဟောတိ။၏။ ဣတိဥာပနတ္တံ။သည်။ဟောတိ။
၏။ဟိသစ္စံ။၏။ ယေနကေနစိအာကာရေန။ ဖြင့်။ ယံအဓိပ္ပါယ်ဝိညာပနံ။
သည်။အတ္ထိ။၏။ သော။ဤသို့သိစေခြင်းသည်။ အာစရိယာနံ။တို့၏။ ပက
တိ။သဘောတည်း။

(၈၈-၃၇) ယောသု။ လ။ ဒိဿံ။ နိကာရောင။ နိအက္ခရာ
လည်း။ လောပဉ္စ။ ကြေခြင်းလည်း။ နိကာရလောပါနိ။ တို့။ ယောသံ။ အ
ကြင်ယောဝိဘတ်တို့၏။ ကတာနိ။ ကုန်သော။ နိကာရလောပါနိ။ တို့
သည်။ အတ္ထိ။ ကုန်၏။ တာနိ။ ထိုယောဝိဘတ်တို့သည်။ ကာတနိကာရ
လောပါနိ။ မည်ကုန်၏။ တေသု။လ။ပေသု။ ရှိကုန်သော။ ယောသု။ တို့
ကြောင့်။ဣတိဣဒိနာ။ ဤယောသုပုဒ်နှင့်။တုလျာဒိကရဏံ။ ၍။ယောသုတိ
ဣဒံပန။ပုဒ်ကိုကား။ ယောစ။ယောလည်း။ ယောစ။ယောလည်း။ ယော။
ယောယောတို့။ယောယောသုတိ။၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေ။ လျက်။ လ။ ဧဝံ။ ဤသို့
ယောသုဟူ၍။ ဝုတ္တံ။၏။ ဣတိဒဠဗ္ဗံ။ ၍။ တာနိပန။ ထိုယောဝိဘတ်တို့
သည်ကား။ အတ္ထတော။ အနက်အားဖြင့်။ ပထမာဒုတိယာ ဗဟုဝစနာ
နိ။တို့တည်း။အယံပန။ကား။ ဧတ္ထေသုတ်ရှိက်။ ဝိဇ္ဇာတ္ထော။ အပေါင်းဖြစ်

သောအနက်တည်း။ ယောဝိဘတ္တိနံ။ တို့၏။ နိကာရာဒေသေ။ နိအက္ခရာ အပြုကိုလည်း။ ကတေ။ သေ။ လောပေ။ ကိုလည်း။ ကတေ။ သေ။ ပ။ ဣတိအတ္ထော။ တည်း။ ပရဿနိဒိတ္တ လောပဉ္စ။ နောက်နိမိတ်ဖြစ်သော ယောဝိဘတ် ကြေခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ကတွာ။ ဤ။ နန္တောဒေဝိ။ အံ။ ကွစာဒိ။ လ။ ပစ္စယေသုစာတိ။ ဤ။ ဝတ္ထုတ္တာစ။ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဒိဗော။ ကို။ လက္ခတေဝနန္တ။ ရအပ်သည်သာ မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ရအပ်လျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဝတ္ထံ။ နည်း။ ဣတိအယံစောဒနာ။ တည်း။ နိစ္စပရိဒီပနတ္ထံ။ နိစ္စဝိမိကိုပြခြင်းငှါ။ ဝတ္ထံ။ ၏။ တေန။ ကြောင့်။ ပုနာရမ္ဘ။ လ။ ဒီပနတ္ထန္တိ။ ဤ။ အာဟ။ ၏။ အထဝါ။ ကား။ စာပတောစယောနံလောပေါတိဣမဿ။ ၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်။ ဣမသ္မိံ။ ကို။ ဝတ္ထေ။ သေ။ ကတနိကာရလောပေသုဒီဃန္တိ။ ဤ။ ဝတ္ထေယေဝ။ ဆိုအပ်သော်သာလျှင်။ အတ္ထဝဿ။ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိကာမေန။ ဝိဘတ်ပြန်သောအားဖြင့်။ ယောနန္တိဣမဿ။ ယောနံဟူသော ပုဒ်၏။ ယောသုတိ။ ဟူ၍။ အနုဝတ္ထနတော။ လိုက်ရာသောကြောင့်။ ဒီဃံ။ သည်။ သိဇ္ဈတိ။ ၏။ အထ။ ထိုသို့ပြီးရာလျက်။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ယောသုတိ။ ဤ။ ဝတ္ထံ။ နည်း။ ဣတိသင်္ကာ။ သည်။ သိဃာ။ ၏။ တံနိဝတ္ထနတ္ထံပိ။ ထိုယုံမှားခြင်းကို နစ်စေခြင်းငှါလည်း။ ပုန။ တာနံ။ အာရမ္ဘဂ္ဂဟဏံ။ အားထုတ်၍ ဒီဃသဒ္ဓါကို ယူပြန်ခြင်းသည်။ နိစ္စဒီပနတ္ထံ။ ရှိ၏။ ဣတိဒဠဗ္ဗံ။ ၏။ တဿပန။ ထိုပုနာရမ္ဘဂ္ဂဟဏံနိစ္စဒီပနတ္ထံဟူသောပုဒ်၏ကား။ အတ္ထော။ ကို။ ဧမာဠာ။ အောက်အံမောနိဂ္ဂဟိတံဗျလပေဟိသုတ်၏အတွင်းနှိုက်။ ဝတ္ထေယေဝ။ သျှင်တည်း။

(၈၉-၃၈) သွာဒိမ္မိ။ သုအစရှိသောဝိဘတ်သည်။ ပရသ္မိံ။ နှောင်းသည်။ သတိပိ။ ရှိသော်လည်း။ ဝါ။ ပရသ္မိံ။ နောက်ဖြစ်သော။ သွာဒိမ္မိ။ သုအစရှိသောဝိဘတ်သည်။ သတိပိ။ သော်လည်း။ ကတ္တပိ။ အချို့သော ပြုသုဂ်နှိုက်။ ဒီဃံ။ သည်။ နဟောတိ။ (ဣတိဝတ္ထံဟောတိပြန်)။

(၉၀-၃၉) ယေသံ။ အကြင်ဆ အစရှိသော သဒ္ဓါတို့အား။ ပဉ္စသဒ္ဓေါ။ သည်။ အာဒိ။ အစသည်။ ဝါ။ အပိုင်းအခြားသည်။ အတ္ထိ။ ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ တေ။ ထိုဆအစရှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့သည်။ ပဉ္စာဒယော။ ပဉ္စာဒိ မည်ကုန်၏။ တေသံပဉ္စာဒနံ။ ထိုပဉ္စအစရှိ ကုန်သော သင်္ချာသဒ္ဓါ တို့၏။ အန္တာပေက္ခာဆုဋ္ဌိ။ အစိတ်ကိုငဲ့သော ဆုဋ္ဌိဝိဘတ်

သညာဟောတိ။ ဤ။ ဣဟပန။ သုတ်နှိုက်ကား။ ပဉ္စာဒီနန္တိ။ ဤ။ အနိယမဝ
 သေန။ အမှတ်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိဉ္စာပိဝုတ္တံ။ ရှင့်။ တထာပိ။ သော်
 လည်း။ အန္တာပေက္ခာ။ အစိတ်ကိုဝံ့သော ဆဋ္ဌိတည်း။ ဣတိဒဠိပ္ပံ။ ဟိ
 သဗ္ဗံ။ ဤ။ ဧဝံသတိ။ သော်။ ပယောဂ သိဇ္ဈနတောစ။ ပြယုဂ ပြီးသော
 ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပယောဂ သိဒ္ဓိယာ။ ပြယုဂ ပြီးစိမ့် သောငှါ။
 သုက္ခော ပဒေသတောစ။ သုတ်ကို ရှုတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း
 တည်း။ ပဉ္စာဒယော။ ပဉ္စ အစ ဂှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့သည်။ အကာ
 ရန္တာနနံ။ အအက္ခရာအစိတ် ဂှိကုန်ပြီးသည် မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထို
 သို့ အအက္ခရာ အစိတ်ဂှိကုန်ပြီးလျက်၊ ကဿ။ ကြောင့်။ အတ္တံ။ အာ
 ပြုကို။ အဓိတံ။ စီရင်သနည်း။ ဣတိစောဒနာ။ ပယောဇနန္တရ သမ္ဘဝ
 ကော။ အကျိုးအထူး၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အဓိတံ။ ဤ။ ဣတိပရိဟာ
 ရော။ ဟိယုတ္တံ။ ဤ။ ဣမသ္မိံ။ ဤပဉ္စာဒီနမတ္တံသုတ်သည်။ အသတိ။ မရှိသော်။
 အနန္တရသုက္ခေန။ သုနံဟိသုစသုတ်ဖြင့်။ ဒိဗောဝါ။ သည်မူလည်း။ သိယာ။
 ဤ။ သုဟိသုကာရောဇေသုက္ခေန။ ဖြင့်။ ဧတ္တံ။ အေပြုသည် မူလည်း။ သိ
 ယာ။ ဤ။ တဿ။ ကြောင့်။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုဒိဗအပြု။ အေပြုကိုနစ်စေ
 ခြင်းငှါ။ အတ္တံ။ အာဖြစ်ကို။ အဓိတံ။ စီရင်အင်၏။ ဣမဿာပိ။ ဤအာဒေ
 သအ၏လည်း။ အကာရတ္တာ။ အအက္ခရာပင်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဒိဗော
 ကာရေဟိ။ ဒိဗအပြု။ အေပြုတို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗမောနနံ။ ဖြစ်ရာသည်
 မဟုတ်တုံလော။ ကဿ။ ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤအာပြုကို။ အဓိတံ။ နည်း။
 ဣတိစောဒနာ။ (ဣမဿပကာရဋ္ဌာဂှိမူ။ ဣမဿ။ ဤအာဒေသ အ၏။
 ပကာရပ္ပာ။ ရှေးဖြစ်သော ကာရီအက္ခရာနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ပေးလေ)။ ဒိဗောကာရေဟိ။ တို့သည်။ (ထည့်။) နဘဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ ကဿ။
 ကြောင့်။ နဘဝိတဗ္ဗံ။ နည်း။ သုက္ခောပဒေသဿ။ ဤ။ နိရတ္ထကဘာဝါ
 ပဇ္ဇနတော။ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရာသောကြောင့်။ နဘ
 ဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ ဒိဗောကာရော။ ဒိဗအပြု။ အေပြုတို့သည်။ ယဒိသိယံ။ ကုန်
 အံ့။ ဣမိနာ။ ဤပဉ္စာဒီ နမတ္တံ ဟူသော သုတ်ဖြင့်။ ပဉ္စာဒီနံ။ တို့၏။
 အန္တဿ။ အစိတ်ဖြစ်သော အသရ၏။ (ထည့်။) အတ္တံ။ အာဖြစ်ကို။
 ကတ္တာ။ ဤ။ ဧတ္တာဒိကရဏဿ။ ဧ၏အဖြစ် စသည်ကို ပြခြင်းကို။ အ
 ကတ္တာဝ။ ရှိလျှင်။ ကရဏံ။ ပြခြင်းသည်။ သုန္ဓရံ။ ကောင်း၏။ ဣတိ
 တဿ။ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ။ ဤသုတ်ကိုပင်လျှင်။ အနန္တနိယံ။ မရှုတ်အပ်

သည်။ ဘဝယူ၏။ ဇေတံ။ ဤသုတ်ကို။ အဓိကဉ္စ။ ရွတ်လည်းရွတ်အပ်၏။
တေန။ ကြောင့်။ ဧတ္တာဒယော။ ဇေ၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့သည်။ နဟောန္တိ။
ကုန်။ ဣတိဉာယတိ။ ။ ပဉ္စာဒိနမိတိ။ ပဉ္စာဒိနံဟူ၍။ ဝတ္ထုယေဝ။ ဆိုသော်
လျှင်။ သိန္ဓေ။ ပြီးပြီလျက်။ အတ္တန္တိ။ ။ ဤ။ ဘာဝနိန္ဒေသော။ သည်။ သဒ္ဓါမိကာ။
ကြောင့်။ အတ္ထာမိကော။ သည်။ ဟောတိ။ ။ ။ ဣတိကတွာ။ ။ အတ္တန္တရ
ဝိညာပနတ္ထံ။ ဥတယသာဂမ။ အစရှိသောအကျိုးအထူးကို သိစေခြင်းအ
ကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ။ တေန။ ကြောင့်။ အတ္တမိတိ။ လ။ သာဂမနတ္ထန္တိ
အာဒိ။ ကို။ အာဟ။ ။ ။

(၉၂-၄၁) နန္ဒသန္တောယောသုစ။ ။ အန္တလ။ သယမေဝ။
သည်ပင်။ ဝက္ခတိ။ လတ္တံ။ ဟိသစ္စံ။ ။ အန္တဂဟဏေ။ သည်။ အသတိဝိ။
သော်လည်း။ ပဉ္စာဒိနမတ္တန္တိ ဧတ္တဝိယ။ သုတ်နှိုက်ကဲ့သို့။ ဣဟာဝိ။
ဤနန္ဒသန္တောယောသုစ သုတ်နှိုက်လည်း။ သိဇ္ဈတိ။ ။ ဣတိတသ္မာ။
ကြောင့်။ ဣဟ။ သုတ်နှိုက်။ အန္တဂဟဏံ။ သည်။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိ
ရာ။ ဣတိစောဒနာ။ သိဇ္ဈတိ။ ပြီးသည်ကား။ သစ္စံ။ ။ တထာဝိ။ ထိုသို့
ပြီးသော်လည်း။ ပဉ္စာဒိနံ။ တို့၏။ အန္တသေဝ။ ။ ။ သာလျှင်။ အတ္တံ။ သည်။
ဟောတိ။ ။ နန္ဒသတုနန္ဒသပန။ နန္ဒသဒ္ဓါ၏ကား။ ကဒါပိ။ ရံခါ။
အန္တသ။ အစိတ်ဖြစ်သောဥ၏။ အတ္တံ။ သည်။ ဟောတိ။ ။ ကဒါပိ။ ရံခါ။
သဗ္ဗသ။ အလုံးစုံသော နန္ဒသဒ္ဓါ၏။ အတ္တံ။ သည်။ ဟောတိ။ ။ ဣတိဉာပ
နတ္ထန္တံ။ ဌာလည်းကောင်း။ ဥတ္တရသုတ္တတ္ထန္တံ။ ဌာလည်းကောင်း။ အန္တဂဟ
ဏံ။ ကို။ ကတံ။ ။ ။

(၉၅-၄၄) အတ္တပ္ပကရဏေ။ အတ္တသဒ္ဓါကိုပြုသောအရာနှိုက်။ ဝါ
အတ္တအပြုကိုစီရင်သောအရာ၌။ (အတ္တိပကရိယ။ ဝိထိယတိကထိဗတိ
ဧတ္တာတိအတ္တပ္ပကရဏံ။ ဟူ၏။)

(၁၀၀-၄၉) ဟိသ္မိံ။ ဟိဝိဘတ်ကြောင့်။ အတ္တသေဝ။ အအဖြင့်
၏လျှင်။ ဝါ။ အအပြု၏လျှင်။ အဘာဝါ။ ကြောင့်။ အတ္တတောဝိ။ အအပြု
နောင်မှလည်း။ ဟိတိဂဟဏံ။ ကာရိကာရိယ ဖြစ်သော ဟိသဒ္ဓါတိ
သဒ္ဓါသည်။ နာနုဝတ္တတေ။ မလိုက်။ ယေသံ။ အကြင်တသဒ္ဓါ ဣမသဒ္ဓါ
တို့၏။ ကတော။ ပြုပြီးသော။ အကာရော။ သည်။ အတ္တိ။ ။ ဣတိတသ္မာ။
ကြောင့်။ တေ။ ထိုတသဒ္ဓါ ဣမသဒ္ဓါတို့သည်။ ကတာကာရာ။ မည်
ကုန်၏။

(၁၀၇-၅၆) ယောစ။ယောဝိဘတ်လည်း။ ယောစ။ယောဝိဘတ်လည်း။ နိစ။နိအက္ခရာလည်း။ နိစ။နိအက္ခရာလည်း။ ယောနိယော။ ယောဝိဘတ်ယောဝိဘတ်။ နိအက္ခရာနိအက္ခရာတို့။ သဗ္ဗေ။ကုန်သော။ယောနိယော။ ယောဝိဘတ်နိအက္ခရာတို့။ (တေသံသဗ္ဗယောနိနံ။ခံ)။ ယောနိနန္တိ။ယောနိနံဟူ၍သာ။ အဝတွာ။မဆိုမူ၍။ သဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ။ သဗ္ဗသဒ္ဓါကိုဆိုခြင်းသည်။ ခိန္နုဉ္စယောနံ။နှစ်ခုသောယောဝိဘတ်တို့ကို၎င်း။ ခိန္နုဉ္စနိနံ။နှစ်ခုသော နိအက္ခရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟိတဘာဝဝိညာပနတ္ထံ။ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ ယောဝစနံ။သည်။ ပထမဗဟုဝစနံ။ လည်းကောင်း။ ဒုတိယဗဟုဝစနံ။လည်းကောင်း။ ဣတိ။သို့။ဒုဝိဓံ။၏။ နိအာဒေသောဝိ။သည်လည်း။ ယောနန္တိနပုံသကေ။အတောနိစ္စန္တိသုတ္တေဟိ။ တို့ဖြင့်။ ခိန္နုယောနိနံ။နှစ်ပါးသောယောဝိဘတ်တို့၏။ဝုတ္တတ္တာနိ။အပြုကိုဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဝိဓော။၏။ဣပေန။ ဤသုတ်နှိုက်ကား။ ယောနိနန္တိ။၍သာ။ ဝုတ္တေ။ဆိုသည်ရှိသော်။ ပထမာ ဗဟုဝစနံဝိ။ ကိုသာလည်းကောင်း။ တပ္ပဒိုဗဒ္ဓနိအာဒေသံဝိ။ထိုယောဝိဘတ်နှင့်စပ်သော နိအပြုကိုသာလည်းကောင်း။ ဒုတိယာဗဟုဝစနံဝိ။ကိုသာလည်းကောင်း။ တပ္ပဒိုဗဒ္ဓနိအာဒေသံဝိ။ ကိုသာလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ။၍။ ယောနိနန္တိ။၍။ဗဟုဝစနံ။ကို။ ကတွာ။၍။ဝုတ္တံ။၏။ ဣတိဝိသင်္ကာ။သည်လည်း။ သိယာ။၏။ တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ထိုသို့သောယုံမှားကို နှစ်စေခြင်းငှာ။ သဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ။ကို။အာစရိယေန။သည်။ကလံ။၏။ တေန။ကြောင့်။ သဗ္ဗယောဝစနေစ။ အလုံးစုံသော ယောဝိဘတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗနိအာဒေသေစ။ အလုံးစုံသော နိအပြုတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဂ္ဂဟဏေန။ ဖြင့်။ သင်္ဂဏှာတိ။၏။ ဣတိဒဠဗ္ဗံ။၏။ ဣဓ။ဤအရာနှိုက်။ပထမာဗဟုဝစနံသစ။၏လည်းကောင်း။ တပ္ပဒိုဗဒ္ဓနိအာဒေသသစ။ ထိုယောဝိဘတ်နှင့်စပ်သောအာဒေသ၏လည်းကောင်း။ အာကာရာဒေသော။သည်။ ဟောတိ။၏။ ဒုတိယာ ဗဟုဝစနံသစ။ ၏လည်းကောင်း။ တပ္ပဒိုဗဒ္ဓနိအာဒေသသစ။ ၏လည်းကောင်း။ ကောရာဒေသော။သည်။ ဟောတိ။၏။ ဣတိ။သို့။ဒဠဗ္ဗံ။၏။ တေန။ကြောင့်။ ဝုတ္တိယံ။နှိုက်။ ယထာသင်္ချိန္တိ။ ၍။ အာဟ။၏။

(၁၀၈-၅၇) အတောဂဟဏသစ။ ၏လည်းကောင်း။ အာဂေ

ဟဏာနဉ္စတို့၏လည်းကောင်း။ အနုဝတ္ထနတောကြောင့်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။
သည်။ အာဂေဟဏာနုကဗ္ဗဏတ္ထံ။သည်။ ဟောတိ။၏။ တေန။ထိုသဒ္ဓါ
ဖြင့်။ အနုကဗ္ဗိတမပိ။ ငင်သော သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ စဂ္ဂဟဏာ
နုကဗ္ဗိတံပိ။ စသဒ္ဓါဖြင့် ငင်သောသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရတြိ
နောက်သုတ်သို့။ နာနုဝတ္ထတေ။မလိုက်။ဟေဋ္ဌာ။နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏဿ။
၏။ ကွစတ္ထဒိပနတ္ထဉ္စ။ ကွစိအနက်ကို ပြခြင်း အကျိုးရှိသည်လည်း။
ဟောတိ။၏။

(၁၁၃-၆၂) ဂေဟဏဿ ပန။ သေဒ္ဓါကိုကား။ ဂဟိတာကာ
ရော။ယူအပ်သောအခြင်းအရာကို။ သရာသရေလောပန္နိဇ္ဇေတ္ထဝ။သုတ်
နှိုက်လျှင်။ဝုတ္တော။ဆိုအပ်ပြီ။

(၁၁၆-၆၅) ယဿ။ အကြင် လအမည်ရှိသော ဣဝဏ်ဥဝဏ်
အား။ ကတော။သော။ရသော။သည်။ အတ္ထိ။၏။ ဣတိ။ကြောင့်။ သော။
ထိုလအမည်ရှိသော ဣဝဏ်ဥဝဏ်သည်။ ကတရသော။မည်၏။ကတ
ရသော။ ပြုအပ်သောရသေ့ရှိသည်။ န။မဟုတ်။ အကတရသော။ ပြု
အပ်သောရသေ့ရှိသည်မဟုတ်။ တသ္မာအကတရဿ။မှ။(ခံ)။ တတော
တိဣမိနာ။နှင့်။ တုလျာမိကရဏံ။တူသောတည်ရာရှိ၏။ ယောစ။ယော
လည်း။ သော။ထိုယောဟူသည်။ အာလပနောစ။အာလုပ်လည်း။ ဣတိ။
ကြောင့်။ယွာလပနော။မည်၏။တဿယွာလပနဿ။(ခံ)။

မုခမတ္တဒိပနိယံ။နှိုက်။ နာမကပ္ပေ။၌။ ပထမော။သော။ပရိစ္ဆေဒေါ။
သည်။သမတ္တော။ပြီးပြီ။

(၁၂၀-၆၉) ဒိယတေ ပရိဂ္ဂဟောတိဣမာနိ။ ပုဒ်တို့ကို။ စတုတ္ထိ
ဆဋ္ဌိတာဝဒိပနတ္ထံ။စတုတ္ထိဆဋ္ဌိအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ဝုတ္တာနိ။ကုန်၏။

(၁၂၁-၇၀) ဂစ္ဆာမာတိဣဒံပဒံ။ဤပုဒ်ကိုကား။ ပထမာဗဟုဝစ
နတ္ထိပိညာပနတ္ထံ။ပထမာဗဟုဝစပိဘာတ်အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ။ဝုတ္တံ။၏။
ပဿသိတိဣဒံပန။ကိုကား။ အပထမတ္တပိညာပနတ္ထံ။ ပထမာပိဘာတ် မ
ဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ။ဝုတ္တံ။၏။

(၁၂၀-၇၁) ဣခေ။နှိုက်။ဝါဂ္ဂဟဏကရဏံ။ ဖြင်းသည်။ မဏ္ဍု။က
ဂတျာနုဝတ္တိတဿ။ မဏ္ဍု။ကဂတိဖြင့်လိုက်သောဝါသဒ္ဓါ၏။ဥတ္တရတြိ။

သို့။ နာနုဝတ္တနတ္တဗိညာပနတ္တံ။ မလိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ဟောတိ။၏။

(၁၃၀-၈၀) ဣတော။ဤသုတ်မှ။ ပရံ။နှိုက်။ ပဉ္စာဒီနမကာရော တိသုတ္တံ။ကို။ ပရိယန္တံ။အဆုံးကို။ကတွာ။၍။ ယံသုတ္တံ။ကို။ ဝက္ခာမ။ ကုန်အံ။တံသုတ္တံ။ကို။ ဣတ္ထိပုမနပုံသကတ္တာနံ။ဣတ္ထိပုမနပုံသက အနက် ရှိကုန်သော။ သင်္ချာသဒ္ဓါနံ။တို့၏။ အာဒေသော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ တသ္မာ။ကြောင့်။ ဣတ္ထိပုမနပုံသကသင်္ချံ။ သင်္ချံဟူသောသုတ်ကို။ အဓိ ကာရံ။အဓိကာရသုတ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ ဣတိဉာပနတ္တံ။ဌာ။အနံ။ကို။ ဝုစ္စတေ။၏။ ဣတ္ထိပုမနပုံ သကတ္တဝါစကသင်္ချံ။ ဣတ္ထိလိင် ပုလ္လိင်နပုန်း လိင်အနက်ကိုဟောတတ်သော သင်္ချာသဒ္ဓါရှိသော။ အဓိကာရံ။ လိုက် သုတ်ကို။ဣတိအတ္ထော။တည်း။ဟိသစ္စံ။၏။ဧတ္ထေ။၌။အဓိကာရသဒ္ဓေါ။ အဓိ ကာရသဒ္ဓါဟူသော။ဝစနသေသော။ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။၏။တဗ္ဗာစကဿ။ ထိုလိင်ဟူသောအနက်ကို ဟောတတ်သောသဒ္ဓါကို။ တဗ္ဗောဟာရေန။ ထိုဣတ္ထိလိင်အစရှိသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဝေါဟရိတဗ္ဗတော။ခေါ်ဝေါ် အပ်သောကြောင့်။

(၁၃၂-၈၁) ဣပေန။ ဤယောသု ဒွိန္ဒုက္ခေ ဟူသောသုတ်နှိုက် ကား။ဒွိသဒ္ဓဿ။၏။ ဒွိသဒ္ဓဝါစကတ္တာ။ ဒွိဟူသောသဒ္ဓါကို ဟောသော ကြောင့်။ ဝိသတိဒသေသုဗာဒွိဿတူတိ ဧတ္ထဝိယ။ နှိုက်ကဲ့သို့၊ဒွိဿာ တိ။၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ။လျက်။ ဒွိန္ဒုန္တံဝစနံ။ သည်။ သင်္ချာဝါစကဒွိသဒ္ဓတော။ နှစ်ခုဟူသော အရေအတွက်ကို ဟောသော ဒွိသဒ္ဓါနောင်မှ။ ဗဟုဝစ နမေဝ။ သည်သာလျှင်။ဟောတိ။၏။ ဣတိဉာပနတ္တံ။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။

(၁၃၃-၈၆) အနန္တရသုတ္တေပန။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ရည်နံမှိဝါ သုတ်နှိုက်လျှင်။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။သည်။ သတိဝိရှိသော်လည်း။ ဣဓ။ ဤ နာမိရညာဝါ သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သည်။ ဥတ္တရတြိ။သုတ် သို့။ ဝါဂ္ဂဟဏနိဝတ္တနတ္တံ။ ဝါသဒ္ဓါလိုက်ခြင်းကို နှစ်စေခြင်းအကျိုးရှိ သည်။ဟောတိ။၏။ ဟိသစ္စံ။၏။ ဥတ္တရတြိာဝိ။ သို့လည်း။ ယဒိဝတ္တေယျ။ လိုက်အံ။ ဧဝံသတိ။သော်။ ဣဓ။ ဤနာမိရညာဝါသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ အကတ္တဗ္ဗံ။သည်။ ဘဝေယျ။၏။ ဧတံ။ဤဝါသဒ္ဓါကို။ ကတဉ္စ။ပြု လည်းပြုအပ်၏။ တေန။ကြောင့်။ဥတ္တရတြိ။သို့။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။သည်။နဝတ္တ

တောမလိုက်။ ဣတိ။ သို့။ ဥာယတိ။ ဧ။ အနန္တရသုတ္တေပန။ ရညံနံမှိဝါ
 သုတ်နှိုက်ကား။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ နိဝတ္တိတံ။ ဌာ။ ဣဓ။ နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏ
 ကရဏံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဧ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နဝတ္တတိ။ နည်း။ ဣတိအ
 ယံ။ လျှင်။ ပုစ္ဆာ။ တည်း။ ဣဓ။ ဤနာမိရညာဝါသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏ
 ကရဏတော။ ကြောင့်။ နဝတ္တတိ။ မလိုက်။ ဟိသစ္စံ။ ဧ။ ဣဓပိ။ ဤသုတ်သို့
 လည်းကောင်း။ ဥတ္တရတြိဝိ။ နေံသုတ်သို့လည်းကောင်း။ ယဒိဝတ္တေယျ။
 အံ။ ဣဓေဝ။ သုတ်နှိုက်လျှင်။ ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ နကတ္တဗ္ဗံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ဧ။
 ကသ္မာ။ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဣဓ။ သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏကရဏေ။
 နှိုက်။ အတ္တဝိသေသာတာဝါ။ အကျိုးအထူးမရှိသောကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ ပုရိမသေဝ။ ရှေးရညံနံမှိဝါသုတ်နှိုက်။ ဝါသဒ္ဓါ၏ သာလျှင်။
 ဣဓ။ ဤသုတ်နှိုက်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရတြိဝိ။ နောက်သုတ်၌လည်း
 ကောင်း။ အဓိပ္ပေတတ္ထ သာဓနတော။ ဝိကပ်ဟု ဆိုသော အနက်၏
 ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ အသမ္ပထံ။
 ခရီးဖြောင့်မဟုတ်သော စောဒနာအစဉ်ကို။ အနောတရိတွာ။ မသက်
 မူ၍။ ဣဓ။ နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏ ကရဏေန။ ဝါသဒ္ဓါကို ပြသောကြောင့်။
 ပုရိမဝါဂ္ဂဟဏဉ္စ။ ရှေးသုတ် နှိုက် ဝါသဒ္ဓါ သည်လည်းကောင်း။ ဣဓ။
 နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏကရဏဉ္စ။ သည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရတြိ။ သုတ်သို့။
 နဝတ္တတိ။ မလိုက်။ ဣတိ။ သို့။ အဝဂန္တဗ္ဗံ။ ဧ။

(၁၄၆-၆၅) တုဗ္ဗဿတုဝံတွမမိ။ မညံတိပ္ပယောဂေ။ နှိုက်။
 အနာဒရေ။ မရှိသေအပ်သော အနက်သည်။ သတိ။ သော်။ အပါဏိ
 နိဝါစကတ္တာ။ အသက်မရှိ ဟူသော အနက်ကို ဟောတတ် သော
 ကြောင့်။ သမ္ပဒါနသညော။ သည်။ ဟောတိ။ ဧ။ တတော။ ထိုခန္ဓာနောင်
 မှ။ သမ္ပဒါနေစတုတ္ထိတိ သုတ္တေန။ ဖြင့်။ စတုတ္ထိဝိဘတ္တိ။ သည်။ ဟော
 တိ။ ဧ။ အညထာ။ အနာဒရတ္ထအပါဏျတ္ထ အယှဉ်ဖြစ်သော သမ္ပဒါန
 သညာမှတစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ။ ကိ။ ဂယမာနေ။ သော်။
 ကဋ္ဌမိဝ ကလိင်္ဂရမိဝါတိ။ ဤ။ ဥပသေဝဂဝသေန။ ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ သည်။
 ဘဝေယျ။ ဧ။

(၁၄၇-၆၆) ဧတ္ထေဝ။ ဤပဒတောဒုတိယာ။ လ။ ဝေါနောသုတ်
 နှိုက်ကား။ ဒုတိယစတုတ္ထိ ဆဋ္ဌိသုတ်။ ဤ။ အနိယမေတွာ။ ကေဝုဗ် ဗဟု
 ဝုဗ်ဖြင့်မမှတ်မူ၍။ ကိဉ္စာပိဝတ္တံ။ ရှင့်။ ဇာထာပိ။ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်

လည်း။တေမေက ဝစနေသူတိ။ ဝတ္တတ္တာ။ ဆိုလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဒုတိယာ စတုတ္ထိဆဋ္ဌိဗဟုဝစနာနိယေဝ။ တို့ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဏ္ဌာ
 တိတိ။ယူ၏ဟူ၍။ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။၏။ တတ္တစ၊ထိုဥဒါဟရုဏ်တို့တွင်လည်း။ ဝေါ
 တိရူပံ။ ဝေါဟူသော ရုပ်သည်။ ပဟာယသဒ္ဓတော။ ပဟာယသဒ္ဓါမှ။
 ပရမှာ။နောက်ဖြစ်သော။ တုမှသဒ္ဓတော။ တုမှသဒ္ဓါနောင်မှ။ ဒုတိယာ
 ဗဟုဝစနံ။ကို၊ကတွာ။၍။ ပဒတော။ ပုဒ်နောင်မှ။ ပရတ္တာ။နှောင်းသော
 ကြောင့်။လ။ကတေ။သော်။ သိဇ္ဈတိ။၏။ ပဟာယာတိ ဣဒံပန။ ကိုကား။
 ဒုတိယတ္ထဝိညာပနတ္ထံ။ ဒုတိယာအနက်ကို သိစိမ့်သောငှာ။ ဝတ္တံ။ ၏။
 ပဒတော။မှ။ ပရတ္တာစ။ နှောင်းပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ ဂမိဿာမိ
 တိဣဒံ။ပုဒ်ကို။ သုတ္တဝိတာဝနတ္ထံ။ သုတ်ကိုထင်စွာပြခြင်းငှာ။ ဝတ္တံ။၏။
 နောတိဣဒံပန။ကိုကား။ ဖေတိ နိပါတဗဒတော။မှ။ ပရမှာ။ နောက်ဖြစ်
 သော။အမှသဒ္ဓမှာ။မှ။လ။ရူပံ။တတ္တစ။ ထိုရုပ်ပုဒ်နှိုက်သည်။ မာတိပဒံ။
 ကို။ပဒတော။မှ။ ပရတ္တဝိညာပနတ္ထံ။ နှောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို သိစိမ့်
 သောငှာ။ဝတ္တံ။၏။ ဝိကန္တိ သူတိပဒံ။ကို။ ဒုတိယတ္ထ ဝိညာပနတ္ထံ။ ငှာ။
 ဝတ္တံ။၏။ အဇ္ဇုတိပဒံ။ကို။ သုတ္တဝိတာဝနတ္ထံ။ငှာ။ဝတ္တံ။ ၏။ပ။တဉ္စေဝ။
 ထိုသတ္တဟူသောပုဒ်ကို လည်းကောင်း။ ဘဂဝါတိဣမဉ္စေ။ ဘဂဝါဟူ
 သောပုဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌိဘာဝဝိညာပနတ္ထံ။ငှာ။ဝတ္တံ။၏။ဧတ္တစ။
 ဤကိံ ဥဒါဟရုဏ်နှိုက်လည်း။ ပထမတ္ထဝိညာ ပနတ္ထံ။ ပထမာဝိဘတ်
 အနက်ကို သိစိမ့်သောငှာ လည်း ကောင်း။ ပဒါပရတ္တဉ္စေ။ ဂစ္ဆထပုဒ်မှ
 နောက်ဖြစ်သောပုဒ်ဟုသိစိမ့်သောငှာလည်းကောင်း။ဝတ္တံ။၏။

(၁၄၇-၆၇) ဧတ္တစ။ ဤတေမေကဝစနေသုစသုတ်နှိုက်လည်း။
 ကေဝစနေသူတိ။၍။ အနိယမဝသေန။ ဝိဘတ်ကိုမမှတ်သောအားဖြင့်။
 ကိဉ္ဇာဝိဝတ္တံ။၏။ ပနတထာမိ။သော်လည်း။ နအံဋိတိ။၍။ ဝတ္တတ္တာ၊ဆို
 လတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့်။ စတုတ္ထိဆဋ္ဌကဝစနာနေဝ။ တို့ကိုသာလျှင်။
 သင်္ဂဏ္ဌာတိ။၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။၏။ ဧတ္တ။ ဤသုတ်နှိုက်။ တေမေသဒ္ဓေ။ တို့
 ကို။ထပေတွာ။၍။ယေသဒ္ဓါ။တို့ကို။ဝတ္တော။ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ။ ထိုအလုံး
 စုံသောသဒ္ဓါတို့ကို။ စတုတ္ထိဆဋ္ဌိဘာဝ ဝိညာပနတ္ထံ။ ငှာ။ ဝတ္တော။ကုန်
 ၏။ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။၏။

(၁၄၈-၆၈) ဣဒံပန။ ဤနအံဋိသုတ်သည်ကား။ ပဒတော။ လ။

ဝေါနောတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ သမ္ပတ္တိပိ။ ရောက်သောဝေါအပြုနောအပြုကို
လည်း။ နိဝါရေတိ။ မြစ်၏။ အယမေဝ။ လျှင်။ ဝိသေသော။ တည်း။

(၁၅၁-၁၀၀) ဣဟ။ ဤဗဟုဝစနေသု ဝေါနော သုတ်နှိုက်။
တတိယဂ္ဂဟဏာနု ဝတ္တနတောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတိယေ
ကဝစနဿ။ ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ဝါတတိယေစသုတ်နှိုက်။ ဝတ္တဝိဓာ
နတ္တာစ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ဗဟုဝစနဂ္ဂဟဏံ။ ဗဟုဝစနသဒ္ဓါကို။ အကတ္တဗ္ဗံနု။ မပြုအပ်
သည်။ ဗဟုတ်တုံသော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဗဟုဝစနေသုတိ။ ဤ။ ဝတ္တံ။
နည်း။ ဣတိစောဒနာ။ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား။ နောက်သုတ်က တတိယ
သဒ္ဓါလိုက်သည်။ တတိယာဇကဝုဏ်ဝိဘတ် နှောင်းသောကြောင့်။ တေ
မေအပြုကိုစီရင်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ဗဟုဝစနေသုကိုမဆိုမူ၍ ဝေါနော
ပင်ဆိုသော်လည်း ပြီးကောင်းပါ၏တကား။ ပုနရုတ္တိဖြစ်ကာသာ။ အ
ဘယ်ကြောင့်ဗဟုဝစနေသုဆိုပြန်သနည်းစောဒနာသည်။)။ ဗဟုဝစ
နဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ နကတ္တဗ္ဗံ။ မပြုအပ်သည်ကား။ နမဟုတ်။ ကာတဗ္ဗံဇေ။
လျှင်တည်း။ ဟိကသ္မာ။ ကြောင့်။ ကာတဗ္ဗံ။ နည်း။ ဗဟုဝစနဂ္ဂဟဏေ။
သည်။ အသတိ။ သော်။ တတိယေကဝစနဿေဝ။ ၏သာလျှင်။ ဣမိနာ။
ဖြင့်။ အာဒေသံ။ ဝေါနောအပြုကို။ ဝိဒဓာတိ။ စီရင်၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။
ဌာ။ သက္ကုဏေယျတ္တာ။ တတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုဝစ
နဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ - ကာတဗ္ဗံဇေ။ လျှင်တည်း။ ဣတိပရိဟာရော။ တဒတ္တဗ္ဗံ။
ထိုတတိယာဇကဝုဏ်ဝိဘတ်၏ ဝေါအပြု နောအပြုကို နစ်စေခြင်းဌာ
လည်း။ ဗဟုဝစနဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ နကတ္တဗ္ဗံ။ မပြုအပ်။ ဇေဝဉ္စသတိ။ ဤတတိ
ယာဇကဝုဏ်၏ ဝေါနော အပြုကို နစ်စေခြင်းဌာ ဗဟုဝစန သဒ္ဓါကို
ပြုသည်ရှိသော်။ အနန္တရသုတ္တေန။ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဝါတတိယေစ
သုတ်နှင့်။ ဇေယောဂမေဝ။ တသုတ်ထည်း ကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ။
သည်။ ဘဝေယျ။ ရာ၏။ တံ။ ထိုသို့ဝါတတိယေ ဗဟုဝစနေသုဝေါနောစ
ဟုတသုတ်ထည်းကို။ နစကတံ။ ပြုလည်းပြုတော်မမူ။ တေန။ ကြောင့်။
တတော။ ထိုတတိယာဇကဝုဏ် ဝိဘတ်မှ။ အညဿ။ တပါးသော
တတိယာဗဟုဝစ၏။ ဣမိနာ။ ဤဗဟုဝစနေသုဝေါနောသုတ်ဖြင့်။ အာ
ဒေသံ။ ဝေါနောအပြုကို။ ဝိဒဓာတိ။ စီရင်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝိညာယတိ။ ၏။
ဣတိစောဒနာ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့တတိယာဇကဝုဏ်ဝိဘတ်၏ဝေါ

နောအပြုကို မြစ်လို၍ ဆိုလျှင်၊ ဝါတတိယေစ သုတ်နှင့်ရော၍၊ ဝါ
 တတိယေဗဟုဝစနသုဝေါနောပြုရာ၏။ ထိုသို့လည်းမပြု။ ထိုကြောင့်။
 တတိယာဧကဝုတ်ဘတ်မှ တပါးသော တတိယာ ဗဟုဝုတ်ဘတ်၏
 သာဝေါနောအပြုကို ဤသုတ်ဖြင့်စီရင်၏ဟု အတ္ထအားဖြင့်သိကောင်း
 ပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်း တတိယာဗဟုဝုတ်ဘတ်၏ဝေါနောအပြုကို
 နှစ်စေခြင်းငှာ။ ဗဟုဝစနသဒ္ဓါကိုမဆိုသင့်ဟု စောဒနာသည်။ ။ထို
 စောဒနာကိုဖြေလိုရကား။ နန္ဒဝိကပ္ပနတ္ထံ။လ။မန္တုန္တိမိန့်။)။ ဝိကပ္ပနတ္ထံ။
 ဝိကပ်အကျိုးငှာ။ဝိသုံ။အသီး။ ဝုတ္တာ။၏။ဣတိ။သို့။မန္တုန္တိ။ငှာ။ သက္ကာနန္ဒ။
 တတ်ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ဣတိအယံ။လျှင်။ ပရိဟာရော။တည်း။
 ကတံတေတိ အာဒိနတ္ထိ။ တို့၏လည်း။ ဒိဿနတော။ ကင်သောကြောင့်။
 ဧဝံ။ဤသို့ဝိကပ်အကျိုးငှာအသီးဆို၏ဟူ၍။ မန္တုန္တိ။ငှာ။နသက္ကာ။မတတ်
 ကောင်း။ဣတိစောဒနာ။ ။(ဖြေလိုရကား။ သစ္စမကတ္တဗ္ဗံ။ စသည်ကို
 မိန့်)။အကတ္တဗ္ဗံ။ ဗဟုဝစနသဒ္ဓါကိုမပြုအပ်ဟူသော သင်စောဒကဆရာ
 စကားသည်။သစ္စံ။၏။ဧဝံသန္တေဝိ။ဤသို့မပြုအပ်သော်လည်း။သိန္ဓေ။ဗဟု
 ဝစနသဒ္ဓါနှင့်ကင်း၍ လိုအပ်သောအကျိုးပြီးသည်။ သတိ။ရှိလျက်။အာ
 ရက္ခော။ဗဟုဝစနသဒ္ဓါကိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ နိယမာယဝါ။ ငှာလည်း
 ကောင်း။ ဥပကာယဝါ။ငှာလည်းကောင်း။ ဟောတိ။ ၏။ဣတိကတွာ
 ဣမိနာကာရဏေန။ကြောင့်။ အတ္တန္တရဝိကပ္ပနတ္ထံ။ သည်။ ဟောတိ။၏။
 တေန။ကြောင့်။ ဗဟုဝစနဂ္ဂဟဏေန ယောမိ ပထမေ ဝေါနော အာဒေ
 သာဟောန္တိတိ။ ၍။အာဟ။၏။ အထဝါ။ ဧတ္ထ။သုတ်နှိုက်။ တတိယာ
 ဗဟုဝစနဿ။၏။ဧကတ္တာ။တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုဝစနေတိ။၍။
 ဝတ္တဗ္ဗေ။လျက်။ဗဟုဝစနေသူတိ။၍။ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော။ သည်။ အညေ
 သံဝိ။ တပါးကုန်သောနိမိတ်ကာရိယတို့ကိုလည်း။သင်္ဂဏ္ဌနတ္ထံ။ သင်္ဂြိုဟ်
 ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ။၏။တေန။ကြောင့်။ဗဟု။လ။ဟောန္တိတိ။ ၍။
 အာဟ။၏။အယံပန။သည်ကား။ဧတ္ထ။ဤဝုတ္တိပါဠိနှိုက်။ယောဇနာ။တည်း။
 ဗဟုဝစနေ။ဗဟုဝုတ်ဘတ်တို့ကို။ဂဟဏံ။ ယူခြင်း။ ဗဟုဝစနဂ္ဂဟဏံ။
 ယူခြင်း။တေနဗဟုဝစနဂ္ဂဟဏေန။ ထိုဗဟုဝုတ်ဘတ်တို့ကိုယူသဖြင့်။
 ဣတိအယံယောဇနာ။ဖေည်း။

(၁၅၂-၁၀၁) ဣဟစ။ဤပုမန္တဿာသိမိသုတ်၌လည်း။ပုမဿ။၏။
 အ။အတည်း။ပုမအ။ ပုမသဒ္ဓါ၏အ။ဣတိဆဋ္ဌိ။လ။ ပုမဿာတိ။ ပုမဿ

ဟူသောဤမျှကို။ ဝုတ္တယေဝ။သော်လျှင်။ အဓိပ္ပေတတ္ထ သိန္တနတော။
ပုမသဒ္ဓါ၏အစိတ်ဖြစ်သော အ၏အဖြစ်၏ပြီးသောကြောင့်။ သိန္ဓေ။ပြီးပြီး
သည်။သတိ။ရှိလျက်။ အာရမ္ဘဿ။သော။အန္တဂ္ဂဟဏဿ။၏။ ပယော
ဇနံ။ကို။ဒသေန္တော။ပြတော်မူလိုသော အရှင်မဟာကစ္ဆည်းဆရာသည်။
အန္တဂ္ဂဟဏေန။လ။ဟောတိတိ။၍။အာဟ။၏။

(၁၅၃-၁၀၂) အမာလပနေကဝစနေ။ ။အံဂေတိ။ အံဂေဟူ
သောဤမျှကို။ ဝုတ္တယေဝ။ဆိုသော်လျှင်။ သိန္ဓေ။ ပြီးကောင်းပြီးလျက်။
အာလပနေကဝစနေတိ။၍။ ဝစနံ။ ဆိုခြင်းသည်။ တဗ္ဗာစက သဒ္ဓန္တရ
ဒဿနတ္ထံ။ ထိုအာလုပ်အနက်ကို ဟောတတ်သော အာလပနသဒ္ဓါ အ
ထူးကိုပြခြင်း အနက်ရှိ၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ ဟိသန္တံ။၏။ ယေနကေနပိ
အာကာရေန။ဖြင့်။ ဝုတ္တမာနေ။ဆိုသည်ရှိသော်။ သိဿာနံ။တို့၏။ ပရိဏ
တုပ္ပါဒနံ။ဉာဏ်ရင့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ။၏။သော။
ဤသို့ဆိုခြင်းသည်ကား။ အာစရိယာနံ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏။ ပကတိ။
သဘောတည်း။

(၁၅၆-၁၀၅) အာနေသ္မိံမှိဝါ။ ။ဝိဘာသဂ္ဂဟဏေ။ သည်။
သတိပိ။လျက်လည်း။ ဣဓ။နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သည်။ အနန္တရ
သုတ္တဿ။ အခြားမဲ့ဖြစ်သောသုတ်သို့။ ဝိဘာသဂ္ဂဟဏံ။သည်။ နဝတ္ထ
တေ။မလိုက်။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ သည်။ ဟောတိ။၏။ (အနန္တရသုတ္တဿ
ဝိဘာသဂ္ဂဟဏံနဝတ္ထတေ ဟူသောစကားသည် ခက်၏။ ။ဤအာ
နေသ္မိံမှိဝါသုတ်သို့ ဝိဘာသသဒ္ဓါမလိုက်စိမ့်သောဌာ ဝါသဒ္ဓါကိုပြု၏
ဆိုသော်။ ရှေးဖြစ်သော ယောသ္မာနောသုတ်မှာ ဝါသဒ္ဓါ ရှိဘဲလျက်
ဝိဘာသမလိုက်။ ယောသ္မာနောဟူသောသုတ်သို့ မလိုက်စိမ့်သောဌာ
အာနေသ္မိံမှိဝါ သုတ်နှိုက် ဝါသဒ္ဓါကို ပြု၏ဆိုသော်။ နောက်သုတ်က
ရှေ့သုတ်ကိုကူးလွှမ်း၍လည်း ဝါသဒ္ဓါလည်း မလိုက်သင့်ဖြစ်သည်။ အ
နန္တရသုတ္တဿသဒ္ဓါရှိမူ။ယောသ္မာနောသုတ်ခြားသောသမာသေစ ဝိဘာ
သသုတ်မှသမ္ပနိသော်သဘောမှာ သင့်၏သို့ရှိ၏။ သဒ္ဓါသံဘောကိုဆင်
ခြင်ပါသေ)။

(၁၅၇-၁၀၆) ဟိဝိဘတ္တိမှိဝ။ ။ပုန။တဗ္ဗနံ။ ဝိဘတ္တိဂ္ဂဟဏံ။
သည်။ ယထာဓိဂတသဝိဘတ္တိဂ္ဂဟဏနိဝတ္တနတ္ထံ။ အစဉ်အတိုင်းလိုက်
သော သဝိဘတ္တိသဒ္ဓါကိုနစ်စေခြင်းအကျိုးရှိ၏။ တေန။ကြောင့်။ပုန။လ။

နတ္ထန္တိ။ ချိ။ အာဟ။ ဇာ။ ။ (အမှသာမမံသဝိဘတ္တိဿသေသုတ်လာဝိဘတ္တိသဒ္ဓါမှတဘန်ဖြစ်ရကား။ ပုနဝိဘတ္တိဂ္ဂဟဏံမိန့်)။

(၁၅၈-၁၀၇) ဟေဋ္ဌာ။ အောက် အာနေသိမ္မိဝါသုတ်၌။ ဝါဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ သတိပ။ ရှိလျက်လည်း။ ဣဓ။ ဤသုသိမ္မာဝါသုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သည်။ အနန္တရသုတ္တဿ။ သို့။ ဝါဂ္ဂဟဏာနုဝတ္တနတ္ထပိညာပနတ္ထံ။ ဝါသဒ္ဓါလိုက်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းအကျိုးရှိ၏။

မုခမတ္တဒိပနိယံ။ ကျမ်း၌။ နာမကပ္ပေ။ ကျမ်း၌။ ဒုတိယောပရိစ္ဆေဒေါ။ သည်။ သမတ္တော။ ပြီးပြီ။

(၁၆၄-၁၁၃) ဣပန။ ဤသဗ္ဗနာမကာရတေ ပထမောသုတ်၌ကား။ သဗ္ဗနာမကာရတေ။ သဗ္ဗနာမကာရတေ ဤမျှကို။ ဝုတ္တေယေဝ။ ဆိုသော်လျှင်။ ဝါယုပ္ပထမောတိ။ ဣတော။ မှ။ ယောဂဟဏဿ။ ဇာ။ အနုဝတ္တနတော။ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတတ္ထေ။ ယောဝိဘတ်၏ အေပြုဟူသော လိုအပ်သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓေဝိ။ ပြီးလျက်လည်း။ ပထမဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သည်။ ဥတ္တရသုတ္တတ္ထံ။ နောက်ဖြစ်သော နန္ဒဋ္ဌာဝါသုတ်နှိုက်အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဇာ။ ပထမောတိ။ ချိ။ အဝုတ္တေ။ မဆိုသော်။ ဒုတိယာယောဝစနဿ။ ဇာ။ အေပြုသည်။ ဟောတိ။ ဇာ။ ဣတိသင်္ကာ။ ဤသို့သောယုံမှားသည်။ သိယာနန။ လော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ပထမဂ္ဂဟဏံ။ သည်။ ဥတ္တရသုတ္တတ္ထံ။ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုတ္တံ။ နည်း။ (ထည့်)။ ဣတိစောဒနာ။ တည်း။ ဣတိသင်္ကာ။ သည်။ နသိယာ။ ရာ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နသိယာ။ နည်း။ သဗ္ဗနာမကာရတေ။ သဗ္ဗနာမ အကာရန္တ နောင်မှ။ ဒုတိယာယောဝစနဿ။ ဇာ။ ဧတ္ထံ။ အေဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ။ ချိ။ ဧတံ။ ဤသဗ္ဗနာမကာရတေပထမော ဟူသောသုတ်ကို။ ဝုတ္တံ။ သည်။ ယဒိဘဝေယျ။ အံ။ ဧဝံသတိ။ သေဝ်။ သဗ္ဗယောနိနမာဇေတိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ အကာရန္တတော။ မှ။ ဒုတိယာယောဝစနဿ။ ဇာ။ ကောရာဒေသဿ။ အေပြုကို။ ဥပလတ္တနတော။ ရအပ်သောကြောင့်။ ဣဒမေဝ။ ဤသဗ္ဗနာမကာရတေပထမောဟူသောသုတ်ကိုပင်။ အဝစနိယံ။ မရုတ်အပ်သည်။ ဘဝေယျ။ ဇာ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣတိသင်္ကာ။ သည်။ နသိယာ။ ရာ။ ဣတိပရိဟာရော။ တတ္ထံ။ ထိုသဗ္ဗယောနိနမာဇေဟူသောသုတ်၌။ ဝိကပ္ပဝသေန။ ဝိကပ်၏

အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသဗ္ဗ
 နာမကာရတေပထမောသုတ်သည်။ နိစ္စဝိမိဝါနတ္ထံ။ နိစ္စဝိမိကို စီရင်
 ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ။ သို့။ မန္တံ။ ဌာ။ သက္ကာနန္တံ။ လော။ ဣတိဝောဒနာ။
 တည်း။ တတ္ထစ။ ထိုသဗ္ဗယောနိနမာဇေဟူသောသုတ်နှိုက်လည်း။ ဝါဂ္ဂဟ
 ကဿ။ ၏။ ကွစက္ကတ္တာ။ ကွစိအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ။
 ဤသို့နိစ္စဝိမိကိုစီရင်သည်ဟူ၍။ မန္တံ။ ဌာ။ နသက္ကာ။ ကောင်း။ ဣတိပရိ
 ဟာရော။ တဿပန။ ထိုဝါသဒ္ဓါ၏ကား။ ကွစက္ကတာ။ ကို။ တတ္ထေဝ။
 ထိုသဗ္ဗယောနိနမာဇေ သုတ်၌လျှင်။ ဂုတ္တာ။ ပြီ။ ဧဝံ။ ဤသို့သင်ပရိဟာရ
 ဆရာဆိုတိုင်း။ ဘဝတု။ ဖြစ်စေ။ ကသ္မာစ။ ကြောင့်ကား။ တတ္ထ။ ထိုနောက်
 ဖြစ်သော နန္ဒဌာဝါဟူသောသုတ်နှိုက်။ နဂုတ္တံ။ မဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိ
 ဝောဒနာ။ ဣဓ။ ဤသုတ်နှိုက်။ တဿ။ ထိုပထမော သဒ္ဓါ၏။ ဥပ္ပတ္တိ
 တော။ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်။ အဝဂန္တဗ္ဗဿ။ သဗ္ဗနာမ်အကာရန္တ
 နန္ဒဌာဖြစ်သော အကာရန္တနောင်မှ စီရင်အပ်သော။ အတ္ထဿ။ ပထမာ
 ဝိဘတ်၏ ဧအပြုဟူသောအကျိုးကို။ အာဝိကရဏတ္ထံ။ ထင်စွာပြုခြင်း
 ဌာ။ တတ္ထ။ ထိုနန္ဒဌာဝါဟူသော နောက်သုတ်နှိုက်။ နဂုတ္တံ။ မဆို။ ဣတိ
 ပရိဟာရော။ တည်း။ ဣဓ။ နှိုက်။ ဥပ္ပတ္တိတော။ ကြောင့်။ အဝဂန္တဗ္ဗဿ။
 စီရင်အပ်သော။ အတ္ထဿ။ ပထမာယောဝိဘတ်၏ ဧအပြုဟူသော အ
 ကျိုးကို။ အာဝိကရဏတ္ထံ။ ဌာ။ ဂုတ္တံ။ သည်။ ယဒိသိယာ။ အံ။ ဧဝံသတိ။
 သော်။ ဥတ္တရသုတ္တေဝံ။ နှိုက်လည်း။ နန္ဒဌာမှ။ နှိ၏အဖြစ်အားဖြင့် တည်
 သော။ သဗ္ဗနာမမှ။ သဗ္ဗနာမ်ဖြစ်သော။ အကာရန္တတော။ မှ။ ယောဝစ
 နဿ။ ၏။ ကောရာဒေသဿ။ ကို။ ဂုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ တဒတ္ထံဝိ။ ထိုနှိ
 အဖြစ်ဖြင့်တည်သောအကာရန္တနောင်မှ ပထမာယောဝိဘတ်၏ ဧအပြု
 အကျိုးဌာလည်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ သည်။ ဘဝေယျ။ ၏။ ဣတိအယံ။ ဝောဒနာ
 တည်း။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ သည်။ န။ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗံဝေ။ တည်း။ ကသ္မာ။ ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗယောနိနမာဇေတိတ္ထေ။ နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟကဿ။ သော
 ဝါဟူသောသုတ်မှ လိုက်သောဝါသဒ္ဓါ၏။ ကွစက္ကတ္တာ။ ကြောင့်တည်း။
 တေန။ ထိုကွစိအနက်ရှိသော ဝါသဒ္ဓါဖြင့်။ ကတ္တမိ။ ရုဏ်၌။ နိယတ
 ဝသေန။ ဖြင့်။ ဧတ္ထံ။ ဧ၏အဖြစ်သည်။ သိယာ။ ၏။ ကတ္တမိ။ ရုဏ်၌။ နသိယာ။
 ရာ။ ဣတိ။ သို့။ ဧကေကဿဝ။ တခုတခုသောရုပ်၏။ ရူပဒုယုပ္ပါဒနတ္ထံ။
 နှိရုပ်ကိုပြီးစိန်သောဌာ။ ဣဒံ။ ဤသဗ္ဗနာမကာရတေ ပထမောသုတ်ကို။

ဂုတ္တံ၊ ဧတိ၊ မန္တဗ္ဗတော။ ဤသို့သိအပ်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တဒါသင်္ကာနိဝတ္တနတ္ထံ။ ထိုသို့ယုံမှားကိုနစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဟ။
သုတ်၌၊ ပထမဂ္ဂဟဏံ၊ ကို၊ ကတံ၊ ဧတိ၊ တေန၊ ကြောင့်။ ပထမဂ္ဂဟဏံ ဥတ္တရ
သုတ္တတ္ထန္တိ၊ ဤ၊ အာစရိယော၊ သည်၊ အာဟ၊ ဧတိ။

(၁၆၅-၁၁၄) နန္ဒဋ္ဌာဝါ။ ။ နန္ဒေ၊ နန္ဒိ၌။ ဌိတော၊ ဧတိ။ နန္ဒဋ္ဌော။
နန္ဒိ၌တည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသဗ္ဗနာမ်အကာရန္တိ၌။ နန္ဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ဌိတော။
တည်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နန္ဒဋ္ဌော၊ မည်၏။ တသ္မာနန္ဒဋ္ဌာ၊ ထိုနန္ဒအားဖြင့်
တည်သော။ ဝါ။ နန္ဒ၏အဖြစ်အားဖြင့် တည်ခြင်းရှိသော အကာရန္တ
နောင်မှ။

(၁၆၆-၁၁၅) ဣဓ၊ ဤနာညံသဗ္ဗနာမိကံ သုတ်၌။ ဂုတ္တံ။ သော။
အတ္ထံ၊ ကို၊ ထပေတွာ၊ ဤ။ အညံ၊ သော၊ သဗ္ဗ၊ လ။ သံသာနန္တိအာဒိနာ။
ဖြင့်။ ယံဂုတ္တဝိဓာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧတိ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံဂုတ္တဝိဓာနံ၊ ကို။
နန္ဒဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗနာမာနံ၊ တို့အား။ နကတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဥပနတ္တံ၊ ဌာ။ ဥစ္စတေ၊ ဧတိ။ သဗ္ဗနာမာနံ၊ တို့၏။ ဝိဟိတံ၊ အစီအရင်။ သဗ္ဗ
နာမိကံ၊ သဗ္ဗနာမ်တို့၏ အစီအရင်။ ဝါ။ သဗ္ဗနာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဟိတံ၊
စီရင်အပ်၏။ သဗ္ဗနာမိကံ၊ သဗ္ဗနာမ်တို့ဖြင့် စီရင်အပ်၏။ သဗ္ဗနာမေသု။
တို့၌။ နိယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်တည်း။ သဗ္ဗနာမိကံ၊ သဗ္ဗနာမ်တို့၌ယှဉ်သည်။
ဝါ၊ သဗ္ဗနာမေသု၊ သဗ္ဗနာမ်တို့၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ သဗ္ဗနာ
မိကံ၊ သဗ္ဗနာမ်တို့၌အဆုံးအဖြတ်။

(၁၆၇-၁၁၆) ယဿာဣတ္ထိယာ။ အကြင်မိန်းမအား။ ပုဗ္ဗော။
ရှေးနှိုက်ဖြစ်သော။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သောသူသည်။ ဝါ၊ ဝိယောမနာပေါ။
နှလုံးဆို ပွားစေတတ်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ အတ္ထေ။ နှိုက်။
တနည်း။ ယဿာဣတ္ထိယာ၊ ဧတိ။ ပုဗ္ဗော။ သော၊ ဝိယောပတိ။ လင်သည်။
အတ္ထိ၊ ဧတိ။ ဝါ၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သော။ ပုဗ္ဗော၊ လင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ
အတ္ထေ၊ ဌိ။

(၁၆၈-၁၁၇) သဗ္ဗတောနံ သံသာနံ။ ။ သံစ။ သံအပြုလည်း။
သာနံစ၊ သာနံအပြုလည်း။ သံသာနံ။ သံအပြု သာနံအပြု။ ဣပေန၊ ဌိကား။
သဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ဧဝဋ္ဌာ၊ အောက်သုတ်၌။ အကာရတော၊ အကာရန္တ
အားဖြင့်။ နိယမေတွာ၊ ဤ။ ဂုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တဒပဂမကရဏတ္ထံ၊ ထိုအ
ကာရန္တကိုပယ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှာ။ ကတံ၊ ဧတိ။

(၁၆၉-၁၁၈) သဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ၊ ကိ။ အတ္တဝဿ။ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိ
ဏာမတော။ ဖြင့်။ ဆဗ္ဗန္တဝသေန။ ဆဗ္ဗိဝိဘတ် အဆုံးရှိသည်၏ အ
စွမ်းအားဖြင့်။ နေသံ။ ထိုသဗ္ဗသဒ္ဓါ၊ ရာဇသဒ္ဓါတို့၏။ သမ္ဗန္ဓောသည်။
ဟောတိ။၏။

(၁၇၀-၁၁၉) သဗ္ဗသိမသေဝါ။ ။ပုန။ တဘနံ။ သဗ္ဗဂ္ဂဟ
ဏံ၊ ကိ။ ဣမသေဝါတိ။ ဤ။ ဝုတ္တေ။ သေဝံ။ သုဟိ။ လ။ နံမိစာတိသုတ္တေဟိ။
တို့ဖြင့်။ နိစ္စံ။ အမြဲ။ ဧတ္တဿ။ အပြုကို။ ဝိဟိတတ္တာ။ စီရင်သောကြောင့်။
ဣမသဒ္ဓဿ။ ။ဝိကပ္ပေန။ အချို့သဖြင့်။ ဧတ္တတ္ထံ။ ပြုခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝါ။
ဇေ၏အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဝိဟိတံ။ ။ဣတိသင်္ကာ။ သည်။
သိယာ။ ။တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ ငှာ။ ကတံ။ ပြုအပ်၏။

(၁၇၂-၁၂၁) တတ္ထစ။ ရုဏ်တို့တွင်။ ဝိတ္တန္တိဣဒံ။ ပုနကို။ နပုံ
သကလိင်္ဂတ္တဝိညာပနတ္ထံ။ နပုန်းလိင်အဖြစ်ကို သိစိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ။ ။
တိဋ္ဌတိတိဣဒံ။ ကိ။ သျာဗ္ဗန္တဝိညာပနတ္ထံ။ သိအစရှိသော ဝိဘတ် အဆုံး
ရှိသည်ကိုသိစိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ။ ။

(၁၇၃-၁၂၂) တတ္ထ။ ရုဏ်နှိုက်လည်း။ ပဿသိတိ ပဒံ။ ကိ။
ကမ္မတ္တဝိညာပနတ္ထံ။ ကံအနက်ကိုသိစိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ။ ။

(၁၇၅-၁၂၄) အနန္တရသုတ္တေ။ တေတေသန္တောသုတ်၌။ တဂ္ဂဟ
ဏော။ တသဒ္ဓါသည်။ သတိဝိ။ ရှိလျက်လည်း။ ဣဓ။ ဤတဿဝါနတ္ထံသဗ္ဗတ္ထ
သုတ်နှိုက်။ တဂ္ဂဟဏာကရဏံ။ တသဒ္ဓါကို ပြုခြင်းသည်။ တသဒ္ဓသေ
ဝ။ ကိသာလျှင်။ သင်္ဂဏနတ္ထံ။ သဗ္ဗိဟိခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဧတ္တစ။ ဤ
တဿဝါနတ္ထံသဗ္ဗတ္ထနှိုက်။ အာဗ္ဗန္တနယံ။ အစပုဒ် အဆုံးပုဒ်နှစ်ခုတို့၏
အပေါင်းကို။ ထပေတွာ။ ဤ။ ဣတရာနိ။ အလယ်ဖြစ်ကုန်သော နံ၊ တံ၊ နေ၊
တေအစရှိသောပုဒ်တို့ကို။ ပုမနပုံသကသာဓာရဏတ္တာ။ ပုလ္လိင်နပုန်းလိင်
တို့နှင့်ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဗ္ဗိသေသေန။ ထိုပုံလိင်နပုန်းလိင်
ကိုအထူးပြုသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ။ ကုန်၏။ ဣတိဗ္ဗတ္ထံ။ ။ အာဗ္ဗန္တနယံပန။
ကိုကား။ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန။ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ ။

(၁၇၆-၁၂၅) အတ္တဘာဝေါစ။ အပြုသော အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ ဣတ္ထိဝါစ ကတ္တာစ။ ဣတ္ထိလိင်ကို ဟောသောကြောင့် လည်း
ကောင်း။ ဥဝဏ္ဏတ္တာစ။ ဥဝဏ်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပဿညံ။

(၁၆၆-၁၁၈) သဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ၊ကို။ အတ္တဝသော။ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဝိပရိ
ဏာမတော။ ဖြင့်။ ဆဋ္ဌန္တဝသေန။ ဆဋ္ဌိဝိဘတ် အဆုံးရှိသည်၏ အ
စွမ်းအားဖြင့်။ နေသံ။ ထိုသဗ္ဗသဒ္ဓါ၊ ရာဇသဒ္ဓါတို့၏။ သဗ္ဗန္ဓော။သည်။
ဟောတိ။၏။

(၁၇၀-၁၁၉) သဗ္ဗသိမသေဝါ။ ။ပုန။ တဘနံ။ သဗ္ဗဂ္ဂဟ
ဏံ။ကို။ဣမသေဝါတိ။၍။ဝုတ္တေ။ သေဝံ။သုဟိ။လ။ နံမိစာတိသုတ္တေဟိ။
တို့ဖြင့်။နိစ္စံ။အမြဲ။ ဧတ္တဿ။ အေပြုကို။ ဝိဟိတတ္တာ။ စီရင်သောကြောင့်။
ဣမသဒ္ဓဿ။၏။ဝိကပ္ပေန။အချို့သဖြင့်။ဧတ္တတ္ထံ။ ပြေခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝါ။
ဧ၏အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဝိဟိတံ။၏။ဣတိသင်္ကာ။ သည်။
သိယာ။၏။တံနိဝတ္တနတ္ထံ။ငှာ။ကတံ။ပြုအပ်၏။

(၁၇၂-၁၂၁) တတ္ထစ။ ရုဏ်တို့တွင်။ ဝိတ္တန္တိဣဒံ။ ပုန်ကို။ နပုံ
သကလိင်္ဂတ္ထိဝိညာပနတ္ထံ။နပုန်းလိင်အဖြစ်ကို သိစိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ။၏။
တိဋ္ဌတိတိဣဒံ။ကို။သျှာဗ္ဗန္တိဝိညာပနတ္ထံ။ သိအစရှိသော ဝိဘတ် အဆုံး
ရှိသည်ကိုသိစိမ့်သောငှာ။ဝုတ္တံ။၏။

(၁၇၃-၁၂၂) တတ္ထ။ ရုဏ်နှိုက်လည်း။ ပဿသိတိ ပဒံ။ ကို။
ကမ္မတ္ထိဝိညာပနတ္ထံ။ကံအနက်ကိုသိစိမ့်သောငှာ။ဝုတ္တံ။၏။

(၁၇၅-၁၂၄) အနန္တရသုတ္တေ။တေတေသန္တောသုတ်၌။ တဂ္ဂဟ
ဏေ။တသဒ္ဓါသည်။သတိဝိ။ရှိလျက်လည်း။ဣဓ။ ဤတဿဝါနတ္ထံသဗ္ဗတ္ထ
သုတ်နှိုက်။ တဂ္ဂဟဏကရဏံ။ တသဒ္ဓါကို ပြုခြင်းသည်။ တသဒ္ဓဿ
ဝ။ကိုသာလျှင်။ သင်္ဂဏနတ္ထံ။ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဧတ္တစ။ ဤ
တဿဝါနတ္ထံသဗ္ဗတ္ထနှိုက်။ အာဗ္ဗန္တန္တယံ။ အစပုန် အဆုံးပုန်နှစ်ရပ်တို့၏
အပေါင်းကို။ထပေတွာ။၍။ ဣတရာနိ။အလယ်ဖြစ်ကုန်သော နံ၊ တံ၊နေ၊
တေအစရှိသောပုန်တို့ကို။ပုမနပုံသကသာဓာရဏတ္တာ။ ပုလ္လိင်နပုန်းလိင်
တို့နှင့်ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တဗ္ဗိသေသေန။ထိုပုံလိင်နပုန်းလိင်
ကိုအထူးပြုသောအားဖြင့်။ဝုတ္တာနိ။ကုန်၏။ဣတိဒဗ္ဗဗ္ဗံ။၏။အာဗ္ဗန္တန္တယံပန။
ကိုကား။ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန။ဖြင့်။ဝုတ္တံ။၏။

(၁၇၆-၁၂၅) အတ္တဘာဝေါစ။ အပြုစော အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ဣတ္ထိဝါစကတ္တာစ။ ဣတ္ထိလိင်ကို ဟောသောကြောင့် လည်း
ကောင်း။ဥဝဏ္ဏတ္တာစ။ဥဝဏ်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပဿညံ။

လည်း။ ပုဗ္ဗသုတ္တတော။ ရှေးဖြစ်သောမနောဂဏာဒိတော သိဉ်နာနမိအာ သုတ်မှ၊ အနုဝတ္တမာနံ။ သော။ အာဒိဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ သန္ဓာယ။ ဤ။ အာဒိဂ္ဂဟဏံ ကိမတ္တန္တိ။ ဤ။ ဝုတ္တံ။ ဤ။ ဣတိပရိဟာရော။

(၁၈၄-၁၃၃) ဧတ္တစ၊ ဤသသရေဝါဂမော သုတ်နှိုက်လည်း။ သရေတိ။ ဤ။ အနိယမေတွာ။ ဤ။ ကိဉ္စာပိဝုတ္တံ။ ရှင့်။ တဘာပိ။ သော်လည်း။ ပိဘတ္တာဒေသသင်္ခါတံ။ သော။ သရမေဝ။ ကိသာလျှင်။ ဣဟ။ နှိုက်။ သရေတိ။ ဤ။ ဂဟိတံ။ ဤ။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဟိသစ္စံ။ ဤ။ မနောဂဏာဒိ တော။ မနောဂဏအစရှိသည်မှ၊ အညော။ တပါးဖြစ်သော။ သရော။ ကိ။ နဥပလဘတိ။ မရ။ တေန။ ကြောင့်။ ပိဘတ္တာဒေသသရေတိ။ ဤ။ အာဟ။ ဤ။

(၁၈၆-၁၃၅) အာဒိသဒ္ဓဿ။ ဤ။ ပကာရတ္ထဝါစကတ္တာ။ အတူ ဟူသောအနက်ကို ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣမေသဉ္စ။ ဤ။ အန္တော၊ ဒန္တောစသောဥဒါဟရုဏ်တို့၏လည်း။ အတပ္ပကာ ရတ္တာ။ ထိုဂန္ထမဟံ အစရှိသောသဒ္ဓါတို့နှင့်မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣမိနာ။ ဖြင့်။

(၁၈၇-၁၃၆) ဝုတ္တံဆိုပြီးသောသိဝိဘတ်ကို။ ထပေတွာ။ ဤ။

(၁၉၆-၁၄၅) ဝါဂ္ဂဟဏော။ အာရောဟိမ္ဘိပါသုတ်နှိုက် ဝါသဒ္ဓါ သည်။ သတိပ။ လျက်လည်း။ ဣစ။ ဤသုနမံသုဝါ သုတ်နှိုက်။ ဝါဂ္ဂဟဏ ကရဏံ။ သည်။ ဥဘယေသံပိ။ နှစ်ပါး ကုန်သော နိမိတ်ကာရိယ တို့၏ လည်း။ ဟေဋ္ဌာ။ နှိုက်။ ဝုတ္တနယေန။ ဖြင့်။ ဥတ္တရတြိ။ သို့။ နာနုဝတ္တနတ္ထ ပိညာပနတ္ထံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဤ။ ဘိန္ဒုယောဂကရဏံ။ အသီးခွဲ၍နှစ်သုတ်ပြု ခြင်းသည်။ ဗျာချာနဂါရဝပရိဟာရဏတ္ထံ။ ရွတ်အပ်သောသုတ်၏လေးသည် ၏အဖြစ်ကိုပယ်ရခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဤ။

(၂၀၁-၁၅၀) ဣဒံပန။ ဤဝါနံမြီသုတ်သည်ကား။ အနန္တရသုတ္တေန။ အညေသွာရတ္တံ။ ဖြင့်။ နိစ္စသမ္ပတ္တံ။ အမြဲစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သောအရာ ကို။ ဝိကပ္ပေတိ။ အထူးကြံ၏။ (ဣဒံပန။ လ။ ဝိကပ္ပေတိဟူသော ပါဠိဖြင့် နံဝိဘတ်ကိုထား၍ နံဝိဘတ်မှ တပါးကုန်သော ဝိဘတ်တို့ နှောင်းသော ကြောင့်အညေသွာရတ္တံသုတ်ဖြင့် အာရအပြုမြီ၏။ နံဝိဘတ်ကြောင့်ကား မြီသည်မဟုတ်။ ဤအနက်ကို သိမိန့်သောဌာ ဤသုတ်ကို စီရင်တော်မူ၏ ဟူသောအနက်ကိုပြု၏။

(၂၀၂-၁၅၁) သတ္တုနတ္ထု။ ။ဝါဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ အညေသံ။ သတ္တုသဒ္ဓါမှ တပါးကုန်သော ပိတု၊ မာတု အစရှိသော သဒ္ဓါတို့ကို။ သင်္ဃနတ္ထံ။ ဌာ။ ဝုတ္တံ။ ဧ။ သတ္တာဒိဂ္ဂဟဏာမေဝ။ သတ္တု အစရှိသော သဒ္ဓါသည်လျှင်။ ဣဟ။ သို့။ အနုဝတ္တတေနနု။ လော။ အထ။ လျက်။ ကိ မတ္တံ။ ဌာ။ သတ္တုဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ နည်း။ အညေသံ။ သတ္တုသဒ္ဓါမှ တပါးကုန်သော ပိတု အစရှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့ကို။ သင်္ဃဟဏတ္ထဉ္စာပိ။ ဌာ လည်း။ စဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ နနု။ ပြုအပ်ပြီ မဟုတ်လော။ ဣတိစောဒနာ။ ပိညာပနတ္ထံ။ ဌာ။ သတ္တုဂ္ဂဟဏံ။ ကိ။ ကတံ။ ဧ။ ဣတိပရိဟာရော။ သတ္တုပိတာဒိဂ္ဂဟဏေ။ သည်။ သတိပိ။ ရှိလျက်လည်း။ သတ္တုသဒ္ဓါမေဝ။ ကိုသာလျှင်။ သရူပေန။ ဖြင့်။ ဂဟေတွာ။ ယူပြီး၍။ ဣတရေသံ။ ပိတု၊ မာတု၊ အစရှိသော သဒ္ဓါတို့ကို။ ဣတရဝသေန။ စသဒ္ဓါ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဂဟဏံ။ ယူခြင်းသည်။ (ဒိပေတိ၌စပ်)။ အာရာဒေသဝိနိမုတ္တော။ အာရ အပြုမှလွတ်သော။ သတ္တုသဒ္ဓါ။ သည်။ ယဒိသိယာ။ အံ။ တထာသတိ။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ နံမိ၊ နံဖြစ်သော။ ဝိဘတ္တိမိ၊ ကြောင့်။ တဒန္တဿ။ ထိုသတ္တုသဒ္ဓါ၏အစိတ်ဖြစ်သောဥသရ၏။ အတ္တံ။ အအဖြစ်သည်။ ဟော တေဝ။ ဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ ဣတရေသံပန။ သတ္တုသဒ္ဓါမှ တပါးသော ပိတုအစရှိသောသဒ္ဓါတို့၏ကား။ အတ္တဝိနိမုတ္တောပိ။ အအပြုမှလွတ်သည် လည်းဖြစ်သော။ ပယောဂေါ။ သည်။ သိယာ။ ဧ။ ဣတိအာမိအတ္တံ။ ကိ။ ဒိပေတိ။ ဧ။ အညထာ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးသောအပြားဖြင့်။ အတ္ထေ။ ကိ။ ဂယ မာနေ။ သော်။ သဗ္ဗေသံ။ အလုံးစုံသောသတ္တု။ ပိတုအစရှိကုန်သောသဒ္ဓါ တို့၏။ သမာနရူပဗ္ဗသင်္ဂေ။ တူသောရုပ်ရှိ၏ ဟူသော လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သိယာ။ ဧ။ ဟိသစ္စံ။ ဧ။ ယေနကေနပိအာကာရေန။ ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနေ။ သော်။ အဓိပ္ပါယပိညာပနံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဧ။ သော။ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်။ အာစရိ ယာနံ။ တို့၏။ ပကတိ။ တည်း။

(၂၀၅-၁၅၄) ဧတ္ထစ။ ဤတတောယော နမောတု ဟူသောသုတ် နှိုက်လည်း။ တတောတိ။ ဤ။ အနိယမ ဝသေန။ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ။ ၅၄။ တထာပိ။ သော်လည်း။ အာရဂ္ဂဟဏာနေဝ။ နှင့်သာလျှင်။ သမ္မန္ဓော။ တသဒ္ဓါကိုစပ်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဧ။ ဟိသစ္စံ။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့စပ်သည် ရှိသော်လျှင်။ ပယောဂသိတ္တနုတောစ။ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပယောဂ

သိဒ္ဓိယာ။ဌာ။ သုတ္တောပဒေသတောစ။ သုတ်ကို ရွတ်အပ်သောကြောင့်
လည်းကောင်းတည်း။

(၂၀၉-၁၅၈) ပရေသော။သိမ္မိ။ကြောင့်။အာရာဒေသဿ။အာရ
အပြု၏။အာဘဝါ။မရှိသေကြောင့်။ အသိမ္မိတိဝစနံ။ကို။ နဝတ္တဗ္ဗမေဝ။
မဆိုဘဲ ပြီးကောင်းလျက်လည်း။ ဝစနံ။ အသိမ္မိသဒ္ဓါကို ဆိုခြင်းသည်။
အတ္တန္တရိညာပနတ္တံ။သည်။ဟောတိ။၏။

မုခမတ္တဒိပနိယံ။နို့က်။ နာမကပ္ပေ။၌။ တတိယောပရိစ္ဆေဒေါ။သည်။
သမတ္တော။ပြီးပြီ။

(၂၀၄-၁၆၃) အမှတုမှန္တုရာဇ။လ။သွာနာဝါတိသုတ္တေန။ဖြင့်။
အတ္တသဒ္ဓတော။မှ။ သွာဝစနဿ။၏။ နာဒေသော။ ကို။ ဥပလက္ခတေဝ
နန။ရအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ အထ။ ထိုသို့ရအပ်လျက်။ ကိမတ္ထံ။
ဌာ။ ဣဒံ။ဤသွာနာဟူသောသုတ်ကို။ အဓိတံ။ ရွတ်အပ်သနည်း။ ဣတိ
စောဒနာ။ တည်း။ ဣမသ္မိံ။ ဤသုတ်ကို။ အဝုတ္တရိ။ မဆိုဘဲလည်း။
သိဇ္ဇေ။အမှတုမှန္တုရာဇ။လ။ သွာနာဝဟူသောသုတ်ဖြင့် သွာဝိဘတ်ကို
နာအပြုပြီးလျက်။ အာရဒ္ဓဿ။ ဤသုတ်ကို အားထုတ်၍ ရွတ်ခြင်း၏။
အတ္တန္တရိညာပနတော။ အနက်အထူးကို သိစေတတ်သောကြောင့်။
ဣဒံ။ဤသွာနာသုတ်ကို။ အဓိတံ။၏။ ဣတိပရိဟာရော။ တည်း။ တေန။
ကြောင့်။ ပုနတတောဂဟဏေန။လ။ အတြိဇောတိ။၍။ အာဟာ။၏။ဘိန္န
ယောဂကရဏေန။ အမှတုမှန္တုရာဇ။လ။ သွာနာဝသုတ်မှ အသီးသွာ
နာသုတ်ကို ပြုသဖြင့်။ ဣတိဘာဇီဝါ။ ဤသို့တအက္ခရာကို ရပြုရခြင်း
တည်းဟူသော အကျိုးအထူးဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။၏။ ဥဒါဟရဏံ။
ကို။ ဟေဌာ။ အောက် သဒ္ဓိကျမ်း ဒေါဓဿစ သုတ် အတွင်းရှိ။
ဝတ္ထံ။ပြီး။

(၂၂၀-၁၇၀) ဣဟစ။ ဤသဗ္ဗာသမာ။ပ။ ဒီဟိစ သုတ်၌လည်း။
ဥပစ္စ။ဓာတ်နံနှစ်ပါးကိုကပ်၍။ အတ္ထံ။အ နက်အထူးကို။ သဇ္ဇန္တိ။ စီရင်
တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ ပါဒယော။ဟူကို။ ဥပသဂ္ဂါတိ။၍။
ဝုတ္တာ။ကုန်၏။ ပဒါနံ။တို့၏။ အာဒိမဇ္ဈာဝဿာနေသု။တို့ရှိ။ နိပတန္တိ။
ကျတတ်ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ကြောင့်။ ယထာဒယော။တို့ကို။

နိပါတာတိ။ ခုတ္တိ။ ကုန်၏။ ပပရာတိအာဒိနာ။ သော။ နယေန။ ဖြင့်။ ဥပသက္ကေတိ။ ဒိသေတော။ ခုတ္တိ။ တေယဝ။ ထိဒပသာရပုဒ်တို့ကိုပင်။ နာမပဒေဟိ။ တို့နှင့်။ ယောဇေတော။ ယှဉ်၍။ ဒိသေန္တော။ ခုတ္တိ။ ပကာရောတိအာဒိ။ ကို။ အာဟ။ ၏။

(၂၂၃-၁၇၂) ဣစေ။ ဤအံယမီတော ပသညာတော ဌိလည်း။ ဤတောတိပဒေန။ ဖြင့်။ ပဋိလန္တပသညမ္ပိ။ ရအပ်သော ပအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဣကာရဝဏ္ဏံ။ ဣအက္ခရာ ဥဝဏ်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ။ ၏။ ပသညာတောတိပဒေန။ ဖြင့်။ ပဋိလန္တဗျသညံ။ သော။ ဤကာရံ။ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ။ ၏။

(၂၂၃-၁၇၆) ကိဿကဝေစ။ ။ စက္ကဟဏေန။ ဤသုတ်နှိုက်စသဒ္ဓါဖြင့်။ ကုအာဒေသေန။ ကုအပြုသည်။ (ထည့်)။ ဘဝိတဗ္ဗမေဝနန္တု။ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ အညေန။ တပါးသော ကြီးတာထေသုစ သုတ်ဖြင့်။ ကုအာဒေသံ။ ကို။ ကတံ။ နည်း။ (ထည့်၍ပေး)။ ဣတိစောဒနာ။ နဘဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နဘဝိတဗ္ဗံ။ နည်း။ ကိဿကသဗ္ဗတ္ထာဘိ။ ခုတ္တိဗ္ဗေ။ လျက်။ ဝေတိ။ ခုတ္တိ။ နိယမကရဏံ။ မှတ်၍ပြုခြင်းသည်။ ယတ္ထ။ အကြင်ဝပစ္စည်းမှ တပါးသော ပစ္စည်းကြောင့်။ ဣမိနာ။ ဤကိဿကဝေစသုတ်ဖြင့်။ ကာဒေသံ။ ကို။ အနဓိပ္ပေတံ။ မလိုအပ်။ တတ္ထ။ ထိုဝပစ္စည်းမှ တပါးသော ပစ္စည်းကြောင့်။ ဣမိနာ။ ဖြင့်။ ကာဒေသော။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ကိဿကဝေတိ။ ကိဿကဝေဤမျှကို။ အဝတွဒါ။ ခုတ္တိ။ စက္ကဟဏကရဏံ။ သည်။ ယတ္ထ။ အကြင်ထံ အစရှိသော ပစ္စည်းကြောင့်။ ကာဒေသံ။ ကို။ အနဓိပ္ပေတံ။ ၏။ တတ္ထ။ ထိုထံ အစရှိသော ပစ္စည်းဝိဘတ်နှောင်းသောကြောင့်။ ဣမိနာ။ ဖြင့်။ ကာဒေသော။ သည်။ ဘဝဇျေဝဘာတိဝေ။ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဤသို့သိစေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ စက္ကဟဏေန။ ဖြင့်။ ကုအာဒေသေန။ သည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ။ ရာ။ (သမ္ပနိ)။

(၂၂၆-၁၇၈) သေသေသုစ။ ။ သေသေသုစာတိ။ ဟူသည်။ သုတ္တံ။ တည်း။ ကိမတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကို။ ဥစ္စတေ။ နည်း။ သေသေသု။ ဝပစ္စည်းမှ ကြွင်းကုန်သော။ ဝိဘတ္တိပစ္စယေသု။ တို့ကြောင့်။ ကိမိစ္စေတဿ။ ကိ။ ဟူသောသဒ္ဓါ၏။ ကာဒေသော။ ကအပြုသည်။ ဟောတိ။ ၏။

ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကိ။ ဥစ္စတေ။ ဇာ။ ဣဒံ။ ဤသုတ်သည်။ ဗွိပဒံ။ နှစ်ပုဒ်
 ရှိ၏။ မဏ္ဍု။ ကဂတျာ။ မဏ္ဍု။ ကဂတိကနည်းဖြင့်။ ကဂ္ဂဟဏံ။ ကသဒ္ဓါ
 သည်။ ဣဟ။ ဤသေသေသုစ သုတ်သို့။ အနုဝတ္တတေ။ ဇာ။ ယထာဓိက
 တကိံ ဂဟဏဉ္စ။ အစဉ်အတိုင်းလိုက်ရာသော ကိံသဒ္ဓါသည်လည်း။ အ
 နုဝတ္တတေ။ ဇာ။ ဝဂ္ဂဟဏဉ္စ။ စသဒ္ဓါသည်ကား။ ကဂ္ဂဟဏာနုကဗုဒ္ဓံ။
 ကသဒ္ဓါကိုငင်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုသို့စသဒ္ဓါဖြင့် ငင်ရာ၌။ ပယော
 ဇနံ။ ကိ။ ဟေဋ္ဌာ။ နှိုက်။ ဝတ္တမေဇ။ လျှင်တည်း။ ကိဿကဝေဇေတိ ဣ
 မဿ။ ဤသုတ်၏။ အနန္တရံ။ နှိုက်။ ဣမသ္မိံ။ ဤသေသေသုစသုတ်ကို။
 ဝတ္တဗ္ဗေ။ ဆိုအပ်လျက်။ သိဟောစရဏမဏ္ဍု။ ကဂတိယောဝိ။ သိဟ
 ဂတိက။ မဏ္ဍု။ ကဂတိက ဖြစ်ကုန်သော။ အဓိကာရာ။ လိုက်ခြင်းတို့
 သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ဤသေသေသုစ
 သုတ်ကို။ အနန္တရံ။ ကုဟိံ ဟံသုစသုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက်။ ဝတ္တံ။ ဇာ။ ဟိ
 သစ္စံ။ ဇာ။ ယထာယထာ။ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝတ္တ
 မာနေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဂန္တိ ဂရုကတာယ။ ကျမ်းလေးသောအဖြစ်နှင့်။
 ဝိနာဝ။ ကင်း၍လျှင်။ အဓိပ္ပါယ်ဝိညာပနံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဇာ။ တထာ
 တထာ။ ဖြင့်။ ဝတ္ထာ။ ၍။ အဓိပ္ပါယ်ဝိညာပနံ။ သည်။ ဟောတိ။ ဇာ။ သော။
 ဤသည်ကား။ အာစရိယာနံ။ တို့၏။ ပကတိ။ တည်း။ ကန္တိပဒံ။ ကိ။ အံ
 ဝစနဝသေန။ ဖြင့်။ ဝတ္တံ။ ဇာ။ တထာ။ တူ။ ကထန္တိပဒံ။ ကိ။ အံဝစနဝသေန။
 ဖြင့်။ ဝတ္တံ။ ဇာ။ (ကံပကာရံကထံနှိုက်ကံလည်း နုတိယန္တံ။ ကထံလည်း
 နုတိယန္တံဟူလိုသည်)။ ဣဟစ။ ဤဧကောပကာရောကထံ။ ကံပကာရံက
 ထံပုဒ်တို့တွင်လည်း။ ကောပကာရေ ကံပကာရန္တိ ဣမာနိ။ ပုကာရံဟူ
 သောဤပုဒ်တို့ကို။ ဣတရေသံ။ ထံပစ္စည်းအဆုံးရှိကုန်သော ကထံကထံ
 ဟူသော နှစ်ခုသော ဥဒါဟရုဏ်တို့၏။ အတ္ထဝါကျဝသေနစ။ အတ္ထ
 ဝါကျ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒါဟရဏေဝသေနစ။ အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ သို့။ ဗွိဓာ။ ဖြင့်။ ဂဟိတာနိ။ ကုန်၏။ ဟိ
 ဝိတ္ထာရေမိ။ အံ။ ကေဝလံအတ္ထဝါကျာနိ။ ဥဒါဟရုဏ်နှင့်မရော သက်
 သက်သော အတ္ထဝါကျတို့သည်သာလျှင်။ ယဒိဘဝေယျံ။ ကုန်အံ။
 ဧဝံသတိ။ သော်။ ဝတ္တိယံ။ နှိုက်။ သေသေသုဝိတုတ္တံ ပစ္စယေသုတိ။ ၍။
 ဝတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ သရူပေန။ ဝိဘတ္တိဟူသောသရုပ်ဖြင့်။ ဝတ္ထာ။ ဆိုပြီး
 ၍။ ပယောဂါဝစနေ။ ပြယုဂ်ကိုမဆိုသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဦးနုတာပ

သင်္ဂေ။ ပြယုဂ်တို့၏ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏ဟု ယုံမှား
 ခြင်းသည်။ သိယာ။၏။ ပန။ဇိသို့မဟုတ်။ ကေဝလံ ဥဒါဟရဏာနိ။
 အတ္တဝါကျနှင့်မရော သက်သက်သော ဥဒါဟရဏ်တို့ သည်သာလျှင်။
 ယဒိဘဝေယျံ။ကုန်အံ့၊ ဇံသတိ။ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗွိက္ခတ္တံ။နှစ်ကြိမ်။
 ကထံကထန္တိဝတ္တဗ္ဗဘာဝပ္ပသင်္ဂေ။ ဆိုအပ်သောအဖြစ်၏ လျဉ်းပါး
 ခြင်းသည်။သိယာ။၏။ဣတိ။သို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ (ဤတွင်ကထံ၌ ထံပစ္စည်း
 သည်ပကာရအနက်၌ဖြစ်၏ဟုပြခြင်းငှာ ယူအပ်သောဝါကျဖြစ်ရကား။
 အတ္တဝါကျဖြစ်၏။ ကောပကာရော။ ကံပကာရံသဒ္ဓါတို့သည်။ ဧကဝစ်
 သိဝိဘတ်အံဝိဘတ်နှောင်းသောကြောင့်။ ဤသုတ်ဖြင့် ကိံသဒ္ဓါကို က
 ပြု၍ပြီး၏ဟု ပြခြင်းငှာယူအပ်သော ဥဒါဟရဏ်ဖြစ်ရကား။ ဥဒါဟရ
 ဏဖြစ်၏ဟူလေ။ ထိုသို့နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ယူအပ်သည်ကို ပြခြင်း
 ငှာ ယဒိဟိစသည်ကိုမိန့်။ကား။ ကထံ။နို့က်။ ထံပစ္စည်းပကာရအနက်၌
 ဖြစ်၏ဟုပြခြင်းငှာသာ ကောပကာရောကံပကာရံဟုဆိုသော်။ သေသေ
 သုဝိဘတ္တိပစ္စယေသုဆိုသောကြောင့်။ ၎င်းပုဒ်တို့တွင် ဝိဘတ္တိဟု သရုပ်
 အားဖြင့်ဆိုပြီး၍။ ထိုဝိဘတ်ကြောင့် စီရင်သော ပြယုဂ်ကိုမဆိုဖြစ်၍။
 ထိုသုတ်၏ဥဒါဟရဏ်ပြယုဂ်သည် ယုတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏
 လျဉ်းပါး၏။ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝါကျနှင့်မရော ဥဒါဟရဏ် သက်သက်
 ကိုသာပြခြင်းငှာကထံကထံဟုဆိုသော်။ ကောပကာရောဟူသည် တခု
 သော ဥဒါဟရဏ်။ ကံပကာရံသည် တခုသောဥဒါဟရဏ်။ ကထံသည်
 တခုသောဥဒါဟရဏ် ဤမျှကိုသာဆိုရာ၏။ ဒုတိယကထံသဒ္ဓါကို အ
 နက်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပထမာဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း ရှေးဖြစ်သော ကထံ သဒ္ဓါနှင့် အထူးမရှိပြီ ဖြစ်သော
 ကြောင့် မဆိုအပ်ရကား။ ဗွိက္ခတ္တံ။လ။ ပသင်္ဂေ။သိယာ ဆိုသည်ဟူ
 လေ)။ တတ္ထ။ ထိုအတ္တဝါကျ ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော
 အပြားတို့တွင်။ ဧကေန။ တခုခုသာဖြစ်သော။ ပကာရေနော။ အပြား
 အားဖြင့်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံနန္တူ။လော။ ဥဘယထာ။ နှစ်ပါးသောအပြား
 ဖြင့်။ နဘဝိတဗ္ဗံနန္တူ။ မဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။
 စောဒနာ။တည်း။ ဧကေန။တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥဒကဗ္ဗံဇေန။ရေအိုး
 ဖြင့်။ အမ္ဘသေစနဂရုပိဏနာနိ။ သရက်ပင်ကို ရေလောင်းခြင်းဆရာကို
 ရေလောင်းခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိယထာ။ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ။

ထိုအတူ။ ဧကမေဝ ဝါကျ။ တရုတည်းသော ဝါကျသည် ပင်လျှင်။
ဥာယထာ။ အတ္တဝါကျ ဥဒါဟရဏ ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါး ကုန်သော
အပြားတို့ဖြင့်။ ဘဝတိ။ ဧ။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။
ဧဝံ။ ဤသို့ပရိဟာရ်ဆရာဆိုတိုင်း။ တဝတု။ စေ။ ဧဝံသတိ။ သော်။ ကိဿ
ကဝေ ဝေတိ ဧတ္ထ။ သုတ်နှိုက်။ စဂ္ဂဟဏေ နေဝ။ ဖြင့် သာလျှင်။
သိန္ဓနတော။ ကအပ္ပိဇ္ဈိ ပြီးသောကြောင့်။ ဣဒမေဝ။ ဤသေသေသုစ
ဟူသော သုတ်ကိုပင်။ အနုဇ္ဈနိယံ။ မရုတ်အပ်သည်။ ဘဝေယျနနူ။
လော။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ စောဒနာ။ တည်း။ သိန္ဓတိ။ ပြီးကောင်း၏။ တထာ
ဝိ။ ထိုသို့စသဒ္ဓါဖြင့်ပြီးကောင်းသော်လည်း။ ဣဒံ။ ဤသေသေသုစသုတ်
ကို။ နိယမကရဏတ္ထံ။ အမှတ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ အဓိတံ။ ရှုတ်၏။ ဣတိ
အယံ။ လျှင်။ ပရိဟာရော။ ဟိသစ္စံ။ ၏။ သိန္ဓေ။ စသဒ္ဓါဖြင့်ကောက်ကထံက
ထံဟူသောဥဒါဟရဏ်ပြီးကောင်းသည်။ သတိ။ ရှိလျက်။ အာရက္ခော။
သေသေသုစသုတ်ကို အားထုတ်ခြင်းသည်။ နိယမာယဝါ။ မြဲခြင်းငှာ
လည်းကောင်း။ အတ္တန္တရိညာပနာယဝါ။ ဌာလည်းကောင်း။ ဟောတိ။
၏။ အယံပန။ ဣတ္ထံ သည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤအကျိုးနှစ်ပါးတို့တွင်။ နိယမော။
မှတ်ခြင်းတည်း။ သေသဝိဘတ္တိပစ္စယေသု။ တို့သည်။ ပရဘူတေသွေဝ။
နှောင်းကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ ဝါ။ ပရဘူတေသု။ နောက်ဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သော။ သေသဝိဘတ္တိပစ္စယေသုဧဝ။ တို့ကြောင့်လျှင်။ ကိံသဒ္ဓဿ။
၏။ ကာဒေသော။ သည်။ သစေဟောတိ။ အံ။ တဗ္ဗိရဟိတေသု။ ထိုဝိ
ဘတ်ပစ္စည်းဘို့မှ ကင်းကုန်သောပြုလျက်တို့နှိုက်။ ကိံသဒ္ဓဿ။ ၏။ ကာ
ဒေသော။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိအယံ။ လျှင်။ နိယမော။ တည်း။
တေန။ ထိုကြောင့်။ ကိံသဒ္ဓဿ။ ၏။ ကိမေဝိဒံ မုတ္တ ကိမိနုပုတ္တံ။
ကိန္တေဝက္ကလိ။ ကိန္တေဇဇာဟိတိအာဒိသု။ တို့နှိုက်။ ကိံသဒ္ဓတော။ နောင်
မှ။ သိဝိဘတ္တိ။ ကို။ ကတွာ။ ၍။ သေသတောလောပံ ဂသိပိတိသုတ္တေန။
ဖြင့်။ သိမိ။ ကို။ လုတ္တေ။ ချေပြီးသော်။ ပရေသံ။ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။
ဝိဘတ္တိပစ္စယာနံ။ တို့၏။ အဘာဝါ။ ကြောင့်။ ဣမိနာ။ ဤသေသေသုစ
သုတ်ဖြင့်။ ကာဒေသော။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။
နိယမာဘာဝါ။ သေသေသုစသုတ်နှိုက် ဝိဘတ်ပစ္စည်းကို မှတ်ခြင်း၏
မရှိသောကြောင့်။ သေသဂ္ဂဟဏေနေဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ ဣဓာဝိ။ ဤပုဒ်
ဗျည်းနှောင်းသော ကိမေဝိဒံ အစရှိသော ပြုလျက် တို့နှိုက်လည်း။ ကိံ

သဒ္ဓဿ။၏။ ကာဒေသေန။သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံနန။ လော။ဇ္ဇုတိအယံ။လျှင်။
 စောဒနာ။တည်း။သေသသဒ္ဓဿ။၏။ သာပေက္ခတ္တာ။ ဝပစ္စည်းကိုဝံ့ခြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိယမော။မှတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထေဝ အတ္ထိဝေ။
 ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဟိဝိတ္တာရော။ ကို။ မယာ။ သည်။ ဝုစ္စတေ။
 ဆိုဦးအံ့။ ယံကိဗ္ဗိ။ အလုံးစုံသော။ ဒဗ္ဗဇာတိကံ။ ရွှေငွေစသောရတနာ
 ပေါင်းကို။ သမောဓာနေတွာ။ ပေါင်းပြီး၍။ တတော။ထိုရွှေငွေ အစရှိ
 သောရတနာ အပေါင်းမှ။ ဝိသုံ။ အသီး။ ဧကံ။ တခုခုသောဝတ္ထုကို။
 ဂဟေတွာ။၍။သေသံ။ကြွင်းသောရတနာကို။ထပေဟိ။ထားလော့။ဇ္ဇုတိ။
 သို့။ဝုတ္တေ။သော်။ ယတော။ အကြင်ဝတ္ထုမှ။ ယံ။ အကြင်ဝတ္ထုကို။ဂဟိ
 တံ။၏။ တတော။ ထိုယူအပ်သောဝတ္ထုမှ။ တမေဝအဝသိဗ္ဗံ။ ထိုယူ
 ကြွင်းဝတ္ထုသည်သာလျှင်။ သေသံနာမ။ သေသမည်၏။သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံ
 သောရတနာအပေါင်းသည်။ နသေသံ ယထာ။ သေသမမည်သကဲ့သို့။
 တထာ။ထိုအတူ။ဇ္ဇုဓာပိ။ဤသေသေသုစသုတ် နှိုက်လည်း။ ကိံသဒ္ဓဿ။
 ၏။ ပါဒိပဒိကတ္တာ။ ပါဒိပဒိကပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်။ တတော။ ထိုကိံ
 သဒ္ဓါမှ။ပရံ။နောက်နှိုက်။ ဘဝိတဗ္ဗာ။ သက်အပ်ကုန်သော။ ယေဝိဘတ္တိ
 ပစ္စယာ။တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေဝိဘတ္တိပစ္စယေ။ တို့ကို။
 သမောဓာနေတွာ။၍။ တတော။ ထိုဝိဘတ်ပစ္စည်း အပေါင်းမှ။ ဝပစ္စ
 ယဿ။ကို။ ဝိသုံ။အသီး။ ဂဟိတတ္တာ။ ကြောင့်။ တဒဝသိဗ္ဗာ။ထိုဝ
 ပစ္စည်းမှကြွင်းကုန်သော။ ဝိဘတ္တိပစ္စယာ။တို့သည်။ သေသာနာမ။ မည်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဇ္ဇုတိအယံ။လျှင်။ ပရိဟာရော။ တည်း။
 ဧဝံ။ ဤသို့ဝပစ္စည်းမှကြွင်းသော ဝိဘတ်ပစ္စည်း တို့သည် သေသမည်
 ကုန်၏ဟု သင်ပရိဟာရဆိုတိုင်း။ဘဇတု။ဖြစ်စေ။ဧဝံသတိ။ သော်။ ကိံ
 သဒ္ဓတော။မှ။ ပရံ။နှိုက်။ ဘဝိတဗ္ဗာနံ။သက်အပ်ကုန်သော။ ဝိဘတ္တိပစ္စ
 ယာနံ။တို့တွင်။ ဝပစ္စယံ။ကို။ပစ္စယံကတွာ။ပစ္စည်းပြု၍။ ကိဿကဝေ
 စေတိသုတ္တံ။ကို။ ဝိသုံ။အသီး။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ကသ္မာ။ ကြောင့်။
 နဝတ္ထဗ္ဗံ။မဆိုရာသနည်း။တဿပိ။ ထိုဝ၏လည်း။ ပစ္စယတ္တာစ။ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဇ္ဇုမိနာစ။ ဤသေသေသု စ သုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သိဇ္ဈန
 တောစ။ပြီးရာသောကြောင့်လည်းကောင်း။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ရာ။ ဇ္ဇုတိအယံစော
 ဒနာ။ ဘဝတာ။ သင်စောဒကုသည်။ အာဒိတော။မှ။ ပဠာယ။၍။ ဘာ
 သိတော။ ဆိုအပ်သော။ အယံကထာမဂ္ဂေါ။ဤစောဒနာသောစကားအ

စဉ်သည်။ ဝိသမော၊ အလွန်လျှင်လျှင်၍၎င်း၏။ ဝါ၊ အလွန်လျှင်နှောင့်ရှက်
 ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့လျှင်၍၎င်း၏။ နှောင့်ရှက်သော စကား အစဉ်ရှိသော်လည်း။
 ဘဝတော။ သင်စောဒက၏။ သုညမေဝ။ ဆိတ်ရာ ဆိတ်ကြောင်းကို
 သာလျှင်၊ အဝလမြဲတွာ။ အကြောင်းပြု၍။ ဝါ၊ အစွဲအလမ်းပြု၍။ ပရိဟာ
 ရံ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့စောဒနာအရာရှိက်။ ဝက္ခာမ၊ ငါတို့ဆိုကုန်အံ့။ တံ၊ ထို
 ကိဿကဝေဓသုတ်ကို။ ဝိသံ၊ အသီး။ အဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်သည်။ ယဒိပန
 ဘဝေယျ။ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊
 သေသသဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာပေက္ခတ္တာစ၊ ဝပစ္စည်းကို ငဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အညဿ။ သေသသဒ္ဓါသည် ငဲ့အပ်သော
 ဝပစ္စည်းမှ တပါးသော။ အပေက္ခိ တဗ္ဗဿ။ ငဲ့အပ်သော ပုဒ်ပစ္စည်း
 ၏။ အဘာဝါစ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤသေသသုစ သုတ်
 ကို။ အနန္တနိယံ၊ ရွတ်အပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ကုဟိံဟံသုစ၊ ဩတော
 ထေသုစာတိသုတ္တနိယံ။ ထေသုစ ဟူသော သုတ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း
 ကို။ ကတွာ၊ ရှေးပြုပြီး၍။ တဒနန္တရံ၊ ထိုနှစ်သုတ်၏အခြားမဲ့ရှိက်။ ဣမသ္မိံ။
 ဤသေသသုစသုတ်ကို။ ဝုတ္တေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ အပေက္ခိတဗ္ဗာ၊ ငဲ့
 အပ်ကုန်သော ဟိံဟံသောငါးပစ္စည်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဣဒံစနံ၊ ကို။ ဘဝန္တော၊ သင်စောဒကဆရာတို့သည်။ ယဒိပိဘဝေယျ၊
 အကယ်၍ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ တဒါ၊ ထိုသို့ ကုဟိံဟံသုစ၊ ဩတောထေ
 သုစ၊ သေသသုစဟု အစဉ်ကိုဆိုသောအခါရှိက်။ သဗ္ဗဿတဿာ
 ကာရောဝါတိဣမဿ။ ကာရောဝါဟူသောဤသုတ်၏။ (အနန္တရတ္တာ
 ရှိက်စပ်)။ ဝါ၊ ဤသုတ်သို့၊ (ဝတ္တတိရှိက်စပ်)။ တောထဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ထ
 ပေတွာ၊ ၍။ သေသဂ္ဂဟဏမေဝ။ သည်သာလျှင်၊ အနန္တရတ္တာ၊ အခြားမ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္တတိ။ လိုက်လေရာ၏။ ဣတိသင်္ကာ၊ သည်။
 သိယာ၊ ၏။ ။တံပိ။ ထိုသဗ္ဗဿ တဿာကာရောဝါ သုတ်ကိုမူ
 လည်း။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဣဒံ၊ ဤသေသသုစ သုတ်ကို။
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝန္တော၊ သင်စောဒကဆရာတို့သည်။ အထာပိ
 ဝဒေယျ၊ အကယ်၍မူလည်းဆိုကုန်ငြားအံ့။ တဒါပိ။ ထိုသို့သဗ္ဗဿ
 တဿာကာရောဝါ၊ သေသသုစဟု အစဉ်ကိုဆိုသော အခါ၌လည်း။
 ဩနိစ္စန္တိဣမဿ၊ သို့။ ကိံဂဟဏံ။ သေသသုစ သုတ်မှ ကိံသဒ္ဓါ
 သည်။ အနုဝတ္တတိ၊ လိုက်ရာ၏။ ဣတိသင်္ကာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဧတ္ထ။

ဤသေသေသုစသုတ်နှိုက်၊ ကိံ ဂဟဏံ။ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ န္ဒိဟိ
 ကာရဏေဟိ။ တို့ဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ရာ၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 န္ဒိဟိ ကာရဏေဟိ။ တို့ဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ရာသနည်း။ ကိဿ
 ကဝေဝေတိ ဣမဿ။ ဤသုတ်ကို။ နဝတ္ထဗ္ဗတာ။ မဆိုအပ်သည်၏ အ
 ဖြစ်ကို။ တုမေဟိ။ သင်စောဒကဆရာ တို့သည်။ ပဋိညာ တတ္တာစ။
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကုဟိံ ဟံသုဝေတိဇ္ဇေ။ သုတ်နှိုက်။ တုမေဟိ။
 တို့သည်။ အဓိပ္ပေတဿာဝိ။ လိုအပ်သောကိံ သဒ္ဓါကိုလည်း။ သဗ္ဗဿေ
 တဿာကာရောဝါတိ ဣမိနာ။ သုတ်ဖြင့်။ ဗျုပ္ပန္နိတ္တာစ။ ပိုင်းခြားအပ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ။ နောက်သုတ်သို့ မလိုက်မိမ့်သောဌာ
 မြစ်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေဟိ န္ဒိဟိ ကာရဏေဟိ။
 တို့ဖြင့်။ ဇ္ဇေ။ ဤသေသေသုစသုတ်နှိုက်၊ ကိံ ဂဟဏံ။ သည်။ နတ္ထိတိ။ ဤ။
 ဝတ္ထု၊ ဌာ။ နသက္ကာ။ မတတ်ရာ။ အဗျုပ္ပန္နိ။ မပိုင်းခြားအပ်သည်။
 ဝါ။ မမြစ်အပ်သည်။ ယဒိပန သိယာ။ အံ။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဣဟ။ ဤ
 သဗ္ဗဿေတဿာကာရောဝါ သုတ်၏ အခြားမဲ့နှိုက် ဆိုအပ်သော ဤ
 သေသေသုစသုတ်သို့။ အနုဝတ္ထိတဿ။ လိုက်သော ကိံ သဒ္ဓါ၏။ ဥတ္တရ
 တြ၊ နောက်ဖြစ်သော တြေန်နိသုတ်သို့။ နာနုဝတ္ထနုကာရဏာ ဘာဝါ။
 မလိုက်ခြင်း၏ အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ဝတ္ထိတဗ္ဗမေဝ။ နောက်
 ဖြစ်သောတြေန်နိသုတ်သို့ လိုက်ရသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ စဂ္ဂဟ
 ဏံ။ သေသေသုစသုတ်နှိုက် စသဒ္ဓါကို။ တဒနုကုဗ္ဗဏတ္ထံ။ ထိုကုဟိံ ဟံ
 သုစသုတ်၌လိုအပ်သော ကိံ သဒ္ဓါကိုငင်ခြင်း အကျိုးဌာ။ အာစရိယေန။
 သည်းကုတံ။ ၏။ တေန။ ထိုစသဒ္ဓါဖြင့်။ အနုကမ္မိတဉ္စ။ ငင်အပ်သော
 ကိံ သဒ္ဓါသည်လည်း။ ဥတ္တရတြ။ နောက်ဖြစ်သော တြေန်နိသုတ်သို့။
 နာနုဝတ္ထတေ။ မလိုက်ရာ၊ ဣတိ ဣဒံစနံ။ ကို။ ဘဝန္တော။ သင်စောဒကတို့
 သည်။ အထာဝိ ဝဒေယျံ။ ဌားအံ။ တံပန။ ထိုအကြောင်းကိုကား။
 တုမေဟိ။ သင်စောဒကတို့သည်။ မဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။ တဒါ။ ထိုသို့
 ဆိုသောအခါနှိုက်။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤကိဿကဝေဝေသုတ်ကို။ ကထံကေန
 ပကာရေန။ ဖြင့်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂိတဗ္ဗံ။ ၏။ ဟိ
 ဝိတ္တာရေမိ။ ဆိုအပ်သောအပြားကိုချဲ့ဦးအံ။ ဣဒံ။ ဤကိဿကဝေဝေ သုတ်
 ကို။ ကိဿကပစ္စယေသုတိ။ ဤ။ ဝတ္ထံ။ ဆိုအပ်သည်။ ယဒိဘဝေယျ။ အံ။
 ဧဝံသတိ။ ရှိသော်။ ဝိဘတ္တိနံ။ တို့၏။ အပစ္စယတ္တာ။ ပစ္စည်းမဟုတ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဘတ္တိပရဿ။ ဝိဘတ်နောက်ဖြစ်သော။ ကိံသဒ္ဓဿ။ ၏။
 ကာဒေသော။ သည်။ နသိယာ။ ရာ။ ဟိယုတ္တံ။ ဝှ။ ဝိဘတ္တိနံ။ တို့၏။ အပစ္စယံ။
 ပစ္စည်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကွမိဓာတုဝိဘတ္တိ။ လ။ လောပါဂမာ
 စေတိတ္ထေ။ နှိုက်။ ဝိသုံ။ ပစ္စယသဒ္ဓါမှအသီး။ ဝိဘတ္တိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကုဗ္ဗ
 တာကုဗ္ဗန္တေန။ ပြုတော်မူသော။ အာစရိယေန။ အရှင်မဟာ ကစ္စည်း
 ဆရာသည်။ ဝုတ္တော။ ၏။ ကိဿကဝိဘတ္တိယန္တိ။ ချ်။ ဝုတ္တံ။ သည်။ ယဒိပန
 ဘဝေယျ။ အံ။ တဒါပန။ ထိုသို့ဆိုသောအခါနှိုက်ကား။ ဝါ။ တဒါပန
 သတိ။ ထိုသို့ဆိုသည် ရှိသော်ကား။ ကေသဉ္စိပစ္စယာနံ။ တို့၏။ အဝိ
 ဘတ္တိကတ္တာ။ ဝိဘတ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စယပရဿ။
 ပစ္စည်းနောက်ဖြစ်သော။ ဝါ။ ပစ္စည်းနှောင်းသော။ ကိံသဒ္ဓဿ။ ၏။ ကာ
 ဒေသော။ သည်။ နဘဝေယျ။ ရာ။ ကိဿကဝိဘတ္တိ ပစ္စယေသုတိ။ ချ်။
 ဝုတ္တံ။ သည်။ ယဒိပနဘဝေယျ။ အံ။ တဒါ။ နှိုက်။ ဝါ။ တဒါသတိ။ သော်။
 အပစ္စယာနံ။ ပစ္စည်းဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းမရှိကုန်သော။ ဝိဘတ္တိနဉ္စ။ သိယော
 အံယောအစရှိကုန်သော ဝိဘတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဝိဘတ္တိကာနံ။
 ဝိဘတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမရှိကုန်သော။ ပစ္စယာနဉ္စ။ တ။ တဗ္ဗ။ ဣ။ အစရှိ
 ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို လည်းကောင်း။ တွာဒဗော ဝိဘတ္တိသညာ
 ယောတိ။ ချ်။ ပဋိလဒ္ဓဝိဘတ္တိသညာနံ။ ရအပ်သော ဝိဘတ္တိသညာရှိကုန်
 သော။ ဝိဘတ္တိပစ္စယာနဉ္စ။ သော။ ဩ။ ထ။ အစရှိကုန်သော ဝိဘတ်ပစ္စည်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပလက္ခနတော။ ရအပ်သောကြောင့်။ အဝိဘတ္တိ
 ပစ္စယဝိဝဇ္ဇနတ္ထံ။ ဝိဘတ်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း မရှိသော တ။ တဗ္ဗ။ ဣ။ စသော
 ပစ္စည်းကိုကြဉ်ခြင်းငှာ။ ဝိဘတ္တိဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ အပစ္စယဝိဝဇ္ဇ
 နတ္ထံ။ ပစ္စည်းဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း မရှိသော သိယော။ အံယောစသောဝိဘတ်
 ကိုကြဉ်ခြင်းငှာ။ ပစ္စယဂ္ဂဟဏံ။ ကို။ ကတံ။ ၏။ တွာဒိ ဝိဘတ္တိပစ္စယ
 သင်္ဂဏှနတ္ထံ။ ထောအစရှိသော ဝိဘတ်ပစ္စည်းတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ။
 ဥဘယဂ္ဂဟဏံ။ ဝိဘတ္တိပစ္စယေသုဟူသော နှစ်ခုသောသဒ္ဓါကို။ ကတံ။
 ၏။ ဣတိသင်္ကာ။ သည်။ သိယာ။ ၏။ ကိဿကဝေဝ။ သောသုစေတိ
 ဣမေဟိန္ဒိဟိသုတ္တေဟိ။ ဤနှစ်သုတ်တို့မှ။ ဒုတိယေန။ တပါးသော ကု
 ဟိံဟံသုစသုတ်နှိုက် လိုအပ်သော နှစ်ခုမြောက်သော။ ကိံဂဟဏေန။
 နှင့်။ သဟ။ တကွ။ ကိဿကဝိဘတ္တိပစ္စယေသုတိ ဣမဿ။ သုတ်၏။
 ဂရုကရတ္တာ။ အလေး ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္ထဂရုတာပ

သင်္ဂေါ၊ ကျင်းလေးသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ရာ၏ ဟူသောလျဉ်းပါး
 ခြင်းသည်လည်း။ သိယာ။ ၏။ တထာသတိ။ ထိုသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။
 ဘောသန္တသမုဗ္ဗိတရောဂေါ။ ဆေးကြောင့် ဖြစ်သော အနာကို။ အတေ
 ကိန္တောဝိယ။ ဆေးကုခက်သကဲ့သို့။ အမောဟဘာဝတ္ထံ။ ပါဠိအဋ္ဌက
 ထာတို့နှိုက်မတွေ့ဝေမိမ့်သောဌာ။ ဝုတ္တေန။ ဆိုအပ်သော။ လက္ခဏေန။
 သုတ်ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နော။ သော။ မောဟဘာဝေါ။ တွေဝေသော အဖြစ်
 ကို။ အတေကိန္တော။ ဉာဏ်တည်းဟူသောဆေးဖြင့် မကုနိုင်ရာသည်။
 သိယာ။ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ အသမ္ပထံ။ မစောဒနာအပ်သည်ဟု ဆို
 အပ်သောခရီးလွှဲကို။ အနာဒိယိတွာ။ မသက်မဝင်မူ၍။ ကိံသဒ္ဓတော။
 မှ။ ပရဘူတေသု။ နောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗဝိဘတ္တိပစ္စယေသု။
 တို့ကြောင့်။ ကိံသဒ္ဓဿ။ ၏။ ကာဒေသာဘာဝဒီပနတ္ထံ။ ကအပြုမဖြစ်
 ဟူသောအနက်ကိုပြခြင်းဌာ။ ကိဿကဝေဓေတိသုတ္တံ။ ကို။ ဝတွာ။ ၍။
 ကဒါဝိ။ ရံခါ။ အညတ္တာပိ။ ဝပစ္စည်းမနှောင်းသော ပြုယုတ်တို့၌လည်း။
 ဟောတိ။ ၏။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ စဂ္ဂဟဏံ။ ကတွာ။ ၍။ တေနေဝ။ ထို
 စသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်။ ကိမေဝိဒန္တိ အာဒိသုပိ။ တို့နှိုက်လည်း။ ကာဒေ
 သော။ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိသင်္ကာ နိဝတ္တနတ္ထံ။ ဌာ။ နိယမကရဏ
 ဝသေန။ အမှတ်ကိုပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဒံ။ ဤသေသေသုစ
 သုတ်ကို။ အာရဒ္ဓံ။ ၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ ။အနက်။ ။(ကောပကာရော
 ကံပကာရံတို့ကို။ အတ္တဝါကျ ဥဒါဟရဏံ ဤနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါး
 ဖြင့်ယူအပ်၏ ဟူသောစကားကိုဆိုရာ၏။ အတ္တဝါကျ၊ ဥဒါဟရဏံ
 နှစ်ပါးဖြင့် ယူအပ်၏ဟူသောစကားသည် အသို့ဖြစ်၍ သင့်ရာအံ့နည်း
 ဟုစောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်။ နန္ဒကေန။ လ။ နောဘယ
 ထာတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အတ္တဝါကျ သည်သာ
 လည်းကောင်း။ ဥဒါဟရဏသည်သာ လည်းကောင်းဖြစ်ရာ၏။ ၎င်းနှစ်
 ပါးဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံလော။ ကောပကာရော ကံပကာရံ ပုဒ်တို့
 ကို။ ကထံကံထံသဒ္ဓါတို့၏။ အတ္တဝါကျ ဥဒါဟရဏအားဖြင့် ယူအပ်
 ၏ဟု ဆိုသောအရာသည် အသို့ဖြစ်၍သင့်အံ့နည်း စောဒနာသည်။ ဖြေ
 လိုရကား။ တထာ။ ဝတိ။ လ။ ဘဝန္တိတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဆရာကို
 သရက်ပင်၏ အနီးနှိုက်နေစေ၍ တလုံးသောရေအိုးဖြင့် ရေချိုးသောအ
 ခ။ ဆရာကိုလည်းရေချိုးစေ၏။ သရက်ပင်ကိုလည်း ရေလောင်း၏ ဟူ

သောနှစ်ကိစ္စပြီးသော အဗ္ဗုဒ္ဓေသနဂရုဇီဏနနည်းဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ
တခုသောဝါကျသည် ဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်ပါးကုန်သော အပြားတို့ဖြင့်
ဖြစ်သည် ဖြစ်တိသော်။ ။ဤသေသေသုစသုတ်ကို အသီးရှုတ်ခြင်း
ကို အလိုမရှိသောစောဒကဆရာသည်။ နန္ဒိဒမေဝါနန္တရိယံ။လ။ သိန္တု
နတောတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကိဿကဝေစ သုတ်နှိုက် စသဒ္ဓါဖြင့်
သာလျှင်။ ဝပစ္စည်းမှ တပါးသော ဝိဘတ်ပစ္စည်း နှောင်းသောကြောင့်။
ကိံသဒ္ဓါကို ကပြရာ၏ ဟူသောအစီအရင်ပြီးပြီးဖြစ်ရကား။ ဤသေသေ
သုစသုတ်ကို မရှုတ်အပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ အဘယ်ကြောင့် ၊ ဤ
သေသေသုစသုတ်ကို ပုနရုတ္တိဖြစ်ကာ ရှုတ်ပြန် သနည်းဟု စောဒနာ
သည်။ ။ဖြေလိုရကား။ သိန္တုတိ။လ။ မဇိတံမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။စော
ဒကဆိုသည် အတိုင်းပြီး၏။ ပြီးသော်လည်း မှတ်ခြင်းကို ပြုအံ့သောငှာ
ဤသေသေသုစသုတ်ကို ရှုတ်အပ်သည် ဖြစ်တိသော်။ ။ရုပ်ပြီးခြင်း
အတူတူသာမဟုတ်တုံလော။ အသို့အကျိုးရှိ၍ နိယမကို ပြုလိုသနည်း
အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ။ သိန္ဓေသတျာရန္တော စသည်ကို မိန့်၏။ ထင်ပြီ။
နိယမ ဖြစ်ဟန်ကို ပြလိုရကား။ အယံ ပနတ္ထန္တိ နိယမော သစေကိံ
သဒ္ဓဿ စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝပစ္စည်းမှ တပါး ဝိဘတ်
ပစ္စည်းတို့ နှောင်းကုန်သော်။ ကိံသဒ္ဓါကို ကပြရာ၏။ ထိုဝိဘတ်ပစ္စည်း
တို့မှ ကင်းကုန်သော ဗျည်းတို့ နှောင်းကုန်သော ကိံသဒ္ဓါကို ကမပြု
ရ။ ဤသို့နိယမဖြစ်၏ဟု သိရာသည်ဖြစ်တိသော်။ ။ထိုနိယမ အကျိုး
ကို ပြလိုရကား။ တေနကိံသဒ္ဓဿ။လ။ ကာဒေသော နဟောတိတိမိန့်။
ထင်ပြီ။ ။ကိမေဝိဒံအစရှိသော ဥဒါဟရုဏ်တို့၌။ ဝိဘတ်ပစ္စည်းမရှိ
သောကြောင့်။ ဤသေသေသုစသုတ်ဖြင့် ကိံသဒ္ဓါကို ကမပြုရဟူသော
အနက်ကိုစွဲ၍ စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည် နန္ဒသေသပ္ပဟ
ဏေနဝိဘေဝိဘာဝိတဗ္ဗံ။ နိယမာဘာဝါတိမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ဝိဘတ်
ပစ္စည်းတို့ကိုမမှတ်မူ၍၊ သာမညကာ သေသေသုစဟု ဆိုသောကြောင့်
သေသသဒ္ဓါဖြင့်ပင်။ ကိမေဝိဒံ အစရှိကုန်သော ဥဒါဟရုဏ်တို့၌
ကိံသဒ္ဓါ၏ ကမပြု ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ဟုံလော။ အကဲ့ကြောင့်
ဝိဘတ်ပစ္စည်း မရှိသောကြောင့်။ ဤသေသေသုစ သုတ်ဖြင့် ကမပြု
မဖြစ်ဟု ဆို ကိံသနည်း စောဒနာသည်။ ။ဖြေလိုရကား။ အဒေဝ
နိယမောသေသသဒ္ဓဿ သပပေဗ္ဗတ္တန္တံ မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သေသ

သဒ္ဓါ၏ဝပစ္စည်းကို ဝဲ့ခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ဝိဘတ်ပစ္စည်းကို မှတ်ခြင်း ရှိသည်ပင် ဖြစ်သိသော်။ ။ထိုစကားကို ဥပမာနှင့်တကွ ထင်စွာပြ လိုရကား။ ယထာဟိစသည်ကိုမိန့်။ ထင်ပြီ။ ။ဝပစ္စည်းမှ ကြွင်းကုန် သော ဝိဘတ်ပစ္စည်းတို့သည် သေသမည်ကုန်၏ ဟူသော စကားကို မနာချီသည်ဖြစ်၍ စောဒနာငြိန်လိုရကား။ ဘဝတွေဝံစသည်ကိုမိန့်။ အ မိပ္ပါယ်ကား။ ကိံသဒ္ဓါနောင်မှ သက်ကုန်သော ဝိဘတ်ပစ္စည်း တို့တွင် ဝပစ္စည်းသည်လည်း ပစ္စည်း၌ဝင်သောကြောင့်၊ ကိဿကဝေစ သုတ် ကို အသီးမဆိုအပ်ပြီ၊ အဘဲ့ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ထိုဝပစ္စည်း၏ လည်း ပစ္စည်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဤသေသေသုစ သုတ် ဖြင့်လည်း ဝိဘတ်ပစ္စည်းနှောင်းသောကြောင့်၊ ကိံသဒ္ဓါကိုကပြုသဖြင့် ပြီးရာသောကြောင့် လည်းကောင်း တည်းဟူ စောဒနာဆင့်သည်။ ။ ဖြေလိုရကား။ ဝိသမောယံကထာမဂ္ဂေါစသည်ကိုမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ထိုကိဿကဝေစသုတ်ကို မဆိုရလျှင် သေသသဒ္ဓါ၏လည်း ဝပစ္စည်း ကို ဝဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သေသသဒ္ဓါသည် ဝဲ့အပ်သော ဝပစ္စည်းမှ တပါးသော ပုဒ်ပစ္စည်းမရှိပြီ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဤသေသေသုစ သုတ်ကို မရွတ်အပ်ရာသည် ဖြစ်သိ သော်။ ။စောဒက၏ အခြင်းအရာကိုပြု၍ များသောအပြားဖြင့် ထို စောဒက အမိပ္ပါယ်ကို ပြ၍ အဖြေကို ပြလိုရကား။ ယဒိဝိဘဝေယျံ စသည်ကိုမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ကုဟိံဟံသုစ။ ဤတောထေသုစသုတ်နှစ် ခုတို့၏အပေါင်းပြုပြီး၍။ ထိုနှစ်သုတ်တို့၏ အခြားမဲ့၌ ဤသေသေသုစ သုတ်ကိုဆိုသော်။ ဝဲ့အပ်ကုန်သော ဟိံ၊ ဟံ၊ ဤ၊ တော၊ ထပစ္စည်းတို့ သည်ရှိကုန်၏ဟု သင်စောဒကဆရာတို့ဆိုကုန်အံ့။ ထိုသို့ဆိုသောအခါ။ ဝါ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗသေတဿာ ကာရောဝါ သုတ်သို့။ တော၊ ထသဒ္ဓါကိုထား၍။ ဝိဘတ်ပစ္စည်း အနက်ရှိသော သေသသဒ္ဓါ သည်၊ သဗ္ဗသေတဿာကာရောဝါသုတ်နှင့် သေသေသုစ အခြားမရှိ ကြသည်ဖြစ်၍ လိုက်ရာ၏ ဟူသော ယုံမှားဖြစ်ရာ၏ဟု ပရိဟာရဆို သည်။ လိုက်လျှင်အနတ္တောအတ္တဥဒါဟရုဏ်နှင့် ဆန့်လေရာ၏ဟူလိုသည်။ ထိုမှတပါး စောဒကအဘော်ကိုပြ၍ ဖြေလိုရကား။ ။အထာပိဝဒေ ယျံစသည်ကိုမိန့်။ အမိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသို့မဟုတ်။ သဗ္ဗသေတဿာ ကာရောဝါသုတ်ကိုရှေးဆိုပြီး၍။ ဤသေသေသုစသုတ်ကို နောက်မှဆို

အပ်၏ဟု သင်စောဒကဆရာတို့ဆိုတုံအံ့။ ထိုသို့ဆိုလျှင်လည်း။ ြော့
 နိစ္စသုတ်သို့ သေသေသုစ သုတ်က ကိံသဒ္ဓါလိုက်ရာ၏ ဟူသောယုံမှား
 ဖြစ်ရာ၏ဟု ပရိဟာရ်အဆို။ ။လိုက်လျှင် အဋ္ဌဟု ဥဒါဟရုဏ်
 နှင့်ဆန့်ရာ၏ဟုလိုသည်။ ။သေသေသုစ သုတ်က ကိံသဒ္ဓါသည်။
 ြော့နိစ္စသုတ်သို့လိုက်ရာ၏ဟု သင်္ကာဖြစ်ရာ၏ဆိုသော်။ သေသေသုစ
 သုတ်နှိုက် လိုက်စရာကိံသဒ္ဓါ မရှိသည်မဟုတ်လော။ အသို့လျှင်သေ
 သေသုစသုတ်မှ ကိံသဒ္ဓါလိုက်ရာ၏ဟု ယုံမှားဖြစ်ရာအံ့နည်း ဟူသော
 စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ နဝသက္ကာ။လ။ ဝတ္ထုဟုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 သေသေသုစသုတ်နှိုက်ကိံသဒ္ဓါမရှိဟု နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ ဖြင့်ဆို
 ခြင်းငှာမတတ်ကောင်း။ ရှိ၏သာဆိုခြင်းငှာတတ်ကောင်းသည် ဖြစ်ဘိ
 သော်။ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးကို ဖြေခြင်းငှာ။ ကိဿကဝေစေတိ ဣမဿ။
 လ။ဗျဝတ္ထိန္ဒတ္တာစသည်ကိုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကိဿကဝေစသုတ်ကို
 မဆိုအပ်။သေသေသုစသုတ်ဖြင့်သာ ပြီးရာ၏ဟု သင်စောဒကဆရာတို့
 သည်ဝန်ခံအပ်သည်တကြောင်း။ ကုဟိဟံသုစသုတ်၌ သင်တို့သည်လို
 အပ်သောကိံသဒ္ဓါကို။ သဗ္ဗဿတဿာ ကာရောဝါ သုတ်ဖြင့် မိုင်း
 ခြားသည်ဖြစ်သည်တကြောင်း။ ဤအကြောင်း နှစ်ပါးတို့ဖြင့် မရှိဟုဆို
 ခြင်းငှာမတတ်ကောင်းရကား။ သေသေသုစသုတ်ကို ကိံသဒ္ဓါနှင့် တ
 ကွပြု၍ ဆိုအပ်သည် ဖြစ်၏ ဟူလေ။ မိုင်းခြား မဖြစ်ဟု ယူသော်။
 အသို့ဖြစ်ရာအံ့နည်းစောဒနာကိုဖြေလို၍။ ယဒိပနာ။လ။ ဝတ္ထိတဗ္ဗမေဝ
 မိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကယ်၍တည်း။ ထိုသုတ်ဖြင့်မဖြစ်သည် ဖြစ်အံ့။
 သဗ္ဗဿတဿာကာရောဝါသုတ်၏အခြားမဲ့နှိုက်ဆိုအပ်သော ဤသေ
 သေသုစသုတ်သို့ လိုက်သော ကိံသဒ္ဓါ၏ နောက် ဖြစ်သော ြော့နိစ္စ
 သုတ်သို့မလိုက်ခြင်း အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ြော့နိစ္စ သုတ်သို့
 ကိံသဒ္ဓါလိုက်ရာသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ပရိဟာရ်အဆို။ ။ထိုမှတပါး
 စောဒကတို့၏အာဘောဂကိုပြု၍ ဖြေလိုရကား။အလ္လာဝိ ဝဒေယျံ စ
 သည်လျှို့။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုကုဟိဟံသုစသုတ်နှိုက်လိုအပ်သော
 ကိံသဒ္ဓါကိုငင်ခြင်းငှာ။ သေသေသုစ သုတ်နှိုက် စသဒ္ဓါကို ပြုအပ်၏။
 ထိုစသဒ္ဓါဖြင့် ငင်အပ်သော ကိံသဒ္ဓါသည် နောက် ြော့နိစ္စ သုတ်သို့
 မလိုက်ရာဟု စောဒကဆရာတို့သည် အကယ်၍ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။
 ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဤကိဿကဝေစသုတ်ကို အဘယ် အကြောင်း

အရာဖြင့်ဆိုအပ်သနည်း။ စသဒ္ဓါဖြင့်တကွပြု၍ဆိုပြီးသော အကြောင်း
ဖြင့်ဆိုအပ်သည်ဖြစ်မည်။ ထိုသို့မဟုတ် စသဒ္ဓါနှင့် ကင်းသည်ကို ပြု၍
တပါးသော အကြောင်းဖြင့် ရှာအပ်သည် ဖြစ်မည်ဟု စသဒ္ဓါကိုဆိုရာ
နှိုက်အကြောင်းကို ရှာရမည်ဖြစ်သော။ ကိဿကဝေစသုတ်ကို မ
ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ဝန်ခံသော ကြောင့်၊ သေသေသုစ သုတ်ကို
ဆိုအပ်သောအပြားအကြောင်းကိုပြခြင်းငှာ။ ယဒိဟိစသည်ကိုမိန့်။ ။
အနက်ကိုမှီ၍ အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ။ ကိသဒ္ဓတော။လ။ ကိဿကဝေ
စေတိဝတ္ထာနှိုက်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကိသဒ္ဓါနောင်မှ နှောင်းကုန်သော
အလုံးစုံသောဝိဘတ်ပစ္စည်းတို့တွင်၊ ဝပစ္စည်းကို အသီးယူ၍။ ကိဿ
ကဝေစသုတ်ကို ရှုတ်ခြင်းသည်။ ဝပစ္စည်းမှ ကြွင်းကုန်သော အလုံးစုံ
ကုန်သော ဝိဘတ်ပစ္စည်းတို့ကြောင့် ကိသဒ္ဓါကို ကပြခြင်း မဖြစ်ဟုပြ
ခြင်းငှာ။ ကိဿကဝေစသုတ်ကိုဆိုသည်ဖြစ်သော။ ။အညတ္ထပစ္စ
ယေသုပပါဌ်ရှိကြသည်။ အညတ္ထာပီတိ အဝပစ္စယပ္ပယောဂေဝိ သွင့်
သည်။ ။(အဓိပ္ပါယ်)။

(၂၄၅ - ၁၆၄) ။ ဣမသ္မိံ။ ဤဗျလပါရဿံဟူသော သုတ်သည်။
အသတိဝိ။ မရှိသော်လည်း။ ဗျလပါနံ။ဗျလပတို့၏။ အဗာတ္တာ။ဗာမ
ဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဗောရဿမေကဝစန ယောသွပိစေတိ
ဣမိနာဝ။သုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သိဇ္ဈတိနန္တု။ပြီးသည်မဟုတ်လော။ ကသ္မာ။
ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤဗျလပါရဿံသုတ်ကို။ဝတ္ထံ။နည်း။ ဣတိအယံ။သည်။
စောဒနာ။သိဇ္ဈတိ။ပြီး၏။ ဧဝံသတိဝိ။ ဤသို့ပြီးသော်လည်း။ နိယမကရ
ဏတ္ထံ။မှတ်ခြင်းကိုပြုအံ့သောငှာ။ ဝါ။မြဲသည်ကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝတ္ထံ။ ၏။
ဟိသစ္စံ။၏။သိဇ္ဈေ။ပြီးပြီးသည်။ သတိ။ရှိလျက်။ အာရဇ္ဈော။ဗျလပါရဿံ
သုတ်ကို အားထုတ်၍ရှုတ်ခြင်းသည်။ နိယမာယဝါ။ မှတ်ခြင်းမြဲခြင်း
အကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ ဥာပနာယဝါ။သိစေခြင်း အကျိုးငှာလည်း
ကောင်း။ဟောတိ။၏။ အယံပန။တ္ထံ။သည်ကား။ ဇေယျ။ ဤအကျိုးနှစ်ပါး
တို့တွင်။ဝါ။ ဤဗျလပါရဿံသုတ်ကို ရှုတ်ရာနှိုက်။ နိယမော။ မှတ်ခြင်း
တည်း။ပရေ။သော။ဂေဟေကြောင့်။ရဿံ။ရဿအပြုသို့။ သစေအာပဇ္ဇန္တိ။
ကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ။သော်။ ဥပရိ။အထက်နှိုက်။ သုတ္တဝိသယံ။ အာကာ
ရောဝါသုတ်၏အရာကို။ ထဟေတွာ။၍။ ဗျလပါဝ။ ဗျလပတို့သည်လာ
လျှင်။ရဿံ။သို့။အာပဇ္ဇန္တိ။ကုန်၏။ ဣတိအယံ။လျှင်။ နိယမော။ တဉ္စိ။

တေနံထိုကြောင့်။ တောတိအာဒိသု၊ တောအစရှိသည်တို့ရှိက်။ တော
သဒ္ဓန္တဿ၊ တောသဒ္ဓါ၏အစိတ်၏။ ပရေသော၊ ဂေ၊ ကြောင့်။ ရသော။
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

မုမတ္တဒိပနိယံ၊ ရှိက်။ နာမကပ္ပေ၊ ရှိက်။ စတုတ္ထော၊ သော၊ ပရိစ္ဆေဒေါ။
သည်။ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

(၂၄၆-၁၉၆) တွာဒယောဝိဘတ္တိသညာယော။ ။ ပုရိသော
တိအာဒိသု၊ တို့ရှိက်။ ဝိဘတ္တိတ္ထာ။ သိဝိဘတ် အဆုံးရှိပြီး ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝတ္တဗ္ဗဿ။ သိဝိဘတ်သည် ဟောအပ်သော။
အတ္ထဝိသေသဿ။ ။ အဘာဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တိယော။
တို့သည်။ နဟောန္တိယထာ။ ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ။ ထိုအတူ။ ပဉ္စမျာ
ဈတ္ထေသု၊ ပဉ္စမိအစရှိသောအနက်တို့ရှိက်။ တောပစ္စယာဒိနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘူ
တတ္ထာ။ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝတ္တဗ္ဗဿ။ တဘန် ပဉ္စမိအ
စရှိသောဝိဘတ်တို့သည် ဟောအပ်သော။ အတ္ထဝိသေသဿ။ ။ အ
ဘာဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စမျာဒယော။ ပဉ္စမိ အစရှိကုန်သော
ဝိဘတ်တို့သည်။ နဟောန္တိ။ ကုန်။ အတဗ္ဗိသယတ္ထာ။ ထိုတောပစ္စည်းအ
စရှိကုန်သောပစ္စည်း အဆုံးရှိကုန်သော ပြုယက်တို့၏ မိမိအရာမဟုတ်
သောကြောင့်။ အညာ။ တပါး ကုန်သော။ ဝိဘတ္တိယောစ။ တို့သည်
လည်း။ နဟောန္တိ။ ကုန်။ (သံပျင်၊ ။ ငါ။ အတဗ္ဗိသယတ္ထာ။ ထိုပထမအစ
ရှိကုန်သောဝိဘတ်တို့၏အရာမဟုတ်သောကြောင့်။ အညာ။ ကုန်သော။
ဝိဘတ္တိယောစ။ သိအစရှိကုန်သော ဝိဘတ်တို့သည်လည်း။ နဟောန္တိ။
ကုန်။ (နိရုတ္တိမဉ္ဇူ။) ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗတောတိအာဒိနိ။ ကုန်
သောပြုယက်တို့သည်။ အနိပ္ပန္နာနိ၊ မပြီးကုန်သည်။ ဘဝေယျံ။ ကုန်၏။
ဟိယုတ္တံ၊ ။ နာမနိပါတော ပသဂ္ဂါချာတသဒ္ဓါ။ နာမ်ပုဒ်။ နိပါတ်ပုဒ်။ ဥပ
သာရပုဒ်။ အာချာတ်ပုဒ်ဖြစ်ကုန်သောသဒ္ဓါတို့သည်။ ယထာနုရူပံ။ ပုဒ်
အားလျော်စွာ။ သျာဒိတျာဒိ ဝိဘတ္တိဟိ။ သိအစရှိကုန်သော နာမ်ဝိ
ဘတ်တိအစရှိသောအာချာတ်ဝိဘတ်တို့ဖြင့်။ အနိပ္ပန္နာ။ မပြီးကုန်သော။
သဒ္ဓါ။ တို့သည်။ နသန္တိ။ မရှိကုန်။ ဣတိဝိန္နာယံ။ သည်။ သတိ။ သော်။
အညေန။ တွာအစရှိသည်တို့မှ တပါးသော။ ဝိဘတ္တိကရဇ္ဇေန။ သိအ

ဝရှိသောဝိဘတ်ကို သက်သဖြင့်။ ကိပ်ယောဇနံ။ အဘယ် အကျိုးရှိ
 အံ့နည်း။ တွာဒယော။ ကုန်သော။ ဒါနိပစ္စယပရိယန္တံ။ ကုန်သော။ ပစ္စ
 ယာ။ တို့ကို။ ဝိဘတ္တိသညာဝ။ ဝိဘတ် ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ဤ။ ဣတိဉာပနတ္ထံ။ ဌာ။ ဣဒံ။ ကို။ ဥစ္စတေ။ ဤ။ ။ တတ္ထဝ။ ရုဏ်တို့
 တွင်လည်း။ သဗ္ဗတောတိ ဣမဿ။ ရုပ်။ သဗ္ဗသဒ္ဓတော။ မှ။ သဗ္ဗသွာ။
 သဗ္ဗသဒ္ဓါမှ။ အပရံ။ နောက်နှိုက်။ ဣတိအတ္ထေ။ နှိုက်။ ကွပ်တော ပဉ္စမျတ္ထေ
 တိသုတ္တေန။ ဖြင့်။ တောပစ္စယံ။ တောပစ္စည်းကို။ ကတွာ။ ဤ။ ယထာဝုတ္တ
 ယုတ္တိယာ။ အကြင်အကြင် ဆိုပြီးသောအသင့်ဖြင့်။ ဝိဘတျာဘာဝေဝိ။
 ဝိဘတ်မရှိသော်လည်း။ ဣမိနာ။ ဤသုတ်ဖြင့်။ တောပစ္စယဿ။ ဤ။ ဝိဘတ္တိ
 သညံ။ ကို။ ကတွာ။ ဤ။ ရူပသိဒ္ဓိ။ ကို။ ဝေဒိတဇ္ဇာ။ ဤ။

(၂၆၁-၂၇၀) အဝဇ္ဈောယေလောပဉ္စ။ ။ ကရသည်။ ကရ
 ယေ။ နှိုက်။ ကမ္ပနံ။ တုန်ယှုပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ။ ဤ။ ကရသည်။ ဟိံ သာ
 ယံ။ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှိုက်။ ကာရုဏိကံ။ သနားခြင်းရှိသောသူကို။ ဟိံ သတိ။
 ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ကရသည်။ ဝိက္ခေပနေ။ ပစ်ခြင်းနှိုက်။ ပရဒုက္ခံ။ ကို။
 ဝိက္ခိပတိ။ ပစ်တတ်၏။ ။ တဒမိဋ္ဌာနံ။ ထို ကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အပေက္ခိတွာ။ ငဲ့၍။ သလ။ သလဓာတ်သည်။ စလနသံ
 ဝရဏေသု။ တုန်ယှုပ်ခြင်းစောင့်ရှောက်တားမြစ်ခြင်း အနက်တို့နှိုက်။
 ဝတ္တတိ။ ဤ။ ကုန္တိတေ။ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့
 ကို။ သလတိစလတိ။ ယှုပ်စေတတ်၏။ ဝါ။ သလတိ နိဝါရေတိ။ မြစ်
 တတ်၏။ ကုန္တိတေန။ စက်ဆုပ်အပ်သောအခြင်း အရာဖြင့်။ သယတိ
 ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်တတ်၏။ ကုသေ။ စက်ဆုပ်အပ်သောအခြင်း အရာဖြစ်
 ကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့ကို။ လုနာတိဆိန္နတိ။ ဖြတ်တတ်၏။
 သာ။ သာသဒ္ဓါသည်ကား။ တနူကရဏေ။ ခေါင်းပါးအောင် ပြုခြင်းအ
 နက်နှိုက်။ ကုန္တိတေ။ စက်ဆုပ်အပ်သောအကုသိုလ်တရားကို။ တနူက
 ရောတိ။ ခေါင်းပါးအောင်ပြုတတ်၏။ လာသည်။ အာဒါနေ။ နှိုက်။ ကု
 သေန။ ကုသမည်သောဉာဏ်သည်။ လာတမ္ပံ ပဝတ္တေမ္ပံ။ ဖြစ်စေအပ်
 ၏။ ကုသသည်။ ဆေဒနေ။ နှိုက်။ ပါပကေ။ တို့ကို။ ဆန္ဒိတံ။ ဌာ။ အလံ။
 တည်း။ ကုသာဝိယ။ သီးနှံမြက်တို့ကဲ့သို့။ လုနာတိ။ ရိပ်တတ်ဖြတ်တတ်၏။
 ဧတေနသိလေန။ ဖြင့်။ သမ္ပန္နိ။ ငြိမ်းကုန်၏။ ။ သုဟဒဿ။ ကောင်းသော
 လုံးရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ။ တည်း။

(၂၆၂-၂၀၁) ဂုဏ်သဘောဇ္ဈယိဋ္ဌေသု။ သဗ္ဗေ။ ကုန်သော။
 ဇ္ဈမေ။တို့သည်။ ဂုဏ်။ကြီးကုန်သည်။ အယံ။သည်။ ဇ္ဈမေသံ။ တို့ထက်။
 ဝိသေသေန။ဖြင့်။ဂုဏ်။ကြီး၏။

(၂၆၄-၂၀၃) သဗ္ဗေ။ ကုန်သော။ ဇ္ဈမေ။ တို့သည်။ အန္တိကာ။
 ယုတ်ကုန်၏။ အယံ။ဤသူသည်။ ဇ္ဈမေသံ။ဤသူတို့အောက်။ဝိသေသေန။
 ဖြင့်။အန္တိကာ။ယုတ်၏။

(၂၆၇-၂၀၆) ယုဝါနဉ္စ။ တတ္ထ။ ထိုစသဒ္ဓါဖြင့် ငင်ရာနှိုက်။
 ပရောဇနံ။ ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်သုတ်တို့နှိုက်။ ဂုတ္တမေဝ။ လျှင်တည်း။
 ဇ္ဈပေန။ဤသုတ်နှိုက်ကား။ ယုဝသဒ္ဓဿ။ သဒ္ဓါ၏။ ယုဝသဒ္ဓဝါစကတ္တာ။
 ယုဝ သဒ္ဓါကို ဟောသော ကြောင့်။ ယုဝဿာတိ။ ဤ။ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ဆို
 အပ်လျက်။ ဧဝံ။ဤသို့ယုဝဿဟူ၍။ အကတွာ။ဤ။ယုဝါနန္တိ။ယုဝါနံဟု။
 ဗဟုဝစနိဒ္ဒေသော။ ဗဟုဝစ ဖြင့် ပြခြင်းသည်။ ဝစနဝိပလ္လာသလက္ခ
 ဏာဝိကရဏတ္ထံ။ ဝစနဝိပလ္လာသ လက္ခဏာကို ထင်စွာပြခြင်း အကျိုးရှိ
 သည်။ ဟောတိ။ ၏။ (ပကတိဟေသာစသည် အနက်တူပြီး။ ဝိပလ္လာသ
 လက္ခဏာနှိုက် အကျဉ်းဝင်သော ဝိပလ္လာသသည်။ အက္ခရဝိပလ္လာသ။
 လိင်္ဂဝိပလ္လာသ။ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ။ ဝစနဝိပလ္လာသ အားဖြင့် လေးပါး
 ရှိသည်တွင်။ အက္ခရာကို ပြန်ခြင်း သည် အက္ခရဝိပလ္လာသ မည်၏။
 ဆန္ဒိတတ္ထံစသည်တည်း။ ဤနှိုက် ထန္တိတတ္ထံဆိုလိုလျက်။ ထကို ဆပြု
 ၍ ဆန္ဒိတတ္ထံဆိုသည်။ လိင်္ဂပြန်ခြင်းသည် လိင်္ဂဝိပလ္လာသမည်၏။ ပဗ္ဗ
 တာနိဝနာနိစသည်တည်း။ ဤ၌ ပဗ္ဗတာဝနာ ဆိုလိုလျက်။ ပုဗ္ဗိင်ဖြစ်
 သောပဗ္ဗတသဒ္ဓါကို နပုန်းလိင် ပြန်သောအားဖြင့် ပဗ္ဗတာနိ ဆိုသည်။
 ဝိဘတ် ပြန်ခြင်းသည် ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ မည်၏။ မဏိဒ္ဓိပဿနိမ္မိတံ
 စသည်တည်း။ ဤနှိုက် မဏိနာပဿနိမ္မိတံ ဆိုလိုလျက်။ နာဝိဘတ်ကို
 ထွ်ဝိဘတ်ပြန်၍ မဏိဒ္ဓိဆိုသည်။ ဧကဝုဏ်ကို ဗဟုဝုဏ်၊ ဗဟုဝုဏ်ကို ဧက
 ဝုဏ်ပြန်ခြင်းသည် ဝစနဝိပလ္လာသမည်၏။ အမ္ဘေဟိ စသည်တည်း။ ဤ
 နှိုက် တခုတည်းသော ကိုယ်ကို မယာဟုဆိုအပ်လျက်။ အမ္ဘေဟိဆို
 သည်။ ထိုလေးပါးသော ဝိပလ္လာသ တို့တွင် ဧကဝုဏ်ကို ဗဟုဝုဏ် ပြန်
 သောအားဖြင့်။ ယုဝဿဆိုလိုလျက် ယုဝါနဉ္စဆိုရကား ဝစနဝိပလ္လာ
 သလက္ခဏာကိုထင်စွာပြသည်ဖြစ်ဘိသော်။

(၂၆၉-၂၀၈) ဇ္ဈပေန။ ဤယဒဝတံတလ။ ပ။ ဥဇ္ဇကာရတ္ထံသုတ်

နှိုက်ကား၊ ယဝန္တေဟိ။ ယအက္ခရာရှိကုန်သော။ တလနဒကာရေဟိ။ တ
 လနဒအက္ခရာတို့မှ။ ဝိသုံ။ အသီး။ ဗျဉ္ဇနာနိ။ တို့သည်။ ကိဉ္ဇာဝိနသန္တိ။ အ
 ကယ်၍မရှိကုန်၏ရှင်။ တထာဝိ။ ထိုသို့ မရှိကုန်သော်လည်း။ သိလာပုတ္တ
 ကဿသရီရံ၊ ရာဟုနောမုခန္တိအာဒိနိဝိယ။ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ အ
 ဘေဒေါဝိ။ အထူးအပြားမရှိသော်လည်း။ ဘေဒေါပစာရဝသေန။ အ
 ပြားကဲ့သို့တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယဝတံတလန
 ဒကာရာနံ ဗျဉ္ဇနာနိတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ယဝတံတလနဒကာရာနန္တိ။ ၍။
 ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနာနံ။ တို့ကို။ ဝိညာယမာနေဝိ။ သိအပ်သော်
 လည်း။ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏကရဏံ။ သည်လည်း။ တဒန္တောဂဓာနံ။ ထိုဗျည်း
 နှိုက်အကျယ်ဝင်ကုန်သော။ သရာနံ။ တို့၏။ ဝုတ္တဝိဓာနဘာဝဒဿနတ္ထံ။
 ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိသည်။
 ဟောဘိ။ ၏။

သမတ္ထောမုခမတ္တဒိပနိယံနာမကပ္ပေပဉ္စမောပရိစ္ဆေဒေါ။
 နာသနာသနိဿယပြီးပြီ။

